

THẾ GIỚI của chúng ta

-Gấu Bắc Cực-

Edit by Dương Tử Nguyệt & Bánh Bao Thịt

<https://miyunblog.wordpress.com/>

fTác phẩm: Thế giới của chúng ta

Tên convert: Hàn ngu chi thế giới của chúng ta

Tác giả: Bắc Cực Bàn Hùng

[*Có thể hiểu nghĩa khác 'Gấu Bắc Cực'*]

Edit: Dương Tử Nguyệt aka Yun Haku (Từ chương 1 – 37)

Hammy aka Bánh Bao Chiên aka Bánh Bao Thịt (Từ chương 38 – hết)

Beta: Shan.Z

Ebook: Lã Thiên Di

Tiến độ: Hoàn

Đôi lời:

– Thứ nhất, đây là món quà sinh nhật tự tặng cho bản thân :’>
Dẫu biết edit không kịp thời gian sinh nhật nhưng vẫn muốn edit :’>

– Thứ hai, dạo này đọc Hành trình của yêu nghiệt trong Showbiz nên muốn edit về K-biz, chứ ban đầu mình không có hứng edit K-biz cho lắm, tại tên các ca sĩ nhiều lúc... =_=
=

– Thứ ba, Big Bang là một trong số ít nhóm nhạc Hàn mà mình thích :’> G-Dragon cũng là một trong số ít các ca sĩ nam của Hàn Quốc mà mình xem lọt con mắt :’> Vì tài năng của anh nên mình yêu anh kinh khủng luôn ấy :’>

– Thứ tư cũng là quan trọng nhất, bộ truyện này mình thấy rất ý nghĩa, có ý tứ nội dung đàng hoàng :’> Ít nhất là không quá cầu huyết và nhảm xịt :’> Các bạn có thể xem lọt mắt đấy :’> Nội dung cũng hay nữa :’> Các bạn sẽ thích Kwon Ji Yong và CC trong này :’>

MỤC LỤC

Mở đầu

Chương 1: Gặp nhau ở thang máy

Chương 2: Bắt đầu hợp tác

Chương 3: Tiếp tục hợp tác

Chương 4: Anh chàng họ Yong lên cơn động kinh

Chương 5: Thăng thấn nói bí mật

Chương 6: Seung Ri ra tay

Chương 7: Làm quen

Chương 8: Party

Chương 9: Linh cảm chợt xuất hiện

Chương 10: Chủ tịch Yang bị đả bại

Chương 11: Trở về Mỹ

Chương 12: Talkshow của lão Yong

Chương 13: Phỏng vấn

Chương 14: Nói chuyện qua Skype

Chương 15: Gọi điện cho Seung Ri

[Chương 16: Tâm sự](#)
[Chương 17: Trở về Hàn Quốc](#)
[Chương 18: Gặp lại](#)
[Chương 19: Căn cứ bí mật](#)
[Chương 20: Ngọt ngào](#)
[Chương 21: Bản tình ca buồn nôn](#)
[Chương 22: Tuần diễn tại Đài Bắc](#)
[Chương 23: Kết thúc tuần diễn](#)
[Chương 24: Tham gia Hwasin](#)
[Chương 25: Quay MV](#)
[Chương 26: Anh quốc](#)
[Chương 27: Cuộc hẹn đầu tiên](#)
[Chương 28: Ngọt ngào ngọt ngào~](#)
[Chương 29: Không nói cho em!](#)
[Chương 30: Running Man](#)
[Chương 31: Anh trên em dưới](#)
[Chương 32: Sinh nhật của GD](#)
[Chương 33: Trở về Hàn Quốc](#)
[Chương 32: Kết thúc tuần diễn](#)
[Chương 35: Cùng nhau viết bài hát](#)
[Chương 36: Running Man](#)
[Chương 37: Một cái ôm](#)
[Chương 39: Infinite Challenge](#)
[Chương 39: Cầu bao nuôi!!](#)
[Chương 40: Làm nũng với nhau](#)

- Chương 41: Phát hành sách
- Chương 42: Tỏ tình?
- Chương 43: Ai là lưu manh chỉ biết đùa giỡn?
- Chương 44: Em là lưu manh đùa giỡn anh
- Chương 45: Thân phận bị lộ
- Chương 46: Biểu diễn trên sân khấu
- Chương 47: Trở về nước Mỹ
- Chương 48: Ba người đáng yêu
- Chương 49: Trò chơi hack não
- Chương 50: Khách mời một tập phim
- Chương 51: Tiết mục của Yong hyung
- Chương 52: Tham dự tiết mục
- Chương 53: Tiệc chúc mừng ở quán bar.
- Chương 54: Ai sẽ lái xe?
- Chương 55: Trao đổi kinh nghiệm
- Chương 56: Ăn hay không ăn dấm chua.
- Chương 57: Cuộc gọi báo tin của Matthew.
- Chương 58: Chân tướng rõ ràng.
- Chương 59: Xem phim.
- Chương 60: Dàn sao chói mắt.
- Chương 61: Gặp mặt người lớn.
- Chương 62: Rời xa sự huyền ảo.
- Chương 63: Quay phim điện ảnh.
- Chương 64: Fantastic.

Mở đầu

Là một câu chuyện về lão Yong đem lừa con gái nhà người ta về trong túi.

P/s: Mọi người nhìn không lầm đâu :v Bà tác giả cho có mỗi câu ý thôi =))))))))))))))))))))))

Chương 1: Gặp nhau ở thang máy

Lời tác giả: Ày, tôi không biết viết lời bài hát cho nên đem thơ ca vào vậy :) Mọi người thông cảm cho tôi :’>

Yoon Cheon Seo nâng cái mũ lưỡi trai hình Vua Hải Tặc lên, ngửa đầu nhìn công ty giải trí YG. Bên ngoài là đoạn ngắn quảng bá về tour diễn quanh thế giới của Big Bang bằng đèn led. Thời tiết tháng 2 của Seoul rất lạnh, cô đứng im một lát, điều chỉnh túi ghita sau lưng một chút, cúi đầu đi tới cửa lớn.

Bảo vệ thấy cô gái nhỏ đi tới, sau lưng vác theo một cái hộp, mũ che không thấy mặt, phản ứng đầu tiên của ông là thực tập viên sao không đi cửa sau?

Đợi đến khi cô đẩy cửa đi vào, bảo vệ mới biết mình nhận sai người, với ánh mắt của ông nhiều năm nay, đừng nói là thực tập, ngay cả ngôi sao cũng ít người có được khí chất này. Không phải là tao nhã hay cao quý mà loại tự tin khi nâng tay nhắc chân.

Yoon Cheon Seo đẩy cửa đi vào, cứ nghĩ sẽ bị bảo vệ ngăn lại, không ngờ bảo vệ nhìn cô chằm chằm, ngay cả việc mở miệng cũng không có.

Bảo vệ đang đoán thân thế của cô cho nên quên mất ngăn cản, không nghĩ tới cô gái nhỏ tháo mũ đi tới phía ông.

“Xin chào, xin hỏi có thể giúp cháu liên lạc với văn phòng của chủ tịch Yang Hyun Suk không?” Yoon Cheon Seo hỏi.

Bác bảo vệ cũng không nghĩ cô gái nhỏ này lại muốn gặp chủ tịch cho nên sững sốt. Đáng lẽ ông không để ý tới cái kiểu yêu cầu này

nhưng nhìn khuôn mặt bình tĩnh của cô gái nhỏ, ông nghĩ nghĩ một chút, cuối cùng gọi điện cho chủ tịch Yang.

Yoon Cheon Seo cũng đã chuẩn bị tinh thần bị từ chối, không ngờ bác bảo vệ lại đồng ý giúp đỡ liên lạc, sau đó cảm ơn ông.

Sau khi bác bảo vệ gọi điện nói vài câu, ông đưa điện thoại cho Yoon Cheon Seo, ý bác chủ tịch muốn nói chuyện với cô.

“Xin chào” Yoon Cheon Seo nói vào trong điện thoại.

Đầu dây bên kia truyền tới giọng của chủ tịch Yang “Xin chào, nghe bác cô muốn gặp tôi, có chuyện gì sao?”

“Vâng, tôi tên là Yoon Cheon Seo, tôi có viết mấy bài hát, muốn đưa cho ca sĩ của công ty ngài biểu diễn, xin hỏi ngài có muốn thử không?” Yoon Cheon Seo trực tiếp nói vào đề tài, lúc ở nước Mỹ, cô cũng biết mấy công ty giải trí không hay dùng nhạc bên ngoài. Cô không có nhiều hiểu biết về công ty ở Hàn Quốc cho nên không có làm điều vô nghĩa, trực tiếp vào chủ đề.

“Ừm...” Đầu dây bên kia trầm ngâm một chút “Dĩ nhiên, mời đi lên đây, văn phòng của tôi ở tầng cao nhất, trực tiếp lên là được”

“Vâng, cảm ơn” Yoon Cheon Seo nghe đối phương đồng ý cho cô cơ hội, vui vẻ nói lời cảm ơn.

Sau khi cảm ơn bác bảo vệ, Yoon Cheon Seo theo lời chỉ dẫn của ông đi tới thang máy.

Ấn vào nút cao nhất, lúc cửa thang máy đang đóng thì nghe một giọng vang lên “Đợi chút!”

Yoon Cheon Seo nhanh chóng đè nút mở cửa, cửa thang máy từ từ mở ra.

Người bên ngoài chạy hai bước, đứng trước cửa thang máy, không đợi cửa thang máy mở ra hoàn toàn thì người đã chui vào trong.

Yoon Cheon Seo nhìn người đi vào theo phản xạ, không nghĩ người đó lại uốn người ra để bấm tầng, hai người tiếp xúc gần gũi.

Sau khi hai mắt tiếp xúc, cô dờ mắt đi. Yoon Cheon Seo biết người kia, đó là nhóm trưởng của Big Bang, Kwon Ji Yong. Yoon Cheon Seo còn chưa xác định có thể hợp tác với YG nên không dám làm quen ở tình huống này, im lặng đứng đó, không chào hỏi gì.

Gần đây Kwon Ji Yong luôn vội vàng chuẩn bị cho tour diễn thế giới, ngày nào cũng ở trong phòng làm việc viết bài hát hoặc là suy nghĩ ý mới tới một hai giờ sáng, mỗi ngày chỉ ngủ khoảng năm, sáu tiếng đồng hồ cho nên bây giờ tuy đã mười giờ nhưng vẫn còn mơ hồ.

Lúc này hẳn nghĩ là nhân viên công tác, bởi vì các thực tập viên đều đi xuống tầng hầm để tập luyện. Vốn nghĩ là ai để chào hỏi, không nghĩ tới là một cô gái nhỏ xa lạ, cho nên lúc bấm thang máy, hẳn có chút sững người.

Cô gái nhỏ này hình như là con lai, mái tóc màu vàng nhạt được để bên vai trái, trên người là áo lông màu trong suốt, có thể nhìn được cái áo màu tím bên trong, bên dưới là quần bò màu đen, phong cách đơn giản mà hào phóng.

Nhưng mà cô gái nhỏ này không những bình tĩnh chuyển ánh mắt, cho tới khi hẳn ấn tầng xong cũng không nghe cô gái nhỏ chào hỏi mình, không lẽ cô gái này không biết hẳn là ai? Mang theo nghi vấn này, Kwon Ji Yong đi ra thang máy.

Yoon Cheon Seo đến tầng cao nhất thì thấy một văn phòng duy nhất, cô gõ cửa, bên trong truyền ra một tiếng “Mời vào”

Yoon Cheon Seo đẩy cửa ra, phát hiện chủ tịch Yang không ngồi sau bàn làm việc mà đứng ở sofa đón khách chờ cô, sau lưng là một đồng tử thủy tinh.

Yoon Cheon Seo đi vào, vươn tay về phía chủ tịch Yang “Xin chào, tôi là người vừa nãy liên hệ với ngài, Yoon Cheon Seo”

Hôm nay chủ tịch Yang nhận được điện thoại của bảo vệ cũng rất kỳ quái, bởi vì từ lúc công ty thành lập tới này, bác bảo vệ chưa từng gọi điện cho ông, bởi vì tò mò nhất thời nên mới cho cô gái này lên. Vốn nghĩ chỉ là một cô gái 15, 16 tuổi, nhưng không ngờ lại xinh đẹp như vậy, cử chỉ cũng rất tốt.

Nhìn hành động vươn tay của Yoon Cheon Seo, cô bé này hẳn là lớn lên ở nước ngoài, ông nở nụ cười dịu dàng, nhẹ nhàng nắm tay Yoon Cheon Seo nói “Xin chào, mời ngồi”

Yoon Cheon Seo để túi ghita xuống, ngồi đối diện chủ tịch Yang.

“Lúc nãy em có nói mình viết mấy bài hát, muốn giao cho ca sĩ của công ty chúng tôi hát?” Chủ tịch Yang đợi cô ngồi rồi hỏi.

“Vâng, có mấy bài hát đã soạn xong, còn có cả lời” Yoon Cheon Seo dừng một lát nói “Em có thể hát trước một đoạn, ngài muốn nghe không?”

“Dĩ nhiên”

Yoon Cheon Seo vừa mở túi lấy ghita, vừa giới thiệu “Bài hát này được viết dựa trên bài ca của các hải tặc ở Bắc Âu, nói chung là linh cảm từ bộ phim [Cướp biển Caribbean], sau đó trong thời gian đi chơi ở Bắc Âu thì hoàn thành”

“Ra tay không chùng mực

Không tin tưởng mà làm

Lửa đỏ không nhiễm lên ánh mắt màu lam của anh....

Có ai từng bị lãng quên như trong thần thoại

Nước mắt của chúng ta biến thành câu chuyện xưa của phong cảnh

Câu chuyện xưa về hải tặc của Bắc Âu

Đó là người quen thuộc của chúng ta...

Lời thề đó còn mạnh hơn so với thời gian...

Anh nói anh vĩnh viễn đợi em ở nơi gió thổi ~~~”

Yoon Cheon Seo chỉ vì bày ra một chút năng lực soạn nhạc của mình cho nên lúc hát cũng không chú ý quá nhiều về mặt kỹ xảo, nhưng trong lúc cô hát thì thấy chủ tịch Yang cầm di động mở ra, sau đó cứ để như vậy.

Sau khi hát xong bài hát, Yoon Cheon Seo chờ chủ tịch Yang đánh giá.

“Ừ... Đầu tiên, tuy hát không tốt lắm nhưng mà... nếu nói theo trình độ hát thì chỉ hạng ba, nhưng lời thì lại hạng nhất” Chủ tịch Yang nói xong còn nở nụ cười với Yoon Cheon Seo, chỉ sợ lời lúc này làm đứa trẻ đối diện bị tổn thương “Đầu tiên là lời, giống như thơ vậy, bây giờ phong cách này hoàn toàn không có ở Hàn Quốc, mà trình độ như vậy cũng rất ít. Về phần soạn nhạc, khả năng cần phải chỉnh sửa một chút mới hợp với phong cách của YG, cần phải viết lại một lần nữa. Tôi muốn hỏi một chút, em không muốn làm ca sĩ sao?”

“Không muốn. Viết bài hát còn có vẻ vui hơn” Yoon Cheon Seo lắc đầu, phủ định lời đề nghị của chủ tịch Yang.

“Còn có bài khác không?” Chủ tịch Yang thấy cô bé kiên định như vậy, không dây dưa vấn đề này nữa.

Yoon Cheon Seo lấy ra bản thảo chuẩn bị hôm qua, chuyển qua đối diện. Bên trong ngoài bài hát [Pirate] vừa rồi còn có ba bài [Blue Eyes], [Rainforest], [This Is Not Love].

Chủ tịch Yang liếc qua nói “Hi vọng mấy bài khác cũng hay như bài lúc nãy. Bài hát vừa rồi muốn bán quyền như thế nào? Nếu bán thì công ty chúng tôi sẽ ra giá thích hợp”

Yoon Cheon Seo lắc đầu trả lời “Bản quyền thì không bán. Phương diện tiền bạc em không yêu cầu lớn, theo mức cơ bản là được. Nhưng nếu quý công ty muốn dùng mấy bài hát này, em hi vọng mình có thể tham gia chế tác” Cô nhìn chằm chằm chủ tịch Yang Hyun Suk, phát hiện bộ dạng của ông vẫn là nụ cười hờ hớ, sau đó nói tiếp “Đây cũng là nguyên nhân em gặp ngài. Em không có nhiều am hiểu với âm nhạc, nhưng gần đây cảm thấy hứng thú rất nhiều cho nên muốn mượn dịp này để học cách viết ca khúc một chút. Ở Hàn Quốc, em thấy phong cách của công ty rất có sức hút”

Chủ tịch Yang nghe cô khen đám nhỏ của mình, cười thoải mái “Đó là bởi vì công ty chúng tôi để cho bọn trẻ tự do phát huy tài hoa, hơn nữa cũng tạo ra điều kiện ủng hộ, chúng tôi giống như một gia đình. Thế nào, có muốn gia nhập YG family?”

“Em sẽ suy nghĩ” Yoon Cheon Seo không trả lời ngay “Em để lại mấy bài hát ở chỗ của ngài, hi vọng ngài có thể quyết định nhanh và liên hệ với em, có thể cho em kỳ hạn chứ?”

“Đương nhiên. Tôi rất thích bài hát lúc này, hơn nữa cảm thấy sau khi chỉnh lại sẽ hợp với một đĩa nhỏ ở công ty, gần đây cô bé còn đang chuẩn bị album đầu tay. Nhưng mà tình huống cụ thể tôi còn phải thương lượng với các thành viên khác mới quyết định được. Ừm, trễ nhất là ngày kia, thế nào?”

Yoon Cheon Seo lễ phép nói cảm ơn, sau đó đi rat hang máy.

Lúc này Kwon Ji Yong đang ở trong phòng làm việc của Teddy để đưa bài hát hôm qua vừa viết một nửa. Teddy nghe xong thì đưa ý kiến, lúc đứng ở trước cửa, Kwon Ji Yong lại nhớ tới cô gái nhỏ vừa gặp ở thang máy, hẳn thật sự tò mò thân phận của cô gái nhỏ đó.

“Hyung, lúc này em đi lên, ở trong thang máy gặp một cô gái nhỏ, con lai, mang đàn ghita, tới tầng của chủ tịch. Anh có nghe được tin gì không?” Kwon Ji Yong dò hỏi.

“Không có. Có phải là thực tập sinh mới?”

“Không giống thực tập sinh lắm, thực tập sinh không có khí chất như cô bé đó. Hơn nữa thấy em cũng không thèm chào hỏi, giống như không biết em vậy”

“Sao? Cậu quan tâm cái này làm gì? Coi trọng con gái nhà người ta à?” Teddy mở miệng trêu chọc.

Kwon Ji Yong nở nụ cười ngược ngùng “Hyung nói bậy gì vậy? Cô bé cũng khoảng mười lăm, mười sáu tuổi, em cũng chưa tới mức vừa gặp mặt đã xem trọng”

“Ý của cậu là muốn nhìn thêm vài lần nữa?”

“Aiss, không thèm nói với anh nữa, em về viết tiếp bài hát” Kwon Ji Yong nói không nổi Teddy, chạy nhanh khỏi đó.

Không đợi hẳn đi tới cửa thì cửa đã mở ra. Chủ tịch Yang bước vào nói “Teddy, à, Ji Yong cũng ở đây à, mau tới phòng họp đi, Ji Yong cũng đi luôn”

Mọi người bị chủ tịch tụ tập trong phòng họp, không hiểu chủ tịch muốn họp làm chi.

Chủ tịch Yang thấy mọi người tới đầy đủ thì hỏi Teddy “Bài hát chuẩn bị cho Lee Ha Yi sao rồi?” Để chế tác cho Lee Ha Yi, chủ tịch Yang đã ra không ít việc cho người thuộc tổ chế tác.

“Trước mắt đã chuẩn bị ba bài, bài hát vừa lòng nhất là [Rose], độ thành công cũng cao nhất, lần trước đã cho chủ tịch nghe demo, mấy hôm trước để cô ấy hát thử, hiệu quả không tồi. Mấy bài khác còn phải chỉnh sửa” Teddy trả lời.

“Ừ... Mặc kệ hoàn thành hay không, phải để cho Lee Ha Yi tập luyện nhiều hơn, lúc ghi âm mới có thể lấy cảm giác nhanh được” Chủ tịch Yang dặn dò thầy dạy hát của Lee Ha Yi, thấy ông ta gật đầu mới nói tiếp Hôm nay gọi mọi người tới họp là vì lúc này có một cô bé tới đưa cho tôi mấy bài hát, tôi muốn cho mọi người nghe thử một chút”

Teddy và Kwon Ji Yong nghe tới đây thì nhanh chóng trao đổi ánh mắt, không lẽ là?

Chủ tịch Yang vừa nói vừa đem điện thoại gắn vào màn hình lớn “Tôi đã cho cô bé hát thử một bài, phản ứng đầu tiên là sau khi chỉnh lại sẽ rất hợp với Lee Ha Yi, tôi ghi âm lại một đoạn ngắn, mọi người nghe thử một chút. Mọi người mà nghe ca từ của cô bé, nhất định sẽ bị dọa nhảy dựng, tuyệt đối không giống bài hát mà một cô bé mười bảy tuổi viết”

Chủ tịch Yang nói xong thì bấm vào một nút trên điện thoại, ở trên điện thoại xuất hiện Yoon Cheon Seo.

“...Tôi nghe từ nơi xa xôi

Thời đại Viking

Một câu chuyện tình yêu bị phủ bụi...

Tình yêu của chúng ta

Vẫn minh thành cổ loang lổ

Vẫn minh Bắc Âu cổ tro tàn

Đang thức tỉnh...”

Từ lúc đoạn ghi âm bắt đầu, Kwon Ji Yong đã nhận ra cô gái này là người mà cậu gặp ở thang máy. Tiếp theo là bị ca từ của cô hấp dẫn. Bởi vì chủ tịch Yang nóng lòng muốn thu cho nên không nghe rõ lắm. Hắn đem lỗ tai đến gần, nghiêng người lắng nghe.

Đợi khi đoạn ghi âm chấm dứt, hắn vẫn còn ở trong ca từ, Teddy bên cạnh chạm vào hắn, nhỏ giọng hỏi “Là cô bé cậu gặp ở thang máy hử?”

“Vâng, nhìn qua giống một cô bé nhỏ, không giống người mười bảy tuổi. Không nghĩ tới lại có tài như vậy, viết ca từ cứ như viết thơ” Kwon Ji Yong cảm thán, hoàn toàn quên mất bản thân cũng có lúc giống đứa trẻ, hơn nữa, người khác cũng hay cảm thán tài hoa của hắn hơn người.

“Thế nào? Mọi người cho tôi nhận xét” Chủ tịch Yang hỏi.

Teddy là người thứ hai chế tác cho album của Lee Ha Yi, phát biểu ý kiến “Tôi cảm thấy phải chỉnh lại một chút, ca từ vẫn giữ như

vậy, nó quá tuyệt. Hoàn toàn có thể làm bài hát chủ đề như [Rose].
Mấy bài hát thế nào? Anh đã xem chưa?”

Chủ tịch Yang đưa bản thảo của Yoon Cheon Seo đưa cho Teddy nói “Đây. Cho nên mới vội gọi mọi người lại. Bài hát thứ hai là [Blue Eyes], cũng có cùng linh cảm như bài hát vừa rồi, đều về hải tặc Bắc Âu. Ca từ tôi đã xem qua, so với bài này càng có ý thơ. Tôi cảm thấy tạm thời đem bài [Pirate] và [Rose] làm hai bài hát thử đề, nếu lúc đó bài này hay hơn, chúng ta thừa dịp đẩy bài [Blue Eyes] lên. Mọi người thấy thế nào?”

Teddy cầm lấy tờ thứ hai, Kwon Ji Yong cũng chạy qua xem ca từ của [Blue Eyes]

“Ánh mắt của anh

Màu lam như biển

Luôn rất im lặng

Giống như sẽ có bão táp

Ánh mắt của anh

Sáng như biển

Bình tĩnh thờ dài

Cứ như một mảnh thủy tinh

Biểu diễn một cảnh mạo hiểm

Thời gian cứ trôi qua như vậy

Mây khói tịch mịch

Trời mưa

Không có nơi nào có thể mắc cạn

Thật ra từ đầu tới cuối

Cứ đi qua sai lầm

Khiến nước biển không thể ở trên mặt của em

Nhắm mắt lại

Trở lại nơi bắt đầu...”

“Ji Yong à, tài năng của cô bé này có thể so sánh với cậu” Teddy nhìn bài hát rồi nói với Kwon Ji Yong.

Kwon Ji Yong im lặng gật đầu.

Lúc này chủ tịch Yang lên tiếng “Teddy à, đứa trẻ này muốn tham gia chế tác bài hát, cậu mang cô bé hoàn thành hai bài này được không? Dem cô bé trở thành người trong YG đi, dạy cho cô bé một ít này nọ, để cô bé có thêm cảm tình với YG, nguyện ý gia nhập công ty chúng ta”

“Hyung, hai bài này để em mang cô bé chế tác được không?” Kwon Ji Yong đột nhiên chen vào nói “Em thật sự rất thích hai bài này, hơn nữa bây giờ đột nhiên có cảm giác muốn viết nhạc”

Ánh mắt của mọi người trong phòng đều tập trung trên người Kwon Ji Yong làm hắn hoảng sợ.

“Sao vậy? Mọi người nhìn em như vậy là sao?”

“Ngày hôm qua không phải cậu còn ở trong phòng làm việc hét chán sao? Album của cậu không cần chuẩn bị à?” Làm bạn thân của

Kwon Ji Yong, Kush đương nhiên biết tên này đang rất buồn chán, tuyệt đối rời xa mấy việc mất thời gian.

Dưới ánh mắt của mọi người, Kwon Ji Yong nở nụ cười ngượng ngùng, ôm mặt “A, ánh mắt của mọi người kỳ thật! Nghĩ cái gì không! Em thật sự thích hai bài hát này! Vừa vặn gần đây em cảm thấy viết nhạc rất chán, cho nên muốn thay đổi!!!”

Tuy rằng cuối cùng chủ tịch Yang cũng đồng ý lời đề nghị của hắn, nhưng mà Kwon Ji Yong vẫn bị mọi người nhìn với ánh mắt chế nhạo, cuối cùng đành bỏ chạy.

Chương 2: Bắt đầu hợp tác

Chiều hôm đó Yoon Cheon Seo nhận được điện thoại từ chủ tịch Yang, ông nói cô ngày mai có thể tới YG kí hợp đồng.

Lúc ăn cơm tối, Yoon Cheon Seo nói chuyện này với ông bà nội và chú nhỏ, cô bởi vì có chú nhỏ cố vũ nên mới tới YG.

“Đúng thế, còn trẻ thì nên cùng người có chung sở thích kết bạn nhiều một chút, không thể ở nhà gốc một mình được” Ông nội khích lệ Yoon Cheon Seo, đối với việc Yoon Cheon Seo ra ngoài chơi với người khác, ông đồng ý vạn phần.

Chú nhỏ cũng xen vào giúp vui “Ba, người ba nên khen phải là con chứ!” Thấy mọi người dừng đũa nhìn mình, chú nhỏ nói tiếp “Không phải ba luôn bảo con đem Cheon Seo ra ngoài kết bạn sao? Nhưng mà con bé chưa từng cho con đưa đi kết bạn. Vì vậy con đành hỏi các bạn của mình thử xem mấy cô gái nhỏ bây giờ thích làm gì, bọn họ đều bảo là thần tượng nam. Vì vậy con mua một đồng album của thần tượng nam về nghe một lần, cảm thấy Cheon Seo nhất định có hứng thú với Big Bang nên mới đem về đưa cho con bé. Không nghĩ tới con bé lại nổi hứng sáng chế nhạc rồi có chuyện hay như vậy”

“Đúng, cũng nên khích lệ con, không hổ là chú nhỏ, làm tốt!” Bà nội vui vẻ nói với con trai nhỏ của mình.

“Cheon Seo, đáng ra ông và bà nội cháu định mang cháu trở về đảo Jeju, nhưng bây giờ xem ra nên để cháu lại Seoul. May có chú nhỏ của cháu ở đây coi sóc cháu, ông bà cũng yên tâm” Ông nội nói với Yoon Cheon Seo.

Yoon Cheon Seo nghe xong chạy tới làm nũng “Ông nội, sao lại trở về đảo Jeju nhanh như vậy? Cháu còn muốn ăn cơm bà nội làm đó. Người khác không làm ngon như bà nội”

Chú nhỏ cũng gặt đầu phụ họa, học theo Cheon Seo, chớp mắt nhìn ba mình làm cho hai ông bà cười vui vẻ.

Đợi ông nội cười xong mới làm bộ trừng mắt giận nói “Được rồi, cũng sắp tới tuổi ba mươi rồi, làm sao đáng yêu như Cheon Seo được, con bé làm nũng, ba và mẹ con nhìn một cái ngay cả tâm cũng mềm đi nhiều, con làm như vậy, ba chỉ muốn đem thìa ném vào đầu con để cho con tỉnh táo ra một chút”

Chú nhỏ làm bộ nghiêm túc nhận sai “Vâng, ba. Không có ai có thể so sánh với cháu gái bảo bối của ba được, con trai nhỏ cũng bị ghét bỏ. Cho nên, ba có thể vì cháu gái bảo bối của mình mà ở Seoul thêm vài ngày không?”

“Mấy ngày nay ba con luôn cãi nhai cái nhà với đồng hoa quả thức ăn của mình đấy. Bây giờ để ở đây một ngày, cả người ông không thoải mái chút nào” Bà nội liếc mắt nhìn chồng của mình, giải thích với con trai nhỏ.

“Com của dì giúp việc làm cũng ngon, phải nhìn Cheon Seo ăn đúng giờ, đừng để con bé đọc sách quên ăn cơm. Lúc con bé đi YG thì con phải tự mình đưa tới, đừng để cho tài xế, ba lo lắng. Mỗi tuần ba sẽ cho người gửi đồ cho mấy đứa” Ông nội dặn dò con trai nhỏ của mình, nghĩ nghĩ lại bổ sung “Khụ, con cũng vậy, chuyện công ty cũng không nên vội, nếu việc không quá quan trọng thì giao cho cấp dưới là được, đồ ăn mỗi tuần đưa đều phải ăn cho hết, ba và mẹ con sẽ xác nhận với dì giúp việc” Nói xong lại cúi đầu ăn cơm giống như người vừa mới quan tâm con trai không phải mình.

Nhìn bộ dạng ngại ngùng của ông nội, Yoon Cheon Seo nhìn bà nội, chú nhỏ hiểu lòng vâng một tiếng, ba người cười trộm.

Sáng hôm sau, Cheon Seo dậy lúc sáu giờ như trước. Sửa sang lại bộ tiểu thuyết mới viết tối qua, up lên trên trang cá nhân. Dừng lại một chút, thay đổi trạng thái một chút. Sau đó đem mấy bức ảnh chụp gửi cho biên tập để làm ảnh cho bộ truyện sắp phát hành.

Gần tám giờ, bà nội gọi cô xuống ăn sáng.

Đợi khi Yoon Cheon Seo ngồi xuống bàn, bà nội hỏi “Tối qua ngủ được không?”

Đợi bà nội hỏi xong, ông nội và chú nhỏ đều nhìn chăm chăm Cheon Seo, đợi câu trả lời của cô. Đây là vấn đề mà sáng nào họ cũng quan tâm, nhất là sau chuyến ra ngoài của Yoon Cheon Seo ngày hôm qua.

Yoon Cheon Seo thấy mọi người nhìn mình khẩn trương, gật đầu một cái, làm nũng nói “Không cần lo lắng, tối qua ngủ tốt lắm, không bị mất ngủ, chưa tới mười hai giờ đã ngủ rồi”

“Vậy thì tốt, ăn sáng nhanh lên, bà có làm đồ con thích ăn đấy, ăn thử xem thế nào” Nghe cô nói ngủ tốt, mọi người mới thở ra, bà nội bảo cô nhanh ăn cơm.

Hôm nay Yoon Cheon Seo ra ngoài nên cô mặc bộ chiếc áo trắng, mặc quần bò màu lam, vẫn đôi giày vải như trước, sau đó lấy một chiếc áo lông màu hồng nhạt mặc ngoài.

Đợi cô ra ngoài, chú nhỏ Yoon Seol Seok đã mở máy sưởi trên xe đợi cô ra.

“Hôm nay sao mặc ít như vậy? Phải mặc thêm một cái áo len nữa chứ?” Lúc Yoon Cheon Seo vừa ngồi trên xe đã bị chú nhỏ phê bình.

“Trong áo sơ mi có mặc một cái áo len mỏng rồi ạ, với lại trong YG cũng có máy sưởi, mặc như vậy là đủ rồi ạ. Hơn nữa hôm này chú nhỏ sẽ đưa đón con, trên đường không sợ bị đông lạnh” Yoon Cheon Seo giải thích.

Yoon Seol Seok không nói gì thêm, lái xe về phía YG.

Đến cửa YG, Yoon Cheon Seo trực tiếp đưa chú nhỏ đi vào, chủ tịch Yang đã đợi họ ở cửa thang máy.

Lúc ở trên đường, Yoon Cheon Seo đã nói yêu cầu của mình với chú nhỏ, hôm nay mời chú nhỏ tới cũng để cùng với YG bàn bạc về vấn đề hợp đồng.

Lần này điều kiện của YG rất là tốt, có lẽ do chủ tịch Yang xem trọng tiềm năng của Yoon Cheon Seo nên muốn dùng cách này để tăng thêm cái gì tốt của cô với YG.

Yoon Seol Seok nhìn YG coi trọng Yoon Cheon Seo cũng yên tâm. Chú nhỏ nói với chủ tịch Yang vài chỗ rồi thay cô kí hợp đồng với YG. Trong hợp đồng ước định, Yoon Cheon Seo sẽ tham dự chế tác hai bài [Pirate] và [Blue Eyes], hai bài còn lại là người khác chế tác.

Sau khi nhờ chủ tịch Yang quan tâm Yoon Cheon Seo hơn một chút, chú nhỏ lập tức lái xe rời khỏi, ở công ty còn không ít chuyện cần chú nhỏ xử lý.

Sau khi tiễn Yoon Seol Seok xong, chủ tịch Yang gọi điện cho Kwon Ji Yong và Lee Ha Yi.

Ông giới thiệu ba người với nhau “Đây là Kwon Ji Yong, là người chế tác của YG, cũng là trưởng nhóm Big Bang. Bài hát lần này là do cậu ta chế tác với em. Em biết cậu ta chứ?”

Lúc chủ tịch Yang hỏi câu sau, Kwon Ji Yong cũng xoa miệng chờ Yoon Cheon Seo trả lời.

Yoon Cheon Seo gật đầu, trả lời “Vâng, biết”

Kwon Ji Yong nghe được câu trả lời vừa lòng, cúi đầu nở nụ cười.

Chủ tịch Yang giới thiệu tiếp “Đây là Lee Ha Yi, là ca sĩ của công ty chúng tôi, cũng cùng năm với em. Năm trước cũng hát một vài bài, thành tích không tồi cho nên công ty định hai tháng sau để cô bé ra album đầu tay. Bốn bài hát em viết lần này đều ở trong album đó, trong đó bài [Pirate] là bài hát chính”

Tuy rằng hai người cùng tuổi, nhưng khi biết Yoon Cheon Seo là người chế tác mới của mình, Lee Ha Yi vẫn lễ phép chào hỏi.

Yoon Cheon Seo sững sốt, cô không quen với cách chào của Hàn Quốc cho nên vươn tay ra, bắt tay với Lee Ha Yi.

Chủ tịch Yang thấy nhưng không trách, hôm qua cô bé cũng làm như vậy.

“Đây là Yoon Cheon Seo, là người chế tác mới của YG, người viết lời, nhạc sĩ. Ji Yong, hôm qua cậu đã thấy tác phẩm của cô bé rồi, Ha Yu, cô cũng thử hát qua, hi vọng ba người có thể hợp tác tốt để hoàn thành tác phẩm thật tốt”

Ba người rời khỏi phòng của chủ tịch Yang, cùng nhau vào thang máy, đi xuống phòng làm việc của Ji Yong ở tầng ba.

Trong thang máy là không khí trầm mặc và xấu hổ. Đương nhiên, người trầm mặc là Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo, còn người xấu hổ là Lee Ha Yi. Cô thấy Kwon Ji Yong tiền bối nhìn Yoon Cheon Seo chăm chăm mà người bị nhìn lại làm như không biết gì, nhìn ra cửa sổ thang máy, cứ như không phát hiện.

May mắn là thang máy tới tầng 3 rất nhanh. Đợi khi ra khỏi thang máy, Lee Ha Yi thở ra một hơi nhẹ nhõm, không khí lúc này rất kỳ lạ, làm người mới, áp lực rất lớn.

Thật ra, lúc này ở thang máy, từ lúc ấn tầng Kwon Ji Yong nhớ tới lần đầu tiên tiếp xúc gần gũi cho nên nhìn Yoon Cheon Seo. Kết quả phát hiện Yoon Cheon Seo cũng nhìn lại hắn, sau đó bình tĩnh chuyển ánh mắt.

Kwon Ji Yong cảm thấy phản ứng này rất thú vị, khiến cho tâm lý đùa dai với cô gái nhỏ luôn lãnh đạm này xuất hiện, rõ ràng nhìn cô chăm chăm vậy mà lại không chút phản ứng.

Nếu đổi là nữ sinh khác, không phải đồ mặc then thùng thì cũng mượn cơ hội oán giận làm nũng, thế mà cô gái nhỏ này không để ý chút nào, cho tới khi ra thang máy cũng không có chút xấu hổ hay then thùng.

Điều này làm cho hắn có hứng thú vô cùng, quyết định tự mình chơi trò này một mình, nhìn xem có dày mặt giống Seung Ri hay không.

Sau khi tới phòng làm việc, Kwon Ji Yong thể hiện tính chuyên nghiệp.

“Ha Yi à, chủ tịch bảo em thử hát bài này, bây giờ hát cho bọn anh xem thử một lần”

Lee Ha Yi đối mặt với hai người chế tác, một là trụ cột của YG, người chế tác kiêm ca sĩ đứng đầu Hàn Quốc, một người là nhạc viết lời như viết thơ, không khí khi hai người tiến vào công việc cực kì

khí thế làm cho cô có chút khẩn trương, sau khi thử giọng một chút, bắt đầu xuất khí thế lúc lên sân khấu, hát.

“Cảm giác thế nào?” Lúc cô hát xong, Kwon Ji Yong hỏi Yoon Cheon Seo.

“Tôi thích giọng của cô ấy” Yoon Cheon Seo trả lời, nhìn Lee Ha Yu trừng mắt chờ cô đánh giá thì nói tiếp “Hát hay hơn tôi rất nhiều”

Kwon Ji Yong gật đầu đồng ý “Tôi cũng biết giọng của cô ấy hợp với bài này, hôm qua cũng có chút linh cảm với nhạc nền, bây giờ nghe cô ấy hát xong lại có ý tưởng mới”

Sau khi Lee Ha Yi cảm ơn hai người thì rời khỏi phòng làm việc. Sau khi ra khỏi cửa, cô hít sâu một hơi, áp lực khi ở bên trong thật sự rất lớn, nhưng mà dưới áp lực đó cô lại có thể ở trạng thái tốt nhất, vừa sợ lại vừa vui vẻ. Mặc kệ, cô phải đi nói chuyện này với mọi người mới đúng, hôm qua cũng có người hỏi cô về Yoon Cheon Seo.

Kwon Ji Yong giới thiệu phong cách album của Lee Ha Yi với Yoon Cheon Seo “Album này là chủ tịch tự mình đảm đương việc chế tác, phong cách thì chỉ người yêu âm nhạc mới thích được, không chút thị trường. Cô nghe demo của bài [Rose] này thử, là do Teddy hyung viết, cũng định làm bài hát chủ đề”

Yoon Cheon Seo chuyên chú nghe bài [Rose], cảm thụ bài hát.

Đợi sau khi nghe demo xong, Kwon Ji Yong lấy nhạc của [Pirate], đem ghé dựa bên cạnh cho Yoon Cheon Seo ngồi, vừa sửa khúc phổ (nhạc phổ của bài hát) vừa giải thích ý nghĩa của mình.

Yoon Cheon Seo nghe hẳn giải thích, dựa theo sửa chữa ngâm nga một lần, nhắc lại ý kiến của bản thân.

Hai người cứ thảo luận sửa chữa như vậy, không quá mấy giờ đã sửa xong, mà bài hát sau khi sửa khiến hai người vô cùng hài lòng. Còn lại chính là công tác biên khúc.

Kwon Ji Yong nhìn thời gian, phát hiện đã tới mười hai giờ “Thời gian trôi qua nhanh quá, thế mà đã tới giữa trưa rồi, em có đói bụng không?”

“Có một chút” Yoon Cheon Seo nói thật.

“Vậy chúng ta đi nhà ăn ăn cơm, ăn xong lại tiếp tục” Kwon Ji Yong phát hiện mình rất thích nhìn ánh mắt của Yoon Cheon Seo khi nói chuyện, hẳn vốn không có thói quen tiếp xúc ánh mắt với người khác khi nói, mặc kệ là trong talkshow hay là ngoài đời, tất cả đều tránh ánh mắt của đối phương, kết quả, bây giờ tiếp xúc lại không cảm thấy áp lực hay xấu hổ. Hơn nữa, hẳn còn chủ động nhìn vào mắt của Yoon Cheon Seo khi nói chuyện, mà cô cũng không tránh tầm mắt của hắn mà im lặng nhìn hắn, còn nghe hắn nói chuyện, khiến người khác cảm thấy mình được chú ý và tôn trọng.

Phát hiện này khiến cho Kwon Ji Yong luôn tìm ánh mắt của Yoon Cheon Seo khi nói, khiến cho hai người mỗi khi nhìn lên đều thấy đối phương.

Đồ ăn ở nhà ăn của YG không tệ, xem như là lợi ích của các nhân viên, dù sao thì cho dù là ca sĩ, diễn viên hay là nhân viên công tác mỗi khi làm việc đều mất không ít sức lực.

Lúc đi vào nhà ăn, Kwon Ji Yong phát hiện Kush, 2NE1 và một đám người thích hóng chuyện ở đó, rõ ràng ăn xong rồi vậy mà vẫn ngồi xung quanh bàn, nhìn thấy hắn đi vào thì vài người giả vờ làm bộ ăn canh, đúng kiểu giấu đầu hở đuôi.

Nếu bọn họ không muốn hắn phát hiện thì Kwon Ji Yong cũng không thèm để ý đến bọn họ, dẫn Yoon Cheon Seo đi lấy đồ ăn rồi chọn một bàn khác ngồi xuống.

Đám CL, Bom ở bên thầm oán Kwon Ji Yong không hiểu ý người, lại âm thầm đánh giá Yoon Cheon Seo. Bây giờ Yoon Cheon Seo vì đồng thức ăn mà vô cùng buồn rầu. Cơm của bác gái đưa cho cô rất nhiều, mà cô tuyệt đối ăn không hết, nhưng lại không thể lãng phí...

“Sao không ăn cơm? Không quen ăn đồ Hàn Quốc sao?” Kwon Ji Yong thấy cô vẫn không động đũa, nghĩ đến việc cô không quen ăn đồ Hàn Quốc.

Yoon Cheon Seo thấy vẻ mặt hắn rất quan tâm, ngoan ngoãn thật thà đáp “Không phải, cơm nhiều quá ăn không hết”

“Như vậy mà nhiều hả? Đây là lượng cơm mà bác gái căn cứ vào các thực tập sinh nữ mà đơm cho em, nếu ăn không hết thì đưa phần còn lại cho anh”

Kwon Ji Yong bị bệnh sạch sẽ nặng thế mà cũng dám nói lời này, mà đáng sợ hơn là hẳn hoàn toàn không biết mình đã nói câu đó.

“Khụ! Khụ! Khụ! Khụ!” Tiếng ho truyền tới từ khoảng cách không xa, Kwon Ji Yong vừa ngẩng đầu thì thấy Bom nonna bị sặc đồ uống, đang ghé người vào bàn mà ho lấy ho để. Đám người cùng bàn không ai quan tâm mà vẻ mặt đều vô cùng kích động.

Hắn dùng ánh mắt nghi ngờ hỏi Min Ji có chuyện gì xảy ra, điện thoại di động vang lên, là tin nhắn của Kush nhắn tới “Thằng nhóc, các cậu đã phát triển tới mức ăn cơm chung rồi à? Bệnh sạch sẽ của cậu đi đâu rồi?” Thật ra, câu hỏi mà hẳn muốn hỏi chính là, Kwon Ji Yong, bệnh điên của cậu đâu rồi?

Yoon Cheon Seo đang ăn canh thì thấy Kwon Ji Yong ở đối diện một tay cầm di động, một tay chống trán cười bất đắc dĩ.

Cô cúi đầu ăn cơm tiếp, trong lòng thầm nghĩ, trừ bỏ việc thích nhìn vào mắt người khác để nói thì hẳn rất thích cười.

Ăn cơm xong thì trở lại phòng làm việc, hai người tiếp tục công việc liên quan tới ca khúc, ai cũng không nghỉ một chút.

Yoon Cheon Seo am hiểu các dụng cụ nhạc cổ điển, Kwon Ji Yong lại bá chủ của âm nhạc được yêu thích, hai người hợp tác giống như cá gặp nước, các ý tưởng bổ sung cho nhau, va chạm, kích phát và rồi linh cảm dồi dào.

Mà trong quá trình này, Kwon Ji Yong đem những phần chú ý, tích lũy và tâm đắc trong việc tạo ra nhạc của bài hát dạy hết cho Yoon Cheon Seo làm cho cô không ít lợi.

Cho tới khi điện thoại của Yoon Cheon Seo rung lên thì hai người mới sững sốt một chút, hai mặt nhìn nhau, Kwon Ji Yong phản ứng đầu tiên “Là điện thoại của em”

Yoon Cheon Seo cầm di động, là điện thoại của chú nhỏ.

“Vâng, chú nhỏ”

Không biết bên kia điện thoại nói gì, Yoon Cheon Seo liếc mắt nhìn Kwon Ji Yong một cái mới trả lời “Tối nay cháu không về ăn cơm, công việc bên này vẫn chưa xong”

Nghe tới đó, Kwon Ji Yong mới chú ý thời gian, lúc này đã hơn năm giờ, thiếu chút nữa hẳn tưởng mắt mình bị quáng gà cơ.

Lúc Yoon Cheon Seo tắt điện thoại thì Kwon Ji Yong hỏi “Đói bụng chứ?”

Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn gật đầu “Có một chút”

Ngược với bộ dạng lãnh đạm lúc mới gặp mặt và trong lúc làm công việc, bây giờ cô ngoan ngoãn trả lời khéo, làm cho Kwon Ji Yong bị ngốc.

Tuy Yoon Cheon Seo luôn tránh tiếp xúc kết bạn với người khác nhưng nếu người ta đối xử tốt với cô, cô vẫn biết được. Hôm nay, lúc ăn cơm Kwon Ji Yong chăm sóc cô, lúc làm bài hát hẳn cũng dạy cô, tất cả đều làm cô cảm động.

Đối với Yoon Cheon Seo mà nói, người khác không để ý cô lạnh nhạt, chủ động tới gần cô như một người bạn, quan tâm chăm sóc cô là điều rất khó. Một người chưa từng đi học ở trường, từ nhỏ tới lớn chỉ có một người bạn thân, nếu như bạn trai cũ cũng được xem là bạn thân thì cô chỉ có hai người bạn.

Một người không biết xã giao là gì như Yoon Cheon Seo thì việc kỹ xảo chọn bạn bè hay lợi dụng đều không có, vì vậy, chỉ khi có người đối đãi với cô như người thân, người bạn thì cô cũng rất vui vẻ nghe lời họ, đối xử tốt với họ.

Cảm nhận được thái độ của cô thay đổi, Kwon Ji Yong nở nụ cười vừa lòng “Vậy chúng ta ra ngoài ăn, em muốn ăn gì?”

“Không biết, em chưa ăn đồ ăn của Hàn Quốc, có cháo bí đỏ chứ?” Yoon Cheon Seo đã quyết định xem Kwon Ji Yong làm bạn nên không hề có chút khách khí.

Đây là lần đầu Kwon Ji Yong nghe có người muốn ra ngoài ăn cháo bí đỏ, hẳn đành cố gắng đi tìm một quán bán cháo bí đỏ, nói

với Yoon Cheon Seo “Tối nay chúng ta ăn cháo bí đỏ, mấy thứ khác
lần sau anh dẫn em đi”

“Được” Yoon Cheon Seo gật đầu.

Sau khi ăn xong, Kwon Ji Yong chỉ vào đồng giấy tờ bên dưới hỏi
“Tiếp chứ?”

Yoon Cheon Seo cười gật đầu, nhỏ giọng nói “Cuồng công việc”

Kwon Ji Yong ghé người lên bàn, cười với cô “Như nhau”

Chương 3: Tiếp tục hợp tác

Yoon Cheon Seo mở to mắt, trong lúc mơ màng không biết giờ là lúc nào. Rèm cửa không mở khiến cho người ta không biết bây giờ là lúc nào.

Cô đụng vào di động ở trên, nghĩ mình lại mất ngủ. Nhưng thời gian trong di động hiển thị làm cô ngây ngẩn cả người.

Sáu giờ tám phút.

Đối với một giấc ngủ quá sáu giờ là một điều xa xỉ với cô.

Đêm qua, hai người hoàn thành bài [Pirate] vào lúc một giờ, Kwon Ji Yong đem cô đuổi về nhà. Vốn nghĩ mình phải mất không ít thời gian mới có thể ngủ, ai ngờ vừa nhắm mắt là ngủ ngay tới bây giờ, không nghĩ tới mình lại ngủ như một người bình thường như vậy.

Điều này không biết nên quy kết do bản thân mệt mỏi hay do tâm tình vui vẻ khi có bạn mới.

Rửa mặt xong, Yoon Cheon Seo không đọc sách mà tự đặt một câu hỏi cho mình: Cô nên trả ơn cho Kwon Ji Yong như thế nào? Đối với bạn bè không thể chỉ để cho đối phương đưa ra mà cũng phải tặng lại một cái gì đó.

Cô hoàn toàn không có chút kinh nghiệm về điều này, buồn bã lên mạng tìm tư liệu, nhìn xem đối phương thích cái gì.

Lúc bà nội lên gọi cô xuống ăn cơm, Yoon Cheon Seo đang nở nụ cười với máy tính. Lúc này khi tìm tư liệu, cô tò mò mở ra mấy show

mà Kwon Ji Yong tham gia, nụ cười vẫn giữ cho tới bây giờ.

Hôm nay chọn một cái áo lông màu lam, đem đồ ăn bà nội chuẩn bị bỏ vào hộp rồi để vào túi sau đó lên xe để chú nhỏ đưa tới YG. Mọi người trong nhà còn lo lắng cô không quen, ai ngờ giấc ngủ của cô còn tốt hơn trước cho nên vô cùng vui vẻ.

Lúc Yoon Cheon Seo tới YG thì trực tiếp đi vào trong phòng làm việc của Kwon Ji Yong, không ngờ Kwon Ji Yong đã tới, có điều đang ngủ gật trên bàn.

Có thể do tiếng cửa mở đánh thức, đôi mắt buồn ngủ mơ màng nhìn Yoon Cheon Seo nói “Buổi sáng tốt lành”

“Buổi sáng tốt lành. Sao anh tới sớm vậy?” Trong lòng Yoon Cheon Seo không ngừng gào lên hai chữ đáng yêu, hỏi Kwon Ji Yong.

Kwon Ji Yong ngẩng đầu, xoa mắt, tiếp tục dùng âm thanh mới thức dậy nói “Nghĩ tới hôm nay còn một bài cần chỉnh nên không ngủ được”

“Chúng ta nắm chặt thời gian làm thôi, hôm nay làm xong sớm để về nhà ngủ bù cho tốt”

“Ừ. Đợi lát nữa đem bài hát hôm qua đưa cho chủ tịch xem, sau khi duyệt xong thì đưa cho Lee Ha Yi tập trước, ngày mai có thể ghi âm”

Hai người trải qua một ngày làm việc với nhau, ngày hôm nay còn phối hợp và va chạm tuyệt vời hơn, trước buổi ăn trưa đã hoàn thành một nửa bài hát.

Sau khi ăn trưa xong, Kwon Ji Yong cầm bài [Pirate] đã hoàn thành ngày hôm qua đưa qua cho chủ tịch Yang.

Chủ tịch Yang nghe qua, nở nụ cười vừa lòng “Quá tuyệt! Hai đứa dùng một ngày để hoàn thành nó?”

Sau khi Kwon Ji Yong gật đầu xác nhận, chủ tịch Yang dùng giọng nói độc đáo nói “Ji Yong à, hai đứa quả thật do ông trời hợp tác a! Cậu nhất định phải phát huy mị lực của mình, đem Cheon Seo ở lại YG, biết chưa?”

“Vâng, hyung” Kwon Ji Yong cười ngượng đáp ứng.

“Này, đừng có mà xem thường, tôi nói thật. YG có thể giữ Cheon Seo lại hay không là do cậu. Tôi không phải bảo cậu xuống tay với con gái nhà người ta mà bảo cậu dùng tính chuyên nghiệp của mình làm cho cô bé biết YG chúng ta là một gia đình lớn” Chủ tịch Yang dùng thái độ dục dằn dạy bảo.

“Đã biết, hyung. Em đi trước, còn một bài hát phải hoàn thành trong hôm nay” Kwon Ji Yong chạy ra khỏi cửa.

Vào lúc 8 giờ 48 phút, bài hát [Blue Eyes] cũng được chỉnh lại hết. So bài này với [Pirate] thì dùng về nhạc giao hưởng nhiều hơn, có thêm nhiều khí thế hơn.

Thời gian hai ngày mà có thể làm được bài hát hay và chất lượng như vậy chỉ có thể nói là thần tốc.

Yoon Cheon Seo đem hoa quả mình mang tới, chia sẻ với Kwon Ji Yong.

Cô chọn một quả dâu tây đưa cho Kwon Ji Yong, lại tự mình xoa một quả táo, cắn một miếng, nhìn Kwon Ji Yong đối diện một cái, mở miệng nói cảm ơn “Cảm ơn anh dạy em viết nhạc, hai ngày nay em được không ít lợi”

Kwon Ji Yong đang ăn, trả lời “Không cần cảm ơn anh, hai ngày này anh cũng học được không ít ở phương diện âm nhạc cổ điển”

Yoon Cheon Seo do dự một chút, nói tiếp “Sáng nay em tìm xem anh thích cái gì để tìm cách cảm ơn anh, kết quả tìm được mấy show anh tham gia, thật sự rất vui”

Lúc cô nói tới show, Kwon Ji Yong đã che mặt lại. Không hiểu vì sao, cứ nghĩ tới Yoon Cheon Seo nhìn biểu hiện của hắn ở show thì cảm thấy ngại ngùng.

Thấy Kwon Ji Yong lấy tay che mặt, Yoon Cheon Seo không phúc hậu cười nói “Cho nên nói, anh muốn cái gì?”

Kwon Ji Yong vui vẻ khi không nói tiếp vấn đề show, nhanh nói “Anh muốn tiếp tục hợp tác với em”

“Tiếp tục hợp tác? Anh nói thật hả? Hay là lời nói khách khí? Em không giỏi việc suy diễn ý nghĩ của người khác cho lắm” Yoon Cheon Seo nhìn Kwon Ji Yong chăm chăm, ánh mắt mang theo sự chân thật, cô sợ đối phương vì nói sang chuyện khác mà nói vậy.

Kwon Ji Yong nhìn cô gái đối diện nói “Dĩ nhiên là lời thật, anh thật sự rất thích lời nhạc của em, đã sớm yêu ca từ của em, còn đang nghĩ nên mở miệng như thế nào. Trước khi anh nhận chế tác hai bài hát này, anh luôn chuẩn bị album solo thứ hai của mình, bởi vì thích hai bài hát này nên dừng luôn cả việc chuẩn bị album của mình. Cheon Seo, bây giờ anh rất yêu nhạc của em, có thể tiếp tục hợp tác với anh chứ?”

Bị người ta dùng lời nói trịnh trọng bảo yêu âm nhạc của mình khiến cho Yoon Cheon Seo luống cuống tay chân “Nhưng em không quá am hiểu về việc soạn nhạc, mấy bài hát này vì cố ý muốn tới YG

nên mới viết, em thấy cái tốt của bản thân chỉ ở ca từ” Cô nghĩ nghĩ một chút rồi bổ sung “Chỉ có ca từ thôi cũng được chứ?”

“Đương nhiên, lúc anh thấy ca từ em viết, trái tim giống như bị sét đánh, em làm sao có thể viết ra được ca từ như thơ vậy?”

“Vậy mai em đem mấy bài hát đã viết trước kia tới, nếu anh thấy cái nào tốt thì lấy, nếu không thì em viết cho anh” Yoon Cheon Seo thấy Kwon Ji Yong khích lệ tác phẩm của cô, hứa hẹn.

“Ngày mai cứ đưa lời cho anh, tối nay có chuyện phải xác định lại” Kwon Ji Yong nói xong thì lấy tay xoa miệng ngại ngùng, cúi đầu, khụ một tiếng, đỏ mặt nhìn Yoon Cheon Seo trước mặt.

“Hả?” Yoon Cheon Seo cố ý học bộ dạng phòng má của Kwon Ji Yong, một khi xem hẳn là bạn thì cô cũng dùng một vài trò đùa dai.

“Đương nhiên là vấn đề xưng hô. Sau này anh gọi em là Cheon Seo được không?” Kwon Ji Yong phát hiện mình cần phải chủ động nói mấy vấn đề này với Yoon Cheo Seo mới khiến cô ngoan ngoãn nghe lời.

“Đương nhiên là được. Anh không phải đã gọi rồi sao?” Một khi Kwon Ji Yong đã đề nghị thì cô cũng đồng ý.

Kwon Ji Yong tiếp tục hỏi “Vậy em sẽ gọi anh là gì?”

Yoon Cheon Seo đầu đầu “Không biết nữa, có thể gọi là Ji Yong không? Em hay gọi mấy anh họ như vậy”

“A, anh lớn hơn em tám tuổi mà em dám gọi tên trực tiếp như vậy à?”

“Vậy gọi anh là gì?”

“Dĩ nhiên là ‘anh’ [1]”

[1] Ở bản cv, ở đây là ‘ca’, còn trước đó hai người xưng hô là ‘ngươi – ta’ cho nên mới như vậy. Ở TQ bình thường thì xưng ngô [ta] – nị [ngươi], khi thân thiết thì tùy vai vế, tuổi tác mà xưng hô cho nên mới có khúc này. Nói chung thì tiếng việt nó vẫn có cái khác với TQ về xưng hô không ít =>) Nói chung thì giải thích cho mọi người không bị lú vì sao trước đã gọi ‘anh – em’ rồi mà ra sau này lại nói vậy. Thật ra thì mình muốn thay từ ‘anh’ thành ‘oppa’ cơ mà mình đang edit thuần việt nên thôi :> Hì hì

“Ji Yong oppa?”

“Ừ”

Lúc mười giờ Yoon Cheon Seo đã về nhà.

Cô đem mấy bài hát đã viết từ trước đem ra sửa lại một ít, sau đó đem gộp vào một chỗ. Cho tới lúc mười hai giờ mới buông bút, đi ngủ.

Sáng sớm hôm sau, đem mấy bài hát xem lại một chút. Buông quyển ca từ dày xuống, Yoon Cheon Seo mở trang web cá nhân, đổi mới trạng thái, chỉ có một câu “Kết được bạn mới, tuyệt vời!”

Sau khi ăn sáng xong, Yoon Cheon Seo thay quần áo thì điện thoại vang lên, trên điện thoại hiện hai chữ GD.

“Alo”

“Chuẩn bị rời nhà tốt chưa?”

“Hả?” Yoon Cheon Seo khó hiểu.

Bên kia điện thoại truyền tới một trận cười khẽ “Không phải hôm qua em đồng ý đem ca từ cho anh sao? Anh sợ em quên hoặc quyết nên tự mình tìm tới cửa, nếu chuẩn bị tốt rồi thì nhanh ra cửa đi”

Không đợi Yoon Cheon Seo nói tiếp, Kwon Ji Yong tắt cuộc gọi.

Yoon Seol Seok đang ở phòng khách chờ Yoon Cheon Seo ra cửa thì thấy cô hấp tấp chạy từ trên lầu xuống, đi tới cửa nói với mình “Chú nhỏ, hôm nay không cần chở cháu, bạn cháu chở cháu đi”

Không đợi Yoon Seol Seok phản ứng lại thì cô đã chạy ra ngoài.

Lúc Yoon Seol Seok đuổi tới cửa lớn thì chỉ thấy một chiếc Bentley màu trắng rời khỏi đó.

Câu đầu tiên Kwon Ji Yong hỏi cô khi lên xe là “Có mang theo ca từ không?”

“Không mang theo anh sẽ đuổi em xuống xe hả?” Yoon Cheon Seo mang dây an toàn hỏi.

“Ừ, nếu không anh tới đón em làm gì? Anh tới sớm một tiếng để đón em, thật sự rất vất vả. Em xem mắt của anh đen thui này, nhanh chóng vượt qua Seung Ri cho xem” Kwon Ji Yong chỉ vào đôi mắt đen của mình cho Yoon Cheon Seo nhìn.

Yoon Cheon Seo bị bộ dạng đáng thương của hắn chọc cười, lấy từ trong túi vải một tập ca từ đưa cho hắn “Có đem theo, đủ hết tất cả các bài hát mà em sở hữu từ lúc mới sáng tác tới giờ”

“Sở hữu?”

“Sở hữu.”

Kwon Ji Yong vô cùng vừa lòng, tuy rằng vẫn lái xe như trước nhưng khóe miệng đã tiết lộ tâm trạng của hắn rất tốt.

Từ nhà Yoon Cheon Seo tới công ty YG mất 40 phút, nếu 40 phút này không làm gì thì sẽ rất chán cho nên cô lấy ipad ra, viết viết vẽ

vẽ trên đó.

“Đang viết cái gì thế?” Kwon Ji Yong liếc mắt nhìn cô hỏi.

Yoon Cheon Seo căn bản không nghe nên không chút phản ứng.

Kwon Ji Yong cảm thấy vô cùng bất đắc dĩ, hai phút nói với cô mà cũng không nghe thấy. Hắn chỉ có thể lấy tay kéo ipad qua để nhìn, trong lúc Yoon Cheon Seo tò mò thì lại hỏi.

“Đang viết đại cương của tiểu thuyết”

“Viết tiểu thuyết? Em là tác giả?” Kwon Ji Yong bị dọa sợ rồi.

“Xem như vậy đi. Có xuất bản hai quyển sách, còn một quyển đang biên tập” Yoon Cheon Seo bình tĩnh trả lời, cô cảm thấy mình tuy là một người viết về những hiểu biết của lịch sử, nhân văn mấy nước đã đi nhưng không thể xem là một tác giả.

“Giỏi quá! Sách tên gì?”

“Anh đoán thử đi”

“Anh làm sao có thể đoán được. Nói cho anh đi, ha?”

Yoon Cheon Seo lắc đầu, không để ý hắn làm nũng nói “Nói thẳng thì không hay. Nhưng có thể gợi ý”

“Gợi ý ba điều” Kwon Ji Yong nhanh chóng ra điều kiện.

“Không thành vấn đề” Yoon Cheon Seo nghĩ nghĩ nói “Thứ nhất, xuất bản ở mười hai nước nhưng chưa xuất bản ở Hàn Quốc”

“Thứ hai, đứng trên bảng 20 tiểu thuyết bán chạy nhất của New York”

“Thứ ba” Yoon Cheon Seo nâng nâng chân, đặt chân lên trên bàn sáng loáng, đem ống quần cuộn lên, chỉ chỉ tất màu sặc sỡ của mình.

“Ba điều đã nói, anh có thể từ từ mà tìm”

Kwon Ji Yong thật sự vô cùng kinh ngạc, không thể nói cái gì luôn. Cô bé này thật sự là thiên tài.

Hắn trầm mặc ở một chỗ, Yoon Cheon Seo ôm ipad ở chỗ khác.

Kwon Ji Yong để tay lên mặt ipad nói “Đừng viết, viết chữ ở trên xe đang đi không tốt cho mắt”

“Nhưng mà em cái gì cũng không thể làm” Yoon Cheon Seo chỉ đầu nói thật “Nơi này hắn sẽ chán đến mức chết luôn quá”

Nhìn bộ dạng nghiêm túc của cô, Kwon Ji Yong cười nói “Biết rồi. Anh cùng em nói chuyện phiếm là được rồi, không để em nhàm chán”

“Cam đoan?”

“Cam đoan.”

Kwon Ji Yong vươn ngón tay út ở bàn tay phải lắc lắc trước mặt Yoon Cheon Seo, Yoon Cheon Seo nở nụ cười đưa ngón út ngoắc qua.

Chương 4: Anh chàng họ Yong lên cơn động kinh

Lúc tới phòng làm việc, Kwon Ji Yong lập tức đem đồng bài hát của Yoon Cheon Seo mở ra.

Mặt hắn không chút thay đổi lật từng tờ một mà nhìn. Yoon Cheon Seo nhìn hắn không phản ứng, lo lắng ca từ không phù hợp với tâm ý của hắn, giải thích không ngừng “Anh Ji Yong, đây đều là những bài hát em viết khi có linh cảm, không có chuẩn bị tốt cho nên ca từ có vẻ hơi bị cult, khả năng không hợp với ý của anh. Nếu không anh nói cho em biết anh muốn dạng nào, em viết lại lần nữa”

Kwon Ji Yong vẫn không có phản ứng, tiếp tục lật một tờ nữa, miệng còn lầm bầm.

Yoon Cheon Seo thấy vậy cũng mặc kệ hắn, ôm ipad tới một chỗ trên sofa tiếp tục viết tiểu thuyết.

Lúc chủ tịch Yang đi vào thì thấy hai người một ở trên sofa viết cái gì không biết, một ngồi trên ghế nhìn đồng giấy trên bàn than thở. Đến lúc ông đi vào cũng không ai phát hiện.

Chủ tịch Yang cũng không quấy rầy bọn họ, lúc nghe bài [Blue Eyes] đã chỉnh sửa xong thì vô cùng vừa lòng, hai đứa nhỏ này đều là thiên tài, nhất định phải tìm cách đem Cheon Seo bắt lại cho YG mới được.

Yoon Cheon Seo cùng Chủ tịch Yang liếc nhau, cũng không biết hắn đây là làm sao vậy?

Ông Yang ở bên này tiếp tục tưởng tượng tương lai tốt đẹp thì bị tiếng hô bên kia làm cho bừng tỉnh.

Yoon Cheon Seo cũng ngẩng đầu lên, nghi ngờ ghé đầu vào bàn nhìn Kwon Ji Yong.

“A~”

Yoon Cheon Seo và chủ tịch Yang liếc mắt nhìn nhau, không hiểu tên này bị gì.

Chủ tịch Yang mở miệng hỏi “Ji Yong à, cậu đang phát điên gì thế?” Hẳn thật sự không nghĩ tên học trò yêu quý của mình lại động kinh trước mặt Cheon Seo, thật sự mất thể diện của YG mà.

Không nghĩ tới khổ tâm của hắn bị cô phụ.

“Hyung, anh tới lúc nào?” Kwon Ji Yong bây giờ mới thấy chủ tịch Yang, cũng không thèm chờ ông trả lời đã đem đồng ca từ vọt tới trước mặt Cheon Seo, ngồi xuống.

Yoon Cheon Seo nghi ngờ nhìn hắn chớp mắt.

Kwon Ji Yong phòng má nhìn cô “Đồng bài hát này anh đều rất rất rất rất rất rất là thích, làm sao đây?”

“Anh thích chúng thì tốt rồi” Yoon Cheon Seo bình tĩnh nói, cứ tưởng có gì xảy ra.

Không nghĩ tới biểu tình của Kwon Ji Yong càng lúc càng buồn, hắn phiền chán vò tóc, nói với giọng đáng thương “Nhưng mà phong cách của ca từ rất nhiều, một album của anh chỉ có thể chọn hai bài, quá hai bài thì phong cách vốn có của album sẽ bị mất đi mất”

Lão Yang muốn đem mặt che lại, ông rớt cuộc muốn hỏi tên học trò cưng G-Dragon của ông đâu rồi? Cái vẻ ngu ngốc xấu hổ này là sao? Cái tính cách điên khùng của cậu đâu rồi?

Yoon Cheon Seo nghe hẳn khẳng định thích tác phẩm của mình, trên mặt nở nụ cười.

Cô rút tập ca từ trong ngực Kwon Ji Yong ra, lấy một cây bút máy từ trong túi ra, mở một trang ra, viết mấy chữ trên đó rồi đưa lại cho hắn.

Kwon Ji Yong nghi ngờ nhận lấy thì thấy trên đó viết “To: GD – one of a kind For: CC”

“Tất cả chúng đều cho anh, mặc kệ anh muốn dùng hay không, em cũng không cho người khác, chỉ cho anh” Yoon Cheon Seo thấy hắn cúi đầu không phản ứng, sợ hắn không hiểu, giải thích.

Sau một lát, Kwon Ji Yong ngẩng đầu với ánh mắt đỏ bừng, không đợi Yoon Cheon Seo hỏi hắn bị sao thì đã nhảy dựng lên, ôm lấy Yoon Cheon Seo vác lên vai chạy ra ngoài.

Chủ tịch Yang Hyun Suk nghe tiếng hét đầy hưng phấn của Kwon Ji Yong, thật sự bất đắc dĩ, hình tượng của YG bị tên nhóc đó phá hết rồi. Nhưng mà hiểu quả cũng không tồi, có thể đem hết tất cả ca từ con gái nhà người ta sở hữu lừa về tay, nhớ tới Yoon Cheon Seo còn cười với Kwon Ji Yong, không còn vẻ lạnh lùng như trước, xem ra việc đem cô bé này bỏ vào YG không phải không có khả năng.

Hành lang bây giờ rất nhiều người. Kwon Ji Yong khiên Yoon Cheo Seo chạy khắp hành lang mà hô to, đem mọi người trong phòng làm việc kéo ra. Việc tên này động kinh không phải chuyện lớn, mọi người chỉ nghĩ nhìn cái thì xong. Ai dè sau khi nhìn hắn thì

còn thấy tên điên đó vác một cô gái nhỏ trên vai. Công việc có thể dễ đó, hóng chuyện mới là việc gấp!

Đợi đến khi Kwon Ji Yong dạo một vòng trở lại phòng làm việc thì ở sau đã có một cái đuôi dài. TOP, Kush, ngay cả Teddy cũng biến thành cái đuôi rồi.

Kwon Ji Yong nhìn cảnh này thì trợn mắt, lúc này hẳn cảm động, hưng phấn nhưng mà hình như quá mức động kinh rồi.

Lúc này chủ tịch Yang đi ra thu thập cục diện giúp hẳn. Tên nhóc kia xấu hổ thì kệ nhưng dọa cô gái nhỏ này chạy mới là chuyện đáng lo.

Đợi đến khi tất cả bị dọa chạy về làm việc của mình, chủ tịch Yang mới đem mục đích mình tới nói ra “Lee Ha Yi luyện bài hát [Pirate] cũng ổn, chiều nay có thể tiến hành ghi âm. Tôi tới báo cho hai đứa cùng qua đó, bài [Blue Eyes] này tôi cũng đem đi” Hẳn đi tới cửa, thừa lúc Yoon Cheon Seo không chú ý thì nói nhỏ bên tai Kwon Ji Yong “Đám bài hát kia anh nhìn rồi, rất tuyệt! Nhóc con, cậu chiếm được tiện nghi lớn!” Nói rồi không chờ Kwon Ji Yong đáp lời, hừ một tiếng bỏ đi.

“Lại lần nữa”

“Lại lần nữa”

“Lại lần nữa”

“Lại lần nữa”

.....

Kwon Ji Yong bùng nổ chủ nghĩa hoàn mỹ ở phòng ghi âm, chỉ cần có một câu Lee Ha Yi hát không được hiệu quả như hẳn muốn

thì phải hát lại một lần.

Ngay cả chủ tịch Yang cũng bất đắc dĩ, Kwon Ji Yong phiền chán vò tóc, ghé người vào bàn.

Yoon Cheon Seo nhớ tới video cô xem trên mạng, Kwon Ji Yong cũng ở phòng ghi âm bắt người khác hát lại lần nữa, lần đó xem rất vui nhưng bây giờ thì cô cảm thấy kết quả mà hẳn bây giờ có được là việc đương nhiên.

Kwon Ji Yong ngẩng đầu thì thấy Yoon Cheon Seo đang nở nụ cười nhìn hẳn “Sao vậy? Thấy anh phiền chán thì vui vẻ hả?”

Yoon Cheon Seo tính gật đầu, nhưng dưới ánh mắt uy hiếp của hẳn lập tức quyết đoán lắc đầu.

“VẬY em cảm thấy lần nào tốt nhất?”

“Em thấy cũng không tồi” Nhìn hẳn đang muốn nằm úp lên bàn thì chạy tới hỏi “Anh muốn hiệu quả gì?”

Sau hi Kwon Ji Yong giải thích, Yoon Cheon Seo nghĩ, lập tức nói.

“Anh, anh đem lần thứ hai, lần thứ tám, lần thứ mười mười và lần thứ mười sáu nghe lại là được”

Kwon Ji Yong không biết cô muốn gì nhưng vẫn làm theo.

“Anh, anh nghe lại phần mở đầu của lần thứ hai, phần cuối của lần thứ tám, phần giữa của lần thứ mười một và mười sáu, xem thử như vậy có phù hợp với yêu cầu không”

Kwon Ji Yong nửa tin nửa ngờ mở lại mấy đoạn đó, lắng nghe thì phát hiện đúng như hẳn mong muốn. Sau khi nghe xong thì trờng

mắt nhìn Yoon Cheon Seo, giống như thấy quái vật vậy.

Chủ tịch Yang và Lee Ha Yi ở cạnh cũng giống vậy. Bài hát này họ nghe gần hai mươi lần, nhưng mà sao cô có thể nhớ kỹ như vậy?

Yoon Cheon Seo vô tội nhìn Kwon Ji Yong, hẳn không hiểu ánh mắt của cô, nhưng bây giờ cô không nghĩ nói chuyện này. Vì vậy Kwon Ji Yong nói sang vấn đề khác “Anh đem mấy cái này cắt nối chỉnh sửa lại, Ha Yi, em cũng nghe lại mấy lần, nghiền ngẫm một chút, chúng ta lại ghi âm lại sau”

“Ừ, có áp lực có khác, nghỉ ngơi một lát chút ta tiếp tục” Lão Yang cũng là người thành tinh, biết điều dòi đề tài.

Lúc chín giờ tối thì xong, chủ tịch Yang mời khách, hỏi mấy người chế tác, thuận tiện cổ vũ Lee Ha Yi bị tên chủ nghĩa hoàn mỹ Kwon Ji Yong đá kích.

Quán thịt nướng gần YG là nơi mời khách, bởi vì quán này là nơi mà các nghệ sĩ YG hay tới nên tính bí mật không tồi, bọn họ được người đưa vào trong phòng.

Chủ quán tự mình đem menu vào, lúc thấy chủ tịch gọi xong thì Kwon Ji Yong đột nhiên mở miệng hỏi “Ở đây có cháo bí đỏ chứ?”

“Xin lỗi, chúng tôi chỉ có cháo hoa”

“Vậy thì cho một phần cháo hoa”

Hắn không để ý ánh mắt kỳ quái của chủ tịch Yang, tự nhiên nói với Yoon Cheon Seo “Bây giờ muộn rồi, em uống trước một ít cháo hoa rồi lại ăn thịt nướng, như vậy sẽ tốt hơn”

Yoon Cheon Seo nghe lời gật đầu, giờ hai ngón tay nói với chủ quán “Muốn hai phần”

“Chúng ta mỗi người một phần” Mấy lời này là dành cho Kwon Ji Yong.

Hai đứa nhóc này, trưởng bối còn ở đây đây, hai người muốn tạo phản hả? “Cho chúng tôi bốn phần” Lão Yang trực tiếp nói.

Kwon Ji Yong cúi đầu nở nụ cười dưới ánh mắt trách cứ của chủ tịch Yang, Yoon Cheon Seo vô tội nhìn chủ tịch Yang và Kwon Ji Yong, có chuyện gì vậy? Có chuyện bí hiểm gì vậy? Cho nên phải nói, đối với những người không biết xã gia thật sự rất hạnh phúc, không giống như cô bé Lee Ha Yi ở bên cạnh, cô thật sự không muốn biết, cô là cô gái đang muốn giảm béo, áp lực cũng rất lớn, không thể nhận được không khí đáng sợ này.

Lee Ha Yi là hậu bối, lại đang giảm béo cho nên chủ động nhận công việc nướng thịt.

Miếng thịt đầu tiên nướng xong, Kwon Ji Yong cười gắp cho chủ tịch Yang, chủ tịch Yang cười nhạo một tiếng, nhìn hấn với ánh mắt cái gì tôi cũng biết.

Kwon Ji Yong làm bộ như không hiểu ý của ông, lại gắp một miếng cho Yoon Cheon Seo nói “Tay nghề nướng thịt của Ha Yi không tồi! So với tên nhóc Seung Ri thì tốt hơn không ít!”

“Cảm ơn tiền bối” Dù chỉ nướng không thể ăn là việc rất đau khổ nhưng Lee Ha Yi nhớ rõ lời dạy của thầy, không dám đụng vào đồng thịt kia.

Lúc này chủ tịch Yang gắp một miếng thịt đưa cô nói “Ăn đi. Ăn một ít thịt cũng không sao. Hôm nay có thể chịu được sự tra tấn của thằng nhóc này, không ăn thì sẽ không có sức đâu” Đối với đứa trẻ

nghe lời, chủ tịch Yang luôn rất khoan dung. Không giống mấy tên như Ji Yong, Seung Ri luôn làm ông đau đầu.

Lee Ha Yi nhìn miếng thịt thật sự muốn khóc, trong cảm nhận của cô, chủ tịch Yang là thiên sứ đó.

Chủ tịch Yang lại gấp cho Yoon Cheon Seo một miếng thịt “Mấy ngày nay Cheon Seo vất vả rồi, em gầy như vậy, ăn nhiều một chút”

Yoon Cheon Seo cảm ơn.

Ăn một nửa, chủ tịch Yang thấy không khí không tồi thì hỏi Yoon Cheon Seo “Cheon Seo à, em là đứa trẻ mà tôi thấy có thiên phú âm nhạc như thằng bé Ji Yong này, tôi biết em đối với việc là nghệ sĩ không chút hứng thú nhưng em có thể ký ước với YG chúng tôi không? Trở thành người chuyên chế tác cho YG? Mấy ngày nay em cũng thấy đó, nhà YG rất giống một gia đình, tôi có thể cho em những điều kiện tốt nhất để sáng tác tự do, dĩ nhiên là đãi ngộ sẽ không tồi. Thế nào?”

Yoon Cheon Seo đặt đũa xuống, lo lắng nói “Nhưng mà em chỉ biết viết ca từ thôi, không quá am hiểu soạn nhạc, nhạc nền cho hai bản nhạc lần này phần lớn là do anh Ji Yong làm, em sợ không tốt”

“Ca từ của em ở Hàn Quốc tuyệt đối là có một không hai, năng lực soạn nhạc của em tôi có thể nhìn thấy từ bốn bài hát kia, tuy rằng không quá thành thực nhưng mà rất có linh khí. Ban đầu khi mới tiếp xúc thì có vẻ như yếu nhưng mà đối với việc sử dụng nhạc cổ điển thì thuộc cấp chuyên nghiệp rồi. Tôi tin tưởng, sau khi rèn luyện nhiều hơn, em khẳng định sẽ trở thành vũ khí bí mật của YG” Chủ tịch Yang dùng hết công lực, nếu không cũng không cướp được Lee Ha Yi từ tay của JYP và SM.

“Không có thời gian hạn chế, không có số lượng tác phẩm hạn chế” Yoon Cheon Seo lo lắng.

“Đây cũng không có vấn đề” Chủ tịch Yang biết cô bé cũng đáp ứng nên cười toe toét. Ông bung cốc lên cùng Yoon Cheon Seo cụng một cái, vui mừng. Dem người vào rồi nói sau, ông không tin đến khi cô bé có tình cảm tốt với YG thì có thể từ chối viết nhạc.

Kwon Ji Yong biết rõ tính cách của chủ tịch nhà mình, hẳn cũng lớn lên trong cảnh này mà. Bây giờ hai người đã đồng ý rồi hẳn có nói gì cũng chịu thôi.

“Anh, bài [Blue Eyes] kia anh tới ghi âm đi, em không tham dự. Album mới của em không thể chậm hơn được nữa. Em đã chọn hai bài của Cheon Seo, ngày mai bắt đầu soạn, sau khi thấy ca từ này em thật sự rất gấp”

Chủ tịch Yang trầm ngâm rồi cũng đồng ý. Bài hát chính của Lee Ha Yi là do Kwon Ji Yong chỉnh lại, bây giờ cũng gần như xong rồi, xác thật nên chuẩn bị album mới. Dù sao tất cả bài hát ở album solo lần này đều do cậu ta tự viết, hơn nữa mấy tháng nữa cũng tới show diễn của cậu ta.

“Anh Ji Yong, ngày mai em không tới phòng làm việc đâu. Anh cần thì gọi cho em nha!” Yoon Cheon Seo vừa nghe thì thấy hẳn không có chuyện gì, vội nói việc ngày mai cô không tới YG.

Kwon Ji Yong vừa nghe lập tức hỏi lại “Tại sao?”

“Tại sao cái gì? Anh soạn nhạc em không thể giúp cái gì, cũng không thể tới quấy rầy anh” Yoon Cheon Seo trả lời.

“Cái gì mà không giúp được? Anh luôn có linh cảm lúc cùng làm việc với em, giống như khi chỉnh nhạc thì chúng ta đều có không ít ý

tưởng có thể bổ sung nhau!”

“Nhưng mà trước kia không phải anh tự mình soạn hết hay sao?”

Kwon Ji Yong dựa đầu mình lên vai Yoon Cheon Seo làm nũng
“Đồng ý với anh đi ~ Đồng ý đi ~ Đồng ý đi ~ Nha?”

“Vâng” Yoon Cheon Seo không đủ năng lực đành bị đánh bại.

Lão Yang không đành lòng nhìn thẳng, làm vậy với một cô bé mười bảy tuổi trước mặt một người đàn em mười bảy tuổi, hình tượng lạnh lùng đẹp trai của cậu đâu rồi?

Chương 5: Thẳng thắn nói bí mật

Bốn người ăn đều rất vui vẻ, chủ yếu là lão Yang vừa lòng vì đạt được mục đích của mình, sau đó Yoon Cheon Seo được Kwon Ji Yong chở về nhà.

Dọc quãng đường đi, Yoon Cheon Seo cắn chặt môi xuất thần. Kwon Ji Yong đã phát hiện động tác nhỏ này của cô trong hai ngày nay nhưng không làm phiền cô, hưởng thụ không khí yên tĩnh khó có khi lái xe.

Đến cửa nhà, Yoon Cheon Seo vẫn chưa hồi phục lại tinh thần. Kwon Ji Yong rõ ràng đã dừng xe, cánh tay phải vẫn ở trên tay lái, nghiêng đầu nhìn bộ dạng rối rắm của cô cảm thấy càng nhìn càng đáng yêu.

Đôi mắt sáng của người bên cạnh cuối cùng cũng làm cho Yoon Cheon Seo hồi phục tinh thần. Cô nhìn thoáng qua bên ngoài, đã về nhà rồi.

“Nghĩ cái gì mà nhập tâm vậy? Là nội dung trong tiểu thuyết sao?” Kwon Ji Yong mỉm cười hỏi.

Yoon Cheon Seo càng dùng sức cắn môi. Kwon Ji Yong nhìn vậy chịu không được, đưa tay nắm lấy cằm của cô, đem cái môi đang bị hành hạ giải cứu.

“Aiz, tuy rằng anh rất thích bộ dạng này của em nhưng nếu em ngược đãi mình thì anh rất đau lòng” Sau khi làm động tác kia xong, Kwon Ji Yong cảm thấy ngại ngùng, bây giờ đành vận dụng ‘Mặt dày đại pháp’ không thèm quan tâm chuyện lúc nãy trên chộc.

Yoon Cheon Seo xoay người nhìn Kwon Ji Yong hỏi “Anh không có gì muốn nói với em sao?”

Kwon Ji Yong sững sốt “Hả?”

“Là lúc ở phòng ghi âm...”

“A, cái đó hả?” Lúc này Kwon Ji Yong mới bừng tỉnh, buồn cười hỏi “Cả đoạn đường về này em rối rắm chuyện này hả? Làm anh tưởng em đang sáng tác nên không dám quấy rầy em” Hắn xoa đầu Yoon Cheon Seo “Em không phải không muốn nói về vấn đề này sao? Quên nó đi”

“Nhưng mà em không quên được” Yoon Cheon Seo lắc đầu “Em không có nhiều bạn nhưng em biết làm bạn với nhau phải thẳng thắn”

Nhìn bộ dạng vừa đáng thương vừa buồn bã của cô, Kwon Ji Yong lại vô thức sờ đầu cô “Cô bé ngốc, ngoài việc thẳng thắn ra, bạn bè còn thông cảm cho nhau. Em muốn thẳng thắn với anh là đã xem anh làm bạn. Anh không muốn hỏi em cũng vì xem em là một người bạn”

Yoon Cheon Seo cọ đầu trong lòng bàn tay của hắn, thở một hơi, hạ quyết tâm “Anh có phải thấy trí nhớ của em tốt lắm không?”

Kwon Ji Yong gật đầu, hắn biết cô bé này sắp nói bí mật gì đó với mình cho nên cũng nghiêm túc.

“Thật ra thì nó không phải là tình trạng gì tốt” Yoon Cheon Seo nhìn ánh mắt của hắn, quan sát biểu tình trên mặt hắn “Em có thể nhớ tất cả mọi chuyện” Cô thấy Kwon Ji Yong không hiểu ý của mình cho lắm thì tiếp tục giải thích “Từ lúc em còn nhỏ, cả nhà em đã phát hiện điều này. Mỗi lần ra ngoài thì buổi tối em luôn mất

ngủ, những hình ảnh ban ngày, những gì trải qua, tất cả mọi âm thanh, hình ảnh, biểu tình của mọi người bao gồm vui vẻ, hạnh phúc, khổ sở, cười to, khóc, hưng phấn, mất mát, tất cả chúng đều ở trong đầu em”

Kwon Ji Yong nghe đến đó thì ngậy người, đối với hắn mà nói, việc đó là điều khó mà tưởng tượng được.

“May mắn ông ngoại em là giáo sư tâm lý học ở MIT, trước kia ông đã từng gặp tình huống này mà những người kia không bị tâm thần phân liệt thì cũng bị tự kỉ, tình huống tốt nhất trước khi điên là sống trong thế giới của mình, mà cái đó cũng giống như uống rượu độc giải khát vậy” Yoon Cheo Seo nói tới đây thì giọng hạ xuống.

“Cho nên ông đã nộp đơn xin về hưu trước tuổi, ở nhà chăm sóc cho em. Ông dạy em đối đãi với đầu óc giống như máy tính, học được cách xem nhẹ tin tức, che chắn trí nhớ tốt của mình, chứa đựng những nội dung có ích. Ông dạy em đọc sách, sau đó luyện cho đầu óc có thể tiếp thu tri thức nhanh chóng. Lúc em dần chuyển biến tốt thì ông mang em đi khắp nơi trên thế giới, cho em nhiều kiến thức về văn hóa, phong cảnh, quan trọng nhất là nhận được nhiều người. Ông muốn em từ từ, chậm rãi dung hòa vào xã hội bình thường nhưng em lại thấy thế giới lớn quá, không dám kết bạn”

Yoon Cheon Seo không nhìn Kwon Ji Yong, cúi dây ăn toản “Em sợ bị bạn bè phản bội, tổn thương. Đối với người khác mà nói, giữa hai người cãi nhau thì chỉ là lời nói vô tâm lúc kích động, không có ác ý, nhưng với em là những lời nói cả đời không thể quên. Có vài người luôn đem họ là người qua đường trong đời em, đối xử với em cũng tốt, sau đó rời khỏi đời em một cách bình thản, dần quên đi, nhưng mà em vĩnh viễn nhớ tới người đó, vĩnh viễn không quên họ”

“Hơn nữa” Yoon Cheon Seo cố lấy dũng khí nhìn về phía Kwon Ji Yong “Không ai muốn làm bạn của em. Anh cũng biết, có người ở cạnh mình, luôn nhớ những gì mình nói, những chuyện mình đã làm, tất cả tâm tình biểu hiện của mình, mình phạm lỗi, lúc làm chuyện ngu xuẩn hay là lúc chật vật nhất, là một chuyện cực kì khủng bố, đúng không? Có bao nhiêu người dám làm bạn với một người như vậy chứ?”

“Anh muốn”

Kwon Ji Yong đem người Yoon Cheon Seo kéo vào trong ngực, nói bên tai cô với giọng nói kiên định “Anh muốn”

Hắn duy trì tư thế ôm, nâng cổ tay lên, nhìn thời gian trên đồng hồ “Bây giờ là 11 giờ 52 phút. Anh hi vọng em có thể vĩnh viễn nhớ thời gian này, anh nói là anh muốn làm bạn của em” Hắn đem cằm đặt lên vai đã cứng ngắc của Yoon Cheon Seo “Anh đồng ý để em nhớ mọi biểu tình của anh, những lời anh đã nói, những lời hứa hẹn của anh, những chuyện ngu xuẩn anh đã làm và cả những lúc anh chật vật nhất. Trên thực tế, anh thật sự rất vui vẻ, em có thể vĩnh viễn nhớ được những chuyện đã xảy ra của chúng ta. Anh không sợ mà rất vui vẻ”

Lúc nói hết những điều bí mật trong lòng, Yoon Cheon Seo không rơi nước mắt nhưng bây giờ, cô đem mặt chôn ở gáy của Kwon Ji Yong mà rơi nước mắt.

Kwon Ji Yong vỗ lưng cô dịu dàng, nhẹ giọng nói “Cô bé ngốc, không phải vì em có trí nhớ không bao giờ quên mới có thể làm bạn bè bị tổn thương. Tất cả mọi người đều giống nhau. Ai cũng có thể bị thương, cho dù nghĩ bản thân đã quên nhưng trong lòng vẫn giữ một vết sẹo còn rướm máu, vĩnh viễn không phai nhạt. Lúc anh thảm hại nhất, lúc người khác chửi bới anh, lúc những người đã

từng quan tâm anh vì lời đồn mà nhục mạ anh, anh vẫn biết còn có rất nhiều người thích anh, tin tưởng anh, cố vũ anh. Cho nên anh học kiên cường, học không sợ cái gì cả, lúc ở trên sân khấu làm tốt một G-Dragon mà các VIP có thể kiêu ngạo, làm cho những người đã chửi mắng anh lại yêu quý anh. Đó là lựa chọn của anh” Hần đỡ bả vai của Yoon Cheon Seo, đem cô từ trong lòng kéo ra, nhìn vào ánh mắt của cô, nói từng chữ “Anh hi vọng đây cũng là lựa chọn của em”

Ông bà nội đã trở về đảo Jeju cho nên bữa sáng chỉ còn Yoon Cheon Seo và Yoon Seol Seok ngồi đối diện nhau ăn cơm.

Sau mấy lần muốn nói lại thôi, Yoon Seol Seok cũng nhịn không nổi, chỉ lên đôi mắt của Yoon Cheon Seo nói “Sao mắt lại sưng như vậy? Mắt ngủ sao?”

Yoon Cheon Seo sờ đôi mắt sưng sưng, đối với việc vừa khóc đã sưng cũng rất bất đắc dĩ “Chú nhỏ không cần lo lắng, cháu ngủ rất tốt”

“Vậy tại sao? Không lẽ...” Yoon Seol Seok nhớ tới tối hôm qua xe đứng trước nhà rất lâu “Có người ăn hiếp cháu? Hôm qua cháu khóc?” Nghĩ tới khả năng này, Yoon Seol Seok buông đũa xuống “Không trách được đêm qua vừa tới nhà không chào chú đã chạy về phòng. Nói cho chú nhỏ biết, ai ăn hiếp cháu? Có phải người bạn đi xe Bentley lúc sáng đón cháu hay không?”

Yoon Cheon Seo thấy biểu hiện của chú nhỏ cũng không nói gì, cầm lấy đôi đũa nhét vào tay chú nhỏ nói “Chú yên tâm đi ạ, không ai ăn hiếp cháu hết. Bởi vì mới làm quen một người bạn mới nên cảm động muốn khóc” Thấy bộ dạng nửa tin nửa ngờ của chú nhỏ, cô nói tiếp “Nếu có người ăn hiếp cháu thì cháu không khóc đâu”

Yoon Cheon Seo giờ giờ năm đấm “Cháu sẽ tìm chú nhỏ để cho chú nhỏ trả thù giúp cháu!”

Hôm nay vẫn là chú nhỏ chở cô tới YG, cô thật sự không muốn để Kwon Ji Yong bớt thời gian ngủ của mình mà qua đón cô. Bởi vì cả đường dùng đá chườm mắt nên lúc xuống xe mắt cũng đỏ một chút, cô nghĩ nghĩ rồi lấy mũ hình Vua Hải Tặc đội lên đầu.

Chín giờ sáng là lúc mọi người đến YG làm việc cho nên không chỉ một mình Yoon Cheon Seo đợi thang máy. Từ lúc cô đứng trước thang máy thì luôn có một ánh mắt nhìn cô chăm chăm. Yoon Cheon Seo đối với người không quen biết thì không để ý nên cô không quan tâm ánh mắt đó mà đi vào thang máy với mọi người.

Yoon Cheon Seo chọn tầng ba, lập tức đi tới cửa phòng làm việc của Kwon Ji Yong, mở cửa thì mới phát hiện cửa đang khóa. Sau một giây lo lắng ngồi xổm trước cửa, cô quyết đoán lấy chìa khóa mà Kwon Ji Yong đưa cho mình từ trong túi ra.

Phòng làm việc tối thui. Yoon Cheon Seo sờ soạng tìm công tắc, đợi sau khi bên trong sáng lên mới phát hiện Kwon Ji Yong đang ngủ trên sofa.

Cô cẩn thận đóng cửa lại, nhẹ nhàng đi tới trước sofa thì thấy Kwon Ji Yong vẫn còn mặc bộ quần áo hôm qua, có thể do thấy lạnh nên ôm bả vai chui vào trong thảm, ngủ rất say.

Yoon Cheon Seo đem áo lông trên người cởi ra, nhẹ nhàng đắp lên người của hắn, sau đó ôm má ngồi xổm trước sofa, chăm chú nhìn hắn ngủ một lát, cảm thấy mỹ mãn mới đi tới trước cửa, ôm ipad ngồi trước bàn làm việc tiếp tục viết tiểu thuyết.

Hôm qua Seung Ri vừa mới bay từ Nhật Bản trở về Hàn Quốc, hôm nay tới YG báo cáo với chủ tịch Yang, sau đó chạy sang mấy

phòng làm việc chào hỏi, tuyên bố bản thân đã về thì mới chạy về tầng ba đẩy cửa phòng làm việc của TOP thì phát hiện TOP đã tới, cậu bắt đầu gào to “TOP hyung à ~”

“Có chuyện gì?” TOP đang suy nghĩ có nên chỉnh lại đoạn rap ở trong phòng làm việc, tuy đã quá quen với cái giọng lớn này của Seung Ri nhưng trong lúc làm việc, cho dù ai bị phá vỡ cũng đều rất khó chịu.

Seung Ri đã sớm luyện xong võ công ‘Mình đồng da sắt’ nên với cái gọi là khó chịu đó cũng chả là gì trong mắt cậu “Hyung, anh đã gặp người chế tác mới chưa? Là cái cô gái tên là Yoon Cheon Seo ấy”

Nói chuyện này tám nhảm dĩ nhiên tinh thần của TOP tỉnh táo hơn không ít “Lúc Ji Yong bị động kinh đem cô bé đó khiêng khắp hành lang mà chạy anh cũng đã thấy qua một lần, có điều thấy không rõ. Chủ tịch chuyên môn tìm chúng ta nói chuyện, nói cô bé có vẻ hướng nội, bảo chúng ta không có việc thì không nên đi quấy rầy cô bé, sợ chúng ta đem cô bé dọa chạy mất. Thế nào? Cậu gặp rồi sao?”

Seung Ri đắc ý gật đầu “Vâng, gặp rồi. Tuyệt!”

“Ồ, Lee Seung Hyun, cậu đừng có thừa nước đục thả câu, mau nói nhanh!”

“Sáng hôm nay lúc chờ thang máy em có thấy cô ấy, lúc đi vào trong thang máy, em đứng ngay cạnh luôn, nhưng mà cô ấy đội mũ lưỡi trai nên em không thấy rõ” Seung Ri khoa tay múa chân miêu tả “Có điều khí chất đó không thể lẫn vào đâu được, em nhìn cô ấy chằm chằm mà ngay cả một ánh mắt cũng không thèm nhìn em, thật sự rất bình thản.”

TOP gật đầu phụ họa “Ừ, anh cũng có nghe qua. Hôm đó Bom, Kush hyung và một vài người ở nhà ăn chờ Ji Yong và cô bé tới ăn cơm. Không nghĩ cuối cùng lại hiền lành không đi tới chào hỏi. Hơn nữa, nghe nói Ji Yong còn ăn đồ thừa của cô bé”

“Em cũng có nghe qua, là Min Ji nhắn tin cho em. Vì lí do này nên em bỏ ngày nghỉ ở nhà tới YG đây” Làm người nhiều chuyện nhất YG, Seung Ri luôn thấy việc nắm giữ tin tức là chuyện quan trọng. Rõ ràng trong phòng làm việc chỉ có mình cậu và TOP nhưng vẫn dùng giọng nói nhỏ “Em vừa hỏi chủ tịch, chủ tịch bảo cô ấy đã ký hợp đồng với YG. Hơn nữa chủ tịch vô cùng thích cô ấy, lúc nói tới cô ấy thì miệng cười toe toét”

TOP ghét bỏ dùng ngón tay dí trán Seung Ri để đẩy cậu ra “Anh nghe Teddy hyung bảo, cô bé là người có tài, nghe bảo ca từ của cô bé ở Hàn Quốc là có một không hai. Chủ tịch đặc biệt làm nghiêm với việc giữ bí mật album của Lee Ha Yi cho nên trừ những người tham gia hội nghị hôm đó thì chưa ai nghe qua”

Seung Ri ở bên gật đầu, không để ý TOP kháng cự, lén lút đưa đầu tới gần nói “Hyung, chúng ta có phải nên đi chào đón hay không? Làm quen một chút, đến lúc Big Bang ra album mới, hoặc là lúc em ra album solo cũng có bài hát hay”

TOP liếc mắt nhìn cậu, tuy biết đây là một cái cớ nhưng vẫn bị thuyết phục

Lúc cửa truyền tới tiếng “Thùng thùng thùng” thì cái người đang đắm chìm trong công việc Yoon Cheon Seo cũng bị kéo tỉnh. Cô nhìn lên đồng hồ, vừa mới mười giờ. Mà Kwon Ji Yong ở trên sofa vẫn ngủ rất ngon.

Đẩy cửa một cách nhẹ nhàng, lắc mình đi ra ngoài, sau đó đóng cửa lại, Yoon Cheon Seo xoay người nhìn hai người tới. Một người

vóc dáng to từng hợp tác chung với Kwon Ji Yong là TOP, một người có đôi mắt đen mà Kwon Ji Yong hay nhắc tới là Seung Ri.

“Xin chào, xin hỏi có chuyện gì không?”

Chương 6: Seung Ri ra tay

Seung Ri và TOP không nghĩ mình sẽ được gặp chính chủ nhanh như vậy, nhanh chóng chạy tới chào hỏi “Xin chào”

TOP chào hỏi xong thì cúi đầu không hé răng, Lee Seung Hyun vạn năng ở lúc mấu chốt luôn thể hiện năng lực giao tiếp của mình.

“Là Yoon Cheon Seo nhỉ? Xin chào, tôi là người được cả gia lẫn trẻ yêu thích nhất Big Bang, Seung Ri” Sau đó chỉ TOP đang ở cạnh “Anh ấy là anh chàng đẹp trai của Big Bang, TOP. Em có biết bọn anh không?”

Bây giờ TOP chỉ hận không thể cách cái tên này thật xa, cậu hiểu tên Seung Ri này là đứa hay khoa trương, không nghĩ tới có thể khoa trương đến mức này. Dưới sự xấu hổ cực độ, TOP chỉ có thể đỏ mặt cúi đầu mà cười ngây ngô.

Đã từng xem qua các show của Kwon Ji Yong cho nên đối với cách chào hỏi của Seung Ri, Yoon Cheon Seo vô cùng bình tĩnh trả lời “Vâng, biết”

Có thể dưới sự dày mặt của Seung Ri mà giữ được sự bình tĩnh như vậy thì không phải là người thường. TOP thấy Yoon Cheon Seo không lộ ra vẻ mặt kỳ quái thì đỡ xấu hổ hơn mà thay vào đó là vô cùng bội phục.

“Chúng tôi tới tìm Ji Yong hyung. Anh ấy có trong chứ?” Đối với phản ứng lạnh nhạt của Yoon Cheon Seo, Seung Ri đành phải kiếm đề tài không ngừng.

“Hôm qua anh ấy ngủ lại ở phòng làm việc, bây giờ vẫn chưa tỉnh” Mặc dù tối qua sau khi tâm sự với Kwon Ji Yong, em gái Yoon Cheon Seo đã quyết định hòa mình với thế giới này nhưng mà tính cách lạnh nhạt này khó thể thay đổi trong ngày một ngày hai được. Vì vậy, đối mặt với anh em thân thiết của Kwon Ji Yong, Yoon Cheon Seo mặc dù vô cùng muốn nói chuyện vui vẻ, cô cũng thật sự không có cách gì.

Thấy em gái đứng chắn ở cửa không muốn cho bọn họ vào làm phiền Ji Yong hyung ngủ, biểu tình lãnh đạm và ngữ khí cũng như vẻ ngoài đáng yêu của cô bé hoàn toàn không tương xứng, sau một lát hỏi đáp, ngay cả người giỏi giao tiếp như Lee tổng cũng muốn quỳ xuống.

Ji Yong hyung, mấy hôm nay anh làm cách gì mà ở chung với em gái này vậy? Vì sao có thể đem bài hát của người ta lừa tới tay vậy? Cậu chỉ nói chuyện một chút đã thấy vô cùng khó khăn a~!!!

Trong lúc trầm mặc xấu hổ thì Kwon Ji Yong cũng nghe được lời kêu cứu từ nội tâm của TOP, thức dậy ra cứu vớt người.

Bây giờ, trong mắt Seung Ri, đầu của Kwon Ji Yong tỏa ra màu vàng sáng chói, chân đạp lên mây đủ màu sắc, giống như vị tiên xuất hiện.

Trên thực tế, đầu của Kwon Ji Yong là một quả đầu màu vàng rồi bù, mắt vẫn còn híp lại chưa mở ra, nhô cái đầu liếc mắt nhìn hẩn, dùng giọng trầm thấp nói “Ồ, Seung Ri à, cậu đã trở về từ Nhật Bản rồi” Nói rồi khoa trương đi tới néo cánh tay lộ ra ở chiếc áo T-shirt của Yoon Cheon Seo, bất mãn nói “Mặc ít như vậy còn đứng ở hành lang là sao? Em không thấy lạnh à? Mau đi vào trong nhanh!”

Vì vậy, Seung Ri và TOP trơ mắt nhìn Kwon Ji Yong kéo em gái Cheon Seo vào phòng làm việc.

Nhìn cánh cửa đang khép lại trước mắt, Seung Ri xấu hổ sò mũi, không biết nói gì với đội trưởng trọng sắc khinh bạn nhà mình.

Nhưng mà, nếu chỉ đơn giản như vậy đã bị nhốt ở ngoài thì đã không còn là Lee tổng Lee Seung Hyun của chúng ta. Cậu chỉnh lại cổ áo màu xanh đen, ho nhẹ một tiếng, đẩy cửa đi vào. Đương nhiên, trước khi vào không quên kêu TOP hyung ‘chất phác đơn thuần’ “Hyung, mau vào thôi”

Không nghĩ tới TOP không để lại mặt mũi cho cậu nói “Anh không vào, cậu tự vào đi”

Seung Ri nghi ngờ nhìn TOP “Tại sao? Không phải lúc nãy anh cùng em tới à?”

Top bị cậu chọc tức, cười “Tại sao? Lúc nãy cậu nói anh chàng đẹp trai TOP tôi làm sao còn không biết xấu hổ mà đi vào hả?”

Bị hyung dạy dỗ, Lee tổng khụt khịt giải thích “Em chỉ muốn đùa một chút cho không khí sinh động hơn sao? Không nghĩ tới em gái nhỏ này lại không để mặt, em có cách gì đâu?”

Nhìn TOP hyung không động đậy, cậu tiếp tục khuyên “Dù sao cũng từng nói ở talkshow rồi, hể mọi người ở Đại Hàn Dân Quốc đều biết anh là anh chàng đẹp trai, trước mặt Cheon Seo anh còn ngại cái gì? Dù sao sớm muộn cô ấy cũng biết, vừa vặn dịp này làm quen mới là quan trọng nhất”

Sau một hồi khuyên bảo, anh chàng đẹp trai TOP đã hoàn toàn thua dưới mồm mép của Lee Seung Hyun.

Rèm cửa sổ trong phòng làm việc được kéo ra, ánh sáng chiếu vào bên trong phòng, cái thảm cũng được Kwon Ji Yong đặt sang một bên sofa.

Lúc Seung Ri đẩy cửa ra, chỉ trộm liếc mắt nhìn một cái, quyết đoán lùi về phía ngoài cửa, đóng cửa lại.

“Này, Lee Seung Hyun, cậu điên cái gì đấy?” TOP tỏ vẻ mặc dù qua bao lâu cậu cũng không thể quên được hành vi khoa trương của thằng em này.

Không nghĩ tới Seung Ri lại không nghe lời cậu nói, yên lặng xoay người đi “Hyung, chúng ta không cần phải vào làm quen nữa đâu, lúc muốn có bài hát chỉ cần nhờ Ji Yong hyung ra tay là được”

Thật ra, nội tâm của Seung Hyun bé nhỏ của chúng ta không bình tĩnh giống như bề ngoài mà cậu thể hiện, cậu thật sự bùng bùng lửa muốn nói chuyện. Cậu cảm thấy mình phải nhanh tìm người chia sẻ hình ảnh lúc này một cái, nếu không, cậu dưới danh nghĩa người biết nhiều chuyện nhất ở YG này thề lấy cái chết tạ tội!

Lúc Seung Ri đem cửa đóng lại cái rầm, em gái Yoon Cheon Seo đang ngồi trước bàn công tác còn giữ tư thế đặt tay phải ở cằm Kwon Ji Yong. Cô nghi ngờ nhìn cửa lớn, lại trừng mắt nhìn Kwon Ji Yong trước mắt muốn làm rõ chuyện gì đang xảy ra.

Kwon Ji Yong bình tĩnh để cô sờ râu của mình “Không sao, hần là cái tên Seung Ri kia lại động kinh”

Yoon Cheon Seo cũng không hỏi tiếp, ngược lại nói vấn đề khác “Hôm qua mấy giờ anh ngủ vậy? Mắt còn đen hơn so với Seung Ri”

“Khoảng bốn giờ sáng”

“Đây là lần đầu em thấy anh có râu đó, cứng cứng đâm vào tay”

“Thế nào? Anh đẹp trai hay không?” Kwon Ji Yong đứng thẳng, đưa ngón trỏ sờ sờ cằm, cười hỏi.

“Đẹp, so với không có râu có vị đàn ông hơn”

Em gái Yoon Cheon Seo cũng không nói dối, quả thật rất đáng yêu. Tâm tình của Kwon Ji Yong tốt hơn, vươn tay búng trán cô, làm bộ bất mãn dạy dỗ “Nhóc con, em biết cái hả? Cái gì mà vị đàn ông? Về sau không được nói bậy như vậy, nhớ chưa?”

Đợi cho Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn gật đầu đáp ứng thì mới nở nụ cười toe toét.

Kwon Ji Yong đánh răng rửa mặt rất nhanh, đem bánh và sữa ăn qua, sau đó chuẩn bị làm việc.

Hắn đem Yoon Cheon Seo kéo tới bên người, để cô nghe mấy ca khúc hôm qua mới viết lúc có linh cảm.

“ Trái tim tôi bao phủ một màu đen

Cứ như vậy, đen như than

Mỗi khi rảnh rỗi tôi lại đập vỡ một miếng kính

Tôi nhìn bàn tay rướm máu của mình rồi hỏi tại vì sao

Nụ cười của em sáng như vàng

Nhưng cách em nói với tôi thật lạnh nhạt

Em đã thể hiện con người của tôi ngày hôm qua

Khiến tôi cảm thấy như có quả bom bám theo tôi

...”

“Em thấy thế nào?” Kwon Ji Yong hát xong thì hỏi ý kiến của Yoon Cheon Seo “Bài hát này anh đã viết xong lâu rồi, nhưng mà

không có linh cảm gì đến ca từ hết. Đêm qua sau khi đưa em về nhà đột nhiên có linh cảm cho nên trở về phòng làm việc, đem lời bài hát viết ra...”

Yoon Cheon Seo buồn bã gãi trán nói “Anh thật sự cần em viết lời sao? Rõ ràng anh viết rất tốt”

“Sao giống nhau được? Lời của em viết là độc nhất vô nhị (*có một không hai)” Kwon Ji Yong tiếp tục hỏi “Thế nào? Em thích chứ?”

Nếu hắn đã nói thế, Yoon Cheon Seo cũng không tự tìm phiền não, cô ngoan ngoãn nói “Thích, rất thích, đặc biệt thích”

Kwon Ji Yong nhận được kích lệ bảo Yoon Cheon Seo xoay người, do ánh sáng chiếu vào nên cô thấy không rõ, vươn hai tay kéo má cô “Anh cũng thích em, vô cùng thích, đặc biệt thích”

Tối giờ cơm trưa.

Lee tổng Lee Seung Hyun bị đánh bại lúc sáng, sau khi được mọi người kích lệ thì chuẩn bị kế hoạch mới, bắt đầu ngóc đầu lên.

Cậu cùng đám người Bom, CL vây quanh trên bàn nói chuyện cũng là lúc chú ý động tĩnh ngoài cửa. Lúc sáng bị cậu làm xấu hổ nên TOP kiên quyết ngồi cách cái bàn đó mấy thước, tuyệt đối không phối hợp kế hoạch điên khùng đó.

“Tối rồi, tối rồi” CL là người đầu tiên thấy Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo tới gần nhà ăn, nhỏ giọng nhắc nhở.

“Chú ý, mọi người đừng ngẩng đầu, tiếp tục ăn đồ của mình, nhanh nghĩ đề tài nói chuyện” Nhận được tín hiệu, Seung Ri làm ra vẻ tổng chỉ huy, chạy nhanh ra lệnh “Min Ji à, cười đi, làm bộ nghe được một chuyện cười mà cười đi, nhanh lên”

Min Ji nhận được mệnh lệnh, roi vào đường cùng, đành nâng miệng cười hai tiếng, sau đó tự mình hiểu chuyện không làm “Oppa, tự dưng anh bảo em cười thì em cười cách gì?”

“Ahahaha, Min Ji à, em cũng thật buồn cười, hahaha” Dưới tình huống mọi người không giúp đỡ, Seung Ri đành tự mình ra trận, cậu vỗ bàn, khoa trương cười ha hả.

CL cầm bát cơm của mình mà muốn khóc, TOP oppa, em thật sự muốn tới bàn của anh ăn cơm chung... Ngoài Seung Ri cười to, tất cả mọi người đều hận không thể đem mặt chôn xuống đất.

Đáng tiếc Seung Ri muốn dốc hết tâm huyết mà thực hiện kế hoạch. Kwon Ji Yong liếc mắt nhìn cậu một cái, sau đó nhỏ giọng nói với Yoon Cheon Seo cái gì đó.

“Cheon Seo, một lát anh đem mấy người bạn thân giới thiệu với em được không?” Kwon Ji Yong thử hỏi Yoon Cheon Seo ở cạnh.

“Rất thân với anh sao?” Yoon Cheon Seo nêu ví dụ “Thân giống như TOP và Seung Ri?”

“Ừ, giống như người một nhà vậy” Kwon Ji Yong nở nụ cười cổ vũ với cô “Yên tâm đi, bọn họ đối với người trong nhà rất tốt. Còn có, bên cạnh em còn có anh mà”

“Vâng, em biết rồi. Cảm ơn anh Ji Yong” Tuy rằng cô cảm thấy không yên và bất an nhưng có Ji Yong cổ vũ nên cũng đồng ý.

Bên kia bạn nhỏ Seung Ri còn đang nghĩ cách để hấp dẫn sự chú ý của Kwon Ji Yong, lại không biết Kwon Ji Yong đem tất cả mọi người giới thiệu hết cho em gái Cheon Seo. Nếu cậu nghe cuộc đối thoại đó tuyệt đối khóc. Lee tổng thân yêu, cậu rốt cuộc đang làm trò ngốc gì thế nhỉ?

Đi tới bàn ăn ở cửa sổ, Kwon Ji Yong vẫn lấy đồ ăn như trước cho Yoon Cheon Seo, sau đó kéo cô bé sang ngồi cùng bàn với TOP.

“Hyung, giới thiệu hai người một chút. Đây là Yoon Cheon Seo, sắp gia nhập vào nhà YG chúng ta, sinh năm 96, là người chế tác do Hyun Suk hyung dùng hết tinh lực kéo về” Kwon Ji Yong nhìn Yoon Cheon Seo giới thiệu “Đây là TOP hyung của Big Bang tại anh, phụ trách chủ yếu ở mảng rap, vừa vận bù khuyết điểm ở mảng rap của anh”

Yoon Cheon Seo và TOP đợi Kwon Ji Yong giới thiệu xong, gật đầu chào nhau.

Choi Seung Hyun không giống như Seung Ri, đối với ai cũng có thể làm như quen biết lâu ngày. Sau khi chào hỏi xong thì xấu hổ không biết nói gì, chỉ có thể cười hai tiếng rồi tiếp tục ăn.

“Nghe lời, đừng cắn môi nữa” Kwon Ji Yong nhìn Yoon Cheon Seo vẫn còn nhìn thức ăn trước mắt mà cắn môi, dụ dỗ nói “Anh biết em ăn không hết. Em ăn nhiều một chút, ăn không nổi nữa thì đưa hết cho anh. Mỗi ngày ăn ít như vậy làm sao béo lên hử?”

“Khụ khụ khụ...” Yoon Cheon Seo chưa kịp có phản ứng thì TOP ở đối diện vô cùng đáng thương chưa kịp nhai đã phải nuốt ngụm cơm xuống. Cậu dùng tay vỗ lấy ngực, buồn bực nghĩ, rốt cuộc cậu đã chọc ai? Sao đám nhóc này làm cho cậu sốc gần chết rồi thế này???????

Chương 7: Làm quen

“A, khụ khụ, Kwon Ji Yong, cậu...”TOP bị thằng em làm cho buồn nôn, mới hết một nửa lại nhìn Yoon Cheon Seo bắt đầu ăn cơm, đành nuốt giận xuống.

Nội tâm cậu muốn khóc, Seung Ri ở cách đó không xa vò đầu ghen tị. Sớm biết vậy đã ngoan ngoãn ngồi cạnh TOP hyung, nói vậy bây giờ cậu và em gái Cheon Seo đã nói chuyện với nhau rồi.

“Ây, thất sách, thất sách” Seung Ri phiền não không quá một phút liền bụng đồ ăn đi qua.

“Ji Yong hyung, Cheon Seo, sao bây giờ hai người mới tới ăn?” Cậu ngồi cạnh TOP, chào hỏi với Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo.

“Cheon Seo?” Kwon Ji Yong hết biết nói gì rồi, hấn bất đắc dĩ nhìn TOP cười hỏi “Lee Seung Hyun, từ khi nào em đã thân với Cheon Seo đến mức như vậy?”

Seung Ri cười hì hì nhìn Yoon Cheon Seo trả lời “Hyung, chưa quen, anh giới thiệu tụi em với nhau là được chứ gì” Nói rồi không quên nhìn Yoon Cheon Seo hỏi “Phải không?”

Yoon Cheon Seo nghiêng đầu nhìn cậu một cái sau đó lại nhìn Kwon Ji Yong. Em gái Yoon Cheon Seo không nhận được chỉ thị, ngoan ngoãn cúi đầu ăn cơm.

“Phụt~” TOP ngồi cạnh xem kịch nhìn Seung Ri kinh ngạc, tâm lý mất cân bằng.

Kwon Ji Yong đắc ý chống cằm đả kích Seung Ri “Anh không cần giới thiệu lại đâu nhỉ? Lúc sáng Cheon Seo còn chê mắt anh đen hơn cậu mà!”

Nếu chỉ vậy mà Seung Ri đã xấu hổ thì Lee tổng của chúng ta đã không phải là Lee tổng a~

Cậu sờ mũi, đầu tiên giải thích với Yoon Cheon Seo nói “Đây là trời sinh, trời sinh ~” Tiếp theo vươn tay phải với Yoon Cheon Seo “Chào hỏi một chút nhé! Tôi là Lee Seung Hyung, Seung Ri”

Với loại chào hỏi này Yoon Cheon Seo vẫn thích hơn, cô buông đũa, nắm tay Seung Ri “Xin chào, tôi là Yoon Cheon Seo” Dừng một chút, cô thêm một câu “Rất vui khi được làm quen”

Trong nháy mắt bạn nhỏ Seung Ri vô cùng kích động.

Cậu thật sự không dễ dàng a~ Em gái Cheon Seo cuối cùng cũng mềm mại một chút ~ Hắn đã nói mà, việc chào hỏi bằng tay này thật sự rất hiệu quả ~

Seung Ri đắm chìm trong thỏa mãn lại không biết em gái Cheon Seo thêm câu nói kia là vì Kwon Ji Yong.

Nhìn tới Seung Ri và Cheon Seo làm quen thuận lợi, đám người bên kia biết kế hoạch của Seung Ri không nên dựa vào.

Đầu tiên là CL, sau đó là Bom rồi một đám người kéo nhau tới bàn ăn của Cheon Seo.

“Xin chào, chúng tôi là 2NE1” CL là đội trưởng, mở miệng đầu tiên “Tôi là CL, đây là chị Dara, đây là chị Bom, còn cô bé này là Min Ji. Rất vui khi cậu tham gia YG family”

Yoon Cheon Seo nhìn Kwon Ji Yong, Kwon Ji Yong đem tay khoát lên vai cô, để cô nghiêng người về phía 2NE1 “Bọn họ là chị em của anh. Đương nhiên, Min Ji cũng lớn hơn em, sinh năm 95, tất cả đều là chị của em”

Tuy không biết 2NE1 là ai nhưng dưới sự cổ vũ của Kwon Ji Yong, Yoon Cheon Seo vươn tay chào hỏi “Xin chào, em là Yoon Cheon Seo, sinh năm 96”

Sau khi bắt tay với nhóm CL xong, Yoon Cheon Seo không biết nói gì. Nếu là trước kia, khẳng định em gái Yoon Cheon Seo sẽ tiếp tục ăn cơm của mình. Nhưng bây giờ, cô đành phải trừng mắt to nhỏ nhìn chị em 2NE1.

Cái nhìn này cả đám CL vô cùng kích động. Dưới tình huống này hình như còn phải nói gì nữa phải không nhỉ?

Kwon Ji Yong nhìn mọi người chào hỏi xong thì kéo Yoon Cheon Seo về “Đừng nhìn nữa, ăn cơm trước đi, sau này ở chung có thể nói chuyện tiếp”

Vì vậy mọi người thở dài nhẹ nhõm, cúi đầu ăn cơm.

Yoon Cheon Seo càng lúc ăn càng chậm, đến lúc cô ăn một nửa cũng rất no rồi. Nhưng mà Kwon Ji Yong lại làm như không thấy nên cô cũng ngoan ngoãn ăn cơm tiếp.

Đợi đến lúc Yoon Cheon Seo ăn được hai phần ba thì Kwon Ji Yong mới vừa lòng mở miệng vàng “Ăn no rồi chứ?”

“Vâng, no rồi” Yoon Cheon Seo đáng thương trả lời.

“Đưa anh phần còn lại” Kwon Ji Yong nói.

Tuy rằng em gái Cheon Seo rất có ý thức ăn một bên đĩa rau nhưng mà đây cũng là đồ ăn đã được ăn qua đó! Nhìn Kwon Ji Yong bị bệnh sạch sẽ hạng nặng lại ăn đồ ăn thừa của Yoon Cheon Seo, mọi người biết rõ tập tính của Kwon Ji Yong nên không hề bình tĩnh chút nào.

“Oa~ Ji Yong hần hần hần....” Cặp mắt của Bom suýt rớt khỏi tròng.

“A, chị nhỏ giọng nào” Đây là CL luôn giữ lý trí “Mọi người không biết Ji Yong oppa đem em gái Cheon Seo ăn sạch sao?”

“Đúng thế, đúng thế” Phát hiện mình đã lên chức chị, Min Ji vô cùng vui vẻ gật đầu phụ họa.

“Nhưng mà” Dara ôm mặt nói “Chị cảm thấy em gái Cheon Seo mặt lạnh lại ngoan ngoãn này rất đáng yêu ~ Nếu chị là Ji Yong, chị cũng sẽ quản con bé như vậy”

Những lời này được tất cả mọi người đồng ý.

Sau khi Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo trở về phòng làm việc, hai người lại tiếp tục công việc của mình. Kwon Ji Yong tiếp tục sửa bài hát [Black] của mình, Yoon Cheon Seo tiếp tục viết tiểu thuyết của bản thân.

Ba giờ chiều, Yoon Cheon Seo tới văn phòng chủ tịch Yang, chính thức ký hợp đồng với YG. Trang web của YG cũng thay đổi tin mới. Trong danh sách người chế tác thêm Yoon Cheon Seo vào, cô lấy chữ cái đầu trong tên tiếng Anh của mình – Cellia – làm tên.

Yoon Cheon Seo tính dùng tên tiếng Anh của mình nhưng mà chủ tịch Yang bảo để cô giữ cảm giác thần bí, ngay cả hình đại diện

trên đầu trang web cũng để chữ C màu đỏ ở giữa nền màu đen, cái tên này khiến ai cũng không biết là nam hay nữ.

Đối với việc im lặng làm thần bí này, Cheon Seo thật sự rất vui mừng.

Những người mê âm nhạc luôn theo dõi YG cũng biết tin này. Tuy rằng tin mới trên web không đời mấy nhưng mà với người chế tác 'C' này, viết bốn bài hát cho album đầu của Lee Ha Yi, trong đó có hai bài làm chung với Kwon Ji Yong, hơn nữa làm bài hát chủ đề. Cho nên không ít người kích động muốn biết rõ về cô.

Đầu tiên Kwon Ji Yong viết lại lời nhắn trên trang web “Đây là người cho tôi linh cảm và va chạm mạnh vui vẻ nhất! Mong album tiếp theo của tôi lại hợp tác chung!”

Seung Ri cũng comment phía sau “Thật sự chờ mong tác phẩm của C và Ji Yong hyung, cả Lee Ha Yi nữa!”

TOP, Tae Yang, Dae Sung, 2NE1, Kush, Teddy cũng nhắn lại vẻ hoan nghênh và ủng hộ.

Cuối cùng cả lão Yang cũng nhắn vào góp vui “C là một người có tài hoa! Hoan nghênh gia nhập YG family!”

Trong phòng làm việc, Kwon Ji Yong cùng với Yoon Cheon Seo đang chọn ca từ “Anh cảm thấy hai bài này không tồi, một mạnh một nhẹ, một trầm một cao, phối hợp có thể không cùng sắc thái với album nhưng có thể chỉnh lại phong cách. Em thấy sao?”

Yoon Cheon Seo nhìn một lát gật đầu nói “Anh nói có lý. Hai bài này em viết lúc đang làm tiểu thuyết, lúc ấy em đang ở trong mạch truyện, cảm xúc kiềm chế không được nên viết ra như vậy” Nói tới đây, cô mỉm cười ngượng ngùng “Lúc ấy em còn lớn tiếng tuyên bố

với mọi người trong nhà, em bảo về sau muốn tìm một người bạn trai như vậy, tới giờ họ vẫn còn chọc em”

“Cô bé ngọc” Kwon Ji Yong cũng cười “Khó trách em có thể viết được ca từ kinh điển như vậy, thì ra là đang miêu tả ‘Người tình trong mộng’”

Yoon Cheon Seo thẹn quá hóa giận, đỏ mặt xoay đầu đi. Kwon Ji Yong nhanh chóng dỗ cô “Anh sai rồi, không cười em nữa. Nói về bài hát thôi”

“Bài [Villiam cổ báo] là dùng loại ngôn ngữ để miêu tả ma cà rồng, phù thủy còn có mấy nhân vật hắc ám. Lúc ấy em đang xem [Dracula] nên có linh cảm viết mấy bài này. Phong cách của hai bài này lại kém xa với phong cách của anh nhưng mà lại chứa nguyên tố hắc ám, hợp lại với nhau có cảm giác rất kỳ diệu”

“Đương nhiên, còn không xem ánh mắt của ai” Kwon Ji Yong khoe khoang “Phải biết rằng, lấy hai bài hát liên quan tới phản ứng hóa học này thật sự không dễ dàng!~”

Yoon Cheon Seo phát hiện, càng ngày họ càng thân, Kwon Ji Yong trước mặt cô càng ngày càng ngây thơ “Mặt anh sắp dày hơn cả Seung Ri rồi”

“Ồ, da mặt của anh không dày như vậy đâu!” Kwon Ji Yong thả bản ca từ xuống nói tiếp “Da mặt Seung Ri, ừ...” Sau đó dùng hai tay đưa ra một khoảng cách, nghĩ nghĩ cười nói “Của hấn dày như vậy. Hoàn toàn không cùng cấp bậc.”

Lee tổng, ngài nằm cũng có thể trúng đạn a~

Mấy bài hát này đều được đưa vào album, còn cần phải sửa chữa lại, tăng thêm đoạn rap. Yoon Cheon Seo không quá hiểu về rap nên

Kwon Ji Yong đành dạy lại để cô tự xử. Kwon Ji Yong cũng muốn viết bài hát cho xong nhưng mà hắn không thể, đành phải đợi Yoon Cheon Seo viết xong rồi tự sửa chữa.

Trước kia Kwon Ji Yong có thói quen viết nhạc rồi mới tới lời. Lần này có lời trước, cho nên việc soạn nhạc có khiêu chiến lớn với hắn. Nhưng mà may mắn ca từ có hình ảnh rất mạnh nên cho hắn không ít linh cảm.

Hôm nay Seung Ri muốn mở liên hoan hoan nghênh Yoon Cheon Seo gia nhập YG. Kết quả một đám người ôm bụng đói chờ tới hơn tám giờ còn không thấy hai người đi ra khỏi phòng làm việc.

“Seung Ri, chị rất đói, khi nào Ji Yong đi ra vậy?” Bom bị mấy thầy dạy nhảy hành hạ, tội nghiệp rên với Seung Ri.

“Em cũng không biết” Seung Ri chịu luôn “Nếu không chị Bom vào xem thử đi”

“Em muốn chị bị mắng à? Muốn đi thì em đi đi, dù sao chị cũng không dám vào” Bom nói xong ghé lên bàn nằm “Chị sắp chết đói rồi, ai có thể cho chị ăn chút bánh đi ~”

Sau khi ở đi lui đi tới trước phòng Kwon Ji Yong N vòng, Seung Ri chịu không nổi lời khiển trách của mọi người đành phải đi gọi.

Ai bảo cậu ra kế hoạch mà không hỏi trước Kwon Ji Yong, bảo mọi người tối nay liên hoan, khiến mọi người đói bụng vô cùng ~

Bị mọi người vây quanh, Seung Ri cẩn thận gõ cửa, kết quả bên trong không chút tiếng động. Cậu đem lỗ tai dán lên cửa cũng không nghe thấy cái gì.

Seung Ri quay đầu nhìn mọi người, mọi người đều dùng tay ra hiệu bảo cậu mở cửa đi vào.

Seung Ri đành phải mở cửa nhẹ nhàng, đưa đầu dò xét. Bên trong Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo dựa lưng vào nhau, hai người ngồi trước bàn làm việc, vùi vào công việc, không phát hiện ra cậu.

“Hyung, hyung” Seung Ri nhỏ giọng gọi Kwon Ji Yong.

Kwon Ji Yong chăm chú vào công việc nên không thể nghe giọng nhỏ như mèo của cậu, không đợi câu mở miệng lần thứ hai thì cái mông đã bị TOP đập một phát.

Tuy rằng TOP chỉ đập nhẹ nhưng mà bạn nhỏ Seung Ri theo khoa trương đạo vẫn làm động tác ngã vào trong.

Động tĩnh lớn như vậy Kwon Ji Yong không nghe là không thể. Hắn xoay ghế dựa nhìn về phía cửa, ngoài Seung Ri mới đứng vững thì thấy mọi người đều đứng đó.

Seung Ri không yên nhìn Ji Yong hyung đang vò tóc, bắn cho cậu một ánh mắt khó chịu đành nhìn Yoon Cheon Seo cầu cứu.

Lại không ngờ em gái Cheon Seo bị ca từ rap tàn phá, cô vẫn chưa thoát khỏi ca từ nên mê mang nhìn cậu không hiểu.

Seung Ri chỉ có thể tự cứu mình, đành miễn cưỡng trấn định nói “Hyung, bọn họ muốn hỏi khi nào hai người dùng com? Bây giờ đã hơn tám giờ rồi. Anh thì có thói quen nhưng mà Cheon Seo lại gầy như vậy, không thể không ăn đúng giờ” Nói xong cậu tự thấy mình là thiên tài, lấy Cheon Seo ra thì hoàn mỹ vô cùng, nhìn ánh mắt của Ji Yong hyung bây giờ không còn muốn giết người như lúc này. Đương nhiên không thể tha cho đám bội bạc kia, tiếp tục nói “Đám người đứng ở phía sau, đều đi vào, tự mình xử lý!”

“Lee Seung Hyung, cậu nói cái gì?” TOP đi vào đầu tiên, trừng mắt nhìn Seung Ri.

Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo bây giờ mới chú ý đã hơn tám giờ, vừa rồi họ không chú ý tới thời gian.

“Sao mọi người lại tới đây?” Kwon Ji Yong cào cào tóc, nhìn mọi người trong phòng.

“Đương nhiên là chờ hai người để liên hoan, không nghĩ tới bây giờ vẫn chưa ra nên đành vào gọi” CL giải thích “Bọn này sắp chết đói rồi. Nhất là chị Bom, bị thầy huấn luyện dữ quá, lúc này còn định ăn vụng bánh, may mà bị ngăn lại”

“Nghe nói vậy mới cảm thấy đói” Kwon Ji Yong chuyển động ghế về phía Seung Ri hỏi “Mọi người muốn liên hoan chỗ nào?”

Không nghĩ tới tâm tư của Seung Ri đã không còn ở cuộc đối thoại. Lúc này vừa vào cậu đã quét tới quét lui khắp phòng, cuối cùng cũng thấy một tập giấy trên bàn làm việc của Kwon Ji Yong.

Cậu nháy sang hỏi “Hyung, đây là bản ca từ trong truyền thuyết sao?”

Chương 8: Party

Kwon Ji Yong giật lại bản ca từ đem bỏ vào trong ngực, trừng mắt cảnh giác nhìn Seung Ri “Cậu muốn làm gì?”

Seung Ri nhìn bản ca từ trong ngực hần cười hai tiếng nói “Hyung, em chỉ muốn xem ca từ mà chủ tịch khen lấy khen để là thế nào thôi mà! Anh cũng biết cái giọng điệu của chủ tịch khi nói tới bản ca từ này!” Nói rồi bắt đầu giả giọng của chủ tịch Yang “A, Seung Ri à, cậu không biết bản ca từ đó tuyệt thế nào đâu! Tôi phải khiến cho Ji Yong đem nó thành tài sản của YG, sau đó đem tới tủ bảo hiểm mà bảo quản mới được!”

Nghe xong Kwon Ji Yong đắc ý cười, càng ôm chặt bản ca từ.

Nhìn động tác của Kwon Ji Yong, Seung Ri tiếp tục khuyến bảo “Hyung, anh phải biết rằng, đầu tiên anh là đội trưởng của Big Bang, sau đó mới là một Kwon Ji Yong đó! Để cho em xem thử có bài nào hợp với Big Bang không cũng không được sao?”

“Muốn xem?” Kwon Ji Yong xoa cằm nhìn Seung Ri hỏi.

“Muốn” Seung Ri gật đầu.

“Không có cửa đâu!” Tâm tình đùa giỡn của Kwon Ji Yong tăng vọt “Album của chúng ta không cần cậu quan tâm, anh tự biết làm thế nào!”

Seung Ri bị cự tuyệt đành đảo con mắt, biết lùi mà tiến “Vậy lúc này anh viết bài gì? Muốn đưa vào album solo lần này của anh sao? Cho bọn em nghe một đoạn ngắn được không? Mọi người thấy đúng không?” Nói xong hần không quên kích động đám người kia.

Nhìn mọi người gật đầu như điên, Kwon Ji Yong suy nghĩ một chút, lưu loát đáp ứng “Anh đã viết xong hơn một nửa rồi, còn chưa sửa chữa, cho mọi người nghe một đoạn ngắn”

“Tốt quá ~” Seung Ri làm kí tự chữ V trong lòng, bắt đầu vỗ tay hoan hô “Huh huh GD! GD!”

“Anh không hát” Kwon Ji Yong không chịu nổi cơn điên của Seung Ri nói.

Động tác vỗ tay của Seung Ri lập tức dừng lại, lấy tay làm động tác kéo khóa.

Seung Ri à, cậu không khoa trương thì không sống được sao??

Kwon Ji Yong hừm hừm hai tiếng bắt đầu hát.

“Hoi lạnh Thần Lộ dính ẩm ướt hắc lễ phục

đá phiến lộ có vụ

phụ ở thấp tổ

bất đắc dĩ giác ngộ

chỉ có thể càn tàn khốc

hết thấy đều vì đi thông thánh đường lộ..... Lấy phụ tên phán quyết

kia cảm giác không có thích hợp từ ngữ..... Cúi đầu hôn môi của ta tay trái

đôi lấy bị khoan thứ hứa hẹn

lão cũ đàn oóc ở góc

vẫn vẫn vẫn nhạc đệm
màu đen liêm mạc bị gió thổi động
ánh Tae Yang không nói gì xuyên thấu
sái hướng đám kia bị ta phục tùng sau thú.”

“Ca khúc mới viết ngang đây, cảm thấy thế nào?” Sau khi hát xong, Kwon Ji Yong nhìn mọi người mong chờ.

Yoon Cheon Seo không nghĩ hẳn có thể viết được lời ca vừa tao nhã lại tàn khốc như vậy. Nếu ca từ này mới là khung xương, như vậy, làn điệu mà hẳn hát chính là máu thịt và sinh mệnh của nó.

“Quá tuyệt ~~” Bạn nhỏ Seung Ri là người đầu tiên vỗ tay.

Kwon Ji Yong vốn định nói hai câu khiêm tốn, không nghĩ tới Seung Ri lại đi tới chỗ Yoon Cheon Seo “Cheon Seo, em thật sự là một thiên tài!” Cậu vươn hai ngón tay lên, dùng súng lắc lắc “Ca từ rất khí phách! Em làm sao có thể nghĩ ra vậy?” Không đợi Cheon Seo trả lời, cậu lại hỏi tiếp “Cheon Seo, em có thể viết cho anh một bài không? Bài hát đó trình độ không cao như vậy cũng được”

“Lee Seung Hyun, tốt nhất là cậu tránh xa Cheon Seo ra!” Kwon Ji Yong đứng lên, kéo áo Seung Ri, quyết tâm đem thằng nhóc mặt dày này tránh Cheon Seo thật xa.

Địa điểm liên hoan lần này vẫn là quán thịt nướng lần trước, chẳng qua thay đổi phòng lớn hơn.

Kwon Ji Yong kéo Yoon Cheon Seo ngồi ở bên tay trái của hẳn, còn đem Seung Ri đang muốn ngồi cạnh Yoon Cheon Seo về phía đối diện, đem CL ngồi bên trái của Yoon Cheon Seo.

Không khí liên hoan rất náo nhiệt.

Mấy cô gái 2NE1 ngồi cạnh nhau nói chuyện, đương nhiên không quên kéo Yoon Cheon Seo vào nhóm cá cô. Yoon Cheon Seo bị không khí giống như gia đình này cuốn hút, tuy rằng cô không nói nhiều nhưng rất thích thú.

Nói chuyện rất chi là hăng say, Park Bom và Dara thậm chí còn đẩy Kwon Ji Yong khỏi chỗ để ngồi cạnh Cheon Seo mà nói.

Kwon Ji Yong đang nói chuyện với Kush thì bị đẩy, hấn nhìn Yoon Cheon Seo đang nói chuyện với đám CL một cái rồi cũng ngoan ngoãn tránh ra.

Trong phòng vui chơi, Yoon Cheon Seo đã có thể cùng nói chuyện với 2NE1 một cách bình thường, tuy rằng vẫn chưa nói nhiều nhưng đó đã là tiến bộ lớn. Lúc này, Dara ngồi bên phải Yoon Cheon Seo nói nhỏ với Bom cái gì đó, sau khi hai người nhất trí với nhau thì mỗi người tới cạnh CL và Min Ji nói cái gì qua lỗ tai, sau một hồi nói nhỏ, mấy em gái 2NE1 im lặng ngoắc ngoắc tay Yoon Cheon Seo, ý bảo cô qua đó.

Thấy Kwon Ji Yong bị Seung Ri quấy lấy nên không chú ý bên này, lúc đó Dara mới yên tâm nói với Yoon Cheon Seo “Cheon Seo à, bọn chọ muốn nhờ em một việc, được không?”

“Hả?” Vừa mới bắt đầu, Yoon Cheon Seo luôn nghi ngờ nhìn các cô.

Dara đung đưa ngón tay nói tiếp “Bọn chị đều thích ca từ em viết, muốn nhờ em viết giúp tụi chị một bài, được không?”

Yoon Cheon Seo không nghĩ tới các cô lại nói cái này, cô xoa xoa trán nói “Nhưng em nghe anh Ji Yong nói các chị có anh Teddy làm

người chế tác rồi mà? Em chưa từng nghe qua bài hát của các chị, cũng không biết phong cách của các chị, em sợ bài hát của mình không hợp với các chị thì làm sao?”

Lúc này Bom mới tiếp lời “Bởi vì em không biết phong cách của tụi chị nên mới nhờ em viết bài hát” Cô thấy Yoon Cheon Seo càng mơ hồ thì giải thích “Lúc ra mắt, công ty đã cho tụi chị là một nhóm nữ với phong cách hiphop, các ca khúc của tụi chị luôn theo phong cách khí phách đó, ở trên sân khấu cũng vậy. Tuy rằng tụi chị rất thích nhưng mà tụi chị cũng muốn mặc áo đầm xinh đẹp mà hát”

“Đúng, đúng” Dara buồn rầu nói “Chị sắp tới ba mươi tuổi rồi, thật sự muốn hát một bài hát về tình yêu lãng mạn. Tốt nhất có thể mặc áo đầm trắng ren, không khí thật mơ mộng”

“Còn có cái kiểu hơi ưu sầu nữa” Min Ji sắp hai mươi tuổi cũng giúp vui.

Cuối cùng, CL tổng kết “Hơn nữa, quan trọng là phải bảo trì phong cách khác người của 2NE1, không thể bị lẫn vào phong cách của các nhóm nữ khác. Vừa có thể làm nũng lại có thể sexy ấy. Để cho mọi người biết rằng, 2NE1 có thể khống chế bất kì bài hát nào, chỉ có thể, chủ tịch mới đồng ý cho bọn chị hát bài hát phong cách khác”

Yoon Cheon Seo trợn tròn mắt, trách không được các cô đem Kwon Ji Yong ném đi để nói chuyện với cô, yêu cầu này thật sự rất phức tạp!

Dara thấy Yoon Cheon Seo sững người thì đưa ngón tay tội nghiệp, mắt mở to, làm nũng với cô “Cheon Seo, em đồng ý với bọn chị đi. Bọn chị chỉ muốn hát một bài hát để thỏa mãn tâm nguyện của một cô gái nhỏ thôi mà ~ Chỉ cần không ảnh hưởng tới phong

cách album mấy thì chủ tịch sẽ đồng ý mà ~ Em giúp tụi chị đi ~ Ha~”

Em gái Cheon Seo đáng thương, đối mặt với bốn người chị mạnh mẽ chỉ có thể gật đầu đồng ý “Em sẽ cố gắng thử. Nhưng mà em không chắc sẽ đạt tới yêu cầu mà các chị đã đặt ra, cho nên các chị đừng hi vọng quá nhiều”

“Bọn chị biết mà”

“Cheon Seo, em là tốt nhất”

“Chị yêu em, Cheon Seo”

“Hu ~”

Các thành viên 2NE1 kích động che miệng lại, làm bộ như không có chuyện gì khi Kwon Ji Yong nhìn qua.

2NE1 thành công nhờ Cheon Seo, nhìn Seung Ri đang quẩn lấy Kwon Ji Yong, nội tâm vui vẻ. Ca từ là chết, người là sống, em gái Cheon Seo không giống như bài hát cô bé cho Kwon Ji Yong đâu, Seung Ri à, cậu bái sai đỉnh núi rồi ~~~

Sau cuộc liên hoan, Kwon Ji Yong đưa Yoon Cheon Seo về nhà như thường lệ.

Máy sưởi bên trong xe mở ra một hồi, Kwon Ji Yong bắt đầu nói chuyện với Yoon Cheon Seo “Lúc nãy em và đám CL nói gì vậy? Nhìn mấy người đó có vẻ kích động”

“Bí mật ~”

“Các em mới quen nhau mà đã có bí mật rồi à?”

“Vâng, bí mật” Yoon Cheon Seo đã đồng ý với các chị sẽ giữ bí mật với Kwon Ji Yong.

“Vậy lúc này em biết TOP hyung nói gì với anh không?” Kwon Ji Yong thấy các cô gái nói chuyện bí mật vui vẻ như vậy cũng không hỏi nữa.

“Cái gì?”

“Anh ấy hỏi anh có thể cho anh ấy tham gia diễn MV hay không, anh từ chối. Anh đã có sẵn tạo hình cho MV rồi” Kwon Ji Yong liếc mắt cười với Yoon Cheon Seo “Hơn nữa, làm sao anh để người khác diễn người tình trong mộng của em được”

Yoon Cheon Seo lấy tay che mặt “Anh Ji Yong, em hối hận khi nói chuyện này với anh! Vì sao anh cũng chọc em?”

Xe vừa mới ngừng ở trước cửa nhà, Yoon Cheon Seo bị chọc lập tức tháo dây an toàn chạy đi.

Kwon Ji Yong cũng mặc kệ cô, đến khi Yoon Cheon Seo vẫy tay với hắn, xoay người rời đi thì mới hạ cửa kính mở miệng gọi lại “Đợi lát”

“Sao ạ?”

Kwon Ji Yong ngoắc cô tới “Đưa tay em cho anh”

Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn đưa tay phải vào.

“No ~ No~ Là tay trái” Kwon Ji Yong lắc đầu muốn cô đổi tay.

Tuy rằng không hiểu chuyện gì nhưng cô vẫn đưa tay trái vào trong xe.

Yoon Cheon Seo cảm giác được Kwon Ji Yong kéo tay trái của cô, đeo cái gì ở trên tay.

“Nhìn xem có thích không?”

Yoon Cheon Seo lấy tay về, nhìn cổ tay mình, sau đó ngán người “Đây là...”

Bây giờ trên cổ tay cô là cái đồng hồ hôm qua Kwon Ji Yong mang, đồng hồ dừng ở thời gian mà hắn nói “Anh đồng ý” kia.

“Chiều nay, lúc em đi tới phòng chủ tịch, anh đã nhờ anh Nam Gook đi làm nhỏ lại, bây giờ em mang hợp lắm” Thấy bộ dạng của Yoon Cheon Seo vẫn còn ngây ngốc, Kwon Ji Yong trêu chọc nói “Trăm ngàn đừng nói không cảm động đấy, đây là lời hứa của anh và em, nhắc nhở em phải nhớ kỹ lời anh đã nói, nhớ mãi những gì anh đã nói, biểu hiện của anh, quan trọng nhất là bộ dạng đẹp trai của anh”

Yoon Cheon Seo dần hồi phục tinh thần, đem tay đặt trên cửa xe, đưa đầu vào, hai mắt trong suốt nhìn Kwon Ji Yong chăm chăm, ánh mắt không nháy một cái.

“Sao vậy? Cảm động đến ngốc rồi?” Kwon Ji Yong không biết rõ phản ứng này là gì.

Yoon Cheon Seo lắc đầu, nhìn hắn nói “Không phải, em đang nhớ kỹ bộ dạng của anh bây giờ” Trên mặt nở nụ cười thật sự “Anh bây giờ thật sự rất đẹp trai”

Chương 9: Linh cảm chợt xuất hiện

Lúc Yoon Cheon Seo tỉnh lại, mắt mở to nhìn trần nhà chằm chằm thì sững sốt, lúc phục hồi lại thì cầm đồng hồ đầu giường lên, đúng sáu giờ, sau đó cô nhìn đồng hồ trên tay.

Cô ngồi dậy ôm lấy chăn một lát, lại nhớ giấc mơ tối qua, nở nụ cười ngây ngô.

Không biết có phải do cô đắm chìm trong lúc viết rap hay do bị Kwon Ji Yong trêu chọc mà lại nằm mơ cảnh của bài mới.

Đầu tiên là từ trong giáo đường nghe tiếng bước chân và tiếng súng, sau đó chuyển tới cảnh Michael xử lí công việc của gia tộc. Chẳng qua lúc nhìn kĩ thì mặt của Pacino biến thành Kwon Ji Yong, cho nên cô vốn đang chìm trong không khí quý dị lại thấy Kwon Ji Yong, đột nhiên nở nụ cười.

Tuy rằng hần rất lạnh lùng nhưng dù hần có lạnh thế nào, Yoon Cheon Seo nhìn hần vẫn cảm thấy ấm áp và vui vẻ. Vì vậy, trong mơ, dưới ánh mắt nghi ngờ của Kwon Ji Yong, cô mỉm cười thật to, cho tới khi tay của Kwon Ji Yong đụng vào má cô.

Nhớ tới tối qua, sau xuống xe bị Kwon Ji Yong đặt tay lên xoa hai má, Yoon Cheon Seo sờ sờ mặt, sợ hãi nghĩ, về sau không nói bậy nữa.

Bây giờ tuy cô mơ cảnh không thực nhưng mà đầu của cô lại không giống người thường, tính tính giờ, lát nữa gọi cho ông ngoại để hỏi thôi.

Nhưng mà trải qua cảnh mơ hôm qua, Yoon Cheon Seo cũng có linh cảm với rap. Trong giấc mơ hôm qua, cô căn cứ theo miêu tả trong sách, cùng với trí nhớ liên quan tới văn hóa Italy, cấu trúc văn phòng của Michael.

Cô nhớ lại những cử chỉ của Michael trong mơ, ngay lập tức ca từ xuất hiện dưới bút.

Viết xong đoạn ca từ này, cô kiểm tra và nhận bưu kiện mà Zoe gửi tới. Trong bưu kiện từ việc Zoe nói tốc độ sắp chữ của sách mới ra thì còn hỏi cô có muốn tham gia hoạt động tuyên truyền hay không.

Hoạt động tuyên truyền hai quyển sách trước, Yoon Cheon Seo không tham gia, lần này cô muốn từ chối nhưng khi nhìn đồng hồ trên tay trái thì chần chờ.

Yoon Cheon Seo ngồi trước máy tính, vuốt mặt đồng hồ thủy tinh, do dự. Cho tới một lát sau, cô mới hạ quyết tâm, trả lời cho Zoe.

Sau khi tới YG, đứng trước cửa phòng Kwon Ji Yong, Yoon Cheon Seo theo thói quen cũ lấy chìa khóa mở cửa.

Từ sau khi chính thức ký hợp đồng, lão Yang đã chuẩn bị phòng làm việc riêng cho cô, nhưng bị cô và Kwon Ji Yong từ chối. Cô cũng không biết mình ở Hàn Quốc bao lâu, với lại bây giờ cô chủ yếu là hợp tác với Kwon Ji Yong nên không cần phòng làm việc riêng.

Kwon Ji Yong còn chưa tới phòng làm việc, Yoon Cheon Seo lợi dụng lúc này viết bài hát cho 2NE1.

Trước kia khi Yoon Cheon Seo viết bài hát đều căn cứ vào linh cảm trong đời thường, không có đề tài cho sẵn, nhưng mà nhóm CL

đã có yêu cầu, cái này giống như cho tác giả viết truyện tự do một đề tài, trong nhất thời cô không biết nên viết thế nào.

Yoon Cheon Seo cầm lấy bản vẽ tùy thân vẽ ra yêu cầu của các chị yêu cầu, ở trong đầu dùng tư liệu sống mà lựa chọn.

Cho tới 11 giờ thì Kwon Ji Yong bước vào phòng làm việc, có điều cô vẫn không biết viết sao.

“Em sao thế?”

Yoon Cheon Seo nghe tiếng động thì ngẩng đầu nhìn về cửa, thấy Kwon Ji Yong thì vui vẻ “Làm cái gì đâu ạ” Hắn mỉm cười đi tới sờ đầu của Yoon Cheon Seo “Nhìn y như con chó nhỏ”

“Học anh đấy”

“Anh?”

“Vâng” Yoon Cheon Seo chụp bàn tay đang xoa đầu mình, sửa lại tóc “Lúc anh không có linh cảm viết bài hát đều vò tóc, còn nằm trên bàn mà cụng đầu nữa đó! Em đang nghĩ mình làm thế có thể viết được không”

“A, anh như vậy khi nào?” Kwon Ji Yong hoàn toàn không chắc hỏi, sau đó lái sang chuyện khác “Vì không viết được đoạn rap hả?”

“Không phải” Yoon Cheon Seo lắc đầu, đem phần rap viết xong đưa cho Kwon Ji Yong.

“Kia loang lỗ gia huy

ta lau lau rồi một đêm

cô độc quang huy
ta mới hiểu cảm giác
chúc quang
không
không
không ngừng lay động
chim cú mèo ở cửa sổ linh thượng
đối phương xa nhìn ra xa
thông hướng đại sảnh hành lang dài
giống nhau nói không nên lời tang thương
không có ồn ào náo động
chỉ có yên tĩnh quay chung quanh
ta
chậm rãi đang ngủ
thiên
vừa mới tảng sáng.”

“Anh, em chỉ có thể viết ngang đó, còn lại anh xử lí nhé!” Yoon Cheon Seo nói với Kwon Ji Yong.

Kwon Ji Yong xem xong thì ngẩng đầu lên nói “Cái gì gọi là ‘chỉ có thể viết ngang đó’? Cái này còn tốt hơn anh chờ mong nhiều.

Nhưng mà, tối qua lúc viết bài hát, anh cũng có linh cảm với đoạn rap, vừa vặn có thể bỏ dung một chút, như vậy phần rap đủ đẹp”

“Thế thì tốt quá, cuối cùng cũng qua” Yoon Cheon Seo yên lòng.

“Nhưng mà...” Kwon Ji Yong hỏi tiếp “Nếu đã viết xong rồi thì em đang tìm linh cảm gì?”

Yoon Cheon Seo nghẹn họng.

Cô đem mặt vui vào trong thảm “A ~ a ~ Thật rồi rắm ~ Anh có thể đừng hỏi không?”

“Được rồi, anh không hỏi” Kwon Ji Yong buồn cười nhìn cô, dùng tay nắm lấy thắt lưng của cô, đem cô từ sofa kéo lên, đi tới cửa nói “Bây giờ thì đi ăn cơm, anh đói muốn chết”

Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn “Anh chưa ăn sáng?”

Kwon Ji Yong dùng tay còn lại mở cửa, sau khi ra ngoài mới để cô xuống “Ừ, chưa ăn. Sáng nay bốn giờ anh mới về, vừa nằm đã ngủ tới mười giờ, bây giờ tới ăn cơm trưa luôn”

Ở trước cửa nhà ăn thì gặp 2NE1, Kwon Ji Yong hỏi “Gần đây mọi người rảnh vậy à?”

“Chủ tịch bảo năm người bọn này dạo này mệt, trong khoảng thời gian này không có hoạt động gì, bảo bọn này nghỉ cho tốt”

Kwon Ji Yong bị bao phủ trong sự ghen tị và hâm mộ “A ~ Anh cũng rất mệt ~ Vì sao chủ tịch không cho anh nghỉ?~”

“Anh, không phải chủ tịch không cho anh nghỉ mà là do anh tự mình yêu cầu ra album sớm đó” CL lạnh lùng nói rõ chân tướng.

Kwon Ji Yong gặp kích thích, không để ý các cô, đi vào phòng ăn.

Yoon Cheon Seo tự giác ăn hai phần ba đồ, sau đó ngẩn người. Rốt cuộc viết gì đây? Cô chỉ có một mối tình đầu ngây thơ, cũng không có tình yêu gì khắc sâu, đối với cô mà nói, tình yêu chỉ là yếu tố phụ trợ, mà cái này thật sự không giúp cô viết được.

“Anh Ji Yong, Cheon Seo sao vậy? Anh ăn hiếp cô bé à? Em thấy từ lúc vào đây đã ngẩn người” Min Ji ngồi đối diện Yoon Cheon Seo mẫn cảm hỏi.

Kwon Ji Yong nghe thế thì dừng đũa “Min Ji, lá gan của em cũng lớn đấy, anh ăn hiếp Cheon Seo?”

“Hi hi, đây không phải do em quan tâm cô bé sao? Nói nhảm, nói nhảm mà ~” Min Ji lập tức dùng điệu bộ híp mắt y như Dae Sung nói.

Vừa rồi Kwon Ji Yong phát hiện Yoon Cheon Seo đang chu du ở bên ngoài “Không cần để ý, lúc này cô bé bảo muốn tìm linh cảm gì đó, hỏi gì cũng không nói” Nói rồi, hần thuận tay nắm lấy cằm Yoon Cheon Seo, đem cái môi đang bị hành hạ cứu ra, không phát hiện lúc nghe hần nói, mấy cô gái 2NE1 có chút né tránh ánh mắt.

Yoon Cheon Seo hồi phục tinh thần, vô tội nhìn Kwon Ji Yong, sau đó nhìn Min Ji ở đối diện, đột nhiên nhớ tới Min Ji có nói “Cái ôm tình cảm của cô gái”

Trong đầu xuất hiện một tia sáng, tuy rằng đầu của cô không giống người thường nhưng mà cũng không khác cô gái khác về mặt yêu đương. Cô có thể từ đó mà tìm tư liệu và linh cảm.

Ánh mắt trong suốt của Yoon Cheon Seo nhìn Kwon Ji Yong cười cười, lại bí mật đưa ánh mắt nhìn các chị.

Ở trong ấn tượng của cô, tình cảm ôm ấp của cô gái chính là lúc cô đi tham quan ở Italy, có một truyền thuyết về một cô công chúa ở La Mã.

Cái này cô vẫn nhớ rất rõ, vào giữa trưa tháng bảy, ánh mặt trời ấm áp rơi trên người, không khí hơi ẩm ướt, cô công chúa ở kinh thành cầu nguyện cho mọi người, các nghệ thuật gia tìm linh cảm, tiếng chụp ảnh không ngừng của du khách, tiếng chơi đùa âm ã của đám trẻ, còn có không khí xung quanh bắt đầu chậm dần.

Yoon Cheon Seo đắm chìm trong trí nhớ, trên đường trở về phòng làm việc không ít lần suýt đụng tường hoặc cửa, nếu không phải Kwon Ji Yong kịp thời bảo vệ thì cô thật sự bị đập đến hồng đầu rồi. Cuối cùng, Kwon Ji Yong nhin không nổi, bế cô về.

Trở về phòng cũng đã muộn, Yoon Cheon Seo bắt đầu vẽ vẽ. Trong lúc đó Kwon Ji Yong đột kích không ít lần, muốn nhìn lén vài cái nhưng đều bị cô cản lại.

Sau khi sửa xong, Yoon Cheon Seo uốn éo cái lưng, Kwon Ji Yong cũng đang nghe điện thoại rồi nhìn lời bài hát chăm chú, hoàn toàn không để ý sự tồn tại của cô.

Yoon Cheon Seo ôm lấy bản phác thảo, rón rén đi khỏi phòng làm việc. Lúc này cô đã nhắn tin xác nhận với CL, các thành viên 2NE1 đang ở phòng tập.

Sau khi tới phòng tập của 2NE1 thì Yoon Cheon Seo đưa bản nháp cho họ “Đây là phác thảo, các chị nếu không thích thì em cũng chịu, hai bài này đã tra tấn em sắp chết rồi”

“Biết biết” Đám CL đoạt bài hát, ghé vào nhau nhìn.

“Tả ngạn một tòa màu trắng vòng tròn cầu thang

lãng nhân đang ở dùng hợp âm luyện tập u buồn
thần hi hạ cô gái
nghe đàn ghita giai điệu
ở hứa nguyện bên cạnh ao Baroque thức thờ dài
cô gái trong tay tiền bạc muốn tình yêu
của nàng bí mật
Địa Trung Hải trạm lam sắc Hy Lạp hôn lễ
mông Matt Khuru lắng điệu cái tầu nam tính
cúi đầu xuyên qua tiền phương uốn lượn cô tịch
đối với không khí thu thập hẳn thơ mới tiếp theo câu
phương xa cô gái cùng hẳn ở do dự
cô gái trong tay tiền bạc chìm vào trì lý
của nàng biểu tình giống gợn sóng như vậy trong suốt xinh đẹp
đàn ghita đổi thành khoái hoạt điệu Valse
thi nhân quyết định tiêu đề
hứa nguyện trì Hy Lạp cô gái.”
“A a a a! Chị rất thích!”
“Tuyệt quá ~”
“Bài hát này hoàn toàn là giấc mơ của chị!”

“Cheon Seo, chị yêu em chết mất!”

Yoon Cheon Seo bị các cô biểu đạt sự hưng phấn, ngại ngùng vô cùng “Nếu các chị muốn thêm rap thì phải tìm người khác, em không giỏi cái đó. Còn có, phần biên tập nhạc cần phải nhờ anh Teddy, anh ấy hiểu phong cách của các chị hơn em”

Dara cầm bài hát không rời tay, lúc này mới nói “Không thành vấn đề, Chea Rin và Min Ji đều có học viết lời bài hát, chắc có thể để cho hai người thử viết rap. Đúng không?” Cô nói với Yoon Cheon Seo xong thì nhìn CL hỏi.

CL vẫn còn hưng phấn, nghĩ cái gì đó thì hô lo “Không đúng!”

“Sao thế?”

“CL, cậu bị cái gì đó?”

CL không để ý câu hỏi của các chị, nhìn Cheon Seo hỏi “Cheon Seo, lúc nãy em bảo ‘Hai bài này tra tấn em sắp chết’ phải không?”

Yoon Cheon Seo nghịch ngợm mím môi, vô tội nhìn CL, hỏi ngược “Dạ?”

Không đợi CL nói thêm cái gì, Bom phản ứng trước tiên, cầm bản phác họa lật ngược lại, đằng sau lại xuất hiện tiếp.

“Phím đàn thượng lộ ra quang

hoa văn màu thủy tinh cửa sổ

trang sức Gothic thức giáo đường

ai ai ai đạn một đoạn

một đoạn lưu lạc ưu thương

theo tiếng đàn phương hướng thấy

sắc vi dựa vào mùi tám thế kỷ bức tranh thượng

ở bên

lẳng lẳng thường thức

suy nghĩ

của người lãng mạn

đang nhìn

hay không bao lâu đều giống nhau..... Ta liền đứng ở Prague
hoàng hôn quảng trường

ở hứa nguyện trì đầu hạ hi vọng

đám kia bạch cáp đưa lưng về phía tịch dương

kia hình ảnh thật đẹp ta không dám nhìn

Prague quảng trường không người hành lang

ta một người khiêu vũ xoay tròn

không xa địa phương người xa xa ngâm xướng

không có ta người thật sự không thói quen

Prague quảng trường chật chội kịch trường

im lặng ngõ nhỏ một nhà cà phê quán

ta ở tính tiền người ở nấu nùng canh

đây là chuyện xưa cuối cùng đáp án.”

Mấy cô gái 2NE1 sau khi xem xong bài hát đều ngẩng đầu trừng mắt nhìn Yoon Cheon Seo, các cô thật sự không biết nói cái gì cho tốt.

Yoon Cheon Seo nghĩ bọn họ đang đợi giải thích vì sao có hai bài hát “Lúc chiều em chỉ tính viết một bài [Fontana Di Trevi] thôi nhưng không hiểu vì sao đột nhiên lại xuất hiện tình yêu lãng mạn của hai người nên em viết một bài hát nữa” Thấy các chị không có phản ứng, cô lại bổ xung “Đương nhiên các chị có thể chọn một bài”

Đáp lại cô là mấy cái ôm.

“Bọn chị muốn cả hai bài ~~~”

Em gái Yoon Cheon Seo thật sự bị chà đạp, lúc trở về phòng làm việc thì câu hỏi đầu của Kwon Ji Yong chính là “Cho bọn họ?”

Yoon Cheo Seo ngơ ngạc hỏi “Hả?”

“Còn hả cái gì? Đương nhiên là ca từ” Kwon Ji Yong vất chân, cánh tay từ trên bàn nâng lên mặt, nghiêng người nhìn cô.

“...”

Nhìn em gái Yoon Cheon Seo không nói gì, Kwon Ji Yong đắc ý cười “Muốn hỏi vì sao anh biết?” Hấn ngoắc Yoon Cheon Seo tới, nháy mắt một cái.

Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn đi tới nghe dạy bảo.

Kwon Ji Yong nhẹ nhàng xoa tóc cô “Ngay cả điều đó mà anh cũng nhìn không ra thì sao có thể làm leader của Big Bang đây?”

Chương 10: Chủ tịch Yang bị đả bại

Hai ngày sau Yoon Cheon Seo vô cùng rảnh rỗi.

Kwon Ji Yong không cần cô viết bài hát, bên 2NE1 lại không có động tĩnh cho nên cô ở trong phòng làm việc ngoan ngoãn viết tiểu thuyết.

Hôm nay, lúc vừa làm việc xong thì thấy Kwon Ji Yong cầm di động, điều chỉnh góc độ, chụp bản ca từ của cô.

“Anh đang làm gì thế?” Khó khi nào thấy được người cường công việc như Kwon Ji Yong làm việc khác, Yoon Cheon Seo tò mò hỏi “Hôm nay anh rảnh vậy à? Công việc làm xong nên ngồi chụp mấy thứ này cho đỡ chán à?”

Kwon Ji Yong điều chỉnh ảnh xong nhìn nhìn, có thể là do không hài lòng với ánh sáng của phòng làm việc, trực tiếp ra lệnh “Đầu tiên giúp anh kéo rèm lên”

Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn đi tới trước cửa sổ, đem rèm cửa sổ kéo lên, sau đó nhìn Kwon Ji Yong mở đèn bàn, làm cho ánh đèn đánh lên bìa bản ca từ hình sao sáu cánh kia.

Trái phải, trên dưới chụp mấy bức, sau đó còn nhìn kỹ một lát, cuối cùng mới vừa lòng nói “Được rồi, có thể để rèm lại như cũ” Vừa nói vừa tìm yoon Cheon Seo, bây giờ mới phát hiện em gái Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn ngồi xồm trước rèm cửa nhìn hẩn chụp ảnh.

“Ngồi xôm đó làm gì?” Kwon Ji Yong nhìn bộ dạng ngoan ngoãn của cô thì vui vẻ, mỉm cười bảo cô thả rèm xuống.

“Chờ anh ra lệnh đó, miễn phải đi tới thêm lần nữa”

“Em lười vậy sao?”

“Vâng ~ Gần đây càng lúc càng lười” Yoon Cheon Seo nói tới đây thì buồn chán gãi trán.

“Tác giả không phải vậy sao? Càng lười càng tốt” Thấy cô buồn rầu, Kwon Ji Yong trêu chọc.

Yoon Cheo Seo đã quen việc hấn chọc mình, cho nên nhăn mũi nhìn hấn, lại hỏi “Anh còn chưa trả lời em, anh chụp ca từ làm gì?”

“Em tới xem mấy bức này thế nào? Có phải cảm thấy rất nghệ thuật không?” Kwon Ji Yong kéo cô vào ngồi trên sofa, đưa ảnh chụp ra.

Yoon Cheon Seo nhìn qua kính bí nói “Có cảm giác thần bí, nhưng mà vì sao lại cảm giác như laptop bình thường thế?”

Kwon Ji Yong đối mặt với cô gái đang hư đốn, chậm rãi vươn tay, vòng qua bả vai của cô, kéo cổ cô lại, cười lạnh nói “Đừng nói nó là laptop bình thường. Cho dù là laptop bình thường, chờ anh đăng nó lên twitter thì muốn bình thường cũng không được!” Nói rồi liếc mắt nhìn Yoon Cheon Seo, ‘dịu dàng’ nói “Em nói đi?”

Yoon Cheon Seo đáng thương đem cằm đặt lên cánh tay của hấn, vội vàng gật đầu “Anh Ji Yong, em sai rồi. Dù laptop bình thường, qua tay anh đều là tác phẩm nghệ thuật!”

Lúc này Kwon Ji Yong mới buông tha cô, một bên login vào twitter, một bên giải thích với Yoon Cheon Seo “Mấy hôm trước làm

tới tới, mấy hôm không đổi trạng thái ở twitter và me2day, hôm nay khó lắm mới có thời gian, vừa vặn đổi trạng thái tí”

Điểm chú ý trọng điểm của Yoon Cheon Seo luôn khác người thường “Album của anh biểu diễn đã chuẩn bị tốt chưa? Không phải là do không có linh cảm nên mới rảnh như vậy chứ?”

Em gái Cheon Seo lại không ngoan cho nên bị Kwon Ji Yong kéo vào trong lòng, không thèm để ý tới giãỵ dựa và lời xin tha thứ, Kwon Ji Yong duy trì tư thế này, miễn cho cô nói bậy.

“Album của anh tới tháng tám mới ra mắt, bây giờ đã xong một nửa. Đại hội biểu diễn cũng chuẩn bị tốt, nhân viên công tác đang chuẩn bị, anh chỉ cần chờ tới tháng ba cùng họ bàn việc cụ thể là được” Kwon Ji Yong giải thích tiến độ công việc của mình “Cho nên anh tự cho mình một ngày nghỉ ngơi, em có ý kiến gì sao, hử?”

Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn lắc đầu.

Đối với phản ứng tức thời của cô, Kwon Ji Yong miễn cưỡng vừa lòng. Hắn vẫn giữ tư thế đó, viết mấy dòng rồi đưa ảnh lên.

Yoon Cheon Seo tự động điều chỉnh vị trí sao cho thoải mái, nhìn hắn và các fan nói chuyện.

“Hơn hai trăm vạn người này là fans của anh hả?” Nhìn đầu trang twitter thì Yoon Cheon Seo kinh ngạc khi thấy số người theo dõi.

Kwon Ji Yong xoa đầu Yoon Cheo Seo, nâng môi gật đầu “99%”

“Nhân khí của anh tốt thật! Mỗi ngày đều có chừng ấy người chờ xem anh nói chuyện à?” Yoon Cheon Seo cảm thán nói.

“Trên thực tế, mỗi ngày chờ twitter của anh đều là VIP, cho nên lúc có thời gian anh sẽ up một ít ảnh hoặc stt, lúc ra album hay có

show cũng tuyên truyền trên này”

Yoon Cheon Seo nghe hắn nói xong, lại chỉ chỉ con số theo dõi của hắn “Vậy anh có người chú ý à? Mới hơn trăm người”

“Có cùng công ty, còn có một ít ca sĩ Âu Mỹ mà anh thích, ví dụ như Pharell, Eminem, đều là ca sĩ hiphop mà anh thích. Anh không có khả năng để ý các fans của mình, nếu không ngày nào cũng sẽ bị các news bao phủ mất” Kwon Ji Yong giải thích xong còn nói “Em biết Pharell chứ?”

“Biết” Đối mặt với ánh mắt không tin của Kwon Ji Yong, cô bĩu môi “Hắn là nam thần của Zoe đó, khắp phòng của cô ấy toàn ảnh của hắn”

“Zoe?”

“Vâng, là bạn thân của em” Yoon Cheon Seo nói xong, còn cọ cọ cái mũi trên tay Kwon Ji Yong.

Kwon Ji Yong sờ cằm “Chính là cái biên tập Zoe – M – G của em đó hả?”

“Khụ khụ khụ....” Yoon Cheon Seo bị sặc nước miếng “Sao anh biết?”

Kwon Ji Yong bình tĩnh thả cô ra, cố ý cúi đầu chơi Twitter, ngữ khí tùy ý tiếp tục kích thích cô “Sao anh không biết? Không phải em bảo anh đoán sao? CC, phải chứ?”

Yoon Cheon Seo không nghĩ tới hắn lại biết, không khỏi hỏi “Anh biết lúc nào?”

Kwon Ji Yong để di động xuống, dựa lưng vào sofa, đặc ý nói “Sáng nay”

“Anh vốn nghĩ tìm mấy quyển sách đứng top 20 bán chạy nhất New York, lần lượt tìm tòi tin tức các tác giả, không nghĩ vừa nhìn tới đã thấy ở tên tác giả CC ở vị trí 17. Cái tên đó giống như tên em ghi trên bản ca từ tặng anh, sau đó anh tìm được trang web cá nhân của em”

Yoon Cheon Seo không biết nói cái gì cho tốt.

Lúc cô kí tên lên bản ca từ là thuận tay đó, không nghĩ tới điều đó giúp hẳn một chuyện.

“Em thích tất rục rồ vậy à?”

“Hả?” Yoon Cheon Seo bị câu hỏi của Kwon Ji Yong làm ngốc, chuyển đề tài nhanh vậy?

Kwon Ji Yong xoay người kéo ống quần của cô, không ngoài ý muốn thấy được một đôi tất màu sặc sỡ “Các tác giả khác, hình ảnh đều là phong cảnh hoặc bản thân. Chỉ có em là dùng tất sặc sỡ thôi. Đây là có ý gì vậy? Nhà xuất bản và các fans không nói à?”

Yoon Cheon Seo ngại ngùng kéo chân về cười ngốc, cô chỉ đầu mình giải thích “Em đi lữ hành mang cái này là đủ rồi, cho nên bộ đầu chẳng có bức ảnh nào hết. Lần thứ hai đi lữ hành, nhà xuất bản tìm em thương lượng, nhưng em ngại việc chụp ảnh phiền toái, vì vậy Zoe ra chủ ý cho em, bảo em mang tất sặc sỡ, ở các phong cảnh hay danh thắng của mỗi quốc gia dùng chân mà chụp. Không nghĩ tới khi đăng lên trang web thì các bạn đọc đều rất thích, họ thông qua hình ảnh trên tảng đá để đoán em đứng thế nào, sau đó tìm góc chụp ảnh của em. Lại nói, từ đó em có thói quen mang tất sặc sỡ”

“Anh thấy followings trên web em không thua anh mấy mà” Kwon Ji Yong tiếp tục hỏi.

“Cái này khác. Bởi vì bình thường em không để quá nhiều thông tin cá nhân, chỉ sau khi hoàn thành cuộc lễ trình mới up ảnh nên ít người quan tâm. Chỉ có lúc truyện em bắt đầu tuyên truyền thì mới có người vào xem, bọn họ không cùng em nói chuyện. Khác với các fans của anh Ji Yong, ngày nào cũng đợi tin của anh”

Thật ra Yoon Cheon Seo hoàn toàn không hiểu tình huống. Không phải mọi người không muốn nói chuyện với cô mà thứ nhất là do cô điệu thấp, thứ hai là cô chưa từng nói nhiều, tất cả đều là văn vẻ, ngay cả tin tức tuyên truyền sách mới của mình cũng không có, nhìn qua thật sự rất lãnh đạm. Vì vậy mọi người đành tụ tập ở diễn đàn nói chuyện, không ai quấy rối cô.

Kwon Ji Yong đã đi dạo mấy trang web của người yêu sách, thật sự không thể chịu nổi suy luận bừa của cô, đành giật dây nói “Vậy em có muốn tạo twitter không? Để cho bọn họ có cơ hội chú ý em?”

“Tạo twitter? Em?” Yoon Cheon Seo chỉ vào mình, kinh ngạc nói “Sẽ có người chú ý à? Mọi người xem sách của em không phải tới trang web cá nhân hoặc mua sách sao? Bọn họ chú ý twitter của em làm gì?”

Đối mặt với cô gái không thông được tin tức này, Kwon Ji Yong chỉ có thể bụm mặt “A~ Đầu em làm từ gỗ à? Rốt cuộc cũng không biết mình nổi tiếng bao nhiêu là sao?? Bớt nói nhảm đi, em nói với nhà xuất bản của em là em muốn tạo twitter, sau đó bảo họ đưa tài khoản cho em là được”

“Vâng” Kwon Ji Yong tức giận thì Yoon Cheon Seo không dám chạm vào, chỉ có thể ngoan ngoãn nghe lời.

Trong lúc Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo nói chuyện, hai người hoàn toàn không biết VIP trên mạng thật sự điên rồi.

Nguyên nhân là thế này.

Kwon Ji Yong đưa hình ảnh lên, phía dưới tiện tay viết thêm câu “Báu vật vô giá của tôi ~ Looooooooooooooooove it baby~”

Cái này vốn không có gì, mấu chốt là bên dưới một đám người YG cũng comment.Đương nhiên, cái người gây song gió này vĩnh viễn không tận trách công việc của mình.

Seung Ri: “Đây là... Làm ơn nhận sự cúng bái của em!”

CL: “Em cũng muốn!!!”

Teddy: “Wooooow!”

Kush: “Oh my god ~”

TOP: “Hehehe”

Dara: “Chúng ta đi trộm đi”

Min Ji: “Đồng ý”

Ngay cả Tae Yang gần đây không ở công ty cũng tham gia góp vui “Không lẽ đây là XXX trong truyền thuyết ư?”

.....

Hóa ra, khi các cô lấy đến ca từ vào ngày hôm sau, yên tâm mười phần đi tìm lão Dương. Các nàng tin tưởng, như vậy ý thơ lãng mạn ca từ nhất định sẽ làm Chủ tịch động tâm .

Các fan vốn nghĩ Kwon Ji Yong đang khoe laptop hãnh thích, bây giờ thì hình như không phải vậy. Vì vậy tin tức này lập tức truyền khắp internet. Các fan đang nhiệt tình thảo luận “XXX trong truyền

thuyết” là cái gì, vì sao những người khác trong YG lại ghen tị như vậy.

Các loại suy đoán trên mạng bắt đầu lưu truyền, cuối cùng laptop này biến thành thánh vật của YG.

Mà hai kẻ tạo ra làn sóng này, một cái thì nhìn các mess và comt ở twitter và me2day cười đắc ý, một thì không biết mấy bức ảnh đó đã tạo ra hậu quả gì, im lặng ngồi nghe 2NE1 mắng chủ tịch Yang bất công.

Kết quả các cô thật không ngờ rằng, chủ tịch Yang thật sự động tâm, nhưng mà bởi vì ca từ quá vĩ đại nên hẳn cảm thấy không thể đưa cho nhóm nữ, vì vậy, muốn đem làm bài hát cho nhóm ca sĩ sắp ra mắt, cũng như đem phong cách mới cho họ.

Các cô gái 2NE1 làm sao mà đồng ý như vậy được, các cô thay nhau tới chỗ chủ tịch Yang khóc lóc kể lể, lấy lòng, nói đạo lý, cuối cùng cũng đem thái độ của chủ tịch Yang nhẹ lại.

“Vì vậy” CL tổng kết “Bọn chị muốn nhờ em tới chỗ chủ tịch Yang nói chuyện, dù sao em cũng là chủ của bài hát, có quyền lên tiếng”

Yoon Cheon Seo nghĩ nghĩ, sau đó gật đầu đồng ý.

Cô bị mấy cô gái 2NE1 bao quanh đưa vào phòng chủ tịch Yang, không tới năm phút sau, bình tĩnh đi ra, phía sau là bốn người hcj với vẻ mặt sung bái và ánh mắt lóe sáng như sao.

Sao bây giờ các cô mới biết, lời nói của em gái Cheon Seo ác độc hoàn toàn có thể hạ gục chủ tịch Yang chứ!!!!

Chương 11: Trở về Mỹ

Ba tuần một ngày sau, YG đột nhiên công bố tin tức 2NE1 trở về. Tin tức nói rằng, bảy tuần nữa 2NE1 sẽ có bài hát mới, đưa ra một diện mạo khác với trước kia.

Mặc kệ người yêu âm nhạc nói gì, các giới truyền thông hỏi thế nào đi chăng nữa YG cũng không thêm một chút tin tức nào, chỉ nói ca khúc này đang trong giai đoạn chuẩn bị, hơn nữa 2NE1 còn tính quay MV ở nước ngoài.

Mà lúc này Yoon Cheon Seo lại ngồi trên máy bay bay sang Mỹ, qua một đêm bay, bây giờ chỉ còn nửa tiếng là tới sân bay ở Boston.

Lần này cô về Mỹ là để xác nhận công việc tuyên truyền sách với nhà xuất bản. Cô không biết cách chào tạm biệt nên hôm qua không nói lời tạm biệt với Kwon Ji Yong và 2NE1. Cô không biết nếu mọi người giữ cô lại thì cô nên làm cái gì, nếu khóc lớn thì mất mặt muốn chết.

Cho tới khi lên máy bay cô mới lấy hết dũng khí nhắn cho mọi người một tin từ biệt “Mọi người thân mến, bây giờ em đang ngồi trên máy bay về Mỹ, đi tới đó làm vài việc. Hi vọng chúng ta có thể gặp lại nhau sớm. Bye Cheon Seo” Sau đó không để mọi người phản ứng lại, tắt nguồn di động.

Yoon Cheon Seo xuống máy bay, từ bên trong đi ra thì thấy Zoe đã chờ sẵn nơi đón. Hai người ôm nhau thật chặt, sau đó đi về bãi đỗ xe.

“Cily, tớ thật sự không nghĩ là cậu sẽ tham gia lần tuyên truyền này đấy!” Zoe vừa lái xe vừa nói chuyện với Yoon Cheon Seo “Cậu

có biết tớ chỉ làm theo lời của boss, gửi cậu một mess tượng trưng, căn bản không hi vọng bao nhiêu. Ai dè sau khi thấy mess rep [1] của cậu tớ còn nghĩ mình bị mù mắt đấy. Căn thận xác nhận là từ hòm mail của cậu xong tớ mới tin tưởng là mình thấy ‘Yes’ chứ không phải ‘No’ [2]

[1] mess rep: tin nhắn trả lời.

[2] ‘yes’ ‘no’ ở đây là do Zoe là người Mỹ cho nên khi Cheon Seo trả lời mess phải dùng tiếng anh, vì vậy mới có điểm này :’>

Yoon Cheon Seo bị ngữ khí khoa trương của cô bạn cảm thấy buồn cười “Thật ra mình cũng không nghĩ là mình sẽ đồng ý, bây giờ nghĩ lại đúng là lúc đó có chút xúc động”

“Honey, cậu tính đổi ý à?” Zoe cố ý làm bộ dạng chấn động hỏi cô “Nếu cậu đổi ý, boss thật sự giết chết tớ.” Cô nói xong lại nghĩ tới cái gì, cười nói “Cậu không biết từ khi cậu đồng ý tham gia đợt tuyên truyền này, ngày nào boss cũng rất hòa ái với tớ, ngày nào cũng nhìn tớ cười tùm tùm khiến tớ không quen. Tớ luyện thành cái thói chịu ngược đãi mất rồi...”

Yoon Cheon Seo tưởng tượng cảnh boss mặt than kia nở nụ cười thì bật cười. Zoe thân với cô nên biết rõ cô nghĩ cái gì trong đầu, cũng nở nụ cười.

“Nói thật, lần này boss có kỳ vọng lớn với sách mới của cậu. Trước kia cậu không tham gia truyền tuyên, chỉ dựa vào danh tiếng của nhà xuất bản thì đã ở top 20 rồi. Bây giờ nếu cậu phối hợp tham gia tuyên truyền thì cũng có khả năng nhảy lên top 3 đấy. Hơn nữa, hai bộ trước ở thị trường châu Âu được yêu thích rất nhiều cho nên boss bây giờ rất có hứng tiến công vào thị trường châu Á đấy!” Sau khi vui đùa thì Zoe bắt đầu nói tới công việc.

Tuy rằng Yoon Cheo Seo đồng ý tham gia hoạt động tuyên truyền nhưng không nghĩ tới nhà xuất bản lại có khẩu vị lớn tới vậy, cô nhanh chóng nói trước “Trước tiên là nói về cái tốt, tớ chỉ tham gia một show thôi, sau đó thì tham gia kí tên, giới thiệu về tác giả thì có thể công bố một ít thông tin của tớ, những cái khác miễn bàn”

“Đừng nóng, boss sẽ tự nói với cậu” Zoe không tin Yoon Cheon Seo có thể thắng boss của mình, cười vui sướng khi thấy người gặp họa “Boss biết tớ sẽ mềm lòng với cậu nên tự mình ra trận đấy”

“Zoe” Yoon Cheon Seo xoay người nhìn cô nghiêm túc “Làm ơn đưa tớ trở về sân bay, tớ sẽ mua vé máy bay trở về Hàn Quốc trong thời gian sớm nhất”

Trả lời cô là tốc độ tăng lên của xe.

Sau khi Zoe đem cô ném về nhà thì trực tiếp trở về trường. Bình thường cô ấy kiêm thêm chức ở nhà xuất bản nên chậm chương trình học không ít. Vì vậy, lúc không có công việc cô ấy vẫn cố gắng đi học đúng buổi, nếu không, bị tên boss kia phát hiện bản thân nói quá, làm hư việc lớn khiến người muốn chạy trốn trở về thì cô nên chuẩn bị mồ mã rồi.

Yoon Cheon Seo tắm rửa xong nằm trên giường mới lấy di động ra khởi động lần nữa.

Bởi vì di động đã thay bằng dãy số ở nước Mỹ nên cho dù nhóm Kwon Ji Yong có nhắn tin trả lời cho cô thì cũng phải đợi đến lúc cô về Hàn Quốc mới có thể đọc.

Cô nhìn màn hình di động chằm chằm, lăn qua lăn lại trên giường hai tiếng mới gọi cho Kwon Ji Yong.

Di động vang lên tiếng bài hát [Crayon] cho tới khi nhạc hết cũng không thấy tiếng người.

Em gái Yoon Cheon Seo đáng thương tới bây giờ vẫn không dùng suy nghĩ của người bình thường mà nghĩ. Cô cho rằng Kwon Ji Yong không biết đây là số của mình, thấy dây số lạ nên không nghe.

Sau hi gãi gãi cái trán, cô sờ sờ mái tóc ẩm ướt, lại gãi gãi sườn phải, sau đó dùng di động chụp một bức.

Yoon Cheon Seo nhìn bức ảnh chụp của mình xong cảm thấy có vẻ sẽ hiệu quả, thế là gửi qua cho Kwon Ji Yong.

Trong phòng làm việc, Kwon Ji Yong tức giận cầm điện thoại.

Lúc hắn nhận được tin nhắn của Yoon Cheon Seo, gọi cho cô thì không có người nghe, tức giận vô cùng. Hắn hỏi thăm tin tức ở mọi người trong YG thì con tức đã tăng lên không ít, đầu tiên là gọi Seung Ri tới dạy dỗ một chút rồi uể oải đi.

Sau đó không ai dám quấy rầy hắn.

Dưới cơn giận, Kwon Ji Yong có linh cảm viết bài hát. Hắn dùng cả đêm ngồi viết bài hát trong phòng làm việc, hơn nữa điện thoại để ở trong tay, ngay cả đi toilet cũng không quên đem điện thoại theo.

Kết quả chờ tới bây giờ, điện thoại tuy vang nhưng hắn không nghe, đợi Yoon Cheon Seo gọi tới. Không nghĩ tới, lần thứ nhất ngừng lại, sau một phút vẫn không có động tĩnh.

Lúc hắn lo lắng có nên gọi lại không thì tiếng nhạc chuông tin nhắn vang lên.

Mở tin nhắn ra, Kwon Ji Yong đang tức giận nở nụ cười.

Trong tin nhắn là ảnh tự chụp của Yoon Cheon Seo, ở dưới có hàng chữ “Anh Ji Yong, tính cảnh giác của anh cao quá, không thèm nghe số lạ luôn. Nhưng mà anh yên tâm, đây không phải là số lạ gì đâu, đây là số của em ở Mỹ đó ~”

Cho nên mới nói, lúc này Kwon Ji Yong cố ý không nghe điện thoại hoàn toàn uổng phí tâm tư, hẳn không nên dùng suy nghĩ của người thường để phán đoán suy nghĩ của con bé Yoon Cheon Seo chết tiệt đó.

Nghĩ tới đó, Kwon Ji Yong gọi qua, đối với cô bé chết tiệt này vẫn nên biểu hiện rõ ràng.

“Anh Ji Yong?” Điện thoại vừa thông thì vang lên giọng nói chần chờ của Yoon Cheon Seo.

“Ừ” Kwon Ji Yong lạnh nhạt đáp.

“Anh tức giận?” Kwon Ji Yong có thể cảm nhận được người bên kia chột dạ.

“Em nói xem?” Kwon Ji Yong hỏi ngược lại.

“...” Lần này trực tiếp không có giọng nói.

“Nói chuyện!” Kwon Ji Yong không nghĩ dễ dàng tha cho cô như vậy.

“Ừm...ừm...”

“Ừm cái gì? Không được cắn môi!” Ở bên này Kwon Ji Yong vẫn có thể tưởng tượng được ảnh cô cắn môi rồi rắm ở bên kia.

“Biết ạ” Yoon Cheon Seo lấp bắp cầu xin tha thứ “Anh Ji Yong, em sai rồi, em không nên không tạm biệt đã đi”

Thấy Kwon Ji Yong thờ ơ thì cô tiếp tục giải thích “Em không biết nên nói tạm biệt thế nào, hơn nữa em sợ mình sẽ luyến tiếc mọi người mà khóc, cái đó rất mất mặt đó...”

Yoon Cheon Seo càng giải thích càng thấy khó, rốt cuộc cái chứng ly biệt (tạm biệt) đánh úp lại về phía cô. Cô bắt đầu khóc.

Cái từ khóc như cơn mưa nhẹ nhàng gì đó hoàn toàn không dính tới Yoon Cheon Seo. Trừ cái lần cô ghé vào vai Kwon Ji Yong khóc nức nở ra thì những lúc khác hoàn toàn có thể dùng từ kinh thiên động địa mà nói.

Ban đầu Kwon Ji Yong còn nghĩ Yoon Cheon Seo giả khóc, nói đùa với hắn. Hắn đã chuẩn bị tâm lý rất tốt, nói bản thân mặc kệ, không nên mềm lòng.

Kết quả sau ba phút vẫn thấy Yoon Cheon Seo khóc với khí thế mười phần, lúc này hắn mới thấy không thích hợp.

“Nhóc con, em không phải khóc thật đấy chứ?” Lần này Kwon Ji Yong cẩn thận hỏi.

“Oa~oa~oa~~~~” Đáp lại hắn là tiếng khóc lớn hơn nữa.

“....” Con giận vạn trượng vừa nãy của Kwon Ji Yong bị tiếng khóc làm mềm lại “Được rồi, được rồi, anh không trách em, được chưa?”

“Nhưng mà.... Nhưng mà....” Yoon Cheon Seo thút thút đáp “Nhưng mà, bây giờ em rất nhớ anh đó ~ oaoao~~~~”

“Vậy em đưa số sky qua cho anh, chúng ta có thể nói chuyện qua web. Còn có, em làm xong việc ở bên đó thì về Hàn Quốc ngay” Hắn

ngĩ ngĩ rồi nói “Lúc anh đi công tác ở Mĩ cũng sẽ nhìn em, cho nên không được khóc, biết chưa?”

“Biết... Đã biết” Yoon Cheon Seo rút khăn giấy đầu giường lau nước mũi, hỏi tiếp “Vậy lúc anh vội viết bài hát, không có thời gian nói chuyện với em thì làm sao?”

Kwon Ji Yong thật sự muốn ôm mặt mà thở dài, rốt cuộc cả đêm này hẳn tức giận làm quái gì vậy?

“Đầu tiên, bất cứ lúc nào em nhớ anh đều có thể gọi, nếu lúc đó anh không có thời gian cũng sẽ nói lại. Tiếp theo, chúng ta cùng nhau ước định, chỉ cần anh ở trong phòng làm việc đều cùng em nói chuyện qua sky, được chưa? Nó cũng giống như những lúc chúng ta cùng nhau làm trong phòng vậy, mặc kệ là làm gì, chỉ cần ngừng đầu đều thấy đối phương”

“Ừm, được” Yoon Cheon Seo cuối cùng cũng không khóc nữa, ngoan ngoãn đáp ứng lời đề nghị.

“Còn có thứ ba” Kwon Ji Yong dùng giọng nghiêm túc “Em phải có tự giác của con gái biết không? Con gái phải rụt rè chút, lúc này khóc lớn đến vậy”

“....” Bên kia điện thoại truyền tới tiếng lạch cạch sau đó yên tĩnh.

“Này... này....” Kwon Ji Yong gọi vài tiếng mà không thấy bên kia trả lời lại, con nhóc đó tức giận à? “Anh cũng vì muốn tốt cho em, em đã là thiếu nữ mười bảy tuổi, nên rụt rè thì phải rụt rè, nếu không sau này làm sao tìm bạn trai....”

“Alo?” Điện thoại bên kia truyền tới giọng của Yoon Cheon Seo “Anh nói cái gì mà bạn trai vậy?”

Kwon Ji Yong thật sự ghen rồi, hấn nuốt lời xuống hỏi “Vừa nãy không nghe anh nói gì à?”

“Vừa nãy không phải anh bảo em rụt rè sao?” Yoon Cheon Seo buồn bực trả lời “Lúc nãy em vào trong phòng vệ sinh lau nước mũi. Mới khóc xong nên mũi rất khó chịu”

“...” Kwon Ji Yong trực tiếp ngã nằm lên sofa, hấn im lặng một lúc mới vô lực nói “Anh không phải người ngoài, trước mặt anh em muốn làm gì thì cứ làm cái đó, với đám nam sinh thối bên ngoài mới phải bảo trì khoảng cách, có cái rụt rè của cô gái”

“Anh Ji Yong, rốt cuộc anh có ý gì?” Yoon Cheon Seo ngờ ngạc “Trong chốc lát nói cái gì mà bạn trai, lại nói cái gì mà bảo trì khoảng cách. Cuối cùng là muốn cái gì a?” Cô gái gãi cái trán “Hơn nữa, anh có biệt, đối với người lạ em luôn giữ khoảng cách không? Zoe còn nói, em chỉ còn thiếu việc khắc trên trán mấy chữ ‘Đừng để ý tới tôi’ thôi”

Kwon Ji Yong nhớ tới lần đầu gặp Yoon Cheon Seo, phát hiện nó thật sự như vậy, không khỏi cười ra tiếng nói “Biết rồi, em cứ coi như lúc nãy anh lên con đi” Thật sự, lúc nãy hấn lo lắng cái gì chứ?

“Ừm” Yoon Cheon Seo đồng ý, lại xin lỗi “Thật sự xin lỗi anh Ji Yong, là do em không tốt, làm anh tức giận”

Jwon Ji Yong bị tiếng khóc của cô làm mềm lại, trên mặt rõ ràng là nụ cười vậy mà giọng nói lại giả vờ nghiêm túc “Vậy sau này em còn dám thế không? Dám trốn đi!”

“Hi hi ~ Anh đang tự giận mình hả?” Không nghĩ tới Yoon Cheon Seo không sợ, cô đã sớm hiểu tính cách của Kwon Ji Yong rồi

“Sau này em không dám nữa! Đi đâu cũng sẽ báo hành tung cho anh hết!”

“Ừ, biết rồi” Kwon Ji Yong cố gắng giữ âm thanh bình tĩnh, nụ cười trên mặt không thể giấu nổi người khác luôn rồi.

Chương 12: Talkshow của lão Yong

Buổi tối Zoe tan học trở về, sau đó cùng đi ăn với Yoon Cheon Seo.

“Nhà cậu không có người nấu cơm hay sao? Tớ thật sự không thích ra ngoài ăn cơm. Lúc ở bên ngoài đi lữ hành ăn đủ rồi” Yoon Cheon Seo ngồi trong nhà hàng cắt bít tết, bất mãn oán hận.

Zoe cũng thở dài “Không có. Trừ khi cậu muốn nấu, nếu không mấy bữa nay bọn tớ chỉ ăn ở ngoài” Nhìn Yoon Cheon Seo càng lạnh lùng, cô nói sang chuyện khác “Mắt cậu sao sưng thế? Vừa khóc à?”

Yoon Cheon Seo sờ đôi mắt sưng của mình, giải thích “Ừ, lúc chiều nói chuyện với người bạn ở Hàn Quốc”

Phản ứng đầu tiên của Zoe chính là “Đừng nói với tớ lần này đi cậu không chào tạm biệt nhé!”

“Sao cậu biết?” Yoon Cheon Seo kinh ngạc nhìn cô.

“Cậu còn hỏi thế à?” Zoe nhìn cô gái không chịu hiểu mình cười bất đắc dĩ “Mỗi lần cậu đi xa đều ôm tớ khóc tạm biệt. Dĩ nhiên, nếu cậu mà vụng trộm đi thì cũng gọi lại khóc với tớ. Cậu bao nhiêu lần làm tớ bị hố rồi? Lúc đầu tớ còn tưởng cậu đi khoảng tám mười năm gì đó với về, khóc đến mức cổ khan luôn, thiếu chút nữa cũng đem áo quần bỏ vào vali đi với cậu, kết quả chưa tới một tháng cậu đã trở về”

“Hả? Hình như vậy thật” Yoon Cheon Seo ngại ngùng nói “Hèn gì sau này cậu vô cùng bình tĩnh”

“VẬY cậu tính khi nào thì đi Hàn Quốc lại?” Zoe không để ý bộ dạng ngớ ngẩn của cô, ăn miếng salad hỏi.

“Sau tuyên truyền xong, tớ sẽ nói kế hoạch xuất bản sách với boss, sau đó về Hàn Quốc, nhiều nhất cũng ba tháng ở đây thôi” Yoon Cheon Seo cắt một miếng bít tết, không có Kwon Ji Yong ở cạnh nhìn cô ăn cơm thì lại chứng nào tật nấy.

“Cho nên” Zoe chỉ vào mắt cô bạn nói “Cậu khóc lớn như vậy hẳn người bạn của cậu cũng nghĩ lâu lắm cậu mới về Hàn Quốc nhỉ?”

“..... Chắc là không..... Nhỉ?” Yoon Cheon Seo càng nói càng cảm thấy không chắc chắn, anh Ji Yong hẳn không nghĩ cô vài năm mới về Hàn Quốc chứ?

Em gái Yoon Cheon Seo hoàn toàn không biết lo lắng của cô là dư thừa, Kwon Ji Yong căn bản không xem việc này là vấn đề gì lớn, mặc kệ Yoon Cheon Seo có tính về Hàn Quốc hay không hẳn đều có biện pháp đem cô gái này trở về sớm một cách ngoan ngoãn.

Yoon Cheon Seo ở một quán cà phê gặp mặt boss để trao đổi việc tuyên truyền công việc, đợi khi hai người gặp mặt thì Zoe tìm cơ đi ra ngoài.

Sự thật là do cô hiểu tính cách của hai người này rất rõ, mà hai người này khi gặp nhau gì cũng mang bộ mặt cao quý lạnh lùng, mỗi câu nói đều mang hàm ý khiến người ta phải nghiền ngẫm. May mà cô học ở mang cổ văn nên còn có thể hiểu được, nếu không hỏi mấy người nước Mỹ ở ngoài đường thì hết 80% đều không hiểu hai người nói gì.

Tóm lại nếu cô ở cạnh sẽ tự đem mình ghen tới mức nội thương mất.

Đợi sau khi trao đổi xong, hai người hài lòng kí kết.

Boss đại nhân dĩ nhiên vô cùng vừa lòng với kết quả cuộc đàm phán, sau khi hai người ước định xong, hắn hạ mình bưng lên tác café, nhấp một miệng nhỏ, tuy rằng có chút nhíu mày nhưng vẫn nuốt xuống.

Sau khi buông tách café, hắn liếc mắt nhìn đồng hồ bên tay trái của Yoon Cheon Seo hỏi “Nghe Zoe nói cô có người bạn tốt ở Hàn Quốc?”

“Vậy thì sao?”

“Không tốt lắm. Nhưng mà lần này cô đồng ý tham gia tuyên truyền hẳn có quan hệ với người bạn mới đó nhỉ?” Boss đại nhân nhếch chân trái lên, hai tay giao nhau đặt ở trên đó, cúi hạ mi mắt, không chú ý nói.

Yoon Cheon Seo hất hàm thản nhiên, liếc mắt nhìn hắn một cái nói “Có thể xem như vậy. Cho nên?”

Nếu Zoe ở nơi này cô nhất định hiểu ý ngầm của Yoon Cheon Seo – Liên quan tới tiền ăn sáng hay việc đánh rắm của anh à? Đáng tiếc Zoe không ở đây mà boss đại nhân cũng không nghĩ tới cô gái này lại có suy nghĩ thô tục như vậy.

Hắn nói tiếp “Cho nên, người bạn đó, tôi đoán là nam nhỉ?”

“Đây là logic gì vậy?” Yoon Cheon Seo nghiêng đầu nhìn hắn.

Boss đại nhân cười đầy thâm ý “Đây là logic của người bình thường”

Yoon Cheon Seo bình tĩnh giữ phong thái cao quý, nhưng tâm trạng lại thật sự muốn lật bàn. Boss đạo nhân, anh có ý gì hả? Khi dễ tôi không phải là người thường sao?

Lúc Yoon Cheon Seo vừa tới nhà thì lập tức tới laptop tìm Kwon Ji Yong để xả tâm trạng của cô.

Kết quả tuy Kwon Ji Yong mở sky nhưng mà người không có.

Cho tới hơn tám giờ tối thì bên kia mới truyền tới giọng nói của Kwon Ji Yong “Hey, baby girl”

Yoon Cheon Seo ngẩng lên từ bàn làm việc, nhìn người bên kia máy tính, sau đó ánh mắt dịu lại “Anh, đầu của anh...”

“Sao? Đầu tóc này không đẹp hả?” Kwon Ji Yong vừa nói vừa hất mái tóc với người bên kia.

“Đẹp, rất đẹp, nhưng mà sao anh lại đổi tóc mới? Không phải cuối tháng mới tới show sao?” Yoon Cheon Seo khó hiểu hỏi.

Kwon Ji Yong sửa đầu của hần xong nói “Đây không phải là kiểu tóc ở show, lúc đó càng khoa trương hơn” Nhìn Yoon Cheon Seo không nói gì, hần giải thích “Mấy hôm trước một đàn anh bảo anh tới một show, lần này là lần đầu tiên làm MC cho nên mới mời anh tham gia, kéo rating lên tí, cho nên anh tạo ra một hình tượng mới. Tốt xấu gì anh cũng là fashionicon G-Dragon mà ~” Nói tới câu cuối, hần còn hếch cằm.

“...” Yoon Cheon Seo không dám nói gì, chỉ có thể im lặng trầm mặc, tỏ vẻ không thể hiểu được fashionicon.

“Hả ~?”

“....Anh nói dối....” Đây là em gái Cheon Seo không có cốt khí.

Lần này thu [Hwasin], công ty cho Dae Sung và Kwon Ji Yong cùng tham gia. Đợi khi hấn vào trong hiện trường SBS thì có trợ lý và PD tới đón họ vào.

Kwon Ji Yng và Dae Sung đi tới phòng chờ, chuẩn bị tốt rồi đi chào hỏi mọi người. Kết quả không đợi trợ lý mang đồ tới thì mấy MC đã gõ cửa vào trước.

Kwon Ji Yong và Dae Sung nhanh chóng đứng dậy cúi đầu chào “Các sunbae [1] khỏe”

[1] Theo editor nhớ thì đó là tiền bối của HQ thì phải :’>

Kwon Ji Yong bắt tay với Shin Dong-Yeop, Yoon Jong Shin, sau đó ôm Kim Hee Sun, nói đùa “Bà nội khỏe”

“Hừ, tên nhóc xấu xa” Kim Hee Sun nghe xong nở nụ cười ngại ngùng, giờ giờ nắm đấm.

Mấy MC khác và Dae Sung xem náo nhiệt cười vui vẻ.

Dae Sung nhanh chóng nói chuyện với nhóm MC “Các sunbae, các anh chị sao lại tới đây vậy? Phải là tụi em tới chào hỏi chứ?”

Shin Dong-Yeop vỗ tay hấn nói “Không cần khách khí như vậy, bọn anh hấn nên tới cảm ơn em và Ji Yong mới đúng, hai đứa mà không ở đây thì show của tụi anh cũng chả có gì tốt, bọn anh thật sự rất biết ơn hai đứa”

“Mọi người không cảm ơn tôi sao? Ji Yong là tôi gọi tới mà?” Kim Hee Sun nghe xong nói đùa.

Yoon Jong Shin nhân cơ hội đùa cô “Hee Sun à, em cũng biết chúng ta là cùng một tổ làm việc, em không phải là nữ diễn viên Kim Hee Sun mà là MC đó, MC đó!” Mọi người nghe vậy thì cười to.

Không khí hòa hợp nên nói chuyện rất vui vẻ, sau khi nói xong thì nhóm MC trở về phòng chờ của mình để chuẩn bị công việc. Rất nhiều thứ trong show cần phải nói nên bọn họ ở đây luyện tập một chút.

Kwon Ji Yong và Dae Sung cùng ngồi để người hóa trang tạo hình cho bọn họ.

“Hyung, khi nào Cheon Seo về Hàn Quốc? Lúc em tới thì cô bé đi rồi, cho tới giờ em còn chưa thấy cô bé nữa đấy!” Dae Sung để người hóa trang trang điểm, hỏi Ji Yong đang làm tóc.

“Tae Yang cũng chưa thấy” Kwon Ji Yong nhìn bản thân nói “Còn có, em bị lây bệnh của tên Seung Ri rồi à? Chưa gặp mặt đã gọi là ‘Cheon Seo’?”

Dae Sung híp mắt cười “Em nghe mọi người gọi là Cheon Seo Cheon Seo nên cũng gọi theo thôi, nếu không dùng kính ngữ gọi thật sự rất kì quái!”

“Cheon Seo à, em nghe được chứ? Anh đã nói rồi, trừ anh ra mấy người ở YG mặt thật sự rất dày. Về sau tránh bọn họ xa một chút, biết chưa?” Kwon Ji Yong đột nhiên cầm di động nói với màn hình.

Dae Sung bị hành động của hấn dọa sững, Ji Yong hyung lại lên cơn gì vậy?

Không đợi hấn phục hồi tinh thần thì bên kia điện thoại truyền tới một giọng nữ “Anh nói gì? Đột nhiên lên tiếng làm em giật cả mình”

Lúc này Yoon Cheon Seo nhận được lời mời trên sky của Kwon Ji Yong, cô vừa đồng ý nhưng hình ảnh thì chưa tải được đã nghe câu nói không đầu không đuôi của Kwon Ji Yong.

Kwon Ji Yong không để ý câu hỏi của cô nói tiếp “Bây giờ Dae Sung ở cạnh anh này, hai người chào nhau đi” Nói rồi đưa điện thoại tới trước mặt Dae Sung.

Vì vậy, Dae Sung chưa kịp phản ứng đã nhìn Yoon Cheon Seo trên điện thoại, hai người nhìn nhau chăm chăm.

Nhìn Kang Dae Sung đang hóa thạch, Kwon Ji Yong buồn cười vô cùng.

“Xin chào, em là Yoon Cheon Seo, rất vui khi gặp anh” Yoon Cheon Seo là đứa trẻ ngoan, cô dựa vào kinh nghiệm tích lũy mấy năm, nhin cười, giữ bình tĩnh chào hỏi.

Dae Sung đơ người bây giờ mới phản ứng lại, kinh hoàng nháy dựng lên, cố gắng nở nụ cười trả lời “Xin chào, anh là Kang Dae Sung, đã muốn gặp từ lâu, không nghĩ tới lại gặp nhau bằng cách này, haha~” Nói xong vẫn nhin không được mà cười ngại ngùng.

Nếu là người có kinh nghiệm xã giao bình thường thì bây giờ sẽ cười to một trận để giảm bớt xấu hổ, nhưng em gái Cheon Seo của chúng ta là người tới từ tinh cầu xa xôi không có khả năng giao tiếp, cô vẫn cố gắng giữ mặt nghiêm túc không cười, chỉ sợ Dae Sung ngại thêm lại không biết với bộ mặt này của cô, Dae Sung càng thêm xấu hổ.

Kwon Ji Yong hưởng thụ bộ dạng không biết làm sao của Dae Sung xong, lòng từ bi dâng lên, lấy lại điện thoại.

Hắn xoa cằm nói với người bên kia “Cheon Seo, bọn anh sắp lên show, đợi show xong anh gọi em nhé!”

“Vâng, em biết rồi” Yoon Cheon Seo biết người này làm chuyện xấu, đạt xong mục đích thì cũng mỉm cười tắt điện thoại.

Lúc mọi người cẩn thận xem xét lại nội dung xong, Kwon Ji Yong và Dae Sung vào chỗ ngồi để chuẩn bị quay.

“Nghe bảo Kim Hee Sun và GD có quan hệ thân thiết, hai người sao quen nhau?” Shin Dong-Yeop chỉ vào Kim Hee Sun và Kwon Ji Yong hỏi.

“Trước khi em nổi tiếng, lúc em còn đi học” Kwon Ji Yong cười trả lời, đây cũng là lí do tại sao hôm nay hắn tới đây.

Kim Hee Sun cũng cười nói “Đúng, trước khi Big Bang xuất hiện thì tôi đã quen Ji Yong. Không nghĩ tới hôm nay cũng dám tới đây, tôi biết không ít bí mật của cậu ta đấy ~” Lời nói châm chọc này khiến không ít người vỗ tay, cô nói đùa “Nếu bảo tôi chọn đưa em trai hay rating cho show, vậy tôi chọn rating cho show”

Kwon Ji Yong cũng không chịu thua nói “Em cũng biết không ít chuyện của chị đấy!”

“Hôm nay hai người cứ thay nhau mà nói ra, cùng chết cũng vui lắm đấy!” Shin Dong-Yeop ở cạnh châm ngòi thổi gió. Không khí trong hiện trường rất nhiệt liệt.

Tiếp theo Kwon Ji Yong và Dae Sung đều nói cách mình thô lộ, cùng thích tiếp xúc thân thể, PD ở dưới nở nụ cười vui vẻ, chỉ cần dựa vào cuộc nói chuyện của hai người này cũng đủ rating rồi.

Cuộc nói chuyện tiếp tục tiến hành, Yoon Jong Shin nhìn bức ảnh đặt câu hỏi với Kwon Ji Yong “Chúng tôi vẫn có chuyện rất muốn

biết, gần đây GD có up một bức ảnh về laptop, đó là cái gì? Quà của bạn gái sao? Bởi vì ở dưới cậu có viết 'Love it baby' nên rất nhiều fans đoán là quà của bạn gái cậu"

Kwon Ji Yong che mặt cười "Em cũng không biết chuyện lại lớn vậy, bây giờ các fans sắp điên rồi, cái gì cũng đoán được hết ấy!"

Dae Sugn nói tiếp "Đúng thế, lúc tụi em comt ở dưới cũng không nghĩ tới chuyện lớn vậy, thứ nhất là Seung Ri, cậu ta bị Ji Yong hyung dạy dỗ không biết bao nhiêu lần. Bây giờ ở YG cậu ta tránh Ji Yong hyung như tránh tà ấy!"

Vì đề tài này không có trong kịch bản cho nên nếu khách quý không muốn trả lời có thể lãng tránh, tiết mục này sẽ được biên tập cắt không chiếu. Nhưng mọi người không nghĩ Kwon Ji Yong và Dea Sung lại không kiêng dè việc này, vì vậy MC Shin Dong-Yeop nhiều kinh nghiệm lập tức hỏi "Vậy có phải quà của bạn gái cậu hay không?"

Kwon Ji Yong nhanh chóng phủ nhận "Dĩ nhiên không phải" Hắn thấy mọi người tỏ vẻ không tin thì giải thích tiếp "Thật sự không phải. Là quà của một người bạn rất thân tặng. Không nghĩ đám người này lại ở dưới châm ngòi thổi gió khiến cho các fans đoán bậy"

"Vậy laptop đó có gì đặc thù sao? Tôi thấy các thành viên của YG đều muốn cướp laptop này, thậm chí còn có tin bảo laptop này là đồ số lượng có hạn bán trên thế giới" Yoon Jong Shin tiếp tục hỏi.

Kwon Ji Yong xua tay phru nhận "Không phải đâu, làm sao có thể? Nó chỉ là một laptop bình thường thôi"

"Vậy tức là nội dung bên trong hoặc là người tặng cho cậu là điều không bình thường?" Shin Dong-Yeop mãi cảm bắt được ý tức

của Kwon Ji Yong.

“Bí mật!” Kwon Ji Yong quyết đoán không nói. Hắn cũng không tính nói quá nhiều chuyện này, lúc này lộ ra chỉ để kéo rating thôi.

MC không cam lòng nên chạy sang Dae Sung vẫn luôn nở nụ cười tấn công.

“Dae Sung, lúc này GD bảo quà là do một người bạn rất thân tặng, cậu quen người đó chứ?”

Dae Sung nhìn Kwon Ji Yong, cười tủm tỉm nói “Dĩ nhiên biết”

“Vậy người cũng tưởng muốn này laptop sao?”

“Vậy cậu cũng muốn nó chứ?”

“Đương nhiên muốn! Mơ cũng muốn!” Dae Sung dùng giọng hưng phấn nói.

“Vì sao?”

Dae Sung lại nhìn Kwon Ji Yong, cười híp mắt trả lời “Bí mật!”

Yoon Jong Shin ngồi đối diện Kim Hee Sun lúc này mới hỏi “Từ lúc bắt đầu Kim Hee Sun đều im lặng, nói đi, cô biết gì phải không?”

Kim Hee Sun nở nụ cười, thấy Kwon Ji Yong không phản đối mới thừa nhận “Ừ, lúc tin tức mới upload thì tôi đã rất ngạc nhiên, cho nên mới hỏi qua, cũng biết người đó là bạn thân của Ji Yong”

Nhìn thấy những người khác đều tập trung trên người cô, cô tiếp tục giải thích “Cụ thể là ai thì tôi không tiện nói, nhưng mà, đúng như Ji Yong nói, là vật báu vô giá. Hơn nữa, tôi thật sự có thể làm chứng, đó không phải là bạn gái đâu!”

Tới đây cũng đủ cho mọi người thỏa mãn, lần này nhất định nhận không ít rating. Đài SBS gọi điện cảm ơn chủ tịch Yang Hyun Suk, dĩ nhiên, phần nợ này SBS cũng sẽ trả lại cho YG.

Chương 13: Phỏng vấn

Ngày 07 tháng 03 năm 2013, Lee Ha Yi phát hành album [Fist Love Part 1]. Trong đó bài hát [Pirate] ngay hôm đó đã allkill [1] tất cả các bảng. Ngày 15 tháng 3, cũng đứng đầu bảng của nước Mỹ.

[1] allkill: giết sạch =)) Theo nghĩa ở đây nghĩa là chơi hết, đứng trên tất cả các bài hát khác, lấy danh vị đầu tiên của các bảng xếp hạng đó :’>

Người sáng tác ca khúc cho Lee Ha Yi – C được khen ngợi là “Người mang âm sắc mị lực và mộng ảo vào âm nhạc”, người làm bài hát này, người sáng chế nhạc bài hát là C được không ít nhà truyền thông và người mê âm nhạc tìm, đây là lần đầu tiên cô xuất hiện chính thức ở trước mặt mọi người.

Tháng ba tiếp theo, công việc của Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo càng nhiều. Một mình Kwon Ji Yong bắt đầu chuẩn bị show diễn thế giới của bản thân, mỗi ngày hắn đều họp hành, luyện tập, diễn tập. Mà Yoon Cheon Seo thì phải tạo hình để phối hợp với việc tuyên truyền sách, chụp ảnh, nhận phỏng vấn. Vì vậy việc hai người gặp nhau trên sky rất ít, thậm chí là còn không thể nhắn tin cho nhau.

Ngày 21 tháng 3, Kwon Ji Yong cử hành tuần diễn thế giới cho album cá nhân ‘One of a Kind 2013’ của bản thân, từ tháng ba tới tháng sáu, đem các nước Hàn Quốc, Trung Quốc và Nhật Bản diễn đầu tiên. Buổi diễn đầu vào ngày 30 tháng 3, được cử hành ở Seoul.

Trong ngày đó, truyền thông ở Mỹ đưa thông tin về quyển sách xếp thứ 17 của các sách được bán chạy nhất ở New York – Steps n Ever s Top, ngày 30 tháng 3 là ngày quyển sách đó lên top 3.

Bởi vì đây là quyển sách đầu tiên, cũng là quyển sách duy nhất thuộc thể loại du kí được đứng trên bảng top 50 sách bán chạy nhất ở New York nên truyền thông vô cùng chú ý. Nhưng mà, hai bộ trước kia, tác giả CC vẫn luôn thần bí và không nhận phỏng vấn, mặc dù giới truyền thông tìm hiểu không ít nhưng đều không có thu hoạch gì.

Không nghĩ tới bộ thứ ba này nhà xuất bản lại chủ động liên hệ với các truyền thông có uy tín, cung cấp ảnh chụp và giới thiệu vắn tắt của tác giả CC.

Trong đó, việc khiến các truyền thông hưng phấn chính là tuổi của tác giả CC, cô bé chỉ mới mười bảy tuổi. Cái này cũng có nghĩa, quyển sách đầu tiên của cô bé – Steps n Ever s TOP – Northern Europe được xuất bản là lúc cô bé mười lăm tuổi. Hơn nữa, tính tới bây giờ, cô bé là tác giả trẻ tuổi nhất được đứng ở bảng top 100 sách bán chạy nhất.

Ngày 21 tháng 3, ảnh và giới thiệu vắn tắt của Yoon Cheon Seo được upload trên đầu các trang web của các tờ báo uy tín, cùng lúc đó nước Mỹ lại có sóng to gió lớn.

Trước khi quay chụp, vì để không ảnh hưởng quá lớn về cuộc sống của bản thân sau này, Yoon Cheon Seo yêu cầu nhà tạo hình chọn cho cô một tạo hình khác với tạo hình của cô hoàn toàn.

Vì vậy cô mặc bộ quần áo vô cùng cá tính, thêm vào không ít trang sức, mười phần là một cô gái phản nghịch, so sánh với bộ dạng của cô bình thường thì quá mức khó tin, hơn nữa còn có thể che giấu được huyết thống châu Á của cô.

Cô gái phản nghịch mười bảy tuổi, không tới trường học, lại viết được tác phẩm bán chạy nhất mười hai nước. Việc này khiến không

ít người ở Mỹ chú ý, các fans thanh thiếu niên cũng tăng vọt, lượng tiêu thụ của hai quyển sách trước cũng tăng vọt, số lượng đặt mua của quyển sách thứ ba đã đạt tới mốc ba mươi vạn quyển trong vài ngày.

Ngày 28 tháng 3, album đầu tiên của Lee Ha Yi [First Love] được công bố chính thức. Hôm đó ba bài [Rose] [Blue Eyes] [Rainforest] quét ngang các bảng xếp hạng, cả ba bài giành ba vị trí đầu của các bảng xếp hạng. Người sáng tác bài hát – C được giới truyền thông khen ngợi, mọi người nói YG nhận thêm C vào giống như hồ thêm cánh, rất có hi vọng trong việc khai thác một phong cách âm nhạc mới.

Ngày 30 tháng 3, Kwon Ji Yong mở show diễn đầu tiên trong chuyến lưu diễn thế giới của mình, vé vào xem show đã được bán sạch từ sớm.

Cùng hôm đó, quyển sách [Steps n Ever s TOP – East Aisa] của Yoon Cheon Seo được phát hành ở mười tám nước, lần in đầu của nhà xuất bản đã bán sạch một năm năm mươi vạn quyển sách, nhà xuất bản còn gấp gáp in thêm một trăm vạn quyển nhưng cũng nhanh chóng bán sạch qua vài ngày.

Những người yêu sách của cô có hơn một nửa là thanh thiếu niên và người trưởng thành, không ít thanh thiếu niên bắt chước mặc giống cô. Dần dần giới truyền thông gọi cô là tác giả gây bão lớn nhất.

Ngày 6 tháng 4, Yoon Cheon Seo tổ chức buổi kí tên đầu tiên ở Boston, hôm đó có hơn 1000 người yêu sách tham gia.

Ngày 8 tháng 4, Yoon Cheon Seo bay tới New York để tham gia buổi kí tên thứ hai, số lượng người mê sách tới đủ làm cho giao thông bị bế tắc.

Ngày 12 tháng 4, Yoon Cheon Seo tham gia lần phỏng vấn đầu tiên.

Trước khi cô xuất hiện, Ellen đã giới thiệu với mọi người trong hiện trường “Gần đây tôi đang đọc một quyển sách, hẳn mọi người cũng biết nó, quyển sách này được rất nhiều thanh thiếu niên và những người trưởng thành yêu thích, mà tác giả của nó chỉ mới mười bảy tuổi, chúng ta hoan nghênh tác giả CC của [Steps n Ever s TOP]

Yoon Cheon Seo đi vào trong tiếng vỗ tay của mọi người, sau đó cúi chào mọi người.

Sau khi ôm chào Ellen xong, cô ngồi ở sofa đối diện Ellen, bắt đầu buổi phỏng vấn.

Câu đầu tiên mà Ellen nói là “Oa, thì ra em thật sự mười bảy tuổi, chị đọc sách mà hoàn toàn không tin được điều này đây!”

Yoon Cheon Seo biết Ellen khen cô viết sách tốt, cô gật đầu cảm ơn “A, cảm ơn chị!”

“CC, em hẳn biết gần đây sách của em rất nhiều người đọc, giới truyền thông cũng nói về nó rất nhiều, em cảm thấy việc này thế nào?” Câu hỏi đầu của Ellen chính là cảm xúc của Yoon Cheon Seo khi quyển sách được tiêu thụ nhiều.

“Em phải nói, cảm giác này không tệ lắm” Yoon Cheon Seo thẳng thắn trả lời.

Ellen và người xem đều thích câu trả lời thẳng thắn của cô, tất cả mọi người vừa vỗ tay vừa cười.

Đợi sau khi mọi người vỗ tay xong, Ellen uốn người tới, giả vờ lén lút nói với Yoon Cheon Seo “À, cô bé đáng yêu à, chị phải nói một bí mật với em” Lúc này Yoon Cheon Seo và người xem đều bị cô hấp dẫn, tất cả mọi người im lặng, cô nói tiếp “Thật ra chị cũng là fan của em, hai năm trước đã đọc qua quyển [Steps n Ever s TOP – Northern Europe], cũng bởi quyển sách mà năm sau chị chọn đi Thụy Sĩ, sau đó tìm mấy chỗ em từng chụp ảnh, chọn áo quần và tư thế giống em để chụp ảnh đấy!”

Lúc này trên màn hình lớn cũng chiếu lên hai bức ảnh khác nhau, bên trái là tất màu sặc sỡ của Yoon Cheon Seo, làm bộ đứng tương hình chữ bát, phía bên phải là một đôi giày da, tư thế giống y bức ảnh bên trái.

Ellen và Yoon Cheon Seo cùng nhìn về phía màn hình, sau đó Ellen quay đầu về phía người xem, nghiêm túc nói “Đây là chân của tôi, thật đấy!”

Mọi người đều bị bộ dạng nghiêm túc của cô chọc cười.

“Tôi sợ mọi người không tin cho nên” Cô dùng tay nâng một chân của mình, đem giày cho mọi người xem “Cho nên hôm nay tôi mang đôi giày đó tới để mọi người xem”

Khán giả lại vỗ tay cười to.

Ellen quay đầu nhìn Yoon Cheon Seo nói “Chị không biết những người khác biết quyển sách này bằng cách nào, nhưng chị biết quyển sách này là do một đứa cháu gái đề cử” Cô lại quay đầu nhìn mọi người nói tiếp “Đối với thanh thiếu niên bây giờ, bọn họ đều chơi Twitter, chơi game, đi dạo phố, tham gia party, việc đọc sách hoàn toàn không ở trong sự lựa chọn của họ. Ngày đó tôi thấy cháu của mình đọc sách, hơn nữa lại rất chăm chú, tôi hoàn toàn không tin vào mắt của mình. Tôi tò mò vô cùng, sau đó tôi cũng lật ra xem qua,

không nghĩ càng đọc càng không dứt được, tôi hoàn toàn bị nó cuốn hút. Tôi chưa từng thấy một quyển sách về thể loại này thú vị như vậy, cho nên, lúc đầu em sáng tác nó thế nào?”

“Hơn mười tuổi em đã bắt đầu đi theo ông ngoại đi thăm các nước trên thế giới. Trước mỗi lần ông cháu em đi thì cả hai đều tìm sách đọc trước, tìm hiểu lịch sử, địa lý, văn hóa, phong tục, đặc sản của quốc gia đó, có những kiến thức này khi hai ông cháu đi tới có thể hiểu được đất nước đó mà không chỉ nhìn vẻ bề ngoài của nó. Lúc về nhà ông ngoại cố vũ em viết cảm nhận lúc đi thăm thú, dùng sự thú vị của ngôn ngữ mà khái quát lại phong tục tập quán, đời sống và văn hóa của một đất nước. Đương nhiên, quan trọng nhất là những gì mà ông cháu em đã chứng kiến, con người của đất nước đó, lúc bình thường nhất, những khoảnh khắc hạnh phúc bình thường nhất, cái hạnh phúc dễ bị người ta bỏ qua nhất!”

“Ồ, chị cũng rất thích những điều em nói ở cuối sách. Sau khi chị đọc quyển sách này xong, chị mới nhận ra chúng ta đã bỏ lỡ không ít hạnh phúc nho nhỏ trong cuộc sống. Ngay cả những việc bình thường thay mực, pha cà phê, em đều có thể miêu tả nhưng thời khắc tuyệt vời xinh đẹp nhất, cái cảm giác này rất thực!”

Nghe tới đó mọi người từng đọc quyển sách này đều vỗ tay đồng ý.

Yoon Cheon Seo được Ellen khen ngợi ngại ngùng vô cùng, cô bắt đầu học theo biểu tình của Kwon Ji Yong, mấp máy môi, xấu hổ nhìn Ellen và mọi người nói lời cảm ơn “Cảm ơn ạ!”

“Quyển sách này khác với những quyển sách khác ở chỗ ngôn ngữ của nó rất hài hước, thật sự không thể tin được nó được xuất phát từ tay một cô gái trẻ như em. Em làm sao có thể làm vậy?”

Yoon Cheon Seo mấp máy môi trả lời “Em cũng không biết. Bởi vì với bản thân mà nói, em không rõ mình viết hài hước bao nhiêu, nhưng mà cảm nhận của người khác lại không giống em. Còn có, em thích nhất những lời nói bình dị của các nơi trên thế giới, cho nên lúc viết quyển đầu tiên, em đã dùng một ít. Vốn lo lắng mọi người không hiểu, còn lo mọi người cho rằng em nói xàm nói bậy, không nghĩ phản ứng của mọi người lại tốt vô cùng, thậm chí còn muốn em viết nhiều lời nói bình dị như vậy”

“Đúng thế, ban đầu thật sự không quen với những lời nói bình dị đó nhưng mà nếu nghĩ kỹ một chút thì có thể nhận ra được, còn có khi em áp dụng nó vào để giải thích về lịch sử, văn hóa của các nước, nó thật sự vô cùng thú vị. Bây giờ nó thậm chí đã trở thành ngôn ngữ được yêu thích, bây giờ rất nhiều người dùng nó, giống như việc các thanh thiếu niên ăn mặc giống em vậy đấy!” Ellen nói xong thì màn hình lớn lại xuất hiện.

Trên màn hình lớn xuất hiện rất nhiều thanh thiếu niên chụp ảnh, bọn họ cầm quyển sách [Steps n Ever s TOP] xếp hàng đợi Yoon Cheon Seo kí tên. Mà điểm bọn họ giống nhau chính là ăn mặc rất giống Yoon Cheon Seo, đều mặc áo quần caro rộng thùng thình, mang theo không ít đồ trang sức cá tính, đương nhiên, không thể thiếu mấy đôi tất và đôi giày màu sắc sặc sỡ.

“Cô bé đáng yêu, chị tin, với năng lực của mình em có thể thay đổi thẩm mỹ về tất của tất cả mọi người” Ellen nói câu này khiến không ít người cười lớn vỗ tay.

Yoon Cheon Seo không biết xấu hổ là cái gì, cười theo.

Ellen lại hỏi tiếp “Theo bọn chị được biết, rất nhiều người đọc sách này, đều bắt đầu từ bộ thứ ba, đương nhiên là không tính những người mê sách từ quyển đầu như tụi chị” Cô lại nở nụ cười

cường điệu với Yoon Cheon Seo khiến mọi người trong hiện trường cười lớn “Mà lúc cháu gái của chị biết quyển sách này là vì thầy dạy địa lý, dạy lịch sử và dạy vật lý, bọn họ đều đề cử quyển này cho con bé” Cô dừng một chút, làm biểu tình không nề hà “Dĩ nhiên còn có cả bài tập” Mọi người vì câu này mà buồn cười.

“Làm cho bọn chị giật mình, trong lúc điều tra lại phát hiện một điều ngoài ý muốn, trước khi quyển sách thứ ba được xuất bản, hai quyển sách trước đều được người ở MIT đem làm sách nghiên cứu, thậm chí không ít thầy cô dạy học đề cử các học sinh của mình đọc nó” Mọi người trong trường quay đều sợ hãi hít thở.

Yoon Cheon Seo biết, việc này sẽ khiến không ít người tin tưởng, tán thành và tò mò với quyển sách này, cho nên cô mỉm cười cảm ơn Ellen.

Ellen mỉm cười tiếp tục nói “Mấy tin tức này cũng được một vài nhà báo nói tới rồi. Với tình huống này, sách của em có thể ở thứ 17 trong top 20 quyển sách bán nhiều ở New York đều dựa vào danh tiếng và thị trường. Vì vậy” Cô lại nhìn Yoon Cheon Seo “Vì vậy cho nên bây giờ nhà xuất bản không cho em ăn không ngồi rồi? Em có muốn đổi nhà xuất bản không cô bé? Chị biết không ít nhà xuất bản đấy”

Mọi người đều cười lớn. Yoon Cheon Seo cũng mỉm cười, cô biết Ellen đang nói đùa, bởi vì cô có thể nhận tiết mục này, hơn nữa Ellen lại chiếu cô như vậy phải nói tới giao tình của boss và Ellen, vì vậy, Ellen sẽ không đào góc tường của hẳn. Ellen nói vậy chỉ để cô giải thích lý do không tham gia tuyên truyền hai quyển sách trước.

Yoon Cheon Seo chờ mọi người xong mới giải thích “Cái này thì chị oan uổng họ rồi, là do em không muốn tham gia hoạt động tuyên truyền, tuy rằng họ rất bắt mắt dĩ nhưng vẫn dung túng em, vì vậy,

em muốn cảm ơn biên tập của mình và boss rất nhiều. Cảm ơn họ đã tôn trọng quyết định của em” Lời nói này, một phần là thật lòng, một phần là quảng cáo giúp boss để kéo nhiều tác giả kí hợp đồng.

Nhiệm vụ mà boss muốn Yoon Cheon Seo đã hoàn thành nên mới tiếp tục giải thích “Em không giỏi việc nói chuyện với người khác, thật sự chỉ thích ngồi ngốc một mình. Bạn tốt của em từng nói qua trên trán em chỉ thiếu viết mấy chữ ‘Làm ơn đừng nói chuyện với tôi nhé!’ thôi!” Yoon Cheon Seo vừa nói vừa khoa tay múa chân với cái trán khiến Ellen và mọi người đều cười to.

Cô thở nhẹ một cái, nói với Ellen “Vừa rồi chị hẳn cũng phát hiện, em không giỏi việc nói chuyện với người lạ, việc nói chuyện phiếm, hay là nói gì với mọi người thậm chí là việc mọi người phản ứng thế nào em cũng không biết cách để xử lý”

“Ừ, đúng thế, chị đã sớm biết” Ellen dùng vẻ mặt khoa trương gật đầu đồng ý, mọi người lại vui vẻ cười lớn.

Chương 14: Nói chuyện qua Skype

Yoon Cheon Seo cũng bụm mặt cười, lúc này cô cũng không tính nói tiếp.

“Các bạn không biết, lúc ấy tuy rằng tôi luôn cố gắng đem cuộc nói chuyện tiếp tục nhưng trong lòng thầm nói, không lẽ hôm nay tôi để sự hài hước của mình ở nhà rồi hay sao?” Ellen còn làm bộ dạng nghi ngờ khiến Yoon Cheon Seo ngại ngùng vô cùng.

Lần này không để mọi người cười xong Ellen đã vô cùng nghiêm túc nói “Em có biết, lúc này chị khó lắm mới có thể kiềm chế bản thân không lay người em, gào với em ‘Cô bé à, em có thể nói nhiều hơn được chứ?’”

Mọi người vỗ tay cười to, Yoon Cheon Seo đã hiểu tại sao lúc tham gia các show truyền hình Kwon Ji Yong luôn ôm mặt đáng yêu, mặt của cô đỏ rồi đây.

Ellen vẫn không muốn buông tha cô, tiếp tục nói “Cô bé à, sao em lại che mặt lại vậy? Người quay phim của chúng ta sẽ khóc mất” Một người quay khác quay về phía người quay cho Yoon Cheon Seo, người quay phim cho Yoon Cheon Seo phồng má, còn làm ngón út với Ellen, Ellen cũng ủy khuất “Mà những ai xem TV cũng sẽ cho ra ‘A, tới nhìn này, Ellen lại bắt đầu ăn hiếp khác quý’”

Mọi người cười ngửa lên ngửa xuống. Yoon Cheon Seo đem tay buông khỏi cái mặt đỏ bừng, nghiêm mặt. Ellen và người xem đều thấy bộ dạng của cô bây giờ rất đáng yêu, nhin không được muốn bẹo má cô.

Yoon Cheon Seo thấy mọi người và MC cười không ngừng thì mặt càng nóng, nghĩ nghĩ, sau đó kéo áo xuống, lộ ra cái áo somi caro bên trong.

“Cô bé, em biết không? Có rất ít nữ khách quý nào tham gia chương trình mà mặc quần cả. Trong này chỉ cần mình chị mặc quần là đủ rồi” Cô cố ý nhìn quần áo của Yoon Cheon Seo “Mà em không những mặc quần lại còn mang thêm cái áo khoác lớn, bây giờ em cũng chị cởi nó”

Mọi người trong trường quay cười lớn, Yoon Cheon Seo lấy áo khoác che mặt, tại sao chưa chịu tha cho cô vậy ~~~~

Ellen làm động tác tay với người quay phim “Mau, mau chuyển màn hình qua chỗ tôi, tôi không muốn để người xem chương trình hiểu lầm lẫn nữa đâu” Nói xong cô còn cố ý bày nụ cười khoa trương sáng lạn.

Người quay phim cũng bắt lấy thời cơ, vụng trộm quay cảnh Yoon Cheon Seo lộ ra đôi mắt làm cô sợ tới mức chui lại vào trong áo khoác.

Không cần nói cũng biết toàn bộ người xem trước TV bị bộ dạng ngốc nghếch này của cô chọc cười. Ở trường quay, Ellen đợi mọi người bình tĩnh thì mới bảo Yoon Cheon Seo trở lại chuyện chính “Vì sao lần tuyên truyền sách này em lại đồng ý tham gia?”

Yoon Cheon Seo thành thực đáp “Bởi vì một người bạn của em. Anh ấy cố vũ em bước ra khỏi thế giới của mình, không cần sợ bị tổn thương. Bởi vì trong lúc đó em cũng nhận được nhiều thiện ý”

“Hắn [1]?” Ellen mãi cảm bắt được từ mấu chốt.

[1] Tiếng Anh đọc là [He] nên khi nhắc tới Kwon Ji Yong Yoon Cheon Seo phải dùng [He] để xưng hô, vì vậy mới nói là từ mẫu chốt. Và cũng là tại sao Yoon Cheon Seo gọi là [anh ấy] mà Ellen lại nói là [hắn].

Yoon Cheon Seo không hiểu tại sao Ellen lại hưng phấn như vậy cho nên mới gật đầu đáp “Vâng, anh ấy”

“Bạn trai sao?” Ellen vô cùng hứng thú.

Yoon Cheon Seo bình tĩnh lắc đầu trả lời “Không phải, là người bạn thân”

Ellen thấy phản ứng bình thản của cô, ngược lại tìm phương diện khác để nói “Lúc này chị thấy được đồng hồ trên tay em, là kiểu nam, nó rất đẹp”

Yoon Cheon Seo cúi đầu nhìn đồng hồ trên cổ tay trái một cái nói “Cảm ơn”

“Là tự mình mua hay người khác tặng?”

“Người khác tặng” Yoon Cheon Seo không hiểu tại sao lại chuyển qua đề tài này, hoang mang xoa trán, khi nói chuyện người bình thường đều nói vậy à?

“Là người nhà hay bạn bè?”

“Bạn bè”

“Bạn ‘nam’ [2]”

[2] Như trước, trong tiếng Anh chia ra phân biệt giới tính là [boy] và [girl] nên khi nói về phía bạn bè, Ellen dùng [Boy] cho nên từ ‘nam’ được tác giả đặt vào dấu ngoặc.

“Nếu chị nói về giới tính thì đúng vậy, hẳn là nam” Yoon Cheon Seo vừa giải thích vừa im lặng phun tào, người bình thường nói chuyện đều chơi chữ vậy à? Cô thật sự không hiểu được.

“Là người bạn cô vũ em đó hả?”

Ellen đã đặt bẫy rất tốt, chỉ đợi con mồi nhảy xuống thôi. Điều cô thích nhất chính là tạo chuyện xấu cho các cô bé, các cô bé này càng thẹn thùng cô càng vui vẻ. Ví dụ như công chúa nhạc đồng quê Taylor Swift, bây giờ chính là Yoon Cheon Seo.

“Vâng, là anh ấy đưa cho em”

Ellen tỏ vẻ, đây là lần đầu cô thấy cô gái nhỏ đã gần đập tới bẫy mà còn mờ mịt như vậy, thật sự muốn béo cô bé này quá “Cho nên em thường xuyên mang nó trên tay sao?”

Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn gật đầu “Vâng, bởi vì lúc nhận phỏng vấn hoặc các tiết mục được chiếu như bây giờ, nói chuyện với người sẽ khiến em cảm thấy khẩn trương cho nên em mang theo nó, ừm... Nó giống như vị thần bảo vệ em vậy đó!” Nói xong cô cười khẽ với màn ảnh, ra vẻ nói “Đừng hiểu lầm, đây không phải là quảng cáo cho đồng hồ đầu nha~~” Mọi người trong trường quay đều cười khẽ.

Yoon Cheon Seo tiếp tục “ngghiêm túc” nhìn về phía Ellen dò hỏi “Các chị sẽ không lộ ra cái đồng hồ này là của Mosaic này đúng không?”

Ellen cũng phối hợp với khuôn mặt nghiêm túc của cô “Chỉ sợ không thể, cô bé à, từ lúc này tới giờ em không biết à? Chúng ta đang là truyền hình trực tiếp” Sau đó nhìn bộ dạng kinh ngạc của Yoon Cheon Seo, mọi người lại cười ha hả. Vậy mà lại có khách quý

đi quay chương trình lại không biết đó là chương trình trực tiếp
“Cho nên, cưng à, nếu em không muốn làm không công thì em có thể cùng nói chuyện với người trong tổ tiết mục tội chị, tội chị sẽ giúp em đi tìm bọn họ lấy tiền quảng cáo cho”

Khán giả lại tiếp tục vỗ tay cười to.

“Em có kế hoạch tiếp theo chú? Ví dụ như đi tới đất nước nào đó tham quan? Chị tin tưởng bây giờ không ít quốc gia đã liệt em vào ‘Người lữ hành được hoan nghênh nhất’ bởi vì em đi đâu người yêu sách cũng chạy tới đó chơi vài bữa” Nói tới kế hoạch của Yoon Cheon Seo, Ellen cũng rất phấn khích.

Yoon Cheon Seo lắc đầu, nói ý tưởng của mình “Trước mắt không có kế hoạch về phương diện này, tạm thời em sẽ không có sách về du hành”

Ellen nhanh chóng hỏi “Tại sao? Tội chị đều rất mong quyển thứ tư xuất bản, tại sao không tiếp tục?” Mọi người cũng thở dài tiếc nuối, chờ đợi cô trả lời.

Yoon Cheon Seo bị phản ứng của mọi người dọa sợ, cô xoa trán giải thích “Mấy năm nay em đi không ít nước, trong một năm thì hết nửa năm đi các nước khác tham quan cho nên có chút chán ghét, muốn yên ổn một chút. Nhưng bây giờ em cũng đang viết sách mới, là một quyển tiểu thuyết”

“Là về cái gì?”

“Hi, tạm thời giữ bí mật”

Mấy ngày sau khi Ellen hóng vấn là cuộc phỏng vấn với Jimmy, còn có Boss đại nhân ngày nào cũng tươi cười vì lượng tiêu thụ của sách càng lúc càng nhiều, thật sự không uống phỉ hấn dùng mỗi

quan hệ để cho cô bé này tham gia hai buổi phỏng vấn của Jimmy và Ellen, tuy rằng tài ăn nói của Yoon Cheon Seo không tốt nhưng loại đơn thuần, thẹn thùng này thật sự khiến nhiều người yêu thích.

Ngày 30 tháng 4 là lúc phỏng vấn và kí tên đều kết thúc. Lúc này Yoon Cheon Seo mới có cơ hội nói chuyện với Kwon Ji Yong. Tính thời gian một chút, cũng gần một tháng hai người chưa nói chuyện chứ đừng nói việc gặp mặt qua sky này.

Lúc lên sky thì Yoon Cheon Seo nhìn màn hình chằm chằm không nói gì.

“Anh, đầu của anh...”

Kwon Ji Yong nhìn màn hình sửa sang lại đầu tóc, đặc ý hỏi “Đây là vì buổi diễn hai ngày trước ở Nhật Bản đấy, thế nào? Kiểu tóc mới này đẹp không?”

“... Đẹp nhưng mà...”

“Hả?”

“Anh, em nhớ lúc anh diễn ở Hàn Quốc, anh đã nhuộm màu hồng, sao mới qua vài ngày.... Anh nhuộm thế này đầu tóc và da đầu nó không kháng nghị à?” Yoon Cheon Seo khó hiểu hỏi.

Kwon Ji Yong vuốt cằm cười “Lúc bắt đầu anh còn nghĩ da đầu sẽ bị xướt hay dị ứng gì đó, không nghĩ nó còn mạnh mẽ hơn anh tưởng tượng, ngay cả đầu cũng không có”

“....”

“Em lại muốn nói gì?” Bây giờ Kwon Ji Yong đã có không ít kinh nghiệm, mỗi lần cô bé này trầm mặc không nói chuyện là lúc nghĩ rất nhiều thứ không tốt đẹp.

Yoon Cheon Seo nghĩ nghĩ, quyết định thay đổi đề tài “Anh, mấy tháng này anh bắt đầu lưu diễn, thân thể sao rồi?”

Kwon Ji Yong chỉ vào cằm của mình cho cô xem “Bây giờ nó được không ít nữ nghệ sĩ hâm mộ đấy! Ngay cả Bom noona cũng ghen tị đấy” Kwon Ji Yong tránh việc mình mệt mỏi, hẳn không muốn Yoon Cheon Seo lo lắng cho nên cố gắng nói chuyện vui đùa đem vấn đề này bỏ sang một bên.

Yoon Cheon Seo cũng không chịu được bộ dạng này, cô cau mày than thở “Không chỉ cằm mà thịt trên mặt cũng biến mất tiêu...”

“Được rồi, đừng lo lắng, đây là chuyện anh phải làm cho nên dù thân thể mệt nhưng anh rất thỏa mãn. Bởi vì anh đang thực hiện giấc mơ của mình” Ánh mắt của Kwon Ji Yong sáng rực, an ủi cô bé nào đó đang lo lắng.

“Em biết rồi” Yoon Cheon Seo gật đầu sau đó nói tiếp “Nhưng mà anh vẫn nên cho Bom unnie con đường sống đi, thầy của chị ấy mà thấy anh vậy gì cũng ép chị ấy thảm luôn”

“Haha, Bom noona cũng nói vậy” Kwon Ji Yong nở nụ cười đồng cảm.

Hai người đã lâu không nói chuyện cho nên muốn tiếp tục nói trong chốc lát.

“Đúng rồi, khi nào em về Hàn Quốc?” Thừa dịp cuộc nói chuyện không khoảng cách, Kwon Ji Yong giả vờ lơ đãng hỏi.

Yoon Cheon Seo thở dài “Em không biết nữa, công việc còn chưa xong. Bây giờ bên Mỹ và châu Âu đều phản ứng tốt với sách, cũng có mấy nhà xuất bản bên châu Á đã liên hệ, mấy nước như Trung Quốc, Hàn Quốc, Nhật Bản, Singapore cũng có liên hệ. Bởi vì nước

bên nhà xuất bản ở Mỹ biết em biết tiếng Trung và tiếng Hàn nên hi vọng em có thể dịch hai quyển sách này sang hai tiếng này, bọn họ có lựa với việc đánh sang thị trường châu Á, em đang nghĩ có nên đồng ý hay không. Hơn nữa...” Yoon Cheon Seo thở dài “Hơn nữa, anh cũng biết mấy bữa nay em đang viết một bộ tiểu thuyết, bây giờ cũng gần ra quyển một, còn phải nói chuyện với nhà xuất bản, thương lượng về việc kế hoạch ra sách linh tinh nữa”

“.....”

“Anh Ji Yong sao vậy? Anh hỏi cái này có chuyện gì ạ?” Yoon Cheon Seo miễn cưỡng hỏi.

“Anh hỏi vì cái gì à? Chỉ tùy tiện thôi. Em cũng biết bây giờ anh rất bận, chạy khắp các nước, chỉ sợ lúc em về Hàn Quốc không có anh ở cạnh”

“À, biết rồi, em xong bên này sẽ về Hàn Quốc đợi anh đi lưu diễn về” Yoon Cheon Seo thành thật trả lời, cam đoan không làm cho Kwon Ji Yong có thêm phiền phức.

“.....”

“Sao anh không nói gì?” Yoon Cheon Seo nghi ngờ xoa trán hỏi.

“Không có gì” Kwon Ji Yong dừng một chút, nói sang chuyện khác “Em còn không nói cho anh biết, lúc nói về tóc em muốn nói cái gì?”

“Anh còn nhớ à?” Từ giọng của Yoon Cheon Seo nghe ra được chút chột dạ.

“Vô nghĩa, này giờ chưa tới hai tiếng đồng hồ! Đừng nghĩ nói sang chuyện khác, mau nói nhanh!”

“Ừm” Yoon Cheon Seo biết điều nói “Em chỉ muốn hỏi anh một chút, Ga Ho thấy anh đổi màu liên tục thế này không hỗn loạn ạ?” Giọng của cô bắt đầu thô, giả vờ tiếng lòng của Ga Ho “Ba à, lông của ba thật kì lạ, không ngừng thay đổi màu sắc. Lông của con sao không đổi màu... Thật hâm mộ... Ô ô....”

Không đợi cô ô ô xong, Kwon Ji Yong đã khép màn hình laptop lại, trong lòng vô cùng hối hận khi nhắc tới đề tài này!

Yoon Cheon Seo đang nói thì phát hiện bên kia đen thui thui “Ý? Rớt mạng à?” Cô nhìn tín hiệu Internet vẫn thấy bình thường “Không lẽ bên anh Ji Yong bị rớt mạng?”

Cô tiếp tục than thở với máy tính “Thật ra lúc nãy em muốn nói ‘Ba, lông của ba rụng, tốc độ thay lông nhanh thật, mỗi lần thay lông nó còn đổi màu nữa, lúc con lớn sẽ đổi màu như vậy chứ?’ nhưng mà không hiểu tại sao nói vậy có cảm giác rất táo bạo....”

Kwon Ji Yong nghe mấy câu nói kia xong bắt đầu ôm trán, tay chỉnh âm thanh xuống mức số 0, hẳn không muốn nghe nữa.

Chương 15: Gọi điện cho Seung Ri

Sau khi nói chuyện với Kwon Ji Yong xong thì cũng đã một giờ sáng. Hai người nói chuyện gần hai tiếng đồng hồ.

Yoon Cheon Seo cứ nghĩ tối nay có thể ngủ tốt, ai dè lại mất ngủ.

Vốn từ lúc bắt đầu quen Kwon Ji Yong, tới lúc trở về Mỹ thì việc mất ngủ đã giảm bớt không ít. Chỉ là gần đây tham gia hoạt động tuyên truyền và kí tên thường xuyên, mà các hoạt động đó lại có không ít người yêu sách tới cho nên nó ảnh hưởng tới giấc ngủ của cô.

Mỗi tối cô phải dùng lượng thời gian lớn để ‘cắt bỏ’ những hình ảnh của mọi người gặp lúc ban ngày, tất cả những chuyện đã xảy ra. Vì vậy chất lượng của giấc ngủ cô trở về lại thời điểm bắt đầu, trước khi cô biết Kwon Ji Yong. Có điều nó cũng đã tốt hơn cô nghĩ rất nhiều. Dù sau, cô cũng thường xuyên tham gia các hoạt động tuyên truyền mà bệnh mất ngủ này chỉ ở vạch xuất phát chứ không tệ hơn là ổn rồi.

Tối hôm nay, sau khi thả lỏng và nói chuyện với Kwon Ji Yong xong, cô nghĩ đến lúc mình vừa mới về Mỹ, nghĩ tới nội dung nói chuyện của bọn họ để ngủ nhưng mà, sự thật là cô không thể ngủ được, trong đầu cô luôn nhớ tới câu hỏi khi nào cô về Hàn Quốc của Kwon Ji Yong.

Chỉ cần là những chuyện liên quan tới Kwon Ji Yong thì Yoon Cheon Seo luôn rất mãn cảm.

Cô đứng lên, cầm điện thoại trên bàn làm việc, sau đó đi tới đứng dựa cửa sổ sát đất, đứng trên thảm lông, gọi cho một người bạn ở

YG.

Đầu ngón tay lướt qua các tên của thành viên trong YG trong danh bạ, cô dừng trước tên Chae Rin của 2NE1 một lát rồi kéo xuống dưới, sau đó bấm vào một dãy số.

“Alo?” Điện thoại nhanh chuyển được, bên trong truyền tới giọng mơ mơ màng màng của Seung Ri.

Yoon Cheon Seo nhìn đồng hồ, bây giờ ở Mỹ là ba giờ sáng, bên Hàn Quốc hẳn là năm giờ chiều, sao giọng của hẳn lại giống như đang ngủ vậy?

Em gái Cheon Seo, em không biết trên thế giới còn có loại sinh vật tên là cú à?

“Xin chào, em là Yoon Cheon Seo, quý rầy giấc ngủ của anh sao?”

Seung Ri bên kia tỉnh dậy không ít. Hẳn nhìn tên trong điện thoại, sau đó ho hai tiếng mới dùng giọng nói nhiệt tình khác hẳn lúc này chào hỏi “A, xin chào, xin chào. Bởi vì ngày hôm qua làm việc tới sáng nên mới ngủ tới bây giờ”

“Làm việc?” Yoon Cheon Seo nghi ngờ hỏi “Nhưng em nghe anh Ji Yong bảo gần đây anh đang thời kỳ nghỉ ngơi, công ty không an bài công việc cho anh mà?”

“Khụ khụ...” Seung Ri ho hai tiếng xấu hổ, vội vàng nói sang chuyện khác “Bây giờ chỗ em cũng mới sáng sớm nhỉ? Sao gọi điện cho anh lúc này vậy?”

Yoon Cheon Seo rất vui khi Seung Ri chủ động thay đổi đề tài tới đề tài cô muốn nói. Nói thật, lúc này cô đặt câu hỏi vì cô cảm thấy người bình thường gọi điện cho nhau toàn nói chuyện với nhau một

chút, nếu Seung Ri vẫn trả lời câu hỏi của cô thì chỉ sợ cô chịu không thấu.

“Em muốn hỏi anh về anh Ji Yong, có thể chứ?”

Lần này Seung Ri thích tám chuyện hoàn toàn tỉnh dậy, hần ngồi xếp bằng trên giường nói “Đương nhiên, em cứ hỏi, anh sẽ nói không giấu chút gì hết”

Hắn đã muốn tiết lộ tình sử của Kwon Ji Yong để đổi lấy bài hát của Yoon Cheon Seo. Vì các anh trong nhóm chính là để bán đứng mà. Huống chi, hắn chỉ bán tin cho người trong nhà thôi, ví dụ như chủ tịch Yang, hay là Yoon Cheon Seo chẳng hạn.

Hơn nữa nói không chừng có thể giúp hai người này phát triển, bây giờ anh Ji Yong luôn khẳng khẳng hai người là bạn tốt, thật sự làm cho người ngoài như hắn lo sốt vó.

Yoon Cheon Seo hoàn toàn không biết suy nghĩ của Seung Ri, cô nghe Seung Ri đồng ý thì hỏi trực tiếp “Gần đây anh Ji Yong gặp chuyện gì sao?”

Phản ứng đầu tiên của Seung Rin là: Không lẽ chuyện xấu gần đây của Ji Yong hyung bị Cheon Seo biết? Hắn nên nói gì? Hắn phải giải thích đằng hoàng hay qua loa đây?

“Alo?” Yoon Cheon Seo thấy bên kia không lên tiếng thì gọi một tiếng.

Seung Ri nhanh chóng ra quyết định “Ji Yong hyung? Không thấy anh ấy nói bản thân có chuyện gì hết. Gần đây đang chuẩn bị buổi diễn ở Nhật Bản, hôm trước mới về Hàn Quốc”

“.....”

“Sao vậy? Tại sao đột nhiên hỏi cái này?” Seung Ri hàm hồ nói qua, đợi Yoon Cheon Seo nói nguyên nhân mới tính tiếp.

“.....”

Thấy biểu hiện của hắn thái quá, Yoon Cheon Seo thay đổi cách hỏi. Cô dùng giọng lãnh đạm hỏi “Thật sự không có chuyện gì sao? Anh xác định chứ?”

“...” Seung Ri ở đầu dây bên này, dù cách một Thái Bình Dương nhưng vẫn cảm nhận được em gái Cheon Seo đang tức giận.

Từ lúc Ji Yong hyung giới thiệu hai người với nhau, hắn suýt chút nữa quên lần đầu gặp Yoon Cheon Seo, bị khí thế của cô làm kinh sợ không dám làm loạn.

“Hử?” Thấy Seung Ri không lên tiếng, Yoon Cheon Seo sử dụng chiêu thức mà Kwon Ji Yong luôn dùng.

“Gần đây Ji Yong hyung gặp scandal” Seung Ri dùng vận tốc ánh sáng nói.

Yoon Cheon Seo “....” Seung Ri còn không có cốt khí hơn cả mình.

“Chuyện xấu thật sao?” Anh Ji Yong không nói gần đây anh ấy quen cô gái nào hết mà?

“Không phải” Seung Ri nhanh chóng phủ nhận “Ji Yong hyung làm sao thích người khác được?”

Yoon Cheon Seo không để ý sự kì quái trong câu nói của hắn nói “Anh nói rõ em nghe xem” Anh Ji Yong đã xảy ra chuyện gì mà Seung Ri lại giấu diếm như vậy?

Em gái Cheon Seo à, em thật sự hiểu nhầm Seung Ri rồi. Não của hai người hoàn toàn không giao nhau thì làm sao hiểu đối phương đang mập mờ cái gì chứ?

“...” Seung Ri mê hoặc trừng mắt, hấn sò mũi, nhỏ giọng nói “Vậy ngài muốn biết cái gì?” Câu này hấn bỗng dùng kính ngữ.

Bây giờ Yoon Cheon Seo bắt đầu hồi hận vì gọi cho Seung Ri. Anh Ji Yong từng nói hấn là cái tên miệng rộng cho nên muốn hỏi tình huống của anh Ji Yong, không nghĩ tới mồm của hấn nhanh như vậy, xem ra anh Ji Yong hiểu nhầm Seung Ri rồi.

.....

Em gái Cheon Seo, không phải Kwon Ji Yong hiểu lầm Seung Ri mà em hiểu lầm Kwon Ji Yong...

“Gần đây anh tâm trạng anh Ji Yong thế nào?”

“Không tồi, mấy ngày trước khi anh ấy về còn tụ tập ăn cơm với nhau, còn có thể kể show lưu diễn của anh ấy, tâm trạng rất tốt” Seung Ri khịt khịt đáp.

Yoon Cheon Seo nghĩ có lẽ hấn đang vui vẻ vì nhóm trưởng nhà mình thực hiện được giấc mơ nên không quá để ý “Vậy thân thể anh ấy thì sao? Ăn uống được chứ? Hôm qua em thấy anh ấy qua skype, anh ấy gần hơn không ít”

“Cái đó thì không vấn đề gì, trước kia bọn anh dùng thời gian để luyện tập rất nhiều cho nên quen rồi” Hấn an ủi Yoon Cheon Seo, sau đó nói thêm “Hơn nữa bác sĩ bảo chân anh ấy cũng không ngại, chỉ nghỉ ngơi ba ngày là tốt, hấn không ảnh hưởng tới buổi biểu diễn bốn ngày ở Bắc Kinh của anh ấy”

Yoon Cheon Seo bắt lấy trọng điểm, khẩn trương hỏi “Chân anh Ji Yong bị gì?”

Trong nháy mắt Seung Ri biết sai rồi... Hấn gặp rắc rối....

Ji Yong hyung không nói chuyện chân hấn là giấu Cheon Seo phải không? Hấn không nghĩ chuyện ồn ào trên mạng như vậy mà Cheon Seo lại không biết.

“...” Seung Ri có thể tưởng tượng được tình cảnh hấn bị Ji Yong hyung hành hạ rồi.

“Nói chuyện!”

Seung Ri không cốt khí trả lời “Ngày 21, khi Ji Yong hyung diễn ở Nhật thì chân bị trặc, bác sĩ bảo không có gì lớn, nghỉ ngơi hai tuần là được. Ji Yong hyung dùng thuốc giảm đau để kiên trì diễn tiếp hai buổi diễn. Nhưng hai ngày diễn 27 và 28 diễn xong thì nghỉ ngơi nên bây giờ cũng tốt hơn rồi” Hấn nói một hơi xong thì chờ phản ứng của Yoon Cheon Seo.

Yoon Cheon Seo trầm mặt vài giây sau đó nói tiếp “Em biết rồi, cảm ơn anh đã nói cho em biết”

Seung Ri nhanh chóng trả lời “Cảm ơn cái gì? Không cần khách sáo như vậy, chúng ta là người một nhà mà, haha!” Hấn cảm thấy lúc này em gái Cheon Seo vẫn dùng giọng bình tĩnh mà nói là chuyện rất đàngs sọ, cười hai tiếng rồi không cười nữa “Ji Yong hyung gạt em là vì sợ em lo lắng, nghe anh ấy bảo em ở Mỹ cũng ngập đầu trong công việc, em đừng nghĩ nhiều”

“Vâng, em biết rồi” Yoon Cheon Seo gạt đầu “Ngoài việc này còn có chuyện gì em không biết không?”

Seung Ri nghĩ nghĩ một chút, dù sao một lần cũng chết mà hai lần cũng chết, vẫn nên thẳng thắn đi thôi “.... Anh không biết em đã biết chưa, ba tháng gần đây anh Ji Yong thiếu ngủ, bởi vì quá nhiều ý tưởng xuất hiện, áp lực lớn cho nên thường mất ngủ” Nói tới đây hẳn dùng giọng đùa giỡn để không khí dịu bớt “Lần này đôi mắt của anh ấy còn đen hơn anh, haha”

Đáp lại hẳn là sự im lặng.

“Em biết rồi, cảm ơn anh Seung Ri” Yoon Cheon Seo im lặng xong thì cảm ơn.

Seung Ri ngoan ngoãn nói “Cheon Seo không cần cảm ơn anh. Chúng ta đều quan tâm Ji Yong hyung nên không cần khách khí”

“Vậy anh có thể giữ bí mật với anh Ji Yong chứ? Về cuộc nói chuyện này?” Yoon Cheon Seo hỏi Seung Ri.

Seung Ri sững sốt, sau đó kích động đến mức không biết phải làm gì, tuy không biết tại sao Yoon Cheon Seo ra yêu cầu này nhưng hẳn vẫn đồng ý.

Không nghĩ tới lần ‘bán’ Ji Yong hyung này lại còn có thể thoát khỏi nguy hiểm...

Em gái Cheon Seo, em thật sự là một con người tốt!

Chương 16: Tâm sự

Sau khi Yoon Cheon Seo tắt điện thoại lại đứng ở trước cửa sổ một lát. Tâm trạng không tốt lại không rõ nguyên nhân, quả nhiên, cái phản ứng của người bình thường này cô vẫn không quá hiểu biết. Nghĩ tới đây, cô chỉ có thể tìm Zoe làm phiên thôi.

Điện thoại chuyển được, Zoe chưa kịp mở miệng thì Yoon Cheon Seo đã hỏi “Cậu qua hay tớ qua?”

Zoe đang ngủ ngon thì bị Yoon Cheon Seo đánh thức, bình tĩnh nói “Cậu qua” Sau đó lập tức tắt điện thoại.

Yoon Cheon Seo thay áo ngủ mặc áo quần dễ vận động chạy xuống nhà đi.

Cô đi tới bên tường thì nhìn xung quanh một chút, mấy ngày trước Zoe có dùng thang dây treo qua tường, hình như vẫn có, chẳng qua cô không nhớ vị trí chính xác.

Yoon Cheon Seo đứng trên đầu tường lo lắng ba giây, có phải như vậy mà qua không? Ba giây trôi qua cô đứng lên, duỗi hai tay, cầm lấy thang dây kéo qua.

Sau đó cô khố công kéo cái thang dây tới trước cửa sổ nhà Zoe, tiếp tục leo lên. Đây là lí do tại sao cha mẹ hai nhà phản đối việc hai cô chôn ở lầu ba, lầu hai đã là phạm vi an toàn cực hạn của họ.

Yoon Cheon Seo đi tới một nửa thì cửa sổ ở lầu ba mở ra, đầu của Tim nhô ra.

Yoon Cheon Seo thấy động tĩnh, ngửa đầu nhìn hẳn, sau đó chỉ chỉ cái miệng đang ngậm đồ của mình, ý bảo bây giờ cô không thể nói chuyện, dùng tay phải vẫy vẫy xem như chào hỏi.

Tim nhíu mày “Sao lại có thang dây ở đây? Ba mẹ anh không có nhà, sao em không gọi Zoe mở cửa cho em?”

Trong lúc hẳn lái nhái thì Yoon Cheon Seo đã tới cửa sổ của Zoe, Zoe mở cửa sổ ra, đem đồ trên miệng cô cầm lấy.

Yoon Cheon Seo lúc này mới có thể mở miệng chào hỏi Tim “Hi, Tim, lâu không gặp, sao anh lại ở nhà lúc này?”

“Gần đây ba mẹ không có nhà, anh lo cho Zoe nên trở về với con bé” Tim giải thích.

Zoe nghe vậy thì nhìn hẳn khinh bỉ “Rõ ràng anh nghe Cily trở về, lại nhớ cậu ấy nên mới về nhà” Zoe không thèm cho anh trai mình mặt mũi, trực tiếp chọc thủng hẳn “Nếu không tại sao từ lúc anh tăng ca viết chương trình tới giờ vẫn luôn ở công ty?”

“Em tin anh, Tim” Yoon Cheon Seo vừa nói vừa kéo dây. Đợi cô ngồi xổm trên cửa sổ, đang tính đi vào phòng ngủ của Zoe thì nhớ cái gì đó ngẩng đầu lên hô “Hey Tim”

Tim đang tính đóng cửa sổ lại nhô đầu ra lần nữa hỏi “Có chuyện gì hả?”

“Anh có chuyện gì gạt em sao?” Yoon Cheon Seo dùng giọng nói nghiêm túc hỏi.

Tim đối với câu hỏi bất thành linh của cô hoàn toàn không hiểu, hẳn nhìn đồng hồ, bây giờ gần bốn giờ sáng, lúc này bị người đứng trên cửa sổ hỏi chuyện thật sự có chút kì quá “Không có, em hỏi chuyện này làm gì?”

“Không có, chỉ thuận miệng thôi”

“A! Tớ nhwos rồi! Trước đây anh hai còn nhờ tớ giữ bí mật cho anh một chuyện” Không đợi Yoon Cheon Seo giải thích tiếp thì Zoe đã cướp lời.

“Zoe, anh đã đưa em thẻ tín dụng mới rồi mà? Em cũng đã đồng ý giữ bí mật cho anh!” Tim vội vàng ngăn cô lại.

Không thèm quan tâm kháng nghị của Tim, Zoe cười nói “Gần đây anh ấy quan tâm một cô gái khác, rất vất vả mới theo đuổi được, hai người còn xảy ra quan hệ với nhau, kết quả” Cô ấy cố gắng nín cười “Kết quả Tim đang muốn nhân cơ hội để xác định mối quan hệ thì cô gái đó đổi ý, nói là muốn làm bạn với hắn”

“...” Rõ ràng Zoe nói thật nhưng Tim cứ cảm thấy không đúng chỗ nào đó “Bọn anh là vì tính cách không hợp, cô gái đó không thích loại...”

Lần này người cản lời hắn là Yoon Cheon Seo.

Cô nghi ngờ nhìn Tim hỏi “Tại sao sau khi cùng anh lên giường thì cô ấy đổi ý?”

“.....”

Trả lời cô là sự im lặng, sau đó là tiếng đóng cửa sổ cái rầm.

Yoon Cheon Seo xoa trán cảm thán với Zoe “Xem ra Tim rất thích cô gái đó, cậu xem, bây giờ anh ấy còn chưa buông được”

Đợi sau khi Yoon Cheon Seo đi vào phòng ngủ thì Zoe ôm bụng cười ngã lên giường.

“Sao thế? Cậu cười cái gì?” Yoon Cheon Seo đá cô bạn sang một bên, còn mình thì ngồi ôm gối hỏi.

“Không gì hết” Zoe lau nước mắt nói với Yoon Cheon Seo “Tớ cảm thấy từ sau khi Tim chủ động chia tay cậu thì mỗi lần thấy cậu, hình tượng của anh ấy giảm đi không ít, haha, rất thú vị!”

Yoon Cheon Seo gật đầu đồng ý “Đúng thế. Trước kia Tim luôn dạy dỗ hai chúng ta, từ sau khi hắn ‘đá’ tớ thì hình như cẩn thận với tớ hơn không ít, có đôi khi làm tớ rất thích” Cô hạnh phúc hí mắt “Hạnh phúc nhất là bây giờ hắn không dám lái nhái với tớ đó! Trước kia lúc thấy chúng ta dùng thang dây để trèo qua nhà nhau thì hắn luôn ở cạnh nói không ít, kết quả lúc này cậu không thấy biểu cảm của hắn đâu, mặt mày nhăn nhó như thể đớp phải ruồi bọ vào bụng, nhưng lại không mở miệng la mắng tớ. Haha, nhìn rất vui!”

“Ô ô ~ Thật hâm mộ cậu” Zoe nói xong thì từ trên giường bay xuống. Cô ấy chạy tới cạnh cửa hét về phía lầu trên “hi Tim, cầu anh cũng đem em đá đi!” Nói xong không quan tâm Tim có nghe hay không, đóng cửa cái rầm, nhảy leeng iwowngf.

Hai cô gái hư hỏng ăn hiếp ‘người thành thật’ ôm bụng cười lớn. Từ nhỏ tới lớn, đối tượng mà hai cô có thể chơi đùa chỉ có mình Tim.

“Nói thật, lúc hai người bảo quen nhau, tớ đã thấy buồn cười rồi! Haha! Hai người không có kinh nghiệm gì hết lại yêu nhau đó!” Zoe nhịn không được nói lịch sử đen của Yoon Cheon Seo và Tim.

“Hey! Không được cười tớ, nói thế nào đó cũng là mối tình đầu của tớ, mối tình đầu, ok?” Yoon Cheon Seo cường điệu nói “Hơn nữa cũng là do ông ngoại giật dây, bởi vì bọn họ biết Tim sẽ không làm tớ tổn thương”

“Ừ, thật vậy” Zoe gật đầu đồng ý “Cậu chưa nói tại sao lại chọn lúc này làm phiên tó. Ngày hôm qua không phải không có hoạt động tuyên truyền sao? Sao lại mất ngủ hả?”

Nghe nói nói vấn đề chúng, Yoon Cheon Seo chon mặt vào trong đầu gối, nghiêng đầu hỏi “Zoe, cậu cũng không có chuyện gì lừa tó chứ?”

Zoe đưa tay ấn lên trán Yoon Cheon Seo “Phát sốt à? Hôm nay cậu chịu kích thích gì mà gặp ai cũng hỏi cái này? Mau nói tó nghe” Cô đứng lên ngồi đối diện Yoon Cheon Seo chờ cô bạn trả lời.

Yoon Cheon Seo đem chuyện hôm nay kể lại cho Zoe một lần, sau đó hỏi “Cho nên cậu cũng có chuyện vì sợ tó lo lắng mà giấu sao?”

“Không có” Zoe lắc đầu “Đối với bạn bè khác thì sẽ nhưng với cậu thì không. Bởi vì điều đó là không cần thiết. Hơn nữa không phải cậu cũng đem mọi chuyện kể cho tó sao? Chuyện tốt hoặc không tốt, tất cả chúng. Lại nói tiếp, từ nhỏ tới lớn, đều là tó lo lắng cho cậu mà” Cô cười khẽ “Cậu còn không sợ tó lo lắng, tại sao tó lại sợ cậu lo lắng?”

“Vậy tại sao anh ấy không nói chuyện anh ấy bị thương và mất ngủ nói cho tó biết?” Yoon Cheon Seo hỏi.

Zoe nhún vai “Không phải cậu cũng giấu chuyện cậu mất ngủ sao?”

“Sao giống nhau?” Yoon Cheon Seo phản bác “Với tó việc mất ngủ là chuyện thường, ngược lại, anh ấy mới bất thường”

“Đừng nghxi bậy” Zoe tiếp tục an ủi cô “Không phải hẳn là ca sĩ sao? Nói không chừng hẳn cũng cảm thấy việc này là chuyện

thường, hơn nữa cậu ở Mỹ cũng không thể chạy về an ủi hẳn, vì vậy mới không nói”

“Nhưng mà các bạn của anh ấy đều biết, chỉ có tớ không biết, cái này giống như là một người xa lạ...” Yoon Cheon Seo nhỏ giọng nói thậm, một ánh sáng xuất hiện.

Lúc này, Kwon Ji Yong hỏi cô lúc nào trở về Hàn Quốc, lúc cô bảo không biết thì không nói gì nữa. Đây không phải anh ấy hi vọng cô có thể về Hàn Quốc sớm sao? Anh ấy thật sự muốn một người bạn ở cạnh mình.

Yoon Cheon Seo còn đang suy nghĩ trong lòng thì Zoe tổng kết” Dù sao, theo kinh nghiệm của tớ, hẳn không phải không xem cậu là bạn mà xem cậu không chỉ là một người bạn. Cậu thấy sao?”

“....Zoe, cậu nói mấy lời làm rối đó làm gì? Không phải tớ từng nói với cậu sao, không cần làm rối loạn logic của tớ” Yoon Cheon Seo bất mãn trừng mắt nhìn cô bạn “Nhưng mà nhìn ở việc cậu hy sinh giấc ngủ để nói chuyện với tớ, lần này tớ không so đo nữa”

“....Được rồi....” Zoe vùi đầu vào trong gối, im lặng thờ dài.

Đợi sau khi tâm tình tốt hơn, Yoon Cheon Seo ưỡn người, cầm lấy gối ngủ, ném tới đầu giường nói với Zoe “Cho nên bây giờ tớ đã biết phải làm gì. Vì vậy, hiện tại, ngủ thôi!”

Chương 17: Trở về Hàn Quốc

Mấy ngày tiếp theo Yoon Cheon Seo vô cùng bận rộn.

Đầu tiên là đưa phần đầu của tiểu thuyết mới nhất cho boss đọc, sau đó thương lượng việc tuyên truyền cho nó. Lại thuận báo cho nhà xuất bản biết cô không nhận phiên dịch [Steps n Ever s TOP], nguyên do là cô muốn chuyên tâm sáng tác tiểu thuyết mới.

Dĩ nhiên boss không dễ dàng đồng ý, hai người tiếp tục dùng khuôn mặt lạnh lùng cao quý đàm phán một hồi. Cuối cùng hẳn đành phải bỏ qua việc ký thụ sách ở châu Á, ngược lại Yoon Cheon Seo phải tự mình dịch bộ thứ ba sang tiếng Trung. Nguyên nhân bộ thứ ba nói về Trung Quốc tới một phần ba tiểu thuyết, đây cũng là một đất nước lớn nên boss xem trọng thị trường Trung Quốc.

Tim vô cùng hứng thú với quyển sách mới của cô, hẳn muốn chuyển thành game cho nên Yoon Cheon Seo cũng đưa cho hẳn nội dung, hai người bắt đầu thảo luận các nhân vật và chuyện xưa của họ, sau đó ước định dùng email liên hệ, Yoon Cheon Seo cần phải xem hình tượng nhân vật và các tình tiết phát triển hợp mới có thể đưa vào game. Về phần tuyên truyền game và tiểu thuyết, Yoon Cheon Seo trực tiếp ném Tim cho boss.

Ngày 4 tháng 5, sau khi xử lý sạch công việc ở Mỹ, Yoon Cheon Seo bay về đảo Jeju của Hàn Quốc.

Trước khi lên máy bay, cô xem thời gian, mười bảy giờ năm mươi, bây giờ ở Bắc Kinh cũng là năm giờ sáng, đợi đến lúc cô tới Jeju thì Kwon Ji Yong cũng đã bắt đầu tuần diễn ở Bắc Kinh của mình.

Trải qua mười mấy tiếng bay, máy bay cuối cùng cũng đáp xuống sân bay của Jeju. Yoon Cheon Seo ngồi lên xe của ông cho tới đón, trên đường đi thưởng thức phong cảnh ở đảo, lại có chút dương dương tự đắc.

Đội sau khi ăn cơm xong, nằm trên giường lớn mà bà nội đã chuẩn bị, Yoon Cheon Seo ngửi thấy mùi hương mặt trời từ trên chăn được phơi nắng, ở trên giường uốn éo mấy cái, cầm di động thay sim Hàn Quốc, sau đó khởi động máy.

Trước tiên là một đồng tin nhắn của các anh chị lúc cô đột nhiên đi Mỹ, sau khi Yoon Cheon Seo xem xong thì thấy tin nhắn của chủ tịch Yang gửi cô ngày hôm qua.

Trên đó chỉ có một dòng chữ: Đã chuẩn bị xong phòng làm việc cho cô, khi nào trở về?

Yoon Cheon Seo trực tiếp gọi cho hắn.

“Alo” Giọng nói đặc thù của chủ tịch Yang vang lên.

“Xin chào chủ tịch, em là Cheon Seo, em đã về Hàn Quốc”

“Vừa tới?”

“Vâng, vừa ăn cơm xong”

“VẬY mai tới công ty chứ? Phòng làm việc của em, tôi đã cho người chuẩn bị tốt rồi, ở lầu ba, ban đầu nó là phòng khách, bây giờ đã sửa lại cho hợp với phong cách phòng làm việc”

Mấy hôm trước chủ tịch Yang nhận được điện thoại của Yoon Cheon Seo bảo sắp về Hàn Quốc, cô nói muốn có phòng làm việc

riêng. Ông nhanh chóng cho người chuẩn bị phòng để Yoon Cheon Seo về là có phòng làm việc tại YG.

“Cảm ơn chủ tịch” Yoon Cheon Seo cảm ơn chủ tịch Yang, đây là yêu cầu đột xuất, không nghĩ lại nhanh như vậy “Nhưng mà bây giờ em không ở Soeul, em đang ở đảo Jeju”

“Đảo Jeju? Em ở đó làm gì?” Chủ tịch Yang còn nghĩ có thể đem người nhất tại YG rồi chứ.

“Ông bà nội em ở đây có một nông trường và vườn trái cây nên em đáp máy bay về đây” Yoon Cheon Seo giải thích tình huống, dừng lại rồi nói tiếp “Chủ tịch, em nghĩ mời các anh chị ở YG đến đảo Jeju chơi vài ngày, được không ạ?”

Chủ tịch Yang sững sốt một chút hỏi “Khi nào?”

“Nếu có thể thì là ngày mai. Nhiều nhất là ba ngày, không làm chậm trễ công tác đâu ạ. Đến lúc đó em cũng trở về với các anh chị luôn. Hơn nữa, chủ tịch cứ yên tâm, em sẽ chuẩn bị tốt phòng nghỉ cho mọi người ở nhà, không đi khách sạn nên tuyệt đối đảm bảo an toàn”

“Ừ...” Chủ tịch Yang trầm ngâm một lát, nói “Được rồi, mấy ngày gần đây bọn nhóc đó không có công việc, cho bọn họ thả lỏng một chút. Nhưng mà mấy đứa phải trở về đúng hạn, ở đảo Jeju nghỉ ngơi nhưng không được lên đi nơi khác” Đối với đám người YG, chủ tịch Yang không thể yên tâm.

“Cảm ơn chủ tịch. Em biết rồi, em sẽ canh bọn họ” Yoon Cheon Seo hỏi tiếp “Anh Ji Yong có thể tới chứ ạ?”

“Cái này.... Chỉ sợ không có thời gian, bây giờ cậu ta đang bắt đầu ở Đài Loan, còn phải xác nhận vũ đài, trang phục và một đồng

công việc khác với các nhân viên công tác”

“Cho nên em mới nhờ chủ tịch giúp đỡ” Yoon Cheon Seo nói mục đích của mình “Có thể cho nhân viên ở Seoul xử lý công việc này giúp anh Ji Yong không ạ? Những thứ còn lại có thể đem tới đây xử lý, cho bọn họ cùng xử lý ở đảo”

“Tại sao?”

“Ngày đó em nói chuyện với anh Ji Yong qua sky, nhìn anh ấy dạo này gầy lắm” Yoon Cheon Seo nói xong, giọng nói trầm thấp “Hơn nữa chủ tịch cũng biết, dạo này anh ấy thường mất ngủ. Cho nên em nghĩ đem anh ấy tới đây nghỉ ngơi giải sầu. Dĩ nhiên dưới điều kiện sẽ không làm công việc chậm trễ”

“...” Chủ tịch Yang hiểu tình trạng của Kwon Ji Yong dạo này hơn Yoon Cheon Seo rất nhiều, biết học trò cưng của mình gần đây có không ít áp lực lớn, ông thật sự rất đau lòng. Nếu có thể cho Ji Yong tới đó nghỉ ngơi thì....

Nghĩ tới đây, chủ tịch Yang hỏi Yoon Cheon Seo “Em đã nói với Ji Yong chưa? Cậu ta bảo sao?”

Yoon Cheon Seo lắc đầu “Em chưa nói, em nghĩ hỏi ý kiến của chủ tịch trước. Nếu ddwwoc jthif em muốn chủ tịch lấy danh nghĩa của công ty mà nói anh ấy, không cần nói chuyện em ở đây, em muốn cho anh ấy niềm vui bất ngờ”

Chủ tịch Yang lại hỏi Cheon Seo “Nếu có nhân viên công tác đi thì sẽ đủ phòng chứ? Có cần chuẩn bị vài phòng ở khách sạn không?”

“Không cần đâu ạ, phòng trong nhà dành cho khách của nhà em đủ cho mọi người ạ” Yoon Cheon Seo biết nếu ở trong khách sạn thì

sẽ có nhiều bất tiện. Chỗ phía Đông của vườn gần dòng suối có khu nhà mà ông hay dùng để đón bạn bè, phòng khách cùng phòng hội nghị đều có, rất thích hợp để cho mọi người ở YG ở và chơi.

“VẬY TÔI SẼ BÁO CHO JI YONG, EM BÁO CHO NHỮNG NGƯỜI KHÁC ĐI”
Chủ tịch Yang nghe đến đó thì rất vui vẻ mà đồng ý. Đứa trẻ nhà mình dĩ nhiên mình vẫn rất đau lòng.

Yoon Cheon Seo vui vẻ cảm ơn “Cảm ơn chủ tịch”

Chủ tịch Yang cười bên kia “Nếu muốn cảm ơn thì sáng tác thêm vài bài là được”

“ĐƯỢC, EM BIẾT RỒI” Yoon Cheon Seo vui vẻ đồng ý.

Yoon Cheon Seo cúp điện thoại bên này thì lập tức nhắn cho các anh chị ở YG “Các anh chị, chủ tịch Yang đã đồng ý rồi, bây giờ em chính thức mời mọi người tới đảo Jeju chơi vào ngày mai, chơi trong ba ngày, mau báo danh cho em đó. P/s: Không được cho anh Ji Yong biết, giữ bí mật tuyệt đối!!!”

Nhắn tin xong thì cô đi tìm mấy người giúp viện đến dọn dẹp nhà dành cho khách.

Sau khi cúp điện thoại, chủ tịch Yang gọi cho người đại diện Kim Nam Kook của Kwon Ji Yong, bảo đại diện đem đổi máy bay của Kwon Ji Yong và các nhân viên công tác thành chuyến bay tới đảo Jeju, sáng mai trực tiếp bay về đó, nghỉ ngơi trước khi đi diễn ở Đài Loan.

Kim Nam Kook đợi tới hơn mười một giờ thì đưa Kwon Ji Yong trở về khách sạn, lúc trên xe mới báo tin vui này cho hắn. Kwon Ji Yong ườn người trên xe, tuy rằng cảm thấy hơi khó hiểu vì việc này

nhưng nghe thấy mọi người ở YG đều đi, lại ở trong nhà của bạn chủ tịch Yang thì lập tức đồng ý.

Sáng sớm hôm sau, Kwon Ji Yong và các nhân viên công tác cùng nhau ngồi trên máy bay tới đảo Jeju. Máy bay của đám Seung Ri tới trước bọn họ một chút nên đã thống nhất đợi nhau cùng tới trang viên một lần.

Kwon Ji Yong ngồi trên xe hỏi Seung Ri “Seung Ri à, em có biết tại sao lần này chủ tịch lại cho chúng ta tới đây nghỉ ngơi không?”

Seung Ri nghe vậy thì quay đầu lại, ghé lưng vào ghế dựa đáp “Có thể chủ tịch thấy anh mệt mỏi quá, cần nghỉ ngơi nên mới an bài như vậy. Bọn em đều nhờ phúc của anh đấy!” Dựa theo lời dặn của Yoon Cheon Seo, hẳn đã nghĩ ra được lý do từ sớm

“Oa, bạn của chủ tịch cũng giàu thật! Nghe bảo chỗ ở, ăn và đi chơi đều do đối phương an bài. Chủ tịch quen bạn ở Jeju khi nào vậy?” Kwon Ji Yong lại hỏi Seung Ri.

Seung Ri làm bộ như không biết gì hết “Em cũng không biết. Anh quản nhiều vậy làm gì, cứ hưởng thụ lần nghỉ này mới đúng, phải không?” Nói xong còn hỏi những người khác.

Mọi người ở YG đã biết chân tướng nên cũng nhanh chóng gạt đầu, sau đó nói sang chuyện khác.

Cứ vui vẻ nói chuyện như vậy, không lâu sau thì tới trang viên ở phía Nam đảo Jeju. Trang viên này rất lớn, từ nông trường, vườn trái cây, mục trang cho tới nhà cửa, tất cả đều khiến mọi người cảm thấy háo hức, sau đó đi tới phía Nam của trang viên, ở đó có một khu nhà màu đỏ cạnh dòng suối.

Đám CL thả hành lý xong thì chạy đi tìm Yoon Cheon Seo. Hôm qua Yoon Cheon Seo đã nói với các cô, mấy cây anh đào và dây tây ở vườn trái cây đã ra quả, hôm nay đưa các cô đi ngắt trái cây ăn.

Kwon Ji Yong cũng chuẩn bị hành lý tốt, tìm nơi tiếp tục bàn chuyển lưu diễn chín ngày tại Đài Loan với các nhân viên công tác.

Người phục vụ ở khu nhà này trực tiếp đưa bọn họ tới một khu nhà nhỏ ở gần dòng suối nhỏ. Đám Kwon Ji Yong thấy ở đó đã có bàn gỗ thấp dài, xung quanh là đệm đủ màu sắc, trên bàn là đĩa trái cây thủy tinh quý giá, liên tục cảm thán, cái hoàn cảnh làm việc này chỉ ở ở đảo Jeju thôi.

“A ~~ a ~~ em chẳng muốn làm việc, chỉ muốn chơi thôi ~~”
Kwon Ji Yong nằm ì lên bàn rên rỉ một lát rồi cũng bắt đầu làm việc.

Nhân viên công tác đều nhanh chóng làm xong việc, làm tốt thì nghỉ ngơi vui vẻ thôi. Cho nên nguyên một ngày mọi người bắt đầu bàn bạc công việc, ngay cả liên hoan buổi trưa và tối cũng không tham gia, ở đó ăn mấy món đồ ăn đơn giản nhưng phong phú.

Bên Kwon Ji Yong làm việc vội vàng thì bên này, Yoon Cheon Seo đem nhóm Tae Yang và Chae Rin đi tới vườn dâu. Nhìn một mảnh dâu tây trước mặt, nhóm các cô gái sáng ngời, vui vẻ bay tới, hái trước, mấy thứ khác tính sau!

Đội sau khi YG ăn mẻ đầu tiên, bọn họ lập tức hái tiếp.

“A, ăn ngon quá đi! Ăn vừa ngon lại vừa no” Bom vui vẻ cảm thán “Đáng tiếc, dâu tây ngon vậy mà Ji Yong lại không ăn được”

Nhìn cô không chút đáng tiếc, ngược lại là bộ mặt vui vẻ khi có người gặp họa, Min Ji trêu chọc “Chị, có phải anh Ji Yong không đi chơi được nên vui vẻ lắm?”

Bom xoa miệng oán hận “Ai bảo gần đây cậu ta gầy như vậy, lại còn thường xuyên lượn trước mặt thầy làm ngày nào thầy cũng chộp chị tới phòng tập mà luyện”

Tất cả mọi người nhìn khuôn mặt bánh bao đau đớn đó bật cười.

Lúc này Seung Ri mới hỏi Yoon Cheon Seo “Cheon Seo à, anh thật sự gạt không cho Ji Yong hyung biết chuyện em ở đây à?”

Yoon Cheon Seo gạt đầu “Vâng, ai bảo anh ấy giấu chuyện mình bị thương ở chân với mất ngủ chi? Em cũng không nói cho anh ấy biết em đã về Hàn Quốc, chuyện này mới công bằng. Còn có” Cô nhìn đám Seung Ri một vòng “Còn có, mọi người cũng dám thay anh ấy gạt em, không thèm báo cho em biết, hừ!”

Bom nhanh chóng phản bác “Làm sao bọn chị biết Ji Yong không nói với em, không phải hai đứa hay nói chuyện qua sky à? Ai biết hẳn lại giấu....” Không đợi cô nói xong thì Chae Rin đã che miệng lại “Này, em định giết chị à?”

“...”Chae Rin không để ý tới cô, giải thích với Yoon Cheon Seo “Anh Ji Yong bảo không muốn cho em lo lắng nên mới gạt em. Mấy tin này đều được đưa lên mạng, bọn chị nghĩ em đã biết nên không cố ý nói cho em” Biết Yoon Cheon Seo không giận thật nên cô thay Ji Yong oppa nói lời hay rồi mới hỏi tiếp “Công việc của em ở Mỹ xong rồi hả? Sao lại về Hàn Quốc nhanh vậy? Không phải nói còn phải ở đó hai ba tháng gì à?”

Yoon Cheon Seo xoa trán thở dài “Chuyện cần xử lý ở Mỹ em đã làm xong trong hai ngày trước rồi, mấy việc khác em đem về Hàn Quốc làm. Năm nay có rất nhiều chuyện phải làm, không biết có đủ thời gian không nữa”

Mọi người vừa vui vẻ nói chuyện vừa hái dâu, đợi đến lúc ra thì cũng gần tới giờ cơm trưa.

Yoon Cheon Seo cẩn thận để dâu tây vào rổ, lúc này Tae Yang đi tới.

“Cheon Seo, có thể nhờ em một chuyện không?”

“Chuyện gì ạ?” Yoon Cheon Seo tò mò nhìn Tae Yang đang xấu hổ.

Lần đầu tiên Tae Yang gặp cô bé này lại là lần đầu tiên nói chuyện này, nhưng vì bạn bè tốt của mình, cậu đành phải làm cái chuyện xấu hổ này, bây giờ phải làm dù phải trả bất cứ giá nào “Chính là dạo này em có thể ở cạnh Ji Yong nhiều hơn không? Cùng cậu ta nói chuyện, gọi điện thoại, gửi tin nhắn gì đó cũng được”

Yoon Cheon Seo cảm thấy vô cùng kỳ lạ “Tại sao? Bây giờ anh ấy rất bận, không phải là nên im lặng không làm phiền anh ấy mới đúng chứ?”

“....” Tae Yang rất cục cảm thấy cô bé này còn ngốc hơn mình tưởng, cậu không biết mình nên vui hay buồn đây “Không phải, em gọi điện, nhắn tin cho cậu ta đều khiến cậu ta đều không sao, hơn nữa, em yên tâm, cậu ta rất vui vẻ khi em có thể quấy rầy mình”

Yoon Cehon Seo tuy rằng không hiểu tại sao nhưng cô vẫn tin tưởng người bạn tốt của Kwon Ji Yong, với những chuyện cô không biết thì vẫn nên nghe lời của ‘chuyên gia’ thì hơn “Em biết rồi, cảm ơn anh Tae Yang”

Không biết không nói qua một lần luyện ái Tae Yang, ở biết được chính mình bị nhân cho rằng “Chuyên gia”, sẽ là cái gì biểu tình.

“Không cần cảm ơn, chúng ta đều quan tâm Ji Yong” Tae Yang khách khí nói.

Sau đó.... Hai người chả biết nói cái gì nữa....

Yoon Cheon Seo nhìn Tae Yang ngồi cạnh, nghĩ anh chàng này còn có gì muốn dặn dò nên nhìn hấn, chờ hấn tiếp tục truyền kinh gnhieemj.

Tae Yang bị Yoon Cheon Seo nhìn chăm chăm, không biết nên làm thế nào cho tốt, rốt cuộc là nên đứng lên đi khỏi hay là tìm đề tài nói chuyện hai câu?? Tae Yang xấu hổ không khỏi hét lớn: Seung Ri, Chae Rin, mặc kệ là ai cũng được, mau tới cứu tôi đi....

Hấn không biết những người đang được kêu cứu lại ghé vào nhau cười chê hấn, haha, từ lúc bắt đầu đã biết hấn sẽ gặp chuyện này mà! Bọn họ đều là người từng trải đó!

Chương 18: Gặp lại

Cuối cùng Kwon Ji Yong cùng nhà tạo hình đã thảo luận xong trang phục sử dụng ở Đài Loan cũng đã hơn mười một giờ tối.

Tuy rằng hôm qua vừa kết thúc ở một nước, hôm nay lại bay tới đảo Jeju rồi làm việc cả một ngày, thân thể vô cùng mệt mỏi nhưng tinh thần lại rất phấn khởi, nằm trên giường mãi không thể ngủ được. Hấn đi tới cửa sổ, đẩy cửa sổ ra.

Đêm nay đã chuẩn bị những chuyện ở buổi diễn tại Đài Loan, ngày mai và ngày kia có thể nghỉ ngơi thoải mái.

Hôm nay hấn gửi tin nhắn cho con bé xấu xa Yoon Cheon Seo kia vậy mà không có tin nhắn trả lời, gọi điện thì điện thoại tắt, không biết cô bé đang làm gì. Gần đây chắc cô nhóc kia cũng mệt gần chết rồi.

Hấn ngẩng đầu hút thuốc ngoài cửa sổ, bầu trời đêm trong veo, dòng suối trước khu ở chiếu cảnh bên ngoài ngược lại. Một cơn gió nhẹ thổi qua mặt, không khí ở đây thấp, hai tháng gần đây tinh thần của hấn rất mệt.

Kwon Ji Yong cầm di động, gọi cho Yoon Cheon Seo nhưng vẫn ở trạng thái tắt máy.

Đột nhiên hấn nghĩ cái gì đó, nhấn số Hàn Quốc của Yoon Cheon Seo. Tuy rằng sẽ không có khả năng nhưng mà thật sự rất mong chờ.

Di động truyền tới tiếng chuông [One of a kind], không nghĩ tới cô nhóc xấu xa này lại lén hấn về Hàn Quốc.

Nhưng mà cho tới khi nhạc chòe hết vẫn không có người nghe.

Lúc điện thoại vang thì Yoon Cheon Seo đang ở trong một phòng với các chị 2NE1. Sáng nay các cô đi hái dâu tây, chiều đi vào vườn anh đào, dĩ nhiên việc hái là giả nhưng ăn là thật.

Mấy em gái phơi nắng một ngày, buổi tối đem đồ thừa nghịch, vẽ bậy lên mặt nhau, rất vui vẻ.

Dara ở cạnh than thở “Chúng ta thật xa xỉ, xa xỉ ~” Một bên không ngừng trét anh đào lên mặt Yoon Cheon Seo, thuận tiện nói việc xa xỉ của mình thêm lần nữa.

Lúc này điện thoại Yoon Cheon Seo đột nhiên vang. Là nhạc chuông [Crayon] dành riêng cho Kwon Ji Yong.

Không nghĩ tới Kwon Ji Yong lại gọi số Hàn Quốc của bản thân, Yoon Cheon Seo bị dọa ngồi dậy, cầm điện thoại lên. Dara và Chae Rin đang giúp cô đắp mặt nạ cũng hoảng sợ, liên tục hỏi “Sao thế?”

“Anh Ji Yong gọi em” Yoon Cheon Seo cầm di động nhỏ giọng nói “Cosphari Seung Ri đã bán đứng em không?”

... Em gái Cheon Seo, vì sao phản ứng đầu tiên là hoài nghi Seung Ri thế?....

“Làm sao đây? Làm sao đây?” Biểu hiện của Bom và Dara còn kinh hoàng hơn Yoon Cheon Seo, mở to hai mắt nhỏ giọng hỏi.

“Không phải Seung Ri đâu” Chae Rin tỉnh táo đầu tiên trấn an mọi người “Nếu Seung Ri nói thì anh Ji Yong đã trực tiếp tới đây tìm chứ không gọi đâu. Có lẽ do anh ấy gọi số ở Mỹ không được nên thử gọi số Hàn Quốc của Cheon Seo đó”

“.....”

“.....”

Các chị gái nhìn tiếng hát của Kwon Ji Yong đang vang lên từ điện thoại của em gái Cheon Seo. Vì vậy mới nói, vận khí của em gái Cheon Seo không tốt nên mới bị bắt, không thể đỡ lên đầu người khác được.

Chuông di động ngừng lại, Yoon Cheon Seo cầm di động, cái mặt đầy anh đào nhìn các chị gái, không biết làm gì cho tốt.

Các em gái 2NE1 nhìn nhau sau đó cùng nói “Mau chạy đi tìm cậu ta nhận sai đi! Nhanh! Nhanh! Nhanh lên!”

Yoon Cheon Seo nhảy dựng từ trên giường xuống, chạy ra ngoài.

“Đợi chút! Đợi chút!”

“Đem mặt nạ trên mặt rửa đi!”

Vì vậy, lấy khăn lau mặt đi giặt, sau đó lấy khăn lau cái mặt, mọi người chỉ hận không thể quẹt phát là cái mặt sạch sẽ ngay lập tức để ném Cheon Seo đi khỏi.

Đợi Cheon Seo chạy tới đầu cầu thang, các cô còn làm khẩu hình ‘cố lên’ để bơm hơi giúp cô.

Kwon Ji Yong đợi một phút thấy điện thoại không hề có động tĩnh, chuẩn bị gọi lại thì cửa phòng hắn có tiếng gõ.

Hắn nghĩ nhân viên công tác tìm mình có việc, vừa gọi điện lại vừa mở cửa ra.

Yoon Cheon Seo ở ngoài cửa hít sâu một hơi, thay bản thân chuẩn bị tâm lý: Là anh ấy gạt trước, chỉ trả lại thù thôi... Cũng là...

Không đúng.... Không nên không nên, một lần nữa đi, không được chột dạ, là anh ấy làm sai trước...

Không đợi cô chuẩn bị tâm lý xong thì Kwon Ji Yong đã mở cửa ra. Hai người bốn mắt nhìn nhau.

Yoon Cheon Seo thấy khuôn mặt gầy yếu mệt mỏi của Kwon Ji Yong, những suy nghĩ khác lập tức biến mất.

Cô tiến lên vài bước, vọt vào lòng Kwon Ji Yong, ôm hắn thật chặt.

Kwon Ji Yong vẫn giữ tư thế đó, cho tới khi ngón tay phải bị tàn thuốc cháy đung phải, ngón tay nóng vô cùng mới phản ứng lại.

Hắn đem mẫu thuốc lá ném vào thùng rác, đá cửa phòng một cái, sau đó dùng sức ôm lấy Yoon Cheon Seo đang tỉnh rời khỏi.

Kwon Ji Yong đưa đầu vào gáy của cô, ngửi mùi anh đào trên người cô, cảm nhận sự bình tĩnh và an tâm chưa từng có.

Hắn thầm nghĩ, ôm như vậy mãi mãi, không muốn buông ra.

“Anh, chân em tê rồi” Yoon Cheon Seo để mặc cho hắn ôm cho tới khi hai chân cô tê rần, đứng không nổi mới nhro giọng nói.

Kwon Ji Yong gần như muốn ngủ, nghe được lời của Yoon Cheon Seo thì cọ mấy cái ở cổ cô mới ngâng đầu lên.

Hắn nhìn hai chân gần như mềm đi của Yoon Cheon Seo, trực tiếp bế cô lên, đi tới trước cửa sổ sát đất, đem cô đặt trên thảm của cửa sổ.

Kwon Ji Yong ngồi xuống, đem Cheon Seo đặt lên đùi mình, nhẹ nhàng vuốt ve mới mở miệng hỏi “Về Hàn Quốc khi nào?”

Yoon Cheon Seo liếc nhìn hấn cái, cúi đầu nói “Tối qua”

“Lần này nghỉ ngơi ở đây là em nói với chủ tịch?”

Yoon Cheon Seo cúi đầu trả lời “Vâng”

Kwon Ji Yong dừng một lát, chớp mắt hỏi “Tại sao đột nhiên về Hàn Quốc? Không phải nói còn nhiều chuyện chưa xong à?”

Yoon Cheon Seo im lặng cúi đầu một lát, cắn môi không nói gì.

“Hử?” Giọng nói lần này của Kwon Ji Yong vô cùng dịu dàng, không áp bách như trước. Hấn vươn tay phải, nhẹ nhàng cứu cái môi của cô ra khỏi hàm răng.

Yoon Cheon Seo ngẩng đầu, ủy khuất nhìn hấn “Anh, lúc em bắt đầu tham gia hoạt động tuyên truyền thì bắt đầu mất ngủ”

Kwon Ji Yong không nghĩ cô trả lời như vậy, nhìn kỹ khuôn mặt cô mới phát hiện sắc mặt tiêu tụy và đôi mắt đen “Nghiêm trọng lắm sao?”

Yoon Cheon Seo gật đầu rồi lắc đầu “Em quen rồi. Từ lúc quen anh Ji Yong thì không mất ngủ, đó mới là chuyện không bình thường”

“Vì sao mất ngủ?” Kwon Ji Yong sờ đầu cô hỏi.

Yoon Cheon Seo cúi đầu nhìn thắm lông màu trắng trả lời “Gặp nhiều người, tiếp xúc nhiều nên không quen”

“Vậy sao không nói với anh?”

Yoon Cheon Seo ngẩng đầu nhìn mắt hấn “Vậy sao anh không nói với em? Chuyện anh mất ngủ và bị thương ấy”

“.....”

Kwon Ji Yong im lặng.

Yoon Cheon Seo cũng không nói, chỉ nhìn hấn đợi hấn trả lời. Cho tới khi Kwon Ji Yong đem cô kéo vào trong lòng, nhẹ nhàng hỏi “Cheon Seo, em cùng anh đi lưu diên được không? Mặc kệ là đi bất cứ chỗ nào”

Yoon Cheon Seo không nghĩ tới hấn sẽ hỏi vậy, tuy rằng muốn hỏi có tăng thêm phiền phức cho hấn hay không nhưng nghĩ tới lời mà Tae Yang nói với mình hôm nay thì cô vẫn quyết định ngoan ngoãn nghe lời.

“Vâng, được”

Ngày hôm sau, Yoon Cheon Seo bị ánh nắng chiếu vào mà tỉnh. Cô híp mắt, nhất thời không biết mình đang ở nơi nào bởi vì cô không có kinh nghiệm bị nắng đánh thức.

Đợi cô ôm lấy chăn ngồi dậy, ơ xoa mắt mới phát hiện hôm qua mình ngủ ở cửa sổ, còn Kwon Ji Yong thì ngủ ở cạnh cô, lưng dựa vào cửa sổ, mặt hướng về phía cô.

Hôm qua cô và Kwon Ji Yong nói chuyện thì ngủ, chắc chắn là do hấn lấy từ trên giường đắp cho cô. Nhìn Kwon Ji Yong không có dấu hiệu tỉnh ngủ, cô nhìn đồng hồ, đã quá bảy giờ. Cô lần nữa nằm sấp lại lên gối, nghiêng người nhìn về phía Kwon Ji Yong, nhìn khuôn mặt đang ngủ của hấn một lát mới rón rén đứng dậy mở cửa trở về phòng.

Hôm qua Yoon Cheon Seo đã chuyển hành lý tới phòng cùng tầng với 2NE1. Hành lang vẫn im lặng, xem ra hôm qua mọi người chơi tới khuya nên giờ chưa dậy.

Đội cô rửa mặt xong, ăn xong bữa sáng ở bàn cạnh dòng suối, lại dịch hai chương sang tiếng Trung, thấy thời gian không sai biệt mới chuẩn bị đánh thức mọi người.

Một bên gọi điện đánh thức Seung Ri, một bên đi vào phòng của nhóm Chae Rin. Cho tới khi đánh thức mọi người xong thì lên phòng Kwon Ji Yong để gọi hắn dậy.

Không ngoài dự liệu của Yoon Cheon Seo, Kwon Ji Yong còn bọc cái chăn ngủ say bên cửa sổ. Tuy rằng không đành lòng gọi hắn dậy nhưng bây giờ đã gần chín giờ sáng, phải gọi dậy mới được.

Cô ngồi xếp bằng cạnh Kwon Ji Yong, vươn tay một cách trịnh trọng, đầu tiên là sờ cằm hắn, sau đó nắm cái mũi của hắn.

Kwon Ji Yong chậm chạp mở mắt. Người đầu tiên hắn thấy khi mở mắt là khuôn mặt đang được ánh nắng chiếu vào đầy nghịch ngợm của Yoon Cheon Seo.

“Dragon lười biếng, dậy đi nào ~~” Nhìn bộ dạng lười biếng mơ màng của hắn, lá gan của Yoon Cheon Seo lớn hơn không ít.

Kwon Ji Yong vươn hai tay bẹo hai má của cô “Gọi anh cái gì?”

“Anh” Yoon Cheon Seo nhanh chóng sửa cách gọi.

Lúc này Kwon Ji Yong mới buông tay, xoa mắt hỏi “Mấy giờ?”

Yoon Cheon Seo nhìn đồng hồ “Tám giờ năm bảy, mọi người đã đi ăn cơm, anh cũng nhanh lên nào ~~”

Kwon Ji Yong lại vùi đầu vào chăn, hư hỏng hỏi “Bây giờ chưa tới chín giờ, anh còn muốn ngủ”

Yoon Cheon Seo lại kéo chặn hẳn, túm cánh tay của hẳn nói “Anh đi ăn trước, đợi ăn trưa xong lại ngủ tiếp, hoặc đợi lúc đi câu cá, anh ngủ ở bờ cũng được”

Kwon Ji Yong không tình nguyện bị cô kéo dậy, đập cái cửa phòng vệ sinh. Yoon Cheon Seo nhắm mắt đi theo phía sau hẳn, Kwon Ji Yong đột nhiên dừng ở cửa phòng vệ sinh.

Yoon Cheon Seo kỳ quái nhìn hẳn.

Kwon Ji Yong nhú mày nhìn cô “Em muốn vào với anh à?”

Yoon Cheon Seo không hiểu nên gật đầu “Không được ạ?”

Kwon Ji Yong không nói gì, trực tiếp đi vào rồi đóng cửa, để lại Yoon Cheon Seo hoang mang xoa trán, cô chỉ biết lúc con gái trang điểm mới không được nhìn, không lẽ anh Ji Yong thấy mặt mình không tốt nên muốn....

Cho tới khi tiếng nước xả thì Kwon Ji Yong mở cửa ra, Yoon Cheon Seo biết mình hiểu lầm. Cô gãi gãi cái trán, theo đuôi Kwon Ji Yong đi vào, ngồi ở trước bồn rửa tay nhìn hẳn rửa mặt.

“Mấy ngày rồi anh chưa cạo râu vậy? Nhìn rất hào sảng” Yoon Cheon Seo nói xong thì duỗi tay sờ râu hẳn.

Kwon Ji Yong đem bột kem đánh răng nhổ ra, súc miệng rồi mới nói “Nhóc con, không phải lần trước em bảo anh đều râu rất men sao? Sao bây giờ lại thành hào sảng rồi?”

Yoon Cheon Seo bĩu môi “Lần trước sắc mặt của anh rất tốt. Bây giờ anh nhìn vào gương đi, nhìn xem gầy thành cái gì rồi, mặc còn tiều tụy như vậy nữa”

Kwon Ji Yong cười bất đắc dĩ “Tối qua em đã nói với anh vô số lần rồi, anh biết rồi, sau này anh sẽ chú ý, được chưa?”

Yoon Cheon Seo nghiêm mặt gật đầu, thấy Kwon Ji Yong rửa mặt xong thì thuận tay đưa khăn qua cho hắn.

“Nhóc con, em cạo râu cho anh đi!” Kwon Ji Yong lau mặt xong thì nhìn vào gương, đột nhiên nói.

Chương 19: Căn cứ bí mật

Lúc Kwon Ji Yong ăn xong bữa sáng, cùng Yoon Cheon Seo tới cạnh dòng suối thì đám Seung Ri đã muốn bắt cá.

Đoạn suối này chảy siết hơn so với cạnh khu nhà. Nước suối tháng năm còn rất lạnh, nhiều người mặc đồ phòng nước xuống nước, chia thành hai đội, xem thử đội nào bắt nhiều cá nhất.

Kwon Ji Yong lười nhúc nhích, chọn một chỗ cách bọn họ một khoảng, đem cần câu cắm lên bờ, nằm dưới ô che nắng, chuẩn bị nhắm mắt đi ngủ.

Yoon Cheon Seo vốn tính xuống nước thì bị Kwon Ji Yong kéo đầu tới cạnh người “Em ngoan ngoan ngồi ở đây, không có người ở cạnh xuống đó sao được?”

Vì vậy em gái Cheon Seo đáng thương chỉ có thể ngồi cạnh ghế nằm, tiếp tục ngồi dịch truyện sang tiếng Trung, cũng thường bị tiếng hoan hô của đám người bên kia hấp dẫn, nhìn qua vô cùng thèm muốn.

Đội đến khi Kwon Ji Yong bị mùi thịt nướng lay tỉnh thì mới phát hiện Yoon Cheon Seo không ở cạnh.

Hắn nhìn về phía đám TOP thì thấy mấy người vây quanh chỗ nướng cá, mùi hẳn là từ đó truyền tới. Yoon Cheon Seo cầm một cây cá xiên, đám người kia mỗi người một cây ngồi cạnh dòng suối, đến gần xem, tuy rằng cô không có tham gia nhưng vẫn vô cùng tự đắc.

Kwon Ji Yong ngồi xồm bên bờ nhìn một lát, thấy Yoon Cheon Seo không thu hoạch được gì, đứng trên bờ chỉ huy cô, thất bại còn

tiếc hơn cô, cô cũng không giận, vẫn ngoan ngoãn cầm xiên cá.

Kwon Ji Yong nhìn không được, bắt lấy đồ phòng nước và lưới đánh cá, đi xuống nước, đem lưới đánh cá khác cho Yoon Cheon Seo, chuẩn bị hợp tác bắt cá.

Ban đầu cả hai luống cuống tay chân, sau đó thì phối hợp vô cùng ăn ý, đợi lúc lên bờ thì thu hoạch không ít, mà đám người trên bờ đã tranh nhau đóng đồ nướng.

“Anh giết được cá à?” Yoon Cheon Seo nhìn đám cá vui vẻ trong nước, buồn rầu hỏi Kwon Ji Yong.

Kwon Ji Yong ngồi xồm một bên nâng má lắc đầu “Không” Sau đó nhìn về phía Seung Ri và Min Ji tính ăn cá gọi “Min Ji, mau tới giúp anh bắt cá”

“Vâng” Min Ji bị điểm danh không tình nguyện tới giết cá. Ai bảo ở chỗ này chỉ có mình cô biết giết cá?

Yoon Cheon Seo ngồi xồm cạnh Min Ji, nhìn cô thuần thục đánh cá ngắt, sau đó mổ bụng, bội phục vô cùng. Cô thấy Seung Ri cướp miếng cá nướng của Min Ji thì hỏi “Chị thích ăn cá nướng à?”

Min Ji liếc mắt nhìn cô một cái, thấy cô hỏi thật thì giải thích “Không có, chỉ là cảm thấy cướp được ăn ngon hơn”

Yoon Cheon Seo nghĩ nghĩ nói “A, này giờ em còn thấy tò mò sao mọi người thích ăn cá hồ nướng vậy, thì ra là thích cướp ăn” Cô lặng lẽ nhìn Kwon Ji Yong một cái nói với Min Ji “Đợi lát em nướng cá xong, chị cũng cướp với anh Ji Yong, đừng nghĩ tới mấy con cá nướng lúc này nữa nha!”

Đối mặt với sự an ủi hiếm có của ‘tri kỉ’ Yoon Cheon Seo, Min Ji chỉ có thể gật đầu đồng ý.

Yoon Cheon Seo đem đồng cá Min Ji giết đi rửa sạch, sau đó đặt cá vào đĩa, đổ ít muối lên ướp, sau đó đi tìm lá cây mềm bao lại, cuốn vô cùng tốt. Sau đó cô bảo Kwon Ji Yong đi lấy củi.

Kwon Ji Yong chuẩn bị củi tốt thì gia nhập vào hàng ngũ ăn cá. Yoon Cheon Seo không quan tâm hẳn, cùng Min Ji ngồi cạnh tảng đá đợi cá nướng tốt.

Yoon Cheon Seo lấy tay thử độ ấm hỏi Min Ji ở cạnh “Sao chị không đi ăn cá?”

Min Ji nhún vai “Không phải em bảo nướng cho chị ăn à? Chị cảm thấy em nướng ngon hơn”

“Nhưng mà” Yoon Cheon Seo liếc bên kia một cái lại hỏi cô “Anh Ji Yong đã qua bên đó, đợi lát nữa không có người cướp cá với chị, chị còn có thể thấy ăn ngon à?”

“...” Min Ji hết nói nổi, chớp mắt trả lời “Ăn cá hồ nướng tốt hơn”

“....” Tuy rằng Yoon Cheon Seo cảm thấy logic của cô mẫu thuẫn nhưng vẫn gật đầu, cô cũng biết được cá hồ nướng ngon hơn cá nướng.

Yoon Cheon Seo thấy độ ấm tốt hơn thì dùng cặp đũa nướng bỏ cá lên.

Seung Ri mắt sắc thấy bên này đầu tiên, sau đó những người khác cũng đi tới, bọn họ rất ngạc nhiên với phương pháp nướng cá kì lạ này.

Yoon Cheon Seo mở cặp nướng cá ra, đưa cho Kwon Ji Yong một xiên, cho Min Ji một xiên, tự mình ăn một xiên, còn hai xiên không

quan tâm.

Kwon Ji Yong mặc kệ cái nóng, đầu tiên mở lá ra. Mùi thịt bò từ lá cây xông vào mũi, bởi vì dùng lửa ám, lại cách một tảng đá và lá cây nên không có mùi hun khói.

Hắn gấp gấp nếm thử, kết quả chất lỏng từ da cá chảy ra, mà miếng thịt bò cũng bị hắn bóp nát, mùi vị của đồ ngon càng lúc càng đậm.

Những người khác lập tức phản ứng, nhanh chóng đánh giết cướp hai con cá còn lại.

Kinh nghiệm của Kwon Ji Yong và Min Ji rất phong phú, hai người nhanh chóng cầm cá lùi ra xa. Dĩ nhiên, Kwon Ji Yong không quên kéo Yoon Cheon Seo ngược ghế lùi ra sau với mình.

Đợi khi hắn lùi khỏi chỗ câu cá mới buông Yoon Cheon Seo ra, cầm đồ ăn tiếp.

Yoon Cheon Seo nhìn bộ dạng của Kwon Ji Yong và Min Ji ăn, cũng mở lá ra, chậm rãi ăn hai miếng thịt bò, bên kia mọi người đã xử xong hai con cá, lập tức xúm vào bên này.

Kết quả cuối cùng của yến hội cá nướng trưa nay là đám đàn ông đi bắt cá, Yoon Cheon Seo ngồi nướng cá tới giữa trưa. Trách không được Min Ji nói cướp cá ăn rất ngon, bây giờ cô đã hiểu được những lời này.

Đợi mọi người phân ra mỗi người một xiên cá mới thành thật ăn cơm với thức ăn khác.

“Anh, bên phải mặt của anh sao vậy? Xước?” Min Ji ngồi bên phải Kwon Ji Yong, nhìn cái cằm phải có miếng xước thì hỏi.

Kwon Ji Yong bình tĩnh đáp “Ừ, lúc cạo râu không cẩn thận làm xước”

Đề tài này vốn không có gì nhưng Seung Ri phát hiện Yoon Cheon Seo có vẻ mặt áy náy. Hắn vòng vo đảo mắt, cố ý hỏi Kwon Ji Yong “Ngày kia anh phải diễn rồi, mặc xước thế sao được?”

Yoon Cheon Seo càng áy náy.

Kwon Ji Yong hét với Seung Ri “Này, thằng nhóc kia nói bậy gì đó hả? Chỉ xước chút da, mai là tốt rồi”

Seung Ri cười hì hì, đột nhiên hỏi Yoon Cheon Seo “Cheon Seo à, là em làm xước hả?”

Trong lúc nhất thời mọi người dừng động tác tay và miệng, nhìn Yoon Cheon Seo chăm chăm.

Yoon Cheon Seo dững cảm nhận sai, cúi đầu nói nhỏ “Vâng. Em đã cùng anh Ji Yong nói rồi, các anh chị đừng nói lại, em cảm thấy rất áy náy”

....Vấn đề bọn này nghĩ không phải là việc em làm xước mặt hắn mà là vì sao em lại cạo râu cho hắn!!!!

Nhưng mà nhìn cái đầu càng cúi thấp của Yoon Cheon Seo, không ai đành lòng hỏi lại, chỉ có thể nhìn nhau, tỏ vẻ hiểu rõ tình huống ~

Ăn cơm trưa xong, đám Chae Rin và Seung chuẩn bị đi chơi. Kwon Ji Yong tiếp tục ngủ, Yoon Cheon Seo vốn tính đi với Chae Rin nhưng Kwon Ji Yong không nói gì, chỉ là vuốt tóc cô không thôi.

Vì vậy mọi người quyết đoán bỏ rơi Yoon Cheon Seo, bỏ chạy.

“Thời tiết tốt như vậy, anh trở về phòng ngủ rất tiếc đó!” Yoon Cheon Seo muốn giật dây cho Kwon Ji Yong tới chỗ mọi người chơi.

Kwon Ji Yong dắt cô trở về “Không được, anh muốn ngủ bù” Nghĩ nghĩ rồi nói “Vậy không trở về phòng, tới cạnh dòng suối ngủ”

Yoon Cheon Seo không tình nguyện để hấn kéo hai bước, đột nhiên mắt sáng lên, giữ chặt tay Kwon Ji Yong nói “Em nghĩ tới một chỗ ngủ rất tốt, là căn cứ bí mật của em, anh muốn đi xem không?”

Kwon Ji Yong quay đầu nhìn cô “Căn cứ bí mật?”

“Vâng, căn cứ bí mật của mình em, đó là nơi em thường tới lúc đến đảo, ở đó em thường đọc sách, sáng tác, cả ngủ trưa cũng ở đó” Yoon Cheon Seo nói xong thì nhìn Kwon Ji Yong với hai mắt sáng ngời.

Kwon Ji Yong nhin xuống việc nhếch môi lên, làm bộ cố đồng ý. Yoon Cheon Seo hoan hô một tiếng, kéo hấn đi.

Tới mục trường phía Đông, Kwon Ji Yong nhìn kho hàng cũ nát trước mắt, không tin hỏi Yoon Cheon Seo “Đây là căn cứ bí mật của em?” Hấn nhìn cây cỏ xanh mướt bốn phía “Hoàn cảnh ở đây cũng tốt lắm, nhưng phòng này có phải quá rách nát không?”

Yoon Cheon Seo kéo hấn đi về phía trước “Chính vì cũ nát như vậy mới có cùng phong cảnh, anh yên tâm đi, phòng rất chắc chắn, không sập được đâu”

Đợi cô đẩy cửa ra, Kwon Ji Yong nhìn bố trí bên trong lại không nói được gì. Bên trong đều là những gia cụ thời trung cổ, mỗi một thứ nhìn qua rất lỗi thời nhưng lại tràn ngập thương cảm của dòng

lịch sử, đặt mình vào trong đó sẽ nghĩ tới mình xuyên qua một xưởng nhỏ thời châu Âu cổ.

Yoon Cheon Seo đẩy cửa sổ bốn phía ra, ánh sáng lập tức chiếu vào, cái không khí tang thương lập tức bị ánh sáng và gió tách ra, để lại sự vui vẻ và ấm áp.

Cô bảo Kwon Ji Yong đem ghế đặt ở góc tường chuyển tới cửa phòng cùng hướng với cửa sổ phía Nam, sau đó để hần nằm trên ghế, đặc ý nói “Đây là nơi ánh sáng chiếu vào tốt nhất, vừa ấm áp lại không chói mắt, bây giờ em để vị trí của mình cho anh đó, thấy thế nào?”

Kwon Ji Yong buồn cười nhìn bộ dạng đặc ý khoe khoang của cô, sau đó nằm xuống, nhắm mắt cảm thụ “Ừ, không tồi. Anh ngủ tại đây, em đừng quấy rầy đấy” Hần uốn thắt lưng, điều chỉnh tư thế nhắm mắt nói tiếp “Cũng không được trốn đi”

“Vâng, em biết rồi” Yoon Cheon Seo đưa cho hần cái thảm bạt, không qun tâm tới sự bá đạo của hần. Ai bảo lúc sáng cô làm sai chi, hôm nay đã đồng ý sẽ làm theo loạt yêu cầu không bình đẳng của hần rồi.

Kwon Ji Yong yên tâm ngủ, lập tức tiến vào mộng đẹp. Yoon Cheon Seo ngồi ở xích đu đọc sách một lát, thấy hần ngủ sau mới đứng lên đi ra ngoài làm mấy động tác vận động.

Nhìn đồng hồ, bây giờ là hai giờ chiều, cô nghĩ nghĩ, nhìn Kwon Ji Yong bên trong một cái, sau đó đi về phía Tây.

Kwon Ji Yong chưa mở mắt đã bị mùi bánh bích quy gọi dậy. Mùi hương mê người chui vào trong lỗ mũi, hần mở mắt, hít hít cái mũi, sau đó nhìn về phía bên phải.

Trên tường bên phải là cái lò nướng ở trong tường, trên cửa thủy tinh trong suốt có thể thấy được lửa hồng đang đun nóng bên trong. Mùi bánh hủn là từ trong đó tiến vào mũi hủn.

Yoon Cheon Seo chuyên chú làm bánh ở đó, không để ý Kwon Ji Yong đã tỉnh giấc.

Kwon Ji Yong xốc cái thảm bạc lên, rón rén đi tới sau lưng cô, đột nhiên ôm lấy Yoon Cheon Seo từ phía sau, thành công đem cô dọa sợ.

Chương 20: Ngọt ngào

Yoon Cheon Seo xoay đầu nhìn Kwon Ji Yong nở nụ cười tươi tắn, sau đó lại cúi đầu nhìn bánh ngọt để trên bàn, nắm cánh tay hắn, cắn một cái.

Kwon Ji Yong bình tĩnh thu tay lại, nhìn lướt qua dấu răng ngọt nhạt cô lưu lại trên tay, độ mạnh yếu này cũng không khác lúc Gaho chơi đùa với hắn mấy, cắn bản không dùng sức.

Hắn quay đầu nhìn xuyên qua lo nướng thủy tinh “Đang nướng khúc kì sao? Thơm quá ~~”

Yoon Cheon Seo vừa làm tiếp công việc vừa trả lời “Vâng, em lấy bên mục trường một ít sữa, sau đó lấy mẻ trứng gà mới nhất ở nông trường rồi làm khúc kì, có phải thơm lắm không? Tới lúc ăn sẽ càng thơm hơn”

Kwon Ji Yong nhìn mặt bàn một lát, xoay người ngồi xuống ghế cạnh bàn. Trên bàn gỗ thô đã có hai khuôn bánh ngọt làm xong, hắn hỏi Yoon Cheon Seo “Đang làm bánh sao? Sao làm nhiều vậy?”

Yoon Cheon Seo đem phần bánh cuối cùng làm xong, vừa vặn để hết khuôn thứ ba. Cô bưng khuôn bánh nhẹ nhàng để lên bàn gỗ thô “Để cho mọi người làm buổi trà chiều”

Nói xong cô kéo Kwon Ji Yong ra khỏi chỗ ngồi “Không nên ngồi cạnh, cẩn thận không đồ rơi vào đấy!”

Kwon Ji Yong nghiêm mặt đi tới đi lui trước lò nướng “A!! Anh rất muốn ăn, bây giờ rất đói, cả trưa ăn không no chút nào ~~”

“...” Muốn ăn khúc kì thì nói thẳng, không cần lấy chuyện cơm trưa nói ra được không? Yoon Cheon Seo im lặng gào: Rõ ràng lúc trưa anh ăn rất nhiều, ăn còn nhiều hơn bình thường đó!

Vất vả lắm Yoon Cheon Seo mới mở lò nướng ra, dùng bao tay cách nhiệt đem khuôn bánh ra bàn, Kwon Ji Yong nhanh chóng cầm lấy.

“Cẩn thận!”

“A, nóng!”

Yoon Cheon Seo bất đắc dĩ nhìn hẩn thối thối cái tay, lấy một cái đĩa màu trắng gấp một cái khúc kì ra đĩa cho hẩn, sau đó đuổi hẩn đi.

Kwon Ji Yong ngồi xếp bằng phía trước cửa sổ gỗ, vừa ăn khúc kì vừa nhìn Yoon Cheon Seo để khuôn bánh ngọt vào lò nướng, sau đó phết bơ.

“Vì sao nhìn em chăm chăm vậy?” Dù Yoon Cheon Seo cúi đầu nhưng vẫn cảm giác được ánh mắt của Kwon Ji Yong.

Kwon Ji Yong tiếp tục cắn bánh trả lời “Không có hồng trà sao? Anh muốn uống hồng trà”

Yoon Cheon Seo chỉ có thể ngoan ngoan buông tha việc phết bơ, đi chuẩn bị hồng trà.

Ở chỗ cô không thấy Kwon Ji Yong nở nụ cười đắc ý, xem ra sau này phải để cô bé này cạo râu cho mình mấy lần mới được. Chỉ bị xước chút da mà đòi lấy kiểu phục vụ thích gì được nấy này rất lời.

Yoon Cheon Seo tiếp tục phết bơ, hạ quyết tâm sau này không cạo râu cho hẩn, cái kiểu chột dạ này thật đáng sợ!

Đợi cho Kwon Ji Yong ăn khúc kì xong, uống một ngụm hồng trà thì bánh ngọt đã xong. Hấn nhanh chóng buông đĩa xuống, chạy tới trước bàn, hai tay chống má, chờ ăn, thấy Yoon Cheon Seo nhìn qua thì cố ý giả ngốc.

Yoon Cheon Seo vui vẻ khi thấy hấn có sức sống như vậy, cầm một quả dâu tây vừa rửa sạch, phết ít bơ nhét vào miệng hấn.

Đợi cho bánh ngọt nguội, Yoon Cheon Seo lấy ra khỏi khuôn bánh, phết bơ lên, sau đó để những quả dâu tây vừa rửa sạch lên trên.

Kwon Ji Yong đã sớm cầm một tờ giấy dầu, đợi Yoon Cheon Seo để bánh vào trong giấy thì cầm ăn một cái.

Hấn ngăn Yoon Cheon Seo để bánh ngọt vào trong giỏ “Đợi chút, anh phải chụp mấy bức”

Hấn đem bánh trên bàn xếp thành hai chữ GD, sau đó chụp một bức rồi up lên Twitter: Favourite Cupcakes!

Sau đó hấn thả điện thoại dưới, đem bánh ngọt xếp thành hai chữ CC hỏi “Đã tạo Twitter chưa?”

Yoon Cheon Seo gật đầu đưa điện thoại cho hấn “Rồi ạ, nhưng mà chưa viết cái gì hết, cũng chẳng biết viết gì”

Kwon Ji Yong nhận điện thoại của cô, cũng chụp một bức như vậy, up lên Twitter của cô “Homemade Cupcakes ~ For my dear Friends!

Sau đó hai người để bánh ngọt và khúc kì vào rổ, vừa nói chuyện vừa đi trở về.

Vừa đi tới nửa đường thì thấy một đám người chạy tới. Đợi đến khi thấy hai người bọn họ thì chạy nhanh tới, thậm chí Seung Ri đã chạy tới đây rồi.

“Bọn họ làm sao vậy?” Yoon Cheon Seo khó hiểu hỏi Kwon Ji Yong.

Kwon Ji Yong bảo cô cầm lấy rô đùng xen vào, kéo cô trực tiếp đi trở về “Nhất định đám đó thấy status anh vừa mới up nên đi tìm, vừa vặn thấy chúng ta”

Một đám người ngồi trên chiếu, vây quanh cái giỏ bánh giọt và khúc kì.

Bom ăn một cánh bánh ngọt thì bị Chae Rin ngăn không cho ăn tiếp, cô quỳ rạp trên mặt đất đầu đón nói “Cho chị ăn thêm một cái được không? Nha? Chỉ một cái thôi!”

Chả Rin kiên quyết không đồng ý, cô trực tiếp quay sang bên Yoon Cheon Seo “Cheon Seo, em nói giúp chị được không? Dù sao thầy không có ở đây, cho chị ăn thêm cái thôi!”

Yoon Cheon Seo nhìn về phía Chae Rin hỏi, thấy cô lắc đầu thì đành an ủi Bom “Chị, hay chị nghe Chae Rin đi, nếu không trở về thầy lại ép chị nữa đó” Bom trực tiếp giả khóc, Yoon Cheon Seo xoa cái trán, giúp cô đàm phán “Vậy thế này, ngày mai em sẽ làm cái khác, dùng ít đường dâu tây và anh đào để làm, hôm nay chị nhịn một chút được không?”

Bom nghe xong thì rất vui, trực tiếp bổ nhào vào trong người Yoon Cheon Seo, hôn hai cái lên má cô “A~~ Cheon Seo, chị yêu em quá, muah muah ~~”

Mặt Yoon Cheon Seo có chút đỏ, cô nhìn Kwon Ji Yong cầu cứu: Anh mau cứu em, em không quen chút nào ~~

Kwon Ji Yong bị cô cầu cứu ngồi bên cạnh xem náo nhiệt, hẳn vô cùng vui mừng khi Yoon Cheon Seo có thể thân thiết với các chị 2NE1 nhanh như thế, còn ước chị Bom ôm hôn Yoon Cheon Seo một cái, dù sao cũng cùng giới, không có gì hết ~~

Cuối cùng mọi người cùng quyết định, em gái Cheon Seo phải làm yếm mạch tư kang cho mọi người, còn có phải làm mút hoa quả để bọn họ đem về Seoul.

Kwon Ji Yong vui sướng khi có người gặp họa, vượt đầu Yoon Cheon Seo dạy dỗ cô “cho nên mới nói với em, người lương thiện ở xã hội này không có đâu! Về sau cách bọn họ xa một chút biết chưa?”

Yoon Cheon Seo ôm mặt gật đầu, không thấy được ánh mắt khinh bỉ mọi người dành cho Kwon Ji Yong, người khi dễ Cheon Seo nhất rõ ràng là cậu mà?

Mọi người thấy Kwon Ji Yong nhe răng cười, lại thấy bộ dạng ngốc nghếch mềm mại của em gái Cheon Seo, tất cả tỏ vẻ, trông cậy việc em gái Cheon Seo có thể đứng lên là chuyện không có khả năng, bọn họ vẫn nên đi lấy lòng Kwon Ji Yong thôi.

Sáng hôm sau, chưa tới sáu giờ Kwon Ji Yong đã bị điện thoại phá giấc, đi tới cửa phòng Yoon Cheon Seo.

Yoon Cheon Seo mơ màng đứng dậy mở cửa cho hắn, sau đó không thèm quan tâm hắn mà híp mắt bò lên giường ngủ tiếp. Cho tới sáu giờ cô mới mở to mắt, ôm chăn ngồi dậy.

Kwon Ji Yong ngồi trên sofa cạnh giường chơi di động, thấy cô mở mắt thì mới mở miệng hỏi “Dậy rồi hả mèo lười?”

Phản ứng sau khi dậy của Yoon Cheon Seo luôn chậm hơn bình thường, cô sững sờ chốc lát mới quay đầu gật gật với Kwon Ji Yong, sau đó lại lắc đầu “Em không phải là mèo lười, bây giờ mới sáu giờ sáng”

Kwon Ji Yong thấy bộ dạng ngốc nghếch của cô thì vui vẻ, cười đủ mới giục cô “Mau đi rửa mặt đi, mai anh đi Đài Bắc rồi, hôm nay anh muốn chơi nhiều hơn chút”

Yoon Cheon Seo thấy hấn hưng phấn như vậy, so với bộ dạng chán nản hôm qua thì tốt hơn rất nhiều mới hỏi hấn “Hôm nay anh không mệt sao? Sáng dậy sớm vậy?”

Kwon Ji Yong giúp cô đi vào phòng vệ sinh rửa mặt trả lời “Hôm qua ngủ nhiều quá, sáng dậy ngủ không nổi nữa. Em mau chuẩn bị đi, chúng ta còn phải đi hái anh đào với dâu tây đấy!”

Yoon Cheon Seo dùng nước rửa mặt qua loa, trực tiếp cột tóc đuôi ngựa, sau đó nhốt hấn ngoài phòng vệ sinh thay quần áo, cùng hấn đi ăn sáng.

Không nghĩ tới vừa tới đình viện thì thấy mọi người đã đi tới. Nhìn một đám ngáp lên ngáp xuống, Yoon Cheon Seo dựa vào Chae Rin hỏi “Mọi người đều chưa tỉnh ngủ, sao không ngủ thêm một lát?”

Chae Rin chỉ đám Bom nói “Vì hôm nay là ngày cuối nên mọi người muốn chơi nhiều hơn chút” Sau đó chỉ vào Bom nói “Chị Bom là vì muốn đi hái anh đào và dâu tây để em làm mứt cho chị ấy đấy!”

Bom híp đôi mắt chưa tỉnh ngủ, để lộ khuôn mặt bánh bao, gật gật đầu ngủ gà ngủ gật.

Ăn xong bữa sáng thì mọi người phân nhau làm việc, có người đi hái anh đào, có người đi hái dâu tây, Kwon Ji Yong thì ở cạnh Yoon Cheon Seo chuẩn bị làm yến mạch tư kang.

Trước khi Bom tách ra thì dặn dò Yoon Cheon Seo “Chuẩn bị nhiều hơn chút nhé! Nhất định phải làm nhiều một ít, còn lại chị sẽ xử lí, nhớ chưa?”

Đợi Yoon Cheon Seo cam đoan cô mới vừa lòng rời đi.

Yoon Cheon Seo đem rửa dâu tây rồi cắt lát bỏ vào trong nồi, dùng lửa nhỏ nấu từ từ. Rồi Kwon Ji Yong và cô cùng nhau dùng kèm bóp vỡ hạt anh đào.

Dưới áp lực một phút hỏi ba lần của chị Bom, cuối cùng Yoon Cheon Seo cũng đem mẻ yến mạch tư kang bỏ vào tủ đông lạnh. Lúc này bên mút hoa quả cũng chuẩn bị tốt. Yoon Cheon Seo tỏ vẻ phải hơn một tiếng nữa thì mới nướng và làm mút xong, khi đó Bom và những người khác mới miễn cưỡng đi chỗ khác chơi.

Kwon Ji Yong vốn không có kiên nhẫn đi làm mấy chuyện lật vật, Yoon Cheon Seo đành gọi hần nhờ hần quấy đều nồi dâu tây.

Động tác của Yoon Cheon Seo không ngừng, trong miệng khẽ ngâm mấy giai điệu đơn giản, tư duy đã sớm nhập vào trong tình tiết của tiểu thuyết.

Kwon Ji Yong dừng tay một lát, cẩn thận nghe giai điệu cô ngâm nga, lấy điện thoại trong túi tiền ra, ghi lại. Sau đó hần bắt đầu quấy đều, bàn tay còn lại thì đánh lên điện thoại mấy cái.

Cho tới khi Yoon Cheon Seo bóc hộ ở anh đào hết cô mới hồi phục tinh thần, nhìn Kwon Ji Yong đang làm mút hoa quả.

Cô đi tới nhìn mấy quả dâu tây đã mềm nhuyễn, bỏ ít đường phèn và kẹo mạch nha, xong rồi mới hỏi Kwon Ji Yong “Anh đang ngâm nga cái gì vậy? Nghe rất êm tai”

Kwon Ji Yong gõ đầu cô nói “Ngốc, là đoạn giai điệu em mới ngâm nga đó, không nhớ à?”

Yoon Cheon Seo cẩn thận nhớ một chút “Giai điệu lúc nãy không có tốt vậy, em chỉ ngâm linh tinh thôi”

“Anh căn cứ vào giai điệu lúc nãy của em để viết khúc, sao, anh lợi hại không?”

Yoon Cheon Seo khiếp sợ than gật đầu “Nhanh thật...” Cô xem đồng hồ “Chưa tới một tiếng mà đã viết xong rồi?”

Kwon Ji Yong đắc ý cười, đưa điện thoại cho Yoon Cheon Seo “Cho em xem, thích không?”

Yoon Cheon Seo nhận điện thoại, nhỏ giọng hát một lần.

“Thế nào?” Kwon Ji Yong chờ mong hỏi.

“...” Trong nháy mắt Yoon Cheon Seo không nói lời nào.

Kwon Ji Yong che mặt thở dài “Em cứ nói đi, anh nhận hết”

“Anh, ca từ của anh rất buồn nôn... Không tin, anh xem nè, em nổi hết da gà rồi” Yoon Cheon Seo nói xong thì kéo tay che mặt hấn xuống, chỉ vào cánh tay nói.

Chương 21: Bản tình ca buồn nôn

Kwon Ji Yong then quá hóa giận, kéo tay cô cần một cái.

Hắn hung hăng cần một cái khiến cho Yoon Cheon Seo chảy nước mắt vì đau, nhìn dấu răng đỏ tươi trên cánh tay, cô ngơ ngác nhìn Kwon Ji Yong “Anh Ji Yong?”

“A!!!” Kwon Ji Yong phìền chán vò tóc “Em cảm thấy bài hát này của anh rất buồn nôn?”

Yoon Cheon Seo lắc đầu, trí nhớ của cô không tốt...

“Vậy em có thích không?” Kwon Ji Yong ôm cánh tay hỏi

Yoon Cheon Seo nhanh chóng gật đầu.

“Vậy lúc này em...” Kwon Ji Yong truy vấn.

Yoon Cheon Seo dùng ánh mắt mênh mông nói với hắn “Lúc này em nói nhầm. Anh Ji Yong, xin lỗi anh”

Kwon Ji Yong tiếp tục ôm tay, nâng cằm hỏi “Vậy em nên đề bù anh thế nào?”

“...” Yoon Cheon Seo buồn rầu cần môi dưới, trước ánh mắt chăm chăm của hắn đành phải thả môi khiêm tốn hỏi “... Vậy anh muốn em đền thế nào?”

Kwon Ji Yong dùng ngón trỏ xoa cằm, trầm ngâm một lát nói “Vậy thế này đi, cho em hai tiếng đồng hồ, viết lời cho bài ca “buồn nôn” này. Sau đó...” Hắn vênh vênh khoe miệng “Sau đó, em phải hát nó trước mặt mọi người cho anh nghe”

“ ... ”

“Không muốn?”

“Không phải” Yoon Cheon Seo buồn rầu xoa trán, lắp bắp hỏi “Phải viết thật buồn nôn sao?” Cô dùng ngón tay tạo ra một khoảng cách ngắn ngắn nói “Có thể bớt buồn nôn một chút chứ?”

“Này, Yoon Cheon Seo!!!”

Chúc mừng em gái Yoon Cheon Seo, em lại có thể thành công chọc giận Kwon Ji Yong trong vòng năm phút đồng hồ rồi.

Đến trưa thì đám Seung Ri trở lại, đợi đến khi bọn họ tới thì đã thấy cơm canh chuẩn bị tốt, trên bàn cũng có yến tư kang và mười mấy đĩa mứt hoa quả, bên cạnh còn có nước trái cây và hồng trà.

Đợi sau khi mọi người đoạt mỗi người một miếng tư kang và một đĩa mứt thì nhìn khắp bốn phía vẫn không thấy Yoon Cheon Seo.

“Anh, Cheon Seo đâu? Anh đem giấu cô bé đâu rồi?” Seung Ri cắn miếng tư kang rồi hỏi Kwon Ji Yong.

Kwon Ji Yong ngồi ở băng ghế, bung tách trà lên nếm một ngụm hồng trà, sau đó đặt tách lên bàn, lúc này mới chỉ vào một cái cây cách bàn cơm không xa.

Mọi người nhìn theo hướng hần chỉ thì phát hiện Yoon Cheon Seo đang ngồi xõm dưới tàng cây tự kỉ, miệng còn than thở cái gì đó, một đám người âm ỹ bắt đầu im lặng nhìn nhau.

Đợi tới khi mọi người quay đầu nhìn về phía Kwon Ji Yong thì trong ánh mắt của mỗi người đều mang theo hàm ý vô cùng giống

nhau.

“Nhìn vậy là sao?” Kwon Ji Yong cười cười nhìn mọi người.

Bạn học Seung Ri dũng cảm nói tiếng lòng mọi người “Anh lại ăn hiếp Cheon Seo à?”

Kwon Ji Yong vô tội lắc đầu nói “Không có”

“Vậy sao cô bé lại ngồi xồm ngẩn người đằng kia?”

Kwon Ji Yong nhún vai, nở nụ cười sáng lạn “À, vừa nãy anh bảo con bé viết một bản tình ca, nói là phải hát cho anh nghe trước mặt mọi người, bây giờ chắc đang ngồi tìm linh cảm, kệ đi”

“.....”

“.....”

“.....”

Bây giờ mọi người đều im lặng cùng gào trong lòng: Kwon Ji Yong, cậu mở mắt nói dối như vậy mà không đỏ mặt à?

Kì hạn hai giờ đã hết, Kwon Ji Yong hô to với Yoon Cheon Seo “Nhóc con, bài hát của em viết xong chưa?”

Yoon Cheon Seo nghiêm túc hỏi “Đến giờ rồi ạ?”

Kwon Ji Yong nhìn đồng hồ rồi lại nhìn cô một cái “Đến rồi” Hắn nâng chân trái bắt chéo chân phải, lung lay ở xích đu hai cái nói tiếp “Không phải em bảo sẽ hát bài hát buồn nôn cho anh nghe sao? Viết xong chưa?”

Ánh mắt mọi người đều nhìn Yoon Cheon Seo, chờ câu trả lời của cô.

Tuy Yoon Cheon Seo cảm thấy rất kì lạ nhưng lại không biết không đúng chỗ nào, cô gãi gãi cái trán, thành thật đáp “Xem như là xong rồi”

Đám Seung Ri đều ngây người, này, em gái Cheon Seo thật sự muốn dùng tình ca để thổ lộ với Kwon Ji Yong à???

Kwon Ji Yong nhếch môi nhưng nhanh chóng thu lại. Tuy rằng bây giờ hẳn rất vui vẻ nhưng vẫn phải giữ bộ mặt nghiêm túc, cao ngạo nói “Ừ, vậy bắt đầu, hát đi”

Yoon Cheon Seo ho ho mấy tiếng, bắt đầu hát.

“Nụ cười uốn lượn này

Cứ như dòng suối trong vắt

Cùng hát trong cơn gió nhẹ

Em giống như thấy được cuộc sống bình thường trước mắt

Muốn xoay người cúi đầu

Để nở một nụ cười dịu dàng

Cả tòa sơn cốc này đều là kẻ thù... Nắm tay anh đi qua những ngọn núi anh đào

Mùi hương dụ hoặc

Hai má em nóng rực

Anh thổi bên tai em

Nắm tay anh đi qua những ngọn núi anh đào

Bốn phía rất ngọt ngào

Em then thùng cúi đầu

Chúng ta cùng mơ một giấc mơ đẹp

Chúng ta cùng uống trên bãi cỏ

Uống những ly rượu vị anh đào ngọt ngào

Hai má anh thật đẹp

Em rất muốn cắn một cái...”

Khó khăn lắm mới hát xong, Yoon Cheon Seo thở nhẹ một cái, mặt cô đã hồng muốn chết rồi. Bởi vì cô chưa từng hát bài hát nào buồn nôn như vậy, nhất là lại do chính mình viết.

Cô nhìn sắc mặt của Kwon Ji Yong, thấy hần không thay đổi, không biết hần có hài lòng hay không đành phải mở miệng hỏi “Anh, đây là những ca từ buồn nôn nhất mà em có thể viết, anh tha cho em lần này được không?”

Mấy người vừa nghe bài ca xong thì ngây người, lúc phản ứng thì đều nghĩ, quả nhiên Kwon Ji Yong lại ăn hiếp em gái Cheon Seo.... Nhưng mà em gái Cheon Seo thật tài giỏi, trong thời gian ngắn vậy có thể viết ra bài hát tốt như thế, không hổ là thành viên của YG đó~~~

Tuy rằng Yoon Cheon Seo nhìn không ra tâm tình hiện tại của Kwon Ji Yong nhưng mà TOP, Tae Yang, Dae Sung, Seung Ri có thể nhìn ra, bây giờ chỉ sợ trong lòng Kwon Ji Yong đã vui tới mức điên rồi. Hần xoa môi hần là do nhện không cười đấy.

Dưới ánh mắt trêu chọc của các anh em, Kwon Ji Yong xấu hổ chớp mắt ho hai tiếng, thật sự không thể khống chế khóe môi được, bật cười “Biết rồi, tha cho em lần này, nếu như lần sau em...”

Yoon Cheon Seo nhanh chóng cam đoan “Không có lần sau đâu, sau này em không dám nữa”

Kwon Ji Yong vừa lòng gật đầu “Ừ, biết là tốt”

Bom nhìn em gái nhỏ bị uy hiếp chịu không nổi nói “Này, Kwon Ji Yong, sao cậu luôn ăn hiếp Cheon Seo của bọn tôi vậy?” Sau khi hét với Kwon Ji Yong thì dịu dàng hỏi Yoon Cheon Seo “Lúc này em làm gì mà xin lỗi cậu ta thế? Đừng sợ, nói cho chị, chị giúp em ra mặt”

Yoon Cheon Seo liếc mắt nhìn Kwon Ji Yong một cái, sau đó quay đầu lại lắc đầu không nói gì.

Seung Ri bên cạnh đã tò mò tới mức chịu không nổi, nhanh chóng giựt giây nói “Cheon Seo à, em nói ra thì bọn anh mới có thể giúp em được, nói đi nào”

Yoon Cheon Seo lại nhìn Kwon Ji Yong một cái, tiếp tục lắc đầu.

Lúc này Tae Yang trầm mặc không nói lên tiếng “Cheon Seo, không phải em không biết mình sai ở đâu chứ?”

Cheon Seo ngẩng đầu nhìn hắn, gật đầu.

Tae Yang đành nói tiếp “Vậy em nói hết đi, bọn anh giúp em phân tích, sau này sẽ không phạm phải sai lầm nữa” Hắn thấy Yoon Cheon Seo có dấu hiệu dao động thì nhanh nói tiếp “Nếu bây giờ em không biết sai ở đâu, sau lại chọc Ji Yong giận nữa thì sao giờ?”

Yoon Cheon Seo nghe lời của hắn xong, nghĩ nghĩ rồi nói nhỏ “Em nói bài hát anh ấy viết buồn nôn nên anh ấy mất hứng”

“Cái gì?” Mọi người không nghĩ tới cô bé lại trả lời như vậy.

“Này, Yoon Cheon Seo!!!” Lúc này Kwon Ji Yong thật sự muốn tới che miệng cô bé nào đó lại.

Mọi người nhanh chóng chạy tới cản Kwon Ji Yong, ấn hắn về xích đu.

“Anh Ji Yong viết cái gì mà em cảm thấy buồn nôn?” Seung Ri thấy các anh đè Kwon Ji Yong lại, lợi dụng cơ hội hỏi.

Yoon Cheon Seo nghĩ nghĩ, sau đó nói với Kwon Ji Yong đang giãy dụa “Anh, em cảm thấy không chỉ em hát bài em viết mà anh cũng phải hát, như vậy mới công bằng” Cô xoa xoa trán, giải thích tiếp “Em viết bài hát buồn nôn như vậy, hát cũng không tốt nữa. Vậy thế này này, em thay anh hát bài hát của anh, chúng ta huề nhau nhé?”

Kwon Ji Yong giãy dụa lắc đầu “Không được! Không...” Không để hắn nói xong thì TOP đã bịt miệng lại.

Yoon Cheon Seo lo lắng một lát, cảm thấy bản thân hát bài của mình, lại là bài buồn nôn như vậy, thật sự không tốt, vẫn nên hát bài của anh Ji Yong, như vậy mọi người sẽ không quan tâm tới bài của cô nữa.

Nghĩ tới đó, cô mở miệng hát.

“Anh dành tình yêu này cho em

Cho em một cuộc sống ngọt ngào

Anh cho thêm một viên đường khuấy vào

Sau đó đem tất cả những thứ ngọt ngào bỏ vào

Để khi anh muốn có thể mang theo bất cứ lúc nào

Lúc nhớ em thì ăn một ít... Anh nếm thử bơ ngọt của em

Mỗi câu của em nói đều rất ngọt u a u... Anh nhẹ nhàng thưởng thức sự ngọt ngào dụ hoặc này

Bộ dạng anh thích em đều có

Mà anh thường mong em có thể nói câu yêu anh

Tiệc nuôi nụ cười ngọt ngào như kẹo ... Anh mỉm cười dừng lại

Tình anh dành cho em đến và cứ ở đó

Cứ như giữa bánh quy có vị ngọt

Tiếp tục như vậy

Không lí do gì cả..."

Lúc cô hát Kwon Ji Yong đã bụm mặt lại, đợi đến khi cô hát xong thì nhiệt độ trong tay càng lúc càng tăng. Mà những người khác đang ngồi đều trợn mắt hoàn toàn.

Yoon Cheon Seo nghi ngờ nhìn các bạn của mình, không hiểu họ làm sao.

Một lát sau Seung Ri mới mở miệng nói "Trách không được...." Trách không được Ji Yong hyung thẹn quá hóa giận, lần tỏ tình này đã bị cô bé ngây ngô này từ chối mất rồi!!!

Dara cúi đầu xuống “Cheon Seo à, không phải bọn chị không giúp em nhưng mà em....” Ji Yong à, gặp phải em gái ngốc nghếch như vậy, em khổ rồi....

Tae Yang nhìn em gái có chỉ số tình yêu còn thấp hơn cả mình, không biết phải làm gì mới tốt, chỉ có thể lắc đầu.

Mọi người đều nhìn em gái Cheon Seo đang mờ mịt thờ dãi, sau đó lại liếc mắt nhìn Kwon Ji Yong đang bụm mặt đồng tình, im lặng đứng lên.

Yoon Cheon Seo hoàn toàn không biết chuyện gì đang xảy ra, vì sao Seung Ri và chị Dara chỉ nói một nửa? Rốt cuộc là ý gì? Ánh mắt của mọi người đều rất kì quái nữa? Mọi người lại ăn hiếp cô không có logic của người bình thường à? Ai nói cho cô biết cái gì đi chứ? Sao không nói tiếp? Sao không chỉ cho cô là cô sai chỗ nào vậy?

Bây giờ trong đầu Yoon Cheon Seo có rất nhiều dấu hỏi, vô cùng hoang mang, cô đành ngồi xổm xuống cạnh chân Kwon Ji Yong, hai tay ôm đầu gối, đem cằm đặt trên gối nghiêng đầu hỏi “Anh, bọn họ sao vậy?”

Kwon Ji Yong buông tay phải xuống hỏi “Muốn biết sao?”

Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn gật đầu “Muốn”

Kwon Ji Yong cúi người xuống, ngoắc ngón tay với cô. Yoon Cheon Seo đem cái mặt để trên đầu gối hẳn tới gần hơn.

Kwon Ji Yong càng lúc càng gật mặt cô, sau đó, cắn hai má cô một cái.

Chương 22: Tuần diễn tại Đài Bắc

Tiệc trại tối nay là buổi liên hoan ngày cuối cùng nghỉ ngơi tại đảo Jeju, mọi người vây quanh lửa trại, mọi người lấy thức ăn mà mình thích trên bàn rồi cùng nhau nói chuyện, đùa giỡn. TOP động kinh nhảy sexy dance với Seung Ri khiến cho buổi liên hoan càng thêm ngàn chấm.

Sau khi Seung Ri thành công khơi mào không khí xong thì thờ hồn hển đi tới ngồi giữ lửa trại với Big Bang và 2NE1, ngửa đầu uống ly bia, sau đó dùng mu bàn tay lau phần bị dính bên mép, sau đó thờ phào một cái.

Chae Rin ngồi cạnh Yoon Cheon Seo, chỉ vào Seung cười nói “Thấy được không? Buổi biểu diễn của cậu ta bây giờ mới chính thức kết thúc”

Yoon Cheon Seo vốn đã bị mấy động tác khoa trương của Seung Ri chọc cười không ngừng, bây giờ còn nghe Chae Rin chọc Seung Ri nên cười ra tiếng.

Seung Ri thấy Chae Rin chỉ vào mình rồi nói chuyện với Yoon Cehon Seo, biết là không có gì hay ho. Mấy người này chọc cậu thì cậu cũng quen rồi, không để ý mấy, chỉ quan tâm tới chuyện để tám thôi.

Kwon Ji Yong ngồi cạnh Seung Ri, bởi vì mai có buổi diễn nên không thể uống rượu, chỉ có thể cùng với vị thành niên Min Ji, Yoon Cheon Seo uống nước trái cây.

Seung Ri ngồi cạnh quan sát một lát thì phát hiện tuy Kwon Ji Yong nói chuyện hoặc quậy phá với người khác nhưng vẫn luôn để

ý tới Yoon Cheon Seo, mà Yoon Cheon Seo ở đối diện chỉ nói chuyện với Min Ji và Chae Rin, ngay cả liếc mắt cũng không thèm tặng cho Kwon Ji Yong.

Seung Ri cẩn thận suy nghĩ, sau đó tới cạnh Kwon Ji Yong, làm bộ nói nhỏ nhưng thật giọng thì không nhỏ “Anh chọc Cheon Seo gì à? Sao cô bé không thèm để ý tới anh rồi? Không phải anh....” Sau đó vụng trộm liếc mắt nhìn Yoon Cheon Seo một cái, rồi tặng cho Kwon Ji Yong một ánh mắt em biết rồi, ý là, không phải anh tỏ tình rồi bị từ chối đấy chứ?

Kwon Ji Yong mặc kệ hần, ai biết cái ánh mắt kia có ý gì chứ! Dưới ánh mắt ần ần của mọi người, Kwon Ji Yong tiếp tục bình tĩnh uống nước trái cây của hần.

Seung Ri thấy Kwon Ji Yong không bị quấy, quay ngược sang công kích Yoon Cheon Seo yếu đuối “Cheon Seo à, sáng mai em cũng bọn anh trở về chứ?”

Yoon Cheon Seo nhìn Seung Ri khó hiểu, không phải anh ấy biết cô sẽ cùng anh Ji Yong đi Đài Bắc rồi à? Nhưng mà nghĩ tới trí nhớ của người bình thường thì cô lắc đầu trả lời “Không, em đi Đài Bắc”

Mọi người đều im lặng nghe cuộc đối thoại này, lỗ tai dựng lên.

Ánh mắt của Seung Ri sáng như đèn pha ô tô “Vì sao? Không phải em và Ji Yong hyung cãi nhau à?”

Yoon Cheon Seo nghiêng đầu nhìn hần, cảm thấy rất khó hiểu “Đây là logic gì vậy? Em đi Đài Bắc là để thực hiện lời hứa thôi mà, nó có liên quan tới việc cãi nhau với người đó à?” Yoon Cheon Seo cảm thấy logic rất hỗn loạn “Hơn nữa, em không có cãi nhau với người đó”

Ánh mắt của đám Chae Rin theo lời cô đều nhìn về phía ‘người đó’.

Seung Ri đứng ngoài liếc mắt nhìn Kwon Ji Yong đang rất bình thường, cười hỏi tiếp “Không cãi nhau thì sao lại thay đổi cách xưng hô? Không phải trước kia em hay gọi là ‘anh’ sao? Sao giờ lại đổi thành ‘người đó’ rồi?”

Yoon Cheon Seo trả lời đương nhiên “Bởi vì em với người đó đang giận nhau nên phải dùng cách xưng hô khi giận nhau mà gọi nhau. Chỉ khi nào làm lành mới đổi trở về” Cô gái trợn mắt ngược lại “Không phải như vậy sao? Đây là lần đầu em cùng người khác giận nhau nên không có kinh nghiệm”

Kwon Ji Yong gằn như không nhịn được mà nở nụ cười. Dĩ nhiên hần cười cũng không thể cho Yoon Cheon Seo biết, hần làm bộ ho khan hai cái để che giấu việc mình đang cười.

Đám Seung Ri và Chae Rin nhìn vẻ mặt nghiêm túc của em gái Cheon Seo thì cùng thở dài: Em gái, với bộ dạng ngốc nghếch mềm mại này của em mà đòi giận nhau với Kwon Ji Yong... Em sao có thể trở thành đối thủ của hồ ly họ Kwon đó chứ? ~~

Cho tới khi tiệc tối chấm dứt, mọi người trở về phòng ngủ, Yoon Cheon Seo tiếp tục công cuộc giận dỗi của mình. Mà Kwon Ji Yong cũng không chủ động tới dỗ cô, còn vui vẻ phối hợp giận dỗi với cô, thành thật trở về phòng.

Nhìn hai người không ai tình nguyện kia, những người khác cũng hiểu được bản thân quan tâm không công rồi. Bọn họ là một đám bóng đèn, vẫn nên xem diễn đi, ngoan ngoãn ngồi xem kịch hay thôi.

Sáng sớm hôm sau, mọi người ở tại sân bay đảo Jeju chia nhau đi. Đám Chae Rin ngoài đem một đồng hoa quả thì còn có không ít đồ mà Yoon Cheon Seo tặng cho chủ tịch Yang, còn có hai bài hát của hai người ngày hôm qua.

Câu đầu khi chủ tịch Yang xem qua hai bài hát “Hai người bọn họ đang yêu nhau?”

Mọi người đang tụ tập trong phòng chủ tịch cùng lắc đầu phủ định “Không có” “Không phải”

Chủ tịch Yang liếc mắt cười với bọn họ “Mọi người không cần giúp bọn họ, tôi cũng thấy hai đứa nó rất xứng, nếu bọn nó yêu đương tôi cũng rất vui”

Mọi người tiếp tục phủ định “Chủ tịch, thật sự không phải” “Bọn họ không có yêu nhau đâu”

Cuối cùng, Seung Ri thở dài giải thích “Chủ tịch, chuyện là thế này....”

Chủ tịch Yang đã biết sự thật “...”

Yoon Cheon Seo tới khách sạn, thu dọn hành lý rồi nói một tiếng với người đại diện Kim Nam Kook của Kwon Ji Yong, sau đó ôm balo của mình đi chơi. Tuy rằng đây là lần đầu cô tới Đài Bắc nhưng trong đầu có không ít thông tin.

Kwon Ji Yong chuẩn bị tốt để đi ra ngoài, chuẩn bị tới sân khấu biểu diễn để luyện tập thì mới phát hiện Yoon Cheon Seo đã đi ra ngoài chơi. Hắn tự nói thầm “Con bé xấu xa này!” Nói xong lại oán hận với Kim Nam Kook bên cạnh “Hyung, sao anh không ngăn cô bé lại? Cô bé chạy ra ngoài một ngày rồi, không biết khi nào mới gặp lại đây”

Kim Nam Kook bất đắc dĩ nói “Cô bé cũng không phải là nghệ sĩ mà anh quản, anh lấy thân phận gì mà ngăn lại? Còn có...” Hắn xoay người đi nhanh về phía trước, nhỏ giọng bổ sung “Còn có, cô bé với cậu đang thời kì giận dỗi, sao lại ném hết lên đầu anh? Dĩ con bé từ sớm thì đã chẳng có chuyện gì rồi, không phải sao?” Nói rồi không để Kwon Ji Yong tức giận đã chạy biến.

“...” Kwon Ji Yong im lặng không nói gì, ai biết cô bé có thể kiên trì không nói chuyện với cậu lâu như vậy chứ....

Lúc Kwon Ji Yong luyện tập thì Yoon Cheon Seo đang đi khắp nơi ở Đài Bắc chơi đùa. Cô đi tìm mấy thứ có thể mua về làm quà cho mọi người ở Hàn Quốc, ăn thử mấy món đồ ăn vặt đặc sắc, nếu thích thì gọi cho Kim Nam Kook, nhờ người đem tới sân khấu biểu diễn. Vừa ăn vừa đi dạo như vậy, chơi đùa không lâu thì cũng dạo xong Đài Bắc.

Sắp tới thời gian ăn trưa, Kim Nam Kook đi ra nhận hơn mười mấy món ăn, dù sao bây giờ anh cũng không có việc gì, cứ chờ ở trước cửa, cho tới khi tới giờ ăn trưa thì gọi mọi người ra ngoài ăn.

Tuy rằng nhân viên công tác đã ăn phần cơm hộp của mình nhưng khi Yoon Cheon Seo cho mấy người bán đồ ăn vặt đem đồ tới vẫn rất được hoan nghênh, nhanh chóng bị tranh hết.

Kim Nam Kook rút giấy ăn lau miệng, chỉ vào Kwon Ji Yong đang ngồi trên sofa nói “Khẩu vị của cô bé này không tồi”

Kwon Ji Yong ăn đồng đồ mà Yoon Cheon Seo mua, cười đắc ý “Vâng, cảm ơn đã khen”

Kim Nam Kook cười nhạo nói “A, anh khen Cheon Seo thì có quan hệ gì tới cậu đâu mà đắc ý vậy?”

Kwon Ji Yong bưng bát canh gà lên uống một ngụm, sau đó chỉ vào đồng đồ ăn vặt nói “Tất cả đều dính ánh sáng của em đó! Anh cho mấy thứ này là để cho ai hả?”

Kim Nam Kook không thể nói với cái tên mặt dày hơn cả tường thành này rồi “Bây giờ ngoài bát mì này ra thì có cái gì là đưa tới riêng cho cậu nào?” Anh trở về chỗ cũ ngồi xuống, cố ý nói “Vừa nãy anh mới ăn đậu phộng xong, ăn ngon tới mức chịu không nói, đã no rồi còn muốn ăn tiếp. Đáng tiếc là có người nào đó vì phải hát nên không thể ăn đó ~~”

Kwon Ji Yong dừng tay lại, trong nháy mắt hiểu được tại sao Yoon Cheon Seo đang giận mình mà vẫn cho một bát mì tới. Không phải vì đây là món ngon nhất mà là để hấn không đi ăn mấy thứ kia.

Yoon Cheon Seo đi chơi bên ngoài một ngày, đang do dự không biết nên về khách sạn hay tới hậu trường sân khấu thì Kim Nam Kook gọi điện.

“Cheon Seo, bây giờ em đang ở đâu? Sao còn chưa về?”

“Có chuyện gì ạ? Em đang nghĩ nên về khách sạn hay tới hậu trường sân khấu” Yoon Cheon Seo cảm thấy kì quái khi Kim Nam Kook dùng giọng cấp bách, nghĩ chắc anh ấy tìm cô có việc.

Kim Nam Kook nghe xong lời của cô thì nói “Đương nhiên là tới sân khấu rồi! Ji Yong hỏi anh rất nhiều lần, hỏi sao em chưa tới, bây giờ kém cậu ta lên sân khấu mà!”

“Hỏi em làm chi? Em nghe Seung Ri báo trước khi diễn thì ở hậu trường rất bận rộn, em tới không phải làm phiền sao?” Trước khi Yoon Cheon Seo tới Đài Bắc đã hỏi Seung Ri thì biết hôm biểu diễn,

hậu trường giống như chiến trường đánh giặc vậy, cho nên cả hôm nay cô mới đi ra ngoài chơi, không dám tới làm phiền.

Kim Nam Kook thật sự muốn quỳ trước mặt Seung Ri, sao ở đâu cũng thấy có cậu ta vậy trời “Sao mà phiền chứ? Em tới Đài Bắc, tâm trạng của Ji Yong rất tốt! Trước khi lên sân khấu cậu ta có chút khẩn trương, nếu em không về thì cậu ta không diễn được đâu! Mất bao lâu nữa em mới sang đây được?”

“...” Yoon Cheon Seo nhìn đồng hồ nói “10 phút? Em ngồi tại quán café cạnh đó”

“....” Bây giờ Kim Nam Kook thật sự muốn quỳ trước mặt Yoon Cheon Seo. Gặp phải một cặp tiểu tổ tông như vậy, anh cảm thấy cả người phát đau rồi. Vừa nãy anh phải lo lắng trấn an Kwon Ji Yong để làm cái quái gì thế? Cô bé này đang ngồi ở quán café bên cạnh chơi đấy!!!!

Yoon Cheon Seo trò chuyện xong thì chạy đi tính tiền, di động bỗng rung tới một tin nhắn. Lúc cô đọc tin thì thấy là của Kwon Ji Yong “Bao nhiêu phút nữa?”

.....Rõ ràng cô vừa mới nói chuyện với Kim Nam Kook xong.....

Cuối cùng đành phải nhắn lại “5 phút” Sau đó Yoon Cheon Seo chạy tới cửa hậu trường vào sân khấu, đợi tới khi cô thở hồng hộc ở lối vào, đang tính gọi cho Kim Nam Kook ra đón mình thì thấy Kwon Ji Yong chạy tới đây.

Tới trước mặt cô, Kwon Ji Yong kéo tay cô vào trong hậu trường.

Yoon Cheon Seo nghĩ hẳn có chuyện gấp nên không hỏi gì mà chạy vào cùng. Khi tới hậu trường, Kwon Ji Yong đem cô kéo vào

phòng nghỉ của mình, đóng cửa cái rầm.

Chương 23: Kết thúc tuần diễn

Sau khi Kwon Ji Yong đóng cửa phòng lại, kéo Yoon Cheon Seo vào trong phòng vệ sinh rồi nói “Cạo râu cho anh, nhanh lên!”

Tuy rằng Yoon Cheon Seo bị một loạt hành động của Kwon Ji Yong dọa sợ nhưng cũng biết bây giờ không phải lúc hỏi này hỏi nọ. Cô cầm lấy dao cạo, dựa theo lần dạy trước của Kwon Ji Yong mà bôi kem lên cằm của hắn.

Kwon Ji Yong cảm thụ ngón tay mềm mại của Yoon Cheon Seo đung lên da thịt của mình, giống như móng vuốt của con mèo nhỏ đang chơi đùa với hắn, nhìn không được nhếch môi, im lặng cảm thụ. Cảm xúc lúc này giống như lần đầu tiên cô gái này cạo râu cho hắn, không đúng, là dịu dàng và cẩn thận hơn lần trước.

Yoon Cheon Seo hoàn toàn không biết suy nghĩ đó của Kwon Ji Yong, cô chăm chú vào việc cạo râu, không chế lực tay, nếu không lại để vết xước trên mặt Kwon Ji Yong.

Đợi sau khi cô cạo râu sạch sẽ thì phát hiện không làm hắn bị xước mặt.

Kwon Ji Yong rửa mặt, nhìn sườn má vừa lòng nói “Ừ, không tồi, có tiến bộ” Nói xong, không đợi Yoon Cheon Seo đáp lời đã trực tiếp kéo cô ra ngoài phòng nghỉ.

Người hóa trang Ji Eun vội vàng muốn chết, kéo Kwon Ji Yong ngồi trên ghế, vừa đánh phấn vừa trêu chọc hắn “Sao rồi? Bây giờ đã chịu cạo sạch rồi sao? Có cần chờ thêm không?”

Kwon Ji Yong ngại ngùng mỉm cười, liếc nhìn Yoon Cheon Seo qua gương thì phát hiện cô đã tự giác ngồi vào ghế sofa bên tường lấy sách vở ra, không để ý không khí xung quanh, ngay cả chút xấu hổ cũng không có.

Lúc khước mắt Kwon Ji Yong vẫn nhìn về phía Yoon Cheon Seo, người hóa trang Ji Eun bất đắc dĩ nói “Ji Yong à, bây giờ cô bé không biến mất đâu, cậu đừng nhìn chăm chăm như vậy”

Kwon Ji Yong thu lại ánh mắt cười nói “Em biết rồi chị Ji Eun”

Đội hóa trang xong, Kwon Ji Yong mới nói với Ji Eun “Chị, lát nữa chị nhìn giúp em một chút, đừng để cho người khác làm phiền cô ấy, nếu có người tới hỏi đông tây thì chị ngăn lại nhé, đừng khách khí với bọn họ” Mấy hôm trước chị Ji Eun cũng tới đảo Jeju, xem như quen thuộc Yoon Cheon Seo nên hẳn mới nhờ chị Ji Eun giúp đỡ.

Ji Eun cười đáp ứng “Biết rồi, chị sẽ nhìn giúp em. Nhưng mà...” Cô nhìn Kwon Ji Yong một cái nói tiếp “Em chưa thấy bộ dạng mà Cheon Seo dùng với người xa lạ nhỉ?”

Kwon Ji Yong nhớ lại lần đầu hai người gặp nhau nói “Có ạ, em cảm thấy rất đáng yêu”

“....” Ji Eun cố gắng khắc chế mình không gào với hắn, nói tiếp “Trước khi em giới thiệu cô bé với bọn chị, bọn chị đã gặp cô bé vài lần ở thang máy, khí thế đó ngay cả mấy chị lâu năm cũng phải cảm thán, trách không được Seung Ri không dám tới gần, thật sự vô cùng lạnh nhạt, không có giống bộ dạng lúc cô bé và em tới nhà ăn đâu, có người trong bọn chị còn bảo đó là máy nóng lạnh tự động cơ. Cho nên em không cần lo lắng đâu, chỉ cần em không ở đây thì cô bé sẽ khôi phục lại bộ dạng ban đầu”

Kwon Ji Yong được trang điểm xong, ngồi cạnh Yoon Cheon Seo nhìn cô phiên dịch tiểu thuyết sang tiếng Trung, kìm không được hỏi “Phiên dịch thế nào?”

Yoon Cheon Seo nhìn hắn một cái, không để ý nữa tiếp tục làm việc. Kwon Ji Yong cũng không quan tâm, đem cằm đặt lên vai Yoon Cheon Seo, lâu lâu chỉ vào mấy chữ không biết hỏi “Chữ này đọc thế nào?” “Chữ này có nghĩa gì vậy?”

Yoon Cheon Seo tiếp tục công việc, hoàn toàn không để ý ngón tay chỉ loạn trên bài viết của mình, chỉ dùng bút đẩy tay hắn sang một bên.

Mọi người trong phòng nghỉ nhìn cách hai người ở chung mà ngây người, cái tên không ngừng làm phiền người khác này không phải là có người đóng giả Kwon Ji Yong đó chứ?

Chỉ có Ji Eun mới biết nguyên nhân mà Kwon Ji Yong cố ý làm vậy cho mọi người nhìn, miễn lát nữa có người không có mắt tới chọc Yoon Cheon Seo.

Đã gần tới bảy giờ kém, thời gian mà buổi diễn mở màn, tổng giám hiện trường đã tới báo cho Kwon Ji Yong đang làm phiền Yoon Cheon Seo cần lên sân khấu. Kwon Ji Yong nhìn đồng hồ, để laptop trong tay cô ra chỗ khác, ôm cô ba giây mới buông ra, cùng nhân viên công tác lên sân khấu biểu diễn.

Lúc hắn rời đi Yoon Cheon Seo nhìn đồng hồ, cho tới khi đồng hồ chỉ tới đúng giờ thì ngoài sân khấu vang lên tiếng hoan hô lớn, xuyên qua vách tường, nổ trong tai cô, sau đó mới bắt đầu công việc phiên dịch của cô.

Trong lúc Kwon Ji Yong trở về đổi trang phục, hai lần đầu còn cố ý nhìn Yoon Cheon Seo chăm chăm, cho tới khi cô ngừng bút trong

tay mới nhìn hắn, lúc đó hắn mới chuyển ánh mắt đi, dùng thời gian còn thừa uống nước, thay trang phục. Sau đó mỗi lần hắn về Yoon Cheon Seo đều nhìn hắn, miễn cho hắn phân tâm làm mất thời gian nghỉ ngơi hồi phục.

Trong lúc này, có mấy người không hiểu chuyện tới chào hỏi Yoon Cheon Seo. Yoon Cheon Seo bị làm phiền dừng bút, liếc mắt nhìn mấy cô gái nhỏ, sau đó nhìn chị Ji Eun gần đó, thấy chị Ji Eun nghiêm túc lắng đầu, cô không thèm liếc mắt nhìn đối phương, tiếp tục công việc phiên dịch của mình.

Buổi biểu diễn kéo dài tới hai tiếng rưỡi, sau khi hát xong bài hát cuối cùng, cùng những người yêu âm nhạc hẹn lần sau gặp lại, trước khi xuống đài, Kwon Ji Yong để tay lên trái tim mình làm hình trái tim khiến cho người yêu âm nhạc hét chói tai.

Từ sân khấu trở về phòng nghỉ, dọc đường không ít nhân viên công tác vỗ tay chúc mừng buổi diễn chấm dứt tốt đẹp, Kwon Ji Yong cũng cúi đầu tỏ vẻ cảm ơn.

Cho tới khi hắn nắm tay Yoon Cheon Seo lên xe của mình ngồi thì mới trầm tĩnh lại, hít sâu thở ra một hơi, nằm lên đùi Yoon Cheon Seo.

Những người khác trên xe thấy vậy mới hiểu tại sao hắn đòi ngồi nguyên cả dãy ghế cuối... Sau đó, mọi người đều tự giác làm bộ không thấy, quay đầu nhìn ra cửa sổ, thật ra là nhìn trộm qua tấm gương cửa sổ để xem hành động hai người ở dãy ghế cuối.

Yoon Cheon Seo nhìn khuôn mặt mệt mỏi và đầy mồ hôi của Kwon Ji Yong, tay vuốt lên đầu hắn, phát hiện cả đầu của hắn đều ướt đẫm.

Cô dừng một chút, cắn môi hỏi “Vui vẻ?”

Kwon Ji Yong gật đầu, xoay người đối mặt với cô nói “Thân thể mệt gần chết nhưng trong lòng rất thỏa mãn” Ánh mắt hấn sáng như sao nhìn mặt Yoon Cheon Seo cười hỏi “Cuối cùng cũng chịu nói chuyện với anh rồi?”

Yoon Cheon Seo nhìn hai mắt của hấn, cúi đầu cắn lên mặt hấn một cái mới thản nhiên ừ một tiếng, tỏ vẻ chấm dứt chiến tranh lạnh.

Kwon Ji Yong sờ má bị cắn, thỏa mãn mỉm cười, điều chỉnh tư thế nghỉ ngơi.

Động tác và biểu này này làm mọi người trong xe điên cuồng! Một ngày mệt mỏi là cái gì chứ? Bọn họ còn mong trở về sớm để cùng mọi người tám chuyện này đó!!!

Hơn một tháng tiếp theo, Yoon Cheon Seo theo Kwon Ji Yong tới Hồng Kông, Thượng Hải, Thái Lan, Indonesia và Singapore để triển khai tuần diễn. Trong lúc đó, Tae Yang, TOP, Seung Ri đều được mời tới làm khách quý giúp đỡ trong buổi diễn, mà sau khi làm xong nhiệm vụ khách quý bọn họ đều có ý đồ lừa cô gái nhỏ Yoon Cheon Seo trở về Hàn Quốc chung. Chuyện này chính là nhiệm vụ khiêu chiến hàng đầu của mỗi người, thậm chí còn có một khẩu hiệu “Infinity Challenge” cho nhiệm vụ này. Mỗi lần thấy Kwon Ji Yong tức đến mức giơ chân, tâm tình vô cùng tốt. Nhưng mà, cho tới buổi diễn chấm dứt thì cũng chưa có ai hoàn thành khiêu chiến.

Ngày 1 tháng 7, Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo trở về Hàn Quốc.

Trong ngày đó, giữa 12 giờ trưa, 2NE1 ra mắt bài hát [Fontana Di Trevi], ngay hôm đó all kill tất cả các bảng xếp hạng, đứng hạng nhất.

Ca từ miêu tả những tình tiết ở Địa Trung Hải, tươi mát mà tao nhã, lãng mạn nhưng vui vẻ, bài rap nhẹ nhàng, không những được người yêu âm nhạc thích mà còn được giới bình luận khen ngợi không ngừng, lời khen ngợi bài hát này giống như giọt nước làm dậy sóng trong hồ nước phẳng lặng.

Ngày 5 tháng 7, YG thừa cơ hội đó cho ra ca khúc [Prague Spare], tiếp tục all kill và dành hạng nhất.

Ca từ giống như bài thơ mộng ảo kia khiến cho người sáng tác C trở thành người được tìm nhiều nhất trên mạng.

Những nhà bình luận âm nhạc có tiếng đều rất lưu tâm tới người viết nhạc C, họ bảo các bài hát [Pirate], [Blue Eyes], [Fontana Di Trevi] và [Prague Square] đã mở ra một trường phái ca từ mới cho Hàn Quốc, mở đầu cho một phong trào âm nhạc tình yêu mà không có những lời bài hát như anh yêu em, em yêu anh, anh không yêu em cũ mèm của Hàn Quốc, mở đầu cho những bài hát có ca từ tràn đầy sức sống, vui vẻ và mở ra con đường mới cho K-pop. Nhạc của C đã mang người nghe tới Bắc Âu, Italy, Tiệp Khắc, nếu gọi hắn là người viết lời, không bằng gọi hắn là 'Người làm thơ bằng ca từ' thì đúng hơn.

Bình luận một khi đã nói thì sẽ không ít người chia sẻ. Những lời đó cũng được những người yêu ca nhạc tán thành.

Ngoài những fans của Lee Ha Yi và 2NE1 cũng không ít người yêu âm nhạc vì thích ca từ của C mà tải nhạc xuống, khiến cho cô trở thành người viết lời được yêu thích nhất.

Bây giờ có không ít người yêu âm nhạc đoán trên mạng, họ có một nghi vấn, C là nam hay nữ, tại sao YG lại giấu thông tin của C, vì sao C lại chọn thần bí bí ẩn như vậy.

Các tạp chí lớn và những show truyền hình đều liên hệ với YG, muốn phỏng vấn hoặc lấy tư liệu của C nhưng đều bị YG từ chối vì lý do C không muốn người khác biết quá nhiều về bản thân, YG cũng tôn trọng ý nguyện này của C.

Những công ty giải trí khác không ngừng làm vài động tác nhỏ, muốn tìm hiểu C là thần thánh phương nào để đào góc tường nhà YG.

Chủ tịch Yang đối mặt với di động vang không ngừng, vừa đau đầu lại vừa vui vẻ. Sau khi ông từ chối một tạp chí âm nhạc muốn phỏng vấn C xong lại thấy di động vang lên, cuối cùng cảm thấy không thể để vậy mãi. Ông gọi điện cho đài SBS, tỏ vẻ đồng ý cho 2NE1 tham gia một show, ở đó sẽ tiết lộ một ít thông tin của C.

Tổ tiết mục SBS nghe xong, các PD đều chạy tới phòng chủ tịch giành 2NE1 vào chương trình của mình. Sau khi ban quản trị thảo luận với nhau thì nhất trí cho phát ở chương trình [Hwasin] mới nổi không lâu và chương trình [Running Man] được nhiều người xem nhất.

Mà ngoại giới này đó đều hỗn loạn, một mục cùng Yoon Cheon Seo không quan hệ. Nàng thậm chí không biết chính mình ở Hàn Quốc âm nhạc giới nhắc lên nhiều gió lốc, nhân khí không thua kém nhất lưu thần tượng ca sĩ.

Cô gái đang được mọi người quan tâm trên mạng bây giờ đang nhất mình trong phòng làm việc với Kwon Ji Yong để tiến hành việc biên khúc cho [William Castle] và [God Father]

Chương 24: Tham gia Hwasin

“Trước khi tấu nhạc vang lên thì cho tiếng đế mèn kêu thì thế nào? Hình ảnh bắt đầu từ ngoài vào” Kwon Ji Yong ngồi ở bàn làm việc, dùng bút máy chỉnh khúc phổ và ca từ, đề nghị với Yoon Cheon Seo “Sau đó cho tiếng vó ngựa để biểu hiện sự xuất hiện của nhân vật chính”

Yoon Cheon Seo ngồi xếp bằng ở đối diện hẳn, tưởng tượng một chút, gật đầu đồng ý “Ok, sau đó cho tiếng cửa gỗ cũ kêu, lúc đó nhạc vang lên thì hình ảnh chuyển tới thời trung cổ”

Kwon Ji Yong gật đầu, nhớ những ý tưởng đó nói “VẬY em cảm thấy nên dùng nhạc cụ nào để diễn tấu? Anh thích không khí quý dị âm trầm, có loại nhạc cụ nào thể hiện được cái này không?”

Yoon Cheon Seo suy nghĩ hỏi “Anh thấy đàn oóc thế nào? Em thấy nó phù hợp yêu cầu của anh, lại có cảm giác của thời Trung Cổ”

Kwon Ji Yong xoa môi suy nghĩ một lát rồi đồng ý “Anh cảm thấy không tồi, nếu không chúng ta thử trước.

Hai người sửa chữa rồi nghe thử một chút, ngoài việc dùng ý tưởng ban nãy, ở bên trong mang theo chút âm thanh quý quái đáng sợ, xây dựng một phong cách hợp với kiến trúc gothic trung cổ.

“A a a a! Anh rất thích!” Nghe bản demo mà hai người dùng cả một ngày để làm ra, Kwon Ji Yong hưng phấn đứng lên hét, phát tiết cảm xúc của bản thân.

“Thích cái gì?” Chủ tịch Yang cùng nhóm 2NE1 đi vào để thương lượng nên để lộ tin tức gì trong show, chưa kịp mở cửa đi vào đã nghe tiếng Kwon Ji Yong kích động hô to.

Thấy chủ tịch Yang đi vào, Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo buông đồ trong tay, đứng lên chào chủ tịch.

“Hyung, các anh tới đây làm gì vậy? Có chuyện gì sao?” Kwon Ji Yong trực tiếp hỏi thăm, bây giờ là lúc hấn vội vàng chế tác album của mình, nếu không có tình huống đặc thù thì hấn không muốn người khác tới quấy rầy chút nào.

Chủ tịch Yang để bọn họ ngồi xuống mới mở miệng nói “Tôi không tới tìm cậu mà tìm Cheon Seo. Tôi sắp cho đám Chae Rin tham gia một talkshow, có tiết lộ một ít thông tin của C nên muốn tìm Cheon Seo để thương lượng nên đưa tin tức nào ra, cái nào thì giấu”

Yoon Cheon Seo tự hỏi một chút, nói ý nghĩ của mình, tóm lại là cô chưa làm tốt việc sẽ ra mắt mọi người nên khi tham gia talkshow có thể nói những chuyện bình thường lúc mọi người ở chung nhưng không muốn lộ thông tin cá nhân. Lời đề nghị của Cheon Seo rất giống với suy nghĩ của chủ tịch Yang cho nên cuộc nói chuyện của họ rất nhanh hoàn thành.

Sau khi nói chuyện công việc xong thì chủ tịch Yang mới hỏi tiếp “Cậu còn chưa nói lúc này cậu lên cơn gì vậy? Có bài hát mới hay à?” Bây giờ album mới của Kwon Ji Yong chính là chuyện lớn của công ty, chủ tịch Yang rất quan tâm với tình huống phát triển của album này.

Kwon Ji Yong vui vẻ gật đầu “Vâng, hyung, em rất thích bài hát này! Thật sự rất thích! Nhớ tới là điên cuồng luôn!” Kwon Ji Yong

vui vẽ khoa tay múa chân khoe khoang “Em và Cheon Seo thật sự là một tổ hợp hoàn hảo ~~”

Chủ tịch Yang và các em gái 2NE1 thấy cái kẻ da mặt dày đang khoe khoang thì không nói gì, chủ tịch Yang cười nói “Ji Yong à, cậu lây bệnh của Seung Ri khi nào vậy? Cậu đã vừa lòng như vậy thì cho tôi nghe trước đi, rốt cuộc là bài hát thế nào mà cậu kích động như vậy, hoàn hảo hơn so với bài [God Father] sao?”

“Phong cách không giống nhau thì sao mà so sánh được ạ? Hyung nghe xong thì sẽ biết” Kwon Ji Yong tin tưởng mười phần nói.

“Dây thực vật

đi đây bá tước phần mộ

cổ bảo lý một mảnh hoang vu

dài măn cỏ dại bùn đất

sẽ không kỵ tảo đem béo Nữ Vu

dùng tiếng Latin đọc chú ngữ ô..... Nàng nói buổi chiều tam điểm ánh Tae Yang chiếu vào giáo đường góc độ

sao biết được nói người kiếp trước là người sói vẫn là biên bức

cổ bảo chủ nhân William đệ Nhị vẽ mặt lạc má hồ

thói quen ở hấp hoàn huyết sau bắt đầu đánh hô

quản gia là một cái sẽ nói tiếng Pháp cứ chỉ tao nhã trư

hấp huyết tiền hội niệm John giáo lý Phúc Âm làm như bù lại

có được một đôi màu lam ánh mắt Catherine công chúa

chuyên ăn có ab nhóm máu công con chuột.....”

“Hyung thấy thế nào?” Kwon Ji Yong gấp gấp hỏi.

Chủ tịch Yang không chút keo kiệt khen ngợi “Trách không được cậu hưng phấn như vậy. Bài hát này sẽ giống như [God Father] cho xem, nó không phải là ca từ được sử dụng hiện tại ở Hàn Quốc! Tôi cho rằng bài hát đó đã tuyệt rồi, bây giờ phong cách hai bài này không giống nhưng lúc phối hợp lại thì thật sự không tồi, lần này hai đứa mở ra một phong cách mới cho giới âm nhạc Hàn Quốc rồi! Lần này tuyệt đối làm rung động cả giới âm nhạc cho xem!”

Bây giờ chủ tịch Yang còn kích động hơn Kwon Ji Yong, bài hát này không chỉ quan hệ tới lợi nhuận thu về mà còn liên quan tới danh dự và địa vị của Kwon Ji Yong và YG trong giới âm nhạc Hàn Quốc, bọn họ sẽ giữ một địa vị quan trọng trong giới âm nhạc Hàn Quốc.

Đúng như Ji Yong nói, hai đứa trẻ này là một tổ hợp hoàn hảo, ông chỉ có thể nói, hai đứa trẻ này chính là sinh ra cho nhau! Ca từ tuyệt mỹ của Cheon Seo cũng chỉ có khúc nhạc của Ji Yong mới hợp, cả hai cùng phát triển đúng là không tồi!

Ngày 5 tháng 7 là ngày mà show [Hwasin] chiếu, những người xem kì trước đều được một thông báo rất phấn khích nên khi kì [Hwasin] này chiếu thì không ít người mê nhạc của 2NE1 canh giữ trước YV.

Kì này là số đặc biệt của 2NE1, lần này cả bốn người CL, Bom, Dara và Min Ji đều tham gia.

Bọn họ tiến hành thuận lợi một phần ba show, sau đó bắt đầu đem chủ đề chuyển lên người của C.

“Bây giờ hai ca khúc mới của 2NE1 là [Fontana Di Trevi] và [Praque Square] đều được C, người viết lời được người trong giới gọi là ‘Người làm thơ bằng ca từ’ rất nhiều người đang tìm kiếm. Nhưng có không ít lời đồn 2NE1 bắt ép C viết bài hát này?”

Điều này thật sự rất khoa trương lại có chênh lệch, nhưng tất cả đều được cố ý mà nói vậy, mục đích để hấp dẫn người xem, hơn nữa cũng để cho khác quý có không gian giải thích và tiết lộ đôi chút.

Các em gái 2NE1 nghĩ tới lúc bọn họ nhờ Cheon Seo viết bài hát, cũng thấy bản thân có chút quá đáng nên liếc mắt nhìn nhau, nở nụ cười ngượng ngùng.

“Vâng, lúc đó là do chúng tôi tự động yêu cầu, bây giờ nghĩ lại cũng có chút quá đáng, có điều không nghĩ là C lại đồng ý”

Kim Hee Sun nghe vậy thì hỏi “Có thể kể cho chúng tôi chuyện gì xảy ra lúc đó chứ? Các bạn cố ý làm khó xử C sao?”

Các em gái nhanh chóng xua tay phủ định “Không phải, chúng tôi sao có thể làm C khó xử được!”

Dara nhanh chóng mở miệng giải thích chuyện hôm đó “Ngày đó là lần đầu Ji Yong giới thiệu C cho chúng tôi. Chúng tôi...” Chưa kịp nói xong thì đã bị MC giành lời.

“Vì sao GD lại giới thiệu cho các bạn? C và GD rất thân nhau sao?”

Dara gật đầu “Vâng, bởi vì lúc C vào công ty là lúc hợp tác với Ji Yong, hợp tác làm bài [Pirate] và [Blue Eyes] của Lee Ha Yi cho nên ở công ty thì hai người đó quen nhau nhất”

“À, thì ra là vậy” Bốn MC tỏ vẻ hiểu gật đầu.

Lúc này một MC chen lời nói “Hai bài hát này tôi đều rất thích, lúc đó down xuống để nghe nhưng mấy tuần sau vẫn nghe mà không thấy chán, ây dô, cho dù là ca từ hay là cách biểu diễn đều rất tuyệt!”

Nghe được câu cảm thán của hẳn, Kim Gura nói “Chúng tôi đều rất thích, thằng nhóc xấu xa, mọi người đều rất thích, sao cậu lại nói có mình cậu? Tốt nhất thì im lặng một chút mà nghe Dara kể đi”

Trừ bỏ MC vừa nói xấu hổ ra thì ai cũng cười ha hả.

Dara tiếp tục nói “Lúc ấy bài hát của Lee Ha Yi không ai biết hết, bởi vì chủ tịch làm công tác giữ bí mật rất chặt chẽ, tuy rằng bảo là ca từ đều làm tốt nhưng chúng tôi đều không được nghe dù chỉ bản demo, có điều nghe không ít lời đồn. Sau đó thì chúng tôi làm quen, trước buổi liên hoan chúng tôi tới phòng làm việc của Ji Yong tìm bọn họ, dưới sự giật dây của Seung Ri, Ji Yong hát cho chúng tôi nghe một đoạn trong bài hát cả hai làm chung, oa, lúc ấy chúng tôi đều choáng váng, hoàn toàn hóa đá!”

Nghe lời của cô xong thì mấy em gái khác đều gật đầu.

“Cho nên chúng tôi thương lượng với nhau, nhất trí nhờ C viết lời bài hát cho chúng tôi. Lúc liên hôn, chúng tôi thừa dịp Ji Yong không chú ý, đề nghị với C”

Shin Dong-Yeop bắt được đầu mối từ câu của cô nghi ngờ hỏi “Tại sao? Tại sao lại thừa lúc GD không chú ý mà đề nghị?”

Lúc này CL giải thích “Bởi vì C là người không thích xã giao cũng như không biết cách xã giao cho nên sau khi anh Ji Yong giới thiệu cho chúng tôi thì vẫn bảo vệ cho C, luôn sợ chúng tôi nói gì khiến C buồn”

Nghe xong lời giải thích của CL, Shin Dong-Yeop cảm thán “Xem ra quan hệ của GD và C rất tốt!”

CL gật đầu thừa nhận “Vâng, ở YG thì người thân với C nhất chính là anh Ji Yong”

Sau đó quay lại vấn đề vừa nãy, Dara tiếp tục nói “Lúc chúng tôi đề nghị với C, C bảo bản thân không biết phong cách của chúng tôi, chúng tôi nhanh chóng giải thích cho C, bởi vì C không biết phong cách của chúng tôi nên chúng tôi mới nhờ C viết lời”

MC nhanh chóng hỏi “Tại sao?”

“Bởi vì chúng tôi muốn thay đổi hình tượng của mình một chút. Chúng tôi cũng muốn mặc váy dài, muốn hát mấy bài hát mộng ảo, nhưng vẫn muốn giữ phong cách không giống người khác của 2NE1, muốn mọi người biết 2NE1 có thể không chế bất cứ thể loại nhạc nào. Chỉ có thể chủ tịch mới đồng ý cho chúng tôi hát những bài hát khác với phong cách ban đầu”

“Đúng đúng, Min Ji còn nói thêm muốn có hình tượng ưu sầu và bi thương của cô gái. Lúc chúng tôi nói xong thì cũng biết đề nghị của mình rất khó, C nghe xong ngậy ngấn cả người nhưng mà cuối cùng vẫn đồng ý, chúng tôi rất vui mừng”

Lúc này Kim Gura trừng mắt cảm thán “Ngày đầu tiên các em làm quen với C đã nói ra yêu cầu khó xử như vậy, C đương nhiên đồng ý rồi, xem ra C rất tốt bụng! Nếu là tôi thì tôi đã xông lên chửi thẳng vào mặt rồi đấy!”

Mọi người trong phòng đều biết hình tượng của Kim Gura, biết bởi vì để mọi người cười mà nói vậy nên đều nở nụ cười cố động.

“Bọn em có nguyên nhân mới dám làm vậy mà” Min Ji cười bổ sung “Tuy rằng C rất lãnh đạm với người ngoài, trước khi anh Ji Yong giới thiệu C với chúng tôi, ngay cả Seung Ri sunbae cũng bị khí thế của C ở trong thang máy dọa sợ không dám lên nói chuyện. Có điều...”

Không đợi cô nói xong thì nhóm MC đều kinh ngạc nói “Ngay cả Seung Ri cũng không dám lên bắt chuyện? Oa ~ Đó thật sự rất là...”

Đám Min Ji bị lời nói ngầm của MC chọc cười nói “Vâng, ngay cả Seung Ri sunbae cũng ngoan ngoãn đứng cạnh C, một câu cũng không dám nói”

“Ôi trời, thật sự rất mạnh mẽ” Đối với năng lực giao tiếp của Seung Ri, nhóm MC đều biết rất rõ.

“Nhưng mà” Min Ji nhân cơ hội giải thích tiếp “C rất dễ tính với bạn bè, đó là điều mà ai cũng bất ngờ. Trước khi chúng tôi được anh Ji Yong giới thiệu với C thì trên người C lúc nào cũng có sự phòng vệ chặt chẽ, rất lạnh lùng với người xa lạ, thái độ khác xa sau sau khi quen biết. Bởi vậy nên chúng tôi mới dám đưa ra yêu cầu khi quen nhau”

Kim Hee Sun gật đầu nói “Ồ, không nghĩ tính cách của C lại như vậy, chị thích. Thái độ đối xử cách biệt với người xa lạ và bạn bè này rất hợp với chị, lần nào đó giới thiệu bọn chị với nhau đi?”

“Cô Kim, cái gì mà hợp với cô? Còn giới thiệu cho nhau nữa, cô muốn làm gì?” Kim Gura ngồi cạnh thấy Kim Hee Sun nói vậy thì vội vàng chọc cô.

Lúc này Bom dùng khuôn mặt bánh bao nói “Em cũng thích tính cách này. C đối với bạn bè có thể nói là muốn gì được nấy, cho nên Ji Yong có triệu tập chúng em để họp đấy!”

Các MC đều bị điều này khơi dậy trí tò mò, điều này không ở trong nội dung của kịch bản, bọn họ nhanh chóng hỏi “Vì sao lại họp? **Chuyện gì sao?**”

Bom bị phản ứng khoa trương của họ dọa sợ, ngay người sau đó mới giải thích “Ban đầu Ji Yong giới thiệu C với mọi người là để C có thêm bạn bè, cũng như đem những người có quan hệ tốt trong YG giới thiệu với C, lại không biết C lại mềm lòng với bạn bè nên mới mở cuộc họp với chúng tôi, mọi người đồng ý không thể tùy tiện giới thiệu C cho người khác, sợ C bị người khác lợi dụng hoặc ăn hiếp, chỉ có người có nhân phẩm tốt với tính tốt thì mới giới thiệu một chút”

CL bổ sung “Ngay cả chủ tịch của bọn em cũng tham dự, hơn nữa vô cùng đồng ý với ý kiến của bọn em”

Shin Dong-Yeop nghe xong thì cảm thán “Đương nhiên rồi, bây giờ C chính là bảo vật của YG các cô đấy! Không biết bao nhiêu người hâm mộ đâu, nói không chừng các công ty đều tìm tin tức, có thông tin chuẩn xác là tìm cách đào người mà, chủ tịch các cô dĩ nhiên hi vọng có thể giấu C rồi!”

Các em gái 2NE1 mỉm cười gật đầu đồng ý.

.....

Kì [Hwasin] này được chiếu, rating còn cao hơn cả kì có mặt Kwon Ji Yong và Dae Sung. C lại xếp hạng đầu trong bảng tìm kiếm, mà xếp vị trí thứ hai là quan hệ của C và Kwon Ji Yong, vị trí thứ ba là câu hỏi C là nam hay nữ.

Chương 25: Quay MV

Kwon Ji Yong đang thời kỳ chuẩn bị quay MV của [William Castle] và [God Father].

Hôm nay hắn và Cheon Seo ngồi ở bàn ăn ăn cơm, Yoon Cheon Seo nói ý tưởng của cô với hắn, viết ra tình tiết, chọn hình ảnh, đạo cụ và những thứ liên quan.

Kwon Ji Yong nghe kĩ, nghĩ nghĩ rồi buông đũa đề nghị “Không bằng em giúp anh quay hai MV này ha?”

Yoon Cheon Seo sững sốt một chút, thấy vẻ mặt đầy tự tin của hắn, không hề giống như nói đùa, lắc đầu “Không được, em chưa từng làm đạo diễn, không tốt đâu”

Kwon Ji Yong sớm biết cô sẽ không đồng ý, tiếp tục giục dây “Không phải là đóng phim, MV không cần nhiều kỹ xảo lắm. Với lại chẳng có ai hiểu ý cảnh của hai bài này bằng em, không phải sao?”

Yoon Cheon Seo bất động, sau đó đưa ngón trỏ bên tay phải chỉ vào Kwon Ji Yong ngồi đối diện mình nói “Anh”

“...” Kwon Ji Yong nở nụ cười bất đắc dĩ nói “Anh cũng muốn tự mình quay lắm nhưng anh còn phải chuẩn bị các khâu của âm nhạc nữa, không có thời gian mà chuẩn bị về phần này. Em giúp anh lần này được không?”

Yoon Cheon Seo cúi đầu ăn cơm tiếp nói “Em cũng rất bận, phải phiên dịch, còn viết sách mới, bận lắm”

Kwon Ji Yong ôm tay, dựa lưng vào ghế nhìn Yoon Cheon Seo chăm chăm một phút rồi nói “Anh luôn nghĩ tại sao em dùng tên CC để viết sách, nghĩ kĩ thì thấy, cái tên này hẳn là Cellia nhỉ?” Thấy Yoon Cheon Seo bị hấn hấp thu sự chú ý thì nói tiếp “Nhưng mà ngày đó, lúc anh chuẩn bị sửa bài hát thì tìm bộ tiểu thuyết liên quan tới nó, phát hiện một chuyện thú vị này” Càng nói càng chậm, lúc này Yoon Cheon Seo đã khẩn trương nhìn hấn.

Biểu tình khẩn trương của cô làm hấn càng chắc chắn, mỉm cười hỏi “Không phải đúng như cách anh đoán chứ?”

Mặt Yoon Cheon Seo đỏ bừng, cô cúi đầu im lặng ăn canh.

Kwon Ji Yong uốn người về phía trước, nâng cằm cười ác liệt “Oa, anh vốn chỉ nghĩ nó có 1% là đúng thôi, bây giờ hẳn anh đoán đúng rồi nhỉ? Nhóc con, em ngây thơ quá!”

Yoon Cheon Seo thật sự muốn đem cái mặt khám vào mặt bàn, Kwon Ji Yong không thèm buông tha cô nói “Cho nên ý nghĩa của từ CC chính là Cellia Corleone hử? Em lại lấy họ của ‘tình nhân trong mộng’ Michael Corleone làm họ sao?”

Yoon Cheon Seo thả cái muống ra, lấy tay che mặt nhỏ giọng giải thích “Khi đó em chỉ mới mười lăm tuổi...”

Kwon Ji Yong nhìn bộ dạng then thừng tới mức muốn khám mặt vào bàn của cô, cố gắng nín cười đề nghị “Thế nào? Chúng ta làm giao dịch nào! Em giúp anh làm MV, anh giúp em giữ bí mật này, sau này không bao giờ nhắc lại. Nếu không” Hấn nhíu mày “Sau này anh sẽ sửa cách gọi, gọi em là CC, dù sao bây giờ ai cũng gọi em là Cheon Seo, anh cũng không muốn gọi giống họ chút nào. Em thấy sao hử CC?” Lúc kêu ‘CC’ hấn cố ý nhấn vào chữ ‘C’ phía sau.

Dưới sự uy hiếp của hắn, Cheon Seo chỉ có thể đồng ý “Thành giao!”

Kwon Ji Yong nhìn khuôn mặt đang bị hai tay che đi thì bật cười, cái bộ dạng này thật sự rất đáng yêu khiến hắn muốn ăn hiếp con bé này!

Tuần tiếp theo, Kwon Ji Yong nhốt mình trong phòng làm việc chuẩn bị khâu của cuối bài hát, Yoon Cheon Seo thì giúp hắn chuẩn bị khâu quay MV.

Tuy rằng cô bị uy hiếp mới đồng ý nhưng mà nếu đã đồng ý thì cô sẽ cố gắng làm cho tốt nhất để không làm Kwon Ji Yong thất vọng. Vì vậy cô bỏ hết công việc của mình, bản thân bỏ hết mười phần sức vào việc công tác chuẩn bị, tranh thủ mọi thời gian để Kwon Ji Yong đi ra khỏi phòng làm việc thì quay MV ngay.

Nếu đã không biết MV quay như thế nào, Yoon Cheon Seo nói ra những vấn đề về hình ảnh của hai bài hát ra. Cái này không khó gì với cô cả, bởi vì lúc viết bài hát thì hình ảnh cũng tồn tại rồi. Cô chỉ cần căn cứ theo hình đó mà chia ra chỗ nào dùng cảnh nào thôi.

Sau khi vẽ những cảnh đó, trang phục và đạo cụ của MV Yoon Cheon Seo cũng không tính để cho người khác nhúng tay vào, toàn bộ đều tự bản thân làm. Vì vậy cô cố ý bay tới Ý, dùng hết sức lực tìm những đồ cũ đang được bán, cô mua những thứ lớn như bàn học gỗ cũ, thậm chí tới những thứ nhỏ nhất như cây bút máy hay một chén trà đều mua cho bằng được để MV có thể đạt tới trình độ hoàn mỹ nhất.

Chưa tới một tuần nữa đã quay [God Father], trang phục hắn không thể làm kịp. Yoon Cheon Seo đành phải giảm yêu cầu xuống. Ở trong phim mà cô lấy ý tưởng, những người đó mặc bộ nam trang ermenegildo zegna của Ý. Cô đi tìm nơi may đồ ermenegildo zegna

tại Ý, chọn áo cho Kwon Ji Yong, sau đó nhờ thợ may chỉnh lại cho vừa số đo của Kwon Ji Yong.

Sau đó đem đồng trang phục và đạo cụ gửi về Hàn Quốc, Yoon Cheon Seo tiếp tục bay sang Anh quốc.

Lần nay qua hai MV [God Father] và [William Castle], hai cái đều theo phong cách trung cổ. Mặc dù ở Ý có giáo đường hợp ý Yoon Cheon Seo nhưng không tìm được một cổ堡 vừa lòng. Để tiết kiệm thời gian và chi phí quay chụp, bọn họ không thể đem những thiết bị quay sang hai nước khác nhau để tìm cảnh chụp cho nên Yoon Cheon Seo muốn lấy địa điểm quay ngoại cảnh cố định tại Anh quốc, cô đã tìm ra được nơi quay phim vừa lòng trong lòng, lần này bay sang Anh chỉ để xác định một chút.

Đàm phán được giá cả để quay xong, Yoon Cheon Seo tới phố Nievella một ngày rồi mới vừa lòng về Hàn Quốc.

Lúc trở về Hàn Quốc, Yoon Cheon Seo không dùng studio chuyên quay chụp mà đem đồng đạo cụ mua ở Ý về trang trí tại phòng làm việc, xây dựng văn phong trong tưởng tượng của mình. Sau đó, trước khi Kwon Ji Yong ra khỏi phòng làm việc, cô tiếp tục làm những công việc liên quan tới MV, vui vẻ ra tay theo suy nghĩ.

Cho tới khi Kwon Ji Yong hoàn thành tất cả các bài hát trong album, thỏa mãn đi ra khỏi phòng làm việc thì Yoon Cheon Seo cũng đã chuẩn bị quay MV rất tốt, chỉ cần nhân vật chính ra mặt nữa là có thể quay.

Hôm nay quay MV, Kwon Ji Yong nhìn phòng làm việc của Yoon Cheon Seo bị dọa sợ, không biết phải nói thế nào mới ổn “Cheon Seo à, em coi trọng nó quá mức rồi!”

Yoon Cheon Seo nhún vai không phủ nhận.

Kwon Ji Yong đi vòng nhìn đồng hồ trên bàn nói “Mấy ngày nay em đều làm việc tại đây?”

“Vâng” Yoon Cheon Seo gật đầu. Đây là lần đầu làm công việc không quen nên Yoon Cheon Seo bỗng dung dùng bộ dạng cao quý lãnh diễm lúc đàm phán với boss nói chuyện.

Kwon Ji Yong nhìn bộ dạng khác lạ của Yoon Cheon Seo thì biết cô lo lắng nên nói “Sao vậy? Khẩn trương lắm sao?”

Yoon Cheon Seo nhìn hấn một cái không nói chịu, coi như cam chịu.

“Thoải mái chút, nhân viên công tác trong YG như người một nhà, không cần khẩn trương” Kwon Ji Yong ngồi cạnh an ủi cô.

“...” Yoon Cheon Seo ngẩng đầu nhìn hấn một cái.

Kwon Ji Yong cảm nhận được có gì đó không tốt, biết tiếp theo không phải lời hay gì nhưng vẫn hỏi “Em có gì muốn nói sao?”

“...” Yoon Cheon Seo nhìn hấn thành thật nói “Em lo lắng lát nữa nói ‘NG’ [1] với anh thì anh sẽ giận”

[1] NG: Not Good – cảnh quay sai, hồng cần phải quay lại.

Kwon Ji Yong nở nụ cười nói “Anh? Anh mà NG á?!”

Yoon Cheon Seo nhìn bộ dạng không quan tâm của hấn giải thích “Bây giờ em luôn khai thác ở tâm lý, nhắc nhở bản thân không bắt anh làm hành động như mấy diễn viên. Nếu anh có tin tưởng với năng lực của mình là tốt, khỏi cần em làm áp lực tâm lý”

“...” Kwon Ji Yong một câu cũng không nói, phui mông đi hóa trang.

TOP vẫn luôn muốn thay Kwon Ji Yong đóng vai chính thì bom hơi cho Seung Ri tới chỗ Yoon Cheon Seo, vừa tới thì nghe cuộc đối thoại này, nhìn Kwon Ji Yong câm nín thì cười đau hết cả ruột. Thật sự không uổng công hai người bỏ hết công việc sang đây thăm hỏi.

Yoon Cheon Seo chào hỏi với họ xong thì tiếp tục đi thông báo cho người quay phim và người phụ trách ánh sáng. TOP ngồi vào sau bàn gỗ phong cách Baroque, Seung Ri cũng lắc lư trong phòng làm việc một vòng, nhìn thấy người mang trang phục tới thì chạy tới xem.

Seung Ri vô cùng bán loạn mấy bộ tây trang, nhìn đám áo quần mới đem tới thì kích động vô cùng, đợi tới khi thấy tất cả đều là của ermenegildo zegna sau thì tay run lên “Chị Nana, không nghĩ tới lần này chị có thể mượn được quần áo của ermenegildo zegna, không chỉ một mà nhiều bộ như vậy! Quá đã! Sau khi quay xong thì chị cho em mượn mặc vài ngày nhé!”

Người phụ trách trang phục tên Nana chỉnh sửa áo quần trả lời “Chị không có năng lực lớn vậy” Liếc mắt nhìn Seung Ri nói tiếp “Quần áo này đều do đạo diễn đem về”

“Tất cả?” Seung Ri nhìn đồng quần áo nâng giọng hỏi.

“Ừ, tất cả” Nana vô cùng vừa lòng với phản ứng của hắn, rốt cục không phải mình cô thất thố khi nhìn thấy đồng trang phục này.

“Chị, cho em một bộ, để em thử xem, nhanh lên!” Phản ứng đầu tiên của Seung Ri chính là mặc thử, cậu thật sự rất thích bộ quần áo này.

Nana lấy bộ quần áo trong tay Seung Ri ra nói “Cậu chết tâm đi, tất cả cậu mặc không được đâu”

“Tại sao? Tại sao thế? Số đo của em và Ji Yong hyung không sai biệt mấy mà, trước kia không phải mọi người đều lấy size giống nhau sao? Mau lên, em thử một chút, không làm trễ việc quay MV của Ji Yong hyung đâu”

Nana thấy hấn kích động không cho mình làm việc thì đành ngoắc tay bảo Seung Ri đưa tai tới nói nhỏ “Cậu cho rằng là mua đồ sẵn sao? Lúc nhận nó chị đã để cho Ji Yong thử rồi, kết quả” Cô nhìn Yoon Cheon Seo cách đó không xa, nói với Seung Ri đang tập trung tinh thần “Kết quả, tất cả quần áo, cho dù là thắt lưng, khuỷu tay, ngực, độ dài của tay, và những thứ tương tự vậy đều dựa theo số đo chuẩn xác nhất của Ji Yong, mặc không rộng không chật chút nào hết. Nói cách khác, chỉ cậu khác Ji Yong dù chỉ 0,1 milimet cũng không mặc vừa”

Seung Ri nghe xong không tin nhìn Nana “Chị đùa em đấy à? Chỉ vì quay MV....” Seung Ri nhìn số lượng quần áo, thật sự muốn quỳ dưới chân Yoon Cheon Seo.

Nana thỏa mãn khi thấy bộ dạng bị kích thích của Seung Ri “Trước khi đạo diễn đi nước ngoài đã lấy số đo chuẩn của Ji Yong, chị không hiểu là để làm gì. Cho tới khi Ji Yong thử quần áo thì chị mới phát hiện tất cả đều dựa trên số đo chuẩn của cậu ta, em không biết đâu, lúc đó chị còn bị kích thích gấp bội lần em bây giờ đấy!”

Seung Ri liếc mắt nhìn đồng quần áo, nhanh chóng hô to với Yoon Cheon Seo ở xa “Cheon Seo à, vài ngày nữa anh cũng quay MV, em tới làm đạo diễn cho anh đi!!!”

Yoon Cheon Seo vừa mới trao đổi với nhiếp ảnh gia nghe vậy nghi ngờ hỏi “Mọi người sao vậy? Anh Ji Yong nhờ em quay MV giúp thì em có thể miễn cưỡng hiểu, dù sao ca từ cũng do em viết. Anh thì lên con gì đấy?”

TOP ở bàn làm việc không có chuyện gì đứng lên “Seung Ri à, cậu làm sao đấy?”

Seung Ri không để ý tới TOP hỏi Yoon Cheon Seo “Đống quần áo này em chuẩn bị cho anh Ji Yong hả?”

Yoon Cheon Seo nhìn quần áo trên giá một cái gật đầu “Vâng, lúc đó gấp nên không thể đặt may cẩn thận được, may mà trong tiệm còn mấy bộ có thể chỉnh sửa được, em chỉ nhờ họ chỉnh theo dáng người của anh Ji Yong, không nghĩ tới khi mặc vào thì không tồi, dáng của anh Ji Yong rất đẹp”

“...” Seung Ri nghẹn không thể nói ra lời, hấn ‘bi phần’ gào “Tiêu chuẩn của em là thế nào? Nó như vậy mà nói ‘Mặc vào không tồi’? Rồi cuộc thế nào thì em mới vừa lòng? Lúc anh Ji Yong quay [William Catsle] em cũng sẽ tìm bộ quần áo bá tước cho anh ấy sao?”

Yoon Cheon Seo nghi ngờ nhìn hấn “Vì sao không được?”

“...” Seung Ri trực tiếp ôm ngực “Em thật sự...”

Nói tới chuyện này Yoon Cheon Seo vô cùng đặc ý, vốn nghĩ phải hai ba tháng mới có thể, hơn nữa lúc chưa có thì cô không dám nói trước, may mắn sau khi làm giao dịch thì bọn họ cũng đồng ý trong mười ngày sẽ đem quần áo cho cô.

“Vâng, em ở tại Anderson & Sheppard một ngày, nhờ bọn họ làm bộ quần áo của bá tước, lễ phục dạ hội, mỗi thứ một bộ, sau đó sửa chữa, cũng nhờ họ làm trong vòng mười ngày” Cô thở dài “Nếu biết sớm phải quay MV thì tốt rồi, có thể dự tính thật sớm, lúc đó cũng không mệt như vậy”

Cả người Seung Ri đứng không vững rồi “Chỉ quay một MV mà em...”

Yoon Cheon Seo kì quái nhìn hắn nói “Vì quay MV nên mới làm vậy mà! Bình thường có ai mặc chúng đâu?”

“...” Em cũng biết bình thường không mặc sao??? Đây là tiếng lòng của mọi người xung quanh...

Thật ra bình thường Yoon Cheon Seo sẽ không nghĩ tới quần áo, cô không có ý theo đuổi đám quần áo xa xỉ, chỉ cần ăn mặc thoải mái là được. Nhưng lần này đã đồng ý quay MV cho Kwon Ji Yong, tuy rằng chỉ là quay một chút chứ không phải quay phim nhưng vì để Kwon Ji Yong không thất vọng nên cô sẽ không qua loa, dù chỉ một chi tiết nhỏ, chỉ cần có thể làm nó thật hoàn mỹ thì cô không ngại để nó hoàn mỹ. Nghĩ tới đây cô còn cảm thấy tiếc nuối “Ayo, em vốn tính mở đầu MV sẽ để cho anh Ji Yong mặc đồ cưới ngựa quay một chút nhưng mà trước kia không có quan hệ với Norton & Sons nên họ không đồng ý may quần áo cưới ngựa gấp cho anh Ji Yong, nhanh nhất cũng một tháng cho nên em đành gạt màn đó đi”

Mọi người thật sự muốn quỳ rồi, cứ nghĩ rằng Kwon Ji Yong đã hoàn mỹ quá mức rồi, không nghĩ tới đó chỉ là da lông thôi, hai người này mà ở cùng một chỗ không phải sẽ đem tiền của YG kiếm được ném đi ra ngoài sao?

“Cheon Seo à, phí quần áo lần này là công ty bỏ ra sao?” Seung Ri nghĩ, chỉ cần chủ tịch Yang ra tay hào phóng với Ji Yong hyung thì hắn cũng phải tranh thủ đi lấy đái ngựa như vậy.

“Không phải” Yoon Cheon Seo lắc đầu phủ định “Tiền công ty cho em đều dùng để mua đạo cụ” Cô chỉ mấy thứ bài trí trong phòng “Lần trước em về Mỹ cũng có chút tiền nên đủ để mua mấy thứ này”

“....Cheon Seo à, em bao nuôi anh đi!!!” Seung Ri kêu rên một tiếng, thật sự muốn chạy tới ôm đùi em gái này. Kết quả lúc Seung Ri nói câu này thì Kwon Ji Yong vừa đi tới, vì vậy, bạn học Seung Ri đáng thương bị đội trưởng của mình kéo lỗ tai ném đi chỗ khác.

Chương 26: Anh quốc

Từ khi MV bắt đầu quay, không biết Kwon Ji Yong có phải bị đạo diễn kích thích hay không mà hành động bùng nổ, cho dù là thâm trầm hay là sắc bén tàn nhẫn đều rất tốt, chỉ cần quay một lần là qua.

Quay MV thuật lợi xong, ngồi nhìn Kwon Ji Yong đang được chị Ji Eun trang điểm lại, Yoon Cheon Seo hỏi Seung Ri và TOP ở cạnh “Các anh có thấy ánh mắt sắc bén muốn giết người lúc này của anh Ji Yong là nhìn em không? Anh ấy có phải bất mãn chuyện gì không? Em có thể thấy được sát khí mà anh ấy phóng tới qua màn ảnh đó!”

“...” TOP và Seung Ri một trái một phải vỗ vai cô, cảm thán nói “Cheon Seo à, cuối cùng em cũng nhận ra! Nhưng mà, trừ sát khí ra em không nhận được điểm gì à?”

“Có gì khác nữa ạ?” Yoon Cheon Seo suy nghĩ một lát hỏi “Họa ngầm nhiều quá?”

“...” TOP và Seung Ri nhìn Kwon Ji Yong theo phản xạ, thở nhẹ một cái, may mà tên kia không nghe Yoon Cheon Seo nói, thật ra ý của bọn họ là ngoài ánh mắt giết người ra, em không thấy ánh mắt câu hồn người khác của tên đó cũng nhìn em sao???

Ở trong phòng làm việc quay phim một ngày thì xong, bọn họ quay ngoại cảnh ở Hàn Quốc hai ngày, phần còn lại là quay ở Anh quốc.

Từ lúc ngồi trên máy bay bay sang Anh, Yoon Cheon Seo vô cùng hưng phấn, tuy rằng người khác không nhìn ra nhưng mà Kwon Ji Yong có thể nhìn ra từ những giai điệu mà cô tự ngâm nga trong miệng, tâm trạng lúc này của cô không tồi.

Nhưng mà từ khi quay giáo cảnh xong thì cảm xúc của cô đột nhiên hạ xuống. Tuy rằng Kwon Ji Yong tò mò nhưng thời gian quay của bọn họ có hạn, hẳn chỉ có thể đợi sau khi quay xong thì hỏi thôi.

Lúc quay cảnh cầu nguyện ở giáo đường xong, những cảnh quay ở bên trong giáo đường cơ bản đã hoàn thành, tổ làm phim ra ngoài dựng đồ quay phim, đợi sáng mai khi chưa sáng hoàn toàn có thể quay tiếp.

Đợi sau khi chuẩn bị xong cũng đã hừng đông, Yoon Cheon Seo ngồi xồm trước cửa giáo đường, hai tay chống má, nhìn về phía xa, không biết đang nghĩ cái gì. Kwon Ji Yong cầm lấy một cái áo khoác cho cô, ngồi cạnh hỏi “Mệt sao? Có muốn vào trong xe ngủ một lát, tới giờ anh sẽ gọi em dậy”

Yoon Cheon Seo không thu tầm mắt lại, nhìn về quảng trường phía xa lắc đầu nói “Em còn tốt lắm, vào xe cũng không ngủ được, dù sao chưa tới hai tiếng nữa cũng bốn giờ sáng rồi, lúc đó có thể quay tiếp” Cô quay lại nhìn Kwon Ji Yong “Anh có cần nghỉ một lát không? Lát nữa không có phần quay của anh mà!”

Kwon Ji Yong giúp cô chỉnh lại áo khoác đang rơi xuống, cười nói “Không cần, anh ở đây đợi em quay xong, dù sao lát nữa chúng ta cũng có năm tiếng đồng hồ để đi tới tòa thành ở Leeds”

“À, vậy được rồi” Yoon Cheon Seo nói xong lại quay đầu nhìn về góc đường phía xa.

Kwon Ji Yong nhìn theo tầm mắt của cô, ngoài một màu đen thì chẳng có gì khác, hẳn tò mò hỏi “Nãy giờ em cứ nhìn ở đó chăm chăm, em đang nhìn cái gì thế?”

Ai dè nghe xong tâm trạng của Yoon Cheon Seo càng hạ, cô thu lại tầm mắt, cúi đầu nhìn giày của mình nhỏ giọng nói “Không thấy gì hết, cái gì cũng không có”

Kwon Ji Yong khó hiểu, cô bé này đang bị gì vậy?

Hắn nắm bả vai của Yoon Cheon Seo, kéo mặt cô để cô đối diện với mình, nhìn mắt cô dịu dàng hỏi “Nhóc con, em bị sao vậy? Lúc ở máy bay tâm trạng không tồi, sao tới đây lại như vậy?”

“...” Yoon Cheon Seo thở dài, tay chỉ về phía quảng trường nhìn chằm chằm hỏi “Anh có biết đó là nơi nào không?”

Kwon Ji Yong nhìn lại, ngoài màu đen ra thì chẳng thấy cái gì hết “Sao? Nơi đó nổi tiếng lắm hả?”

Yoon Cheon Seo gật đầu “Đó là chỗ quay [Thám tử Shylock], phố Baker 221b!”

“...” Kwon Ji Yong không thể phản ứng lại, hắn nghĩ nghĩ mới chần chừ hỏi “Không phải vì em không thấy họ quay phim ở đây nên tâm trạng trở nên tồi tệ đấy chứ?”

“Vâng” Yoon Cheon Seo dựa đầu lên vai hắn, mắt mát giải thích “Lúc trước em tới đây thì nghe bảo bọn họ sẽ tới đây quay vài cảnh, em còn nghĩ hôm nay tới đây xem một chút. Ai dè Martin còn đang ở New Zealand quay phim chưa về nên họ chưa quay được...”

“... Vì lí do đó sao?” Kwon Ji Yong cảm thấy mình lo lắng vô ích rồi “Em thích xem [Sherlock Holmes]?”

“Có thể xem vậy, đó là cuốn sách không tồi” Yoon Cheon Seo cảm thấy sau khi nói ra thì không còn buồn chán như vậy, thỏa mãn cọ cọ trên vai Kwon Ji Yong, điều chỉnh tư thế lại.

“VẬY sao em muốn nhìn họ quay phim?” Kwon Ji Yong thả lỏng bả vai, khó hiểu nói.

Yoon Cheon Seo nghĩ nghĩ, sau đó bắt hấn làm cam đoan “Anh hứa không được cười em mới được” Thấy Kwon Ji Yong gật đầu cô mới cầm di động ra, đưa một bức ảnh cho hấn xem “Đây là nam thần của em, anh ấy diễn Sherlock Holmes trong [Thám tử Shylock], em muốn nhìn anh ấy một cái, không nghĩ hôm nay không quay”

Kwon Ji Yong gật điện thoại, nhìn bức ảnh bên trọng, giọng điệu khó chịu hỏi ngược lại “Nam thần?”

Yoon Cheon Seo gật đầu “Vâng, Zoe bảo gọi anh ấy là nam thần”

Kwon Ji Yong không để cô nói hết câu, lập tức xóa bức ảnh ngay lập tức. Sau đó lấy điện thoại của mình ra, đưa bức ảnh của bản thân gửi qua điện thoại Yoon Cheon Seo rồi nói “Đây mới là nam thần của em!!! Nhớ chưa?”

“...” Bị động tác lưu loát của hấn dọa không phản ứng được, Yoon Cheon Seo chỉ có thể gãi trán, không tình nguyện gật đầu.

Sau khi quay hết những cảnh ở London, hai người cùng nhân viên công tác tới tòa thành ở Leeds để quay MV của [William Castle]. Cả hai hoàn toàn không biết fans đã bị status mới của Seung Ri trên Twitter và Me2day làm sôi trào.

Lần trước sau khi kỳ [Hwasin] của 2NE1 kết thúc, các fan bắt đầu thảo luận về quan hệ của Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo, thậm chí có không ít người ủng hộ CP GD-CC.

Lần này Seung Ri up bức ảnh phòng làm việc của Yoon Cheon Seo với đồng áo quần ermenedildo zegna sắp xếp thẳng thớm, bên dưới viết một dòng “C à, làm ơn quay cho tôi một MV đi!!!”

Bức ảnh được các fans chia sẻ khắp nơi, cũng có comt lại, đoán ý của hẳn.

Đợi tới lúc đám fans đạt tới cao trào của sự quan tâm thì YG mới giải thích: Trong album mới của GD có hai bài là làm chung với C, hơn nữa GD mời C làm đạo diễn của việc quay MV cho mình. Bức ảnh thứ nhất là ảnh chụp phòng làm việc của C, đó là địa điểm đầu tiên để quay MV. Thứ hai là trang phục mà GD mặc trong MV, tất cả đều do C cung cấp.

Lời giải thích vừa được tuyên bố thì đám fans kích động đến mức điên loạn, ngay cả phía truyền thông cũng đem lên làm đầu đề, nói rằng sau bài [Pirate] của Lee Ha Yi, 'Người làm thơ bằng ca từ' C và 'Thiên tài âm nhạc' GD lại hợp tác với nhau, giới âm nhạc đều vô cùng mong chờ bài hát mới này.

Tin tức mà giới truyền thông chú ý là album mới của Kwon Ji Yong, đám fan vừa mong chờ album mới cũng đem tiêu điểm dời lên quan hệ của GD và C. Cho dù là fan của GD hay fan của C đều chia thành hai nhóm, tranh luận vô cùng kịch liệt.

Fan của C cho rằng C là nam, chứng cứ chính bức ảnh của Seung Ri up lên nhìn rất lạnh lùng, vừa thấy đã biết là của nam.

Một nhóm khác cho rằng C là nữ, chứng cứ là ca từ lãng mạn mà cô viết cho Lee Ha Yi và 2NE1, chỉ có nữ mới có thể viết ra được lời bài hát tinh tế như vậy.

Hai bên tranh cãi kịch liệt, không ai nhường ai, sau đó yêu cầu YG công bố giới tính của C.

Nhưng mà những fan CP tỏ vẻ, cho dù C là nam hay nữ bọn họ đều ủng hộ GD ở cạnh C, bởi vì theo sự miêu tả của 2NE1 thì có thể

thấy dù C là nam cũng không thoát được phận nằm dưới.

...Nhìn đám comt của các fan, những người luôn nhiều chuyện của YG lập tức nghĩ: Đám trẻ, ánh mắt của các bạn không tồi, chỉ có mấy câu cũng đã phân tích được mấy việc này rồi...

Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo ở nước ngoài quay cuồng với việc quay MV, không rảnh chú ý tới tin tức trên mạng. Đám người YG cũng giấu nên đợi khi Kwon Ji Yong về Hàn Quốc mới biết chuyện này, dĩ nhiên hấn dạy dỗ Seung Ri một chút. Về phần Yoon Cheon Seo thì dù ở đâu cũng như nhau, hoàn toàn không biết trên mạng có đại chiến vì cô và Kwon Ji Yong.

Sau khi hoàn thành xong những cảnh cần quay là tới khâu cắt nối MV. Yoon Cheon Seo, Kwon Ji Yong và người chịu trách nhiệm cắt nối biên tập MV ở trong phòng, đầu tiên là thảo luận trình tự rồi mới chính thức bắt tay cắt ghép.

Ngày đầu tiên làm chung, mâu thuẫn bạo phát.

Yoon Cheon Seo muốn các cảnh diễn ra thật nhanh để tạo sự huyền bí, Kwon Ji Yong lại muốn những cảnh diễn ra chậm để lộ biểu tình và tâm lý của nhân vật. Hai người không ai nhường ai, ai cũng không bị đối phương thuyết phục, cho tới trưa, khi ra khỏi phòng làm việc, lúc đi tới nhà ăn cũng không thèm nhường nhau.

Mọi người ở nhà ăn nhìn hai người kia đang tách bàn ra ăn, không ai dám hỏi một trong hai nên bức cung người cắt nối “Này, hai người kia sao thế? Không phải bình thường đều ngồi ăn chung sao?”

Người chịu cắt nối biên tập nuốt miếng cơm, phiên muộn thờ dài “Đừng nhắc nữa, hai người kia vừa làm ầm lên, không nhường nhịn nhau chút nào. Tôi ở giữa hai người, khuyên không ngừng, cả hai lại

giống y như vợ chồng son cãi nhau, tôi chịu luôn” Hấn uống ly nước nói “Vất vả lắm mới tới giờ cơm, tôi phải trốn ra, không khí trong đó rất quý dị, buổi chiều vẫn vậy thì tôi sao chịu nổi chứ ~~”

Sáng hôm sau tiếp tục mảng biên tập nhưng người cắt nối biên tập biến mất.....

Tìm khắp công ty không thấy người, hỏi người khác thì không ai biết, gọi điện không nhận, cuối cùng hấn nhắn cho Kwon Ji Yong một tin, ý là hấn không chịu nổi không khí quý dị trong phòng làm việc, phần biên tập lần này hai người tự làm đi, hấn không tham gia.

Đây là lần đầu tiên trong lịch sử YG người biên tập vứt bỏ đạo diễn vào diễn viên chính, hai người Yoon Cheon Seo và Kwon Ji Yong trở thành cặp đôi được chú ý nhất của nhân viên công tác và nghệ sĩ trong YG. Hai người tự mình cắt nối biên tập trong một tuần, mọi người trong YG cá cược xem ai chiếm thế thượng phong. Điều này thông qua biểu tình lúc ăn cơm là có thể, người thắng thì vui vẻ, người thua thì phụng phịu khó chịu.

Buổi trưa ngày nào mọi người ăn xong mà không có việc thì đều ở nhà ăn đợi hai người kia, thấy kết quả mới đi. Nếu như có việc thì các bác gái ở căn tin chính là nơi phát ra tin tức tin cậy.

Về sau, khi được chủ tịch Yang đồng ý thì trang mạng cá nhân của nhân viên công tác ở YG cũng thay đổi status liên quan tới việc cá cược ở Twitter khiến các fan cũng cá nhau luôn =)))

Tất cả các fans cũng giống như nhân viên trong YG, đều cho rằng Kwon Ji Yong sẽ thắng, nhưng khi công bố thì hai bên đều bằng nhau. Mọi người cảm thán, xem ra C không dễ áp chế như vậy!!

Việc này vẫn cứ như vậy khiến cho các fan càng mong chờ album và MV nhiều hơn. Dưới sự mong chờ của mọi người, MV của hai bài

hát cũng đã xong phần biên tập.

Dưới sự yêu cầu mãnh liệt của mọi người, phòng chiếu phim nhỏ của YG đã mở, tất cả mọi người đều giành chỗ ở phòng chiếu phim, xem xong thì tất cả bạo phát, đây rõ ràng rất giống như trailer của phim đó!!! Một bộ thuộc dạng huyền ảo, một bộ giống như huyền ảo hài kịch.

Chủ tịch Yang vẫn là người có thần kinh mạnh mẽ, hồi phục tinh thần xong mới cảm thán "... Cheon Seo à, em dựa vào thủ pháp biên tập của phim điện ảnh phải không? MV này, em bỏ không ít công sức rồi..."

Sau khi lấy lại phản ứng, việc đầu tiên của Seung Ri chính là bỏ nhào tới trước mặt Yoon Cheon Seo, không thèm để ý tới Kwon Ji Yong nói "Cheon Seo à, em hãy bao nuôi anh đi!! Em hãy quay MV cho anh đi!!!"

Chương 27: Cuộc hẹn đầu tiên

Sau khi Yoon Cheon Seo hoàn thành phần biên tập cho hai MV mới của Kwon Ji Yong thì cũng trở về với công việc của bản thân. Cô dịch tiếp sách sang tiếng Trung, đưa cho nhà xuất bản ở Trung Quốc xong thì hoàn toàn nhập tâm vào việc sáng tác sáng mới.

Kwon Ji Yong tiến hành những bài còn lại của album, làm tạo hình, chụp áp phích, thiết kế bìa của album, quay MV, ghi âm bài hát, tất cả đều do mình hẩn xem xét, theo đuổi sự hoàn mỹ, bận tối mày tối mũi.

Mấy ngày nay, đừng nói là gặp, ngay cả nhắn tin cả hai chỉ có nhắn một tin duy nhất.

Ngày đó Yoon Cheon Seo đang viết tác phẩm trong phòng làm việc của mình thì di động vang lên tiếng có tin nhắn, cô sững một lát mới trở lại từ thế giới của sách, mở tin nhắn thì thấy Kwon Ji Yong nhắn ‘Nhóc con, em thấy lần này anh nên đổi tóc màu gì?’

Yoon Cheon Seo nhìn tiểu thuyết mình đặt trên bàn, không do dự trả lời ‘Màu bạc vàng’

Kwon Ji Yong không nhắn tin lại. Yoon Cheon Seo tiếp tục tập trung sáng tác, hoàn toàn quên chuyện này.

Hai ngày sau khi nhắn tin, gần sáu giờ chiều, cô dọn dẹp bàn nháp và sách tham khảo lung tung trên bàn, chuẩn bị đi gặp nhóm Chae Rin thì Kwon Ji Yong đẩy cửa vào.

Hẩn đi vào, tùy tiện quan sát phòng, đứng cạnh cửa sổ nói “Thế nào? Tạo hình mới của anh ấy”

Yoon Cheon Seo ngẩng đầu đánh giá một lát hỏi “Dưới mắt của anh là nốt ruồi à? Ai vẽ vậy?”

Kwon Ji Yong tới sofa ngồi xuống, dựa lưng về sau, cười đắc ý trả lời “Đương nhiên là anh rồi! Có phải đẹp lắm không? Anh nghe theo lời em nhuộm tóc bạc vàng đấy!”

Yoon Cheon Seo nhìn hần chăm chú một lát gật đầu trả lời “Elegant and Crazy! Hiệu quả tốt hơn một trăm lần em nghĩ!” Kwon Ji Yong chính là linh cảm cho sách mới của Yoon Cheon Seo, trong sách có một nhân vật dựa theo Kwon Ji Yong, bây giờ tạo hình mới của hần khiến cho Yoon Cheon Seo có thêm tạo hình tính cách của nhân vật mới.

Kwon Ji Yong không chút khách khí mà tiếp thu lời ca ngợi của Yoon Cheon Seo, hần vui vẻ đề nghị “Tối nay anh rảnh, vì em đã khen ngợi anh như vậy, tối nay anh mời em một bữa!” Thật ra hai ngày nay hần luôn cố gắng đẩy nhanh tốc độ, cuối cùng cũng có thời gian để ăn cơm với Yoon Cheon Seo.

“Không cần” Yoon Cheon Seo vừa dọn dẹp vừa trả lời “Em đã hẹn với nhóm của chị Chae Rin rồi, tối nay đi xem phim chung” Yoon Cheon Seo hoàn toàn không hiểu tâm ý của Kwon Ji Yong mà từ chối đề nghị của hần.

“Vậy em cùng đi ăn với anh, sau đó anh đưa em đi xem phim”

“Không được, em đã hẹn với các chị rồi. Sau khi xem phim xong tụi em còn đi ăn kem”

“...” Kwon Ji Yong thở dài, ngoắc ngón tay với cô, vỗ chỗ bên cạnh ý bảo cô tới ngồi.

“Sao thế?” Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn qua ngồi.

Cô vừa ngồi xuống thì Kwon Ji Yong đã vươn tay kéo cổ cô “Em vì đi xem phim với đám Chae Rin mà dám từ chối đi ăn tối với anh sao? Chúng ta đã không gặp nhau mấy ngày rồi đấy, hử?”

Yoon Cheon Seo nghĩ nghĩ sau đó mới bình tĩnh giải thích “Nhưng bọn em đã hẹn trước rồi mà! Sao có thể hủy hẹn được? Rõ ràng anh đột nhiên xuất hiện mời em đi ăn mà, không lẽ em không thể từ chối sao?”

“Đương nhiên không thể!” Kwon Ji Yong nói, sau đó hỏi “Em bảo sau khi xem phim còn đi ăn kem hả?”

“Vâng” Yoon Cheon Seo gật đầu, hưng phấn nói “Đây là lần đầu em đi chơi với các bạn nữ ngoài Zoe đấy, rất mong chờ!”

Kwon Ji Yong nghe thế thì sờ sờ cái cằm, nhú mày hỏi “Em thật sự muốn tham gia cái thứ ‘đi chơi với bạn nữ’ này à?”

“Sao thế ạ?” Yoon Cheon Seo cảnh giác hỏi, cô cảm giác bây giờ Kwon Ji Yong có chút xấu xa.

“Em có biết mấy người đó đi ăn kem thế nào không?” Kwon Ji Yong dẫn dụ từng bước.

Yoon Cheon Seo khí hiểu hỏi “Ăn kem thì ăn kem thôi, có thể nào nữa sao?”

Kwon Ji Yong mỉm cười nhìn cô nói “Mấy cô gái ăn kem với nhau nhất định mỗi người sẽ một vị khác nhau, sau khi kêu ra thì lại ăn chung. Em ăn một miếng, mấy người kia mỗi người một miếng, nói không chừng còn đút nhau ăn nữa đấy!” Nhìn khuôn mặt thay đổi của Yoon Cheon Seo, hắn tiếp tục hỏi “Em xác định có thể ăn được như vậy sao hả quý sách sẽ?”

“...” Yoon Cheon Seo tròn tròn mắt, lấp bắp hỏi “Thật sao? Phải ăn như vậy sao? Em và Zoe đều tự ăn của mình thôi...”

“Đương nhiên rồi, anh có thể lừa em sao?” Kwon Ji Yong làm bộ nắm chắc nói “Không tin em gọi hỏi Chae Rin là biết”

“...” Yoon Cheon Seo im lặng một hồi, ngẩng đầu nhìn Kwon Ji Yong “Vì sao anh biết em có bệnh sạch sẽ?”

“Cái này không phải rất đơn giản sao? Anh nhìn ra lâu rồi” Kwon Ji Yong liếc mắt nhìn cô “Lúc ăn cơm, bất kỳ ai đụng vào canh thì em không thềm uống nữa, lúc người khác đưa rau lên thì em ôm một phần liền, ngay cả nước người khác từng uống qua em có chết khát cũng không...”

“Anh cố ý!” Không đợi hắn nói xong thì Yoon Cheon Seo đã ngăn lời tiếp của hắn “Mấy hôm trước anh còn cố ý uống nước của em, nhất định là cố ý!!!”

Kwon Ji Yong nở nụ cười đắc ý, thừa nhận nói “Ừ, anh cố ý đấy!”

Từ lúc liên hoan hắn đã biết Yoon Cheon Seo có bệnh sạch sẽ cho nên về sau, mỗi lần liên hoan đều ở cạnh lấy canh ra trước cho Yoon Cheon Seo, những người kia đưa đĩa rau lên thì hắn đoạt trước, cố gắng không để cô phải khó xử.

Kết quả, lần đó đi Anh quốc, nước bọn họ mang theo không đủ, hắn đem của mình tặng cho người khác, cầm lấy bình của Yoon Cheon Seo uống mấy ngụm, ai dè từ đó về sau Yoon Cheon Seo không thềm dùng một giọt.

Hắn không nghĩ tới con nhóc này bị bệnh sạch sẽ quá nặng, hơn nữa cả hắn cũng không ngoại lệ! Đây chính là chuyện hắn nhin

không được! Vì vậy, hắn quyết định phải tập cho Yoon Cheon Seo quen, không chỉ ở Anh mà ngay cả khi ở trong phòng biên tập tại Hàn Quốc hắn cũng cố ý dùng chung với Yoon Cheon Seo.

Hai ngày đầu thì sau khi hắn uống xong đều đi rửa ly mới dùng. Kết quả hắn dùng càng quen, dù thế nào cũng chỉ dùng của Yoon Cheon Seo, cuối cùng cô cũng để vậy. Sau đó, Kwon Ji Yong bắt đầu uống chung chai với cô, cô dùng đầu kia thì hắn cũng dùng bên kia theo.

Cho tới khi hai người hoàn thành việc ở phòng biên tập thì Yoon Cheon Seo đã quen với việc dùng chung ly và chai với Kwon Ji Yong.

Cô luôn nghĩ Kwon Ji Yong dùng ly uống nước của cô vì hai người cãi nhau trong phòng biên tập, vì vậy để chọc giận cô nên mới làm thế, hoàn toàn không nghĩ tới chuyện hắn muốn trị bệnh sạch sẽ với hắn của cô mà làm vậy.

Bây giờ nghĩ lại tới lúc ăn cơm với nhau thì cũng dễ phát hiện Kwon Ji Yong luôn chú ý trong việc ăn của cô. Sau khi im lặng một hồi thì cô cảm ơn Kwon Ji Yong “Anh, cảm ơn anh đã quan tâm em như vậy!”

Kwon Ji Yong xoa đầu cô nói “Muốn cảm ơn anh thì tối nay đi ăn với anh! Ăn xong chúng ta đi xem phim với ăn kem”

Yoon Cheon Seo xoa má, khó xử nói “Vậy em phải nói sao với mấy chị? Đây là lần đầu em gặp phải tình huống như vậy...”

“Cái này khó gì chứ?” Kwon Ji Yong bẹo má cô mấy cái rồi nói “Nhìn anh này!”

Hắn lấy di động ra, gọi cho Chae Rin. Điện thoại vừa thông thì đã nói thẳng “Chae Rin à, tối nay anh và Cheon Seo có việc, con bé không thể đi xem phim với mọi người, em báo cho những người khác một tiếng đi” Nói rồi, không để cho Chae Rin đáp lời đã tắt điện thoại. Kwon Ji Yong chọn gọi cho Chae Rin vì hắn tin Chae Rin hiểu ý hắn, sau đó giải thích rõ ràng với mấy người khác. Nếu như gọi cho Bom noona hoặc Dara noona thì sẽ phải giải thích một hồi.

Thấy Yoon Cheon Seo vẫn chưa phản ứng được, Kwon Ji Yong đắc ý quơ quơ điện thoại nói “Xong rồi!”

Buổi tối, Kwon Ji Yong cài trang xong thì hai người bí mật tới một nhà hàng ăn tối. Sau đó hai người lái xe tới rạp chiếu phim, Yoon Cheon Seo vào mua hai vé xem phim [Tinh tế lạc hướng: Hắc ám vô thế giới]. Lúc phim này chiếu ở Mỹ thì cô về Hàn Quốc vội vàng cho nên chưa kịp coi. Lúc phim vừa mới tiến vào Hàn Quốc thì cô lại bận giúp Kwon Ji Yong quay MV, thừa dịp lúc này rảnh rồi cô mới có thể đi xem nó.

Chỗ của hai người là ghế VIP, đợi sau khi tất cả mọi người đã tới thì phim bắt đầu chiếu, lúc này Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo mới im lặng đi vào.

Phần lớn ghế VIP đều có những cặp đôi ngồi, hai người ngồi xuống cạnh nhau thì Yoon Cheon Seo mới nói nhỏ với Kwon Ji Yong “Về sau em không đi xem phim với anh nữa, giống y như trộm vậy”

Kwon Ji Yong không trả lời câu của cô, đưa ngón trỏ để lên miệng, ý bảo đừng nói gì, sau đó nằm lên đùi của cô.

Yoon Cheon Seo cúi đầu nhìn hắn hỏi “Anh nằm vậy sao có thể xem phim?”

Kwon Ji Yong điều chỉnh tư thế thoải mái trả lời “Có thể, ở góc độ này có thể nhìn thấy. Anh ngồi ở trong, nếu mà ngồi thẳng thì góc độ bị trật, nằm xem thế này vừa đẹp”

“A, vậy anh dựa vào gần một chút đi” Yoon Cheon Seo nói xong thì dịch ra bên trái một chút.

Cô không biết, cho dù cô có dịch sang trái bao nhiêu đi chăng nữa, thì với tư thế nằm của Kwon Ji Yong cũng chỉ coi được nửa màn hình.

Kwon Ji Yong xem phim chưa tới hai phút, thấy hình ảnh chỉ một nửa, ngay cả phụ đề phiên dịch ở dưới cũng không thấy, hấn đành ngẩng đầu nhìn mặt của Yoon Cheon Seo.

Kết quả hấn phát hiện, Yoon Cheon Seo cũng không để ý tới phim, hai mắt cô vô thần giống như đã bay tới nơi nào rồi.

“Em không xem phim mà nghĩ gì vậy?” Kwon Ji Yong kéo Yoon Cheon Seo xuống hỏi.

Yoon Cheon Seo bị hấn kéo thì lập tức hoàn hồn, nói nhỏ “Em nghĩ tới tiểu thuyết của em” Thấy vẻ mặt nghi ngờ của Kwon Ji Yong, nghĩ hấn không hiểu nên tiếp tục cúi xuống nói bên tai hấn “Em nghe Zoe bảo bộ phim này rất chán nên đi tới xem”

Kwon Ji Yong xoa lỗ tai, nhỏ giọng nói với cô “Vậy sao em lại xem?”

“Ngứa lắm... Anh không cần sờ vào tai em” Yoon Cheon Seo bất mãn than thở, hưng phấn nói “Bởi vì có nam thần của em... Không phải.... Bởi vì Benedict xuất hiện một phần ba phim, Zoe bảo anh ấy đẹp trai hơn cả nam chính, cô ấy bảo em phát xem phim, có mấy cảnh rất đẹp...”

Yoon Cheon Seo chưa kịp nói hết thì đã bị Kwon Ji Yong kéo ra khỏi phòng xem phim.

Kéo một đường tới nhà xe, Kwon Ji Yong nhét cô vào trong xe, đóng cửa lại.

Yoon Cheon Seo khó hiểu ngồi trên xe, hoàn toàn không biết cô đang ở trong tình huống gì. Nói thật, cô còn không hiểu tại sao Kwon Ji Yong lại kéo cô ra khỏi rạp phim, giây trước thì rất tốt, giây sau nói đi là đi, bây giờ đem cô nhét vào xe, không nói chữ nào đã khóa xe đi rồi. Cô gãi gãi trán nghĩ, không lẽ vừa rồi hấn ăn nhiều, bây giờ vội... Ủ, bây giờ nghĩ lại, lúc hấn ăn cơm rất tốt, hình như ăn nhiều hơn bình thường...

Nghĩ xong thì Yoon Cheon Seo bình tĩnh lại, vừa ngậm nga vừa nhẩn tin bảo mình không thể nhìn tư thế đẹp trai của nam thần, bảo cô có thời gian thì gửi DVD.

Kwon Ji Yong nhanh chóng trở về xe, Yoon Cheon Seo thấy hấn thì nói “Nhanh vậy ạ?”

Kwon Ji Yong liếc mắt nhìn cô, không hiểu ý, trực tiếp đưa cho cô một túi to, không nói lời gì khởi động xe rồi khỏi đó.

Yoon Cheon Seo mở túi ra, thấy bên trong là một hộp kem lớn, bây giờ mới biết mình hiểu lầm Kwon Ji Yong. Cô cầm hộp kem, vừa mở vừa cười hỏi “Mua cho em à?”

Kwon Ji Yong liếc mắt nhìn cô, nhìn về trước trả lời “Cho chúng ta”

“Anh cũng ăn à?” Yoon Cheon Seo kinh ngạc nhìn hấn, nhìn kỹ lại thì có hai cái muống.

“Không được sao?” Giọng nói của Kwon Ji Yong rất bình tĩnh.

Tuy rằng giọng điệu rất bình thường nhưng Yoon Cheon Seo vẫn nhận ra được sự nguy hiểm. “Không phải” Cô nhanh chóng phủ định, lại nói nhỏ “Nhưng mà nếu anh mua hai hộp nhỏ thì tốt rồi, bây giờ phải chia ra ăn” Nói rồi cô lấy cái muống chia ra hai, lấy lòng nói “Nhưng mà đừng lo, em đã chia tốt lắm, đợi lát nữa anh ăn một bên là được”

“...” Kwon Ji Yong không nói gì, chỉ tăng tốc chạy về phía bờ sông.

Chương 28: Ngọt ngào ngọt ngào~

Dựa vào nguyên tắc phân chia công bằng, Yoon Cheon Seo vô cùng nghĩa khí chia kem ra hai phần, đợi khi dừng ở bờ sông thì cùng chia nhau ra ăn với Kwon Ji Yong.

Dựa vào tốc độ xe hiện tại của Kwon Ji Yong thì chưa tới mười phút nữa là cả hai tới nơi bí ẩn gần bờ sông chơi.

Yoon Cheon Seo lại mở nắp hộp kem ra, nhìn thành quả của mình tự hào vô cùng. Cô đưa cái thìa cho Kwon Ji Yong, trong mắt lộ vẻ ‘Khen em đi’.

Kwon Ji Yong nhìn bộ dạng ngốc nghếch của cô cười thầm, bên ngoài thì không chút thay đổi. Hắn bình thản nhận thìa, trực tiếp múc một miếng ở giữa chỗ cô chia ra, đưa tới miệng Yoon Cheon Seo.

“...” Yoon Cheon Seo đưa cái thìa của mình lên, ý bảo mình có thể tự múc được, không cần hắn đút, nhưng mà cảm giác báo cho cô, nếu cô dám làm vậy thì hậu quả vô cùng nghiêm trọng.

Vì vậy, sau năm giây, cô há miệng ăn miếng kem đó.

Kwon Ji Yong lấy lại muỗng, trên mặt lộ vẻ hài lòng.

Yoon Cheon Seo cảm thấy không khí trong xe thoải mái hơn không ít, cô không hiểu gã trán nhìn Kwon Ji Yong có ý định đút cô nữa không, cuối cùng yên tâm cầm thìa của mình, múc một miếng ăn.

Cô thỏa mãn nhìn thìa kem, đang tính đưa vào miệng thì thấy tầm mắt sáng quắc ở đối diện.

Yoon Cheon Seo nghi ngờ dừng động tác lại, nhìn Kwon Ji Yong không hiểu hắn đang bị gì. Kwon Ji Yong để tay lên tay lái, chống má nhìn cô, không nói gì.

Sau khi sửa sang logic trong đầu xong thì Yoon Cheon Seo bắt chước theo động tác của Kwon Ji Yong lúc nãy, thử cầm thìa đưa tới miệng của Kwon Ji Yong.

Dưới ánh mắt cẩn thận của cô, Kwon Ji Yong nở nụ cười, há miệng ăn miếng kem trên thìa.

Yoon Cheon Seo thở nhẹ một cái, cuối cùng cũng thành công! Cô cảm thấy cách ăn kem của người bình thường phức tạp quá! Xem ra cô không đi ăn kem chung với nhóm Chae Rin là chính xác!

Nhìn cái thìa đã đút Kwon Ji Yong trong tay, ánh mắt Yoon Cheon Seo nhìn cái thìa đã đút mình trong tay Kwon Ji Yong một lát, chần chờ có nên mở miệng đề nghị đổi thìa lại hay không. Nhưng mà khi cô vụng trộm chú ý tới thần sắc của Kwon Ji Yong thì quyết định tin tưởng trực giác của mình, ngoan ngoãn dùng cái thìa trong tay. Dù sao cũng đã uống cùng một ly nước, dùng cùng cái thìa cũng không sao.

Kwon Ji Yong cố nín cười nhìn cô cho rằng đánh giá mình vụng trộm, cho tới khi cô ăn một ngụm kem bằng cái thìa kia thì mới nở nụ cười. Hừ! Bệnh sạch sẽ cũng được, ngay cả nước của hắn uống chung cũng dám ghét bỏ sao? Bây giờ không phải cũng bị chữa rồi hay sao?

Yoon Cheon Seo hoàn toàn không biết mình là con ếch bị nấu nước, ăn mấy thìa thì thấy Kwon Ji Yong bấm điện thoại, cảm thấy

ngại ngừng ăn cùng mình thì nói “Anh cũng ăn đi! Một mình em ăn sao hết?”

Kwon Ji Yong tiếp tục chống má nhắn tin cho nhóm của Bom. Nghe lời của cô thì làm bộ không để ý ngẩng đầu nhìn cô một cái, hần mở miệng với ý nói cô dứt hần xong thì cúi đầu chơi điện thoại tiếp.

Thật ra, các em gái 2NE1 đã nhắn tin hỏi hần hẹn hò thế nào sau khi hần nhắn tin trả lời ‘Không tồì, cảm ơn’ thì không còn quấy rầy hần nữa. Vì vậy, bây giờ hần chỉ cầm điện thoại cho có thôi.

Nhìn bộ dạng đang nhắn tin vội của hần, em gái Yoon Cheon Seo thiện lương ngoan ngoãn múc cho hần một thìa kem, dứt cho hần nhưng hoàn toàn không biết ba cái đuôi sói to của con sói ngồi đối diện đang phe phẩy.

Cảm thấy buổi hẹn hò cũng nên kết thúc thì Kwon Ji Yong đưa Yoon Cheon Seo trở về nhà.

Lúc đẩy cửa xe ra, Yoon Cheon Seo do dự một cái thì quay đầu lại, nhìn Kwon Ji Yong có ý muốn nói lại ngừng.

“Sao thế?” Kwon Ji Yong không hiểu hỏi.

“...” Yoon Cheon Seo hạ quyết tâm, đem những lời suy nghĩ nói ra “Anh, trừ cái đồng hồ mà anh đưa em ra, thêm cái đồng hồ trên tay anh nữa thì anh có đồng hồ khác không?”

Kwon Ji Yong cúi đầu nhìn cái đồng hồ thuộc loại Limit [1] trên cổ tay, cái đồng hồ này là vì quay MV nên mới đeo, đây là cái đồng hồ quý nhất trong đám đồng hồ của hần.

[1] loại Limit: số lượng có hạn.

“Không phải, anh còn nhiều” Kwon Ji Yong hỏi “Em muốn hả? Mai anh chọn cho em mấy cái”

Yoon Cheon Seo lắc đầu “Không phải, em đeo cái này là được rồi” Cô chỉ chỉ cổ tay mình, chọn cách nói uyển chuyển để nói về ý kiến của mình “Ừm... Anh Ji Yong, nếu lúc đó anh đưa cái đồng hồ trên tay anh bây giờ thì em sẽ không bao giờ mang nó trên tay hàng ngày...”

“...” Kwon Ji Yong nhìn cái đồng hồ số lượng có hạn chỉ có mấy người nổi tiếng trong giới hip-hop của Mỹ mới có thì không nói gì, bây giờ mới phát hiện gu thẩm mỹ của hắn bị ghét bỏ.

Thấy hắn không nói gì Yoon Cheon Seo đành nói tiếp “Anh hiểu ý em chứ?”

“Em cảm thấy nó khó coi à?”

Yoon Cheon Seo gật đầu lại lắc đầu “Không phải khó coi, nếu là đi đóng MV, đóng phim hoặc là đi show mang nó rất hợp. Nhưng mà... bình thường mang nó đi thì... ừm...” Cô gãi trán, nuốn tìm ra từ để hình dung nói “Cheap?”

“...” Kwon Ji Yong ôm mặt, bất đắc dĩ nói “Biết rồi, mai anh chọn một cái khác, hôm nay đeo nó vì hợp với MV”

Yoon Cheon Seo thở nhẹ một cái “Vây em an tâm rồi. Anh không biết đâu, em lo lắng cả tối nay, chỉ sợ gu thẩm mỹ của anh có vấn đề, bây giờ thì yên tâm rồi” Cô cười tủm tỉm nói với Kwon Ji Yong “Xem ra cần phải nói thẳng với bạn bè rồi, nếu không em sẽ hiểu lầm mất, anh nói đúng không?”

“...” Kwon Ji Yong thật sự không muốn nói chuyện với cô nữa rồi.

Hắn trực tiếp mở cửa xe đi xuống, vòng sang chỗ Yoon Cheon Seo, mở cửa xe bế cô xuống. Sau khi đặt cô xuống, nâng cổ tay cô lên, cắn một cái thì lên xe đi khỏi đó, để lại Yoon Cheon Seo ngo ngác không hiểu hắn lên con gì.

Chuyện đầu tiên sau khi Kwon Ji Yong về nhà chính là đem đồng hồ của mình ra xếp ở trên bàn, dưới ánh sáng và góc độ khác nhau mà chụp mấy bức, chọn mấy bức đẹp nhất gửi cho Yoon Cheon Seo.

Yoon Cheon Seo nhận được tin nhắn này của hắn thì vô cùng buồn bực, cô cau mày nhắn lại cho Kwon Ji Yong một tin “Đang tính tặng đồng hồ làm quà sinh nhật của anh, nhưng bây giờ chắc không cần rồi, đồng hồ của anh nhiều quá đó...”

Sau khi nhắn xong thì Yoon Cheon Seo mang theo buồn bực đi ngủ. Mà tối nay không chỉ có mình cô cảm thấy buồn bực. Giống như người nào đó vừa cầm điện thoại vừa nhìn đồng hồ trên bàn, ném điện thoại lên sofa, phiền chán vò tóc “A!!!!!!!”

Tuần tiếp theo, Kwon Ji Yong bị cuốn vào việc chuẩn bị album mới, Yoon Cheon Seo nhốt mình trong phòng làm việc, toàn tâm chú ý vào việc sáng tác.

Từ khi cô đem bản dịch gửi cho nhà xuất bản ở bên Trung thì ngày nào boss và Zoe cũng giục cô viết sách mới, còn thường gọi điện cổ vũ cô.

Yoon Cheon Seo điều chỉnh chế độ ‘Im lặng’ cho điện thoại, bế quan.

Hôm nay, đám Chae Rin, Seung Ri cũng rảnh rồi trở về YG, tụ tập ở nhà ăn để ăn trưa.

“Hôm nay Cheon Seo không tới công ty à?” Seung Ri chào hỏi mọi người xong thì thấy không có Yoon Cheon Seo ở nhà ăn.

Nghe câu hỏi của hắn thì mọi người ngẩng đầu nhìn thoáng qua, lắc đầu tỏ vẻ không biết.

“Có phải đi quay MV với anh Ji Yong không?” Dara đưa ra khả năng chiếm được đa số sự đồng ý của mọi người.

TOP vùi đầu vào việc ăn bây giờ mới ngẩng đầu phủ định “Không có, lúc sáng anh qua bên trường quay của Ji Yong xem thì không thấy Cheon Seo”

“Không lẽ còn trong phòng làm việc?” Seung Ri tự hỏi mình một cái rồi hỏi bác gái trong nhà ăn “Hôm nay dì có thấy Cheon Seo tới ăn chưa ạ?”

Bác gái đang cuốn rong biển nghe vậy ngẩng đầu trả lời “Không có, cả tuần nay dì không thấy con bé”

Mọi người đang ăn cơm sừng sốt một lát, bọn họ ra về tại sao cả tuần không gặp Cheon Seo. Kush nghi ngờ nói “Mấy bữa tối gần đây anh đi về toàn thấy phòng làm việc của con bé sáng đèn” Phòng làm việc của Kush ở vị trí sâu, muốn tới thang mái phải đi qua phòng làm việc của Yoon Cheon Seo, mấy ngày nay đều thấy ánh sáng chiếu ra từ cửa, hắn còn cảm thán đứa trẻ này cường công tác y chang thằng nhóc Ji Yong.

Mọi người nhìn nhau một hồi, Chae Rin lấy điện thoại gọi cho Yoon Cheon Seo, ra về từ ngày Cheon Seo đi theo Ji Yong thì không có tin của cô.

Điện thoại có nhạc chờ nhưng không có người nghe.

Chae Rin gọi qua cho Kwon Ji Yong, vừa thông thì nói ngay lập tức “Cậu có biết Cheon Seo ở đâu không?”

Kwon Ji Yong đang trang điểm nghe cô hỏi thì sững sốt một chút “Cheon Seo? Không phải mấy ngày nay đều ở phòng làm việc à?” Trả lời xong thì mới cảm thấy có gì không thích hợp hỏi “Cheon Seo có chuyện gì à?”

“Không có gì” Chae Rin nhanh chóng trấn an hẳn “Hôm nay bọn này tụ tập ở nhà ăn thì phát hiện mấy hôm nay không gặp con bé nên mới hỏi cậu một chút”

“Mọi người tới phòng làm việc của con bé xem chưa?” Kwon Ji Yong hỏi.

“Chưa” Chae Rin nhận ra Kwon Ji Yong đang lo lắng, bây giờ mới hồi hận vì gọi cho cậu “Bọn này đang tính đi tới phòng làm việc xem đây, đừng lo lắng, xác nhận xong thì bọn này gọi lại cho cậu”

Vừa lúc mọi người cũng ăn xong, tất cả quyết định tới phòng làm việc của Yoon Cheon Seo một chuyến.

Kwon Ji Yong ở trường quay lo lắng muốn chết, mấy ngày nay hẳn có nhắn tin cho Yoon Cheon Seo nhưng mà cô bé nhắn lại rất ít, cô giải thích mình để chế độ ‘Im lặng’, chuyên tâm viết tiểu thuyết nên không trả lời tin đúng lúc. Nghe cô nói vậy hẳn cũng không để ý, hẳn cũng thường như vậy thôi.

Nhưng mà bây giờ Chae Rin nói vậy thì mới biết được mọi người chưa gặp mặt Yoon Cheon Seo một tuần. Theo lý thuyết mà nói, nếu con bé ở công ty thì sao không ai gặp?

Kwon Ji Yong ở trường quay nghĩ miên man, sau đó cũng gọi cho Yoon Cheon Seo. Chuông reo nhưng không ai nghe.

Đúng lúc này thì Min Ji gọi lại “Anh, bọn em gõ cửa phòng làm việc của Cheon Seo nhưng không ai mở cửa. Anh biết số điện thoại nhà không? Cheon Seo có thể ở nhà không?”

“Bên chỗ chủ tịch có số chú của Cheon Seo, mọi người hỏi chủ tịch đi” Kwon Ji Yong cố gắng khiến mình tỉnh táo nói “Ở chỗ anh có chìa khóa phòng làm việc của Cheon Seo, bây giờ anh nhờ anh Kook đưa qua cho mọi người. Mọi người chia nhau ra làm, Seung Ri đi tìm chủ tịch, em tới gõ cửa phòng làm việc cho anh, còn Chae Rin thì ra cửa chờ anh Kook đem chìa khóa tới”

Seung Ri đi giải bày với chủ tịch Yang, xin số điện thoại của Yoon Seol Seok. Kết quả Yoon Seol Seok nói mấy ngày nay phải nửa đêm Yoon Cheon Seo mới về nhà, sáu giờ sáng thì đem theo cơm hộp của người làm rời nhà, bây giờ phải ở YG mới đúng.

Đám Seung Ri ở tụ tập trước phòng làm việc chờ Kim Nam Kook đem chìa khóa tới, bên Yoon Seol Seok thì gọi điện thoại cho người làm hỏi, xác nhận Yoon Cheon Seo không về nhà thì gọi cho cô, trong lúc gọi cũng đi vào nhà xe của công ty.

Hơn hai mươi phút Kim Nam Kook mới về tới YG, thang máy vừa mở ra thì chạy về phòng làm việc của Yoon Cheon Seo. Mọi người vây quanh chờ hẳn mở cửa phòng làm việc, lúc mở cửa thì mọi người đứng hình.

Trong phòng làm việc, lọt vào mắt mọi người, là đồng giấy vút lung tung, không có khe hở. Trong giấy còn vẽ không ít hình phức tạp thần bí, có những phương trình hóa học dài dòng khó hiểu, cũng có đồng công thức toán học bậc cao, còn có đám ngôn ngữ xa lạ.

Rèm cửa sổ trong phòng dày ngăn ánh sáng mặt trời, chỉ có đèn bàn sáng. Mà Yoon Cheon Seo thì ngồi trước bàn làm việc nghe điện

thoại, không phát hiện có người vào. Cô đánh vào máy tính không ngừng, vừa tính toán gì đó, tốc độ đánh máy rất nhanh.

Mọi người bị hình ảnh trong phòng làm đơ người, vất vả mới hồi phục tinh thần, bọn họ nhìn nhau một cái thì thấy trong mắt đối phương là sự khiếp sợ chưa kịp biến mất.

Chae Rin ngồi xuống, cẩn thận đẩy mấy tờ giấy ra thì cũng có con đường nhỏ tới trước bàn làm việc.

“Cheon Seo? Cheon Seo?” Cho tới khi Chae Rin tới trước mặt Cheon Seo thì cô cũng không ngẩng đầu lên chứ đừng nói là phát hiện. Chae Rin không thể không to giọng, đồng thời vươn tay kéo kéo Cheon Seo khiến cô hoàn hồn.

Đợi khi tay Chae Rin che màn hình lại thì tay của Cheon Seo mới dừng lại. Sau năm giây bất động cô mới nhìn Chae Rin.

Nhưng mà Chae Rin nhận ra ánh mắt mơ hồ đó, cái này ý nghĩa con bé này còn mơ màng.

“Cheon Seo, chị là Chae Rin” Chae Rin kéo ống nghe xuống, chậm rãi nói, dịu dàng nói với Yoon Cheon Seo “Anh Ji Yong bảo chị tới nói với em, khi nào rảnh thì gọi cho anh ấy”

Nghe tới tên của Kwon Ji Yong thì Yoon Cheon Seo đỡ mơ hồ, dần thanh tỉnh.

Sau mười giây nín thở của mọi người Yoon Cheon Seo mới khôi phục, nghi ngờ hỏi “Anh Ji Yong gọi cho em à?”

Nghe câu hỏi của cô đám Chae Rin mới thở nhẹ một hơi. Cái bộ dạng lúc này của Cheon Seo và văn phòng này khiến bọn họ sợ hãi một phen.

Yoon Cheon Seo lật đồng sách lên thì thấy điện thoại, trên đó có nhiều cuộc gọi nhỡ của hắn, nhưng mà trừ mười cuộc gọi của hắn ra thì có không ít số khác.

Cô nghi ngờ nhìn về phía Chae Rin, tính gọi thì thấy thấy đám Seung Ri đang đứng ngoài cửa.

“Sao mọi người tới đây vậy? Có chuyện gì ạ? Sao không vào đi?” Cô hỏi thì mới phát hiện nguyên nhân mọi người bất động, lúc này nói tiếp “Mọi người vào đi, mấy thứ đó là bản nháp hết đó”

Nhìn mấy tờ giấy đầy hình ảnh thần bí và chữ cái thâm ảo khó hiểu trên giấy nháp, mọi người căn bản không dám dẫm lên. Bọn họ chỉ có thể làm như Chae Rin, ném đồng sách sang một bên để đứng, khó khăn mới vào trong phòng làm việc.

“Mọi người còn chưa nói đây là sao mà?” Cheon Seo truy vấn.

Đám Chae Rin không biết nên giải thích thế nào, vẫn nên gọi cho Kwon Ji Yong trước “Anh, bọn em tìm được Cheon Seo rồi, con bé trong phòng làm việc, không có chuyện gì, này mang tai nghe”

Chae Rin đưa điện thoại cho Yoon Cheon Seo “Anh Ji Yong bảo em nghe”

“Alo? Vâng, em không sao, đang làm việc. Di động ở chế độ “Im lặng” nên không biết. Vâng, em đợi anh về ăn cơm” Yoon Cheon Seo hẹn với Kwon Ji Yong xong thì tắt điện thoại.

Bây giờ cô đã hiểu có gì xảy ra, mọi người tìm cô không ra nên mới lo lắng. Cô cảm động lại cảm thấy không tốt, nếu biết mọi người lo lắng như vậy thì sẽ để chế độ ‘Chuông’ rồi.

Đang tính gọi cho chú thì điện thoại Seung Ri vang lên, là Yoon Seol Seok gọi tới “Mấy đứa tìm Cheon Seo rồi chứ?” Điện thoại vừa

thông thì bên kia đã lo lắng hỏi.

“Vâng, tìm ra rồi ạ, con bé ở trong phòng làm việc. Bọn cháu cũng bất ngờ, đã quấy rầy chú” Seung Ri giải thích.

Không nghĩ tới bên kia vẫn rất lo lắng nói “Nghe tôi nói này, vừa nãy tôi vừa vào phòng của con bé, thấy bên trong đầy bản giấy nháp viết kín, con bé khẳng định chỉ ngủ một, hai tiếng mỗi ngày trong tuần này thôi. Mấy đứa mau đem con bé tới bệnh viện gần đó nhất, tôi tới sau”

Seung Ri nghe giọng điệu lo lắng của chú thì lập tức biết được nó rất nghiêm trọng. Sau khi tắt điện thoại thì hỏi Yoon Cheon Seo “Mấy ngày nay em ngủ mấy tiếng?”

Yoon Cheon Seo gãi trán “Hai tiếng thì phải, em không để ý mấy”

“Sao ngủ ít vậy?” Mọi người không hiểu tại sao Seung Ri lại hỏi vậy, nghe Cheon Seo trả lời xong thì kinh ngạc.

Yoon Cheon Seo cũng buồn rầu, chỉ đầu mình nói “Nơi này, mỗi lần đã bắt đầu suy luận là khó ngừng lại. Mỗi ngày ngủ hai tiếng cũng không sao” Cô nhìn Seung Ri “Lúc nãy chú em gọi cho anh? Bảo anh đưa em đi bệnh viện phải không?”

“Sao em biết?” Seung Ri nhớ mình chưa nói gì về việc đi bệnh viện cả.

Yoon Cheon Seo bĩu môi “Chú phát hiện em ngủ ít, chắc chắn sẽ đem em vào bệnh viện, đầu tiên làm kiểm tra toàn thân, sau đó tiêm thuốc an thần cho em ngủ, em quen rồi”

“...” Đám Seung Ri không biết nói gì, thật sự không hiểu cái gì đang xảy ra.....

Yoon Seol Seok nhìn cô đang phụng phịu thì bắt đầu ném cô đi kiểm tra toàn thân. Sau khi kiểm tra xong thì vút cô vào phòng VIP nói “Trước khi có kết quả kiểm tra thì cháu ngoan ngoãn ngủ ở đây cho chú”

“Không thể về nhà sao?” Yoon Cheon Seo làm nũng “Chú à, cháu không muốn tiêm thuốc an thần đâu ~~”

Yoon Seol Seok hỏi ngược “Không tiêm thì cháu ngủ được sao?”

Yoon Cheon Seo câm nín. Cái tình trạng đầu óc suy luận bây giờ của cô, nếu không có tác động bên ngoài thì khó mà đi ngủ được. Bây giờ mỗi ngày có thể ngủ hai ba tiếng là tốt lắm rồi, trước kia, khi ở Mỹ, lúc ở trạng thái này đừng hòng mà ngủ được. Vì vậy, Yoon Cheon Seo vô cùng vừa lòng với trạng thái lúc này, cho rằng bản thân không cần phải ép đầu óc đang vận động nghỉ ngơi.

Đang lúc hai người giằng co thì cửa phòng bệnh mở ra, Kwon Ji Yong lo lắng xông vào, tới trước giường bệnh của Yoon Cheon Seo.

“Anh!” Yoon Cheon Seo bị ép nằm trên giường bệnh thấy hắn tới thì lập tức ngồi dậy, hai tay ôm lấy eo hắn, tũn thân chui vào lòng hắn.

Chương 29: Không nói cho em!

“Anh, anh mau nói với chú nhỏ không cần tiêm thuốc an thần cho em được không?” Yoon Cheon Seo ôm lấy eo hắn, đưa đầu cọ vào lòng hắn, lúc này mới ngẩng lên nhìn hắn với khuôn mặt đáng thương.

Kwon Ji Yong nhìn kĩ cô thì thấy cái má tóp lại, vồ nhẹ đỉnh đầu cô, lúc này mới giúp cô rời khỏi cái ôm của mình, xoay người nhìn về Yoon Seol Seok.

Hắn lễ phép chào hỏi “Xin chào, chúng ta lại gặp mặt” Ngày hắn đưa Yoon Cheon Seo về nhà thì cũng đã gặp qua chú nhỏ này của cô.

Yoon Seol Seok cũng khách khí gật đầu “Xin chào”

Kwon Ji Yong cúi đầu chín mươi độ xin lỗi “Xin lỗi, là cháu không chăm sóc tốt cho Cheon Seo, làm cho chú phải lo lắng”

Yoon Cheon Seo nhìn hành động của hắn thì sốt ruột, kéo góc áo của hắn “Anh, cái này không liên quan tới anh, anh xin lỗi cái gì?”

Yoon Seol Seok cũng đi tới đỡ hắn lên nói “Đây không phải lỗi của cậu, xin lỗi cái gì? Ngược lại, bình thường cậu chăm sóc cho Cheon Seo rất tốt, chúng tôi mới là người cần cảm ơn”

Khuôn mặt Kwon Ji Yong vẫn còn áy náy, hắn mấp máy môi nói “Chú có thể cho cháu ở cùng với Cheon Seo thử một ngày được không? Nếu tối nay cô ấy không ngủ thì mai sẽ tiêm thuốc?”

Yoon Seol Seok nhìn mồ hôi trên trán hắn và hơi thở có chút hồng hộc của hắn, lại nhìn Yoon Cheon Seo vì hắn xin lỗi mà mắt rung

rung, gật đầu sáng khoái “Được, tôi biết rồi, cứ làm theo cậu nói”
Hắn vỗ bả vai của Kwon Ji Yong nói tiếp “Lát nữa cậu có thời gian chứ?”

Kwon Ji Yong gật đầu đáp “Có, công việc hôm nay của cháu đã xong, thời gian còn lại toàn bộ đều rảnh”

“Vậy làm phiền cậu đợi kết quả báo cáo sức khỏe, nếu thân thể của Cheon Seo có gì thì đưa con bé về nhà trước được chứ? Tôi phải về công ty làm một vài chuyện”

“Chú yên tâm, cháu sẽ chăm sóc Cheon Seo thật tốt” Kwon Ji Yong cam đoan với Yoon Seol Seok.

Yoon Seol Seok cười cười vỗ vai của hắn, dặn dò Yoon Cheon Seo rồi mới đi khỏi phòng bệnh. Ông phải về công ty ngay, chiều nay có một cuộc họp quan trọng.

Kwon Ji Yong thấy Yoon Seol Seok rời khỏi thì xoay người nhìn Yoon Cheon Seo, thấy cô rung rung cầm góc áo của hắn, trong lòng mềm mại bồi hồi, muốn trách cũng không trách được.

Hắn thở dài, đem tay đang cầm áo của Yoon Cheon Seo để vào trong tay của mình, ngồi cạnh giường bệnh, nhìn Yoon Cheon Seo nhẹ giọng hỏi “Đau đầu không? Có thấy choáng váng hay không?”

Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn lắc đầu trả lời “Không đau cũng không choáng váng, anh đừng lo lắng”

Kwon Ji Yong vươn tay lau nước mắt của cô, tiếp tục hỏi “Vậy em có cảm thấy chỗ nào không thoải mái không?”

“Không có, người em không sao hết, thật đó!” Yoon Cheon Seo nói xong thì dùng ống tay áo xoa mắt.

“VẬY em dùng sức nắm tay anh để anh xem thử em còn sức không” Bây giờ Kwon Ji Yong không hề tin lời cô, lúc này Seung Ri gọi nói đã đem Yoon Cheon Seo vào bệnh viện, hẳn nghe xong thì vô cùng lo lắng và sợ hãi

Yoon Cheon Seo nghe theo lời hắn nắm chặt tay hắn, bây giờ thì bàn tay nhỏ bé của Cheon Seo đang cầm bàn tay to của Kwon Ji Yong. Cô chậm rãi nắm chặt, sau đó cảm thấy sự đau đớn do kim đâm, buông tay theo phản xạ, hét lên một tiếng.

Kwon Ji Yong bị phản ứng này của cô dọa sợ “Sao rồi? Sao rồi?”

“Tay đau” Lần này nước mắt của Yoon Cheon Seo trực tiếp chảy xuống, vừa này cô cảm thấy vô số kim đâm vào tay.

“Đưa anh xem xem” Kwon Ji Yong cẩn thận cầm cổ tay của cô, hướng lòng bàn tay về phía trước, mở ngón tay ra nhìn.

Lúc này hai người mới phát hiện, trừ ngón ngoài ra thì tất cả các ngón tay khác của Yoon Cheon Seo đều sưng lên.

Kwon Ji Yong nhìn cô nghiêm túc hỏi “Đây là sao?”

“...Ừm... Chắc đánh máy dữ quá” Yoon Cheon Seo hoang mang nói “Nhưng lúc đó em không có cảm giác đau”

Sau đó cô cảm giác được, khi cô nói câu sau thì khuôn mặt của Kwon Ji Yong lạnh hơn. Đang lúc không biết làm sao thì Kwon Ji Yong trừng mắt nhìn cô, đứng lên nói “Anh đi lấy thuốc cho em, ngoan ngoãn ngồi đấy cho anh!”

“Vâng” Yoon Cheon Seo tính nói không bôi thuốc, qua hai ngày thì tốt rồi, nhưng mà nhìn sắc mặt của Kwon Ji Yong, cô quyết định nên ngoan ngoãn nghe lời.

Kwon Ji Yong đem thuốc mỡ trị sưng tay tới, cẩn thận xoa lên ngón tay Yoon Cheon Seo, sau đó dùng băng gạc quấn lên tay cô.

Yoon Cheon Seo nhìn mấy ngón tay bị quấn, không thoải mái nói “Không phải quấn riêng từng ngón sao? Bây giờ sao em dùng tay được?”

“Không cần dùng” Kwon Ji Yong dọn dẹp thuốc mỡ và băng gạc, đem để lên đầu giường nói “Mấy ngày nay em muốn làm gì thì anh làm giúp, ngoan ngoãn dưỡng tay cho tốt”

“Vâng, cảm ơn anh Ji Yong” Yoon Cheon Seo áy náy nói “Làm cho anh và mọi người lo lắng, xin lỗi” Cô nhìn khuôn mặt chưa kịp tẩy trang của Kwon Ji Yong, biết hẳn quay xong MV là chạy tới đây thì nói “Công việc của anh xong rồi ạ?”

Kwon Ji Yong mỉm cười trấn an “Yên tâm, anh làm xong mới tới đây” Hắn vươn tay xoa má Yoon Cheon Seo nói “Nhóc con hư hỏng, em làm anh sợ muốn chết, anh Nam Kook đi rồi anh nhanh chóng quay MV, kết quả bùng nổ trọn MV, nhanh chóng quay hết mấy cảnh còn lại” Hắn nghĩ nghĩ rồi nói đùa “Hoàn toàn có thể so sánh với Al Pacino đó!”

Yoon Cheon Seo dùng sức lấy tay của hắn kéo ra khỏi má mình, lắc đầu nói “Em không tin!” Nhìn ánh mắt của Kwon Ji Yong không tốt, cô nhanh chóng bổ sung “Phải nói là gây sát như người đó chứ!”

Hai người cười nói vui vẻ, một giờ sau thì có báo cáo kết quả sức khỏe. Kwon Ji Yong nhìn kỹ một lần, cùng bác sĩ phụ trách nói chuyện thì chỉ có thân thể cô suy yếu một chút, không có gì lớn mới làm thủ tục xuất viện cho cô.

Lúc Yoon Cheon Seo xuống giường thì Kwon Ji Yong tự nhìn ngời xồm xuống, giúp cô mang giày.

Trên đường về nhà, Yoon Cheon Seo nhắn tin cho nhóm Chae Rin, nói với họ mình không sao, cũng mời họ tới nhà mình ăn cơm tối.

Vừa hay chiều nay đám Chae Rin không có việc gì, hơn nữa họ cũng rất tò mò nhiều chuyện nên lúc nhận được tin nhắn thì lái xe tới nhà cô.

Đợi đến lúc họ tới thì đã chuẩn bị xong hoa quả, đồ ăn vặt và đồ uống. Yoon Cheon Seo đang ngồi ở ghế dùng hai cái tay bị quấn thành bánh chưng ôm lấy ly nước trái cây uống, còn Kwon Ji Yong thì đọc xấp giấy A4 trên tay.

Lúc Yoon Cheon Seo nói cảm ơn với bọn họ, tỏ vẻ mình không có gì thì đám Seung Ri mới hỏi chuyện mà mình tò mò.

“Cheon Seo, em rốt cuộc viết cái gì mà vớt đây giấy trong phòng làm việc vậy?”

Yoon Cheon Seo khó khăn thả cái ly xuống trả lời “Viết tiểu thuyết đó, mọi người không biết ạ?”

Đám người Seung Ri nhìn nhau thì thấy vẻ nghi hoặc trong mắt nhau “Em chưa nói với tụi anh sao tụi anh biết?”

Yoon Cheon Seo nhìn về phía Kwon Ji Yong đang đọc xấp giấy thì hỏi “Anh không nói với họ ạ?”

Mọi người đều nhìn về phía Kwon Ji Yong, thấy hắn ngẩng đầu lên nói “Hình như không, anh nghĩ em nói với họ rồi chứ”

“...” Yoon Cheon Seo dùng tay heo của mình xoa trán, nghi ngờ nói “Vậy bọn họ cũng không biết em là CC nhỉ?”

“CC? Có ý gì?”

Thấy bộ dạng mê mang khó hiểu của mọi người, Yoon Cheon Seo muốn khóc, xem ra cô và Kwon Ji Yong đều không nói với họ.

Yoon Cheon Seo chỉ cười hi hi với Seung Ri, đây là ba bộ tiểu thuyết mà cô dịch cho nhà xuất bản Hàn Quốc.

Số lượng tiêu thụ của ba bộ này chỉ miễn cưỡng đứng trong top 100 của Hàn Quốc, cũng xem như là thành tích không tồi.

Nhìn trang web giới thiệu về tác giả CC, đám Seung Ri biết Yoon Cheon Seo mới ở Mỹ và châu Âu tạo ra bão, khiến mọi người tìm hỏi, cũng là tác giả có sách được yêu thích, có hơn hàng trăm vạn fans.

Seung Ri khoa trương kinh hô “Tác giả mới được yêu thích tại Mỹ đứng ngay trước mặt tôi, cũng là bạn của tôi! Quá may mắn! Xin ký tên!”

Yoon Cheon Seo bị bộ dạng khoa trương của hấn chọc cười, những người khác cũng nở nụ cười, điều đó làm không khí kinh ngạc gần như biến mất.

“Đồng bản thảo đầy phòng của em đều dùng cho sách mới đó hả? Em viết tiểu thuyết gì mà đồng nội dung trong giấy đọc mãi không hiểu” Chae Rin mỉm cười tò mò.

“À... Là về ma pháp sư, thuật sư luyện kim, người sói, hải yêu, cửu vĩ hồ, còn có mấy nhân vật truyền thuyết phương Tây, câu chuyện xưa ở cuộc sống đô thị hiện đại. Đầu mỗi là sự phát triển của khoa học hiện đại, giống như sóng điện sẽ ảnh hưởng tới năng lượng của ma pháp, làm sức mạnh bị yếu đi, mà Địa cầu cũng bị hư hỏng, có rất nhiều sách về ma pháp dạy về tạo ra ma pháp mới, cho

nên bây giờ đã có một số ma pháp sư có sức mạnh đáng sợ, có điều bọn họ không khác người thường mấy. Nhưng mà một thuật sư luyện kim thiên tài, đồng thời cũng là một học sinh tại MIT, lợi dụng khoa học kỹ thuật hiện đại chế tạo ra những vật phẩm tăng sức mạnh của ma pháp, thậm chí hẳn còn có thể chế tạo ra trang bị mang theo bên người cho ma pháp sư để họ không bị sóng điện từ làm yếu đi sức mạnh. Điều này chính là thứ khiến cho thế giới ma pháp và người thường bị đánh vỡ sự cân bằng, câu chuyện xoay quanh trong cái này”

Bởi vì là bạn bè nên Yoon Cheon Seo không kiêng dè gì họ, vui vẻ đem tất cả những tình huống trong sách của mình nói ra hết.

“Nghe qua có vẻ rất thú vị” Seung Ri cười nói “Tập A4 trong tay Ji Yong hyung là phần truyện mà em viết đó hả?”

Yoon Cheon Seo quay đầu nhìn Kwon Ji Yong đang đọc chăm chú cười đáp “Vâng, em viết phần sườn đã xong rồi, mấy hôm nay bắt đầu viết chính thức, cũng xem như là thuận lợi, bây giờ cũng gần mười lăm vạn chữ” Cô quơ quơ hai tay bị quấn lại cười trêu chọc “Nhìn này, đây là cái giá đó!”

Seung Ri phấn khởi nhảy sang bên Kwon Ji Yong, muốn nhìn bản thảo chưa xuất bản thế nào, kết quả phát hiện trên giấy toàn là tiếng Anh, với trình độ tiếng Anh của hẳn thì xem không hiểu, chỉ có thể tức giận ngồi lại khiến mọi người vui vẻ cười lớn.

Buổi tối bọn họ mở tiệc nướng ngoài sân, ăn cơm xong thì mọi người chơi đùa một lát mới rời đi. Từ lúc ăn cho tới khi trở về mọi người đều dựa theo tin nhắn mà Kwon Ji Yong nhắn cho họ, đem toàn bộ sự chú ý của Yoon Cheon Seo dời khỏi tiểu thuyết của mình, vì vậy đợi sau khi họ đi hết thì Kwon Ji Yong vừa lòng nhắn tin cảm ơn.

Chín giờ tối, Yoon Seol Seok vẫn chưa về, Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo ngồi ở sofa trên ban công phòng cô nói chuyện.

“Bây giờ anh rất buồn chán” Kwon Ji Yong vừa cắt táo vừa nói với Yoon Cheon Seo, có điều mặt mũi thì chẳng thấy buồn chán chút nào.

Yoon Cheon Seo thối thuốc vừa bôi, giờ hai tay chưa quấn băng, nghiêng đầu nhìn hấn nói “Sao vậy ạ?”

Kwon Ji Yong dừng động tác làm bộ khó xử nó “Chiều nay anh đọc hết truyện mà em viết, tò mò phần sau vô cùng nhưng mà không thể cho em viết tiếp được, thật sự rất khó khăn!”

Yoon Cheon Seo sáng mắt nhìn hấn “Anh thích bộ tiểu thuyết này? Thích bao nhiêu?”

“Ừm... Thích như album mới của anh vậy” Kwon Ji Yong nói xong thì cắt táo dứt cho Yoon Cheon Seo. Yoon Cheon Seo tự nhiên há mồm ăn luôn, giống như lúc ăn tối vậy, Kwon Ji Yong luôn dứt cho cô ăn.

“Vậy anh thích nhân vật nào trong đó?” Yoon Cheon Seo cắn quả táo, mơ hồ hỏi.

Kwon Ji Yong cũng cắt một quả ăn, nghĩ nói “Nhân vật chính Matthew thông minh, cao ngạo, tính cách lại khiến người khác chịu không nổi, anh rất thích hấn. Cả Kristen giúp hấn dung nhập vào xã hội anh cũng thích” Hấn lại dứt cho Yoon Cheon Seo một miếng táo mới hỏi “Hai người đó khi nào mới ở chung một chỗ?”

Yoon Cheon Seo ăn miếng táo lắc đầu nói “Không có, hai người là bạn tốt, sao có thể ở chung một chỗ?”

“Nam nữ chính không phải là ở một chỗ sao?”

“Ai quy định nam nữ chính phải ở cùng nhau?” Yoon Cheon Seo tính vượt trán theo thói quen thì bị Kwon Ji Yong giữ cổ tay lại mới cọ cọ lên vai hắn nói “Matthew xem Kristen là bạn, người bạn duy nhất”

“Chẳng lẽ tuyến nhân vật trong truyện không có tình cảm yêu đương?” Kwon Ji Yong bất ngờ hỏi.

“Vâng... Không có tình cảm yêu đương” Yoon Cheon Seo giống như đứa trẻ đang đùa dai, ánh sáng rực “Nhưng mà... Em có tạo ra một nhân vật, có sức co giãn vô cùng, hì hì, cứ xem như là người yêu với nhau đi!!” Cô nói xong thì cười nghịch ngợm với Kwon Ji Yong “Anh đợi nha, em sẽ cho anh xem”

Yoon Cheon Seo nói xong, không đợi Kwon Ji Yong có phản ứng đã trực tiếp nhảy xuống sofa, đi vào phòng, lát sau cầm cái laptop ra.

Kwon Ji Yong giúp cô đặt laptop xuống, dưới sự chỉ bảo của Yoon Cheon Seo, hắn mở ra. Hắn nhìn hình ảnh nhân vật màu sắc trước mắt, cảm thấy vô cùng quen mắt “Anh có nhìn nhầm không? Hay là tên này giống anh thật?” Hắn chỉ nhân vật phía trước kính ngạc hỏi.

“Giống không?” Yoon Cheon Seo tự đắc khoe với hắn “Ngoại hình của nhân vật Chris này là do lúc nhìn MV [Crooked] của anh mà có linh cảm đó, ngay cả nốt ruồi nơi khóe mắt cũng giống nhau!”

Lúc này đèn hơi tối nên Kwon Ji Yong không để ý, bây giờ nhìn kỹ thì đúng là nơi đó có một nốt ruồi nhỏ.

Yoon Cheon Seo thấy hấn phát hiện, cái đuôi sau mông nhanh chóng phe phẩy, cô giải thích tiếp “Nhân vật Chris này, em đã tính tốt rồi, tới một phần ba truyện sẽ xuất hiện. Hấn không thua gì thiên tài Matthew, có chút tự kỷ, đồng thời có chút bệnh thần kinh, không xem cái đạo đức tốt xấu của người vào trong mắt, sợ nhất là những chuyện nhàm chán, ban đầu hấn chỉ đứng ngoài xem thôi, kể cả lúc thế giới ma pháp và người thường có sóng gió, sau khi phát hiện Matthew thì cũng tìm được một đối tượng có cùng tư duy với hấn để làm bạn, bắt đầu tạo những phiền toái cho Matthew, đồng thời cũng bảo vệ Matthew lúc hấn gặp nạn” Thấy Kwon Ji Yong chăm chú, cô bổ sung “Em vốn không tính tạo ra phản ứng hóa học gì cho Matthew và Chris đâu, ai dè khi viết phần sườn xong thì ra vậy”

Kwon Ji Yong ngồi dựa vào sofa, nghiêng người nhìn cô, tâm trạng vô cùng tốt, miệng nâng lên, chờ Yoon Cheon Seo nói xong thì cười nói “Anh biết vì sao” Đối mặt với vẻ mặt nghi ngờ của Yoon Cheon Seo thì hấn cười nói “Nhưng không nói cho em biết!”

Chương 30: Running Man

Mặc kệ Yoon Cheon Seo làm nũng thế nào Kwon Ji Yong cũng không nói chuyện mình biết cho cô, chỉ mỉm cười đắc ý, tâm trạng không tồi.

Chưa tới 11 giờ tối thì Yoon Cheon Seo đã ngủ trong lòng hắn. Kwon Ji Yong xác nhận cô đã ngủ say thì ôm cô lên giường, đắp cái chăn cho cô, nhìn khuôn mặt của cô một lát, từ cái trán tới lông mi rồi đến cái mũi và cái miệng, mỗi nơi đều nhìn kỹ, sau đó hôn nhẹ lên trán cô một cái, rồi khỏi phòng không tiếng động.

Lúc Yoon Seol Seok về nhà là hơn mười giờ, nghe bảo mẫu nói Kwon Ji Yong còn ở đây thì ngồi ở phòng khách làm việc ở công ty chưa xong, cho nên lúc Kwon Ji Yong đi xuống thì ông phát hiện ngay.

Ông mời Kwon Ji Yong ngồi ở sofa, đưa cho hắn một ly nước rồi hỏi “Cheon Seo đang ngủ?”

Kwon Ji Yong cảm ơn rồi nhận ly nước, trả lời “Vâng, vừa nói chuyện rồi ngủ thiếp đi, hắn là do thiếu ngủ mấy ngày nay”

Nghe lời của hắn xong thì Yoon Seol Seok nở nụ cười thoải mái “Vây cảm ơn cháu nhiều! Không nghĩ tới con bé có thể ngủ được, tôi cũng an tâm”

Một ngày hôm nay Kwon Ji Yong đều không hỏi chuyện mất ngủ này với Yoon Cheon Seo, bây giờ hắn thừa dịp hỏi Yoon Seol Seok “Yoon Cheon Seo thường xuyên không thể ngủ khi suy nghĩ nhiều ạ?”

Yoon Seol Seok đưa tách trà lên uống một ngụm, im lặng rồi nói “Trước kia thì con bé thường như vậy, vì thế chúng tôi đều không để cho con bé suy nghĩ nhiều. Lần này do tôi bận quá nên không để ý tới con bé, hơn nữa mấy ngày nay con bé giả vờ rất tốt làm tôi cũng không quá chú tâm” Nói tới đây ông mỉm cười cảm kích với Kwon Ji Yong “Thật ra, từ khi ở đây con bé có thể ngủ một ngày hai giờ thì tốt hơn trước rất nhiều, cảm ơn cậu luôn ở cạnh chăm sóc con bé, còn có thể để con bé quen nhiều bạn bè như vậy, hôm nay cũng làm khổ bọn họ rồi, nhờ cậu nói lời cảm ơn tới bọn họ”

Kwon Ji Yong nhanh chóng đáp lại “Đây đều là điều nên làm, Cheon Seo cũng giúp cháu không ít, chú không nên khách khí như vậy. YG chúng cháu như người một nhà vậy, chú yên tâm, bọn họ đều là những người bạn đáng tin, cháu sẽ nhắc lại lời cảm ơn của chú với bọn họ”

Nói chuyện với Yoon Seol Seok một hồi thì hẳn đứng lên tạm biệt, bởi vì hôm nay mới kết thúc công việc sớm nên sáng sớm ngày mai hẳn phải bổ sung phần còn thiếu của ngày hôm nay.

Lúc tới nơi quay MV cũng đã sáu giờ sáng, nhân viên công tác đã bắt tay vào việc chuẩn bị. Kwon Ji Yong cúi đầu chín mươi độ với bọn họ tỏ lòng biết ơn, bởi vì hôm qua hẳn đột nhiên rời khỏi trường quay sớm nên hôm nay mới quay sớm như vậy.

Sau khi nói lời cảm ơn với các nhân viên công tác xong, Kwon Ji Yong trở về phòng nghỉ, đang định gọi cho Kim Nam Kook nhờ anh mua café cho những nhân viên công tác uống thì chị Ji Eun đem một cái sandwich và tách café đi vào.

“Chị gặp anh Nam Kook không? Không phải anh ấy mới phóng xe đi sao? Sao chưa thấy trở về?” Kwon Ji Yong hỏi Kim Ji Eun.

Kim Ji Eun để ly café trên bàn trang điểm, cầm sandwich ăn đáp “Anh ấy đang phát sandwich và café cho mọi người, nói mời mọi người ăn” Cô cắn một miếng sandwich, phát hiện bên trong có một miếng thịt bò dày “Oa! Vẫn còn nóng! Thơm quá! Sáng sớm vậy em kiếm sandwich ngon như vậy ở đâu đấy? Trước đây chị chưa từng ăn đâu đấy!”

“Lạ thật, em không có nhờ anh ấy mua!” Kwon Ji Yong nghi ngờ hỏi “Anh Nam Kook lần này hiểu tâm lý thật, không cần em nói cũng đã làm xong” Nói rồi hắn đứng lên đi ra ngoài.

Trong trường quay, Kim Nam Kook ôm thùng phân phát cho mọi người sandwich và café, Kwon Ji Yong nhìn hắn vừa ôm thùng vừa phân phát không tiện thì chạy sang giúp hắn phân phát bữa sáng.

Sau khi mọi người nhận đủ bữa sáng, Kim Nam Kook đưa bánh sandwich và café còn lại đi vào phòng nghỉ ăn.

“Sáng sớm vậy anh kiếm đâu ra café vậy? Còn ấm như vậy nữa” Kwon Ji Yong chưa tỉnh ngủ cầm tách café uống một ngụm, kinh ngạc hỏi.

“Không phải anh mua” Kim Nam Kook nhìn hắn kỳ quái “Là Cheon Seo gọi anh ra lấy đấy. Có người đưa tới. Em không biết sao?”

Kwon Ji Yong nghe vậy thì sững sốt, sau đó cười nói “Trách không được hôm qua lại hỏi em mấy giờ tới trường quay” Hắn đối với sự cẩn thận chu đáo của Yoon Cheon Seo vô cùng vừa lòng, cười hì hì cầm cái sandwich còn ấm từ trong thùng ra, khoe khoang nói “Không biết con nhóc kia đi đâu mua đồng này vào sáng sớm như vậy! Nghe chị Ji Eun bảo ngon lắm!”

Kim Nam Kook quen với Kwon Ji Yong nên biết trong lòng của hắn bây giờ đang nở hoa, nhìn khoe miệng nâng lên tự đắc kia, không khỏi cười nhạt một tiếng.

Kwon Ji Yong không để ý nụ cười nhạt kia, cắn một miếng sandwich, phát hiện bên trong là vị thịt gà, còn có một ít dưa chuột và trứng gà “Anh, ăn ngon thật đấy! Em chưa ăn sandwich ngon như vậy đâu!” Thấy Kim Nam Kook nghi ngờ nhìn hắn thì nói nhanh “Thật đấy! Anh không tin thì ăn thử đi!”

Kim Nam Kook nửa tin nửa ngờ cầm sandwich, bây giờ hắn rất nghi ngờ, cho dù Yoon Cheon Seo có bỏ mù tạc vào sandwich thì cái tên Kwon Ji Yong này cũng sẽ khen ngon cho xem.

“Oa! Thật thế! Thịt bò mềm thật!” Kim Nam Kook cắn một miếng, than nhẹ “Cô bé này sao có thể tìm được chỗ ngon như vậy?”

Kwon Ji Yong nghe lời khen của hắn thì cười đắc ý “Anh nếm thử cái vị thịt gà kia đi, ăn cũng ngon lắm. Sáng sớm có thể ăn được bữa sáng như vậy, thân thể có sức liền!”

Mọi người trong phòng nghi cũng gật đầu.

Kwon Ji Yong thấy chị Ji Eun chưa ăn xong, còn phải đợi lát nữa mới có thể hóa trang, hắn cầm điện thoại gọi cho Yoon Cheon Seo.

Không lâu sau thì giọng Yoon Cheon Seo vang lên “Anh Ji Yong?”

“Ừ” Câu đầu tiên Kwon Ji Yong hỏi là “Sáng nay em mấy giờ dậy?”

“Ba giờ năm mươi bảy” Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn trả lời.

“Gần năm tiếng? Không tồi! Tối nay lại ngủ nhiều một chút!” Kwon Ji Yong vô cùng vừa lòng với sự ảnh hưởng của mình đối với

Yoon Cehon Seo.

Tuy rằng hẳn không thấy nhưng Yoon Cheon Seo vẫn ngoan ngoãn gật đầu trả lời “Vâng, em biết rồi”

Kwon Ji Yong uống một ngụm café, hỏi tiếp “Em mua sandwich và café sáng nay ở đâu vậy? Máy người anh Nam Kook bảo rất ngon, anh cũng thấy café rất thơm, trước kia anh chưa từng nghe qua danh của quán này, ngay cả tách cũng không có nhãn hiệu”

“À, đây là nhà ăn của công ty chú làm” Nói tới đây thì giọng của Yoon Cheon Seo vô cùng phấn chấn “Công ty của chú thường phải làm việc suốt đêm nên nhà ăn phải cung cấp cơm hai mươi tư giờ. Trong đó chú béo làm sandwich ngon nhất, em thường bảo chú đem về cho em một ít. Anh ăn vị gì?”

“Anh vị thịt gà, anh Nam Kook là thịt bò. Tất cả đều rất ngon”

“A, con có lạp xườn Italy nữa! Là lạp xườn mà chú béo tự làm, đó là bí phương độc nhất vô nhị đó, anh mau đi nếm thử đi, cái này làm ít nhất đó, anh xem thử có không?” Yoon Cheon Seo giục.

“Anh, tìm cho em sandwich có vị lạp xườn Italy với, mau nha!” Kwon Ji Yong hò hét với Kim Nam Kook, sau đó nói chuyện với Yoon Cheon Seo mấy câu rồi mới dừng cuộc gọi.

Trong phòng hóa trang, mọi người đều giả vờ làm việc của mình nhưng tất cả đều tập trung ở cuộc điện thoại của Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo. Nhất là khi Kwon Ji Yong nhắc tới từ ‘ngủ’ đầy miễn cảm kia, mọi người cố gắng banh tai ra để có thể nghe được nội dung.

Sau khi tắt điện thoại, Yoon Cheon Seo sửa soạn đi YG. Kwon Ji Yong bảo cô cứ hai tiếng là nhắn tin hoặc gọi điện báo hành tung,

hơn nữa giữa trưa còn tự mình đốc thúc cô ăn cơm.

Ngày 21 tháng 7, 2NE1 tham gia Running Man.

Yoo Jae Suk, Lee Kwang Soo, Bom và Min Ji một nhóm, bốn người đang đi tới căn phòng cuối cùng, số phòng 307, phòng làm việc của Yoon Cheon Seo.

Bọn họ chạy lên lầu 3, Yoo Jae Suk thở hồng hộc hỏi “Min Ji à, phòng 307 là phòng gì thế?”

Min Ji đang dẫn đường thì đáp “Là phòng làm việc của C”

“Cái gì?” Yoo Jae Suk và Lee Kwang Soo đi sau cô chấn động “Đúng là phòng làm việc của C?”

Bom đi sau gật đầu nói “Vâng, phòng làm việc của C đó ạ!”

Lúc cô trả lời xong thì bọn họ chạy tới trước cửa phòng làm việc của Yoon Cheon Seo.

Lúc Lee Kwang Soo thấy Min Ji đặt tay ở nắm cửa thì gọi cô lại “Khoan đã!” Hắn thở hồng hển, giọng điệu khoa trương “Để anh chuẩn bị tâm lý đã, sắp gặp mặt của ‘Người làm thơ bằng ca từ’ thần bí C, anh rất khẩn trương! Làm sao đây?” Nói xong hắn còn sửa sang quần áo.

“Ai bảo C ở đây?” Bom trực tiếp hất hắn một chậu nước lạnh “Hôm nay C bị Ji Yong kéo tới trường quay MV rồi, không ở trong phòng làm việc”

Yoo Jae Suk và Lee Kwang Soo đều lộ vẻ thất vọng. Yoo Jae Suk ‘oán giận’ nói “Kwang So à, đều tại cậu! Làm hại tôi cũng khẩn trương theo, còn suy nghĩ lát nữa gặp nhau nên chào hỏi thế nào, thì ra C không ở trong. Ayo, cậu thật là...” Lee Kwang So dưới sự răn

đề của hắn thì lộ ra nụ cười xấu hổ, hai người Bom và Min Ji cũng phối hợp cười.

Đẩy cửa đi vào phòng làm việc của Yoon Cehon Seo, nhìn thấy cách bài trí trong phòng, Yoo Jae Suk và Lee Kwang Soo sợ hãi than “Oa~”

Đồng giấy bản thảo của Yoon Cheon Seo đã kịp thời thu dọn, trừ mấy thứ bài trí trong phòng thì chỉ có một ít sách tham khảo ở trên giá sách và nơi bàn làm việc.

Yoo Jae Suk hỏi Bom “Bài hát của các cô được C viết ở trong phòng này sao?”

Bom lắc đầu “Không phải” Cô giải thích tiếp “Trước đó C làm cùng phòng với Ji Yong, phòng làm việc này C không dùng, sau này phải quay MV cho Ji Yong nên mới chọn đồ trang trí trong phòng, đợt MV quay xong thì C làm việc ở đây luôn”

Lee Kwang Soo vuốt bàn gỗ đào, cảm thán với Yoo Jae Suk “Anh, phong cách phòng này quá mức mạnh mẽ, nhìn là biết chủ nhân không phải người thường!”

Yoo Jae Suk phụ họa nói “Đúng thế, người bình thường làm gì có thể ngồi làm việc trong phòng này!” Hắn nhân cơ hội hỏi Min Ji “Bọn anh nghe bảo C không chỉ viết ca từ tốt mà tài ăn nói cũng tốt. Chủ tịch Yang nghe C nói vài câu đã bị thuyết phục cho các cô ra album lần này?”

“Vâng, đúng thế” Min Ji trả lời “Ban đầu chủ tịch không muốn, bọn em nhờ C giúp đỡ, không nghĩ chỉ năm phút đã khiến chủ tịch đồng ý!”

“Thật sao? C nói thế nào?” Yoo Jae Suk và Lee Kwang Soo nhìn Min Ji chăm chăm.

“C cùng bọn em vào phòng của chủ tịch, trực tiếp nói ‘Người khác nghĩ sao thì em không biết, nhưng em cảm thấy mỗi bài hát em viết đều có sinh mạng của nó, em vì các chị ấy mà viết bài hát này, chủ tịch thấy thế nào?’ Tuy chủ tịch nghi ngờ nhưng vẫn đồng ý” Min Ji nói tới đây thì bắt đầu giả giọng, đây là một trong những kỹ năng của người ở YG” “Ừ, tôi cũng đồng ý với lời nói của em, ca từ của em luôn có linh tính” Min Ji giả giọng vô cùng hoàn mỹ khiến cho Yoo Jae Suk và Lee Kwang Soo vỗ tay cười to.

Cô nói tiếp “C đã nói ‘Vì vậy, em cảm thấy ca khúc này cũng thế. Ngài không thể vì thấy có người cần tới nó thì bắt nó phản bội người yêu của mình. Nếu có người nói với chủ tịch, họ rất yêu người đó, bảo chủ tịch phải buông tay người yêu hiện tại của mình thì chủ tịch chọn thế nào?”

Bom bổ sung “Lúc đó bọn em đều nhìn chủ tịch chăm chăm, chờ xem chủ tịch trả lời thế nào, chỉ cần trả lời sai thì tụi em sẽ đi kiện chị dâu!”

“Vậy chủ tịch trả lời thế nào?” Yoo Jae Suk nhanh chóng hỏi.

“Chủ tịch nói” Bom giả giọng “‘Ừ, em nói rất có đạo lý’ sau đó nói với bọn em ‘Mấy đứa đi tìm Teddy đi, bảo là tôi đồng ý’ chủ tịch của bọn em cứ vậy mà bị đã bại”

Yoo Jae Suk cảm thán “Oa! Thật mạnh mẽ! Dám nói chuyện với chủ tịch như vậy?”

Lee Kwang Soo cũng che miệng than “Anh cảm thấy C rất thông minh! Đầu tiên là đặt bẫy cho chủ tịch để ông ấy đứng trên đó một

cách bình thường, sau đó cho ông ấy hai lựa chọn, một là tự nhảy, hai là đây! Đây là tấm gương cho anh học tập!”

Sau khi kỳ này được chiếu thì đứng đầu top tìm kiếm là việc C đã bại chủ tịch Yang, vị trí thứ hai là quan hệ của C và Kwon Ji Yong.

Các fan bắt đầu nghị luận, bây giờ có thể xem hai người này như hình với bóng phải không? Vất vả lắm mới có thể tách phòng làm việc, ai ngờ Kwon Ji Yong lại bắt người tới trường quay MV, cái này dù không muốn nghĩ họ cũng phải nghĩ nha!

Chương 31: Anh trên em dưới

Không lâu đó thì tới tháng tám, Kwon Ji Yong bắt đầu vào thời gian kết thúc quay MV, chuyển sang việc thiết kế sân khấu biểu diễn và luyện tập, lúc này có thể thay đổi một cách linh hoạt cho nên hẳn càng có thời gian đến ‘quấy rầy’ Yoo Cheon Seo làm việc.

“Nhóc con, em đang làm cái gì đó?” Kwon Ji Yong đi vào phòng làm việc của Yoon Cheon Seo, sau đó phát hiện cô không sáng tác mà ngồi trên sofa cười với laptop.

Nghe được câu hỏi của hắn, cô mỉm cười hì hì nhìn hắn một cái, sau đó nhìn lên màn hình cười ngây ngô.

Kwon Ji Yong chưa kịp hỏi tiếp thì đã nghe một âm thanh từ máy tính phát ra, sau đó có một cảm giác xấu xuất hiện, hắn lên đến cạnh Yoon Cheon Seo nhìn màn hình.

Quả nhiên, trên máy tính là tin tức lúc bọn họ xuất đạo. Trong đó là mấy bức ảnh mà Seung Ri chụp lại từ nhà ga.

Kwon Ji Yong che mắt lại, ngồi lên sofa “A!!! Sao em lại có thể tìm ra được hả?” Hắn gào xong thì ngồi dậy “Không đúng! Làm sao em có thể biết mấy trang web này? Ai nói với em?”

Yoon Cheon Seo vẫn chăm chú nhìn màn hình, nghe hắn nói thì dùng tay phải làm động tác kéo khóa, ý bảo cô sẽ không bán đứng người đó.

Kwon Ji Yong ngã lên sofa hét lên, hai tay hai chân vẫy đập lung tung sau đó mới cầm chặt bả vai Yoon Cheon Seo, cười hỏi “Em nói là trước kia đã xem rồi?”

“Đương nhiên là xem trước rồi” Yoon Cheon Seo bấm tạm dừng, quay mặt nhìn hấn “Em xem nó là vì anh, không phải vì nhìn Seung Ri nên dĩ nhiên là xem từ đầu!”

Kwon Ji Yong muốn che mặt lại. Hấn dùng tay phẩy phẩy nói “Nếu để anh biết ai cho em biết mấy cái này thì anh sẽ không bỏ qua cho người đấy!”

Yoon Cheon Seo ngây ngô nhìn hấn “Tại sao? Người đó còn nói là không được nói với anh là người đó nói nếu không kết cục của người đó rất thảm. Bên trong có cái gì em không nên biết sao?”

“Đó là lịch sử đen tối của anh!! Lịch sử đen tối!!” Kwon Ji Yong đặt đầu cọ cọ bả vai của cô nói “Chủ tịch không cho người make-up, chuẩn bị quần áo và tạo hình, bắt tội anh đứng trước màn hình như vậy! Bây giờ anh không dám nhìn lại đấy! Hận không thể tiêu hủy hết tất cả thôi!”

Yoon Cheon Seo khó hiểu nhú mày, đem mấy bức của Kwon Ji Yong mở ra “Em thấy đáng yêu mà, không phải trên sân khấu thì make-up hay tạo hình làm gì?” Cô vừa nói vừa giữ tay đang tính tắt màn hình của Kwon Ji Yong, đem máy tính ôm vào trong lòng.

Bây giờ tới phiên Kwon Ji Yong kinh ngạc, hấn dùng ánh mắt hỏi Yoon Cheon Seo ‘thật sao?’ thì thấy cô không có ý đùa giỡn, nghi ngờ hỏi “Em không thấy lúc đấy anh rất tỏm sao? Rất tỏm đấy! Đôi mắt đen của thằng nhóc Seung Ri nó kéo tới cảm luôn đấy! Thật sự không thể nhìn thẳng đấy!”

Yoon Cheon Seo nhìn màn hình trong ngực một chút rồi nói “Anh, tuổi của anh lúc đó rất nhỏ! Những người khác cũng thế! Ngoài việc chênh lệch độ tuổi ra thì bộ dạng không thay đổi chút nào, sao không được nhìn?” Cô nghĩ nghĩ rồi bổ sung “Nhưng mà

khí thế không mạnh mẽ như bây giờ, nếu em sớm quen anh thì tốt rồi, không chừng em sẽ trở thành người ở trên, còn anh thì ở dưới đấy! Aizz”

“Khụ khụ khụ khụ!” Kwon Ji Yong ở trên vai cô nghe cô dùng giọng điệu quyết đoán khi nói câu cuối thì ho không ngừng.

Yoon Cheon Seo vỗ lưng cho hắn thì mới phát hiện cả người đầy mồ hôi “Anh mới từ phòng tập đến à? Không tắm rửa thay quần áo sao? Nhìn tóc anh ẩm ướt nhiều như vậy, em còn tưởng anh đã tắm rồi chứ!” Cô bắt đầu cào tóc ướt đẫm của Kwon Ji Yong “Tất cả là mồ hôi à?”

Kwon Ji Yong miễn cưỡng bình phục lại, không để ý tới vấn đề của cô, hỏi gấp “Em nói cái gì mà ‘Em trên anh dưới’??? Mấy từ này nghe từ ai hả?”

“Seung Ri nói đó!” Yoon Cheon Seo không hiểu từ này có vấn đề gì nên ngây ngô bán Seung Ri đi “Hắn nói bây giờ em bị anh quản, phải nghe lời của anh, bảo anh đang đàn áp em, cái đó gọi là ‘Anh trên em dưới’. Nếu lúc nào em có thể chống lại anh thì chính là ‘Em trên anh dưới’. Em thấy Seung Ri nói cũng trờu tượng đó! Không đúng ạ?”

“.....Đúng, rất là đúng!” Kwon Ji Yong vuốt tóc Yoon Cheon Seo nói “Đúng là ‘Anh trên em dưới’, thỉnh thoảng để ‘Em trên anh dưới’ cũng không sao”

“Thật sao? Anh cho em quản anh thật hả?” Hai mắt của Yoon Cheon Seo sáng lên.

Kwon Ji Yong nín cười vô cùng khó chịu, hắn úp đầu vào gáy của Yoon Cheon Seo, nở nụ cười trong im lặng, dưới sự thúc giục của

Yoon Cheon Seo mới trả lời “ừ, đương nhiên là thật, nhưng mà khi nào anh cho thì được!”

“Vậy khi nào anh cho?” Yoon Cheon Seo bị đống tóc ẩm ướt của hắn chích vào cổ, cảm thấy khó chịu, cô gái gái nói “Biết rồi, khi nào anh nói thì tính. Mau đi tắm đi, nhiều mồ hôi như vậy sẽ cảm mất!”

“Ừ, đợi anh tắm xong thì đi ăn chung” Kwon Ji Yong nói rồi thì đi ra ngoài. Trong lòng hắn thầm mắng: Lee Seung Hyung, cậu đúng là cái tên hư hỏng, lúc nào cũng tìm thời cơ nói bậy với Yoon Cheon Seo! Tám phần vụ xem mấy thứ kia cũng là do cậu ta nói! Xem ra phải dạy dỗ cậu ta lại rồi!

TOP luôn núp bên ngoài thấy Kwon Ji Yong đi khỏi thì lén lút đi vào, nhỏ giọng hỏi “A, Cheon Seo à, lúc này em không bán đứng anh chứ?”

Yoon Cheon Seo lắc đầu “Không ạ, em đã đồng ý giữ bí mật cho anh rồi mà!”

“Ha! Vậy thì tốt ~” Bây giờ TOP mới nhẹ nhõm mà thở một cái.

Nguyên nhân của chuyện này phải nói lại từ hai ngày trước. Gần đây Kwon Ji Yong luôn tìm cách để Yoon Cheon Seo dời lực chú ý, không cho cô suy nghĩ viết truyện. Cho nên, hôm kia hắn đã nghĩ tới việc đem bộ [Iris] do TOP đóng vai sát thủ đưa cho Yoon Cheon Seo xem, sau đó còn bình luận thêm một câu “Nhìn TOP hyung ở trong phim giả vờ lạnh lùng tàn nhẫn, đóng vai sát thủ, rất buồn cười! Tuy rằng rất lạnh lùng và tàn nhẫn nhưng cứ nghĩ tới lúc hyung ở đời thường thì anh cảm thấy hyung ấy trong phim rất buồn cười! Haha!”

Cũng ngay lúc đó, TOP ở cạnh, mặc dù nở nụ cười thẹn thùng ngây ngô nhưng trong lòng đã nhớ kỹ tên nhóc kia. Hôm nay thừa

dịp thăng nhóc hư hỏng đó đi luyện tập, hẳn chạy tới phòng làm việc của Yoon Cheon Seo, đem mấy video và hình ảnh lúc Big Bang xuất đạo đưa cho cô xem. Hẳn còn nghĩ Yoon Cheon Seo sẽ xem hết trước khi thăng nhóc kia về, ai ngờ thăng nhóc đó về sớm vậy, làm hẳn vừa lo lắng vừa phải trốn đi.

Cuối cùng TOP cũng yên lòng nhưng lại không biết Kwon Ji Yong đã đem chuyện này ném lên đầu thăng út nhà mình, đang tính toán dạy dỗ thăng út vô tội kia thế nào!

“Cheon Seo à” TOP bắt đầu nở nụ cười, ngồi cạnh Yoon Cheon Seo, ngại ngần nói “Anh có thể nhờ em một việc không?”

“Chuyện gì ạ?” Yoon Cheon Seo đặt laptop lên bàn trà, nhìn TOP, không biết hẳn muốn nói gì mà ngại ngần như vậy.

TOP cúi đầu một lát rồi mới nói “Lần trước anh muốn quay nhân vật trong MV của Ji Yong nhưng cậu ta không đồng ý. Em có thể viết một bài hát cho Big Bang bọn anh cũng có nhân vật lạnh lùng tàn nhẫn như vậy được không? Lần này anh phải đóng vai chính mới được!”

“Anh đóng vai sát thủ ở [Iris] chưa đủ ạ?” Yoon Cheon Seo nhớ tới hình tượng khác hẳn đời thường của hẳn trong phim nở nụ cười “Anh Ji Yong bảo lúc anh đóng vai đó, ngay cả việc mặc áo quần và cử chỉ đều dựa theo hình tượng của sát thủ, nhìn rất vui! Em còn đang tiếc không thể thấy được nó thế nào, lần này không biết có phải cơ hội để nhìn không, haha, nhớ tới thì em cảm thấy buồn cười!”

TOP nghe được đó là lời Kwon Ji Yong nói thì muốn đánh người, nhưng mà nghe được lời kia của cô thì vui vẻ “Nói vậy là em sẽ hả?”

“Vâng, em sẽ cố gắng” Yoon Cheon Seo trả lời.

TOP vui vẻ hoa chân múa tay nói “Tốt quá! Lúc Ji Yong quay MV, anh hận không thể ném cậu ta ra để tự mình diễn đấy!” Nói tới đây thì hẳn dặn Yoon Cheon Seo “Lúc viết bài hát thì phải giữ bí mật với Ji Yong đấy! Miễn cho cậu ta dành vai chính!”

Yoon Cheon Seo thấy bộ dạng nghiêm túc kia thì gật đầu “Em biết rồi, tạm thời em sẽ không nói cho anh ấy. Nhưng mà...” Yoon Cheon Seo gãi trán, yên cầu TOP “Anh cung cấp tư liệu sống thì em mới có thể viết được!”

“Tư liệu sống là cái gì?”

“Cụ thể em cũng không biết” Yoon Cheon Seo không có kinh nghiệm cũng không biết bảo hẳn phải cung cấp tư liệu sống gì “Trước kia khi em viết nhạc đều dựa vào những gì mình trải qua hoặc là xem từ phim, tiểu thuyết mà ra, lần này anh phải cho em một chút linh cảm mới được! Những gì anh đã trải ra trước đó hoặc là mấy thứ tình yêu gì gì đó ý!”

Đây là lần đầu TOP nghe yêu cầu như vậy, không biết làm gì cho tốt “Trải nghiệm của anh thì có gì đáng nói đâu? À, không phải em đã xem mấy video rồi sao? Bên trong đều có hết đấy! Mấy cái khác thì cũng giống người bình thường, không có gì đặc biệt...”

“Vậy tình yêu thì sao?” Yoon Cheon Seo tò mò “Anh có yêu chưa?” Thấy TOP ngại ngùng cúi đầu thì cô kinh ngạc hỏi “Không phải anh chưa từng yêu đấy chứ?”

“A! Anh lớn vậy rồi sao có thể chưa yêu?” Vấn đề này liên quan tới mặt mũi, TOP không thể để hiểu lầm “Anh đương nhiên là từng có!” Khẳng định xong thì phản kích “Cái loại tình cảm này đũa tre như em chưa từng trải qua đâu, phải không?”

Yoon Cheon Seo thấy phản ứng đó của hắn thì khó hiểu “Em đương nhiên đã từng yêu rồi!” Sau khi cô trả lời xong thì nhìn TOP nghi ngờ “Phản ứng đó của anh là sao? Không phải là chưa yêu nên mới chột dạ chứ?”

Không nghĩ tới TOP lại không để ý tới vấn đề cô đặt ra, lần này hắn không quan tâm tới mặt mũi của mình, hỏi “Em từng yêu? Thật sao? Yêu ai?”

Yoon Cheon Seo nhún vai “Em lừa anh làm gì?” Em đã mười bảy tuổi, yêu đương không phải bình thường sao?” Nhìn bộ dạng kích động của TOP thì cau mày hỏi “Phản ứng của anh như vậy là sao? Không lẽ trẻ dưới tuổi 18 ở Hàn Quốc không được yêu à?”

“Không phải. Anh chỉ kinh ngạc thôi, vì nhìn em không giống với người đã yêu” TOP bắt mình phải bình tĩnh rồi hời “Ji Yong có biết em từng yêu chưa?”

Yoon Cheon Seo thật sự không biết nói gì với logic của hắn, chuyện này thì liên quan gì anh Ji Yong chứ? Vì sao người bình thường luôn chú ý những điều kỳ lạ như vậy?

Vì để cuộc nói chuyện tiếp tục thì Yoon Cheon Seo đành trả lời “Em không biết anh ấy có biết hay không. Dù sao anh ấy cũng không hỏi nên em không nói. Nhưng mà chắc anh ấy đoán được nhỉ? Em đã mười bảy tuổi rồi, năm sau là trưởng thành rồi mà!” Yoon Cheon Seo nhấn mạnh tuổi tác của mình, ở Mỹ, mười bảy tuổi có kinh nghiệm yêu đương là chuyện thường, cô chỉ mới một lần mà Zoe thì hàng chục rồi đấy!

TOP nhìn không được dùng bộ dạng luyện sắt không thành thép dành cho Kwon Ji Yong. Đã có người trở thành ‘Bạn trai cũ’ mà cậu ta còn ma ma chit chit ở đây! Sao lúc lên sân khấu cậu có thể quyết đoán vậy hả????????

TOP bị tin tức Yoon Cheon Seo yêu đương đã kích, hẳn thật sự không tin cô em gái ngây ngốc như vậy đã từng yêu.

Yoon Cheon Seo quơ quơ tay trước mặt hẳn “Không phải nói chuyện tình yêu của anh sao? Sao ngây người rồi?”

TOP thở dài, em gái Yoon Cheon Seo lại thẳng thắn chuyện tình cảm của mình rồi thì hẳn giấu làm gì, mau phun cho rồi.

Vì vậy, lúc Kwon Ji Yong tắm rửa xong thì thấy TOP và Yoon Cheon Seo ngồi đối diện với nhau, thấy tiếng mở cửa thì ngẩng đầu nhìn về phía hẳn, ánh mắt đỏ rực, giống như mắt của hai con thỏ đáng thương, biểu tình giống nhau vô cùng.

“Hai người sao vậy? Khóc?” Kwon Ji Yong bị không khí quỷ dị dọa.

Yoon Cheon Seo và TOP cùng lắc đầu, TOP trầm giọng giải thích “Vừa nãy xem một phim hoạt hình cảm động, cho nên.....”

“....” Kwon Ji Yong muốn hỏi một câu, Yoon Cheon Seo xem phim hoạt hình rồi khóc đỏ mặt thì thôi, sao cả TOP, mắt của anh cũng vậy là sao? Đừng nói anh cũng như em gái nhỏ Yoon Cheon Seo chứ????

Chương 32: Sinh nhật của GD

Kwon Ji Yong cảm thấy ánh mắt mà TOP nhìn mình gần đây rất kỳ lạ. Tuy rằng hắn không thể hiểu hàm ý trong ánh mắt của TOP nhưng trực giác nói cho hắn đó không phải chuyện tốt lành gì.

Ông trời, sau khi ăn cơm ở nhà xong, Kwon Ji Yong không chịu nổi đi theo TOP về phòng làm việc của hắn, khóa cửa lại, đem giam TOP ở trong phòng.

“Hyung, vì sao gần đây hyung nhìn em kì quái vậy?” Hai tay Kwon Ji Yong ôm ngực đứng giữa sofa và cửa phòng, ép hỏi TOP trên sofa.

TOP giả ngu nói “Cậu nói cái gì? Anh nhìn cậu khi nào?”

Kwon Ji Yong không nói lời vô nghĩa của TOP, bắt chước động tác của hắn. Mỗi ngày đều cho rằng mình nhìn lén, lúc bị Kwon Ji Yong phát hiện thì chuyển tầm mắt bây giờ lại bị Kwon Ji Yong bắt chước y đúc.

Cái này làm TOP không thể không thừa nhận. Cúi đầu xấu hổ cười mấy cái, ngẩng đầu nhìn Kwon Ji Yong hỏi “Khi nào thì cậu mới thổ lộ với Cheon Seo?”

Kwon Ji Yong bị câu hỏi này của TOP làm cho sững người một chút, đi tới ngồi ở sofa, dựa lưng lên sofa, hỏi “Vì sao mọi người cứ hỏi em vấn đề này vậy?”

“Còn ai hỏi cậu à?” TOP tò mò hỏi.

“Ngoài thằng nhóc Seung Ri thì ai?” Kwon Ji Yong liếc mắt nhìn hẳn “Không phải hai người đã thương lượng với nhau rồi chứ?”

“Không phải! Sao mà có chuyện đó được!” TOP phủ định.

“Cái tên nhóc hư hỏng Seung Ri ấy vội vàng chuẩn bị album mới rồi mà vẫn còn thời gian nói bậy với Cheon Seo, thậm chí đem mấy thứ xấu hổ phơi xuất đạo cho cô ấy nhìn” Nói tới đây, Kwon Ji Yong thở dài, không hề thấy ánh mắt chột dạ của TOP “Hôm kia em chặn thằng nhóc đó ở cửa phòng tập, tính dạy dỗ thằng nhóc đo thì nó không thừa nhận việc mình đã nói chuyện xuất đạo kia, còn nói bậy là nó nói loạn với Cheon Seo là để thử con bé thay em. Cuối cùng nó còn hỏi em khi nào thổ lộ với Cheon Seo, em sắp bị tên nhóc này chọc tức rồi”

“Vậy khi nào cậu mới thổ lộ với Cheon Seo?” TOP hỏi tiếp “Cậu không sợ con bé bị người khác bắt đi à?”

Kwon Ji Yong thở dài một cái “Bắt cô ấy?” Câu này mang theo sự bất đắc dĩ.

Hôm kia, lúc Seung Ri giải thích vì mình đã nói “Hyung, em vốn không nói ai trên ai dưới, chỉ thừa dịp cô bé thẹn thùng mà nói giúp anh thôi” Hẳn còn vỗ vai Kwon Ji Yong “Không nghĩ tới con bé không hiểu ý khác, cảm thấy em nói có lý... Cho nên, hyung, con đường của anh còn xa quá!”

Kwon Ji Yong không phải chưa nghĩ tới chuyện tỏ tình nhưng mà Yoon Cheon Seo lại... Nếu sau khi hẳn thổ lộ xong, phát hiện Yoon Cheon Seo chỉ xem hẳn là bạn, rồi vì chuyện đó mà ngại hẳn thì hẳn chịu không được. Vì vậy hẳn muốn đem người nhất trong lòng của mình, sau đó dần để cô hiểu rõ tâm ý của mình dần dần.

TOP liếc trộm nhìn Kwon Ji Yong đang rối rắm nói “Cậu không thử sao biết được?” Thật ra hẳn tính nói là “Không chừng Cheon Seo đã yêu rồi đấy!”

Kwon Ji Yong ngồi thẳng người, nhìn TOP hỏi “Hyung biết cái gì sao?” Hẳn nhớ tới từ sau khi TOP và Cheon Seon nói chuyện với nhau thì anh ấy bắt đầu dùng ánh mắt phức tạp nhìn hẳn.

“Cái gì anh cũng không biết!” TOP xua tay phủ nhận “Anh nhớ Cheon Seo từng nói tuổi của con bé ở Mỹ yêu đương là thường nên anh mới đoán mò thôi!” Hẳn không kiềm được sự kinh hoàng trong lòng, cố giữ sự trấn định với Kwon Ji Yong để cậu ta tin mình nói thật.

Kwon Ji Yong không biết mình đã bị biểu tình chân thành kia lừa, vẫn không tin Yoon Cheon Seo đã yêu cho nên buông tha cho TOP, còn mình thì ôm mặt lẩn lẩn, sau đó mới rời đi.

TOP tránh được một kiếp, thấy hẳn đi thì ôm ngực thở một cái: Hô, thật sự rất nguy hiểm!

Tháng kế tiếp, YG bận rộn vô cùng.

Ngày 3 tháng 8 2NE1 ra mắt bài hát mới [Do you love me], ngày 19 tháng 8 album mới [Lets talk about love] của Seung Ri được công khai trên mạng, tháng 9 Kwon Ji Yong chuẩn bị chính thức trở lại.

Yoon Cheon Seo nghỉ ngơi hồi phục thân thể rất tốt, sau đó bắt tay vào tiểu thuyết mới. Ngoài việc có lúc gọi điện nói chuyện với Kwon Ji Yong và ăn cơm thì đều ngủ đúng mười hai giờ, thời gian khác đều dành cho tiểu thuyết mới.

Ngày 8 tháng 8, bài hát [Do you love me] của 2NE1 allkill tất cả các bảng xếp hạng, Yoon Cheon Seo tạm biệt với nhóm Kwon Ji

Yong rời lên máy bay đi Mỹ.

Ngày 10 tháng 8, [Steps n Ever s TOP – East Asia] bắt đầu chính thức bán tại Trung Quốc. Bởi vì lúc trước đã có thời gian tuyên truyền nên sách được phát hành lúc lửa chưa dập. Đề cử của báo New York, tác giả nổi tiếng, tác giả là một cô gái xinh đẹp, ba bộ sách ỉ hành bán hơn 1000 vạn sách trên thế giới, những danh hiệu và tiêu đề này hấp dẫn không ít người yêu sách.

Trước phi phát hành sách thì [Steps n Ever s TOP – East Asia] đã được đặt trước 80 vạn quyển, là một điều ngoài sức tưởng tượng của nhà xuất bản, bọn họ cho rằng nhiều nhất cũng chỉ 20 vạn sách mà thôi. Nhìn số lượng tiêu thụ kia, nhà xuất bản tin tưởng, bọn họ cho in thêm 300 vạn sách chắc chắn sẽ bán sạch, bên cạnh đó cũng tuyên truyền theo hình thức virus [1] trên mạng.

[1] hình thức virus: hình thức lan truyền từ nơi này sang nơi khác, giống như virus được gửi đi ấy.

[Steps n Ever s TOP – East Asia] lên giá một tuần, số lượng tiêu thụ đạt tới 200 vạn sách, số người mua sách gia tăng theo ngày, bây giờ không cần nhà xuất bản tuyên truyền thì sách vẫn được tiêu thụ với mức độ chóng mặt. Bây giờ trên Microblogging [2] thường xuyên có người đề cử sách này, đôi lúc cũng có ngôi sao xuất hiện.

[2] Microblogging là một hình thức chia sẻ của mạng weibo – một trang web tương tự facebook của người TQ. Ở TQ thì họ thường dùng weibo hơn FB.

Đại lý xuất bản ở Trung Quốc cũng tăng tốc độ dịch hai quyển sách trước để thừa dịp đang được ưa chuộng để tăng thêm số lượng tiêu thụ.

Yoon Cheon Seo quan tâm đến những lời nhắn mà những người yêu sách ở Trung Quốc nhắn lại. Các fan ở Trung Quốc nhanh chóng tìm hiểu Yoon Cheon Seo, ở bên trong đó cũng đăng thêm những tin tức liên quan tới cô, thậm chí còn có người sub lại hai buổi talkshow của Yoon Cheon Seo với Ellen và Jimmy khiến cho bọn họ thấy một mặt khác của cô.

Tâm trạng của boss đang ở Mỹ không tồi. Hấn không coi trọng số lượng tiêu thụ lần này mà lực ảnh hưởng và sự nổi tiếng của Yoon Cheon Seo trên thế giới. Nói cách khác, lúc trước hấn chọn Yoon Cheon Seo là vì ánh mắt của hấn tốt và tương lai của cô bé đó. Hấn tin tưởng, không lâu sau thì Yoon Cheon Seo sẽ trở thành một tác giả có lực ảnh hưởng như J.K.Rowling [3].

[3] J..K.Rowling: Chắc các bạn cũng biết rồi nha, tác giả của Harry Potter ~ Nhớ tớ cũng đang edit hai truyện đồng nhân liên quan tới nó mà hen =)))

Yoon Cheon Seo không biết số lượng tiêu thụ của sách mình tại Trung Quốc rất kinh khủng, sau khi trở lại nhà ở Mỹ, cô tiếp tục đóng cửa viết sách, nhìn rất gấp.

Bởi vì mỗi ngày đều bỏ thời gian đánh máy lâu nên tay cô bắt đầu sưng đỏ. Để không chậm trễ thời gian, cô chỉ bôi thuốc trước khi đi ngủ mỗi tối, ban ngày cô để một tô nước đá ở cạnh, lúc cảm thấy đau thì ngâm vào để giảm bớt sự đau đớn.

Ngày 18 tháng 8, YG công khai hình ảnh [Lay động thế giới] [4] trước báo chí, tuyên bố Kwon Ji Yong sẽ trở lại.

[4] cái này là gì vậy ạ T^T

Sau khi Kwon Ji Yong công khai hình ảnh thì vẫn chưa yên lòng. Trước ngày 18 hấn luôn hỏi Yoon Cheon Seo khi nào sẽ về Hàn

Quốc, tuy rằng không nói là ngày 18 là sinh nhật của hắn nhưng hắn tin chắc Cheon Seo biết, hắn có sự tin tưởng đó. Nhưng mà Yoon Cheon Seo vẫn chưa báo cho hắn ngày chính xác, cho tới ngày 17 mới nói là ngày 18 sẽ về, sau đó cúp máy. Một tuần nay cô đều như vậy, nói chưa được hai câu đã vội cúp điện thoại, không biết có chuyện gì xảy ra.

Cho tới khi buổi tiệc sinh nhật chấm dứt Kwon Ji Yong vẫn không thấy Yoon Cheon Seo tới. Tuy rằng hắn luôn mỉm cười với lời chúc của người nhà YG và các bạn khác nhưng khi nhìn cảnh tượng náo nhiệt xung quanh lại không chút ưa thích. Nói nhỏ với người nhà YG một chút, vui vẻ đùa giỡn của các bạn bè và những người cần phải giao tiếp một chút, Kwon Ji Yong cầm điện thoại gọi vào số của Yoon Cheon Seo.

Ban ngày đám Seung Ri hỏi khi nào Yoon Cheon Seo về, bây giờ không dám nhắc tới tên cô, bởi vì, dù bây giờ Kwon Ji Yong cười nhưng những người quen hắn đều biết tâm trạng hắn bây giờ rất tồi.

“Chae Rin, liên hệ với Cheon Seo chưa? Con bé biết hôm nay là sinh nhật của Ji Yong mà?” Thấy bộ dạng trốn tránh để gọi của Kwon Ji Yong, đám Tae Yang đi tới thương lượng cách.

“Biết” Chae Rin khẳng định “Trước khi đi còn hỏi nên mua quà gì tốt, em nói là tự con bé chọn mới có ý nghĩa, kết quả con bé buồn vì chuyện này mấy ngày nay mà!”

“Vậy con bé chắc phải trở về gấp! Có thể là chuyển bay tối nay!” Tae Yang cảm thấy nếu Yoon Cheon Seo biết hôm nay là sinh nhật của Kwon Ji Yong thì cô nhất định sẽ về gấp.

Seung Ri xoa cằm, trầm ngâm nói “Mấy ngày trước em có nhắn tin cho con bé, lâu sau nó mới trả lời lại, không nói gì nhiều. Mọi

người có liên hệ với con bé không? Có phải dạo gần đây con bé rất bận không?”

Mọi người nhìn nhau lắc đầu, gần đây bọn họ cũng bận nhiều việc, lại trái giờ cho nên chưa từng liên hệ với Yoon Cheon Seo.

Lúc này TOP giơ tay rảnh của mình ra nói “Anh có gọi Cheon Seo hai lần” Câu vừa nói xong thì mọi người đều nhìn hấn.

TOP ngại ngừng buông tay, dưới sự thúc giục của Seung Ri thì nói “Anh gọi cho cô bé hai lần, lần đầu anh quên mất gọi con bé lúc chiều, giờ đó chỉ mới rạng sáng ở Mỹ thôi, con bé chưa ngủ, nhưng mà anh nghe được giọng của con bé rất mệt mỏi nên nhanh chóng cúp máy. Lần sau anh tính giờ tốt mới gọi nhưng mà qua hai tiếng đồng hồ con bé mới gọi lại, không nói được mấy câu thì có người gọi con bé cho nên cũng cúp máy rất nhanh”

Nghe lời miêu tả của TOP, mọi người không có tâm tư truy cứu việc hấn gọi cho Cheon Seo “Xem ra gần đây con bé rất bận, chắc không đến nỗi không thể về chứ?”

Chỉ có mình Seung Ri nhìn TOP nghi ngờ nhưng không hỏi gì. Cái liếc mắt này làm TOP chột dạ, cúi đầu tránh ánh mắt, hấn không muốn nói chuyện mình nhờ Yoon Cheon Seo sáng tác.

Tới hơn mười giờ tối, Yoon Cheon Seo vẫn không xuất hiện. Đám Seung Ri không biết an ủi Kwon Ji Yong thế nào, chỉ có thể cố gắng vây quanh hấn, nói đùa hoặc làm hấn vui vẻ.

Đang lúc TOP và Kwon Ji Yong nói chuyện thì Chae Rin hô lên một tiếng. Cô nhanh chóng chạy qua nói với Dara và Bom để các cô nhìn điện thoại của mình.

Dara nhìn nội dung trên điện thoại thì hô lên một tiếng, Min Ji nhanh chóng che miệng lại nên không có khiến người khác chú ý.

Mấy em gái nhìn nhau, Chae Rin không dám tin hỏi “Mọi người cũng nghĩ như tớ chứ? Đây là...” Ba người khác tuy rằng không thể tin nhưng vẫn gật đầu.

Min Ji lén lút vẫy tay với Dae Sung đang ở cạnh Kwon Ji Yong, ý bảo hắn chạy sang đây. Dae Sung nghi ngờ nhỏ giọng hỏi “Chuyện gì thế? Tin của Yoo Chun à?”

Chae Rin nhét điện thoại của mình vào tay hắn, Dae Sung nhìn màn hình một hồi mới ngẩng đầu nghiêm túc nói “Có thể dịch giúp chứ? Tiếng anh của em nó....”

Bom kéo lỗ tai hắn nói “Bây giờ là lúc đùa giỡn sao? Đọc không hiểu thì nói thẳng, dám lãng phí thời gian!”

Seung Ri luôn chú ý khắp mọi nơi, thấy tình hình bên kia thì nói với Tae Yang mấy câu, đẩy cậu vào với nhóm Kwon Ji Yong và TOP, bản thân chạy qua kia.

“Có chuyện gì thế? Mọi người đang nói gì?”

Dara đoạt điện thoại trong tay Dae Sung, trừng mắt liếc Dae Sung một cái đưa điện thoại cho Seung Ri.

Seung Ri tò mò nhận điện thoại nhìn vào màn hình. Sau đó hắn cũng dùng vẻ mặt kích động và kinh dị nhìn mọi người “.... Đây không phải là trùng hợp chứ? Nó cũng thật...” Bây giờ hắn kích động tới mức không biết nói gì cho tốt.

“Này này, mọi người đang nói gì vậy?” Dae Sung thấy chỉ mình không hiểu chuyện gì đành nhìn bạn hỏi.

Mọi người không để ý tới hắn, trao đổi ánh mắt một lát, Chae Rin hỏi “Có nên nói với anh Ji Yong không?”

“Đương nhiên nói!” Seung Ri giành trước nói, khiếp sợ của hắn vẫn chưa bình phục lại.

Những người khác cũng nhắc tay tán hành “Đồng ý nói với Ji Yong” “Em cũng vậy”

Sau khi đám người Chae Rin nhất trí xong thì cầm điện thoại đi tới cạnh Kwon Ji Yong. Động tĩnh của họ đã khiến Kwon Ji Yong, TOP và Tae Yang chú ý. Bọn họ thấy nhóm Chae Rin đi tới thì biết có chuyện muốn nói, dừng việc đùa giỡn lại đi tới.

“Sao thế? Có gì xảy ra sao?” Kwon Ji Yong đi tới hỏi. Tuy rằng thấy bộ dạng của bọn họ không giống như chuyện xấu xảy ra nhưng hắn vẫn căng thẳng, không phải Cheon Seo gặp chuyện gì chứ?

“Không có chuyện gì hết” Seung Ri biết hắn lo lắng cái gì, giải thích “Không đúng, phải nói là chuyện tốt nhỉ? Em không biết nói thế nào nữa, anh xem là biết!”

Chae Rin đưa điện thoại cho hắn nói “Đây là tin tức mà em vừa xem, liên quan tới Cheon Seo”

Kwon Ji Yong nghi ngờ cầm điện thoại, nhìn vào màn hình.

Trong trang web cá nhân của Yoon Cheon Seo, đầu trang tuyên bố một tin tức, tuyên bố [The wheel of glory] đáng ra sẽ ra mắt vào cuối năm nhưng bây giờ phát hành bộ thứ nhất – [The Dragon Reborn].

Mà trên bìa sách mới công bố có một người mặc áo quần rộng, trên đầu đội một cái mũ ở giữa đám hình ma pháp và chú ngữ, quần

áo mà cái người nào đó đang mặc kia rõ ràng là áo khoác mà hẳn đưa khi Yoon Cheon Seo lên máy bay.

Kwon Ji Yong nhìn tin tức này, môi mấp máy, đồng thời bấm vào trong tin tức của sách [The Dragon Reborn] thì phát hiện những tạp chí và truyền thông có tiếng ở Mỹ như [Tạp chí New York], [Tạp chí Los Angeles], [Tạp chí Chicago] đều đưa tin tức này vào ngày 18 tháng 8 hôm nay:

Bộ tiểu thuyết dài tập [The road of glory] vốn được quyết định xuất bản vào cuối năm của tác giả CC sẽ ra mắt tập 1 [The Dragon Renborn] vào thời gian sắp tới.

—cánh cửa vinh quang mở ra, rồng xuất hiện tại thế gian!

Hốc mắt của Kwon Ji Yong ửng đỏ.

Chương 33: Trở về Hàn Quốc

Bây giờ hắn mới biết tại sao dạo này Yoon Cheon Seo lại bận rộn như vậy. Quyển sách tính xuất bản vào cuối năm vậy mà giờ lại xuất bản một quyển trước, hắn không biết phải bỏ ra bao nhiêu tâm huyết nhưng hắn biết chuyện này không đơn giản. Bởi vì muốn xuất bản một tác phẩm thì không chỉ bỏ ra ở phần thể lực mà còn cả tâm trí của tác giả. Hướng chi, hắn đã xem qua phần đầu của quyển sách này, bố cục rất lớn, có nhiều chi tiết phấn khích, có thể khiến người đọc tin tưởng thế giới được miêu tả trong đó có thật, muốn làm điều này trong thời gian ngắn như vậy, hắn không thể tưởng tượng những ngày này Yoon Cheon Seo phải trải qua như thế nào.

Nhìn Kwon Ji Yong vẫn nhìn màn hình di động chằm chằm, Seung Ri cười nhạo nói “Không phải hyung cảm động quá mà khóc chứ?”

Không nghĩ tới Kwon Ji Yong ngẩng đầu lên, hắn khóc thật. Hắn quệt nước mắt, cười hỏi Seung Ri “Ừ, anh mà cảm động muốn khóc đấy. Sao, không được à?”

Seung Ri nhìn nụ cười thật lòng đầu tiên của hắn trong tối nay thì yên lòng, khôi phục bản tính khoa trương của mình “Sao lại không được chứ! Đừng nói anh, ngay cả tụi em cũng cảm động tới mức muốn khóc!” Nói xong hắn còn làm bộ lau khóe mắt khô rang của mình.

Bom ôm Dara, than thở “A!!! Thật hâm mộ!!!”

Dara dựa đầu vào bả vai của Bom trả lời “Chị cũng thế! Nếu có anh chàng nào làm vậy chị sẽ gả cho hắn!”

Kwon Ji Yong nở nụ cười đắc ý, không thể khống chế được nụ cười đắc ý đó của mình. Hấn lắc lắc di động với mọi người “Haha! Con nhóc kia lại chúc mừng sinh nhật của tôi trước mặt toàn bộ truyền thông ở Mỹ đấy! Trừ bỏ cô ấy ra thì còn ai có thể làm được?”

Nhóm Seung Ri không hiểu chuyện gì thì đoạt điện thoại lại, ghé đầu vào nhau mà nhìn tin tức trên điện thoại.

“Oa!!!”

“Trời ạ ~~”

“.....”

Nhìn những tin tức mà truyền thông ở Mỹ đăng lên, ngoài âm thanh sợ hãi của mọi người thì chỉ có sự bất đắc dĩ hết nói.... Em gái Cheon Seo à, sao lần nào em ra tay cũng khiến người khác phải kinh người vậy?

Bom kinh sợ nói “Cheon Seo ~~ Cầu em cưới chị!!”

Dara gật đầu lia lịa “Ji Yong à, nếu như cậu không thổ lộ thì chị cướp đi nhé!”

Min Ji và Chae Rin cũng giơ tay “Tớ cũng thế” “Em cũng vậy”

Thấy Kwon Ji Yong nở nụ cười sáng lạn, Seung Ri cũng muốn góp vui, hấn vừa giơ tay một nửa và nói “Em cũng...” thì gặp ánh mắt đầy uy hiếp của Kwon Ji Yong, hấn nhanh chóng sửa lời “em cũng tán thành anh đi thổ lộ ngay!”

Ánh mắt của Kwon Ji Yong mang theo ý cười, điện thoại đột nhiên rung lên, trên màn hình xuất hiện số điện thoại Hàn Quốc của

Yoon Cheon Seo, hẳn làm thế bảo mọi người im lặng rồi nhận điện thoại.

“Alo?”

“Em đã về rồi nè ~”

“Em ở đâu?”

“Chú vừa đón em về nhà. Các anh ở đâu? Bây giờ em tới có kịp tham gia buổi party của anh không?”

Kwon Ji Yong nhìn bên kia tường thủy tinh, lại nhìn đám người đang điên cuồng bên dưới thì trả lời bình tĩnh “Ừ, cũng sắp xong, bây giờ anh đi tìm em, em nghỉ ngơi một chút đi, ở nhà đợi anh”

Kwon Ji Yong cúp điện thoại, nói với mấy người kia “Cheon Seo về rồi, anh đi cửa sau về trước, mấy người phía dưới nhờ mọi người, nói là anh uống rượu say rồi nên về nhà nghỉ trước”

Bây giờ TOP cũng say rồi, đang khoát lên vai Seung Ri, bám riết không tha. Seung Ri là người chuyên đối ngoại của YG, không thể không giúp TOP thoát khỏi sự quấy rầy, đáp ứng “Em biết rồi, hyung đi đi”

Kwon Ji Yong không nói nhiều, cầm chìa khóa xe đi ra ngoài, tối nay hẳn còn phòng ngừa đi ra sân bay đón Yoon Cheon Seo nên không uống rượu.

Mấy người còn lại cũng vui vẻ tạm biệt, dặn dò hẳn “Lái xe cẩn thận!” “Chào Cheon Seo giúp em với nhé!” “Mau thôi lộ đi!”

Kwon Ji Yong không quay đầu mà vẫy tay, chạy ra khỏi cửa, lặng lẽ đi cửa sau, lên xe rồi khởi động.

Lúc Yoon Cheon Seo gọi cho Kwon Ji Yong là lúc mới thả hành lý vào phòng ngủ. Sau khi cúp máy, cô nhìn đồng hồ một chút, sắp tới 11 giờ, chắc là kịp đưa quà cho Kwon Ji Yong trước 12 giờ. Thời gian lái xe tới đây cũng khoảng 40 phút, cô quyết định đi tắm trước, hai ngày nay cô còn chưa tắm gì hết, đối với một người bị bệnh sạch sẽ như cô mà nói, trong lúc làm việc cũng không cảm thấy gì, bây giờ rảnh rồi lại cảm thấy kinh tởm vô cùng.

Xe trên đường tối nay không nhiều, Kwon Ji Yong lại đi ở đường cao tốc nên quãng đường vốn 40 phút chỉ còn lại 30 phút.

Đợi khi Yoon Seol Seok mở cửa cho hắn, nói với hắn Yoon Cheon Seo đang dọn dẹp hành lý, bảo hắn cứ lên lầu đi. Tâm ý của hai đứa trẻ này ông đương nhiên nhìn rõ hơn chúng, không lo lắng cho lắm.

Kwon Ji Yong vừa gõ cửa thì cửa lập tức được mở ra. Hắn nhìn Yoon Cheon Seo trước mắt, cả người sững lại.

Cô gầy hơn lúc mới đi, chút thịt ở hai má không còn nữa, nhìn giống như chỉ cần thổi một cái là bay.

“Anh thất thần gì đó? Mau vào đi!” Yoon Cheon Seo thấy hắn nhìn mình chằm chằm không nói gì thì giục vào.

Kwon Ji Yong không động, thấp giọng hỏi “Tóc của em sao vậy?”

Yoon Cheon Seo sờ sờ đầu tóc đang ướt, tùy ý trả lời “Thời gian trước em không để ý tới tóc nó dài ra cho nên lấy kéo cắt một phát. Có phải khó nhìn lắm không? Vài ngày nữa em sẽ tìm thợ cắt tóc sửa lại”

“Không, anh thấy được” Kwon Ji Yong đi vào trong, đóng cửa xong lại nhìn cô nói “Mau đưa máy sấy đây cho anh, anh giúp em sấy tóc”

Yoon Cheon Seo lấy máy sấy ra, ngoan ngoãn ngồi trước để cho Kwon Ji Yong sấy tóc. Ban đầu Kwon Ji Yong không thuần thục cho lắm, thường xuyên thổi tóc tới trước mặt Yoon Cheon Seo, làm cô khó chịu vô cùng. Dần dần, động tác của hắn nhuần nhuyễn, càng lúc càng nhẹ, Cheon Seo nhắm mắt hưởng thụ sự phục vụ của hắn.

Hai người đều không nói gì, Kwon Ji Yong sấy tóc cô khô rồi mới tắt nó, Yoon Cheon Seo vẫn ngồi im không thay động tĩnh, lúc này hắn mới phát hiện Yoon Cheon Seo ngồi ngủ.

Kwon Ji Yong nhẹ nhàng buông máy sấy, nhìn khuôn mặt dịu dàng đầy mệt mỏi của cô, trong lòng vừa ngọt ngào, vừa cảm động và đau lòng. Hắn im lặng nhìn như vậy đến khi thỏa mãn mới ôm Yoon Cheon Seo một cách cẩn thận, đem tới đặt lên giường.

Trên giường của Yoon Cheon Seo là vali đang mở ra, quần áo chưa kịp treo vào tủ mà ở bừa bộn trong vali và giường. Bên cạnh đồng áo quần là một cái hộp được đóng gói cẩn thận, giấy gói màu xanh lam nhạt, bên trên là ruy băng màu hồng.

Kwon Ji Yong cầm lấy hộp quà, nhìn Yoon Cheon Seo đang ngủ say, mở hộp.

Ở bên trong là một quyển sách, bìa sách giống như hình trong điện thoại, bên trên là tia đề màu đỏ sậm – [The Dragon Reborn]. Hắn cẩn thận cầm quyển sách, mở trang bìa ra, bên trên có dòng chữ “Happy Birthday!”

Nhìn những chữ đó, nước mắt của Kwon Ji Yong xuất hiện, hắn dùng tay sờ lên hàng chữ đó, dừng lại, nhìn nó một cách lưu luyến rồi mở trang cuối.

Ba trăm mười tám trang, hai mươi sáu chương, hơn ba mươi vạn từ đơn tiếng Anh. Kwon Ji Yong cảm thấy, nếu bản thân không hiểu tâm ý của Yoon Cheon Seo đối với mình thì chỉ số EQ [1] còn thấp hơn cả cô.

[1] chỉ số EQ: chỉ số hiểu về tình yêu á :’>

Bỗng nhiên trong lúc đó tất cả những bất an, lo lắng trong nội tâm hẳn đều biến mất hết. Tuy rằng Yoon Cheon Seo có thể không hiểu tình cảm của cô đối với hẳn nhưng mà, giây phút này, Kwon Ji Yong vô cùng tin tưởng, tâm ý của cô giống như của hẳn đối với cô, không thể nghi ngờ được.

Tối nay, Kwon Ji Yong ngồi ở ban công trong phòng Yoon Cheon Seo, mở đèn bàn, đọc tiểu thuyết nguyên đêm. Lúc đọc mỏi mắt, chỉ cần hẳn quay đầu lại có thể nhìn thấy Yoon Cheon Seo đang im lặng nằm ngủ.

Yoon Cheon Seo ngủ tới ba giờ chiều.

Trong lúc đó, Kwon Ji Yong xuống lầu ăn sáng với Yoon Seol Seok.

Kwon Ji Yong ở trên bàn cơm liên tiếp xem biểu hiện, rõ ràng không yên lòng.

Đối với chuyện hẳn ngủ lại, Yoon Seol Seok không có biểu hiện gì hết. Thậm chí ông còn gọi hẳn xuống nhà ăn sáng. Khi đó đã hơn bảy giờ sáng, đã quá thời gian ngủ tiêu chuẩn của Yoon Cheon Seo mà không thấy cô dấu hiệu tỉnh ngủ.

Càng nghĩ Kwon Ji Yong càng không an lòng.

Yoon Seol Seok buồn cười buông thõa, an ủi hẳn “Không cần lo lắng, thời gian trước con bé mệt muốn chết rồi, cho nên bây giờ ngủ

bù đấy!” Thấy Kwon Ji Yong vẫn lo lắng, ông giải thích tiếp “Trong thời gian con bé viết sách mới, boss của nhà xuất bản luôn mời một nhà dinh dưỡng và bác sĩ tư nhân ở cạnh nó, có cả con bé Zoe ở cạnh nữa. Yên tâm đi, con bé chỉ quá mệt thôi”

Kwon Ji Yong xoa miệng gạt đầu, bắt đầu ăn sáng.

Yoon Seol Seok vừa uống chén canh vừa chế nhạo nói “Nếu cậu lo lắng như vậy, bây giờ con bé đã ở Hàn Quốc, tôi giao nó cho cậu quản, cậu nuôi nó béo lên là được”

Kwon Ji Yong nở nụ cười ngại ngùng nhưng không từ chối mà thuận thế nói “Cảm ơn, cháu nhất định sẽ chăm sóc cô ấy thật tốt”

Yoon Seol Seok vừa lòng gạt đầu hỏi “Có biết tại sao tôi yên tâm giao con bé cho cậu không? Thậm chí cả nhà tôi đều tán thành quan hệ của hai đứa?”

Hai câu này lộ ra những tin tức đủ để Kwon Ji Yong vui vẻ đến mức hôn mê. Hắn còn chưa thổ lộ với Yoon Cheon Seo đã được nhà cô đồng ý. Cho nên, bây giờ hắn không nói gì, chỉ có thể mỉm cười.

Yoon Seol Seok không cần hắn trả lời, nhìn bộ dạng vui vẻ của hắn, biết được hắn hiểu tin tức mà ông tiết lộ, trực tiếp nói đáp án cho hắn “Đối với chúng tôi mà nói, hi vọng với Yoon Cheon Seo chỉ có một, đó chính là con bé có thể khống chế được đầu óc của mình, không để nó làm tổn thương, không mất ngủ, chỉ cần vui vẻ. Những điều này chúng tôi tin cậu có thể làm được, chỉ vậy là đủ rồi” Thấy Kwon Ji Yong ngoan ngoãn ngồi nghe, ông nói tiếp “Về phần hai đứa có thể đi với nhau bao lâu, đi xa hay không, không phải chuyện của chúng tôi mà là của hai đứa, cậu hiểu chứ?”

Kwon Ji Yong nghiêm túc gạt đầu “Cháu biết, cảm ơn chú” Hàm ý của những lời này là lời hứa của hắn với sự tin tưởng của đối

phương.

Lúc Yoon Cheon Seo tỉnh lại, cái đầu tiên thấy là khuôn mặt cười của Kwon Ji Yong.

Cô mơ hồ mở to mắt nhìn hắn, không phân biệt đây là mơ hay thật. Kwon Ji Yong nằm ở bên giường, một tay chống đồng, đối mặt với Yoon Cheon Seo, nhìn bộ dạng ngốc nghếch của cô cười khẽ.

Hắn vươn tay trái ra, nhẹ nhàng béo má cô nói “Mèo lười chưa tỉnh ngủ sao?”

Lúc này Yoon Cheon Seo mới tỉnh lại, cô đã về Hàn Quốc. Sau đó, cô ngồi dậy hô lớn “Chết rồi! Em lại ngủ quên mất!” Cô cau mày nhìn Kwon Ji Yong, chán nản xin lỗi “Xin lỗi, anh, em còn không kịp chúc anh sinh nhật vui vẻ vào ngày sinh nhật của anh.... Khó lắm mới về đúng ngày, vậy mà lại ngủ quên....” Khi nói câu cuối, cô gần như muốn khóc.

“Không phải! Em đã nói với anh rồi” Kwon Ji Yong thấy ánh mắt nghi ngờ của cô thì giơ quyển sách lên “Đây này, anh đã thấy dòng ‘Happy Birthday’ trên sách, hôm qua anh đã nhận được rồi”

Lúc này cô mới thở phào nhẹ nhõm, sau đó vui vẻ, hưng phấn nói “Hiện tại nó là quyển sách duy nhất trên thế giới đó! Em giục bọn họ biên tập rồi in ra, vất vả lắm mới lấy được quyển đầu tiên, thiếu chút nữa là trễ giờ lên máy bay. May mà em vẫn kịp, nếu không đã trễ ngày sinh nhật của anh rồi!”

“Cảm ơn, anh rất thích món quà sinh nhật của em. Đây là món quà sinh nhật mà anh cảm động và thích nhất!” Kwon Ji Yong nhìn Yoon Cheon Seo, chân thành nói.

Yoon Cheon Seo đỏ mặt. Cô không thể chịu nổi ánh mắt sáng quắc kia của Kwon Ji Yong, trốn đi ánh mắt đó, nói lảng sang chuyện khác “Anh thấy bìa sách đẹp không? Đây là do em thiết kế đó! Còn có còn có, bóng dáng trên này có thể nhìn ra là em không? Đây là do nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp mà nhà xuất bản mới chụp cho em đó. Đáng ra phải mặc quần áo của bọn họ nhưng em thấy mặc áo khoác của anh hiệu quả hơn nhiều, mặc trên người rất rộng nhưng có thể che được hình thể của em, nhìn rất đẹp trai và có cảm giác thần bí, phải không?”

Kwon Ji Yong nhìn bộ dạng khoe vật quý đáng yêu của cô, tâm trạng tốt vô cùng, cố ý chọc cô “Xấu hổ, xấu hổ, xấu hổ! Có ai khoe mẽ như em chưa? Em học cái bộ dạng này của Seung Ri lúc nào vậy?”

.....Yoon Cheon Seo lại đỏ mặt.....

.....Seung Ri nằm thoi cũng trúng đạn.....

Chương 32: Kết thúc tuần diễn

Ngày 19 tháng 8, album [Lets talk about love] của Seung Ri tung toàn bộ.

Ngày 21 tháng 8, album [Lets talk about love] bắt đầu được đưa ra tiêu thụ.

Ngày 22 tháng 8, lúc Seung Ri ở sân khấu M! Countdown luyện tập thì Kwon Ji Yong được Glaceau Vitamin Water mời làm người đại diện.

Ngày 24 tháng 8, Kwon Ji Yong tham gia chương trình Inffinity Challenge với Jung Hyung Don.

Ngày 27 tháng 8, album [Coup D'État] của Kwon Ji Yong được YG công bố hình ảnh trên mạng, thời gian comeback càng lúc àng gần.

Kwon Ji Yong cũng bị album mới làm cho đau đầu. Sau ngày sinh nhật của mình, hắn ôm đồ ngủ và đồ dùng cá nhân tới phòng làm việc.

Yoon Cheon Seo thì ngược lại, ngoài việc dịch [The Dragon Reborn] ra tiếng Trung thì không còn việc gì nữa. Lúc cô nhận dịch sang tiếng Trung thì cùng nhà xuất bản thương lượng, nếu muốn cô dịch sang tiếng Trung thì thời gian tùy cô quyết định, khi nào dịch xong thì xuất bản. Cho nên cô không quá mức vội vàng với tiến độ, có thời gian để nghỉ ngơi.

Trong khoảng thời gian này, ngày nào cô cũng ở cùng với Kwon Ji Yong tới 11 giờ, sau đó lại để Kim Nam Kook đưa về nhà. Ban đầu cô còn cảm ơn Kim Nam Kook, ai ngờ anh ta nói phải là anh ta cảm ơn Yoon Cheon Seo mới đúng, vì có cô chia sẻ áp lực với Kwon Ji Yong nên lúc thân thể của hắn mệt mỏi cũng không chán nản tức giận mà tinh thần ngày nào cũng vui vẻ, tâm trạng không tồi, trong đó, phần lớn đều là công lao của Yoon Cheon Seo.

Ngày 31 tháng 8 và 1 tháng 9, Kwon Ji Yong phát động cuộc lưu diễn của mình, One Of A kind Tour Final Show, thực hiện tại sân thể thao Seoul Olympic, hai show diện này không chỉ hát ba bài hát trong album mới mà còn cho người yêu âm nhạc ghi hình lại.

Ngày 31 tháng 8, Kwon Ji Yong công khai MV [Coup D'État], [Crooked] và [God Father].

MV của ba bài với ba phong cách khác nhau khiến những người yêu âm nhạc thét chói tai.

Đêm đó, trên Twitter và Me2day, đám fans điên cuồng tán thưởng ba bài hát mới của Kwon Ji Yong. Trong đó, MV của bài [God Father] được các fans điên cuồng nhất.

-Mấy bài hát mới lần này của GD nghe rất hay!! Không hổ danh ca từ của 'Người ngâm thơ bằng ca từ C!!

-Tôi yêu ca từ của C!! Cũng chỉ có C mới có thể viết ra bài hát xứng với GD!!!

-Trừ GD thì ai có thể không chế [God Father] hoàn mỹ chứ?

-[God Father] có thể xem như là một bộ phim ngắn đấy!! C quay rất tốt!!! Diễn xuất trong MV của GD bùng nổ!!!

-[God Father] của GD rất đẹp!! Chịu không nổi!!!

-Yêu GD!! Yêu C!! Mau ở chung một chỗ đi!!!

-Tôi đã nói C là nam mà!! Bây giờ mọi người tin chưa?

Sau lần biểu diễn này ảnh hưởng lại tăng lên, fans của cp cũng vì vậy mà gia tăng!

Hai phần ba fan từ phong cách của MV đã bắt đầu tin tưởng C là nam, hơn nữa bắt đầu hô hào bảo GD đem bắt C về nhà. Cũng có một ít fan bắt đầu lo lắng, C mạnh mẽ và sắc bén như vậy, GD bé nhỏ của bọn họ không phải sẽ thua sao? Chắc không ở dưới đâu nhỉ?

Cái sự lo lắng dư thừa đầy đáng yêu của fan khiến cho các thành viên YG rất vui vẻ. Kwon Ji Yong thấy bọn họ vui vẻ như vậy, lại nhìn bộ dạng gầy yếu của mình, âm thầm cắn răng, thề sau khi tuyên truyền album xong hẳn phải đi rèn luyện cơ bắp.

Ngày 1 tháng 9, ban ngày Kwon Ji Yong luôn bận rộn luyện tập. Trước lúc mở màn một tiếng, Kwon Ji Yong đã chuẩn bị tạo hình rất tốt, ở trong phòng nghỉ ngơi, đợi khi thời gian đến thì lên sân khấu.

Các thành viên của nhà YG đến hậu trường chúc mừng, Kwon Ji Yong đứng lên ôm bọn họ. Đợi khi mọi người vào xong thì Kwon Ji Yong nhìn ngoài cửa, nghi ngờ hỏi Chae Rin "Cheon Seo đâu? Sao không thấy cô ấy?"

Chae Rin vô tội nhìn hẳn "Không biết, hôm nay cũng chưa thấy con bé!"

Kwon Ji Yong chuyển tầm mắt lên mọi người "Mọi người thì sao?"

Mọi người lắc đầu vô tội.

“Không gặp”

“Không chú ý”

“Con bé không tới xem cậu diễn sao?”

Kwon Ji Yong cảm thấy không khí rất kỳ quái nhưng cũng không nghĩ nhiều, mở điện thoại gọi cho Cheon Seo.

Lúc hấn cúi đầu, đám Chae Rin nhanh chóng trao đổi ánh mắt, Seung Ri còn âm thầm làm thế ok, bọn họ lừa dối thành công. Sự kinh hỉ của bọn họ có thành công hay không thì phải trông chờ ở Yoon Cheon Seo.

Điện thoại nhanh chóng được thông.

“Anh Ji Yong?”

“Em ở đâu? Sao chưa tới?” Kwon Ji Yong trực tiếp hỏi.

“Em mới từ nhà ra, lúc này có việc nên muộn một chút”

“Vậy em chú ý an toàn trên đường, đừng gấp, trước khi anh lên sân khấu tới cũng được” Kwon Ji Yong không thấy có gì khác thường, cẩn thận dặn cô.

“Vâng, em biết rồi. lát nữa gặp” Yoon Cheon Seo nói xong câu này thì cúp máy. Tuy rằng cô đồng ý sẽ tạo ‘kinh hỉ’ cho Kwon Ji Yong nhưng mấy chuyện nói dối này cô không giỏi lắm. Lúc này nói hai câu đơn giản thôi mà cô khẩn trương tới mức chảy mồ hôi rồi nè.

Kwon Ji Yong cúp máy xong thì nói chuyện cười đùa với mọi người, thỉnh thoảng cũng bảo nhân viên công tác chuẩn bị những thứ gì đó cho show diễn.

40 phút sau Yoon Cheon Seo vẫn chưa tới. Tính theo lộ trình thì bây giờ cô cũng phải tới rồi chứ?

Kwon Ji Yong luôn nhìn đồng hồ, thời gian cách lúc hắn lên sân khấu càng lúc càng gần, bây giờ hắn thật sự rất gấp. Từ lúc bắt đầu tuần diễn ở Đài Bắc kia, mỗi ngày diễn của hắn Yoon Cheon Seo đều ở trong hậu trường với hắn cho nên hắn đã có thói quen mỗi lúc trở về hậu trường thay đổi, nghỉ ngơi hồi phục thì sẽ nhìn Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn ngồi trên sofa trong phòng nghỉ, lực chú ý luôn ở trên người hắn.

Kwon Ji Yong lại gọi cho Yoon Cheon Seo.

“A?”

“Sao em vẫn chưa tới?” Tuy rằng Kwon Ji Yong tận lực không để lộ sự nôn nóng của mình nhưng hắn không thể khống chế ngữ khí của mình.

“.... Kẹt xe trên đường, rất nhiều người tới nghe show của anh cho nên...” Yoon Cheon Seo khó khăn giải thích, cô không biết nói dối, cô cảm thấy hôm nay mình đã phát huy quá mức rồi.

“...” Kwon Ji Yong im lặng một lát sau đó mới nói tiếp “Em đừng vội, không được thì không cần gấp, an toàn trên hết”

“Vâng, em biết rồi” Yoon Cheon Seo nghe được âm thanh buồn bã của hắn thì cảm thấy hối hận vì đã nghe theo lời Seung Ri, cô cảm thấy áy náy...

Trước lúc mở màn 10 phút, Kwon Ji Yong đi tới cửa để chuẩn bị lên sân khấu.

Hắn cầm di động, trước khi đi thì dặn dò đám Seung Ri “Nếu trước khi anh lên sân khấu mà Cheon Seo tới thì bảo cô ấy tới tìm anh lập tức, nhớ kỹ đấy!”

Surung Ri cười nói “Em biết rồi, hyung mau đi đi! Fighting!”

Đợi sau khi Kwon Ji Yong đi thì hắn thu lại nụ cười trên mặt, lo lắng nói “Chết rồi! Nhìn bộ dạng lo lắng lúc này của Ji Yong hyung, nếu hyung ấy mà biết mình giết giây Cheon Seo gạt hắn thì có phải sẽ đánh mình một trận không?”

Bây giờ mọi người mới thấy Seung Ri sợ hãi nhìn hắn với ánh mắt tựa cầu phúc. TOP vỗ vai hắn nói “Chắc không, cậu ta sao có thể đánh cậu một trận chứ?” Không đợi Seung Ri cảm thán TOP ca thật sự yêu thương anh em thì TOP nói tiếp “Kiểu gì cũng mỗi lần gặp đánh một trận cho xem!”

Sắc mặt của Seung Ri biến sắc, mọi người trong phòng nghỉ nở nụ cười vui sướng khi thấy hắn gặp họa.

Kwon Ji Yong đứng ở cửa, nhìn di động chằm chằm.

Trước khi hắn lên sân khấu 8 phút thì Yoon Cheon Seo nhắn tin cho hắn.

Kwon Ji Yong mở tin nhắn thì thấy một bức ảnh: Trong sân thể dục, trời hơi sẫm tối, một biển vương miện màu vàng.

Ở dưới chỉ có một câu: Em tới.

Kwon Ji Yong không thể tin được suy đoán của mình, gọi cho Yoon Cheon Seo. Sau khi điện thoại thông thì truyền tới âm thanh ồn ào, đó là tiếng gọi tên hắn của các fans, hắn không thể nghe được lời của Yoon Cheon Seo.

Hắn đành phải cúp điện thoại, lúc này mới tin tưởng Yoon Cheon Seo ngồi dưới khán đài, ngồi lẫn với các fans của hắn, nghe hắn hát trong show của hắn.

Tuy rằng Yoon Cheon Seo làm bạn với hắn rất nhiều tuần diễn nhưng chưa lần nào cô đi nghe ở khán đài. Bởi vì lẫn trong nhiều người và vô số tạp âm, nó khó khăn với Yoon Cheon Seo vô cùng.

Mà bây giờ cô lại vụng trộm chạy tới khán đài ngồi, Kwon Ji Yong bỗng lo lắng vô cùng.

Hắn nhắn một tin cho Yoon Cheon Seo: Sao em lại vào khán đài? Mau về hậu trường đi!

Yoon Cheon Seo thấy tin nhắn thì nhắn lại: Em muốn xem show diễn của anh lâu rồi, trước kia chỉ có thể nghe giọng của anh ở hậu trường, bây giờ em không muốn vào đó đâu.

“Em chịu được sao? Nếu buổi tối mất ngủ thì sao đây?” Kwon Ji Yong tuy rất hi vọng cô có thể nhìn hắn trên sân khấu nhưng thân thể và sức khỏe của cô quan trọng hơn những thứ đó nhiều.

“Vậy thì cái này phải là việc của anh rồi. Anh có thể khiến cho em chỉ để ý tới mình anh, một mình anh đó! Em tin anh làm được điều đó còn anh thì sao?”

Kwon Ji Yong nhìn tin nhắn của Yoon Cheon Seo chăm chăm, nở nụ cười.

Hắn không nhắn tin lại, đưa điện thoại cho Kim Nam Kook đang lo lắng ở bên cạnh, điều chỉnh trạng thái một chút, trong tiếng hét của VIP, hắn mở màn cho show diễn cá nhân năm nay.

Trong lúc show diễn tiến hành thì các thành viên khác của Big Bang cũng lên sân khấu để giúp đỡ Kwon Ji Yong. Các VIP ở bên

dưới không thể không chế cảm xúc, bắt đầu hét chói tai.

Có người hét “TOP!!! Mau lấy mắt kính xuống!!”

TOP ngoan ngoãn lấy mắt kính xuống khiến cho các VIP hạnh phúc tới điên cuồng. Yoon Cheon Seo nở nụ cười, TOP luôn ngốc nhếch như vậy. Gần đây Kwon Ji Yong luôn coi trọng việc điều dưỡng thân thể của cô, hận không thể khiến cho cô chỉ ăn ngủ nghỉ chứ đừng nói để cho người khác quấy rầy cô, điều đó khiến TOP không dám giục cô viết bài hát, chỉ đành nhìn vào phòng làm việc của cô cười ngây ngô một cái rồi chạy đi khiến cho cô cười không ngừng.

Kwon Ji Yong cười nói với Seung Ri “Cậu nói ra suy nghĩ của mình?”

Seung Ri cười haha trả lời “Đương nhiên!” Hắn nói với các VIP “Tôi tin trong số các bạn cũng có không ít người được tham gia show hôm qua, phải không?”

Các fans bên dưới hét lên trả lời “Đúng!!”

Seung Ri nói tiếp “Vậy các bài hát mới của GD các bạn đã nghe hết chưa?”

“Nghe hết”

“Thích không?”

“Thích!!!”

“Vậy sau khi album phát hành mọi người hãy mua nhé!” Seung Ri cười khẽ giúp Kwon Ji Yong.

Các VIP cũng nể tình hét trả lời “Được!!”

Không nghĩ Seung Ri lại không dừng mà nói tiếp “Để cảm ơn các bạn đã ủng hộ GD, tôi sẽ tặng cho các bạn một món quà, được chứ?”

Các fans không nghĩ tới sẽ có quà, nhanh chóng bảo hấn nói. Đám người Kwon Ji Yong bắt đầu cảm thấy bất an, mỗi lần Seung Ri bảo có quà thì bọn họ luôn cảm thấy bất an vô cùng.

“Này! Lee Seung Hyung, cậu muốn nói cái gì?” Kwon Ji Yong đi tới, làm bộ muốn cướp Microphone của hấn.

Seung Ri nhanh chóng né qua, chạy tới cạnh Dae Sung. Các fan bên dưới hét chói tai. Kwon Ji Yong không tính ngăn Seung Ri nói thật, hấn tin Seung Ri có chừng mực, chẳng qua đùa giỡn như vậy để cho các fan có thêm cảm xúc thôi, coi như phục vụ cho fans.

Seung Ri ở dưới sự bảo vệ của Dae Sung nói tiếp “Ba MV hôm qua các bạn đã xem hết rồi chứ? Nói cho tôi biết, các ban thích bài gì nhất?”

Cậu khoa trương đưa tay lên lỗ tai, nghe đám án của fans.

“Đều thích!!!”

“[coup d’état]!!!”

“[crooked]!!!”

“[god father]!!!”

“[god father]!!!”

“[god father]!!!”

Lúc bắt đầu các fans hô to ‘Đều thích’ sau đó lại dần gọi ‘God Fahter’, dần dần người hét lên càng nhiều, âm thanh càng lúc càng

vang.

Lúc này Seung Ri mới nói “Ừ, tôi cũng thích MV bài này nhất. Các bạn biết bài hát này do ai sáng tác và đạo diễn MV không?”

“Biết!! Là C!!”

“VẬY món quà mà tôi muốn dành cho các bạn là” Hấn cố y dưng một chút, đợi mọi người im lặng thì mới nói tiếp “Tác giả của bài hát này, đạo diễn của MV, C, bây giờ đang ngồi trong các bạn, cùng các bạn xem show diễn hôm nay. Các bạn nhìn trái phải xung quanh của mình đi, nói không chừng C đang ngồi cạnh các bạn đấy ~~~~”

“A!!!” Các fan nghe được lời nói của hấn, hét lo một tiếng, nhìn xung quanh hi vọng có thể thấy được manh mối.

Kwon Ji Yong cười tủm tỉm nhìn về phía Seung Ri, trong lòng mắng hấn thừa hoi.

Trách không được Cheon Seo lại gạt hấn ngồi dưới khán đài, hấn là chủ ý của tên nhóc Seung Ri này. Hấn lại liếc mấy người còn lại, bọn họ chột dạ tránh tầm mắt của hấn. Tốt lắm, xem ra tất cả đều góp một phần, rất tốt, lúc trong phòng nghĩ lại thương lượng gạt hấn. Đợi sau khi chấm dứt show diễn, đám đó đừng nghĩ sẽ thoát được!

Yoon Cheon Seo cố giữ trấn định trong nhóm fan. Cô kéo thấp nón xuống, cũng giả vờ nhìn xung quanh, làm bộ tìm người, sau đó im lặng nghĩ “Anh Ji Yong nói rất đúng, tên Seung Ri đó không đáng tin! Sau này vẫn nên nghe lời của anh Ji Yong mới được....”

Nếu như Kwon Ji Yong biết suy nghĩ này của cô không biết có bỏ qua cho Seung Ri một mạng hay không??

Chương 35: Cùng nhau viết bài hát

Buổi biểu diễn kết thúc, Kwon Ji Yong nói chuyện với fans sau đó rời đi trong sự kêu gào của họ, tay làm hình trái tim để trên ngực sau đó quay vào hậu trường.

Lúc hắn trở về hậu trường thì cúi đầu cảm ơn trong tiếng vỗ tay của nhân viên công tác. Chuyện đầu tiên sau khi về phòng nghỉ chính là cầm điện thoại của mình từ Kim Nam Kook.

Kwon Ji Yong định gọi cho Yoon Cheon Seo thì nhận được tin nhắn từ cô.

“Ánh sáng chói lóa! Chỉ thấy mình anh!”

Kwon Ji Yong thấy tin này thì nở nụ cười. Seung Ri thấy vậy chạy sang hỏi “Hyung nhìn cái gì mà cười thế?” Nói xong hắn cướp lấy điện thoại trên tay Kwon Ji Yong.

Kwon Ji Yong dùng tay giật đầu hắn ra, cướp lại điện thoại trong tay nói “Này, Lee Seung Hyung! Anh còn chưa tính sổ với cậu đâu đấy! Cậu còn dám cướp điện thoại của anh? Ngứa da rồi đấy à?”

Seung Ri bắt đầu giả ngu “Hyung nói gì thế? Em lại phạm lỗi gì nữa à?”

Kwon Ji Yong bị hắn hấp dẫn cho nên không để ý bị TOP cướp điện thoại.

Sau khi TOP cướp điện thoại xong thì chạy xa Kwon Ji Yong, liếc mắt nhìn Seung Ri đang anh dũng hi sinh ôm lấy Kwon Ji Yong, rời

chúi đầu vào điện thoại xem tin nhắn với Tae Yang, Dae Sung và mấy người 2NE1.

Đọc chuỗi tin nhắn của hai người, TOP ôm lấy mình gào “A a~~~ Hai người buồn nôn thật ~~ Chịu không nổi !!!”

Dae Sung cũng làm biểu tình yêu thích, nói với Bom “Cảm thấy Cheon Seo thật sự rất lãng mạn, đây mới là cao thủ trong cao thủ ~~”

Dara cũng gật đầu lia lịa “Chị mà là Ji Yong, sau khi đọc tin này cũng yêu luôn ấy!”

Dưới ánh mắt và lời nói chế nhạo của mọi người, khuôn mặt Kwon Ji Yong đỏ bừng như bị thiêu cháy, hấn muốn ôm mặt thì bị Seung Ri kéo không thể nhúc nhích “Này, Seung Ri, cậu không muốn sống nữa phải không?”

Thấy nhóm TOP đọc xong tin nhắn Seung Ri mới chịu buông tay Kwon Ji Yong, sau đó chạy ra ngoài cửa “TOP hyung, nhớ nói cho em biết nội dung tin nhắn đó!” Sau đó là tiếng vang trên hành lang.

Kwon Ji Yong cướp lại điện thoại, trừng mắt nhìn TOP đang trêu chọc hấn, sau đó quạt quạt hai má rồi gọi cho Yoon Cheon Seo.

“Alo?”

“Em đang ở đâu?”

“Đang xếp hàng đi ra”

“Khỏe chứ?”

“Vâng, không tồi, lúc anh hát thì chỉ nhìn mình anh cho nên không chú ý người khác. Lúc mới vào em mang theo ống nghe điện thoại và mũ nên không nhìn xung quanh, chắc không sao”

“Lát nữa đi ra bãi đỗ xe đợi anh, anh bảo anh Nam Kook để em lên xe trước, anh thu thập bên này xong sẽ qua tìm em”

“Không cần, em gọi chú tới đón rồi” Yoon Cheon Seo từ chối lời đề nghị của hắn “Không phải các anh còn tới dự party của chủ tịch tổ chức cho buổi diễn này sao? Em không tham gia, mọi người chơi vui vẻ nhé!”

Kwon Ji Yong nghĩ nghĩ sau đó cũng không miễn cưỡng “Ừ, vậy em về nhà nghỉ ngơi trước, về tới nhà thì nhắn tin cho anh”

“Biết rồi” Yoon Cheon Seo đồng ý sau đó nhỏ giọng than thở “Quý dài dòng”

“Cái gì?”

“.....Không có gì” Yoon Cheon Seo không nghĩ tới bên này âm ỹ như vậy mà hắn vẫn có thể nghe được câu nói đó, nhanh nói “Em lên xe đây, cúp nhé! Bye bye!” Sau đó tắt máy cái rụp.

Đợi lúc Kwon Ji Yong tới quán bar thì party đã bắt đầu khiến cho hắn ngỡ ngàng. Chủ party là hắn còn chưa tới mà mấy người này đã bắt đầu là sao?

Đám Seung Ri thấy Kwon Ji Yong đi vào thì kinh ngạc.

“Hyung, anh tới đây làm gì?”

“Ji Yong, sao cậu lại ở đây?”

Kwon Ji Yong bị họ hỏi ngỡ ngàng “Đây không phải party chúc mừng tôi sao? Sao lại nói ‘Sao tôi lại ở đây?’”

Không ai trả lời vấn đề của hắn. Nhìn về phía cửa, thấy Yoon Cheon Seo không đi cùng hắn thì mọi người hỏi “Cậu ở đây vậy

Cheon Seo đâu?”

“Không tới, cô ấy về nhà” Kwon Ji Yong còn buồn bực không biết họ tìm cái gì, bây giờ mới biết là vì Cheon Seo không tới.

“Hyung, Cheon Seo không tới thì anh tới làm cái gì?” Seung Ri dùng giọng điệu không rên được sát nói. Không để Kwon Ji Yong nói gì hẳn nói tiếp “Hôm sinh nhật của hyung, hyung ở với Cheon Seo cả một buổi tối, bọn này cứ tưởng hyung thổ lộ thành công, không nghĩ tới hyung không làm gì hết!! Hôm nay là cơ hội để tỏ tình mà anh còn tham gia party? Anh không vội nhưng bọn em vội muốn chết đây!!”

Mấy người khác gật đầu đồng ý, TOP trực tiếp kéo hẳn ra ngoài “Đi nhanh đi, hôm nay không làm được thì mai đừng tới công ty!”

Kwon Ji Yong không giãy dụa để TOP kéo ra khỏi cửa, sau khi ra khỏi cửa thì cảm ơn TOP “Hyung, cảm ơn! Thay em cảm ơn bọn họ! Em đi trước!”

“Biết rồi, nhất định phải tỏ tình đấy!” TOP nhìn hẳn khởi động xe, không quên dặn dò.

Sau khi Yoon Cheon Seo về nhà thì trạng thái không tốt, trong đầu tràn ngập các loại âm thanh và hình ảnh. Cô vọt vào trong phòng tắm tắm táp, thay quần áo, ôm laptop ngồi ở sofa nơi ban công, lại nhìn mấy video của Big Bang.

Kwon Ji Yong gõ cửa, không có người trả lời, hẳn đẩy cửa đi vào thì thấy Yoon Cheon Seo đang ngồi ăn kem ở ban công, nhìn máy tính cười haha.

“Đang xem cái gì mà vui vẻ vậy?” Kwon Ji Yong ngồi cạnh cô, tháo tai nghe xuống cười hỏi.

Lúc này Yoon Cheon Seo mới để ý Kwon Ji Yong tới, kinh ngạc hỏi “Hyung, sao anh lại ở đây?”

Kwon Ji Yong để tay khoát lên vai cô, làm bộ tủi thân nói “Sao ai cũng hỏi anh như vậy?” Hắn thấy Yoon Cheon Seo khó hiểu thì giải thích “Lúc nãy anh đến party thì mọi người đuổi anh ra ngoài lúc mới bước vào cửa, bảo anh tới đây với em” Nói xong hắn nhìn Yoon Cheon Seo chăm chăm.

Yoon Cheon Seo căn bản không hiểu tín hiệu của hắn, tự nhiên đào một miếng kem dứt cho hắn, vui vẻ nói “Tốt quá! Em còn lo tối nay mất ngủ, bây giờ có anh ở đây với em thì không ngủ cũng không chán!”

Kwon Ji Yong nuốt kem xuống hỏi “Khó chịu lắm hả?”

Yoon Cheon Seo cọ cọ cái trán trên vai hắn trả lời “Hoàn hảo, chỉ là có chút hình ảnh và âm thanh hỗn độn thôi, không nghiêm trọng” Cô nói xong thì đặt máy tính trên đùi “Cho nên em xem lại mấy video của các anh lúc debut. Rất cảm động!”

“Vậy em thấy hôm nay thế nào?” Kwon Ji Yong giữ máy tính trên đùi cô, để cô đối mặt với mình hỏi.

“Ừm....” Yoon Cheon Seo đang tìm từ ngữ, sau đó vui vẻ nói “Từ lúc anh bắt đầu lên sân khấu thì đã nắm trong tay cảm xúc của tất cả các VIP, trái tim của em lúc mở màn đến lúc chấm dứt đều đập rất nhanh”

“Thật sao?” Kwon Ji Yong không chế không để miệng cười, truy vấn hỏi.

“Ừm, thật” Yoon Cheon Seo gật đầu, tỏ vẻ khẳng định. Không đợi Kwon Ji Yong nói gì thì cô nhảy từ sofa lên “Anh, chúng ta cùng

viết bài hát đi, kỉ niệm sự thay đổi từ lúc anh debut tới lúc anh trưởng thành” Cô nói nhanh, vui vẻ hoa tay múa chân “Hôm nay thấy năm người các anh ở trên sân khấu, em nhớ lại lúc các anh debut, không biết sao đột nhiên muốn khóc. Lúc này nhìn lại mấy bức lúc debut xong thì em có linh cảm, sao nào, viết chung nhé? Được không?” Nói xong cô làm nũng với Kwon Ji Yong.

Kwon Ji Yong thở dài một cái “Biết rồi, lấy giấy bút ra đây đi”

Yoon Cheon Seo hoan hô một tiếng, chạy về phòng lấy khuông nhạc, giấy bút và đàn ghita.

Kwon Ji Yong lại ôm mặt thở dài. Hắn thấy hôm nay tinh thần của Cheon Seo rất hưng phấn, có lẽ là vì che dấu sự khó chịu trong người mà làm ra vẻ như vậy. Hi vọng tối nay có thể vượt qua thuận lợi, không có xảy ra vấn đề gì là ổn.

Lần này hai người không có chia ra làm mà cùng nhau, từ lời cho tới nhạc đệm đều cùng nhau sáng tác.

Có mấy lần Kwon Ji Yong hỏi cô có mệt không thì đều thấy cái lắc đầu, sau đó lại thấy đôi mắt lóe sáng, không nói gì, cô vui vẻ hỏi hắn “Như vậy thì sao?” “Cái này tốt hơn không?” “Em thích nó, anh thấy sao?”

Sáng hôm sau Kwon Ji Yong tỉnh lại mới thấy mình ngủ lúc nào không hay.

Cúi đầu nhìn cô bé đang ngủ say trong lòng mình, tâm trạng tốt nở nụ cười, cảm giác hôm nay là một ngày đẹp trời.

Không để hắn nhìn lâu, Yoon Cheon Seo chớp mắt, cô thấy khuôn mặt tràn ý cười của Kwon Ji Yong, dùng giọng điệu buồn ngủ hỏi “Anh dậy rồi? Mấy giờ rồi?”

Kwon Ji Yong đưa tay lên trả lời “Chưa tới bảy giờ, có muốn ngủ tiếp không? Tối qua em mấy giờ mới đi ngủ?”

Yoon Cheon Seo dụi dụi trong ngực hẳn rồi lắc đầu ngời dậy “Không ngủ nữa. Tối qua anh ba giờ đã ngủ, em không ngủ, dịch xong hai chương truyện. Vốn rửa mặt xong gọi anh dậy ăn cơm, kết quả thấy anh ngủ ngon như vậy, ngời xồm nhìn một lát cũng thấy mệt....”

Kwon Ji Yong ngời xuống, thay cô vuốt tóc, thương thức khuôn mặt ngây ngô của cô, trêu chọc “Cho nên em mới ở cạnh ăn đậu hũ của anh?”

Yoon Cheon Seo cắn ngón tay của hẳn, khí thế hỏi “Không được sao?” Đáng tiếc giọng nói sau khi ngủ xong của cô lại giống con mèo hơn.

“Hả? Sao lại không được? Em muốn ăn đậu hũ của anh lúc nào cũng được!” Kwon Ji Yong giơ hai tay làm tư thế đầu hàng.

Yoon Cheon Seo nói với hẳn mấy câu rồi mới đứng lên, đi xuống nhà ăn sáng.

Buổi biểu diễn hôm qua vừa kết thúc thì MV của các bài hát mới của Kwon Ji Yong đều được công khai. Các fan bắt đầu thảo luận.

–Mị lực của GD bùng nổ!! Bài hát mới nghe rất hay!!!

–Ngày mai có thể down cả album, chờ mong!!!

–Ngóng ngày album ra mắt!!!

–Cực yêu tạo hình của GD ở [William Castle]!!!

–Khí thế của bá tước GD rất tốt!!! C quay rất đẹp!!!

MV [William Castle] này không chỉ tao nhã và khủng bố mà còn có cả mộng ảo lẫn quý dị dung hợp chung một chỗ, rất hợp với tiết tấu khi Kwon Ji Yong cười khê, làm cho các fans lẫn người mê nhạc đều yêu thích vô cùng.

Trong đó, tạo hình bá tước của Kwon Ji Yong khiến các fan điên cuồng vô cùng. Trang phục chính quy của bá tước nước Anh và quân phục, cách may mặc cùng với mái tóc vàng xen lẫn bạc của Kwon Ji Yong khiến hẳn tao nhã cao quý, thanh thoát để lộ đôi mắt thị huyết lẫn khủng bố. Hơn nữa Yoon Cheon Seo phối hợp nhạc và tiết tấu không tồi, cắt nối chỉnh sửa đúng kiểu làm cho các fans ghiền vô cùng.

-Câu hai người ở chung một chỗ!!

-C đại nhân!! Em yêu ngài!! Ủng hộ ngài và GD!!!

-Mau nói cho tôi biết C là nam hay nữ!!

Các fan bắt đầu lên trang chủ của YG biểu đạt tình yêu với C, đồng thời yêu cầu YG công khai tin tức về C.

Chương 36: Running Man

Lúc Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo cùng vào phòng làm việc đã bị ánh mắt sáng rực của nhóm Seung Ri, Chae Rin nhìn chăm chăm, còn có tiếng hoan hô.

Yoon Cheon Seo hoảng sợ, cô giật giật sợi tóc, nghi ngờ hỏi “Mọi người đang làm gì thế? Đang chúc mừng gì ạ?”

“Hắc hắc ~” TOP dùng giọng nói hung phấn “Đương nhiên là chúc mừng hai đứa...”

“Khụ! Khụ!” Không để hẳn nói xong, Kwon Ji Yong đã ho khan.

Yoon Cheon Seo bị tiếng ho của hắn dời lực chú ý, thân thiết hỏi “Sao thế ạ?”

Kwon Ji Yong lắc đầu, ho khan hai tiếng mới nói “Không có gì, lúc nãy cổ họng đột nhiên khó chịu thôi”

Lúc này Yoon Cheon Seo mới yên lòng.

“...” Đám người trong phòng làm việc im lặng.

Yoon Cheon Seo bị không khí im lặng này làm cho khó hiểu, cô nghi ngờ nhìn một vòng, đợi ai giải thích nghi ngờ cho mình.

Seung Ri mở miệng đánh vỡ sự im lặng, hắn không thể tin hỏi “Hyung, không lẽ hôm qua anh không có....”

Dưới ánh mắt sáng quắc của mọi người, Kwon Ji Yong liếc nhìn Seung Ri một cái, đành gật đầu cam chịu.

Ngoài Yoon Cheon Seo và Kwon Ji Yong thì tất cả đều lộ vẻ mặt thất vọng. Seung Ri nhảy dựng lên nói “Nhưng hôm nay em đã thông báo rồi! Vì để chúc mừng, em còn trích ít thời gian tới công ty thế mà hyung lại nói cho em... Hyung, anh khiến em thất vọng quá! Cả đêm qua anh làm gì??”

Yoon Cheon Seo bị đám người làm cho hồ đồ “Đêm qua anh ấy viết bài hát với em. Anh không biết anh ấy tới tìm em à?”

Seung Ri nghe lời cô, há miệng thờ dốc, không biết nói thế nào cho đúng “Mặc kệ! Đây còn lịch phải làm” Nói xong hấn đi ra khỏi cửa, lúc đi qua Kwon Ji Yong hấn còn dùng giọng nói ‘vô cùng đau đớn’ “Ji Yong hyung, em thấy... Aizz!” Nói xong, hấn thờ dài một tiếng đi ra khỏi cửa.

“Seung Ri làm sao vậy?” Yoon Cheon Seo nhìn mọi người hỏi.

Tất cả mọi người nhất trí lắc đầu, đi qua người Kwon Ji Yong theo thứ tự, bọn họ không biết nên giải thích với Yoon Cheon Seo thế nào cho tốt, đành ném cục diện rối rắm cho Kwon Ji Yong xử lý đi, dù sao cũng do hấn gây ra.

“Anh Ji Yong, anh có biết bọn họ có chuyện gì không? Tại sao tất cả lại kì lạ thế?” Đợi mọi người ra khỏi cửa, thậm chí còn biết điều đóng cửa cho hấn thì Yoon Cheon Seo mới nhìn Kwon Ji Yong hỏi.

Kwon Ji Yong che miệng cười “Không cần để ý tới bọn họ, ai biết bọn họ ăn phải cái gì!” Hấn xoa mái tóc của Yoon Cheon Seo, tự nhiên lảng sang chuyện khác “Mau dọn dẹp nào, đợi lát anh công khai album mới, hơi khẩn trương, không biết các fans có thích phong cách này của anh không, em phải ở cạnh anh mới được”

Yoon Cheon Seo cũng không để ý tới biểu hiện kì lạ của mọi người, an ủi Kwon Ji Yong “Anh không cần lo lắng, phong cách lần này của anh ở Hàn Quốc rất đặc biệt, nhưng mà chỉ cần ca khúc ổn thì chắc các fans sẽ thích, yên tâm đi!”

Kwon Ji Yong nhìn cô gái đang cố gắng an ủi mình, cọ đầu vào bả vai cô, làm nũng “Biết rồi, biết rồi”

12 giờ trưa hôm đó, Kwon Ji Yong công khai sáu bài hát [Who you], [Black], [Coup D’Etat], [God Father], [William Castle] và [R.O.D], trong vòng một giờ đã ôm mấy vị trí tại Olleh, NJ-Jer, MNet, Soribada.

Ngày 5 tháng 9, các bài hát còn lại được công khai, trong vòng một ngày, mười bốn bài hát trong album mới đã phân biệt chiếm mười bốn thứ hạng trong các bảng xếp hạng, allkill chín bảng!

Ngoài việc các fans điên cuồng thì các tạp chí âm nhạc, trang web đều bình luận và đưa tin về album mới này của Kwon Ji Yong.

Không ít người bình luận âm nhạc đánh giá cao album này.

–Album mới này không chỉ làm người chuyên nghiệp kinh hỉ, nó vĩ đại đến mức mà ngay cả tiết tấu thông thả trầm trọng của [Coup D’Etat] cũng khiến các fans điên cuồng.

–Kwon Ji Yong, G-Dragon, lúc mọi người đang lo lắng cho mình thì cậu đã công khai album để đánh mạnh vào sự nghi ngờ của mọi người.

–GD lại dùng thiên phú và thực lực để làm chúng ta kinh ngạc, tại album này chúng ta có thể thấy một GD mới.

Đương nhiên, hầu như những nhà bình luận âm nhạc không thể không đề cập tới những bài hát có C tham gia. Ngay cả nhà bình

luận hà khắc nhất cũng khen sự hợp tác của hai người là sự hoàn mỹ nhất, khen không dứt miệng.

–Ca từ tao nhã nhưng hắc ám của C, hợp với tiết tấu của GD khiến chúng ta có thể nghe và thấy được bữa tiệc của âm nhạc.

–Nếu đánh giá Album này chúng ta không thể không nhắc tới C, có thể nói, C dựa vào hai bài hát trong album này, cùng với GD khai sáng một trường phái âm nhạc mới cho giới âm nhạc Hàn Quốc.

–GD và C chính là sự hợp tác hoàn mỹ. Chúng ta có thể tiên đoán được một cách mạng mở đầu cho phong cách mới ở âm nhạc Hàn Quốc.

Mà những người từng khen ngợi C qua bài hát của 2NE1 cũng không thể không viết một bài mới cho C.

Hắn viết ở trên chuyên mục của mình, dùng những lời lẽ và hình ảnh tình cảm mãnh liệt để phân tích sự tuyệt vời của hai bài hát này.

–Lúc chúng ta gọi C là ‘Người làm thơ bằng ca từ’ vì tán thưởng sự kinh diễm trong ý thơ của C, bây giờ C từ một phong cách khác nói cho chúng ta biết, đó không phải là toàn bộ mà là sự mở đầu.

–C là một người khiến cho những nhà thơ lẫn người viết nhạc hiện đại phải thấy xấu hổ, một lần nữa, dựa vào từ ngữ văn nhã tạo ra ca từ mãnh liệt đầy ắp hình ảnh, mà GD cũng dùng thiên phú soạn nhạc của mình, kết hợp giữa cổ điển và hiphop để viết nhạc, thêm vào đó là rap để cho chúng ta thấy được một thế giới xinh đẹp khác. Tôi chỉ có thể gọi hai người họ là – ‘Nhà thơ của âm nhạc’.

Ở đoạn kết, hắn viết như vậy:

–G-Dragon, chúng ta thường gọi hắn là thần tượng âm nhạc đã lột xác ca sĩ nhạc thị trường để làm một vị nghệ thuật gia hiện đại, có

sự giúp đỡ của C, con đường tới vương vị của hắn càng gần.

Tôi nghĩ, bây giờ nên tuyên bố, thế giới của G-Pop sắp mở ra!

Ngày 7 tháng 9, ba người Kwon Ji Yong, Dae Sung và Seung Ri tham gia quay Running Man, show này được chiếu vào ngày 15 tháng 9.

Chủ đề của kỳ này là Cuộc chiến tranh đoạt công chúa Ji Hyo, tuy rằng MC đã bị tổ làm phi gạt lên đi nhưng kịch bản đã chuẩn bị rất tốt. Vì vậy, sáng sớm hôm nay, ba người Kwon Ji Yong dựa trên lời yêu cầu của kịch bản, tạo hình hoàng tử, đi tới trường quay.

Các thành viên ở tổ chuẩn bị trang phục của Running Man gạt hái trước, sau đó cười nhạo trêu ghẹo nhau, vui vẻ vô cùng. Đối với hình tượng hoàng tử này, thành viên Running Man đều đoán nữ khách quý sẽ có cảm nghĩ gì.

Tiếp theo, dưới sự mong chờ của nữ khách quý, ba người Kwon Ji Yong, Dae Sung và Seung Ri xuất hiện từ xe bảo mẫu, lấy tư thế hoàng tử đi tới.

Đội sau khi thấy ba người là khách quý, kể cả MC cũng lộ vẻ kinh ngạc. Phản ứng kịch liệt nhưng là Gary mặc đồ tây, hắn làm bộ hô to “A! Thật dọa người! Điều này làm tôi không dám nhìn người khác!”

Đội sau khi chào hỏi nhau xong, làm bộ cười haha hô to với tổ làm phim “Thật quá đáng! Các vị không thể chuẩn bị trang phục tốt hơn cho chúng tôi sao?”

Yoo Jae Suk cười haha nói “Mẫu chốt không phải quần áo mà là khuôn mặt” Nói xong hắn vỗ Kwon Ji Yong “Cho dù cậu mặc bộ quần áo của Ji Yong thì không có giống hoàng tử như cậu ta đâu!”

Kwon Ji Yong nghe lời đó, che miệng cười ngượng.

Yoo Jae Suk hỏi hần “Ji Yong à, đây là bộ đồ bá tước mà cậu mặc trong MV mới sao?” Nói xong hần còn hát mấy câu trong bài.

Kwon Ji Yong cười ngất ngư, nếu không phải ca từ giống nhau thì hần thật sự không tin đó là bài hát [William Castle] của mình.

Những người khác cũng cười to, Kim Jong Kook tham gia “Hyung, anh có thể không dọa người khác được chứ?”

Yoo Jae Suk mạnh miệng cãi “Sao? Anh hát không đúng à?” Sau đó còn nhìn Kwon Ji Yong xác nhận “Anh hát như vậy đúng không hả GD?”

Kwon Ji Yong cười gật đầu, Yoo Jae Suk cười nói “Các người xem, GD bảo là đúng kìa, các cậu còn nói gì chứ? Hừ”

Đợi mọi người ngừng cười, Yoo Jae Suk mới quay vào chủ đề “Nghe bảo bộ quần áo này do C đi tới tiệm Nievella nổi tiếng của Anh quốc làm?”

Kwon Ji Yong gật đầu thừa nhận “Vâng, đúng thế”

Dae Sung ở cạnh còn bổ sung “Nghe bảo đây là kiểu tây trang mà hoàng tử Charles đã đặt trong tiệm đó đấy ~”

“Oa!”

“Thật sao?”

Các thành viên Running Man ngạc nhiên vây xem.

“Lần này chính là trang phục của hoàng tử thật đấy!” Lee Kwang Soo sờ sờ quần áo của mình oán giận tổ làm phim “Chúng tôi mặc cái gì đây hả?”

“Cậu oán giận sao?” Gary chỉ vào quần áo của mình rồi nói “Tôi mới là người phải nói lời đó chứ!”

Biểu hiện của hai người khiến những người khác cười to.

Yoo Jae Suk hỏi Seung Ri “Nghe bảo Seung Ri rất quan tâm tới trang phục của Ji Yong, vậy cậu thấy bộ quần áo này thế nào? Hâm mộ chứ?”

Seung Ri ghen tị nói “Hâm mộ, dĩ nhiên là hâm mộ!” Hấn chỉ vào quần áo bên trong của Kwon Ji Yong hỏi các thành viên Running Man “Mọi người đã thấy bộ đồ trắng của anh ấy trong [God Father] rồi nhỉ?”

Các thành viên Running Man gật đầu “Đương nhiên rồi! Tạo hình của GD trong đây rất cool! Thật sự khiến người khác cảm thấy mình nằm mơ!”

“Bộ đồ mà Ji Yong hyung đang mặc đây là một trong mười hai bộ mà hyung chưa dùng để quay [God Father]. Mọi người có thấy sự khác nhau không?” Seung Ri hỏi tiếp.

Đám Yoo Jae Suk vây quanh đánh giá bộ áo trong của Kwon Ji Yong, cười ha ha đánh giá hấn từ trên xuống dưới mấy lần làm cho Kwon Ji Yong xấu hổ che mặt.

Tất cả mọi người xem xong nhất trí lắc đầu “Hình như không có gì khác nhau” Sau khi nỡ xong mọi người đều nhìn Seung Ri khó hiểu.

Thấy bộ dạng khó hiểu của mọi người, giọng điệu khoa trương của Seung Ri phun trào “Lúc ấy đồ bên trong còn có ba bộ. Em hỏi C tại sao phải chuẩn bị nhiều đồ trắng như vậy, mọi người biết C nói thế nào không?”

“Như thế nào?” Đám Yoo Jae Suk tò mò hỏi.

Seung Ri thấy mọi người bị hấp dẫn chú ý, đặc ý giải thích nói “C nói, có hai bộ đồ trong màu trắng, ở chỗ thắt lưng khác biệt 3cm. Bộ gầy hơn kia thích hợp lúc Ji Yong hyung ngồi ở trước cửa sổ, bộ rộng hơn 3cm thì thích hợp lúc quay lưng ngồi, còn có bộ này” Hấn vừa nói vừa khoa chân múa tay chỉ vào cổ áo của Kwon Ji Yong “Cổ áo rộng một chút, thích hợp với mang nơ. Nhưng mà lần này MV không có đoạn đó nên chưa dùng tới”

“...” Các thành viên Running Man sợ ngây người.

Chương 37: Một cái ôm

“Thật sao?” Sau một hồi im lặng, các thành viên của Running Man đều nhìn Kwon Ji Yong để xác nhận.

Kwon Ji Yong nhin không được nở nụ cười, thẳng thắn thừa nhận “Vâng, đúng thế. Các thành viên Big Bang và các nhân viên công tác thường nói em là người thuộc chủ nghĩa hoàn mỹ, nhưng bây giờ bọn họ đã thấy được người còn soi mói hơn cả em, nên bây giờ em đưa ra bất kỳ yêu cầu gì bọn họ cũng cảm thấy rất bình thường”

Ji Suk Jin lộ biểu cảm cảm thán nói “C như vậy chủ tịch Yang không ý kiến gì sao? Công ty đào đâu ra tiền về mặt trang trí chứ?”

Vừa dứt lời thì Dae Sung mỉm cười giải thích “Không phải tiền của công ty, C tự bỏ tiền của mình! Cho nên bọn em mới hâm mộ!”

Yoo Jae Suk cười nhạo Ji Suk Jin nói “Hyung không xem tin tức sao? Báo chí và truyền thông đã đưa tin rồi, anh không biết sao?”

Mấy thành viên khác cũng đã kích hấn “Hyung, anh vẫn nên ít chơi game lại để quan tâm chuyện người quen đi!”

Ji Suk Jin bị hai đàn em liên thủ ‘đả kích’ thì cười ngại ngùng, những người khác cũng cười theo.

Đội khi show này được công chiếu thì đoạn nói chuyện liên quan tới C đều chiếu sạch, không bị biên tập cắt đi. Dù sao C luôn thần bí, fans luôn chú ý tới C.

Tiếp theo chương trình là giành lá cờ trên bùn, tuy rằng tổ tiết mục đã sớm cùng ba người Kwon Ji Yong nói qua nhưng mà sau khi nhìn sân đấu tới ngang eo ba người thì nhóm ba người Kwon Ji Yong vẫn kinh ngạc.

Trận đấu bắt đầu không lâu, một thân ảnh gầy yếu đi xuống từ xe bảo mẫu nhìn đám Kwon Ji Yong ở đằng xa, im lặng đi tới cạnh tổ làm phim, ngồi xổm xuống vui vẻ nhìn mọi người giãy dụa trong đồng bùn.

Từ sáng sớm Yoon Cheon Seo đã bị Kwon Ji Yong đóng gói lên xe bảo mẫu cùng tới trường quay. Kwon Ji Yong, Seung Ri và Dae Sung xuống quay show còn cô ngoan ngoãn ngồi trên xe dịch tiêu thuyết của mình.

Cho tới vừa rồi cô bị ồn ào bên ngoài hấp dẫn đi xuống xe, lúc cô thấy ba người Kwon Ji Yong đây bùn nhìn không ra hình dáng ban đầu, cô hớn hờ ngồi xổm xuống bên bờ xem.

Nhân viên tổ làm phim đều bận rộn chú ý quay show nên không chú ý thừa ra một người. Yoon Cheon Seo mặc áo sômi caro xám trắng, mang theo mũ lưỡi trai cùng màu, xen lẫn trong đám người đại diện, cho dù có người nhìn thấy cô cũng trực tiếp xem nhẹ.

Cô chỉ chú ý tới Kwon Ji Yong đang giãy dụa trong bãi bùn, lúc hắn đứng lên sửa sang lại áo quần, nhìn thoáng qua bên bờ thì thấy ngay bóng người quen thuộc đang ngồi xổm ở đó.

Trong trận kế tiếp Kwon Ji Yong không tự giác ra thêm sức vào trong trò chơi, bộ dạng liều mạng của hắn khiến cho Seung Ri và Dae Sung hoảng sợ.

Sau khi vòng đó kết thúc, hai người đều nhìn Kwon Ji Yong với ánh mắt nghi ngờ, Kwon Ji Yong chỉ nhe răng cười với hai người chứ

không trả lời.

Seung Ri chớp mắt nhìn về bên bờ, sau một vòng tìm kiếm cuối cùng cũng thấy Yoon Cheon Seo ngồi xồm giữa Cody và người đại diện.

Hắn nháy mắt ra dấu với Dae Sung còn không hiểu chuyện gì, sau khi Dae Sung thấy Yoon Cheon Seo thì bưng tỉnh.

Hai người hiểu chuyện, bắt đầu ăn ý ra lực giúp đỡ Kwon Ji Yong.

Cuối cùng, khi lấy được chiến thắng, Kwon Ji Yong đi tới bên bờ, lúc đi qua Seung Ri và Dae Sung thì vỗ vai cảm ơn.

Kwon Ji Yong trực tiếp đi tới trước mặt Yoon Cheon Seo, hắn nhận khăn từ Kim Nam Kook, lau mặt xong nhìn Yoon Cheon Seo đang nở nụ cười tươi rói, dừng lại động tác tay, bước tới hỏi “Bộ dạng này của anh khiến em rất vui hửm?”

Yoon Cheon Seo nhanh chóng lắc đầu, xoa miệng cười.

Kwon Ji Yong nhéo má cô cười hỏi “Thật sao?”

Yoon Cheon Seo không chế bản năng trốn tránh, ngoan ngoãn để hắn dùng hai tay đẩy bụn bọ má mình, dùng ánh mắt “chân thành” nhìn Kwon Ji Yong nói “Thật”

Kwon Ji Yong nhìn bộ dạng muốn trốn tránh của cô, không có ý tốt nghiêng người về trước “Xác định?”

Yoon Cheon Seo hận không thể đẩy tay của hắn ra xa, nhưng mà cô không có dũng khí như vậy, chỉ đành để thân thể đầy bụn của hắn dựa càng lúc càng gần cô.

Ngay lúc Kwon Ji Yong thương thức đủ bộ dạng giận mà không dám nói như con mèo nhỏ đáng yêu của Yoon Cheon Seo, chuẩn bị đứng thẳng lên thì Seung Ri luôn chú ý hai người lặng lẽ đi tới, sau đó đẩy Kwon Ji Yong một cái khiến cho hắn mất trọng tâm, lao đảo về phía trước.

Yoon Cheon Seo cũng không để ý bần đất trên người Kwon Ji Yong, phản ứng đầu tiên là bước lên đỡ lấy hắn, sau đó cô cố gắng duy trì cân bằng cho Kwon Ji Yong.

Sau khi Kwon Ji Yong đứng vững thì nhìn Yoon Cheon Seo đang nhăn nhó mặt mày vì cả người đầy bùn, quay đầu tìm kiếm đầu sỏ gây tội.

Xung quanh đều là những ngôi sao, người đại diện và nhân viên công tác, Kwon Ji Yong không thể nào mắng Seung Ri nên chỉ đành dùng ánh mắt cảnh cáo hắn.

Seung Ri cười hắc hắc, cầm lấy khăn trong tay trợ lý, đi tới đưa cho Kwon Ji Yong “Hyung, em sai rồi. Anh mau lau cho Cheon Seo trước”

Kwon Ji Yong buông Yoon Cheon Seo ra, dùng chân đá lên mông Seung Ri một phát rồi nhận khăn mặt lau hết bùn trên mặt Yoon Cheon Seo.

Seung Ri cũng cầm lấy khăn mặt của mình, làm bộ lau áo quần đầy bùn của Yoon Cheon Seo. Kết quả, khi khăn mặt đụng lên người Yoon Cheon Seo thì cô cũng hợp tình ho một tiếng “Hắt xì!”

Seung Ri giơ hai tay lên giải thích với Kwon Ji Yong “Không liên quan tới em”

Yoon Cheon Seo không để hắn nói xong thì ho thêm một cái.

“Lần này em không đụng tới em ấy!” Seung Ri dùng bộ dạng ‘Hyung nhìn đi, thật sự không liên quan tới em’ nhìn Kwon Ji Yong để chứng minh mình trong sạch.

Kwon Ji Yong liếc mắt nhìn hắn một cái, sau đó cầm khăn bao lên người Yoon Cheon Seo “Nam Kook hyung, anh lấy giúp em một ly nước nóng, em đem Cheon Seo vào trong xe thay quần áo trước”

“Ừ” Kim Nam Kook đồng ý, lo lắng dặn hắn “Em cũng đừng lo cho mỗi Cheon Seo, cũng phải lau trên người mình đấy, đợi lát nữa người trong show sẽ đưa mấy đĩa tới tắm trong nhà của thôn dân”

Kwon Ji Yong gật đầu, kéo Yoon Cheon Seo đang ho đi về xe bảo mẫu.

Quần áo của Yoon Cheon Seo bẩn tới mức không thể mặc, cô đành lấy bộ quần áo màu trắng mà Kwon Ji Yong đã mặc lúc lên xe mặc vào, sau khi lau sạch bùn xong mới mở cửa xe ra.

Cô nhảy xuống xe, vươn hai tay về phía Kwon Ji Yong đang lau tóc, giật giật ống tay áo của hắn nói “Áo quần của anh lớn quá!”

Kwon Ji Yong nhìn thân thể gầy yếu của Yoon Cheon Seo được bao trong áo quần của mình, cười một tiếng, hắn bỗng dừng nghĩ tới con mèo nhỏ vụng trộm nằm trong quần áo của chủ nhân mình.

Yoon Cheon Seo nghi ngờ nhìn bản thân “Sao vậy? Anh cười cái gì?”

Kwon Ji Yong chỉ cười mà không nói, kéo tay cô, giúp cô đem tay áo xắn lên. Sau khi xắn ống tay áo bên phải xong thì cầm tay còn lại để cô tự xắn ống còn lại lên.

Yoon Cheon Seo nhanh chóng đưa tay trái tới trước mặt hắn, yêu cầu nói “Anh giúp em kéo lên tí nữa, ở chỗ khừu tay này em làm không được”

Kwon Ji Yong đẩy tay trái của cô ra, phụng phịu dạy dỗ “Sao? Em còn không ngại mặc áo quần mỏng lét ngồi ở ngoài một thời gian dài mà? Lúc nãy là ai ho hả?”

Yoon Cheon Seo lúng ta lúng túng thu lại tay trái, không dám nói thêm cái gì. Gần đây Kwon Ji Yong luôn mãi cảm với vấn đề sức khỏe của cô, luôn lo lắng cho sức khỏe cô không thể khôi phục, hôm nay cô không mặc áo khoác mà ngồi bên ngoài lâu, lại ho mấy cái, hẳn lại đụng vào dây thần kinh mãi cảm của hắn.

“Em biết rồi, lần sau không dám nữa” Yoon Cheon Seo than thở cam đoan với hắn, dù sao cô cũng đã biết rõ, Kwon Ji Yong là con hổ giấy với cô, lúc nào cũng chỉ phụng phịu dạy dỗ cô mấy câu chứ không tức giận thật.

Quả nhiên, thấy cô ngoan ngoãn nhận sai thì Kwon Ji Yong gật đầu vừa lòng, sau đó khôi phục khuôn mặt tươi cười.

Kim Nam Kook bưng hai ly nước nóng bằng giấy tới, đưa cho Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo.

“Mau uống lúc nó còn nóng đi” Kwon Ji Yong nói với Yoon Cheon Seo.

Yoon Cheon Seo thối thối cốc nước nóng, sau đó dùng lưỡi thử một chút “Nóng quá!”

Kwon Ji Yong cũng nhìn ly nước của mình, có chút nóng “Em lên xe lấy bình nước suối xuống đây” Hắn cầm lấy cốc nước trên tay Yoon Cheon Seo, chỉ huy cô lên xe lấy nước.

Đem nước sôi đổ vào ly, sau đó Kwon Ji Yong tự mình thử, rồi lại đổ thêm một chút mới đưa cho Yoon Cheon Seo, nhìn chăm chăm cái miệng nhỏ của cô uống sạch mới đi lên xe đưa bọn họ đi tắm rửa.

Tắm rửa, thay quần áo xong, tổ tiết mục bắt đầu xuất phát.

Lần này quay trong bể bơi công cộng, mặc kệ Yoon Cheon Seo làm nũng thế nào Kwon Ji Yong cũng không cho phép cô ngồi ở bên bể bơi xem. Yoon Cheon Seo đành phải ngoan ngoãn lên xe dịch tiêu thuyết của mình.

Trên đường đi tới bể bơi, đầy đủ mọi người trên xe, Yoo Jae Suk vụng trộm liếc mắt nhìn Kwon Ji Yong một cái, đóng hộp thu âm và máy quay lại.

Ngồi sau hẳn là Gary luôn chú ý mọi động tác, nghi ngờ hỏi “Hyung, sao anh lại đóng máy quay và máy ghi âm thế?”

Kwon Ji Yong và Song Ji Hyo nghe được cũng kinh ngạc nhìn Yoo Jae Suk.

Yoo Jae Suk đang lái xe cười hắc hắc nhìn về Kwon Ji Yong nói “Ji Yong à, nói cho anh biết, cô bé lúc nãy cậu ôm ra khỏi bãi bùn là ai? Bạn gái sao?”

Kwon Ji Yong không nghĩ tới hẳn lại hỏi mình việc này, nhưng mà máy quay và máy thu âm đã đóng lại, không cần lo lắng quá mức. Hẳn cười nói với Yoo Jae Suk “Ánh mắt của hyung tốt thật! Nhiều người vây quanh lau bùn như vậy mà anh cũng có thể chú ý tới, thật không hổ danh MC quốc dân!”

Yoo Jae Suk đắc ý thừa nhận “Ánh mắt của anh đúng là rất tốt, hắc hắc, không phải mình cậu nói thế”

Gary và Song Ji Hyo cũng gật đầu phụ họa “Đúng thế, ánh mắt của Jae Suk hyung/oppa rất tốt!”

“Ji Yong à, cậu còn chưa trả lời đâu, đó có phải bạn gái cậu không?” Yoo Jae Suk là MC quốc dân lão làng sao dễ dàng bị lái sang chuyện khác được. Mặc kệ thế nào hẳn cũng có thể đem chuyện trở về nội dung ban đầu.

Kwon Ji Yong lắc đầu cười nói “Không phải đâu hyung”

“Thật sao?” Yoo Jae Suk không tin “đừng lo, cậu nói với chúng tôi, chúng tôi cũng không nói ra ngoài, yên tâm đi!”

Hai người ngồi sau cũng gật đầu mãnh liệt, vẻ mặt nhiều chuyện nhìn Kwon Ji Yong.

Kwon Ji Yong bị vây quanh đàn hình bùm mặt ngượng ngừng cười “Không phải thật mà!”

“Nói dối!” Yoo Jae Suk liếc mắt nhìn hất, hát “I’m so sorry but I love you, tất cả đều là nói dối”

Hắn hát làm cho mọi người trong xe cười. Nhất là Kwon Ji Yong, cười tới mức phải dựa vào cửa sổ để cân bằng mình.

Đợi hắn cười đủ, lấy tay quạt hai má nóng bừng, Yoo Jae Suk mới ép hỏi “Cậu thừa nhận đi! Anh thấy cô bé đó mặc cả đồ của cậu, tay áo cũng là cậu xắn lên giúp!”

Kwon Ji Yong hết biết nói thế nào rồi, xe của hắn cách trường quay rất xa vậy mà Yoo Jae Suk cũng có thể thấy, vị hyung này nhiều chuyện quá!

“Hyung, em nói nhưng mà mọi người đừng nói cho người thứ tư biết đấy, kể cả những thành viên khác của Running Man cũng thế!” Kwon Ji Yong do dự hai giây rồi nói với ba người Yoo Jae Suk.

“Đương nhiên, anh thề!” Yoo Jae Suk nghe vậy cam đoan, Gary và Song Ji Hyo cũng thề sẽ giữ bí mật.

Lúc này Kwon Ji Yong mới công bố thân phận của Yoon Cheon Seo “Hyung, lần trước anh tới YG có đi tới phòng làm việc của cô ấy, anh đoán xem cô ấy là ai?”

Ba người Yoo Jae Suk nghe những lời thần bí này xong, im lặng ba giây, sững sờ, nghĩ lại, bưng tỉnh, khiếp sợ. Trong lúc biết được chân tướng đó, kinh ngạc vô cùng, Yoo Jae Suk đánh xe hình chữ ‘S’ và lề đường khiến mọi người hoảng sợ.

“Thật sao?” Ba người phục hồi lại tinh thần hỏi.

Kwon Ji Yong xác định, tay giúp Yoo Jae Suk khép cửa của hắt lại.

Chương 39: Infinite Challenge

Dọc đường đi làm Kwon Ji Yong hối hận khi nói thân phận của Yoon Cheon Seo cho Yoo Jae Suk. Vì vậy, cứ cách một đoạn ngắn thì Yoo Jae Suk đều hỏi ‘Thật sao?’ rồi bắt đầu lái nhái hấn kinh ngạc đến mức nào, trước kia hấn luôn đoán C là nam, hấn thích ca từ của C, rồi lái nhái cả đoạn đường.

Lúc bắt đầu Kwon Ji Yong còn trả lời nhưng về sau chỉ biết cười bất đắc dĩ, nhưng mà Yoo Jae Suk cũng không để ý, không có người trả lời thì làm bầm lều bầu làm cho Kwon Ji Yong hiểu được công lực lái nhái của MC quốc dân.

Gary ở sau còn ‘an ủi’ hấn “GD à, hyung mà lái nhái thì mười hai tiếng cũng không ngừng! Anh từng thấy hình ảnh anh ấy và Ji Suk Jin nói chuyện với nhau, oa~ thật sự là ~ hai người mà nói chuyện với nhau thì không cần ăn uống luôn!”

Dọc đường đi, điều khiến Kwon Ji Yong được an ủi đó là việc MC quốc dân bị thân phận của Yoon Cheon Seo kích thích tới mức quên hỏi cô có phải là bạn gái của hấn hay không.

Ngày 8 tháng 9, Seung Ri mở cuộc fanmeeting của album mới. Kwon Ji Yong xuất hiện để giúp đỡ Seung Ri. Seung Ri rất cảm động vì niềm kính hỉ bất thành linh này. Gần đây Kwon Ji Yong rất bận nhưng không nghĩ tới ông anh này lại tới giúp hấn.

Kwon Ji Yong cầm album để cho Seung Ri ký xong thì đi show tiếp. Trước đó còn mỉm cười thần bí với Seung Ri một cái.

Ngay từ đầu, khi Seung Ri thấy hấn ‘phóng điện’ với mình thì lỗ tai đã nghe được âm thanh quen thuộc, lúc này mới hiểu ý tứ của

Kwon Ji Yong.

“Seung Ri oppa, em rất thích album của anh đó, anh ký tên cho em với!”

Seung Ri nghe thấy giọng nói không thể xuất hiện ở nơi này còn tưởng mình nghe nhầm, bởi vì Yoon Cheon Seo chưa từng gọi hắn là oppa, cũng không bao giờ dùng giọng điệu làm nũng này để nói với hắn.

Nhưng mà, khi hắn ngẩng đầu lên thì thấy khuôn mặt bị che một nửa bởi mũ lưỡi trai của Yoon Cheon Seo.

Yoon Cheon Seo hiếm khi thấy được biểu tình ngốc nghếch của Seung Ri, cười hì hì nhìn hắn, nhắc nhở hắn hoàn hồn.

Hôm qua Kwon Ji Yong nói cho cô biết gần đây tuyên truyền của Seung Ri sắp kết thúc, anh ấy bắt đầu hoạt động, nhân viên công tác không thể không né bên Seung mà sang bên hắn, vì cổ vũ Seung Ri cũng để cho Seung Ri không cảm thấy mất mát nên hắn muốn Yoon Cheon Seo cùng hắn tới buổi fanmeeting của Seung Ri để bơm hơi. Chẳng qua lúc Kwon Ji Yong bị các fans vây thì Yoon Cheon Seo đã đứng chờ Seung Ri ký tên như những fan khác.

Seung Ri thu lại biểu tình kinh ngạc, cẩn thận nhìn xung quanh, thấy không ai chú ý tới biểu tình lúc này của mình, nhanh chóng nhận CD trong tay Yoon Cheon Seo, nở nụ cười khi đối mặt với các fan, nhỏ giọng nói “Sao em lại ở đây? Cùng tới với Ji Yong hyung?”

“Ừ” Yoon Cheon Seo gật đầu, nhìn Seung Ri đang ký tên lên CD nói “Seung Ri oppa, em muốn oppa viết tên của em lên CD nữa ~ Còn có, còn có viết thêm mấy lời chúc ~”

Seung Ri bị ngữ khí của cô làm cho buồn cười nói “A! Cheon Seo à, vì sao hôm nay em nói chuyện kỳ lạ thế?”

Yoon Cheon Seo gãi trán, buồn chán nói “Anh cũng thấy kỳ quái hả? Đây là anh Ji Yong dạy em lúc trên đường tới đây, em phải luyện rất nhiều người, nói là các fan của anh thích nói như vậy, nhưng em thấy không tự nhiên chút nào!” Nói xong, cô còn vụng trộm chỉ vào cánh tay đang nổi da gà của mình.

Seung Ri đoán Ji Yong hyung đang trêu chọc hấn và Cheon Seo nhưng mà vẫn cảm nhận được dụng tâm của hai người, cười nói với Cheon Seo “Anh thật sự rất thích nhưng mà em không cần đâu, cứ như bình thường là được. Cảm ơn em, Cheon Seo”

Đêm đó, Kwon Ji Yong và Seung Ri lên Twitter của mình viết status mới.

Kwon Ji Yong thì đưa bức ảnh CD có chữ ký của Seung Ri còn Seung Ri thì viết lời cảm ơn Kwon Ji Yong đã tới, sau đó nói với các fan “Mọi người đều biết GD tới buổi fanmeeting của tôi, vậy mọi người có phát hiện ra C đứng trong nhóm người của mình không?”

Các fan bị đùa giỡn sôi trào, tại sao lúc nào cũng thích ném tin tức hot như vậy chứ?

Những người tham gia buổi ký tên hôm nay đều là những VIP nổi tiếng trong cộng đồng fan Big Bang và Seung Ri, bọn họ bắt đầu điều tra đội ngũ fan nam.

Đội ngũ fan nam vốn không nhiều, hơn nữa tuổi cũng không khác các fan nữ cho lắm, nhìn qua cũng là sinh viên học sinh, trải qua một hồi sắp xếp điều tra cũng không tìm ra C.

Sau đó, các fan đều đưa ra một kết luận đáng kinh ngạc, không lẽ phần lớn bọn họ đoán sai? C không phải nam mà là nữ sao?

Trước kia bọn họ luôn có phản hồi muốn YG công khai thông tin của C nhưng luôn bị từ chối một cách khéo léo. Lần này bọn họ tự lực cánh sinh, chuẩn bị tiến hành kiểm tra cho tới khi tìm được C trong nhóm bọn họ.

Tạm thời không cần đề cập tới Seung Ri bị Kwon Ji Yong dạy dỗ như thế nào. Ngày 10 tháng 9, Jung Hyung Don đi vào YG, quay Infinity Challenge với Kwon Ji Yong.

Lần này, tổ làm phim thiết kế cho Kwon Ji Yong và Jung Hyung Don làm hình tượng cp. Bọn họ yêu cầu Kwon Ji Yong tích cực biểu đạt tình cảm với Jung Hyung Don, Jung Hyung Don thì phải giữ khoảng cách với vẻ kiêu ngạo.

Ở nhà ăn YG, Kwon Ji Yong và Jung Hyung Don ăn xong thì bắt đầu nói về ca khúc sáng tác.

Đầu tiên Jung Hyung Don đề cử mấy bài hát mình viết với Kwon Ji Yong, sau khi được Kwon Ji Yong chỉnh sửa xong thì sửa lại hình tượng cao ngạo ban đầu, cẩn thận hỏi Kwon Ji Yong “Cậu có thể mời C viết ca từ cho chúng ta chứ?”

Kwon Ji Yong bị hành động của hắn làm cho buồn cười, lại nhìn tới hành động khiêm tốn, nhịn không được cười ra tiếng nói “Anh thích ca từ mà C viết sao?”

Miệng Jung Hyung Don đầy cơm gật đầu, hắn nuốt cơm xuống, ngữ khí khoa trương nói “Rất thích! Thích nhất! Thần tượng của anh!”

Kwon Ji Yong không tin nổi nhú mày cười hỏi “Thật sao?”

“Đương nhiên là thật! Có được không?”

Kwon Ji Yong nghĩ nghĩ nói “Em cũng không biết, nhưng mà hyung có thể tự mình hỏi C”

“Phốc!” Jung Hyung Don đang cầm bình nước suối uống, nghe vậy thì phun nước ra. Kwon Ji Yong sợ tới mức chạy khỏi chỗ để tránh, đây là lần thứ hai hắn bị phun trong khoảng thời gian ngắn.

Jung Hyung Don cười ngượng ngừng rút giấy lau bàn “Xin lỗi, anh ngạc nhiên!” Hắn lau bàn xong lại cầm lấy tờ khác lau cầm, trừng mắt nhìn Kwon Ji Yong, không tin tưởng hỏi “Cậu thật sự để anh nói với C sao? Bây giờ C đang ở YG?”

Kwon Ji Yong dựa vào ghế, nâng cằm nói “Vâng, tại phòng làm việc”

“Cậu không thể nói với C được sao?” Jung Hyung Don vừa nghe tới việc bản thân sẽ gặp mặt C thì bắt đầu lùi bước, nhanh chóng chịu thua.

Kwon Ji Yong lắc đầu “Không được, nếu em nói với C thì nhất định C sẽ đồng ý, nhưng em không thể để C vì mình mà đáp ứng viết bài hát cho người khác được. Hyung tự nói với C, nếu như C thích thì sẽ vui vẻ đồng ý, nếu không muốn sẽ trực tiếp từ chối anh”

Thật ra Jung Hyung Don là dạng người sợ tiếp xúc người lạ. Nhưng mà, bây giờ hắn không muốn buông tha cơ hội này, đành tự mình xử lý.

Kwon Ji Yong dẫn tổ làm phim và Jung Hyung Don kêu ngạo đi tới trước phòng làm việc của Yoon Cheon Seo, hắn nhẹ nhàng đẩy cửa ra thăm dò, sau đó tránh ra ý bảo Jung Hyung Don có thể trực tiếp đi vào.

Jung Hyung Don bước lùi mấy bước, nhỏ giọng nói “Đợi chút! Anh trực tiếp đi vào như thế à? Cậu không giới thiệu sao?”

Kwon Ji Yong nhìn bộ dạng lúng túng của hắn cười nhe răng “Thân thể của C gần đây không được tốt, lúc nãy ăn cơm xong thì phơi nắng đọc sách đó. Anh cứ đi vào là được, nhưng mà” Nói tới đây, Kwon Ji Yong nở nụ cười đùa dai “Có khả năng C không biết anh là ai, anh tự giới thiệu với C là được!”

Phản ứng đầu tiên của Jung Hyung Don chính là “Anh không đi!” Nói xong quay đầu rời đi, kết quả bị PD tổ làm phim tròng mắt nhìn trở về.

Jung Hyung Don bị PD uy hiếp đành phải tự mình trở về. Thật ra hắn rất mong muốn có thể nhìn thấy mặt của C nhưng mà bảo hắn đột ngột đi vào nhờ viết bài hát thì thật sự rất ngại, nhất là dưới hình tượng chết tiệt này, thật sự rất mất mặt.

Sau khi hạ quyết tâm, Jung Hyung Don thành thật chỉnh sửa áo quần.

Kwon Ji Yong ở cạnh nhìn cười không được, dùng mu bàn tay che miệng nói “Không phải anh vừa nói hình tượng kia rất tốt sao? Sao bây giờ lại thế?”

“Có thể giống nhau sao? Lúc nãy là trước màn ảnh, bây giờ là một mình anh vào gặp thần tượng C đó! Nếu như bị đuổi ra như tên bệnh thần kinh thì anh sống không được mất!”

Kwon Ji Yong bị ngữ khí của hắn chọc cười chịu không nổi.

Tổ làm phim và Kwon Ji Yong đều ở ngoài cửa, Jung Hyung Don đẩy cửa đi vào một mình. Hắn vừa vào cửa, nhìn một vòng sau đó

đi tới xích đu gỗ. Nếu xích đu không nhẹ nhàng lung lay thì hẳn cũng không phát hiện ở đó có người.

“Xin chào, xin hỏi là C sao?” Jung Hyung Don nhỏ giọng khiêm tốn hỏi.

Yoon Cheon Seo đang lật xem [The teeth of the tiger] của Tom Clancy, gần đây cô bị Kwon Ji Yong hạn chết phơi nắng một giờ sau khi ăn cơm, nhàm chán tìm tiểu thuyết của Tom Clancy do Tim ký gửi, tổng cộng gồm có 79 bộ, bây giờ nó chiếm đầy giá sách của cô. Đây là tác giả mà Tim và cô cùng yêu thích.

Năm 2008, Clancy đưa tác phẩm của mình qua công ty làm trò chơi của Tim để khai phá, những năm gần đây mấy trò chơi của các tác phẩm do Clancy viết đều là những trò chơi hot nhất.

Sau năm năm chuẩn bị, cuối cùng hạng mục này cũng được công khai. Tim được ban giám đốc đồng ý với đề án của mình thì vui vẻ báo tin tức này cho Yoon Cheon Seo, mời cô cùng tham dự trò chơi. Sau khi Yoon Cheon Seo đồng ý thì Amazon lập tức gửi 79 quyển tiểu thuyết về để cô đọc lại đồng tiểu thuyết kinh điển này.

Nghe được câu hỏi của Jung Hyung Don, Yoon Cheon Seo sững sốt, phản ứng đầu tiên là làm sao có người ngoài vào YG, thậm chí là tới phòng làm việc của cô.

Cô đóng sách lại, đứng dậy nhìn Jung Hyung Don, nghi ngờ hỏi “Anh là ai?”

Chương 39: Cầu bao nuôi!!

Jung Huyng Don đứng trước một thân hình gầy yếu và xinh đẹp trong treo nhưng khuôn mặt lạnh lùng, há miệng thở dốc, một câu cũng không phun được.

Hắn vẫn luôn rằng C là người đàn ông có sắc mặt xanh xao, suy sút, hoặc lạnh lùng sắc bén giống Kwon Ji Yong vậy. Nhưng nhìn tới người mặc bộ đồ màu trắng rộng thùng thình này, lại còn là một cô bé chưa tới tuổi thành niên, không có điểm nào giống với suy nghĩ của hắn cho nên những lời chuẩn bị lúc ngoài cửa đều mắc ở trong cổ họng, đối mặt với ánh mắt nghi ngờ và đề phòng của Yoon Cheon Seo, hắn gấp tới mức đỏ mặt.

Yoon Cheon Seo cảm thấy không thích hợp, phản ứng đầu tiên chính là gọi điện thoại cho Kwon Ji Yong: “Anh, anh còn đang quay chương trình sao? Mau gọi bảo vệ lại đây, có một người kỳ quái vừa xông vào phòng làm việc của em.”

Kwon Ji Yong đứng ở cuối hành lang, cách cửa không xa, nhận được điện thoại, lại nghe tốc độ nói nhanh hơn bình thường của cô, ngồi xồm xuống cười.

Hắn vất vả mới khống chế bản thân không cười ra tiếng, miễn cưỡng mở miệng nói: “Đừng sợ, anh ấy không phải người xấu. Là một đàn anh cùng quay chương trình với anh.” Trấn an Yoon Cheon Seo xong, mắt hắn hiện ý xấu nói: “Nhưng mà để xác nhận một chút, em vẫn nên miêu tả anh ta trông thế nào đi.”

Ban đầu Yoon Cheon Seo không biết Jung Hyung Don là ai cho nên mới mở miệng gọi là người kỳ quái, bây giờ biết hắn có thể là

MC của show mà Kwon Ji Yong tham gia nên không có gọi như trước, cô thật sự không biết nên dùng từ gì để diễn tả Jung Hyung Don.

Im lặng vài giây, Yoon Cheon Seo nói với điện thoại: “TOP.”

“Cái gì?” Kwon Ji Yong kinh ngạc hỏi lại, chút nữa hét to lên “Em nói anh ấy giống TOP?”

Nhóm nhân viên tiết mục nghe được lời nói của Kwon Ji Yong, không bình tĩnh, đây là tình huống gì? Không thể vào quay được, thật sự rất sốt ruột!

“Không phải, sao có thể như vậy được!” Yoon Cheon Seo tăng âm lượng, cô liếc mắt nhìn Jung Hyung Don một cái, nhỏ giọng nói “Là hình tượng mà chủ tịch và TOP đều thích đó!”

“Hình tượng mà chủ tịch và TOP đều thích?” Kwon Ji Yong nghi ngờ nói lại lời của cô một lần nữa, sau đó mới phản ứng, tiếp theo là cười tới mức đập vào sàn nhà “Brick Bears?” [1] (Hamy: ORZ, mình cũng muốn hỏi đây là cái hình dung quý gì? =)] Tại nó ghi là bạo lực hùng == | | |)

[1] (chi tiết hình ảnh: https://www.google.com.vn/search?q=brick+bears&newwindow=1&sa=X&tbm=isch&tbo=u&source=univ&ei=gOT8U6PPAs3s8AWs_ID4Cg&ved=0CBwQsAQ&biw=1242&bih=615#facrc=&imgdii=&imgrc=WANB4JIY1KVeXM%253A%3BEBN582eDyTXGVM%3Bhttp%253A%252F%252Fwww.toynerd.com%252Fwp-content%252Fuploads%252F2009%252F12%252Fdt3.jpg%3Bhttp%253A%252F%252Fwww.toynerd.com%252Findex.php%252F2009%252F12%252F30%252Fart-toys-of-course%252F%3B600%3B694). Đồ chơi, gấu xếp hình. :) Thứ mà cả bác Yang và TOP đều đua nhau sưu tập, thỉnh thoảng còn lôi ra khè nhau. :D — Cảm ơn bạn Rùa ^^

“Vâng.” Yoon Cheon Seo thấy hẳn hiểu được hình dung mờ mịt mà khó lắm mới nghĩ ra của mình, thở phào nhẹ nhõm.

Trong đầu Kwon Ji Yong càng đối lập, cũng cảm thấy hình dung này của Yoon Cheon Seo rất đúng “Ừ, lớn lên giống con Brick Bears, chắc là đàn anh đó rồi. Người này tham gia hợp tác với anh ở Infinity Challenge, anh ấy thích ca từ em viết, cũng là fan của em đấy!”

“Vậy sao anh ấy không nói lời nào?” Yoon Cheon Seo nhìn nhìn mặt Jung Hyung Don đang ghen đỏ bừng, lý giải hỏi: “Anh ấy không giống như thẹn thùng, không lẽ cũng không thích nói với người lạ như em?”

Bây giờ Kwon Ji Yong có thể tưởng tượng được sắc mặt của Jung Hyung Don sau khi nghe câu đó. Hẳn không khống chế nụ cười trên mặt, đặc ý nghĩ: Không biết vừa rồi anh ‘cao ngạo’ ra sao, gặp phải Cheon Seo nhà em anh cũng phải quỳ gối thôi!

“Ừ, anh ấy là người rất dễ thẹn thùng” Kwon Ji Yong mở to mắt nói dối “Em vẫn nên chủ động chào anh ấy đi, đừng dùng giọng nói lạnh lẽo kia, trăm ngàn lần đừng dọa anh ấy, anh vất vả lắm mới có thể cố vũ anh ấy đi tìm em, anh ấy nói em là thần tượng của anh ấy”

Yoon Cheon Seo gãi gãi trán, xin hẳn giúp đỡ “Không bằng anh tới đây một chuyến đi! Em thật sự không biết nên nói gì hết!”

Kwon Ji Yong nghe được âm thanh buồn rầu của cô, nhanh chóng trả lời: “Anh biết rồi, anh qua bây giờ đây.”

Kwon Ji Yong nói nội dung trò chuyện của hai người với người quay phim, PD và tác giả, nhân viên công tác tổ phim đều rất vui, ngay cả người bả vai của người bung máy quay cũng run lên hai lần.

Kwon Ji Yong vừa vào cửa đã thấy hai người xấu hổ đứng đối diện nhau, nói chính xác là Yoon Cheon Seo bình tĩnh nhìn Jung Hyung Don đang đỏ mặt.

Thấy Kwon Ji Yong bước vào, hấn cứ như nhìn thấy thần tiên, nhảy tới cạnh Kwon Ji Yong, cầm tay phải nói “Ji Yong à, em tới rồi!”

Kwon Ji Yong nhìn cánh tay đang bị hấn nắm, cười hỏi “Hyung, không phải hyung không thích làm người chủ động sao?”

“Bây giờ không phải lúc nói giỡn, anh đang vội muốn chết đây, nhanh nhanh giới thiệu anh đi!” Jung Hyung Don nói nhỏ với Kwon Ji Yong.

Kwon Ji Yong cũng không chọc hấn nữa, giới thiệu hấn với Yoon Cheon Seo, lúc này Jung Hyung Don mới nhẹ nhàng thở ra, cúi người chào nhau với Yoon Cheon Seo.

“Chào cô, tôi là fan của cô, tôi rất thích ca từ của cô.” Jung Hyung Don chào hỏi xong, hơi ngại ngùng dùng kính ngữ nói với Yoon Cheon Seo.

Kwon Ji Yong nhìn không vừa mắt nói “Anh không cần khách khí như vậy! Thái độ khác xa lúc đối xử với em!” Không để Jung Hyung Don giải thích, hấn nói tiếp: “Nhưng mà anh đừng hòng nghĩ tới việc để Cheon Seo viết ca từ cho, lúc này, trước khi em vào, PD đã nói, để show thật công bằng, hai chúng ta không được tìm người ngoài tới sáng tác bài hát”

“.....” Jung Hyung Don nghe xong, mở to mắt trừng Kwon Ji Yong, không thể tin đây là thật sự. Tổ tiết mục thật sự vì rating nên luôn đùa giỡn hấn đấy à?!

“Anh, lúc này PD nói nhóm kia đã tới nhà ăn của YG, bảo chúng ta cũng qua đó một chuyến” Kwon Ji Yong mỉm cười giữ chặt Jung Hyung Don còn tròng mắt, kéo hẳn ra ngoài “Anh, nhớ đừng tiết lộ thân phận của Cheon Seo” Trước khi đóng cửa, hẳn xoay người vẫy tay với Yoon Cheon Seo đang ngỡ ngàng khó hiểu nói “Lát nữa anh giải thích với em sau, cứ phơi nắng tiếp đi!” Hẳn nhìn đồng hồ trên tay, dặn dò “Bắt đầu tính thời gian từ lúc này”

“.....” Yoon Cheon Seo bị đá kích, ngồi xuống xích đu.

Jung Hyung Don bị PD “đùa tới nghiện”, vừa rồi vẫn chịu đựng ở trong phòng làm việc vì có Yoon Cheon Seo, bây giờ, vừa ra khỏi cửa thì bùng nổ ngay lập tức.

“Đùa giỡn với tôi rất vui sao? Lúc này tôi bảo không đi là không đi, các người bắt ép tôi vào! Tôi khó lắm mới có dũng khí để vào, các người lại nói không được mời người khác! Cuối cùng thì muốn như thế nào? Đùa tôi vui lắm sao?”

PD nhìn bộ dạng phát điên của hẳn đầy thỏa mãn, cảm thấy thời gian không sai biệt lắm, nói với hẳn “Được rồi, thời gian cũng đủ, bây giờ chúng ta qua bên nhà ăn đi, thừa dịp bọn họ chưa ăn xong”

“..... Biết rồi” Jung Hyung Don thường xuyên bị tổ tiết mục đùa giỡn tới mức phát điên, bình tĩnh đón nhận sự thật tàn khốc, không nghĩ tới sau này càng lúc càng bị đùa, chẳng lẽ hẳn phải nghe theo PD thật sao?

Ngày 12 tháng 9, [Black] của Kwon Ji Yong đạt vị trí thứ nhất của M!Countdown, bắt đầu từ hôm nay chính thức thực hiện hoạt động tuyên truyền.

Sau khi bị hẳn lôi chạy một ngày, Yoon Cheon Seo cảm thấy vô cùng nhàm chán. Hôm sau, cô quyết đoán bỏ rơi Kwon Ji Yong, vui

vẽ nằm trong phòng làm việc chuyên tâm làm việc của mình. Trong đó có cả việc thảo luận tiến hành khai phá trò chơi [The Wheel Of Glory] với Tim.

Bình thường hai người trao đổi qua skype, nói chuyện kiểu mặt đối mặt dễ dàng giải thích ý tưởng cho nhau hơn, cũng dễ dàng có linh cảm.

Yoon Cheon Seo vừa nhìn đã bị vẻ mặt xanh xao, mắt đầy tơ máu của Tim dọa ngậy người “Hi, Tim, anh sao thế?”

“Hi, Cily.” Tim hắng giọng, đối với bộ dạng hiện tại của mình, hẳn cũng cảm thấy không thể nhìn thẳng, đành giải thích “Anh tăng ca thêm nửa tháng, ăn ở đều ở tại công ty. Thời gian của bộ [The Wheel Of Glory] đẩy lên sớm hai tháng, mà boss bên em nói sao cũng không chịu phát hành chậm lại, bọn anh đành phải tăng ca để đuổi kịp tiến độ thôi”

“Có cần em nói với boss không? Xem thử có thể chậm một tháng hay không” Yoon Cheon Seo đề nghị.

“Không cần.” Tim bưng lên tách cà phê, uống một ngụm nói “Bây giờ chỉ còn lại phần hậu kỳ thôi, đợi em chấp nhận là có thể tổ chức Closed beta [1]”

[1] Closed Beta (với game) là một kiểu test game dành cho người chơi với số lượng có hạn và chọn lọc kỹ càng.

“Bên em chắc không có vấn đề gì, thiết kế nhân vật và tình tiết đều ok rồi, còn mấy cái hiệu quả hình ảnh linh tinh em không hiểu lắm, nếu thời gian quá gấp thì mấy anh cứ trực tiếp Closed Beta là được.” Yoon Cheon Seo đối với thiết kế nhân vật và tình tiết cả trò chơi đã có ý kiến từ sớm, đội ngũ nhân viên trò chơi cũng tiếp thu ý

kiến của cô, tiến hành điều chỉnh, có điều cô chưa thấy trò chơi qua máy thôi.

“Ý kiến của em có thể sánh với điểm trọng yếu của Closed Beta, yên tâm, anh chỉ đẩy nhanh tiến độ trò chơi này, muốn mau chóng mở ra ‘Kế hoạch Clun tây’, cho dù đến lúc đó không kịp hoàn thành, cũng có thể chậm lại vài ngày.” Vì để Yoon Cheon Seo an tâm, Tim giải thích cặn kẽ với cô.

Yoon Cheon Seo chống má, than thở nói: “Nhưng anh lại gầy như vậy...”

“Anh không sao, em không...” Không đợi Tim cảm động hết, hẳn thậm chí chưa nói xong thì Yoon Cheon Seo đã nói tiếp: “Em rất nhớ bộ dáng mập mạp trước kia của anh, bụng vừa mềm vừa nhỏ, em với Zoe thích nằm gối lên đó ngủ nhất!” Cô nhìn hai gò má góc cạnh của Tim bây giờ, lộ ra biểu tình tiếc nuối, “Đáng tiếc, không hiểu tại sao bụng nhỏ của anh lại biến mất.....”

Khuôn mặt Tim vặn vẹo đến mức không thể nhận ra “Chúng ta có thể không nhắc lại lịch sử đen tối của đối phương không? Em không biết tại sao à? Bởi vì từ năm anh mười lăm tuổi đã không uống sữa thay em và Zoe nữa đấy!” Tim nhớ tới thời niên thiếu, chống cự không nổi hai con bé ác ma này, sáng nào cũng phải uống ba ly sữa to, lịch sử đau đớn đó đã nuôi hẳn trở thành thằng nhóc mập mạp, xù lông ngay lập tức, khó lắm hẳn mới có thể khắc chế bản thân lộ ra vẻ xúc động.

“Thì ra là vậy.” Yoon Cheon Seo đột nhiên biết được chân tướng giày vò cô và Zoe nhiều năm nay, tiếc hận nói: “Nếu sớm biết thế.....” Cô thở dài, “Không nói với anh nữa, em phải gọi điện thoại cho Zoe để cùng nhớ lại thằng nhóc mập mạp thời thơ ấu. Anh nên

đi rửa mặt, khoe mắt hình như có cái gì đó. Bye~” Nói xong, không đợi Tim phản ứng lại, cô trực tiếp thoát.

“.....” Tim đã sớm nhận rõ sự thật, ở trong công ty hẳn là tình anh cao giá tới đâu đi chẳng nữa thì hai cái khắc tinh này cũng nắm lịch sử u ám của hẳn rõ như lòng bàn tay.

Sau ngày 15 tháng 9, [Coup d’etat] của Kwon Ji Yong chiếm vị trí thứ nhất trên Inkigayo. Hôm nay cũng là ngày chiếu kỳ [Running Man] mà Kwon Ji Yong, Dae Sung và Seung Ri tham gia.

Ngoài các VIP của Big Bang thì có các fan của C bị hấp dẫn ngồi canh ở trước TV.

Đoạn đối thoại mở đầu vừa chiếu thì có fan đã nhắn lên mạng, các cô hưng phấn vô cùng, tiếp tục tung phần cho Kwon Ji Yong và C.

— Nhìn ý cười của GD lúc thừa nhận C chuẩn bị quần áo cho mình kìa!!!

— Hoàn toàn bị ánh mắt đặc ý của hẳn bán đứng!!!

— C ra tay, đồ xa xỉ chỉ là mây bay!!!

— C đại gia, cầu ngài bao nuôi chúng ta đi!!!

— Cầu bao nuôi!!!

Không chỉ những người xem Running Man mà ngay cả mấy người trên YG cũng nhắn tin hô hào C bao nuôi Kwon Ji Yong, tạo ra niềm vui mới cho thành viên YG trên chợc Kwon Ji Yong.

Chương 40: Làm nũng với nhau

Sau khi chạy show một ngày dài, hơn tám giờ Kwon Ji Yong mới về lại công ty, lý do đơn giản là YG đang tiến hành chỉ đạo cho nhóm nhạc nam mới ra mắt – Win.

Tuy bận cả ngày nhưng Kwon Ji Yong vẫn rất chú tâm kiểm tra biểu hiện của tổ B, chỉ ra chỗ sai của bọn họ, từ phát âm rap cho tới những động tác vũ đạo, tất cả mọi thứ chưa tốt đều bị hấn chỉ ra từ A-Z.

Hai tiếng sau, Kwon Ji Yong mới rời khỏi đó trong lời cảm ơn của đàn em. Hôm nay hấn về công ty, ngoài việc giúp đỡ cho Win thì còn một việc cực kỳ quan trọng cần làm.

Sáng nay, hấn nhận được một báo cáo bí mật, theo cách nói ở đó là “Hai ngày nay Cheon Seo thường xuyên nói chuyện qua mạng với một anh chàng đẹp trai mắt xanh” Cho nên Kwon Ji Yong muốn tập kích bất ngờ, cho dù không thấy được cảnh tượng hai người nói chuyện nhưng vẫn nên biết thân phận của đối phương.

Sau khi hấn ra khỏi phòng luyện tập dưới đất, trực tiếp đi lên phòng làm việc của Yoon Cheon Seo, hấn không thèm mở cửa, mở cửa đi vào một cách tự nhiên thì nghe giọng nam xuất hiện trong phòng, không nghĩ tới việc kia có thật!! Nói chuyện qua mạng!! Hơn nữa hai người còn nói chuyện rất vui vẻ!!!

Nghe tiếng mở cửa của Kwon Ji Yong, Yoon Cheon Seo ngẩng đầu lên, sững sốt “Anh, sao anh lại về công ty thế?” Mấy ngày nay hai người không gặp nhau, đột nhiên thấy Kwon Ji Yong ở trong phòng của mình, cô không phản ứng kịp.

“Chủ tịch bảo anh hướng dẫn nhóm nhạc mới” Kwon Ji Yong nói, cố gắng dùng giọng nói tự nhiên hỏi cô “Em đang nói chuyện với ai đấy?”

“Bạn của em, Tim.” Yoon Cheon Seo nhìn hẳn đi đến phía sau, khoát tay lên vai cô thì lập tức giới thiệu với hẳn.

Kwon Ji Yong nhìn Tim trên màn hình, âm thầm đánh giá trong lòng một chút, tay trái khoát trên vai Yoon Cheon Seo, tay phải huơ huơ với Tim, cười chào hỏi nói: “Hi, Tim.”

Ngay lập tức, hẳn xuất hiện trên màn hình, Tim đã tạo ra hình tượng tinh anh ở công ty của mình, quần áo màu xám trắng thóm, cổ áo hơi mở rộng, khí thế này có thể so đấu với mấy lão hồ ly trong ban giám đốc, ngoài Yoon Cheon Seo và Zoe ra thì việc trấn áp người khác không phải là vấn đề gì khó.

“Hi, GD phải không? Tôi nghe Cily nói rất nhiều về anh, rất vui khi được gặp anh.” Tim cũng cười chào hỏi với Kwon Ji Yong.

Yoon Cheon Seo cảm thấy bộ dạng bây giờ của Tim rất kỳ quái, cô thậm chí còn thấy được loại ánh mắt quen thuộc mà Zoe hay có khi đang thực hiện trò đùa nào đó, có điều cô chưa từng thấy Tim để lộ đôi mắt như thế, cho nên điều này khiến cô nghi ngờ, có phải cô hoa mắt hay không.

Không đợi cô suy nghĩ cẩn thận, Tim liền mở miệng nói: “Không còn sớm nữa, anh phải ăn cơm tối.”

“Anh vẫn chưa ăn cơm tối sao?” Yoon Cheon Seo nhìn đồng hồ, kinh ngạc hỏi.

“Ừ, vừa mới đuổi kịp tiến độ ngày hôm nay thì onl nói chuyện với em ngay, còn chưa kịp ăn gì” Tim thản nhiên cười nói: “Tóm lại,

em suy nghĩ lại về đề nghị của anh một chút, ngày mai cho anh câu trả lời thuyết phục.”

“Ừm, em biết rồi.” Yoon Cheon Seo vẫy vẫy tay với hắn, thúc giục hắn nhanh đi ăn cơm, “Bye, Tim, cố gắng ăn cơm đúng giờ đó!”

Tim mỉm cười, dựa lưng ghế lấy đà đứng thẳng dậy, một bên tắt màn hình hội thoại, một bên nói lời tạm biệt với cô: “Anh biết rồi. Bye GD ~ bye, my baby girl!”

Yoon Cheon Seo cũng vẫy vẫy tay với hắn, đóng màn hình máy tính.

“My baby girl?” Kwon Ji Yong miễn cưỡng duy trì biểu tình không thay đổi phát phát tay, vừa thấy màn hình tắt, lập tức truy hỏi.

Yoon Cheon Seo đẩy đẩy, đem trọng tâm đè vào mình lúc này cố gắng chuyển qua người Kwon Ji Yong, “Anh, nặng quá!”

Kwon Ji Yong buông cô ra, xoay người ngồi xuống trên bàn học, đối mặt với Yoon Cheon Seo, tiếp tục dùng ánh mắt nghi vấn nhìn cô.

“Em cũng không biết vì sao anh ấy đột nhiên lại gọi em như vậy, từ sau khi bọn em chia tay nhau, anh ấy không còn gọi em như vậy nữa.” Yoon Cheon Seo nhíu nhíu mày, cô cũng cảm thấy rất kỳ lạ.

“.....” Ý ngầm trong những lời này càng làm Kwon Ji Yong thêm rối rắm, hắn cảm thấy mình đã nghe nhầm rồi thì phải “ Em nói cái gì? Chia tay?”

“Sao thế?” Yoon Cheon Seo vươn ngón tay chọc chọc hai má cứng ngắc của hắn, “Anh, sắc mặt anh kỳ quá.”

Kwon Ji Yong chụp ngón tay đang tác quái của cô, cố gắng làm ra vẻ tùy tiện hỏi “Ý của em có nghĩa là anh ta từng là bạn trai của em?”

“Vâng.” Tuy không hiểu tại sao Kwon Ji Yong lại hỏi cái này nhưng cô vẫn thành thật thừa nhận. Có điều, cô cảm giác được, sắc mặt của Kwon Ji Yong càng cứng nhắc khi nghe cô trả lời.

Kwon Ji Yong nghe câu trả lời của cô xong, tự nhủ thầm mình phải bình tĩnh, đó là chuyện đã qua, hẳn cũng có ‘bạn gái cũ’ cho nên không cần truy cứu chuyện này, điều đó không có nghĩa gì hết. Nhưng mà hẳn vẫn không thể khống chế được mình, trong lúc hẳn còn liều mạng khuyên mình thì lời đã bật ra “Sao hai người lại chia tay?”

“....Anh cảm thấy không khỏe sao?” Yoon Cheon Seo rút tay ra khỏi bàn tay của hẳn, thấy không rút được, đành phải dùng tay còn lại chọt vào má hẳn “Sao mặt anh khó coi thế?”

Kwon Ji Yong vồ lấy tay cô, để vào miệng cắn một phát để giải tỏa cảm xúc rối rắm của mình.

“A! Đau quá!” Yoon Cheon Seo cảm thấy rất oan ức khi bị cắn, bây giờ cô vẫn không hiểu Kwon Ji Yong bắt măn cái gì “Em nói là được chứ gì, em không nghĩ anh cũng nhiều chuyện như anh TOP vậy!”

“..... TOP hyung cũng biết?”

“Vâng.” Yoon Cheon Seo gật gật đầu “Quan hệ của bọn em là trao đổi tình sử với nhau mà!”

“.....” Kwon Ji Yong thật sự không biết nên hình dung tâm trạng của mình bây giờ như thế nào.

Yoon Cheon Seo tránh không để hấn cắn tiếp, ngoan ngoãn nói “Lúc bọn em hẹn hò được nửa năm thì Tim bảo anh ấy thích cô gái khác, cho nên hai tụi em chia tay thôi”

“Anh ta là người nói chia tay với em?” Kwon Ji Yong hỏi một cách không dám tin, não của thằng nhóc thối Tim kia bị lừa đá rồi à?!

“Đúng vậy.” Yoon Cheon Seo bất mãn nói: “Kết quả anh ấy cắn bản không biết làm sao theo đuổi con gái, còn phải nhờ em và Zoe ra tay giúp anh ấy sáng tạo cơ hội, quả thực là tên ngốc có chỉ IQ [1] cao còn EQ [2] thì thấp!”

[1] IQ = Intelligence Quotient = chỉ số thông minh.

[2] EQ = Emotional Quotient = chỉ số cảm xúc. Thường thì người ta cũng xem nó như chỉ số tình cảm vậy đấy!~

“...” Kwon Ji Yong không biết có nên xem việc cô không chút cảm xúc với việc chia tay Tim là may mắn hay châm châm chọc chuyện cô chê cười EQ của người khác thấp nữa “... Vậy hai đứa giúp anh ta theo đuổi sao?” Với EQ của cô, Kwon Ji Yong thật sự rất nghi ngờ đấy!

Yoon Cheon Seo thở dài lắc đầu “Không có” Về mặt cô mất mát muốn được an ủi “Cuối cùng, cô gái kia thổ lộ với Zoe, tuy rằng bị Zoe từ chối nhưng Tim đã giận tụi em một tháng”

Kwon Ji Yong cảm thấy mình đã đồng tình với cậu ‘bạn trai cũ’ là Tim này rồi, hình tượng tinh anh trên thương trường lúc nãy của cậu ta đã bị cô gái trước mắt hấn phá vỡ thành tro bụi rồi.

Kwon Ji Yong sờ đầu cô, Yoon Cheon Seo cọ cọ hai cái, lòng bàn tay của hấn bị tóc cô đụng vào, nhột, cười lớn.

Có điều, để bảo đảm cho tương lai của mình, Kwon Ji Yong vẫn hỏi tiếp “Vậy đề nghị mà anh ta muốn em xem xét là gì? Còn phải trả lời sớm nữa!”

Yoon Cheon Seo nhìn hấn nở nụ cười đầu tiên từ sau khi bước vào cửa, yên lòng, thầm nghĩ, quả nhiên chỉ cần cô giả vờ đáng yêu thì Kwon Ji Yong sẽ có bộ dạng vui vẻ, đây chính là kinh nghiệm cô “tân tân khổ khổ” tổng kết ra trong khoảng thời gian này, đối với loại EQ hơi thấp hơn người bình thường như cô mà nói, xem như là thành tích xuất sắc rồi.

Cô tiếp tục cọ hai cái môi ngẩng đầu lên, chớp mắt nói: “Nói đến chuyện này, anh, anh giúp em một việc được không?”

“Cái gì? Em nói ra trước đi đã” Kwon Ji Yong thả lỏng tâm tình, nhìn bộ dạng làm nũng đáng yêu của cô, cười nói.

“Chính là trò chơi [The wheel of glory] đó anh, bọn Tim đã bước vào giai đoạn chế tác hậu kỳ, anh ấy muốn em viết ca khúc chủ đề cho trò chơi, nhưng những gì cần biểu đạt thì em đã đưa vào tiểu thuyết hết rồi, bây giờ không có linh cảm và tâm trạng để viết ca từ. Cho nên, anh viết được không? Được không?” Yoon Cheon Seo nói xong, vẻ mặt hi vọng nhìn Kwon Ji Yong, ngay lúc Tim đề xuất, ứng cử viên hàng đầu trong lòng Yoon Cheon Seo đã là Kwon Ji Yong rồi. Cô rất rất muốn biết cảm nhận của Kwon Ji Yong đối với bộ tiểu thuyết này, mà âm nhạc, sẽ là cách biểu đạt rõ ràng nhất của hấn.

“Anh viết? Chỉ mình anh thôi?”

“Vâng. Viết ca từ, soạn, biên khúc, chế tác, biểu diễn, MV tất cả đều phải do anh tự làm mới được!” Yoon Cheon Seo khó có được lúc yêu cầu tùy hứng bá đạo nói.

“Lúc nào em lấy?”

Yoon Cheon Seo “A” một tiếng, nhảy dựng lên, bổ nhào vào trên người Kwon Ji Yong, hưng phấn hoan hô nói: “Anh, em biết là anh sẽ đồng ý mà!”

Kwon Ji Yong không phòng bị nên bị đẩy nghiêng về sau một chút, sau đó ổn định lại trọng tâm, ôm lấy cô, duy trì tư thế đó, mỉm cười “Đừng vui vẻ sớm như thế! Anh đồng ý nhưng có điều kiện!”

Yoon Cheon Seo ngẩng đầu, nghi ngờ nhìn hấn, đợi hấn nói điều kiện ra.

Kwon Ji Yong nhìn khuôn mặt gần sát của Yoon Cheon Seo, ngửi được mùi thơm thảo nhiên trên cơ thể cô, dựa vào sức tự chủ cường đại, ở trong lòng mặc niệm “Cô ấy vẫn chưa trưởng thành, cô ấy vẫn chưa trưởng thành.....”, như vậy mới khống chế được xúc động muốn áp người xuống. Hấn ho hai tiếng, thông thông cổ họng, nói: “Em có biết gần đây anh có bao nhiêu việc không? Nếu muốn anh rút ra thời gian để viết ca khúc thì mấy ngày nay em phải đi theo anh, tùy lúc nghe anh phân phó, quan tâm mọi việc giúp anh mới được.”

Nghe hấn nói xong, khuôn mặt nhỏ nhắn của Yoon Cheon Seo suy sụp ngay lập tức. Cô cúi đầu, nhẹ nhàng đụng vài cái vào ngực Kwon Ji Yong, mới ngẩng đầu lên, dùng vẻ mặt đáng thương nói: “Nhưng em không thích tới chỗ đông người, vừa ảm ỹ vừa loạn lại có nhiều mùi, đổi điều kiện khác được không?”

“Không được!” Kwon Ji Yong lắc đầu, không cho thương lượng. Tuy rằng Tim không có sức uy hiếp với hấn, nhưng hấn vẫn muốn bóp chết mọi khả năng sẽ xuất hiện, mà việc đầu tiên cần làm là đem con nhóc này theo bên người, khiến cho hai người không còn khả năng gọi điện trên mạng.

Kỹ năng làm nũng này không chỉ có Yoon Cheon Seo dùng khi đòi tự do với Kwon Ji Yong mà lúc hắn dùng thì có thể ‘giết chết’ Yoon Cheon Seo trong giây lát.

Hắn lộ vẻ mặt mệt mỏi, vùi đầu vào gáy Yoon Cheon Seo, nhẹ nhàng nói “Gần đây chạy show thật sự rất mệt, em đi theo giúp anh được không? Chỉ cần em đưa cho anh ly nước hoặc cười với anh một cái cũng đủ khiến anh thoải mái một chút. Ha?”

Cô Yoon Cheon Seo bị hơi thở của hắn phả lên chọc ngứa, cô nhịn không được rụt cổ về sau, cười đồng ý “Em biết rồi, anh đừng thổi khí vào người em nữa, anh biết em sợ ngứa mà!”

Kwon Ji Yong xấu xa ‘ừm ừm’ hai tiếng, sau đó dụi mặt lên vai cô, không chịu đứng lên. Yoon Cheon Seo chỉ còn cách giữ tư thế này, trong lòng thầm tính mai mình có thể làm gì cho hắn.

Chương 41: Phát hành sách

Buổi sáng ngày hôm sau, khi Kim Nam Kook đi đón Kwon Ji Yong thì phát hiện hắn trông đặc biệt có tinh thần. Chờ đến khi Kim Nam Kook chạy xe đến dưới lầu, Kwon Ji Yong đợi ở phía dưới đã lâu, bình thường buổi sáng Kim Nam Kook phải hao hết khí lực mới gọi được hắn rời giường, rồi phải chịu đựng cơn tức lúc mới rời giường của hắn, thật sự là rất khó khăn.

Thế nên Kim Nam Kook ấn cửa sổ xe xuống nhìn nhìn vị trí của Cheon Seo, không tin được hôm nay vận may lại đập trúng mình, “Em sao thế? Mau nói cho anh biết, em thế này anh rất đau lòng”

Kwon Ji Yong cười sáng lạn với hắn, kéo cửa lên xe ngồi xong, nói với hắn: “Anh, trước tiên đi đến nhà Cheon Seo đi, gần đây cô ấy sẽ phải chạy lịch trình cùng em.”

Kim Nam Kook nghe xong lời của hắn, lộ ra biểu tình bưng bình đại ngộ, đồng thời đem thấp thỏm này giờ thả lại trong bụng. Thì ra hắn rốt cục lại lừa gạt Cheon Seo đi theo bên người, trách không được hôm nay hưng phấn như vậy, xem ra về sau mình không cần phát sầu chuyện buổi sáng kêu hắn rời giường rồi, nếu hắn cứ bám giường, rõ ràng trước tiên cứ mang theo Cheon Seo, đem trọng trách này giao cho cô.

Yoon Cheon Seo hoàn toàn không biết mình bị Kim Nam Kook “nhớ thương”, sáng sớm đã phải bắt đầu thu thập trang bị phụ trợ của mình. Áo hình ô vuông bình thường, quần bò, chuẩn bị mũ lưỡi trai, còn có nước hầm Thu Lê cao trong tủ lạnh bà nội tự tay hầm, buổi sáng để người giúp việc chuẩn bị hoa quả thật tốt, khăn giấy

lau mặt, khăn tay, khăn ướt thậm chí cả quạt cô cũng đều nhét vào trong ba lô.

Đợi đến khi Kim Nam Kook và Kwon Ji Yong đứng trước cửa nhà cô, nhìn thấy bên cạnh cô là một cái ba lô du lịch cao đến một thước, bọn họ đều sững sốt ngây ngốc một chút. Kim Nam Kook tính dùng một bàn tay xách ba lô, phát hiện cố gắng lắm cũng chỉ có thể đạt đến trình độ ba lô rời khỏi mặt đất một xíu, hấn kinh ngạc nhìn về phía Yoon Cheon Seo hỏi: “Không phải em định mang một bao sách đấy chứ? Sao lại nặng như vậy?” Mọi người ở YG đều biết, phòng của Yoon Cheon Seo và Kwon Ji Yong có một đồng sách của cô.

“Không phải đâu.” Yoon Cheon Seo nhìn hấn phải dùng cả hai tay lao lực mới nhắc được ba lô lên xe, đặc ý nói: “Từ hôm nay trở đi, em chính là trợ lý của anh Ji Yong! Đây là túi thần kỳ Doraemon của em á ~”

Sau khi yên vị trên xe, Kwon Ji Yong tò mò muốn mở ba lô nhìn xem bên trong rốt cuộc là có cái gì, Yoon Cheon Seo nhanh chóng chặn miệng ba lô lại, “Không được xem!”

“Vì sao?”

“Anh có thấy Doraemon để cho Nobita xem túi thần kỳ bao giờ chưa? Như vậy thì làm gì còn cảm giác thần bí nữa?!”

“Anh biết rồi, anh không nhìn nữa.” Kwon Ji Yong nhìn bộ dạng che chở ba lô gắt gao của cô, buồn cười nói.

Yoon Cheon Seo vụng trộm thở ra nhẹ nhàng, kỳ thật, cô đang lo lắng về chuyện lần đầu tiên làm trợ lý, lỡ như chuẩn bị thứ gì đó không thích hợp, hoặc là có thứ gì cần thiết lại không chuẩn bị, sợ bị Kwon Ji Yong chê cười nên mới nhanh chóng ngăn động tác của hấn

lại. Hôm nay cô chuẩn bị quan sát kỹ càng một chút lúc Kwon Ji Yong tham gia hoạt động cần cái gì, để tiến hành bổ sung cho tốt.

Một ngày trôi qua, căn bản chẳng có bao nhiêu việc cần Yoon Cheon Seo tự mình làm. Nhưng cô vẫn chú ý nhóm trợ lý thậm chí cả Kim Nam Kook đã làm những gì để giúp Kwon Ji Yong, yên lặng ghi nhớ.

Kwon Ji Yong vừa lòng nhìn ánh mắt của Yoon Cheon Seo cả ngày hôm nay luôn luôn đảo quanh mình, nghĩ đến người cô nhìn là mình. Một ngày hôm nay chuyện uống nước ăn trái cây đều để Yoon Cheon Seo đút cho hắn, khiến cho những người khác trong phòng nghỉ buồn nôn tay chân co giật.

Hai vị đương sự đối với ánh mắt chế nhạo xung quanh đều làm như không thấy. Kwon Ji Yong là âm thầm cười đắc ý, còn Yoon Cheon Seo là không chú ý, đối với chuyện của những người khác cô luôn luôn không quá chú ý. Nhưng mà, cho dù cô có để ý đến, dựa vào chỉ số tình cảm của cô, cũng không chắc chắn có thể xem hiểu ý tứ của mấy chuyện này.....

Yoon Cheon Seo ở hiện trường quan sát một ngày, căn cứ vào quan sát và ý tưởng của cô, điều chỉnh một chút đồ vật trong ba lô, sáng sớm hôm sau Kim Nam Kook tới đón cô, im lặng phát hiện ba lô nặng thêm.....

Ngày 18 tháng 9, bộ thứ nhất [The Dragon Reborn] của [The Wheel Of Glory] phát hành đồng thời trên 25 quốc gia.

Vừa qua ngày đầu tiên, tất cả các tiệm sách ở Mỹ đều có một hàng người xếp hàng chờ mua sách, một tuần sau, 300 vạn quyển sách in ra đã tiêu thụ hết, thế mua chỉ tăng không giảm. Sau khi nhà xuất bản nhìn thấy sự tăng vọt của việc tiêu thụ sách, đã sớm làm tốt

công tác chuẩn bị, in thêm 300 vạn quyển sách, cam đoan sẽ có nguồn cung cấp dồi dào cho các tiệm sách.

Ở Châu Âu và vài quốc gia nói tiếng Anh, lượng tiêu thụ của bộ thứ nhất cũng tăng theo, nhà xuất bản nhanh chóng tổ chức in ấn thêm lần thứ hai, dự tính lượng tiêu thụ tại đây trong hai tuần lễ sẽ vượt qua 1000 vạn quyển sách.

Bởi vì bản thảo của những ngôn ngữ khác chưa phiên dịch xong, dự tính trước cuối năm mới có thể phát hành, cho nên những người yêu sách ở các nước không dùng tiếng Anh khác, vì muốn được đọc sách trước, đã đặt hàng tiêu thuyết bằng tiếng Anh trên Amazon.

Tại Trung Quốc, theo thống kê của Amazon, lượng sách bán ra là mười vạn đầu sách, sắp vượt qua cả lượng tiêu thụ của một quốc gia ở Châu Âu.

Yoon Cheon Seo lấy lý do muốn chuyên tâm sáng tác bộ thứ hai, cự tuyệt đề nghị để cô tham gia hoạt động tuyên truyền của boss đại nhân. Trước khi phát hành, boss đại nhân vẫn ở trạng thái bất mãn, thậm chí còn muốn phái Zoe đi bắt cóc cô về Mỹ. Nhưng mà, nhìn lượng tiêu thụ liên tục bùng nổ, hẳn rõ ràng tỏ ra độ lượng, đặc biệt cho phép cô chỉ cần tham dự hoạt động tuyên truyền trên mạng.

Có điều, nếu boss đại nhân mà biết Yoon Cheon Seo không tham gia tuyên truyền cho sách mới, ngoại trừ vì không thích hoàn cảnh bên ngoài ồn ào huyên náo, phần lớn vì muốn chuyên tâm làm trợ lý của Kwon Ji Yong, không biết hẳn có thể tự mình đến Hàn Quốc để bắt cóc cô đến các talkshow và hội trường ký tên sách hay không đây.

Bây giờ Yoon Cheon Seo làm công việc trợ lý bên người Kwon Ji Yong đã vô cùng thuần thục. Khi Kwon Ji Yong ở phòng nghỉ đều đem cô theo bên người, khi hẳn không có trong phòng thì cô đeo tai

nghe viết tiểu thuyết của mình, cũng không có người đến đây quấy rầy cô. Sở thích mới nhất của Kwon Ji Yong chính là đưa ra các loại yêu cầu vô lý, thí nghiệm xem cuối cùng có cái gì mà trong ba lô Doraemon thần kỳ của cô không có.

Ngoại trừ việc bị Kwon Ji Yong “đùa giỡn” các loại ra, Yoon Cheon Seo buồn rầu chính là làm sao để nói chuyện trên mạng cùng fan. Lần đầu tiên ở trên diễn đàn mạng cá nhân trả lời là lúc nhóm người yêu sách đang thảo luận vấn đề kịch liệt, diễn đàn vốn đang “khẩu chiến” kịch liệt rõ ràng cảm giác được đã tạm dừng trong một khắc, sau đó các loại bình luận điên cuồng xông ra.

— CC lại có thể xuất hiện trên diễn đàn!!!

— Tròi ạ! Tròi ạ! Tròi ạ!!!

— Thì ra đây là sự thật!!! Thiếu chút nữa tôi đã nghĩ mắt mình bị hỏng rồi!!!

— CC! Tôi yêu cô!!!

.....

Sau khi trả lời nhóm người yêu sách trên diễn đàn, Yoon Cheon Seo bị nhiệt tình của bọn họ cùng với bình luận điên cuồng dọa cho sợ trắng mặt, cô không biết bây giờ nên làm cái gì mới tốt, chỉ có thể nhanh chóng sign out, cũng không biết như vậy có tính là không đạt được mục đích tuyên truyền mà nhà xuất bản nói không.

Từ đó về sau, Yoon Cheon Seo và nhóm người yêu sách hình thành chiến tranh du kích. Yoon Cheon Seo xuất hiện xuất quỷ nhập thần ở dưới bài đăng cô cảm thấy hứng thú, hoặc trả lời câu hỏi của người yêu sách, hoặc chỉ đơn giản là chào hỏi bọn họ, dẫn tới một

đám người yêu sách dù chết cũng muốn mỗi ngày ngồi canh giữ hoạt động trên mạng của cô, truy đuổi bao vây chặn đường cô.

Ngày 28 tháng 9, Infinity Challenge được công chiếu, đoạn có rating cao nhất trong show chính là khi Kwon Ji Yong dẫn Jung Hyung Don đi đến phòng làm việc của C.

— Cho nên quan hệ bây giờ của GD, C và Don Don là quan hệ tam giác sao?

— C báo thù cho GD! Xem bộ dạng chịu đả kích của Don Don, thật sự rất thú vị!

— Brick Bears! Hình dung rất chuẩn xác! Ha ha!

— C của chúng ta thật sự rất thiện lương! Phải rối rắm lắm mới có thể nghĩ ra được hình dung uyển chuyển như vậy!

Sau khi tiết mục lần này được công chiếu, thu hoạch lớn nhất của Jung Hyung Don chính là chiếm được nickname “Brick Bears”. Nhưng điều mà nhóm fan quan tâm hơn là, Kwon Ji Yong lộ ra tin tức gần đây thân thể C không tốt lắm.

— Không biết C rốt cuộc làm sao vậy, bị bệnh sao?

— Chắc là không có trở ngại gì chứ? Từ biểu tình của GD xem ra không phải quá nghiêm trọng.

— Twitter của GD mới đổi lại, nói là thời gian trước C bị ốm, bảo ác fan không cần lo lắng.

Nhóm fan vừa yên lòng thì bắt đầu bàn tiếp.

— Đoạn C tiếp tục phơi nắng của GD ấy, lúc anh ấy kể lại thật sự rất đáng yêu!!

– Khi mà GD tự tin nói nếu như hẳn yêu cầu C viết ca từ thì C nhất định sẽ đáp ứng, nhìn ánh mắt đặc ý kia của hẳn đi! Tôi không muốn bị mù đầu!!!

– Sau khi Jung Hyung Don vào phòng làm việc của C, người đầu tiên C gọi điện thoại chính là GD!!! Hai người còn chờ cái gì! Mau mau ở chung một chỗ đi!!!

Vì thế, sau khi cầu bao nuôi, nhóm fan hùng dũng tiến vào trang mạng của YG và Twitter của GD để nhắn lại – “Mong sớm ở chung với nhau!!!”

Mà hoạt động tràn ngập phấn hồng và bát quái này, được không ít người tham gia, hẳn thật sự rất thích việc này. Hẳn xen lẫn trong nhóm fan, xếp thành hàng hô hào “Mong sớm ở chung với nhau!!!”, khiến cho nhiệt tình của nhóm fan càng lớn hơn nữa, thậm chí được đưa tin lên tiết mục giải trí cùng tin tức.

Sau khi Seung Ri hoàn thành hoạt động bắt đầu kì nghỉ ngơi, sau nhiều lần thúc giục Kwon Ji Yong thổ lộ mà không có kết quả, cuối cùng đem chủ ý đánh tới trên người Yoon Cheon Seo. Hẳn làm bộ chuẩn bị giới thiệu bạn trai cho Yoon Cheon Seo, mặc kệ cô có đáp ứng hay không, chỉ cần tin này rơi vào lỗ tai Kwon Ji Yong, đến lúc đó không sợ tên kia không nóng nảy.

Seung Ri đem kế hoạch này của hẳn cho đám TOP, chiếm được sự đồng ý nhất trí của mọi người, thậm chí Dae Sung ở Nhật Bản cũng gọi điện thoại tán thành kế hoạch này. Kwon Ji Yong không vội, còn bọn họ đều lo lắng.

Thừa dịp Kwon Ji Yong đi Miếu Đông cùng Jung Hyung Don để ghi hình Infinity Challenge, lúc Yoon Cheon Seo ở lại YG, bọn Seung Ri cùng nhau đến phòng làm việc của Yoon Cheon Seo.

“Tại sao các anh chị cùng nhau đến đây thế? Hôm nay đều không có lịch trình à?” Yoon Cheon Seo nhìn đám người gần đây khó có cơ hội tụ tập cùng một chỗ, tay đang đánh chữ dừng lại, kỳ quái hỏi.

“Ừ, đúng dịp hôm nay chưa có việc, cho nên đến gặp em.” Seung Ri tận lực biểu hiện tự nhiên nói, sau đó bắt đầu vạch đường cho lời nói tiếp theo, “Mấy ngày hôm trước em đều đi theo anh Ji Yong chạy lịch trình, từ sau lần gặp nhau trước, chúng ta còn chưa chạm mặt qua đúng không?”

Yoon Cheon Seo nhìn thấy bạn bè mấy ngày không gặp, tâm tình tốt, nghe xong lời nói của Seung Ri, gật gật đầu nói: “Ừm, từ khi anh Ji Yong bảo em làm trợ lý cho anh ấy để đổi lấy ca khúc anh ấy viết cho trò chơi của em, em chỉ chạy khắp nơi cùng anh ấy.”

Seung Ri cảm thấy Yoon Cheon Seo Thái Thượng Đạo, hấn mau chóng tỏ vẻ “oán giận” nói: “Anh Ji Yong rất không đúng! Em chùng này tuổi đang là thời điểm tốt để yêu đương, làm sao anh ấy có thể bắt em đi theo anh ấy công tác chứ?!”

“Yêu đương?” Yoon Cheon Seo nghi hoặc lặp lại, tại sao đề tài lại rớt xuống chỗ này?

“Nghe anh TOP nói em đã hẹn hò một lần cùng một người tên là Tim phải không?”

Không đợi Yoon Cheon Seo trả lời, Bom ngay bên cạnh giơ tay cướp nói: “Cái này em cũng biết, ngày đó em còn thấy Cheon Seo nói chuyện với anh ta! Thật sự là rất.....”

Chae Rin ngồi bên phải Bom nhanh chóng vụng trộm nhéo cô một cái, ngăn cản cô tiếp tục nói, bây giờ cũng không phải lúc để nói chen vào.

“..... Đẹp trai.” Lúc này Bom mới phản ứng lại, âm điệu rơi chậm lại, nhỏ giọng nói xong hai chữ còn lại mới che miệng, ngậm miệng không nói.

Yoon Cheon Seo còn đang kỳ quái tại sao Bom bỗng dừng lại động kinh, ngữ khí trước và sau khác biệt thật lớn, chợt nghe Seung Ri nói tiếp: “Thời gian hai người chia tay cũng lâu như vậy rồi, anh sẽ giới thiệu cho em một người bạn trai mới, em thấy thế nào?”

“Giới thiệu bạn trai?” Biểu tình của Yoon Cheon Seo đã không thể dùng từ nghi hoặc để miêu tả, cô lấy loại ngữ khí không dám tin hỏi: “Em đang hẹn hò cùng anh Ji Yong mà, mọi người không biết sao?”

“!!!”

“!!!”

Bọn Seung Ri đều nhất trí lộ biểu tình đại ra, một lúc lâu sau mới hồi phục tinh thần lại, trăn miệng một lời truy hỏi: “Anh ấy thổ lộ với em?!”

Chương 42: Tỏ tình?

“Không phải mọi người còn biết sớm hơn em sao?” Đầu tiên Yoon Cheon Seo sững sốt một chút, trên mặt lộ ra biểu cảm sắp khóc đến nơi, “..... Chẳng lẽ lúc đó không phải là tỏ tình sao? Thì ra em hiểu lầm .....”

“Cheon Seo đừng khóc.” Chae Rin nhanh chóng đi qua ôm cô, “Trước tiên em hãy nói cho bọn chị biết anh Ji Yong tỏ tình với em như thế nào, vì sao em nói bọn chị còn biết sớm hơn cả em?”

Những người khác cũng dùng vẻ mặt chăm chú nhìn cô, chờ đợi câu trả lời.

Yoon Cheon Seo xoa xoa nước mắt chảy xuống ở khóe mắt, nhỏ giọng như bị tổn thương nói: “Chính là lúc trước buổi biểu diễn, không phải lúc đó em có đi xem qua công đoạn chuẩn bị cuối cùng trước khi diễn sao, khúc cuối hai tay anh ấy đặt ở chỗ trái tim thành hai chữ CC, sau đó hai tay hợp lại thành hình trái tim, chẳng lẽ đó không phải là anh ấy đang tỏ tình với em sao?” Cô nâng cánh tay lên, dùng tay áo lau nhưng càng lau càng nhiều nước mắt, tiếp tục nói: “Vì muốn xác nhận, em còn đi đến chỗ biên tập cắt nối xem đoạn phim quay lại, phát hiện từ khi bắt đầu tuần lưu diễn ở Đài Loan kia, anh ấy luôn luôn làm động tác này. Mọi người tham gia lưu diễn nhiều như vậy, không phải nên.....”

Yoon Cheon Seo phát hiện nước mắt lau thế nào cũng không hết, hai mắt đẫm lệ mông lung nhìn bọn Chae Rin, mong chờ bọn họ cho một câu trả lời khẳng định thuyết phục.

Tuy bọn Seung Ri có nhìn thấy Kwon Ji Yong làm động tác này, nhưng bọn họ đều nghĩ hẳn làm biểu tượng tình yêu với fan, cho nên không để ý. Bây giờ vừa nghe Yoon Cheon Seo nói như vậy, sau khi hai mặt nhìn nhau, bắt đầu lục lợi đoạn trí nhớ đó trong đầu.

Yoon Cheon Seo thấy bọn họ cũng không nói chuyện, nghĩ đến bản thân mình thật sự hiểu lầm, bỏ nhào vào trong lòng Chae Rin, ôm lấy cô ấy rồi òa khóc lên, sợ tới mức Chae Rin phải mau chóng ôm cô an ủi nói: “Đừng khóc đừng khóc, không phải em hiểu lầm đâu, lúc đó anh Ji Yong chắc chắn là tỏ tình với em đó.”

“Đúng vậy, là bọn anh không tốt, không chú ý tới, bây giờ suy nghĩ lại một chút, thật đúng như em nói vậy.” Seung Ri cũng hoảng loạn tay chân luống cuống, vội vàng dán lại an ủi cô, bị Chae Rin trừng mắt nhìn một cái.

Bom cũng đi tới, trực tiếp đẩy Seung Ri qua một bên, ý bảo hẳn ở nơi nào thành thật ngốc, sờ sờ đầu Yoon Cheon Seo an ủi nói: “Đều tại Seung Ri nói anh Ji Yong vẫn chưa tỏ tình với em, nên muốn kích thích anh ấy, mới giả bộ giới thiệu bạn trai cho em đó. Bọn chị không nghĩ tới anh ấy đã sớm thổ lộ. Đều do bọn chị hiểu lầm, em đừng khóc, em mà còn khóc nữa, Ji Yong trở về sẽ giết bọn chị mất.....”

Seung Ri ở bên cạnh cũng sắp khóc đến nơi rồi, hẳn cảm thấy bản thân thật tình quá oan uổng. Lúc ấy mọi người đều nhất trí thông qua kế hoạch, tại sao đến cuối cùng lại biến thành sai lầm của hẳn rồi?! Lần này anh Ji Yong tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hẳn! Hẳn có thể xin Chủ tịch ra nước ngoài phát triển một thời gian, chờ anh Ji Yong nguôi giận rồi trở về hay không đây?

Yoon Cheon Seo nghe xong lời của Bom, ngẩng đầu lên từ trong lòng Chae Rin, hít mũi thút tha thút thít đáp: “Em vốn đang nghĩ, anh Ji Yong tỏ tình trước mặt hơn mười vạn người, đến khi em đáp

lại anh ấy cũng phải thực trịnh trọng mới được, cho nên kéo dài tới bây giờ cũng chưa biết phải làm sao cho tốt.....” Cô rút ra hai tờ khăn giấy trên bàn lau lau nước mũi, giọng nói mang theo âm điệu nước nỏ than thở nói: “May mắn em vẫn chưa đáp lại, nếu không sẽ dọa nhiều người mất! Nhất định anh ấy sẽ chê cười em..... Không thì để em trốn về Mỹ rồi tính.....”

“Không được!” Không đợi Yoon Cheon Seo nói xong, bọn Seung Ri lập tức cùng kêu lên phản đối, “Em trăm ngàn lần không thể đi!” Nếu Yoon Cheon Seo về nước Mỹ, mấy người bọn họ có thể thật sự không còn đường sống luôn!

Yoon Cheon Seo bị phản ứng kịch liệt của bọn họ làm hoảng sợ, cô khó hiểu hỏi: “Vì sao?”

Seung Ri cũng bất chấp cái nhìn chằm chằm của Chae Rin và Bom, tiến lên khẩn cầu nói: “Nếu đến lúc anh Ji Yong trở về không thấy được em, anh nhất định phải chết! Em trăm ngàn lần không thể đi!” Suy nghĩ vì mạng nhỏ của mình, Seung Ri quyết định cho dù phải ôm chân của Yoon Cheon Seo, cũng không thể để cô rời đi trước khi Kwon Ji Yong trở về được.

Tuy rằng Yoon Cheon Seo không rõ vì sao, nhưng cô nghe được lời nói khẳng định quyết liệt của Seung Ri, vẫn gật gật đầu đáp ứng. Có điều, vừa nghe đến tên Kwon Ji Yong, cô lại nháy mắt mấy cái muốn khóc, “Em không muốn gặp anh ấy, anh Seung Ri đưa em về nhà được không?”

Bây giờ đừng nói là đưa cô về nhà, cho dù Yoon Cheon Seo muốn hẩn chạy vòng quanh Seoul, chỉ cần cô không nói về Mỹ linh tinh gì đó, Seung Ri đều sẽ ngoan ngoãn nghe theo.

Sau khi Seung Ri đưa Yoon Cheon Seo về nhà, mấy kẻ phạm tội cùng tham gia kế hoạch lục tục lén lút chuồn khỏi YG, chuẩn bị vài

ngày gần đây tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở công ty hoặc chung quanh Kwon Ji Yong. Bọn họ thậm chí còn gọi cho Dae Sung ở Nhật Bản, kể lại chuyện đã xảy ra, dặn hẳn vài ngày nay trăm ngàn lần không được gọi điện cho Kwon Ji Yong, chờ sóng gió trôi qua, bọn họ sẽ nói cho hẳn biết.

Seung Ri vẫn chưa biết mình đã bị vô tình vứt bỏ, sau khi đưa Yoon Cheon Seo về xong, hít sâu mấy lần, mới có dũng khí gọi điện thoại cho Kwon Ji Yong.

“Alo?”

“Anh, hôm nay em đã phạm sai lầm, em chọc Cheon Seo khóc, em đã biết em làm sai rồi, anh bỏ qua cho em đi anh!” Vừa rồi lúc ở trên đường Seung Ri đã vạch ra sách lược xong xuôi, chuẩn bị chủ động nhận tội mong giảm nhẹ hình phạt.

Kwon Ji Yong vừa quay xong MV [Crooked] ở Miếu Đông cùng với Jung Hyung Don, quần áo cũng chưa kịp thay thì lập tức nhận được điện thoại của Seung Ri, trước khi nhận điện thoại hẳn đã có dự cảm không tốt, không nghĩ đến vừa nhắc máy liền phát hiện dự cảm trở thành sự thật .

“Này! Lee Seung Hyun! Cậu mau nói rõ ràng cho anh! Rốt cuộc cậu đã bắt nạt Cheon Seo như thế nào?!”

“Anh, chuyện là như vậy.....” Seung Ri đem sự tình từ đầu đến cuối từ nguyên nhân đến kết quả báo cáo tất tần tật cho Kwon Ji Yong, cực lực giảm bớt trách nhiệm của bản thân, đồng thời còn không quên kéo những người khác xuống nước.

“Này! Lee Seung Hyun! Cậu thật sự là..... Anh.....” Nghe xong lời giải thích của Seung Ri, Kwon Ji Yong buồn bực đến ngay cả nói một câu đầy đủ cũng không được. Hẳn không biết nên vì Seung Ri

tự tiện hành động mà tức giận, hay vì Yoon Cheon Seo phát hiện ra lời tỏ tình bí mật của hắn mà vui sướng.

Nói thật, khi hắn làm biểu tượng hai chữ C và hình trái tim kia, cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới sẽ có người có thể phát hiện chi tiết này, càng miễn bàn đến cái người có EQ thấp đến giá trị âm Yoon Cheon Seo. Hắn chuẩn bị cất giữ chuyện này như một bí mật của riêng mình, đợi thật lâu về sau sẽ đem DVD cho cô xem, nói cho cô đây là lời tỏ tình đầu tiên của hắn.

Vậy mà Yoon Cheon Seo lại cho hắn một niềm vui bất ngờ thật lớn, cô lại có thể là người nhìn ra đầu tiên, lý giải tâm ý của hắn, hơn nữa còn chuẩn bị đáp lại hắn. Xem ra đối với một Yoon Cheon Seo thuần túy đơn giản mà nói, mấy cái kỹ xảo và ám chỉ yêu đương gì đó cũng không bằng trực tiếp thổ lộ, càng có thể khiến cô dễ dàng hiểu được. Đối với người thường sẽ nói đó là không chú ý chi tiết, đối với con người hình thức biểu đạt tình cảm đơn giản và trực tiếp như cô mà nói, ngược lại là biểu đạt rõ ràng nhất.

Seung Ri ở đầu bên kia điện thoại không biết tâm tình rối rắm của hắn, nghĩ đến lần này Kwon Ji Yong khẳng định là tức đến mức nói không ra lời, nhanh chóng cầu xin tha thứ nói: “Anh, em thật sự sai lầm rồi! Em không dám nói hươu nói vượn với Cheon Seo nữa! Anh hãy bỏ qua cho em lần này đi?!”

Kwon Ji Yong bị giọng điệu cầu khẩn của hắn chọc cười, “Cậu lấy cái gì để cam đoan với anh như vậy?! Lần trước cũng nói không dám nữa, kết quả từ đó đến giờ còn chưa hết một tháng!” Nghe tiếng cười hi hi của Seung Ri bên kia, bây giờ Kwon Ji Yong không có tâm tư đi dạy dỗ hắn, “Anh cúp máy đây, đợi anh trở về sẽ trừng trị cậu sau!” Kwon Ji Yong nói xong, lập tức lưu loát rõ ràng cúp điện thoại, hắn vội vã muốn mau chóng thu dọn đồ đạc để đi gặp Yoon Cheon Seo, bạn gái nhỏ yêu dấu của hắn.

Seung Ri phát hiện tự dung mình có thể tạm thời tránh được một kiếp nạn, không dám tin nhìn chăm chăm di động trong một chốc, mới tin tưởng bản thân vừa từ trong tay Kwon Ji Yong tìm được đường sống trong chỗ chết. Tuy rằng không rõ vì sao đột nhiên gặp may, hắn vẫn chuẩn bị trước khi bị Kwon Ji Yong trừng phạt, phải tìm nơi nương tựa chỗ Dae Sung ở Nhật Bản, chờ sau khi Kwon Ji Yong nguôi giận mới về Hàn Quốc chịu đòn nhận tội.

Sau khi bị Seung Ri hộ tống về nhà, trong đầu Yoon Cheon Seo vẫn thoáng hiện tư thế tay của Kwon Ji Yong trong biểu diễn hôm đó và cuộc hội thoại với nhóm Seung Ri ngày hôm nay, thậm chí cô còn không khống chế được bản thân không ngừng hồi tưởng từng đoạn thời gian ở chung cùng Kwon Ji Yong, muốn từ trong đó tìm kiếm căn cứ chính xác chứng minh hắn thật sự thích mình.

Yoon Cheon Seo cảm thấy mình sắp không khống chế được đầu óc của mình, ngay trước lúc mất kiểm soát, cô nhanh chóng chạy ra khỏi phòng, xuyên qua thư phòng ở lầu 3, đến chỗ ban công lộ thiên trên mái nhà.

Kwon Ji Yong vội vàng tới, vừa vào cửa lớn đã nhìn thấy Yoon Cheon Seo ở trên ban công bên trái mái nhà đang đi qua đi lại. Căn bản cô không nhìn xuống dưới chân, hơn nữa không biết có phải thần bơi tới chỗ nào rồi hay không mà ngay cả âm thanh Kwon Ji Yong vào cửa cũng không nghe thấy.

Tuy rằng Kwon Ji Yong đã nghe Yoon Seol Seok nói qua, ban công phía trên là cố ý xây thêm vì Yoon Cheon Seo, hắn vẫn lo lắng đến độ trái tim gấp gáp đập thành thành.

Tối nào mà Kwon Ji Yong không chạy show sẽ đưa Yoon Cheon Seo về nhà, ở cạnh cô đến khi cô đi vào giấc ngủ. Lúc rời khỏi nếu đụng phải Yoon Seol Seok còn đang xử lý công vụ ở phòng khách,

hai người sẽ nói với nhau vài câu. Nếu Yoon Seol Seok không vội, hai người còn có thể rót hai ly rượu đỏ, Yoon Seol Seok sẽ nói cho hẳn một ít chuyện về Yoon Cheon Seo.

Qua sự nhắc nhở của Yoon Seol Seok và bản thân tự lên mạng tra tư liệu, Kwon Ji Yong biết loại cơ thể đặc thù này của Yoon Cheon Seo rất dễ dàng bị kích thích, sinh ra nghiện chất adrenalin.

Adrenalin là chất gây kích thích cho con người, nó tạo cảm giác hưng phấn, sợ hãi, khẩn trương,... Nó có thể làm tăng nhịp đập của tim và tốc độ lưu thông máu. Với Yoon Cheon Seo mà nói, thứ kích thích này khiến cô quên tất cả mọi thứ mà thả lỏng đầu óc.

Đối với người khác, khi gặp chất này bọn họ có thể nghiện đánh bạc, ham đua xe, mê các loại vận động cực hạn, thậm chí có người còn giết người chỉ để trốn tránh sự thật.

Cho nên, Yoon Cheon Seo kể lúc mới bắt đầu, người nhà còn có ý thức tránh cho cô tiếp xúc với các hoạt động mang tính kích thích, cho đến năm cô mười tuổi, phát hiện cô ở trên nóc nhà mình, đi tới đi lui dọc theo phòng mình.

Trải qua một cuộc thảo luận thận trọng của cả nhà, nhất trí quyết định nếu phải để cho cô tìm đến phương thức khác thì không bằng làm tốt công tác phòng hộ, ngầm đồng ý hành động này của cô.

Từ đó về sau, ban công phòng hộ trên đỉnh mái cao hơn gấp đôi so với trước kia, mặt cỏ thật dày ở bốn phía phòng ở, hơn nữa thỏa thuận với Yoon Cheon Seo, chỉ có lúc nào thật sự không khống chế được mình, mới có thể dùng loại biện pháp khẩn cấp này.

Kwon Ji Yong ổn định một chút trái tim đang nảy với tần số siêu nhanh của mình, đầu tiên là chạy đến lầu ba, sau khi gõ cửa thư

phòng, đẩy cửa đi vào, lại gõ cửa kính chưa khép thông ra ban công lộ thiên.

Yoon Cheon Seo căn bản không nghe thấy tiếng đập cửa của hắn, tiếp tục đứng trên ban công phòng hộ đi qua đi lại vòng vòng. Kwon Ji Yong không dám phát ra tiếng tránh đột ngột dọa cô, hắn không chế không để tay mình phát run, tận lực vững vàng trấn định gõ cửa kính theo tần suất ba cái một lần.

Qua hai lượt gõ, rốt cuộc Yoon Cheon Seo cũng nghe được tiếng đập cửa của Kwon Ji Yong. Cô dùng ánh mắt mê mang nhìn về hướng Kwon Ji Yong, hiển nhiên vẫn chưa phục hồi lại tinh thần.

Kwon Ji Yong thử tiến về phía trước hai bước, vươn tay về phía cô, nhẹ giọng dụ dỗ nói: “Cheon Seo, anh có lời muốn nói với em, trước tiên em hãy xuống dưới đến chỗ anh được không?”

Yoon Cheon Seo cảm thấy đầu óc lẫn lộn nhìn hắn, Kwon Ji Yong đối diện kiên trì mỉm cười với cô. Một lúc lâu sau, Yoon Cheon Seo mới phản ứng lại, nhận ra hắn là ai.

Sau khi hoàn hồn, trong nháy mắt trí nhớ về sự thật ào ào đổ về trong đầu, khiến cô không tự chủ được lui về sau một bước. Tuy rằng Yoon Cheon Seo chỉ hơi hơi xê dịch về phía sau, một khắc đó Kwon Ji Yong cảm thấy tim đập nhanh như muốn nhảy từ cổ họng ra ngoài.

Hắn thông cánh tay xuống, lui trở lại bên cạnh cửa kính, xoa bàn tay bị dọa đến đỏ mồ hôi lên quần, tựa vào trên cửa, lộ ra biểu tình mõi mết.

Ánh mắt Yoon Cheon Seo vẫn di chuyển theo hắn, khi thấy hắn lộ ra vẻ mặt mõi mết, rõ ràng biểu hiện ra bộ dáng chú ý.

Kwon Ji Yong biết hẳn dùng đúng phương pháp rồi, tiếp tục dùng giọng điệu bình thường lúc làm nũng với Yoon Cheon Seo: “Hôm nay anh phải ghi hình thật mệt ~~ ở Miếu Đông nhiều người như vậy, phải thay đổi vài bộ quần áo kỳ quái anh Hyung Don mua ở tiệm, bị mọi người đủ lứa tuổi vây xem MV [Crooked]. Hơn nữa em lại không ở đó cùng anh, bây giờ anh vừa mệt vừa đói đó ~~” Nói tới đây, Kwon Ji Yong bộ dạng vô cùng đáng thương dựa vào trên cửa một lần nữa vươn hai tay với cô, “Em ôm anh một cái được không, an ủi anh một chút, được chứ?”

Yoon Cheon Seo cắn môi nhìn hẳn, do dự 1 phút, mới nhảy xuống từ ban công phòng hộ, đi đến chỗ Kwon Ji Yong.

Cô mới vừa đi hai bước, rồi một khoảng khỏi ban công phòng hộ thì Kwon Ji Yong ngay lập tức vọt qua, gắt gao kéo cô vào trong lòng, gắt gao ôm lấy.

Yoon Cheon Seo bị phản ứng cùng lực đạo lực đạo của hẳn làm hoảng sợ, “Anh?”

Kwon Ji Yong đặt đầu cô ở trong lòng, hôn đỉnh đầu cô, âm thanh khẽ run nói: “Vừa rồi em làm anh sợ muốn chết, trước tiên để anh ôm một lát đã.”

Tim Yoon Cheon Seo đập rất nhanh khi nghe âm cuối run run kia của hẳn, hai tay cô vòng qua thắt lưng hẳn, ngoan ngoãn nằm trong lòng của hẳn, cứ mặc hẳn ôm như vậy.

Chương 43: Ai là lưu manh chỉ biết đùa giỡn?

Không biết qua bao lâu, Yoon Cheon Seo nằm trong lồng ngực ấm áp cùng tiếng tim đập dần dần vững vàng của Kwon Ji Yong, chuyển từ trạng thái lơ lửng như chạy xe trên không lúc nãy chạm dần đến sự thật.

Cô không kìm lòng nổi đem hai tay ôm chặt thắt lưng Kwon Ji Yong, dùng trán cọ cọ làn da lộ ra ngoài cổ áo của Kwon Ji Yong, hít vào hơi thở đặc biệt chỉ của riêng hắn, tâm tình và những suy nghĩ lung tung cứ như vậy mà bình ổn lại.

Tay cô sờ sờ sau lưng Kwon Ji Yong, kinh ngạc hỏi: “Anh, sao áo của anh lại ướt như vậy?”

Kwon Ji Yong vừa nghe cô nói, mới cảm giác được quần áo trên người đã ướt đầm từ khi nào. Hắn buông lỏng Yoon Cheon Seo mà nãy giờ mình đã ôm trong ngực ra một chút, để cô có thể nhìn vào hai mắt của hắn, dùng giọng điệu “chất vấn” nói: “Em còn hỏi vì sao à? Vừa rồi anh sém nữa bị em hù chết!”

Yoon Cheon Seo đầu tiên là khó hiểu, sau đó mới hiểu được ý của hắn, “À, anh nói chuyện lúc nãy à.” Cô nói xong, lấy tay chỉ ban công phòng hộ bên cạnh, “Anh đừng lo lắng, em đã đi như vậy từ nhỏ đến lớn, thuần thục đến mức bây giờ cho dù nhắm mắt lại..... cũng..... có thể.....” Câu nói kế tiếp, dưới ánh mắt nguy hiểm của Kwon Ji Yong, Yoon Cheon Seo biết điều tự động im miệng.

Kwon Ji Yong kéo hai cánh tay cô qua, một lần nữa vòng chúng nó ra sau lưng mình, “Em còn dám nói?!” Hắn nhìn bộ dạng nháy máy vô tội của Yoon Cheon Seo, biết rõ cô nàng lại cố ý giả vờ đáng thương, nhưng vẫn không đành lòng tiếp tục dạy dỗ cô .

Kwon Ji Yong thở dài, oán hận cắn một miếng trên mặt cô, mười phần tức giận với sự mềm lòng của mình nhưng lại không có cách nào.

“A!” Yoon Cheon Seo bị đau nên nhỏ giọng a một tiếng, lấy tay sờ sờ chỗ bị cắn đau, phát hiện Kwon Ji Yong thế mà lại dùng sức đến mức để lại dấu răng, “Lại cắn em! Anh là lưu manh chỉ biết đùa giỡn!”

Kwon Ji Yong nghe xong “oán giận” của cô, đắc ý nở một nụ cười khoe mấy cái răng nhỏ trắng bóng, “Anh cắn bạn gái của mình, làm sao có thể gọi là lưu manh chỉ biết đùa giỡn chứ?!”

Yoon Cheon Seo ngỡ ngẩn nhìn hắn, phát hiện tuy rằng hắn đang cười đến đáng giận, nhưng trong mắt lại hiện ra sự chân thật.

Kwon Ji Yong bị ánh mắt càng lúc càng chăm chú của cô làm cho ngượng ngùng, hắn nhướng lông mày lên với Yoon Cheon Seo, cười hỏi: “Tại sao lại không nói lời nào thế? Không phải em đã sớm phát hiện ra lời tỏ tình của anh sao?” Nhìn hai má Yoon Cheon Seo đột nhiên đỏ bừng, Kwon Ji Yong không chế được xúc động muốn cắn thêm một cái, chọt chọt dấu răng in trên gương mặt đang đỏ như trái táo của cô, giọng tỉnh số nói: “Em đã sớm biết, vậy mà còn dám không đáp trả anh! Hại anh vẫn không biết đến bao giờ em mới hiểu được lòng anh!”

Đầu tiên Yoon Cheon Seo mở miệng cười ngây ngô hai tiếng, sau đó mới cường điệu hoan hô vọt vào trong lòng Kwon Ji Yong, ôm cổ

hắn nhảy lên người hắn, “A ~~~ em biết lúc đó là anh tỏ tình với em mà! Seung Ri siêu ngu ngốc! Em biết mà!”

Kwon Ji Yong bị lực đạo của cô khiến cho bản thân lui về sau một chút, hắn nhanh chóng ổn định thân mình, lập tức mượn lực nhào vào của cô nâng hai chân cô lên, để cô vững vàng ở trên người mình, cười trêu chọc nói: “Nghe nói em vẫn chưa tỏ tình với anh, vậy mà lại lập tức nhận định đôi ta đang hẹn hò. Em nói xem bây giờ ai mới là lưu manh đang đùa giỡn đây? Hà?”

Yoon Cheon Seo chỉ lo cười, không thèm để ý đến trêu chọc của hắn, thúc giục Kwon Ji Yong: “Mau về phòng em đi. Anh đi tắm rửa thay quần áo, em muốn gọi điện cho bọn Seung Ri để chê cười bọn họ! Nhanh lên, nhanh lên!”

Đây là lần đầu tiên Kwon Ji Yong gặp một Yoon Cheon Seo hung phấn đến độ ngốc nghếch như vậy. Một bên hắn cười đáp ứng: “Anh biết rồi.”, một bên từ từ ôm cô trở về phòng ngủ.

Vừa về đến phòng của mình, Yoon Cheon Seo lập tức nhảy từ trên người Kwon Ji Yong xuống, khẩn cấp chuẩn bị chê cười mấy người bạn có chỉ số EQ thấp giống Tim.

Kwon Ji Yong đứng bên cạnh cô, buồn cười nhìn vẻ mặt muốn khoe khoang kia. Sau khi bấm dãy số đầu tiên, không có người nhận máy, Yoon Cheon Seo nghi hoặc nhìn điện thoại bên tai một chút, lại bấm một dãy số khác, vậy mà vẫn không có người nghe.

Yoon Cheon Seo gãi gãi trán, kỳ quái tự hỏi vì sao cả Seung Ri và TOP đều không nghe điện thoại? Cô một bên gọi vào số Chae Rin, một bên liếc Kwon Ji Yong ở bên cạnh vẫn nhìn chằm chằm cô từ nãy giờ, “Anh, sao còn đứng ở đây? Mau đi tắm nước ấm đi, đừng để bị cảm.”

Một tay cô cầm di động đặt cạnh tai, tay kia thì đẩy Kwon Ji Yong đến tủ quần áo, “Quần áo lần trước anh bỏ lại đã giặt sạch để bên trong rồi, vừa hay hôm nay có thể dùng tới. Kỳ quá, tại sao ngay cả Chae Rin cũng không nhận điện thoại chứ?”

Kwon Ji Yong vừa mở cửa tủ quần áo, phát hiện quần áo lần trước mình mặc khi ngủ lại đây nằm giữa đống quần áo của Yoon Cheon Seo. Môi của hắn khẽ hé thành một nụ cười, nghĩ quần áo hai người sau này cũng phải đặt lẫn với nhau giống vậy mới được. Vừa lòng nhìn đống quần áo trong chốc lát, Kwon Ji Yong lúc này mới lấy quần áo ra, xoay người chuẩn bị đi tắm rửa.

Yoon Cheon Seo đi theo phía sau hắn vẫn còn nhìn di động mà buồn bực nhỏ giọng than thở không biết bọn Seung Ri đều đi làm cái gì, tại sao lại không có ai nhận điện thoại của cô.

Khóe miệng Kwon Ji Yong cong lên, cũng không kể cho Yoon Cheon Seo lý do thực sự của việc nhóm người hôm nay đi đến phòng làm việc của cô quấy rầy. Mấy tên này dám nhận điện thoại của cô mới là lạ, bây giờ chắc đều đang kinh hồn táng đảm nhìn di động, tưởng hắn dùng di động của Yoon Cheon Seo để gọi tìm bọn họ tính số. Lúc còn đang trên đường vừa rồi, hắn cũng gọi điện thoại lần lượt cho từng người nhưng không ai dám nhận.

Yoon Cheon Seo phát hiện mấy ngày liên tiếp ngay cả Dae Sung cũng không nhận điện thoại của cô, lúc này mới phản ứng lại, thì ra nhóm người kia là cố ý, “Hừ! Chắc bọn họ đều biết bản thân ngu ngốc, nguợng ngừng không dám nhận điện thoại của em! Xấu hổ xấu hổ xấu hổ!”

Cô cảm thấy nếu không tìm được người để chia sẻ niềm vui của cô, hạnh phúc trong lòng sẽ bành trướng đến mức nổ tung.

Tính theo sự chênh lệch múi giờ, Zoe bây giờ chắc còn đang ngủ. Yoon Cheon Seo chính là vào lần trước về Mỹ được cô ấy nhắc nhở mới hiểu được tâm ý của mình đối với Kwon Ji Yong. Nhìn vào phần ân tình này, Yoon Cheon Seo quyết định vẫn nên có chút nhân tính không đi quấy rầy giấc ngủ của Zoe.

Sau khi lăn qua lộn lại hai vòng trên giường, Yoon Cheon Seo đột nhiên nhảy dựng lên, gọi điện quốc tế cho ông ngoại đang ở nước Đức.

Lúc này ông ngoại chắc đã rời giường, đang so tài câu cá với ông Phil trên bờ sông quê hương. Ông ngoại của Yoon Cheon Seo mang dòng máu Germanic thuần khiết, mặc dù ngay sau khi học xong đại học ở Mỹ đã định cư, kết hôn, công tác luôn tại đó, nhưng hàng năm ông đều trở về nhà cũ tại Đức ở một thời gian, hưởng thụ những ngày nghỉ thoải mái.

Điện thoại vừa được kết nối, Yoon Cheon Seo nhin không được lập tức hưng phấn mà nói: “Hi, ông ngoại, cháu nói cho ông một tin tức tốt! Cháu đang hẹn hò yêu đương!”

“Hi, Cily, ông là Phil, ông ngoại của cháu câu được một con cá lớn, đang ở bờ sông. Có thể nói cho ông biết cái tên nhóc may mắn kia là ai không?”

“Ông Phil, cháu rất nhớ ông.” Yoon Cheon Seo nói xong câu đầu tiên nhanh chóng làm nũng. Năm nay cô ở lại Hàn Quốc nên không theo ông ngoại về nước Đức, hi vọng ông Phil nhìn ở phần làm nũng này của cô mà rộng lượng bỏ qua cho cô.

“Hừ! Vì sao lại không cùng ông trở về Đức? Chỉ biết lời ngon tiếng ngọt! Cháu mau chóng thẳng thắn nói cho ông, là thằng nhóc thối nào làm cho cháu bỏ rơi ông ngoại cháu và ta?”

“Hi hi!” Yoon Cheon Seo nghe nhắc tới Kwon Ji Yong lập tức nhin không được mà cười ngây ngô, “Tên của anh ấy là Kwon Ji Yong, hai ông cứ gọi anh ấy GD là được. Ông Phil đừng ghen, cháu vẫn yêu ông và ông ngoại nhất mà!”

Phil hừ một tiếng trên điện thoại, than thở nói: “Kẻ lừa đảo nhỏ!” Sau đó, ông hô lên với Seth đang chuẩn bị kéo cá lên: “Này! Cily bảo bổi của chúng ta bị một thằng nhóc thối tên là GD trộm mất rồi!”

Sau khi kêu xong, ông vừa lòng nhìn tay của ông anh già nhà mình run lên một chút, con cá đã sắp bị kéo ra hết khỏi mặt nước lại rơi xuống, bắn thành bọt nước thật to, âm thanh lớn đến mức Yoon Cheon Seo ở đầu bên kia cũng nghe được. Không thể trách ông cố ý chơi xấu, thật sự là ông đã sắp thua liên tục một tuần, phải làm điếm tâm cả một tuần rồi, hôm nay nói thế nào cũng muốn thắng một ván mới được.

Seth ném cần câu trong tay, bước lại gần cầm lấy điện thoại di động.

“Cily?”

“Ông ngoại, cháu rất nhớ ông đó!” Yoon Cheon Seo vừa nghe được âm thanh của ông ngoại, lập tức kìm lòng không đậu thả ra âm thanh làm nũng mềm mại, từ nhỏ đến lớn cô chưa từng rời xa ông ngoại một thời gian dài như vậy.

“Nhớ như thế nào? Ở trong miệng, trong lòng, hay là trong đầu?” Giọng của ông Seth mang theo ý cười hỏi. Đây là trò chơi ông hay chơi với Yoon Cheon Seo từ nhỏ, mỗi lần Yoon Cheon Seo nói muốn gì đó của ông, ông đều chỉ vào miệng, đầu và ngực Yoon Cheon Seo mà hỏi: “Chỗ này? Chỗ này? Hay là chỗ này?”

Sau khi nhìn thấy tình huống năm nay của Yoon Cheon Seo có chuyển biến tốt đẹp, Seth lập tức chủ động để cô ở Hàn Quốc nhiều hơn, đồng thời dần dần giảm bớt ý nghĩ ỷ lại vào ông của cô. Lúc vừa mới tách ra khỏi cháu gái bảo bối ông nhìn từ nhỏ đến lớn, ông cũng không thích ứng được một thời gian, bây giờ nghe được cô mềm giọng làm nũng, trái tim đều bị hòa tan.

“Tất cả đều nhớ! Ông ngoại cũng nhớ cháu phải không?” Từ khi Seth cự tuyệt để cô cùng về nước Đức, Yoon Cheon Seo có một loại cảm giác không an toàn, tuy rằng thường xuyên gọi điện cho ông ngoại, nhưng loại cảm giác bị vứt bỏ này vẫn làm cho Yoon Cheon Seo càng khẳng định muốn ỷ lại ông ngoại nhiều hơn.

“Đương nhiên là nhớ rồi.” Seth biết cháu gái bảo bối nội tâm bất an nên ỷ lại mình, mỗi lần cô hỏi, ông đều không chút do dự cho một câu trả lời khẳng định thuyết phục. “Nhưng mà, thằng nhóc thối kia rốt cuộc cũng tỏ tình với cháu?”

“Ông ngoại biết anh ấy sao?” Yoon Cheon Seo nghe được câu hỏi của ông ngoại, khó hiểu hỏi.

“Đương nhiên là biết. Là ông nội cháu gọi điện nói cho ông biết.” Seth sẽ không nói cho Yoon Cheon Seo, nếu không có ông già này phê chuẩn, thằng nhóc kia sao có thể ra vào phòng của cô mà không bị ngăn trở chứ?

“Ông nội thật nhiều chuyện!” Yoon Cheon Seo phồng hai má, nhỏ giọng oán giận nói: “Cháu muốn tự mình nói cho ông cơ.”

“Cháu cũng có thể tự mình nói cho ông biết mà. Ông chỉ biết có một thằng nhóc như vậy mơ ước Cily bảo bối nhà ông, cũng không biết vì sao cháu thích nó.” Seth bắt đầu nói lời khách sáo với Yoon Cheon Seo, Phil ngồi bên cạnh cho anh trai nhà mình một ngón tay cái hướng xuống đất tỏ vẻ khinh bỉ, đường đường là nhà tâm lý học

nổi tiếng Seth, thế mà lại phải hỏi vòng vèo tình huống yêu đương của cháu gái chính mình. Seth thấy tư thế tay của Phil, cầm di động đi sang bên cạnh hai bước, Phil nhanh chóng đuôi kịp, cùng nhau chờ câu trả lời của Yoon Cheon Seo.

Yoon Cheon Seo nhăn nhú trán do dự, nghe Zoe nói không thể lộ ra tình hình yêu đương cụ thể của mình với người khác, đây là bí mật của hai người yêu nhau, nhưng ông ngoại đâu phải người khác, cô chưa từng có bí mật nào giấu diếm được ông đâu.

“Ông ngoại vẫn chưa xem qua tiểu thuyết mới xuất bản của cháu đúng không?” Cuối cùng Yoon Cheon Seo hạ quyết tâm mở miệng nói, “Dù sao ông chỉ cần xem qua là đã có thể nhìn ra cháu thích anh ấy từ sớm. Ngay cả Zoe là người không đa nghi bằng mọi người cũng nhìn ra được.”

“Mấy bản sách cháu gửi tới bị ông Phil và mấy thằng anh họ chia ra giữ, ông còn chưa kịp xem đó. Cháu bảo Zoe gửi một quyển lại đây cho ông.”

“Còn ông nữa! Cháu đừng quên ông Phil của cháu nghe!” Phil nghe đến đó, mau chóng hô to với cái điện thoại. Mấy đứa nhỏ trong nhà, ngay cả Đích Lô khắc [1] ghét học tiếng Anh nhất cũng cướp một bản sách mà Yoon Cheon Seo gửi về, ôm từ điển vừa tra vừa đọc.

[1] Đích lô khắc: chả hiểu nó là gì luôn ;_;

“Cháu biết rồi, cháu sẽ nói để nhà xuất bản gửi thêm mấy bản qua, bản dịch tiếng Đức chắc sắp phát hành rồi, đã có nhà xuất bản trong nước ký hợp đồng rồi.” Yoon Cheon Seo hứa hẹn xong mới tiếp tục giải thích: “Ngày đó Zoe hỏi cháu có thích GD hay không, cháu không hiểu vì sao cô ấy lại nói như vậy. Cô ấy nói cháu hãy dùng phương pháp tâm lý học phân tích nam nhân vật chính

Matthew và Chris thì sẽ biết.” Nói đến đây, trong giọng nói của Yoon Cheon Seo không tự giác mang theo cảm xúc then thừng, “Cháu phân tích khách quan một chút, phát hiện giống như cô ấy nói, Matthew và cháu có rất nhiều điểm giống nhau, chẳng qua anh ta biểu hiện sự cao ngạo không ai bì nổi ra ngoài, cự tuyệt thẳng thừng những người khác, mà cháu lại trốn đi, không cho người khác tới gần. Chris thì giống GD, đều dùng sức mạnh xâm nhập thế giới của chúng cháu, mang theo một chút cố chấp, điên cuồng, tự kỷ, chẳng qua sự điên cuồng và cố chấp của Chris được phóng đại vô hạn. Cháu thế mới biết vì sao tự nhiên mình lại viết để cho Matthew sinh ra phản ứng hóa học vi diệu với Chris, bởi vì cháu thích GD, cho nên bất tri bất giác cũng đem tình cảm đặt vào.”

Vừa nói xong, mặt của Yoon Cheon Seo đã thành màu đỏ rực, đây là lần đầu tiên cô tiến hành phân tích tâm lý với chính mình, nhưng lại là về phương diện tình cảm .

“Ha ha, Cily, ông ngoại cháu dạy cháu tâm lý học là cho cháu dùng để yêu đương sao?” Âm thanh của ông Phil truyền đến từ trong điện thoại, lộ ra một niềm vui sướng khi người gặp họa, “Biểu tình trên mặt ông ấy hiện giờ miễn bàn đến chuyện có bao nhiêu rối rắm, ha ha! Thật sự rất buồn cười!”

Yoon Cheon Seo ngồi ở mép giường, mông nhỏ dịch qua dịch lại ngượng ngừng cười, trong điện thoại rốt cục cũng truyền đến âm thanh của ông ngoại, “Cily, thằng nhóc kia đang ở bên cạnh cháu sao? Để cho ông xem nó trông thế nào.”

“Bây giờ thì không ở đây, anh ấy đang.....” Yoon Cheon Seo lắc đầu, muốn nói hẳn đang tắm rửa thì phát hiện Kwon Ji Yong đang đứng ở cửa phòng tắm lau tóc, thấy cô phát hiện ra mình còn mỉm cười với cô, hiển nhiên tâm tình rất tốt.

Bây giờ Yoon Cheon Seo đỏ không chỉ là hai má, toàn thân đều đỏ rực. Cô vội vàng nói với điện thoại: “Anh ấy đang tắm rửa, cháu có việc gấp, bye bye ông ngoại!” Sau đó nhanh chóng cúp máy. Hoàn toàn không biết bởi vì vài câu không rõ ràng này của cô mà thiếu chút nữa Seth và Phil đã mang theo cần câu trực tiếp bay đến Hàn Quốc tìm GD tính số.

“Anh.....” Yoon Cheon Seo lắp bắp hỏi: “Anh..... đi ra.... Khi nào? Anh... nghe hết...rồi?”

Chương 44: Em là lưu manh đùa giỡn anh

“Ừ ~ để anh nhớ lại xem.....” Kwon Ji Yong tươi cười ác liệt gio tay sờ cằm làm bộ như đang hồi tưởng cẩn thận, thỏa mãn nhìn cả người Yoon Cheon Seo đỏ đến mức sắp bốc hơi, “Hình như là lúc em nói em đang yêu đương hẹn hò thì phải?”

“.....” Yoon Cheon Seo nghẹn họng nửa ngày mới lắp bắp nhỏ giọng oán giận nói: “Sao..... anh lại..... tắm..... nhanh như vậy?”

“Anh chỉ tắm rửa sơ qua thôi, có thể mất bao nhiêu thời gian chứ?” Kwon Ji Yong vừa cười hỏi lại vừa đi qua ngòai ở mép giường, đưa khăn mặt cho Yoon Cheon Seo.

Yoon Cheon Seo rất tự nhiên nhận khăn mặt để lau hai má của hắn, đẩy nghiêng cái đầu đang nhìn trực diện mình của hắn sang một bên, nhìn như đang dùng khăn mặt chà lau trên đầu hắn một cách thô lỗ, trên thực tế động tác chà lau lại rất mềm nhẹ.

Hôm nay Kwon Ji Yong quay MV một ngày mệt mỏi, mới nãy lại hoảng sợ cực độ, bây giờ bình tĩnh rồi thì lập tức buồn ngủ nhắm mắt lại dưới động tác mềm mại của Yoon Cheon Seo.

Yoon Cheon Seo không thể không dùng một bàn tay đỡ cổ của hắn, nâng cái đầu của Kwon Ji Yong đang lắc lư theo lực đạo của cô, càng thêm cẩn thận lau khô tóc trên đầu cho hắn.

Ngay lúc Yoon Cheon Seo nghĩ hắn đã ngủ, Kwon Ji Yong đột nhiên lên tiếng hỏi: “Em còn muốn làm lưu manh đùa giỡn anh đến khi nào?”

“Hả?” Yoon Cheon Seo vốn đã bị chuyện hấn đột nhiên lên tiếng làm hoảng sợ, đối với lời nói của hấn lại càng thấy khó hiểu.

“Em còn chưa tỏ tình với anh!” Kwon Ji Yong tiếp tục nhắm mắt lại nói: “Em cảm thấy không tỏ tình là tốt nhất sao?”

Thế này Yoon Cheon Seo mới hiểu được ý tứ của hấn, cô buông khăn mặt sờ sờ tóc Kwon Ji Yong, phát hiện tóc đã khô, lúc này mới buồn rầu nói: “Không phải.....” Cô dừng lại một chút, dịch sang bên cạnh Kwon Ji Yong, nhìn về phía hấn thử hỏi: “Cách tỏ tình của em hơi đơn giản một chút,” Yoon Cheon Seo dùng ngón cái cùng ngón trỏ tạo thành một khoảng cách, nhìn sắc mặt Kwon Ji Yong lại chậm rãi rút nhỏ một chút, “..... Một chút được không?”

Kwon Ji Yong căn bản là không nhúc nhích, mắt cũng không chớp phủ quyết: “Không được!” Tuy rằng trên mặt hấn không hiện gì nhưng nội tâm đã múa may đến hỏng rồi, cô nhóc kia sao lại đáng yêu như vậy, cô lại có thể vì chuyện đáp lại lời tỏ tình của hấn mà buồn rầu lâu như vậy, bắt nạt được cô quả có cảm giác thành tựu. Cô không biết rằng chỉ cần cô trả lời một câu “yes” đơn giản, Kwon Ji Yong đã cảm thấy thật mỹ mãn.

Yoon Cheon Seo cọ cọ trán trên vai Kwon Ji Yong, nhỏ giọng đề nghị nói: “Nếu không thì để em viết lời tỏ tình lên trang năm sau bìa sách của bộ tiểu thuyết thứ nhất nhé?”

Kwon Ji Yong lắc đầu, không lưu tình chút nào tiến hành phủ quyết, “Không được! Chờ em viết xong quyển hạ rồi xuất bản chắc phải đến năm sau quá?! Em còn muốn chiếm tiện nghi của anh trắng trợn một thời gian dài như vậy sao?”

Yoon Cheon Seo vốn sau khi nói xong còn hai mắt đầy hi vọng nhìn chằm chằm Kwon Ji Yong trông mong hấn gật đầu. Kết quả lại

bị đả kích, cô kêu oa một tiếng dựa đầu trở lại bả vai Kwon Ji Yong, “Em thật sự không biết phải làm sao bây giờ! Tại sao yêu đương lại khó như vậy?!”

Kwon Ji Yong cong môi vụng trộm cười cười, lúc này mới mở mắt nghiêng đầu nhìn về phía cô, “tốt bụng” hỏi: “Có muốn anh đưa ra chủ ý giúp em hay không?”

“Được! Được!” Yoon Cheon Seo hô liên tục rồi ngẩng đầu lên, ánh mắt sáng choang nhìn chằm chằm Kwon Ji Yong, vội vàng đáp ứng.

Kwon Ji Yong nhìn cô ngoan ngoãn nhảy vào bẫy mà không phát hiện lại còn mang bộ dạng cảm kích, thiếu chút nữa đã phụt cười ra rồi. Loại ngữ khí sợ hãi đổi ý nên mới nhanh chóng đáp ứng này thật sự là vừa ngốc vừa đáng yêu.

Kwon Ji Yong không khống chế được khóe miệng cong lên, cười nói: “Muốn anh hỗ trợ thì phải có điều kiện, em cần phải chuẩn bị cho tốt mới được.”

“Biết, biết.” Ba chữ “quỷ hẹp hòi” còn lại này, Yoon Cheon Seo chỉ dám yên lặng nói thầm trong bụng, “Lần này lại có điều kiện gì?”

“Ừm..... Để anh suy nghĩ một chút.....” Kwon Ji Yong vuốt cằm trầm ngâm trong chốc lát, “Như vậy đi, tạm thời anh chưa nghĩ ra điều kiện trao đổi, thôi thì em hãy nói rõ cuộc em thích anh nhiều bao nhiêu đi!”

“.....” Yoon Cheon Seo gãi gãi trán, trừng mắt nhìn hấn không dám tin, như muốn xác định điều hấn nói không phải là sự thật.

Kwon Ji Yong bị cô nhìn đến độ chột dạ, cứng rần chống đỡ để mặt không đổi sắc hỏi: “Làm sao vậy? Không muốn?”

“Đương nhiên nguyện ý!” Yoon Cheon Seo mau chóng nhận lời, sau đó truy hỏi: “Chỉ đơn giản như vậy thôi sao? Không có điều gì khác à? Lần trước điều kiện của anh là để em làm trợ lý cho anh mà.”

Kwon Ji Yong cũng không biết nên nói tiếp như thế nào. Thì ra trong mắt của Yoon Cheon Seo, tâm ý thẳng thắn so với nhiều người còn đơn giản hơn nhiều. Xem ra từ nay về sau hẳn có thể sử dụng biện pháp này để cô lựa chọn đơn giản một hay hai.

Hoàn toàn không biết Kwon Ji Yong đã nghĩ đến chuyện về sau phải đào hố Yoon Cheon Seo như thế nào, sau khi nghe hẳn cho câu trả lời khẳng định thuyết phục, cô đã bắt đầu sắp xếp từ ngữ.

“..... Thích nhiều đến mức.....” Yoon Cheon Seo tự hỏi không đến ba giây, sau đó còn thật sự nhìn ánh mắt Kwon Ji Yong mà nói: “Giống người nghiện thuốc?!”

“Nghiện thuốc?” Kwon Ji Yong cũng nhìn lại ánh mắt của cô, chò cô giải thích.

“Vâng..... Anh có biết là em dễ nghiện adrenalin đúng không, bởi vì nó có thể làm cho đầu óc em tạm thời lơ lửng, cảm thụ được sự bình tĩnh bình thường khó có.” Thấy Kwon Ji Yong gật đầu, cô mới nói tiếp: “Anh có biết vì sao em ở bên cạnh anh thì luôn dễ dàng ngủ không? Bởi vì chỉ cần tới gần anh, cơ thể của em sẽ giống như bị kích thích sinh ra adrenalin, không tự chủ được sẽ trầm tĩnh lại. Cái này cũng là sau khi em làm rõ tâm ý của mình rồi mới suy nghĩ cẩn thận. Không nghĩ đến, thân thể còn thông minh hơn ý thức của em, vào thời điểm chúng ta vừa gặp nhau nó đã phát hiện em thích anh. Em lại có thể ngốc như thế, cần Zoe nhắc nhở mới nhận ra được.”

Bây giờ đôi thành mặt Kwon Ji Yong đỏ. Cô nhóc kia lại còn nói ào ào mấy lời tâm tình mà đến một chút cảm giác thẹn thùng cũng không có, giống như đang trần thuật lại một sự thật hiển nhiên. Hắn bây giờ đã nóng đến độ có thể phun hơi nước, vì không để cho Yoon Cheon Seo nhìn ra, chỉ có thể khống chế không để bản thân lấy tay quạt hạ nhiệt độ, càng không thể dời tầm mắt đi.

Yoon Cheon Seo nhìn thấy Kwon Ji Yong không có phản ứng, tưởng rằng hắn vẫn chưa hiểu. Cô nghĩ nghĩ, hai tay ôm cổ Kwon Ji Yong, chậm rãi tiến lại gần hắn, cho đến khi có thể nhìn thấy hình ảnh của bản thân trong con ngươi của hắn, hô hấp của hai người giao hòa với nhau, “Giống như vậy, em có thể vì chạm vào nhiệt độ cơ thể của anh, ngửi được hương vị độc nhất vô nhị trên người anh mà tốc độ tim đập của em sẽ tăng tốc, sau đó trí nhớ lung tung trong đầu em sẽ tự động biến mất, chỉ có thể nhìn thấy anh, so với việc kiếp sau kiếp nữa còn tốt hơn nhiều”

Yoon Cheon Seo vừa mới nói xong lập tức nhìn thấy khuôn mặt Kwon Ji Yong đùng một cái đỏ rần. Không đợi cho cô phản ứng, hai tay Kwon Ji Yong đã che mặt ngã xuống giường ở phía sau, khiến cho Yoon Cheon Seo đang ôm cổ hắn cũng đi theo nằm úp sấp trên người hắn.

“Anh làm sao vậy?”

Kwon Ji Yong nói không ra lời, bụm mặt nhếch miệng cười ngây ngô một lúc lâu, chờ độ nóng trên mặt hạ xuống mới buông tay, lộ ra ánh mắt mang theo ý cười, “A! Yoon Cheon Seo! Em thật sự là cao thủ đó!”

“Cái gì?” Từ lúc bắt đầu Yoon Cheon Seo đã nghi hoặc nằm trên người hắn, không biết hắn rốt cuộc là bị gì, bây giờ được hắn khích lệ thì cả mặt toàn dấu chấm hỏi.

Kwon Ji Yong tiếp tục áp lưng bàn tay vào hai má nhằm hạ nhiệt độ, cười toe tóe, “Không có gì. Lần này để cho em thông qua .”

Đột nhiên Yoon Cheon Seo linh quang chợt lóe, mọi việc xong xuôi rồi cô mới phát hiện mà phản ứng, chần chờ hỏi: “Anh, không phải là anh đang thẹn thùng chứ?”

Kwon Ji Yong đối diện với nghi ngờ của cô, nhanh chóng nói sang chuyện khác: “Có còn muốn anh nghĩ cho em chủ ý nữa hay không đây?”

“Rõ ràng chính là thẹn thùng mà.” Mặt Yoon Cheon Seo dán vào cổ hần than thở nói, cô nói xong vươn ngón tay chọc chọc hai má còn đang nóng bừng của Kwon Ji Yong, dưới ánh mắt uy hiếp của Kwon Ji Yong lại nhanh nhẹn rút trở về, nắm thành đấm để trên ngực của hần, “Mau nói đi, anh hi vọng em đáp lại lời tỏ tình của anh như thế nào?”

Dưới ánh mắt chờ mong của cô, Kwon Ji Yong chậm rãi mở miệng hỏi: “Đứng trên sân khấu cùng anh không phải tốt rồi sao? Giống như anh đã tỏ tình với em trên sân khấu, em cũng ở sân khấu lần trước đó đáp ứng anh.”

“Muốn em làm như thế nào?” Yoon Cheon Seo hoang mang nháy mắt mấy cái, chờ hần tiếp tục giải thích.

Kwon Ji Yong cười thần bí, “Em cũng không cần chuẩn bị cái gì cả, chờ anh sắp xếp cho tốt xong sẽ nói cho em.” Hần ngoắc ngoắc ngón tay với Yoon Cheon Seo đang ngoan ngoãn gật đầu, không đợi cô chần chờ đem lỗ tai đưa đến đây, bất đắc dĩ lấy tay kéo nhẹ lỗ tai của cô khiến khuôn mặt cô nhìn thẳng mình, oán giận một cách yêu chiều nói: “Ngu ngốc!”

Sau đó, không đợi Yoon Cheon Seo đặt câu hỏi lập tức hôn lên môi của cô.

Đây là chuyện hấn đã muốn làm từ rất sớm, có thể chịu đựng đến bây giờ, ngay cả hấn cũng cảm thấy bội phục chính mình. Đây cũng là nguyên nhân hàng đầu khiến hấn không tỏ tình quá sớm. Giống như bây giờ, trước khi tỏ tình hấn còn có thể khống chế được bản thân, bây giờ Yoon Cheon Seo đã thành bạn gái danh chính ngôn thuận của hấn, Kwon Ji Yong vô cùng lo lắng mình sẽ không khống chế được dục vọng mà phạm tội trước khi cô trưởng thành.

Hai người vẫn lăn lữa trên giường đến khi muộn giờ ăn tối, Kwon Ji Yong không thể không vọt đi tắm rửa lần nữa. Chẳng qua lần đầu tiên tắm là nước ấm, bây giờ đổi thành nước lạnh mà thôi.

Kwon Ji Yong vốn đang lo lắng cho ý chí bạc nhược của mình, càng làm cho hấn thấy bất ngờ là, con nhóc Yoon Cheon Seo kia lại có thể nghiệm hôn môi. Lúc hai người xuống lầu ăn cơm tối, cô còn dùng vẻ mặt nghi hoặc và bộ dạng nói thầm nói: “ Những người đó gốc như mình thật! Tại sao phải làm chuyện tình nguy hiểm này chứ! Lúc nào khó chịu thì tìm người trong lòng để hôn môi không phải tốt rồi sao? Đúng là ngu muốn chết!”

Kwon Ji Yong không biết nên vì chuyện cô thích thân thiết với mình mà cao hứng, hay vì chuyện mình phải chống cự dục vọng hoặc gặp bội mà phát sầu.

Bởi vì buổi tối còn có lịch đi phỏng vấn, sau khi ăn xong cơm tối, Kwon Ji Yong sẽ về công ty trước để chuẩn bị tiến hành quay chụp. Yoon Cheon Seo lôi kéo tay hấn, đi theo phía sau hấn tiến đến cửa lớn, vẫn không muốn buông tay.

Cô chỉ chỉ đôi môi đã hơi sưng đỏ của mình, lại yêu cầu: “Hôn lại một lần nữa đi.”

“Anh biết rồi.” Kwon Ji Yong cười thê theo yêu cầu của cô lại hôn môi cô. Một đường ngăn ngủi từ phòng khách đến cửa lớn, đây đã là lần thứ tư hắn chiều theo yêu cầu muốn thân mật của Yoon Cheon Seo. “Buổi tối nghỉ sớm một chút, đừng viết tiểu thuyết quá muộn, trước khi ngủ gọi điện thoại cho anh.”

Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn gật đầu, trước khi hắn xoay người chuẩn bị lên xe, lại kéo lấy ống tay áo của hắn, “Lại một lần nữa.”

Vừa mới thẳng thắn bộc lộ tâm ý cùng Yoon Cheon Seo, Kwon Ji Yong cũng không muốn hai người tách ra sớm như vậy. Hắn thật vất vả dựa vào ý chí thật lớn mới chuẩn bị rời đi được, kết quả sắp bị Yoon Cheon Seo lần lượt diệt cho sạch sẽ.

Kwon Ji Yong nhìn bộ dạng vô tội không biết gì của cô, vừa tức vừa buồn cười lại thêm rối rắm xoay người lại, hai tay ôm hai má của Yoon Cheon Seo, nhìn ánh mắt tỏa sáng lờ lờ của cô mà thờ dài, oán hận cắn một miếng trên trán cô, “Em thật sự muốn hại chết anh mà!”

“Đau quá!” Yoon Cheon Seo chưa bao giờ bị hắn cắn đau như vậy, nước mắt lập tức tràn lên hốc mắt, cô đáng thương sò sò, than thở nói: “Không thân mật thì sẽ không thân mật nữa, sao anh lại cắn người ta chứ.”

Kwon Ji Yong không để ý tới oán giận của cô, một phen ôm lấy cô đi xuyên qua cửa phòng khách rồi mới thả cô xuống, phất phất tay rồi trực tiếp xoay người, lái xe đi đến YG.

Chương 45: Thân phận bị lộ

Ngay lúc Kwon Ji Yong bí mật chuẩn bị cho Yoon Cheon Seo cùng lên sân khấu diễn với hắn, một tin tức có uy lực như bom nguyên tử bùng nổ trong các VIP.

Ngọn nguồn tin tức này là từ bài đăng của một VIP Trung Quốc sau khi Kwon Ji Yong phát biểu. Ở tiêu đề bài đăng, ID “phải tung phần hồng Couple G&C mới là vương đạo” liên tục dùng mấy cái dấu chấm than, “Chuyện này tuyệt đối không phải trùng hợp!!!!!!”, do đó có thể thấy được cô gái này kích động hưng phấn đến mức nào.

Trong bài viết, cô ấy kể lại sự tình đã trải qua. Em gái này học ở ban dự bị xuất ngoại trong một trường học dạy tiếng Anh, sau khi bộ du ký [Steps n Ever s TOP] của CC xuất bản, giáo sư nước ngoài dạy tiếng Anh chuyên ngành đề cử bộ sách nguyên bản này cho toàn bộ ban, khiến cho đại bộ phận học sinh nhanh chóng trở thành fan của CC.

Lần tiểu thuyết mới xuất bản này, hầu như học sinh nào của ban cũng đều đặt hàng quyển sách này trên mạng. Sau khi bắt đầu đọc quyển sách này, bọn họ nhất trí cảm thấy tốc độ vừa tra từ điển vừa đọc thật sự quá chậm, đọc căn bản không có cảm giác thích thú, trải qua một cuộc thảo luận, trong ban tập hợp những bạn có hứng thú sau giờ học đến để phân công dịch cả bản tiểu thuyết.

Lúc đang tiến hành phân công, cả tiểu thuyết dài hai mươi sáu chương, tám trăm mười tám trang được phân chia đều đến các tổ nhỏ. Em gái chủ bài viết cảm thấy mấy con số này vô cùng quen mắt, nhưng vẫn không phát hiện vì sao lại có cảm giác quen thuộc như

vậy, cho đến khi bọn họ thảo luận tiêu đề [The dragon reborn] nên phiên dịch thành [Long chi lại lâm] hay là [Chân Long sống lại], cô ấy nghe thấy từ “Dragon, Dragon” không ngừng lặp lại xung quanh mình thì mới phản ứng.

Ngày mười tám tháng tám này đúng là sinh nhật thần tượng Kwon Ji Yong của cô. Trước đó không lâu, nhóm VIP Trung Quốc còn tại viết một thiệp mừng sinh nhật hai mươi sáu tuổi vui vẻ cho hân.

Chuyện này vốn cũng có thể là trùng hợp, nhưng khi liên tưởng đến tên trang sách “Happy birthday” và cái tên CC, cô bị phát hiện của chính mình kích thích đến mức tay phát run. Sau khi cô ấy dùng giọng nói run rẩy đem sự phát hiện này chia sẻ cho những VIP khác trong ban, mấy cô này căn bản không còn tâm tình nghe giảng bài, đều vụng trộm lên mạng tìm kiếm những dấu vết có thể xác minh chuyện này.

Mà em gái chủ bài viết còn thừa dịp giờ tự học viết bài đăng này, gửi bài đi phát động các nhóm VIP cùng nhau sưu tầm manh mối và khả năng.

Một cục đá ném xuống nước tạo thành ngàn vòng sóng. Nội dung bài đăng này trong vòng một ngày từ trong nhóm VIP Trung Quốc nhanh chóng lan tràn ra toàn thế giới.

Vô số nhóm VIP bị tin tức trong bài viết oanh tạc đến trợn mắt há hốc mồm, sau khi hoàn hồn thì phản ứng đầu tiên là lên mạng khai báo ra căn cứ chính xác chứng minh tác giả hiện tượng CC chính là người viết nhạc bằng thơ C.

Nghị lực cùng kiên nhẫn của fan rất lớn, các căn cứ minh xác lục tục bị tuyên bố trên mạng, sau đó các nhóm fan trên thế giới tập hợp lại chỉ để phiên dịch quyển sách này thành tiếng nước của mình.

– Topic!! Đây là thông tin trên trang mạng của CC! Bộ tiểu thuyết này tuy rằng phát hành vào ngày mười tám tháng chín, nhưng tuyên bố ngày phát hành đầu tiên là ngày mười tám tháng tám!!!

– Topic!! Đây là đồng hồ CC đã mang ở chương trình phỏng vấn của Ellen! Đây là ảnh chụp GD ở sân bay! Đồng hồ trên tay hai người giống nhau như đúc! Hơn nữa CC thừa nhận đồng hồ này là do bạn tốt đưa!!!

– Topic!! Đây là lúc GD hát bài [Crooked] trên Inkigayo vào ngày mười lăm tháng chín, cái khăn quấn trên tay giống y như khăn quấn cổ tay trên túi vải buồm trong ảnh chụp của CC ở [Steps n Everest TOP-east asia]! Lúc ấy tôi còn cảm thán mắt thương thức của nam thần và nữ thần của tôi thật giống nhau!!! Tôi đúng là ngu như heo!!!

– Topic!! Đây là ảnh chụp trên Twitter! Quần áo GD mặc bên trong tuyệt đối chính là quần áo trên bìa sách mới của CC!!!

– Topic!! Có vài câu miêu tả bề ngoài của Chris trong [The dragon reborn], tuy rằng CC không miêu tả quá chi tiết bộ dáng của Chris, nhưng mà tóc màu bạc vàng, khóe mắt kẻ đen, còn cả phong cách mặc quần áo đó vô cùng ăn khớp với tạo hình Album lần này của GD!!!

– Topic!! Mọi người đều biết, CC sẽ đổi mới trạng thái hoặc tuyên bố tin tức trên trang mạng cá nhân của mình! Nhưng mà bây giờ tôi mới phát hiện, CC cô ấy có tài khoản Twitter!!! Chẳng qua tên dùng là Cecilia Daimler!!! Lúc xem chương trình của Jimmy, nhớ rõ CC có lộ ra tên của cô ấy là Celia, hôm nay thử lục lại trên Twitter thì thấy xuất hiện tài khoản Cecilia Daimler, vốn là ngay cả một phần vạn hi vọng cũng không ôm, bởi vì cho tới bây giờ tôi cũng không nghe nói CC có Twitter, không ngờ kết quả lại...!!! Trong trang đó

chỉ để một bức ảnh nền giống như ảnh nền của GD, đều dùng cupcake xếp thành hai chữ “CC” và “GD”! Tạo hình bánh ngọt giống nhau! Thời gian post chỉ cách nhau 5 phút!!!

Nếu nói mấy câu nói trước đều có khả năng là trùng hợp thì cái chứng có cuối cùng bị khơi ra này có thể nói là bằng chứng mang tính kết luận.

Nhóm VIP có nhân số khổng lồ, lực lượng hùng mạnh sau khi phát hiện CC có khả năng chính là C, chỉ dùng không đến hai ngày lập tức chứng minh được chân tướng.

Trong hai ngày này, số lượng fan vào trang mạng của YG để chứng thực xem chút nữa làm tê liệt luôn trang web. Bộ phận quan hệ xã hội của YG cũng nhận được vô số điện thoại của giới truyền thông nghe tin tức mà đến.

Cho dù là Kwon Ji Yong hay YG cũng chưa từng nghĩ đến nhóm fan có thể phát hiện một thân phận khác của Yoon Cheon Seo nhanh như vậy. Tuy rằng Kwon Ji Yong vốn đang tính sẽ dần dần lộ ra thân phận của cô bằng việc để cho cô lên sân khấu với mình, nhưng không nghĩ đến cộng đồng fan của CC và C lại có thể liên hệ hai người nhanh như vậy.

Lúc Yoon Cheon Seo nhìn thấy nhóm người yêu sách hỏi cô rốt cuộc có phải “người viết nhạc bằng thơ” C hay không, cô mới biết được chuyện này. Tuy rằng nghi hoặc làm sao bọn họ có thể phát hiện, nhưng mà cô cũng không để ý, từ ban đầu khi YG bảo cô giấu diếm thân phận cô thật ra đã cảm thấy không sao cả. Sau khi trả lời hai vấn đề của độc giả xong, Yoon Cheon Seo đã tích lũy kinh nghiệm du kích trong thời gian này lập tức lui quân trước khi bị nhóm người yêu sách bao vây.

Bên YG không thanh minh gì, chỉ là sau khi được Yoon Cheon Seo đồng ý, trên trang mạng đổi mới tư liệu của Yoon Cheon Seo, ảnh chụp vốn chỉ có nền đen với chữ C màu hồng đổi thành chữ ký CC mà Yoon Cheon Seo tự tay viết.

Ở trên mạng lập tức có mấy người yêu sách của Yoon Cheon Seo post hình ảnh chữ ký của CC ở ngày hội ký tên sách năm nay để đối chiếu, chứng minh đây là chữ ký của cùng một người.

Ngoại trừ nhóm VIP và fan của C, phản ứng lớn nhất chính là giới truyền thông tin tức của Hàn Quốc. Tác giả CC hiện tượng của nước Mỹ, là tác giả thiên tài có tổng số lượng phát hành ở hơn hai mươi mấy quốc gia đã vượt qua hai trăm ngàn đầu sách, khi sách mới phát hành lập tức chiếm cứ vị trí sách bán chạy số một New York trong một tuần liền, người này vậy mà có thể là người Hàn Quốc! Tin tức quan trọng này ở Hàn Quốc nhất thời trên trời dưới đất chỗ nào cũng xuất hiện, trong các chương trình, trang web, báo chí mà luôn luôn thích khuyếch đại thành tựu của người Hàn Quốc, bắt đầu điên cuồng tiến hành truy đuổi CC.

Vốn lượng tiêu thụ bộ sách [Steps n Ever s TOP] ở Hàn Quốc vẫn không nóng không lạnh, các hiệu sách bây giờ đã không còn nhiều hàng tồn kho, vốn còn đang do dự có nên tiếp tục đặt hàng nhà xuất bản hay không, sau khi tin tức này tuôn ra, hàng tồn kho lập tức bán sạch tron trong vòng nửa ngày, vậy mà vẫn còn lượng lớn người dân đến hỏi bộ du ký này. Các hiệu sách mau chóng gửi đơn đặt hàng cho nhà xuất bản, nhà xuất bản không thể không khẩn cấp sử dụng đồng thời nhiều nhà in ấn để in thêm, thỏa mãn nhu cầu đặt hàng khắp nơi trên cả nước.

Ngày phát hành bản tiếng Hàn quyển sách mới [The dragon reborn] của Yoon Cheon Seo vẫn chưa thỏa thuận xong. Vốn còn đang tốt đẹp, Hàn Quốc bên này tự dưng lại khơi ra vấn đề cãi cộ

với đại lý nhà xuất bản, bây giờ thì gấp đến độ không thể chờ, mỗi ngày đều thúc giục mau mau ký hợp đồng, chỉ sợ có nhà xuất bản khác đi ra chặn một chân.

Bên Mĩ vốn không gấp, bây giờ lại càng không sốt ruột. Trước mắt đã có năm nhà xuất bản Hàn Quốc liên hệ với bọn họ, bọn họ chờ đủ mười nhà xuất bản sẽ tổ chức cạnh tranh để đàm phán, ai có điều kiện tối ưu thì sẽ ký hợp đồng cùng người đó.

Mặc cho phản ứng của thế giới bên ngoài nhiệt liệt sôi trào cỡ nào, YG ngoại trừ đổi mới tư liệu của C ở trên mạng thì không làm ra hành động giải thích gì. Mấy ngày nay Kwon Ji Yong thực hiện xong chương trình và hoạt động, lập tức lui lại dưới sự hộ tống của người đại diện và nhân viên công tác, không nhận bất cứ phỏng vấn nào của truyền thông.

Hôm nay thừa dịp buổi chiều không có hoạt động, Kwon Ji Yong đến phòng làm việc của Yoon Cheon Seo để nói cho cô ý tưởng lúc lên sân khấu của mình.

Bắt đầu từ lần đầu tiên đứng trong bảng xếp hạng của Inkigayo vào ngày tám tháng chín, Kwon Ji Yong đã đạt được bốn chiến thắng liên tiếp. Ngày sáu tháng mười này trên Inkigayo, hai bài hát [God Father] và [William Castle] của hấn cùng nhau lên bảng. Đây là lần đầu tiên hai người hợp tác diễn liveshow, Kwon Ji Yong hi vọng Yoon Cheon Seo có thể đứng cùng hấn trên sân khấu, nhận sự hoan hô và thét chói tai của fan.

Yoon Cheon Seo đối với sự an bài của hấn không có ý kiến gì, sáng khoái đáp ứng. Hai người lại đến phòng làm việc của chị Ji Eun, mặc thử trang phục biểu diễn trên sân khấu lần này.

Hai bộ quần áo của Yoon Cheon Seo đều do Kwon Ji Yong tự mình chọn. Một bộ là váy liền áo màu trắng Mcqueen chất liệu sa

tanh, trên tầng váy ngoài cùng thêu viền màu đen quần quanh là hoa nhỏ, che kín hơn nửa làn váy. Một bộ còn lại là váy lễ phục thuần đen Chloé, chiều dài váy chưa đến đầu gối, đường cắt tinh tế, chỗ cánh tay dùng sa mỏng nửa trong suốt, bày ra hiệu quả xuyên thấu.

Trong hai bộ quần áo này, Kwon Ji Yong vẫn đắn đo không biết nên lựa chọn bộ nào cho tốt, cuối cùng để cho Yoon Cheon Seo đều thử mặc một lần, xem qua hiệu quả rồi mới quyết định.

Cái Yoon Cheon Seo thử trước là váy Mcqueen, sau khi thay xong quần áo trong gian thử đồ, cô vừa đẩy cửa đi ra lập tức khiến Kwon Ji Yong và chị Ji Eun kinh ngạc.

Tóc dài tự nhiên hơi rối tung xõa ra trên bả vai, ánh mắt hơi lạnh lùng, biểu tình tự nhiên hấp dẫn, còn có tự tin ẩn trong mỗi cái giro tay nhắc chân, nếu chụp được hoàn toàn có thể lên trang bìa một tạp chí.

Sau khi Kwon Ji Yong và chị Ji Eun hoàn hồn lại, đều không hẹn mà cùng lấy ra điện thoại di động, “Đứng im ở kia đừng nhúc nhích!” Kwon Ji Yong chỉ hướng đối diện bọn họ rồi nói với Yoon Cheon Seo.

Yoon Cheon Seo nghĩ hẳn muốn chụp ảnh để kiểm tra hiệu quả mặc, ngoan ngoãn dừng lại, đứng ở đó mặc hẳn thay đổi đủ góc độ.

Vốn chị Ji Eun hô to: “Chính là bộ này!” Kết quả, Kwon Ji Yong xuất phát từ tư tâm, vẫn để cho Yoon Cheon Seo đi thay bộ váy lễ phục kia.

Lần này sau khi Yoon Cheon Seo đi ra, tự giác đứng tại chỗ, phối hợp với yêu cầu chụp ảnh của Kwon Ji Yong.

“Cheon Seo, xoay người sang chỗ khác, sau đó quay đầu, cho anh một ánh mắt sắc bén đi.” Sau khi Kwon Ji Yong chụp xong mặt sau rồi lại muốn thêm cả biểu cảm.

“.....” Yoon Cheon Seo xoa xoa mái tóc bởi vì thay quần áo mà càng thêm rối tung, khó xử hỏi: “Em cũng không phải người mẫu, làm sao bày ra ánh mắt sắc bén chứ! Anh muốn em làm như thế nào?”

Không đợi Kwon Ji Yong truyền thụ kinh nghiệm chụp ảnh, chị Ji Eun đứng ngay bên cạnh nói: “Em hãy biểu hiện ra bộ dáng bình thường khi nhìn thấy người xa lạ là được, không cần cố ý làm biểu tình gì đâu.”

Sau khi Kwon Ji Yong nghe xong giọng ngón tay cái với chị Ji Eun, tỏ vẻ đồng ý.

Bộ lễ phục này mặc trên người Yoon Cheon Seo, xứng với biểu tình và ánh mắt đậm đặc của cô, để lộ ra một loại khí chất thần bí và nguy hiểm. Kwon Ji Yong nhìn ảnh chụp rất đẹp nói với chị Ji Eun: “Chị, chị xem mấy bức ảnh này đi. Nếu đổi một bối cảnh chụp ảnh khác, hoàn toàn có thể thay đổi được style mới!”

“Ừ! Chị cũng cảm thấy như vậy! Bây giờ chị lại không biết nên chọn một bộ quần áo thế nào, còn em thì sao?” Sau khi chị Ji Eun tỏ vẻ đồng ý, rồi rầm hỏi Kwon Ji Yong.

“Em cũng vậy.....” Kwon Ji Yong buồn rầu xoa xoa tóc, “Rốt cuộc phải chọn một bộ thế nào đây?! Bỏ bộ nào cũng đều cảm thấy đáng tiếc! A ~~ làm sao bây giờ?!”

Sự buồn rầu này trong vòng 10 phút đã bị Yoon Cheon Seo giải quyết, bởi vì, kiểu dáng của hai bộ quần áo này chưa có kiểu nào cô từng mặc.....

Kwon Ji Yong còn đang rối rắm nghĩ phải phối hợp giày ống thấp cao gót cho Yoon Cheon Seo, nhìn xem hiệu quả chỉnh thể. Hắn ngồi xổm xuống, sau khi giúp Yoon Cheon Seo cởi ra quần áo đã thay lập tức cởi giày bệt vải bạt của cô, nắm mắt cá chân thay một đôi giày ống thấp màu đen cho cô.

Sau đó, Yoon Cheon Seo vừa mới đi thử hai bước, chân trái lập tức lắc lư! Kwon Ji Yong nhanh chóng ôm cô ngồi trên ghế xong, bỏ giày ống thấp ra, kiểm tra một chút mắt cá chân của cô. May mắn vừa rồi lực chú ý của Kwon Ji Yong luôn luôn ở trên người cô, ở bên cạnh lạnh tay lẹ mắt giúp đỡ cô một phen, thế này mới không xảy ra chuyện gì nghiêm trọng.

Bởi vì hai bộ quần áo này đều phải phối hợp với giày cao gót, cho nên Kwon Ji Yong rất cực không cần buồn rầu nên chọn như thế nào.

Yoon Cheon Seo từ trước đến giờ chưa mang qua giày cao gót lần nào, cô không dự đoán được căn bản mình mang không được, khiến Kwon Ji Yong mất công chuẩn bị.

“Anh, nếu không thì để tụi em chuẩn bị trang phục đi.”

“Tụi em làm? Nhưng quần áo của em phải là một kiểu với quần áo của anh mới được.” Kwon Ji Yong ngồi bên cạnh Yoon Cheon Seo, đem chân của cô gác lên đùi của mình, vừa giúp cô mang lại giày thể thao, vừa trả lời.

Yoon Cheon Seo lắc lắc chân trái đã được thắt cẩn thận một cái nơ con bướm, nhìn hắn nói: “Vậy thì đúng lúc bên kia còn có một bộ quần áo định may cho anh vừa mới đưa đến mấy ngày hôm trước, còn tưởng rằng anh không dùng được nên không đưa cho anh, lần này vừa vặn có thể dùng đến.”

Chương 46: Biểu diễn trên sân khấu

Nghe được lời nói của Yoon Cheon Seo, chị Ji Eun đã bắt đầu che ngực, đứa nhỏ này từ khi nào đã bắt đầu làm trang phục cho Kwon Ji Yong?

“Từ khi nào vậy?” Kwon Ji Yong cũng dùng vẻ mặt nghi hoặc hỏi.

“Anh không nhớ rõ sao?” Hai chân Yoon Cheon Seo nhẹ nhàng đụng vào nhau, giày va chạm phát ra âm thanh, hai cái nơ con bướm được thắt hoàn hảo hơi hơi lúc lắc theo tiết tấu.

Lực chú ý hiện giờ của Kwon Ji Yong đều bị hai cái đùi lộ ra bên ngoài của cô hấp dẫn. Trên cơ bản bình thường không thấy được Yoon Cheon Seo mặc váy, nhưng nhìn bộ dáng lúc mặc quần áo của cô thì có thể thấy được hình dạng đôi chân xinh đẹp bao nhiêu, bây giờ vừa thấy, còn dự người phạm tội hơn so với trong tưởng tượng của hắn.

“Em có thấy lạnh hay không?” Kwon Ji Yong sắp không khống chế được ý nghĩ muốn sờ tay lên phía trước, đành phải mau chóng dời đi lực chú ý của mình, “Chị Ji Eun, lấy dùm em cái áo khoác lớn họa tiết ô vuông mặc hai ngày trước với.”

Chị Ji Eun cho hắn một cái ánh mắt “Cái gì chị cũng biết”, cười đi đến giá áo lục ra một cái áp khoác ô vuông đầy ngày đó Kwon Ji Yong mặc khi quay Infinity Challenge, đưa cho hắn.

Dưới ánh mắt trêu chọc của cô ấy, Kwon Ji Yong ngượng ngùng hé miệng cười cười, đem áo trùm lên trên đùi Yoon Cheon Seo, lúc này mới tiếp tục chủ đề vừa rồi: “Em nói qua với anh lúc nào?”

Yoon Cheon Seo đã có thói quen thấy hấn vô cùng để ý tình huống giữ ấm của mình, cũng không nghĩ nhiều, chỉ chầm chọc nói: “Anh, trí nhớ của anh sao lại kém như vậy? Lần trước lúc em quay mv cho anh, không phải đã nói định để anh mặc quần áo may theo yêu cầu của Norton & Sons để quay phần mở đầu MV [William Castle] sao? Bọn họ không đồng ý đẩy nhanh tốc độ, em chỉ có thể ngồi thảo luận với PG để định ra kiểu dáng, để bọn họ dựa theo thời gian bình thường mà hoàn thành, mấy ngày hôm trước vừa mới nhận được.”

“Norton & Sons.....Patrick Grant.....Một năm chỉ làm ba trăm bộ đặt trước.....” Chị Ji Eun cảm thấy bản thân mỗi lần đối mặt với tác phẩm của Yoon Cheon Seo đều phải chịu kích thích thâm hậu.

Đào mắt đã tới ngày sáu tháng mười, Kwon Ji Yong biểu diễn liveshow trên Inkigayo.

Khúc nhạc dạo của [William Castle] vang lên, theo tiếng vó ngựa từ xa đến gần, sân khấu đang tối đen bỗng có ánh sáng mong manh của ánh đèn, trên màn hình chiếu hình ảnh rừng rậm rậm rạp âm trầm cùng lâu đài cổ chiếu mờ trong đó.

Ngay khi Kwon Ji Yong hát câu đầu tiên, một ngọn đèn rơi vào trên người của hấn. Chờ đến khi nhóm fan dưới đài thấy rõ tạo hình của hấn, tất cả đều kích động hét ầm lên.

Kwon Ji Yong bên ngoài mặc một chiếc áo khoác bằng nhung màu xanh ánh bạc, không có trang sức gì thêm, hoàn toàn dựa vào bề mặt vải tinh xảo quý giá, những đường cắt may sạch sẽ lưu loát, tay nghề thủ công tinh tế điêu luyện, thành công phô bày khí chất quý tộc Anh quốc cổ xưa, cùng với phong cách trang phục tạo cảm giác cường tráng của nước Đức.

Bên trong áo khoác, Kwon Ji Yong mặc một bộ quần áo thuần trắng suôn thẳng, nút thắt trên cùng được may cẩn thận tỉ mỉ ngay dưới hầu kết, xây dựng một loại cảm giác thiết huyết mạnh bạo. Bên ngoài quần áo trong, là một bộ giáp thuần đen, khó thấy được nhất chính là, trên áo giáp dùng những sợi tơ vàng rất nhỏ thêu thành một đóa hoa Mạn Đà La, hòa hợp cùng quần bò màu đen bó sát người có những sợi tơ màu vàng quấn quanh.

Kwon Ji Yong mặc một thân trang phục này, trong tay cầm roi ngựa màu đen, vừa tao nhã lại kiêu ngạo ngồi trên một tấm bia đá bị phá hủy không đầy đủ, dựa lưng vào một giá chữ thập màu bạc ở phía sau.

Phối hợp với trang phục hôm nay, Kwon Ji Yong kẻ mắt đen thẫm, tóc màu bạc vàng chĩa về phía trước lại hơi hơi ép lại ở phía sau, anh tuấn, nguy hiểm lại có mị lực khôn cùng.

Đám người yêu nhạc liên tục hét chói tai theo màn biểu diễn của hắn, nhất là lúc Kwon Ji Yong theo nhóm nhảy phụ họa đi đến bên cạnh sân khấu, nhóm VIP đều kêu đến mức sắp phá tung cổ họng.

Đợi đến khi [William Castle] chấm dứt, Kwon Ji Yong vừa đưa lưng về phía người xem đi đến chỗ sâu trong sân khấu, vừa bỏ đi áo khoác ngoài, vẫy tay với phía bên phải khán đài, không đợi áo khoác rơi xuống đất, đèn sân khấu vụt tắt trong tiếng thét chói tai của người hâm mộ, khôi phục bóng đêm.

Hai mươi giây sau, trên màn hình phía sau khán đài xuất hiện một đám sương mù, nhạc dạo của [God Father] vang lên. Bối cảnh trên sân khấu đổi thành phong cách phục cổ của Châu Âu thế kỷ mười lăm, ánh đèn cũng điều chỉnh cho mờ nhạt đi.

Thì ra tấm bia đá cũ nát trước giá chữ thập đổi thành vương tọa khắc hoa phong cách Baroque xa xỉ. Kwon Ji Yong ngồi phía trên, gio

ống tay áo trong tiếng nhạc đang chậm rãi nổi lên, cho đến khi phía dưới khuỷu tay lộ ra cái khăn quấn cổ tay thêu hoa Mạn Đà La trên tơ lụa màu đen.

Theo sự biến hóa của ca khúc, biểu tình của Kwon Ji Yong từ tao nhã thần bí vừa rồi chuyển thành lạnh lùng cường hãn. Lúc hát câu “Xuyên qua viên đạn, liền mang đi độ ấm”, Kwon Ji Yong theo nhạc dạo rời khỏi vương tọa, vừa cúi xuống khăn trên cổ tay trái, giá chữ thập màu trắng bạc bắt đầu chuyển động chậm rãi, có thể nhìn thấy giá chữ thập sau lưng mơ hồ có người đứng ở đó, không đợi người hâm mộ thấy rõ ràng, tất cả những đèn sân khấu hiện có vụt một cái đồng loạt sáng lên, chiếu khán đài sáng như ban ngày, đám người hâm mộ vừa thích ứng với ánh sáng âm u lúc nãy, đột nhiên bị chiếu sáng trung, đôi mắt phải nheo lại một hồi lâu mới thích ứng trở lại.

Trên giá chữ thập, Yoon Cheon Seo mặc trang phục cổ gồm áo trong thuần trắng rộng thùng thình cùng quần bò màu đen bó sát người, phối hợp giày ủng cao màu đồng cơ bản của RL, trọn bộ trang phục có phong cách tương tự với thiết kế của Kwon Ji Yong, chẳng qua ở mấy chi tiết càng thêm trung tính hóa.

Hai tay của cô bị roi ngựa mà Kwon Ji Yong nắm trong tay lúc biểu diễn [William Castle] vừa rồi trói buộc trên giá chữ thập, trên ống tay áo kéo dài đến tận khuỷu tay và trên vạt áo đều có vết máu loang lổ, mà khăn cổ tay Kwon Ji Yong vừa cúi xuống lúc nãy đang buộc trên đầu che khuất ánh mắt của cô, lộ ra đôi môi tái nhợt cùng biểu tình lạnh lùng vô vị.

Khi vừa mới bắt đầu người hâm mộ còn nghi hoặc đây là luyện tập sinh nào của YG, làm sao có thể có được loại khí chất vừa lạnh lùng vừa xinh đẹp này. Đột nhiên trong một đám fan của C truyền ra một tiếng thét chói tai biểu lộ cảm xúc không dám tin: “C!!! Oh My God!!! Đó là CC!!! CC!!!”

Đàn fan này đều là fan cuồng của Yoon Cheon Seo, hôm nay tới là để nghe ca khúc C viết. Từ sau khi lộ ra chuyện C chính là tác giả CC, các cô lại nhảy sang chương trình có Yoon Cheon Seo, đi tuyên truyền số lượng ảnh chụp không nhiều lắm của nhóm người yêu sách chụp được trong ngày hội ký tên. Nữ sinh vừa phát ra tiếng thét chói tai kia đã phóng to ảnh chụp lúc CC đi tuyên truyền áp phích, dán trên tường phía trước bàn học, cho dù khi lên mạng hay khi giả đồ học cũng có thể vừa ngẩng đầu là nhìn thấy.

Tuy rằng trên sân khấu Yoon Cheon Seo bị che khuất đôi mắt, tóc cũng cắt ngắn, nhưng khuôn mặt cùng biểu tình lạnh lùng đó vẫn khiến cho cô ấy nhận ra thần tượng CC của mình rất nhanh.

Được một tiếng thét chói tai này nhắc nhở, nhóm fan cũng nhận ra Yoon Cheon Seo rất nhanh. Dù sao chuyện “C và CC là cùng một người” chính là đề tài nói chuyện gần nhất của các cô, tất cả những người có được ảnh chụp của CC đều bị các cô bóc ra từng cái. Mà trong đó “tung phần hồng cho couple G&C” lại tận sức tìm kiếm dấu vết chứng minh hai người là một đôi.

Nhóm fan dưới đài đã không còn biết nên biểu hiện chấn kinh và kích động của mình như thế nào rồi, có người trực tiếp che miệng khóc ra. Sau lúc ban đầu mừng như điên, có fan phản ứng lại bắt đầu lấy di động ra tuyên bố tin tức này trên mạng, sau đó nhanh chóng lan tràn trong cộng đồng VIP toàn cầu, “CC xuất hiện trên sân khấu của GD, hai người cùng nhau biểu diễn [God Father]!!!”

Cho dù fan dưới đài rối loạn thế nào đi nữa, màn biểu diễn trên đài vẫn tiếp tục tiến hành một cách phấn khích. Khi tiếng nhạc kịch Italy vang lên, sương mù chậm rãi vây quanh Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo bên trong sân khấu, thân ảnh như ẩn như hiện.

Sau khi sương mù che lấp xong, Kwon Ji Yong đi tới trước mặt Yoon Cheon Seo, tắt đi micro bên miệng, tháo ống nghe bên tai xuống, tiến đến bên tai cô nói rõ ràng rành mạch: “I love you, my dear lord.” Tuy rằng Yoon Cheon Seo đã hiểu được tâm ý của hắn từ sớm, Kwon Ji Yong vẫn muốn thẳng thắn nói ra với cô, cũng như việc hắn muốn nghe được sự đáp lại minh xác của cô.

Yoon Cheon Seo cũng cúi đầu ghé đến bên tai của hắn, trịnh trọng thề: “I love you, to the lord.”

Kwon Ji Yong nghe được lời thổ lộ mà hắn ước mơ tha thiết, khóe miệng hiện lên nụ cười xinh đẹp, tiếp tục nói: “If you betrayed our oath, I will crucify you on the cross, burn you, and die with you. Never forget that.”

Yoon Cheon Seo cười trả cho hắn hai chữ: “My honor.”

Nhóm người hâm mộ chỉ có thể nhìn thấy mờ hồ hai người giống như đang nói chuyện với nhau qua màn sương mù, cũng không biết có phải là màn biểu diễn sắp đặt hay không, chỉ có thể càng thêm điên cuồng mà la lên tên của hai người.

Đợi đến khi nhạc kịch Italy chấm dứt, Kwon Ji Yong từ trong màn sương mù đi ra, tiếp tục biểu diễn ca khúc, sương mù phía sau cũng bắt đầu thông thả tan đi. Đến khúc kết thúc, lúc hát lên câu thứ hai từ dưới đếm lên “Chạy qua hành lang dài của đại sảnh, giống như tang thương không nói nên lời”, khuôn mặt Yoon Cheon Seo một lần nữa hiện ra rõ ràng, khóe miệng của cô đột nhiên hơi hơi cong lên một chút, lộ ra một nụ cười mỉm như có như không, so sánh với biểu tình bảo trì lạnh lùng mới nãy càng có vẻ thần bí khó lường, đúng lúc này, không đợi cho fan thấy rõ biểu tình của cô, đèn sân khấu vụt một tiếng đồng thời tắt, chỉ còn lại có một ánh đèn u ám chiếu trên người Kwon Ji Yong, hắn một người cô độc ngồi trên

lưng ghế của vương tọa, chân dẫm lên chỗ ngồi, hát ra một câu cuối cùng: “Không có ồn ào náo động, chỉ có yên tĩnh phức tạp, ngạo mạn chậm rãi ngủ, bầu trời vừa tảng sáng.” Sau đó, ngọn đèn cuối cùng cũng tắt, sân khấu một lần nữa trở về với bóng tối.

Sau khi kết thúc màn biểu diễn, chuyện đầu tiên Kwon Ji Yong làm là “giải cứu” Yoon Cheon Seo bị treo trên giá chữ thập. Hắn nắm cả bả vai Yoon Cheon Seo bả vai đi đến hành lang phía sau sân khấu, sờ sờ tay cô, phát hiện có chút lạnh cả người, “Có phải hơi lạnh hay không?” Hắn vừa hỏi vừa tăng tốc đến cửa hành lang chỗ Kim Nam Kook chờ hai người bọn họ, nhận lấy áo khoác vừa nãy mình cởi ra trên sân khấu, phủ lên người Yoon Cheon Seo.

Trên đường trở về phòng nghỉ, ba người đụng phải rất nhiều nghệ sĩ chuyên nghiệp sau khi nghe được tin tức đã xuất hiện trên hành lang đang tò mò đánh giá Yoon Cheon Seo. Kwon Ji Yong đã tính đến điểm ấy từ sớm, căn bản không tháo xuống khăn che trên mắt Yoon Cheon Seo, cùng Kim Nam Kook một trái một phải hộ tống bên người cô, nhanh chóng chạy về phòng nghỉ.

Đợi đến khi Kwon Ji Yong trở lại sân khấu cùng nhóm ca sĩ được đề cử chờ MC công bố vị trí thứ nhất, tiếng hò hét của nhóm fan vẫn chưa ngừng lại, bọn họ không thể không đợi cho cảm xúc của nhóm fan ổn định xuống rồi mới công bố bài hát đoạt giải nhất.

Kì Inkigayo này, người đạt được vị trí thứ nhất không hề nghi ngờ là Kwon Ji Yong, đây cũng là lần thứ năm liên tục hắn đạt được vị trí thứ nhất của Inkigayo.

Sau cái ngày khí thế đó, Yoon Cheon Seo yên vị ngồi trên máy bay bay trở về nước Mỹ, cùng Tim chuẩn bị công việc tương quan trước khi phát hành trò chơi. Hoàn toàn không biết nhóm người yêu

ca nhạc bởi vì lần hai người cùng lên đài biểu diễn này mà lật tung trời.

Rating của kì tiết mục này, đoạn Kwon Ji Yong biểu diễn lấy được đoạn có rating cao nhất từ đầu năm đến nay, hơn nữa còn bỏ xa đoạn đứng vị trí thứ hai, cũng làm cho kì tiết mục này đạt rating trung bình cao nhất, dự tính nếu không có tình huống đặc thù sẽ bảo trì một loạt danh hiệu này đến khi kết thúc cả năm.

Khiến cho Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo không dự đoán được chính là, giày nam nữ RL mà hai người bọn họ mặc trên sân khấu lại có thể bị tranh mua bằng hết. Quần áo trên người hai người, cho dù nhóm fan lật tung trang phục xa xỉ trên toàn thế giới cũng không tìm ra được đó rốt cuộc là quần áo của hãng nào. Vẫn là Twitter của Kwon Ji Yong xác minh phỏng đoán của các cô, xác thực lại là tác phẩm của Yoon Cheon Seo, là thiết kế đặt may độc nhất vô nhị của phố Nievella. Có điều, giày cổ ngắn RL phong cách cổ mà Kwon Ji Yong mặc cùng với giày ủng cao màu đồng Yoon Cheon Seo mang vẫn bị nhóm fan bóc ra rất nhanh, khiến cho lượng tiêu thụ tăng vọt không nhỏ.

Nhóm fan nói quần áo nói giày nói biểu cảm nói kiểu tóc, mà đề tài các cô thảo luận nhiều nhất, thậm chí là đề tài truyền thông thảo luận nhiều nhất chính là Kwon Ji Yong rốt cuộc nói cái gì với Yoon Cheon Seo.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Bởi vì cảm thấy mấy câu nói đó dùng tiếng Anh biểu đạt cũng có cảm giác, hơn nữa nói bằng tiếng Trung thật sự rất buồn nôn, tôi viết không nổi..... Cho nên mới lựa chọn tiếng Anh..... Người nào không sợ nổi da gà có thể xem đoạn phía dưới.

Yong hyung: Anh yêu em, chủ nhân yêu dấu của anh.

Cheon Seo: Em yêu anh, xin thề trước mặt đế vương.

Yong hyung: Nếu em dám phản bội lời thề của chúng ta, anh sẽ đóng đinh em trên giá chữ thập, rồi cùng chết với em.

Cheon Seo: Đó là vinh hạnh của em.

Có phải thực buồn nôn hay không!!! Dù sao viết bằng tiếng Anh sẽ không có loại cảm giác này, ngược lại cảm thấy rất có cảm xúc.....

Độc giả thân ái chắc biết vì sao tôi lại đặt buổi biểu diễn tại kì này, trong kì này ở hiện thực vị trí số một không phải Yong hyung, cho nên tuy rằng thời gian có chút gấp rút, vẫn đặt buổi biểu diễn ở kì này, tiếp tục để Yong hyung đứng đầu ~

Chương 47: Trở về nước Mỹ

Các loại YY tung phần hồng cho couple, vô số đoạn phỏng đoán phần hồng buồn nôn lan truyền giữa cộng đồng fan, thậm chí còn nổi lên tin đồn bỏ phiếu để sắp xếp ra mười câu nói nghe có vẻ đáng tin nhất, mức độ cạnh tranh kịch liệt mười phần.

Mọi người ở YG cũng có tinh thần bát quái y như vậy, dưới tình huống không chiếm được câu trả lời ở chỗ của Kwon Ji Yong, cũng gia nhập đội ngũ bỏ phiếu. Rồi cầm các loại phỏng đoán hoặc các đoạn đối thoại cực kỳ buồn nôn tìm Kwon Ji Yong để xác nhận, đương nhiên, đa số là vì muốn trêu ghẹo hắn.

Cũng có những thành phần, ví dụ như bạn học Seung Ri e sợ thiên hạ không loạn, đi thay đổi ID rồi lén lút viết vài đoạn phỏng đoán đầy phần hồng, tham dự cuộc bình chọn. Thậm chí có một đoạn còn chen vào được một trong mười vị trí đứng đầu, khiến hắn có một loại khoái cảm nhin không được mà muốn cười to.

Nhưng mà vào lúc này đây, các nhóm VIP và fan của CC đều không lên trang mạng riêng và Twitter của Kwon Ji Yong thỉnh cầu công khai nội dung đối thoại của hai người, dùng lời nói của các cô mà nói thì chính là: “Đó là việc riêng tư của vợ chồng son người ta, cái gì không hợp lẽ thì chớ nghe ~ chúng ta tự mình YY là đủ rồi!”

Nhóm fan khó có lúc khắc chế được lòng hiếu kỳ, nhưng những người khác không nhất định cũng có thể như vậy.

Ngày 9 tháng 10, lúc Jung Hyung Don đến YG thu hình Infinity Challenge cùng với Kwon Ji Yong, câu đầu tiên khi thấy Kwon Ji Yong chính là: “Rốt cuộc em và CC nói cái gì thế?”

Kwon Ji Yong bị vấn đề mà hấn vừa đến đã đường đột hỏi làm tức cười, hấn vừa cười ngồi xuống sofa đối diện Jung Hyung Don, vừa hỏi ngược lại: “Anh hỏi cái này để làm gì? Ghen tị à?”

Jung Hyung Don da mặt dày thừa nhận một cách rõ ràng: “Ừ, anh mà ghen tị!”

Kwon Ji Yong gặp cơ hội thuận lợi để dẫn dắt chuyển đề tài, phối hợp hỏi: “Ghen tị với em hay là ghen tị với CC?”

“Ghen tị với cả hai đứa!” Jung Hyung Don trừng mắt, biểu tình không thể bàn luận được, “Oa! Sân khấu ngày đó thật sự là rất đẹp! Lúc anh xem tin tức cũng sợ ngây người! Cách biểu diễn kia ~ trang phục kia ~ còn nữa, em lại dám cột thần tượng của anh vào giá chữ thập!” Nói xong từ cuối cùng trong câu, ngữ khí của Jung Hyung Don giả bộ bất mãn.

Kwon Ji Yong bị hấn nói thì cười đắc ý lại mang chút ngượng ngùng, Jung Hyung Don nói chuyện vừa chuyển, tiếp tục nói: “Có điều, CC cô ấy rất có khí thế ~ nhất là lúc cười thần bí ở đoạn cuối cùng!” Jung Hyung Don nói xong, còn bắt chước nâng khóe miệng lên một chút, nhìn qua y như bị trúng gió, Kwon Ji Yong cười sảng sắc đấm tay xuống bàn .

“Sao vậy? Không giống sao?” Jung Hyung Don biết rõ còn cố hỏi, nhìn ống kính máy quay bắt chước lại một lần, lần này còn khoa trương hơn hồi nãy nữa. Kwon Ji Yong vừa mới ngẩng đầu lại bị hấn làm cho buồn cười nằm úp sấp xuống.

Hoàn thành nhiệm vụ chọc cười, thân hình Jung Hyung Don ngã về phía trước, thương lượng với Kwon Ji Yong: “Hiện giờ CC có ở đây không? Có thể để anh gặp lại cô ấy không? Bây giờ nhớ đến lần gặp trước anh cứ như thằng ngốc nói không ra lời, vừa nghĩ lại đã

muốn chết cho xong! Em cho anh thêm một cơ hội nữa đi? Được không?”

Kwon Ji Yong xoa xoa hai má cười đến phát đau, trả lời: “Hiện tại cô ấy không ở đây, ngày hôm kia đã về Mĩ rồi.”

“Về Mĩ làm cái gì? Trước khi đến đây ngay cả phải nói như thế nào anh cũng đã chuẩn bị kĩ rồi! Còn muốn chụp ảnh chung với cô ấy nữa!” Jung Hyung Don vừa nghe CC không ở đây, bất mãn oán giận nói.

“Trò chơi làm theo tiểu thuyết cô ấy viết sắp phát hành rồi, có một số việc cần cô ấy trở về xử lý.” Kwon Ji Yong đẩy kính râm trên mặt, giải thích.

“Tiểu thuyết? [The dragon reborn]? Quyển tiểu thuyết viết cho em kia á?” Jung Hyung Don truy hỏi.

Kwon Ji Yong bị trình độ tiếng Anh vô cùng thâm của hắn kích thích đến phụt cười ra tiếng, cố nén trả lời: “Chính là quyển đó, nhưng nó không phải viết cho em.”

“Tại sao lại không phải?! Trên tin tức người ta đều nói, hai mươi sáu chương, tám trăm mười tám trang, trên trang tên sách viết dòng chữ chúc mừng sinh nhật, không phải viết cho em thì viết cho ai? Toàn Đại Hàn dân quốc đều biết, em đừng có chống chế! Nói thật đi, hai đứa hẹn hò với nhau rồi đúng không?!”

Kwon Ji Yong rõ ràng sắp chống đỡ không được, hắn dùng mu bàn tay che miệng nở nụ cười trong chốc lát, mới giải thích: “Cô ấy đem quyển sách này làm quà sinh nhật cho em, nhưng nó không phải viết riêng cho em, cô ấy đã bắt đầu sáng tác từ sớm rồi.” Không trả lời vấn đề thứ hai, Kwon Ji Yong tiếp tục nói sang chuyện khác, “Lần này cô ấy về Mĩ phải đi chụp ảnh tuyên truyền cho trò chơi. Ca

khúc chủ đề của trò chơi là do em sáng tác, vốn là em nên cùng đi Mỹ với cô ấy để quay MV, nhưng bởi vì phải quay chương trình với anh nên không đi.”

“Nói dối!”

“Thật mà ~”

Jung Hyung Don thỏa mãn lại không tin tiếp tục oán giận: “A ~ em lại như vậy rồi! Trước mặt máy quay lại bắt đầu trưng ra vẻ mặt Em nói thật!”

“Em nói thật mà anh.” Vẻ mặt Kwon Ji Yong nghiêm túc nhìn Jung Hyung Don, mừng thầm mình thành công lái sang chuyện khác.

“Vậy em nói đi, em thích anh hay là thích CC?” Jung Hyung Don dùng vẻ mặt “ngạo kiêu” [1] truy hỏi.

[1] ngạo kiêu: ngoài kiêu ngạo, trong âm áp.

“Em thích anh.” Kwon Ji Yong không chút do dự nói.

“Thật sự? Em nói thật sao?”

“Ừm, thật sự.”

“Vậy được rồi, bây giờ chúng ta đi lục ca?” Tiết mục quay đến đây, cảm thấy phần hồng đã đủ, Jung Hyung Don trở nên tốt hơn, vẻ mặt trở thành kiểu ‘phục tùng’ đi vào đề tài đến chủ đề hôm nay.

Ca khúc chủ đề mà lần này Kwon Ji Yong làm cho trò chơi, [Fantasy World], sau khi viết xong xuôi, Yoon Cheon Seo lập tức chộp lấy nó đưa cho Tim. Tim các thành viên trong các tổ khai thác nhỏ sau khi nghe xong đều cực kì vừa lòng, bởi vì tạm thời Kwon Ji

Yong thật sự không có thời gian thu MV, Tim đề nghị Yoon Cheon Seo chụp một bộ ảnh người thật kết hợp với cảnh tượng trò chơi để tuyên truyền.

Tác giả của tiểu thuyết nguyên tác tự mình rút đao quay chụp tuyên truyền chính là lần đầu tiên tuyên truyền, càng không cần bàn đến mức độ nổi tiếng chạm tay là bóng của Yoon Cheon Seo tại Mỹ hiện giờ.

Chờ sau khi Yoon Cheon Seo đến Mỹ, Tim đã tìm diễn viên thỏa đáng theo yêu cầu cô đưa ra. Diễn viên phù hợp với yêu cầu của Yoon Cheon Seo tuy rằng không phải rất nhiều, nhưng cũng không là số ít. Nhưng Tim không có thời gian phỏng vấn nguyên một đám người đó, chỉ có thể lựa chọn những diễn viên đã có tên tuổi, nhưng phải đọc qua nguyên tác rồi mới được. Thời gian cấp bách, bọn họ không có thời gian cho diễn viên làm quen với nhân vật.

Sau khi liệt kê xong xuôi danh sách diễn viên, Tim vốn tưởng khâu chọn lựa diễn viên cần phải phí một phen công sức mới được. Không nghĩ tới có hai người dự tuyển sau cho vai Chris và Matthew, Jesse Eisenberg và Matthew Gray Gubler đồng thời tỏ vẻ muốn tham gia diễn xuất, hơn nữa còn nói bản thân mình là fan sách của CC, đã đọc hết bộ tiểu thuyết này từ sớm.

Gần đây Jesse Eisenberg không có công việc, Tim rất nhanh liên hệ với bộ phận kinh doanh công ty của hắn để lập hợp đồng đóng nhân vật Chris. Mà người cùng tên với nhân vật nam chính trong tiểu thuyết Matthew Gray Gubler, đang quay trailer [CM], có điều hắn mãnh liệt tỏ ra mong muốn được tham gia diễn xuất, sau khi trải qua một cuộc bàn bạc với tổ kịch [CM], hắn cũng thuận lợi tiếp nhận được vai diễn Matthew khó nhằn này.

Về phần nữ nhân vật chính Kirsten, dưới tình huống không tìm thấy người thích hợp, Tim nhanh chóng đánh chủ ý lên người chính em gái Zoe của mình.

Đoạn phim tuyên truyền dự định sẽ không kéo quá dài, thế nên đất diễn của Kirsten trên màn ảnh khẳng định sẽ ít do phải chừa chỗ hai nam nhân vật chính, sau khi chiếm được vô số lợi ích ở chỗ Tim, Zoe mới làm bộ như miễn cưỡng đồng ý.

Lúc Tim vừa mới bắt đầu giới thiệu Jessie và Matthew cho Yoon Cheon Seo, còn lo lắng Yoon Cheon Seo không được tự nhiên. Nhưng mà, lần này hiển nhiên là hắn đã lo lắng thừa rồi.

Gần đây Yoon Cheon Seo có tiến bộ rất lớn, khi bắt đầu chào hỏi làm quen, biểu tình của cô đúng là không được tự nhiên một tí, có điều sau khi cô phát hiện Jessie dễ dàng mất ngủ hơn nữa có chứng lo âu khi giao tiếp xã hội giống cô, mà Matthew cũng rất thích mặc đồ sặc sỡ, ba người lập tức kéo gần khoảng cách, hơn nữa càng nói chuyện với nhau càng có cảm giác hận tại sao đến giờ mới gặp nhau.

Bởi vì Matthew còn có công việc khác phải quay, Yoon Cheon Seo không để stylist động chạm nhiều đến đầu của hắn, chỉ sửa lại cho ngắn một chút, cố định phần tóc được uốn hơi quăn về phía trước. Ở khâu chọn trang phục, dựa theo miêu tả trong tiểu thuyết, Matthew cho rằng quần áo sặc sỡ hoa lá gì đó đều là lãng phí thời gian, cho nên hắn chỉ mặc quần áo màu đen, khi trời nóng thì mặc vải màu đen mỏng hơn, khi lạnh thì mặc áo khoác đen đủ các loại độ dày ở bên ngoài, phần dưới vĩnh viễn là quần thể thao màu đen, về phần giày, khi nóng thì chân đi dép lê, khi lạnh thì giày quân đội màu đen, thứ duy nhất không thay đổi chính là bệnh sạch sẽ vĩnh hằng, mỗi lần ra ngoài rồi về nhà, quần áo đã mặc, từ áo khoác đến quần lót, toàn bộ phải giặt sạch diệt khuẩn.

Trang phục của Matthew đều do nhân viên công tác căn cứ theo yêu cầu của Yoon Cheon Seo, tuyển chọn từ vô số trang phục được may tinh xảo nhất mà ra, hơn nữa thân hình Matthew chính là thân hình của một người mẫu, sau khi xong phần tạo hình, hấn dựa theo tiểu thuyết thể hiện một Matthew cao ngạo, tịch mịch không ai bì nổi, diễn một lời kịch trong tiểu thuyết khiến tất cả mọi người ở đây có cảm giác thật sự nhìn thấy thiên tài Matthew trong tiểu thuyết bước ra ngoài đời thực.

Với Jessie thì không có nhiều bận tâm như vậy. Stylist nhuộm tóc hấn thành màu bạc vàng, giữ lại chiều dài tóc nguyên bản, hơn nữa còn làm cho chúng nó hơi gãy khúc, rồi tung tụt tự nhiên trước trán. Chris trong tiểu thuyết, khi hấn bắt đầu thích mặc quần áo màu sắc rực rỡ là vì hấn cảm thấy thế giới này nhàm chán chỉ còn những màu sắc tái nhợt, chỉ có thể để mình mặc quần áo rực rỡ một chút để lên dây cót tinh thần.

Có điều sau khi quen biết Matthew, hấn tìm được niềm vui mới rồi. Đạo này Matthew cảm thấy vô cùng phiền phức vì có không ít người ở xung quanh hấn, gần gũi quan sát hấn, thậm chí là bắt chuyện với hấn.

Hấn không hề rời rắm vấn đề màu sắc của quần áo nữa, dùng lời của hấn mà nói chính là: “Cậu là màu sắc duy nhất trong thế giới này, hoặc là cậu làm cho tất cả những màu sắc khác trong thế giới của tôi trở nên càng tái nhợt nhàm chán? Tôi cũng không biết nữa, cậu nói xem?”

Yoon Cheon Seo yêu cầu Jessie che giấu chứng bắt buộc và lo âu của hấn, càng biểu hiện nhiều sự điên cuồng không cố kỵ gì của Chris. Vừa mới làm xong tạo hình cho Jessie, nhìn qua như một chú chó lông vàng đáng yêu, dẫn đến tất cả sinh vật sở hữu đặc tính phái nữ ở hiện trường ngoại trừ Yoon Cheon Seo bắt đầu ôm mặt kinh hô.

Có điều khi hấn hóa thân thành nhân vật, cả người lập tức hoàn toàn thay đổi. Biến thành Chris nhân vật siêu cấp phản diện vừa có thể tao nhã mê người, vừa có thể tàn nhẫn lạnh lẽo, vừa có thể đóng giả bất kì ai bất cứ lúc nào.

Về phần nữ nhân vật chính Zoe, hoàn toàn chỉ dùng để làm màu, cô chỉ cần hoá trang thành pháp sư là có thể chụp ảnh bất cứ lúc nào, ngay cả quần áo đều tự mình chuẩn bị .

Yoon Cheon Seo đến gần vỗ tay hai cái với Zoe trên màn ảnh, lập tức tỏ vẻ cô nàng không có vấn đề gì, có thể lui lại. Có điều điểm này Tim chỉ sợ là không có cơ hội biết. Bởi vì, sau khi đoạn phim tuyên truyền hoàn thành, Zoe làm bộ khổ sở thất vọng vì không có mấy đất diễn trong phim, lại lừa dối Tim đang áy náy không thôi làm trâu làm ngựa suốt mấy ngày cho cô nàng.

Đoạn phim tuyên truyền áp dụng ảnh tượng trò chơi và người thật kết hợp phương thức quay chụp. Yoon Cheon Seo trước khi chụp ảnh chỉ đưa ra một yêu cầu, chính là cô cần Jessie và Matthew hành động càng phải thu lại, ở đây là đang đóng phim tuyên truyền, nhiệm vụ của bọn họ không phải là phóng ra hoocmon dụ dỗ đùa giỡn, hấp dẫn tầm mắt và tiếng hét chói tai của phái nữ, mà phải làm cho phái nam hứng thú với trò chơi này, bị mị lực của bọn họ thuyết phục, muốn trở thành người như bọn họ, tham gia trò chơi.

Diễn viên đều phải hành động, lý giải góc độ cũng thực đúng chỗ, lại không ai hiểu biết bộ tiểu thuyết này hơn Yoon Cheon Seo, cho nên, bọn họ chỉ dùng thời gian của hai ngày lập tức chụp xong hình ảnh dùng trong đoạn phim, còn lại chính là công việc của biên tập cắt nối.

Ba người Yoon Cheon Seo, Jessie và Matthew, một người Twitter là thùng rỗng kêu to, một người khác trong nhà thậm chí mười năm

rồi cũng không có tivi, càng miễn bàn đến Twitter. Chỉ có Matthew tinh quái vẫn thích giả bộ đáng yêu ở trên Twitter, mới lên đôi mới tình hình gần đây.

Ngày hoàn thành quay chụp, hẳn post ảnh chụp chung của ba người ngay trên Twitter: “Hôm nay tiến hành hợp tác với CC & Jesse! Tôi chỉ muốn nói, chuyện này quá tuyệt vời, không dùng từ nào thể hiện được! Tôi gặp được hai thiên tài! Tôi yêu cả hai người!”

Chương 48: Ba người đáng yêu

Trong bức ảnh này, ba người đều có ánh mắt sắc bén, mặt không chút thay đổi nhìn máy ảnh, biểu tình cùng với tư thế đứng kia tuyệt đối đạt cấp bậc mặt đơ như bìa các-tông, chẳng qua khi lia mắt xuống chân của bọn họ thì ai cũng sẽ phụt cười ra. Cả ba đều không đi giày, mỗi người mang một đôi tất có màu sắc hoa văn sặc sỡ, hơn nữa hai cái tất cũng không phải cùng một đôi, nhìn qua có cảm giác đặc biệt buồn cười.

- Jessie, CC, Matthew, tôi yêu cả ba người!
- Tôi thật chờ mong lúc công chiếu bộ phim tuyên truyền!
- Cả ba đều là thiên tài!
- Ba người đứng chung một chỗ thật vui vẻ! Jessie cũng bị CC và Matthew dạy hư rồi!
- Tạo hình của Jessie đáng yêu quá! Thật muốn ôm vào trong ngực mà xoa!
- Ba người đều đáng yêu chết đi được!

Trong thời gian đó, bài đăng này của Matthew bị mọi người điên cuồng xem, lưu ảnh lại và bình luận, thậm chí ngày hôm sau còn lên talkshow, bị MC trêu chọc dữ dội một phen.

Ngày hôm sau khi chụp xong, Yoon Cheon Seo lập tức tự nhốt mình trong phòng biên tập cắt nối, ba ngày sau mới đi ra, về nhà đặt đầu xuống liền ngủ.

Lần này Yoon Cheon Seo cắt nối thành ba bản, một bản là bản quảng cáo trên tivi dài hơn mười giây, một bản là bản quảng cáo cho phim chiếu rạp dài 1 phút, một bản còn lại dài hơn 5 phút là bản tuyên truyền đầy đủ trên Internet.

Tim lấy một bản đã cắt nối tốt, lập tức giao cho công ty quảng cáo để triển khai chương trình tuyên truyền một cách cực kì phô trương. Từ tivi đến màn hình lớn trên quảng trường đến áp phích dán đầu đường đến các trang báo trên Internet, nơi nơi đều là bản tuyên truyền mới của trò chơi.

Từ lúc tiến hành tuyên truyền, ca khúc chủ đề do Kwon Ji Yong soạn [Thế Giới Hư Ảo] đã nằm trên top 10 ca khúc đơn của Billboard và iTunes, khiến lão Dương mừng rỡ, gần đây luôn cười toe toét.

Càng ngày càng nhiều fan bắt đầu kháng nghị ở trên mạng, nói đoạn phim tuyên truyền quá ngắn, căn bản xem không đủ ghiền, yêu cầu mãnh liệt CC đem bộ tiểu thuyết làm thành phim điện ảnh chiếu trên màn ảnh lớn.

Ngoại trừ số nam giới bị tiểu thuyết và trò chơi hấp dẫn, một nửa những người kháng nghị khác chính là nữ giới ở mọi độ tuổi bị hai nam nhân vật chính hấp dẫn.

Nhất là đoạn cuối trước khi hoàn thành bản tuyên truyền, Yoon Cheon Seo đã tái hiện một màn kết cục của tiểu thuyết.

Hiệp hội ma pháp thuộc phái bảo thủ không thuộc phe liên minh với chính phủ nhân loại, đều phát ra lệnh truy nã Matthew, hoàn toàn không biết Matthew vừa mới giải quyết xong một nan đề là một ma pháp trên thu nhỏ khắc trên hộp gỗ, đang ở trong phòng thí nghiệm thì thào tự oán giận nói: “Boring! Boring! Boring!”

Lúc này màn ảnh chuyển sang địa lao ma pháp cũ nát. Chriss bị giam giữ do bị Matthew tính kế truyền thống đến nơi đây, đang phá giải từng lời nguyên cô, vừa nhận công kích của một lời nguyên mê muội làm cho mình đây thương tích, vậy mà hấn chẳng hề để ý, về mặt nhàn nhã dùng mu bàn tay bị bóng lau vết máu trên miệng, khước miệng nhếch lên, cũng nhìn vào không trung thì thào lẩm bầm: "I'm coming soon!"

Một màn này không thể nghi ngờ đã đâm trúng vô số hủ nữ trên toàn cầu. Các cô thậm chí còn vì Jessie và Matthew đặt một cái tên chung JesstheW, hơn nữa thành lập trang web fan chuyên nghiệp, trên đó post đầy quá trình hai người chụp ảnh chung, dùng văn vẽ nên đủ các loại YY về hai người.

Matthew cảm thấy thú vị mười phần với chuyện này, hấn thậm chí còn chạy đến trang web xem vài bài viết hot nhất, hơn nữa còn dùng về mặt chọc ghẹo đưa cho Yoon Cheon Seo và Jessie xem. Yoon Cheon Seo cười ha ha, cho dù gần đây cô bị Tim bắt làm lao động miễn phí, bị nhốt chung một chỗ với một đám geek, thật sự không rảnh để ý đến trêu chọc của hấn.

Mà Jessie đang nghỉ ngơi, sau khi nhận được tin nhắn hấn đã cười không nổi. Chuyện này quấy rầy đến giấc ngủ của hấn cả đêm, rơi vào đường cùng, sau khi ở nhà cả một ngày để củng cố tâm lý, Jessie dùng một ID mà Matthew đăng kí đến xem trang web này, kết quả hấn còn chưa đọc hết mấy bài viết đã dùng vận tốc ánh sáng lui lại, ngay cả tài khoản cũng mau chóng xóa bỏ.

Từ khi Yoon Cheon Seo đi thì Kwon Ji Yong luôn luôn vội vã tham dự các chương trình, tham gia các loại hoạt động, ngay cả thời gian ngủ cũng không thể chắc chắn, càng đừng nói đến chuyện lên mạng. Phải đến sau khi Seung Ri lén lút cho hấn xem tin tức, hấn mới biết được Yoon Cheon Seo chụp ảnh chung cùng Jessie và

Matthew, lúc này đã qua mấy ngày kể từ khi Matthew đăng bài. Ngoài dự đoán của Seung Ri chính là, Kwon Ji Yong nhìn chăm chăm ảnh chụp trong chốc lát, cười cười ý tứ hàm xúc không rõ, vậy mà lại không có dấu hiệu gì chứng tỏ đang phát hỏa vì ghen tuông.

“Trách không được mấy ngày nay bọn họ đều vụng trộm thảo luận cái gì đó, thấy anh thì lập tức nói sang chuyện khác, thì ra là vì cái này à?” Kwon Ji Yong gần đây còn đang buồn bực tai sao từ anh Nam Kook cho đến bạn nhảy, stylist, một đám cứ tụ tập nhỏ giọng thảo luận cái gì đó, mỗi lần hấn nghỉ ngơi giữa buổi hoặc lúc chấm dứt hoạt động bọn họ đều lập tức câm mồm không nói, hấn đã sớm hoài nghi mấy cô nàng kia có việc gạt hấn, không nghĩ tới là chuyện này.

“Anh không ăn giấm sao?” Seung Ri không thể tin hỏi, hấn trợn mắt nhìn chăm chăm Kwon Ji Yong, ý đồ tìm được một tia ghen tuông bị che giấu trên mặt hấn.

“Không.” Kwon Ji Yong rõ ràng trả lời, không miễn cưỡng chút nào, trong nụ cười của hấn thậm chí còn mang theo một chút đắc ý.

“Vì sao? Anh làm sao vậy?” Seung Ri xác nhận một lần nữa ảnh chụp trên di động, đúng là Yoon Cheon Seo chụp ảnh chung với hai anh chàng siêu cấp đẹp trai, vậy mà Kwon Ji Yong lại biểu hiện rất kỳ quái, không giống hấn tẹo nào. Lúc Yoon Cheon Seo ở Hàn Quốc, ngay cả nói nhiều hai câu với bọn Seung Ri, cho dù là nam hay nữ, Kwon Ji Yong đều uống dấm chua không thương lượng, sau đó dùng bộ dạng đùa giỡn, làm nũng, bá đạo, giả vờ đáng yêu, bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào để bảo đảm lực chú ý của Yoon Cheon Seo luôn luôn ở trên người mình.

Kwon Ji Yong cười nhìn hấn, cúi đầu lấy ra di động của mình, bắt đầu tìm kiếm những tin tức liên quan.

Seung Ri làm sao có thể buông tha hắn, vừa thấy đã biết chuyện này còn có phần sau, nếu không Kwon Ji Yong sẽ không có khả năng biểu hiện như vậy. Hắn bắt đầu đảo vòng quanh Kwon Ji Yong, càng không ngừng quấy rầy hắn.

“Anh, rốt cuộc là vì sao?”

“Như thế này không giống anh sao?”

“Ừm? Anh nói với em một chút đi?”

Kwon Ji Yong bị hắn quấy rầy đến độ không có biện pháp, mới dừng ngón tay đang lướt web, ngẩng đầu lên, mở lòng từ bi mà lần nữa nhận lấy di động của Seung Ri, phóng to hình ảnh, chỉ vào cái áo Yoon Cheon Seo mặc trên người, nhíu mày hỏi: “Biết cái áo này là gì không?”

Ngày đó Yoon Cheon Seo mặc một cái áo T-shirt màu trắng, trùm bên ngoài là áo khoác quân đội màu xanh đậm vừa dài vừa rộng, phối hợp với quần bò gầy gò màu đen, khí chất mười phần. Áo khoác và quần này, nhóm fan rất nhanh tìm ra xuất xứ, cũng không phải hàng mới xa xỉ gì, cũng không phải là đồ thương hiệu của hãng nào đó, chỉ là trang phục bình ổn giá vô cùng bình thường, vậy mà cô mặc lên lại có thể thể hiện ra khí chất của đồ xa xỉ. Chỉ có T-shirt bên trong, nhóm fan vẫn chưa tìm được xuất xứ. Cái áo T-shirt kia, nhìn qua có cảm giác đã cũ, phần bên cạnh cổ áo không nhăn nhưng lại hơi sần, phản ứng đầu tiên của nhóm fan chính là thiết kế mùa xuân mới của ai đó. Nhưng trong phạm vi toàn cầu tìm đến tìm đi cũng không tìm được rốt cuộc là kiểu dáng do ai thiết kế. Bọn họ lại bắt đầu sắp xếp để tra từ hàng thương hiệu xa xỉ cho đến trang phục đường phố, thậm chí có người đoán là do một nhà thiết kế nào đó thiết kế riêng cho. Vừa rồi Kwon Ji Yong nhìn thấy cái này ở trên

mạng, thiếu chút nữa phụt cười ra, thật sự là hận không thể lập tức bay đến Mĩ ôm chặt Yoon Cheon Seo vào trong ngực.

“Áo này là cái gì? Anh biết à? Em xem trên mạng đến bây giờ vẫn chưa tìm được.”

Kwon Ji Yong đắc ý cười cười với hắn, vươn ngón trỏ tay phải chỉ chính mình, “Là của bạn trai yêu dấu đó ~”

“.....” Trong một khoảnh khắc Seung Ri không kịp phản ứng lại, sau khi sững sốt nửa phút mới nhìn chăm chăm cái áo T-shirt kia vài giây, kích động hô: “Anh, anh đừng nói đây là cái áo T-shirt cũ của anh chứ!!!”

Kwon Ji Yong một tay nâng má, vừa thưởng thức biểu tình sấp hồng mắt của người nào đó, vừa gật đầu khẳng định, “Ừ, cái này vẫn là quần áo của anh mấy năm trước, bởi vì mặc rất thoải mái, cho nên dù đã cũ nhưng anh vẫn lấy làm áo ngủ mặc ở nhà, trước kia ở trong ký túc xá cậu cũng thấy qua đó, chính là cái áo lúc anh tắm xong rồi chọn đại để mặc.”

“.....” Seung Ri đã bị kích thích đến nói không ra lời. Cho nên, cái áo kia căn bản không phải là nhà thiết kế nào đó cố tình lấy đồ cũ làm thiết kế mới, hơn nữa còn là quần áo đã mặc rất lâu rồi! Em gái Yoon Cheon Seo này vậy mà lại quang minh chính đại mặc ra, đùa giỡn toàn thế giới! Thật sự là quá độc ác!

Kwon Ji Yong cũng không nghĩ đến cô sẽ đem quần áo này mặc trên người, càng đừng nói đến chuyện mặc lúc ra ngoài làm việc.

Một ngày trước khi Yoon Cheon Seo về Mĩ, hắn cố ý dành ra một buổi tối ở cùng cô. Yoon Cheon Seo vẫn nằm ăn vạ trên người hắn, cho dù làm gì đều bắt hắn công hoặc là ôm mới được, ngay cả đi

toilet đều nằm trên lưng Kwon Ji Yong để hắn cũng đến cửa toilet mới chịu xuống.

Kwon Ji Yong cũng luyến tiếc không muốn tách ra nhanh như vậy, cho nên dù hắn biết rõ cô cố tình chơi xấu làm nũng, hắn làm chuyện gì cũng đều tha theo Yoon Cheon Seo bên cạnh, hai người ngọt ngào đến muốn hỏng mắt người khác.

Trước khi hắn đưa Yoon Cheon Seo về nhà, Yoon Cheon Seo vùi đầu ôm cổ hắn dùng sức hít hà, bất mãn oán giận nói: “Lại sắp phải mất một thời gian không được ngửi thấy hương vị của anh rồi.” Không đợi Kwon Ji Yong an ủi, hai mắt Yoon Cheon Seo đột nhiên sáng lên, hai tay chụp lấy vạt áo của hắn, “Anh, cởi quần áo ra.”

Kwon Ji Yong đứng ở hiện trường đã bị những lời này làm chấn kinh, không đợi hắn phản ứng lại, Yoon Cheon Seo vừa nhanh chóng vừa mạnh mẽ lột cái áo T-shirt trên người hắn xuống, ôm vào trong lòng, “Cái này cho em! Em muốn mang về Mỹ, lúc nhớ sẽ lấy ra ngửi, còn muốn ôm ngủ nữa.”

Kwon Ji Yong cũng không biết là nên cảm thấy thất vọng hay may mắn, thở dài một hơi rõ ràng, đè cô dưới thân hung hăng hôn một chút.

Gạt đi cảm giác hâm mộ ghen tị sau khi thắng lợi, Kwon Ji Yong gọi vào di động Yoon Cheon Seo.

“Alo?” Âm thanh mỗi mệ của Yoon Cheon Seo truyền ra từ di động.

“Em sao thế? Nghe qua có vẻ mệ sắp chết rồi.” Kwon Ji Yong vô cùng miễn cảm đối với bất kì biến hóa nho nhỏ nào của Yoon Cheon Seo, càng đừng nói đến giọng nói mỗi mệ rõ ràng như vậy.

“Em vẫn tốt lắm, suốt một buổi tối em luôn thảo luận với Tom tiếp theo sẽ tiến hành kế hoạch Clun tây của bộ trò chơi như thế nào.” Yoon Cheon Seo đi ra ban công hóng gió, tìm một góc yên lặng trên ban công tùy ý ngồi xuống, “Sao hôm nay anh lại rảnh rồi gọi điện cho em vậy? Lịch trình hôm nay xong hết rồi à?”

“Ừ, anh vừa mới về công ty.” Kwon Ji Yong trả lời, trong lòng đau lòng một trận, con nhóc kia lại tham công tiếc việc không biết chăm sóc bản thân rồi, mà hấn lại không thể ở bên cô.....

“Em mặc cái áo T-shirt của anh đi ra ngoài à?” Kwon Ji Yong tạm thời đè nén cảm giác đau lòng đó xuống, nói đến chuyện cao hứng.

“Vâng, sao anh lại biết?” Yoon Cheon Seo cúi đầu nhìn quần áo trên người, lại nhìn di động, rõ ràng cô không có mở webcam mà nhỉ?

Kwon Ji Yong ở đâu bên này đã tưởng tượng được biểu tình nghi hoặc của cô, không khỏi cười ra tiếng: “Anh xem ảnh chụp của em với bọn Jessie.”

“Ồ, thì ra là cái kia.” Thế này Yoon Cheon Seo mới phản ứng lại, “Hôm nay em cũng mặc á.” Cô kéo kéo T-shirt trên người, bổ sung nói: “Thực ra mỗi ngày em đều mặc, hơn nữa vẫn chưa giặt qua, sợ sẽ tẩy mất mùi vị của anh.” Nói tới đây, Yoon Cheon Seo dừng một chút mới than thở tiếp: “May là bây giờ sắp đến mùa đông rồi, hơn nữa mỗi ngày em đều tắm rửa, nếu không sẽ có mùi rồi.”

Kwon Ji Yong mau chóng bị cảm giác ngọt ngào trào ra từ trong lòng bao phủ, con nhóc kia sau khi thẳng thắn nói mấy lời tâm tình thì quả thực thành thật đến đòi mạng mà. Hấn nhếch môi không khống chế được tươi cười của mình, nói: “Anh biết rồi, vậy ngày mai anh gửi một thùng quần áo của anh qua, cho em có thứ để đổi mặc mỗi ngày.”

“Ừm! Ừm! Ngày mai mau mau gửi đến đây cho em đó!” Yoon Cheon Seo gật đầu một trận với điện thoại, giọng điệu hưng phấn lên.

“Nhưng mà, anh có một điều kiện.”

“Lại điều kiện nữa á? Được rồi, điều kiện gì em cũng đều đáp ứng.”

“Bây giờ lập tức về nhà nghỉ ngơi. Cho dù ngủ không được, cũng phải nhắm mắt nằm hết hai tiếng mới được!” Kwon Ji Yong nhìn nhìn đồng hồ, giọng điệu vừa dịu dàng vừa không cho phép cự tuyệt.

“Tuân lệnh bạn trai đại nhân của em!” Yoon Cheon Seo nhảy dựng lên, hai gót chân đụng vào nhau, nghiêm trang đáp lại.

Chương 49: Trò chơi hack não

Ngày 26 tháng 10, trò chơi cùng tên [The Dragon Reborn] chính thức phát hành, số lượng người đăng kí trong vòng một ngày lập tức đạt tới 300 vạn.

Gần đây trong các trường học xuất hiện hiện tượng kỳ lạ, có thể thường xuyên nhìn thấy một đám người ôm máy tính và các loại sách chuyên ngành tụ tập ở quán cà phê gần trường học, hoặc là ngồi trên bãi cỏ khuôn viên trường hay thậm chí là trong một góc thư viện, mấy người này khi thì giờ tư liệu, khi thì nhỏ giọng thảo luận, khi thì gõ cái gì đó trên máy tính. Cùng với những cảnh tượng trên là những cái ôm hưng phấn hoan hô hoặc là thất vọng lắc đầu thở dài.

Bọn họ cũng không phải là đang giải quyết đầu đề khó giải gì cả, mà là đang phá một nhiệm vụ phụ của [The Dragon Reborn] — “Truyền thừa chi nhận”.

Lúc trò chơi phát hành, ghi chú chuyên môn đã ghi rõ nhiệm vụ phụ này là thiết kế cho người chơi thông minh, muốn tiến vào nhiệm vụ phụ này phải trả lời ba vấn đề bất kì mà hệ thống đưa ra mới có tư cách tham dự khiêu chiến.

Trong nhiệm vụ phụ này, đồ vật của người chơi như trang bị, vật phẩm, vũ khí đều bị hệ thống thu lại, mà ở trong nhiệm vụ phụ lại cất giấu những trang bị và vật phẩm, cần người chơi căn cứ theo tác phẩm để làm nhiệm vụ, mà những câu hỏi này đề cập đến một loạt vấn đề về nhiều phương diện như toán học, hóa học, vật lý, thiên văn, hội họa, ngôn ngữ, yêu cầu từ căn bản đến nâng cao, phạm vi kiến thức rộng đến mức chỉ dựa vào cá nhân căn bản không thể hoàn thành, phải có sự hợp tác của đoàn đội mới được.

Chỉ có dung hợp hoặc tìm kiếm được trang bị, vật phẩm bị che giấu mới có thể nhận được thông báo nhiệm vụ của hệ thống, sau đó bị phân phối đến tổ đội bất kì để hoàn thành {Nhiệm vụ Ẩn Tàng}. Chỉ cần người chơi có thể tham dự tổ đội, đều sẽ có được trang bị, vật phẩm bị che giấu cấp bậc cao. Vì một danh sách thứ hạng trong đó, những người chơi không thể không chung sức hợp tác.

Đây cũng là một mục đích nhỏ khi thiết kế trò chơi này, để cho những con mọt sách và những trạch nam có một cơ hội giao tiếp với xã hội.

Có điều, làm cho bọn Tim hoàn toàn không ngờ là, nhiệm vụ phụ này lại bị săn lùng như vậy, bọn họ thậm chí còn chưa công bố phần thưởng cuối cùng của nhiệm vụ vậy mà đã có hơn một nửa người chơi tham dự khiêu chiến.

Trong các trường trung học công lập và tư nhân ở Mỹ, các giáo viên kinh ngạc phát hiện ra tinh thần học tập được nâng cao không ít. Có nhiều học sinh sau giờ học thường xuyên vây quanh bọn họ hỏi một ít vấn đề, có vài vấn đề ngay cả bọn họ cũng không trả lời được.

Lúc bắt đầu, mấy học sinh này đều lấy các lý do giống nhau như là chuẩn bị cho cuộc thi SAT hoặc là tự học chương trình đại học để giải thích hành vi của bọn họ, bởi vì sắp tới có hai cuộc thi SAT, tháng một sang năm sẽ gửi hồ sơ tư liệu đến các trường đại học, các giáo viên không nghĩ nhiều, còn thật sự giải đáp các vấn đề, sau đó an ủi bọn họ không cần phải khẩn trương, những vấn đề khó như vậy người ta sẽ không kiểm tra.

Cho đến khi ngay cả bọn nhỏ lớp 9 cũng có một đám đến hỏi các loại vấn đề, thậm chí có vài vấn đề đã vượt qua cả trình độ và khả năng tiếp thu, các giáo viên mới hỏi ra chân tướng.

Một ngày nọ có một người chơi sau khi chiếm được trang bị được che giấu đã vô ý nói ra trường học của bản thân, sau đó những người chơi khác chiếm được vật phẩm bị che giấu cũng đem hành động này thành một loại nghi thức, nói ra trường học của mình.

Sau đó có người chơi quan sát trong trò chơi đã đem số lượng vật phẩm che giấu được những người chơi chiếm được làm thành một bảng xếp hạng, chuyện này giờ đây đã không còn là chuyện cá nhân nữa, nó đã trở thành cuộc chiến thứ hạng và danh dự của các trường đại học cao đẳng.

Dưới sự cạnh tranh gay gắt đó, cuộc thi SAT tháng mười hai năm đó là cuộc thi có thành tích trung bình cao nhất, thậm chí còn có phụ huynh viết thư cảm ơn cho công ty trò chơi, đương nhiên, đây là chuyện về sau.

Trong không khí cao trào thổi quét toàn nước Mỹ, người chơi và truyền thông đều muốn trao cho trò chơi này danh hiệu “Trò chơi hack não nhất từ trước đến nay”.

Đối với danh hiệu này, lúc Tim tham gia một talkshow bị MC hỏi cảm thấy thế nào khi nhận được danh hiệu này, hắn “khiêm tốn” nói: “Chúng tôi đương nhiên cảm thấy thực vinh hạnh vì mọi người thích trò chơi này, nói thật, có một số lượng người khổng lồ tham gia khiêu chiến như vậy đã vượt ra ngoài dự đoán của chúng tôi. Chúng tôi thậm chí vẫn chưa công bố phần thưởng cuối cùng là cái gì mà.”

MC nhanh chóng cướp lời hắn, hỏi: “Phần thưởng cuối cùng là cái gì?”

“Anh muốn tôi công bố trong chương trình này luôn à?”

“Đương nhiên!”

Tim trầm ngâm hai giây, “Được rồi, vậy thì công bố luôn ở đây đi.” Đợi đến tiếng hoan hô của người xem hạ xuống, Tim mới nói tiếp: “Cái này cũng không có gì bí mật, hi vọng đến lúc đó mọi người đừng thất vọng. Phần thưởng là một chút gợi ý báo trước của bộ thứ hai [The Wheel Of Glory], hoặc là đưa một ít bản thảo đọc thử?”

“Woa!!! Tin tưởng tôi đi, tuyệt đối sẽ không có người cảm thấy thất vọng! Chỉ sợ từ giờ trở đi, lại có thêm rất nhiều người chơi tham dự khiêu chiến!”

Tim rụt rè cười cười, vòng lại đề tài mới này, “Trong trò chơi này, tất cả những vấn đề chúng tôi thiết kế đều có thể tìm thấy trong sách hoặc là học được trong trường học, có một ít kiến thức mà CC đã tham khảo để sáng tác bộ tác phẩm này, mặc dù có vẻ chuyên nghiệp cao thâm, nhưng đều có thể tìm được trong sách của cô ấy.”

“Trong sách có nói ư?”

“Đương nhiên rồi, CC cô ấy luôn có năng lực đơn giản hóa mọi thứ. Trong sách của cô ấy rõ ràng có một lượng lớn tri thức cao thâm khó hiểu, nhưng độc giả chưa bao giờ có loại cảm giác này, bởi vì cô ấy chỉ đề cập đến một chút ở chỗ mấu chốt, khiến mọi người cảm thấy, ồ, thì ra là như vậy, kỳ thật có khả năng căn bản anh không thật sự biết mấy tri thức đó, nhưng anh sẽ cảm thấy mình đã hiểu được, nhìn qua thì giống như chỉ đơn giản là thưởng thức, kỳ thật cái này chính là ảo giác.”

“Những điều anh vừa nói..... tôi đúng là thực sự có loại cảm giác này..... Suy nghĩ một chút những phản ứng và công thức hóa học luyện kim này, còn có những ma pháp trận và đồ án y học, khi chúng tôi phỏng vấn phát hiện có rất nhiều người tin là thật, thậm chí có người còn chuẩn bị tiến hành thí nghiệm.”

“Vây chỉ sợ kết quả sẽ làm bọn họ thất vọng rồi, dù sao Matthew chỉ có một mà thôi.”

“CC cũng là độc nhất vô nhị.”

“Đương nhiên!” Tim đồng tình gật đầu phụ họa nói.

“Nghe ý tứ của anh, anh không biết danh hiệu ‘Trò chơi hack não nhất từ trước đến nay’ này có thích hợp hay không à?”

“Không phải là không thích hợp, chỉ là nếu so sánh với hạng mục chúng tôi đang làm hiện giờ, nó thật sự không tính là cái gì!”

“Anh nói thật sao?! Là hạng mục gì vậy?!” MC khiếp sợ truy hỏi.

Tim mỉm cười kéo nút áo trên cổ, “Tạm thời giữ bí mật.” Một bàn tay của hắn khoát lên tay vịn sofa tay, tà tà tựa lưng vào lưng ghế, trong sự thất vọng của mọi người tiếp tục nói: “Nhưng tôi có thể tiết lộ là, đây là mục trò chơi do CC phụ trách. Sáng sớm hôm đó khi

chúng tôi tụ tập một chỗ tiến hành đề ra ý tưởng, sau khi nghe được ý kiến của cô ấy, mọi người ở đó đều cảm thấy nếu không phải là mình vẫn chưa tỉnh ngủ, thì chính là CC điên rồi! Nhưng càng thêm điên cuồng là, chúng tôi vậy mà lại hoàn toàn đồng ý với ý tưởng này, tất cả mọi người cũng kích động cùng nhau điên theo cô ấy rồi!”

Rating kì talkshow lần này tăng một đường thẳng tắp, trò chơi [The Dragon Reborn] này càng thêm hot, thậm chí ngay cả bây giờ còn đang ở giai đoạn sáng tạo trò chơi mới, cũng thu hút sự chú ý của phần lớn người dân cùng truyền thông, tất cả đều đoán rất cuộc là dạng trò chơi gì mới có thể làm cho Tim nói ra mạnh mẽ như vậy.

Tim kiên định cho rằng, rating siêu cao của kì tiết mục lần này là do khí chất nội liễm và vẻ ngoài anh tuấn của mình, đương nhiên, nhất định còn có quan hệ đến tài ăn nói hơn người của hắn.

Khi hắn đang thưởng thức tư thế oai hùng của bản thân trên máy tính lần thứ n, Yoon Cheon Seo đẩy cửa ban công phòng hắn xông vào, “Tim, anh có kéo không?”

Tim run một cái nhanh chóng tắt trang đó, làm bộ như không có việc gì ngẩng đầu hỏi: “Cái gì?”

“Anh đang xem cái gì vậy?” Từ vẻ mặt của hắn Yoon Cheon Seo có thể nhìn ra hắn đang có ý đồ che giấu cái gì đó, có điều cô thật sự không có thời gian quan tâm đến chuyện này, không đợi Tim nghĩ ra cái có thích hợp cô đã nói tiếp: “Quên đi, bây giờ em không rảnh đếm xỉa tới anh. Anh có kéo không?”

“Kéo?” Tim thở dài nhẹ nhõm một hơi, tay phải mở ngăn kéo lấy ra một cái kéo cắt giấy, “Em cần kéo làm gì?”

Yoon Cheon Seo vừa cầm lấy vừa tự nhiên trả lời: “Cắt tóc. Gần đây tóc lại dài ra quá rồi, khi tắm rất lãng phí thời gian, bây giờ em còn hận không thể giảm thời gian vô dụng xuống thấp nhất, chỉ dành để làm việc mới tốt. Em vốn muốn cạo trọc, Zoe lại không đồng ý, nói mùa đông mà để tóc như vậy rất lạnh, sẽ dễ bị cảm, em

cảm thấy có lý cho nên quyết định cắt tóc ngắn được thông qua.” Nói xong, cô đi ra phía ngoài.

“Đợi chút!” Tim mau chóng ngăn cô lại, “Đừng nói em muốn tự mình cắt chứ?!”

“Ừm. Đương nhiên rồi.” Yoon Cheon Seo nhìn lại hấn bằng ánh mắt vô tội, “Tóc em bây giờ là do em tự cắt đó, GD nói trông đẹp lắm.” Cô nghĩ nghĩ, lại tiếp tục đề nghị: “Nếu không thì anh cắt cho em đi? Nói là tự mình cắt vậy chứ có ít tóc ở phía sau em nhìn không tới.”

“.....”

Thấy Tim không nói lời nào, Yoon Cheon Seo coi như hấn đồng ý, trực tiếp nhét kéo vào trong tay hấn, “Anh mau cắt đi.”

“.....” Tim biết, một khi cô quyết định chuyện này, mình căn bản không có cơ hội để phản bác. Hấn cầm kéo nhìn trái xem phải, căn bản không thể nào xuống tay, đành phải hỏi: “Em muốn cắt kiểu gì?”

Yoon Cheon Seo nhăn nhăn trán, thuận miệng đáp: “Em thấy kiểu tóc Jessie chụp tuyên truyền mấy ngày hôm trước được đó, vậy anh cắt như thế đi.”

Tay của Tim bây giờ đều phát run rồi. Hấn vô cùng muốn nói cho Yoon Cheon Seo biết, kiểu tóc rối tung tự nhiên kia của Jessie, kỳ thật mỗi một milimet đều do stylist tỉ mỉ tạo hình. Ngay cả stylist cũng phải mất thời gian cả một ngày mới đạt tới hiệu quả Yoon Cheon Seo mong muốn, làm sao hấn có thể dùng một cái kéo trang trí mà cắt ra được hiệu quả như vậy chứ?

Tưởng tượng một chút hậu quả nếu mình cắt hỏng, ví dụ như nói khi ngủ dậy phát hiện mình bị biến thành đầu bóng lưỡng, hoặc là lông mày bị cạo trọc một nửa, đây đều là hành động mà hai người Yoon Cheon Seo và Zoe có khả năng làm ra được. Suy nghĩ vì hình tượng của bản thân, Tim quyết định vẫn nên để cho người chuyên nghiệp làm sẽ chắc ăn hơn.

Sau khi cam đoan sẽ không làm chậm trễ công việc của cô, Tim dùng tốc độ tên lửa gọi nhà tạo mẫu tóc của mình là Mark, để hẳn đứng sau Yoon Cheon Seo sửa tóc cho cô lúc cô làm việc, hõn nữa tận lực không quấy rầy công việc của cô.

Cho dù Tim luôn luôn đứng bên cạnh ngăn cản cũng không thể ngăn Mark hóa thân thành fan, ở bên cạnh Yoon Cheon Seo luyện thuyên không dứt bộc bạch tình yêu của mình đối với Chris, Matthew và hai diễn viên Jessie, Matthew, đương nhiên, quan trọng nhất là tình cảm sùng bái CC, dùng lời của hẳn mà nói thì chính là: “Cô bé yêu dấu, em không chỉ là thiên tài sáng tác đầu, mắt nhìn đàn ông của em cũng là số một!”

Tim nghe đến đó, thật sự là hận không thể khâu thẳng cái miệng của hẳn rồi dùng bàn là ủi chết hẳn. Hẳn chưa bao giờ biết Mark có thể lái nhái nhiều như vậy, cái người luôn quảng cáo rùm beng mình là nhà tạo hình soi mói nhất lạnh lùng cao ngạo nhất thời trang nhất thần gay Mark đã đi đâu rồi? Trách không được hẳn vừa nghe là làm tóc cho Yoon Cheon Seo, ngay cả giá cũng chưa ra đã lập tức đáp ứng rồi. Tim còn đang cảm thấy kỳ quái cái tên bệnh nhân mắc “Chứng không kiên ngạo sẽ chết” tại sao lại dễ nói chuyện như vậy, thì ra lại là một fan cuồng của CC.

Yoon Cheon Seo đối với mấy lời lái nhái của Mark mắt điếc tai ngơ, cúi đầu viết rất nhanh phương án cho trò chơi trên laptop. Chỉ cần Mark không có ý làm vướng tay vướng chân, cho dù hẳn lái nhái bao lâu Yoon Cheon Seo đều có thể tự động che chắn màn hình.

Mark lái nhái rất nhiều nhưng vẫn không quên nhô đầu nhìn màn hình máy tính của Yoon Cheon Seo. Sau khi bị Tim nhìn chằm chằm, hẳn cũng chút xấu hổ, nghi hoặc nhìn về phía Tim hỏi: “Đây là tiếng Anh đúng không? Vì sao từng từ đơn tôi đều biết, chúng nó hợp lại thì đến ý tứ một câu tôi cũng không hiểu được?”

Tim nhún nhún vai, “Nếu anh xem mà hiểu, ngồi ở chỗ kia bây giờ nói không chừng chính là anh. Chứ không phải đứng ở chỗ này vừa cắt tóc vừa chíp chíp không ngừng giống chim sẻ đâu.”

“Nói có lý.” Mark gật gật đầu, sau đó mới phản ứng lại, “Không đúng! Anh đang nói chỉ số thông minh của tôi không cao nổi sao? Còn nữa, cái này không gọi là cắt tóc! Đây là tạo hình! Tạo hình!”

Chương 50: Khách mời một tập phim

Những sợi tóc hơi uốn xõa tung tự nhiên, tạo hình tóc ngắn của Yoon Cheon Seo càng thêm vài phần xinh đẹp tiêu sái so với khi cô để tóc dài. Tuy rằng có điểm giống với kiểu tóc của Jessie, nhưng vẫn không giống kiểu tự nhiên khiến người ta nghĩ đến cún lông vàng của Jessie, biểu tình lãnh đạm của Yoon Cheon Seo xứng với tóc ngắn màu đen, làm cho người ta chỉ có duy nhất một cảm giác –“Hoàng tử”.

Đối với kiểu tóc mới của mình Yoon Cheon Seo cũng có vẻ vừa lòng, cô tùy tiện cào cào tóc, đứng dậy để Tim chụp ảnh cho cô, người cô gửi ảnh đầu tiên là Kwon Ji Yong.

“Anh, kiểu tóc mới của em nè! Anh thấy thế nào?”

“.....”

Vào ban đêm, Kwon Ji Yong post tấm ảnh này lên Twitter, cũng để lời bình: “Hey, your excellency prince, please give my princess back!”

Sau một giờ ảnh chụp lan truyền một vòng, lượng tải ảnh và truy cập đã đạt tới một vạn lần.

- Rất đẹp trai!!! Hoàng tử C!!!
- Tôi bị giật điện đến hôn mê rồi!!! Tại sao CC có thể đẹp trai như vậy!!!
- Oán niệm của GD sẽ rất mạnh mẽ đây, ha ha!!!
- Long Long vì công chúa yêu dấu, muốn tìm vương tử quyết đấu!!!
- Truyện cổ tích đều để lừa trẻ nhỏ, kỳ thật người công chúa yêu chân chính là Rồng lửa, hoàng tử cần thận bị lừa phun trúng đó!!!
- Vì sao luôn không theo kịp CC chứ!!! Mấy ngày hôm trước vừa mới cắt kiểu tóc của cô lúc biểu diễn trên sân khấu với GD, bây

giờ cô lại cắt rồi!!!

– Nói đến kiểu tóc, mọi người có cảm thấy kiểu tóc bạc vàng lần này của GD lại duy trì lâu như vậy không!!! Chuyện này có vẻ không khoa học!!!

– Nguyên nhân là gì chắc hẳn mọi người đều rõ ràng rồi ~~~

– Suyt, đừng nói ra, chúng ta tự hiểu trong lòng là được rồi!!!

Sau đó, Tim cũng post tấm ảnh này, hơn nữa còn post tấm ảnh Mark đứng cạnh cắt tóc cho Yoon Cheon Seo, để lời bình cho Kwon Ji Yong: “Cậu nên cảm tạ tôi đi, bởi vì cô ấy vốn muốn tự mình cắt! Nhưng cậu càng nên cảm tạ Zoe, bởi vì ban đầu cô ấy muốn cạo trọc cơ! Là Zoe nói cho cô ấy biết nếu cắt vậy sẽ rất lạnh, cô ấy mới bỏ ý niệm này đi!”

– Cái từ “you” này là chỉ chúng ta, hay là chỉ một người là GD?

(Chú thích cho những bạn chưa hiểu: Vì Tim là người Mỹ nên cho dù tác giả không viết bằng tiếng Anh thì cũng cứ mặc định bạn Tim đang viết tiếng Anh, cho nên từ “you” ở đây chính là từ “cậu” trong đoạn trên.)

– Tôi cũng muốn hỏi!

– Đương nhiên là GD!

– GD!

– Cảm tạ Tim! Cảm tạ Zoe! Không thể tưởng tượng được hình tượng đầu bóng lưỡng!!!

– Cho dù CC tiêu hóa được, chúng tôi cũng không tiêu hóa nổi đâu!!!

– Vì không để bạn gái tôi bắt chước CC cạo trọc, làm ơn nhất định phải giám sát chặt chẽ CC!

Cái áo T-shirt cũ mà Yoon Cheon Seo mặc lần trước, tuy rằng có những tạp chí và chương trình khuyến cáo phần đông các fan, nếu không có được dáng người cùng khí chất của CC, trăm ngàn lần xin đừng tùy tiện thử! Nhưng mà, vẫn là có một bộ phận fan hao hết tâm tư đi chà sát cổ áo T-shirt, mặc trên người sau đó chụp ảnh tự sướng rồi post trên mạng. Có người tự tin hơn thì trực tiếp thoải mái

mặc đi ra ngoài, trên đường cái có thể thường xuyên trông thấy nhiều người nam và nữ như vậy, nhất thời rất khó phân rõ rốt cuộc bọn họ mặc quần áo cũ hay là cố ý chà đạp quần áo mới thành như vậy .

Lần này, trong tấm ảnh Kwon Ji Yong mới post, Yoon Cheon Seo mặc một chiếc áo T-shirt màu đen, ở bên ngoài là một bộ quần áo trong kiểu nam màu đen, tay áo xắn đến khuỷu tay, không cài nút, mặc thành áo khoác. Quần giống như trước là quần bò màu đen ôm chân, phối hợp với đôi ủng cổ thấp màu đen, toàn thân một màu đen trung tính, trông hết như hoàng tử bí ẩn bước ra từ truyện xưa.

Theo lời dự đoán mới của nhà phê bình nổi tiếng, lần này CC mang đến phong cách trung tính mới tạo thành trào lưu cho người bình thường.

“Tuy rằng CC chưa trưởng thành, nhưng khi cô đóng giả con trai chưa bao giờ thất bại! Khi mà cô hóa trang thành ‘Hoàng tử’, tôi tin tưởng toàn thế giới sẽ có vô số cô gái điên cuồng si mê cô ấy!”

Những người bên ngoài là chú ý đến mắt thẩm mỹ thời trang của CC, còn nhóm fan lại quan tâm những bộ quần áo trong mà CC mặc, có phải là quần áo mà GD mặc khi biểu diễn [Black] ở Inkigayo không? Hay là bộ mà hần mặc trong bài [God Father]? Đương nhiên, các cô ngay cả nghĩ cũng không hề nghĩ qua rằng những bộ quần áo đó có thể là quần áo mặc bình thường của GD.

Đã đến tháng mười một.

Hôm nay, tập thể tổ phim [Tâm lý phạm tội] đi tới Ubisoft, chuẩn bị quay vài cảnh trong tập thứ chín mới nhất.

Đây là điều kiện mà tổ phim đồng ý với Tim khi để Matthew ký kết với Ubisoft.

Trong một tập của phim, kẻ giết người hàng loạt thực sự có khả năng quen biết nạn nhân thông qua trò chơi, cho nên Morgan và Reid đến công ty xây dựng trò chơi hỏi những chi tiết trong trò chơi. Tổ làm phim [Criminal Minds] (Tâm lý tội phạm) hi vọng có thể

mượn cảnh tượng chân thật của Ubisoft, đương nhiên chủ yếu là mời CC làm khách mời.

Vốn những diễn viên phụ ngoại trừ sắm vai người sáng lập trò chơi phối hợp diễn, chỉ cần đi theo Shemar Moore đóng vai Morgan và Matthew Gray Gubler đóng vai Reid tới nơi này là xong rồi. Kết quả, cao thủ IT, Kirsten đóng vai Garcia cho rằng phải trang điểm xinh đẹp, kéo theo A.J đang bồng quan đóng vai JJ đến cùng nhau, đương nhiên, chủ yếu là để trông thấy thần tượng bí ẩn CC.

Tim dẫn tổ làm phim cùng nhau đi đến phòng làm việc của đội sáng lập trò chơi và CC. Bọn họ vừa đẩy cửa, chợt nghe thấy bên trong truyền ra bài hát do Kwon Ji Yong biểu diễn [Thế giới hư ảo].

Trong căn phòng làm việc rộng gần hai trăm thước vuông không hề có vách ngăn, thứ đầu tiên hấp dẫn ánh mắt của mọi người chính là màn hình siêu lớn mấy chục inchs trên tường, trên mặt không ngừng thể hiện số liệu hoặc biến hóa đồ án.

Những người bên trong ngay cả liếc mắt nhìn những người mới vào phòng một cái cũng lười. Có người hai mắt đại ra như cái xác không hồn, có người mắt lộ tinh quang điên cuồng nhập số liệu vào máy tính, có người trông như thần kinh không bình thường đang cầm một đồng tư liệu thì thào tự nói, còn có người lại có thể ở trong không gian ồn ào đó mà ngủ lãn quay.

Kỳ dị nhất chính là, vốn là khung cảnh làm người ta cảm thấy hỗn loạn, vậy mà lại có một cảm giác phối hợp hợp lý.

Ví dụ như cái người có “đầu mào gà” đang định tìm một góc để ngủ kia, khi đi nửa đường thì gặp được một người quỳ rạp trên mặt đất làm đồ họa trang trí, cũng không biết làm sao hấn phát hiện được, mắt cũng không nhìn lập tức nhắc chân đi qua, khiến cho Matthew và Tama (bản gốc là Tạ Mã, một cái tên, mình chỉnh thành Tama) kinh hô: “Cái này quá không khoa học!”

Người quay phim của tổ phim cũng tiến hành quay đủ mọi góc độ và phương hướng của phòng làm việc, ghi lại trạng thái công tác chân thật của đội sáng lập trò chơi. Sau khi dùng trò bảo mật nổi

dụng xong, tiếp theo lại dùng phim truyền hình đặc tả, bọn họ tin tưởng sẽ hấp dẫn rất nhiều sự chú ý của người chơi và fan. Từ sau khi Tim tiết lộ ở trên talkshow, cho dù là người chơi hay là fan đều vô cùng tò mò với dự án mới của CC được quảng cáo có trình độ hack não còn vượt qua cả trò chơi [The Dragon Reborn].

Nhưng sau khi đảo quanh hai vòng, đạo diễn và người quay phim vẫn không tìm được cái bóng của CC.

Đạo diễn nghi hoặc nhìn về phía Tim dò hỏi: “CC không có ở đây sao?”

“Có.” Tim gio tay chỉ một bóng dáng ngồi xếp bằng đối diện với cửa sổ thủy tinh cực lớn: “Ở đó.”

Trong phòng làm việc vẫn bảo trì nhiệt độ ổn định là 27 độ, cho nên hôm nay CC chỉ mặc một cái áo T-shirt ngắn tay rộng thùng thình, đưa lưng về phía tổ phim viết viết vẽ vẽ trên giấy, cô ngồi xen lẫn trong một đám geek như vậy, nếu không phải người đặc biệt quen thuộc với cô, chắc chắn sẽ không phát hiện được.

Đạo diễn ý bảo người quay phim lặng lẽ đi qua quay đặc tả CC. Ai cũng nói đàn ông làm việc là đẹp trai nhất, nhưng CC đang làm việc lúc này lại đẹp muốn chết.

Người quay phim ghi lại bộ dáng suy tư của cô ở mọi góc độ, bộ dáng múa bút thành văn, bộ dáng buồn rầu do dự, bộ dáng linh cảm bùng nổ, cho dù là góc độ quay nào, cho dù là về mặt gì, đều không thẹn với danh hiệu mới “Hoàng tử” mà nhóm fan tặng cho cô.

Khi tiến hành quay toàn thân Yoon Cheon Seo, bọn họ mới phát hiện CC lại mặc một cái quần thể thao rộng màu hồng phấn, ống quần xắn lên, chân mang giày vải bạt kinh điển, lộ ra đôi tất màu sắc rực rỡ vạn năm không thay đổi.

Đôi tất và cái quần này mặc trên người cô bây giờ đáng lẽ phải không hợp với vẻ mặt và khí chất của cô mới đúng, nhưng mà khi CC mặc chúng trên người, lại khiến khí chất lạnh lùng xinh đẹp của cô có chút vui vẻ không kiềm chế được.

Đến khi đạo diễn quay đủ bộ dáng làm việc của CC, lúc này mới bảo Matthew đang đứng ở cửa đi đến chào hỏi CC. Trong bộ phim này, biên kịch để cho Reid biết CC, hai người là bạn bè thân thiết.

Đợi cho người quay phim làm tốt công tác chuẩn bị, Matthew mới hô to với Yoon Cheon Seo: “Hey, CC!”

Ngoài dự đoán của mọi người, Yoon Cheon Seo say mê làm việc đắm chìm trong thế giới riêng căn bản không nghe được lời chào của hắn. Vừa rồi bọn họ lộn tới lộn lui bên cạnh Yoon Cheon Seo lâu như vậy nhưng cô một chút phản ứng cũng không có, có thể thấy được cô không dễ bị đánh thức như thế.

Matthew không thể không nâng cao âm lượng: “CC! CC!”

Vẫn không được đáp lại, Matthew trực tiếp đi đến góc tường, tắt âm nhạc đi, lại hô: “CC!”

Yoon Cheon Seo lúc này mới nghe được tiếng la của hắn, quay đầu nhìn hắn. Cô rõ ràng vẫn chưa phục hồi lại tinh thần từ trong công việc, phản ứng đầu tiên là dùng ánh mắt sắc bén quét về phía Matthew, sau đó mê mang theo dõi hắn vài giây, bây giờ mới phục hồi tinh thần, nghi hoặc hỏi: “Matthew? Sao anh lại tới đây thế?”

Kirsten đứng sau lưng người quay phim, vừa vặn thấy một màn này lập tức ôm ngực nói với AJ đứng bên cạnh: “Honey, đỡ em, em sắp té xỉu rồi.”

“Honey, anh cũng vậy!”

Matthew vừa đi về phía cô, vừa tiếp tục dùng vẻ mặt và ngữ khí của Reid nói: “Công việc.”

Yoon Cheon Seo nhảy xuống từ trên chỗ làm việc, vừa vặn đứng đúng chỗ ánh sáng mặt trời chiếu vào. Cô cười với Matthew, vươn cánh tay rảnh rang ôm hắn một chút, châm chọc nói: “Hey, hôm nay anh trông kỳ cục quá.”

Vừa rồi những cảnh cần quay CC làm khách mời đã quay tốt, Matthew bắt đầu khôi phục bản tính, giải thích với công việc hôm nay là quay phim truyền hình, cũng giới thiệu toàn bộ thành viên tổ phim cho cô.

Kirsten đứng một chỗ sau khi cười giơ tay chào Yoon Cheon Seo, xoay người nhỏ giọng nói với AJ: “I love her! I want to marry her!”

AJ làm bộ tiếc nuối “báo cho” cô: “Honey, anh không thể không lấy làm tiếc nhắc nhở em, em đã có bạn gái!” (Vâng đúng là tác giả ghi bạn gái, hình như bạn Kirsten này là bách hợp =.=)

“Nhưng anh thấy bộ dáng cười rộ lên vừa rồi của cô ấy không? Thật đáng yêu!”

“Anh biết.....” AJ cũng khôi phục vẻ mặt trở về chỗ cũ, “Em nói xem, chờ Tiểu Harry trưởng thành đến cưới cô ấy có kịp không?”

“..... Em không biết..... Nhưng anh có thể trở về hỏi một chút ý kiến của Tiểu Harry.” Kirsten vuốt cằm, nghiêm trang trả lời.

Hôm đó Matthew post ngay ảnh chụp chung của CC và nhân viên tổ phim trên Twitter, dẫn đến rất nhiều fan vây xem, đều tỏ vẻ chờ mong tập một được công chiếu.

Nhưng điều mà cộng đồng fan của Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo quan tâm hơn là, hình như các cô đã phát hiện ra chuyện khó tin gì đó rồi.

— Có ảnh làm chứng! Cái quần hồng nhạt này của CC tuyệt đối là quần của GD trong Strong Heart!!!

— Hình như gần đây CC luôn mặc quần áo của GD đúng không?!!!

— Tôi tưởng CC thích mặc quần áo rộng thùng thình, bây giờ mới phát hiện mấy bộ quần áo của cô ấy đều là của GD?!!!

— Ban đầu tôi nghĩ chỉ có bộ quần áo trong màu đen kia là của GD, không ngờ tất cả áo T-shirt đều là như vậy!!!

— Hai người ân ái mặn nồng như vậy, còn không thừa nhận đang hẹn hò à?!!!

— Ngọt ngào quá đi!!! Không thừa nhận cũng không sao! Chúng ta đều biết là được rồi!!!

— Giống như trên!!!

— Giống như trên!!!

Chương 51: Tiết mục của Yong hyung

Ngày 8 tháng 11, Kwon Ji Yong tham gia quay SBS [Healing Camp]. Lúc trước Big Bang bọn họ trải qua sự kiện quá khó khăn, một lần nữa xuất hiện không thể nghi ngờ là nó có một chút bối rối, lần này chương trình mời, Kwon Ji Yong và công ty đều thống khoái mà đáp ứng.

Chương trình bắt đầu thu từ sáng sớm, Kwon Ji Yong nửa tỉnh nửa mê tùy ý để chị Ji Eun hóa trang cho hắn, trước tiên đi tới sân dùng để quay.

Ngay từ đầu chương trình, sau khi chào hỏi hàn huyên với nhau, đề tài tán gẫu nổi lên đầu tiên của MC là về Album lần này của Kwon Ji Yong.

“Album lần này anh thích bài hát nào nhất?”

“Thích nhất? Không thể chọn hai cái sao?”

“Đương nhiên có thể. Anh thích hai bài nào nhất?”

“[Crooked] và [God Father].” Kwon Ji Yong không chút do dự nói.

“A, tôi biết! Trong đó có một bài là do CC viết, đúng không?”
Mấy câu cuối cùng của Lee Kyung Kyu rõ ràng là ý vị thâm trường.

Kim Je Dong tiếp lời nói giỡn của hắn: “Vậy bài [William Castle] thì sao? Cũng là do CC viết phải không? Anh không hài lòng à?”

“Không phải.” Kwon Ji Yong bị giọng điệu cố ý đùa giỡn của hắn chọc cho cười rộ lên.

Lee Kyung Kyu cũng cười nói: “Về phần anh rồi cuộc có gì bất mãn với CC chúng ta đợi lát nữa hãy bàn lại, đừng nôn nóng, thời gian còn rất dài, phải mau chóng trò chuyện về chủ đề Album lần này cho xong đi đã rồi mới có thể tiếp tục tiến hành chủ đề đó!”

Kwon Ji Yong lại bị lời nói trắng trợn của hắn dẫn đến phải lấy mu bàn tay che miệng nở nụ cười.

“Anh từng nói qua trong một buổi phỏng vấn rằng, đây là Album anh hài lòng nhất, vì sao vậy?”

“Bởi vì nó là Album mới nhất. Mỗi một bài hát trong đó đều do những người có phong cách âm nhạc khác nhau tỉ mỉ hoàn thành cùng nhau. Phản ánh của những người yêu âm nhạc cũng tốt lắm.”

“Trong những người hợp tác làm nhạc với anh, anh cảm thấy hợp tác với ai là ấn ý nhất?” Kim Je Dong làm bộ chuyên nghiệp hỏi, có điều đôi mắt nhỏ híp lại cùng với khóe miệng cười xấu xa kia đã hoàn toàn tiết lộ tâm tư của hắn.

Thành hựu lợi [1] ngồi bên cạnh nói với hắn: “Anh hỏi như vậy quá rõ ràng rồi!”

[1] Ứ biết tên này tiếng Hàn là gì ;_;

“Cái gì?” Kim Je Dong vẫn mạnh miệng không chịu thừa nhận như cũ, “Về phương diện âm nhạc này tôi rất chuyên nghiệp mà! Có vấn đề gì sao?”

Kwon Ji Yong cũng cười theo, sau khi cười xong mới trả lời: “Ấn ý nhất là người đã hợp tác với tôi lâu nhất, anh Teddy. Bởi vì từ khi mới ra mắt đã hợp tác cùng nhau rồi, ban đầu tôi đi theo anh ấy học tập rất nhiều, hiện giờ mới có thể xem như là hợp tác cùng nhau.”

“Vậy còn CC thì sao? Hai người rất khó hợp tác à?” Kim Je Dong hỏi ngay sau khi hắn vừa trả lời xong.

Lee Kyung Kyu mở miệng châm chọc ngay trước khi Kwon Ji Yong trả lời: “Je Dong à, hôm nay anh làm sao vậy? Tại sao cứ luôn châm ngòi quan hệ của GD và CC vậy, anh ghen tị sao?!”

“Đúng vậy, tôi đúng là ghen tị đó! Thì sao?” Kim Je Dong giả bộ như bị đâm trúng chỗ đau, kích động hô.

Những MC khác và Kwon Ji Yong đều cùng nhau cười rộ lên.

“CC thì khi hai người ở cùng một chỗ thường xuyên bộc phát linh cảm, nếu dùng cả hai ý tưởng thì không xong, cho nên luôn phải buồn rầu xem xem ý tưởng của ai có hiệu quả tốt hơn. Hai

người chúng tôi có một lần dùng không đến một buổi tối đã viết xong một bài hát có độ khó rất cao, gần như có thể trực tiếp đến phòng thu ghi âm là được.”

“Ca khúc nào vậy? Chúng tôi đã nghe qua chưa?”

“Vẫn chưa phát hành đâu!” Kwon Ji Yong nói bổ sung: “Tôi chuẩn bị dùng nó trong Album sau của Big Bang, là viết cho cả năm người chúng tôi hát.”

“Bài hát chủ đề [Thế giới hư ảo] mà anh viết cho trò chơi dựa theo tiểu thuyết của CC, nghe nói đã đạt được vị trí thứ tư trên bảng xếp hạng Billboard. Bài hát này là bài hát đầu tiên do người Hàn Quốc hát lọt vào top 10 bảng xếp hạng của Billboard ngoại trừ [Gangnam Style] của Psy đúng không? Hơn nữa bài hát này không giống như [Gangnam Style], [Gangnam Style] là bài hát bằng tiếng Hàn, còn bài hát này hoàn toàn hát bằng tiếng Anh. Đây có thể nói là bài hát đầu tiên do người Hàn Quốc viết bằng tiếng Anh tiến vào bảng xếp hạng của Billboard, xin chúc mừng!” Nói xong, cả ba MC cùng nhau vỗ tay kịch liệt.

“Cảm ơn!” Kwon Ji Yong nhanh chóng nói lời cảm tạ, “Tôi cũng không nghĩ đến bài hát này lại đạt được thành tích như bây giờ. Lúc ấy CC nói muốn biết cảm nhận của tôi sau khi đọc xong [The Dragon Reborn], nói tôi hãy dùng âm nhạc để biểu hiện cảm xúc của tôi, cho nên giai điệu và ca từ đều viết ra rất nhanh, chẳng qua đây là lần đầu tiên tôi dùng hoàn toàn tiếng Anh để viết bài hát, về phương diện biểu đạt ca từ có vẻ không đủ, là do CC suy diễn ca từ của tôi một lần nữa, tôi nghĩ có thể lấy được thành tích tốt như vậy phần lớn là nhờ cách dùng từ như thơ của cô ấy.”

“Vậy hiện giờ anh có định tiến quân đến thị trường Mĩ không?”

“Không thể nói là tiến quân đến Mĩ, tôi nếu lại có cơ hội phát hành Album ở Mĩ hoặc là lên sân khấu biểu diễn thì dĩ nhiên là rất tốt, có điều ngôn ngữ vẫn là một chướng ngại, ở phương diện này tôi còn phải chuẩn bị sẵn sàng mới được.”

“Chuyện này có gì cần lo lắng! Bình thường để CC nói chuyện với anh bằng tiếng Anh nhiều chút là được! Nghe nói anh bình thường làm việc mệt mỏi sẽ thích tìm người trò chuyện đúng không?”

“ Vâng, có đôi khi công việc khiến tôi mệt mỏi hoặc là lúc không có linh cảm, tôi sẽ trò chuyện cùng những người khác để giảm bớt một chút mệt nhọc, hoặc trong lúc trò chuyện sẽ nảy sinh linh cảm. Lần trò chuyện dài nhất là một lần hàn huyên với anh Teddy đến tận mười mấy giờ.”

“VẬY ANH VÀ CC THÌ SAO? HAI NGƯỜI CÓ THƯỜNG XUYÊN TRÒ CHUYỆN VỚI NHAU KHÔNG?”

“Không có.” Kwon Ji Yong lắc đầu phủ nhận nói: “Một thời gian trước lúc cô ấy ở Hàn Quốc, tôi luôn vội vàng bắt đầu diễn tập, chuẩn bị Album mới, tiến hành hoạt động, mỗi ngày đều bề bộn nhiều việc. Sau khi cô ấy về Mĩ cũng có rất nhiều công việc phải làm, chúng tôi mà có gọi điện thoại thì cũng chỉ tán gẫu vài câu rồi cúp máy.”

“Không phải trước kia hai người xài chung một phòng làm việc hay sao? Cũng không thường xuyên trò chuyện với nhau à?”

“Khi đó đều là việc ai người nấy làm, tôi viết bài hát, còn CC cô ấy thì viết tiểu thuyết.”

“Ở TRONG YG CÓ PHẢI CÔ ẤY CÓ QUAN HỆ THÂN CẬN VỚI ANH NHẤT HAY KHÔNG?”

“Vâng.” Khi Kwon Ji Yong thừa nhận nhin không được nở nụ cười, hấn lại bổ sung nói: “Quan hệ của cô ấy với đám Seung Ri, Chae Rin cũng rất tốt.”

“NHƯNG QUAN HỆ VỚI ANH LÀ TỐT NHẤT PHẢI KHÔNG?”

“Đúng vậy.” Đối mặt với sự truy hỏi của MC, Kwon Ji Yong lại cúi đầu cười thừa nhận.

“VẬY ANH ĐỊNH NGHĨA QUAN HỆ CỦA ANH VÀ CC NHƯ THẾ NÀO?”

“Là bạn tốt.” Kwon Ji Yong đã sớm thương lượng qua với công ty, trước khi CC trưởng thành tạm thời không thừa nhận quan hệ

của hai người, chẳng qua lúc hẳn đang nói hai người là bạn tốt, âm cuối cùng vẫn không tự giác mang theo sự nghi vấn không kiên định.

“Bạn tốt thì chính là bạn tốt! Giọng điệu không xác định kia của anh là ý tứ gì hả? Có phải là do bản thân cũng thực sự chột dạ hay không?” Lee Kyung Kyu bắt được điểm khác lạ trong lời nói của Kwon Ji Yong, quay sang truy kích hẳn.

Kwon Ji Yong dùng tay phải ôm mắt ngượng ngừng cười, vừa cười vừa nhắc lại: “Là bạn tốt.”

“Để nghiệm chứng cách nói của GD, chúng tôi sẽ tìm nhân chứng trong YG, hỏi một chút xem người này thấy quan hệ của GD và CC là thế nào, tổ tiết mục bây giờ đã nổi điện thoại với người của YG!” Kim Je Dong nói xong, nhận lấy di động do PD đưa lên, “Alo? Xin chào.”

“A, xin chào.” Trong điện thoại truyền ra giọng nói trầm thấp của TOP.

“Thì ra là TOP à!” Nhóm MC phản ứng nói cùng lúc.

Nổi điện thoại với TOP là chương tình mà tổ tiết mục đã thương lượng với YG từ sớm. Vừa lúc gần đây TOP đang quảng bá cho bộ phim mới [Commitment] do hẳn làm diễn viên chính, tiết mục này cũng là một cách quảng cáo rất tốt, cho nên YG và TOP đều sáng khoái đáp ứng.

“Nghe nói gần đây TOP đang vội vàng thực hiện hoạt động quảng bá cho bộ phim điện ảnh [Commitment], anh có thể nhận đề nghị nổi điện thoại của chúng tôi thật sự vô cùng cảm tạ!” Người chủ trì ‘bánh ít đi, bánh quy lại’, ngay từ đầu đã giúp đỡ tuyên truyền cho bộ phim đang nổi kia.

TOP ở đầu kia điện thoại nhanh chóng tỏ vẻ khiêm tốn, cảm tạ MC đã quảng bá cho bộ phim của hẳn.

“TOP-shi, anh thấy quan hệ của GD và CC là như thế nào?” Hàn huyền xong rồi, MC mau chóng tiến vào chủ đề.

“Ừm.....” TOP trầm ngâm trong chốc lát, trả lời: “Là bạn tốt.....?”

Mọi người ở trường quay bắt đầu cười ha ha, “TOP-shi, vì sao giọng điệu của anh giống y đúc với giọng điệu vừa rồi của GD vậy?”

TOP cười ngây ngô ha ha theo, “Thật sao?”

“Chúng tôi đều hiểu được, anh không cần giải thích đâu.” Kim Je Dong nói với điện thoại, lại khiến cho trường quay vang lên một trận tiếng cười hiểu ý.

Kwon Ji Yong dùng cánh tay che lại ánh mắt, cười càng toe toe.

“Vừa rồi GD nói trong YG thì CC có quan hệ thân nhất với cậu ấy, anh đồng ý với cách nói này không?”

“Vâng, tôi đồng ý.”

Sau khi TOP cho một câu trả lời khẳng định, MC vốn muốn tiếp tục vấn đề kế tiếp, không nghĩ tới không đợi bọn họ phản ứng, TOP lại đột nhiên bổ sung: “Có điều, tôi và CC cũng rất thân cận. Có một chuyện tôi đã làm cùng CC mà Ji Yong cậu ấy không có cách nào làm được.”

“Cái gì?!” MC đều bị lời nói của hắn khiến cho hứng thú, sau khi liếc mắt nhìn Kwon Ji Yong một cái, đều dịch người đến gần di động.

Kwon Ji Yong cũng bị lời nói của TOP gọi lên lòng hiếu kỳ, hắn cũng dịch lên nghe thử xem anh trai này chuẩn bị phát biểu câu nói kinh người gì đây.

Trước khi nói tiếp TOP lại cười ngây ngô một trận, “Chính là lúc trước tôi từng tán gẫu với CC lịch sử yêu đương của nhau, dùng lời nói của CC chính là chúng tôi là quan hệ nói hết tình sử cho nhau. Ke ke ~ ~”

“Vì sao TOP-shi cảm thấy GD không làm được chuyện này?” Nhóm MC giống như chó săn ngửi được mùi con mồi, nhanh chóng dí sát hỏi.

Mọi người ở trường quay, bao gồm cả nhân viên công tác đang hưng trí bừng bừng và Kwon Ji Yong đã dùng một bàn tay bịt mắt,

tay kia thì phẩy gió hạ nhiệt độ, đều chờ đợi câu trả lời của hắn.

“Ừm..... Ha ha..... Bởi vì..... Rất phong phú?”

“Ha ha ha!!!” Tất cả mọi người ở trường quay đều lý giải được ý tứ của hắn, nở nụ cười.

Ba MC cùng nhau vỗ tay cười to, bọn họ vừa trêu tức nhìn Kwon Ji Yong, vừa nói: “TOP à, những lời này của anh rất kinh điển!”

Mặt của Kwon Ji Yong đã sắp đỏ bừng đến nơi, dưới ánh mắt trêu đùa của mọi người, hắn đưa tay cầm đồ uống trên bàn uống một hơi để hạ nhiệt độ trên mặt.

“CC cô ấy chưa từng hỏi qua tình sử của GD sao?” Thành hựu lợi đặt câu hỏi với TOP.

“Chưa từng. Một lần cũng chưa hỏi qua.” TOP trả lời một cách khẳng định.

“Vậy anh có chủ động nhắc tới với cô ấy không?”

“Tôi điên rồi hay sao mà làm thế?!” TOP không chút suy nghĩ thốt ra, sau đó cảm thấy hình như không đúng lắm, bản thân lại bắt đầu cười ha ha lộ lên.

PD và biên kịch tổ tiết mục hiện giờ cảm thấy nổi điện thoại với TOP quả thực là một quyết định rất chính xác, kì tiết mục này tuyệt đối sẽ có rating cao ngất ngưỡng.

“TOP-shi, CC đã viết bài hát cho GD, cũng quay MV rồi, những người khác nghĩ như thế nào với điều này? Có ghen tị không?”

“Những người khác thì tôi không biết, nhưng bây giờ tôi không ghen tị.”

“Vì sao?” Trực giác nói cho đám MC, lại có chuyện hay ho để đào bới rồi.

Âm thanh của TOP hơi đặc ý nói: “Lần này tôi chuẩn bị phát hành bài hát đơn, CC đã giúp tôi viết hai bài hát. Mấy ngày hôm trước vừa mới đem bản demo gửi cho tôi, ke ke ke ke ~ ~”

“Thật sao?” Lần này Kwon Ji Yong mở miệng trước MC, kinh ngạc hỏi.

MC nhanh nhẹn hỏi hắn: “Anh không biết à?”

Kwon Ji Yong cười lắc đầu, vẫn là vẻ mặt kinh ngạc, “Không biết.”

TOP thu được bản demo CC gửi tới, vốn muốn gạt Kwon Ji Yong cho đến khi phát hành bài hát, nhưng bây giờ đột nhiên tiết lộ trên tiết mục này cũng không sai, không chỉ có thể thưởng thức bộ dạng kinh ngạc của Kwon Ji Yong, mà còn có thể tuyên truyền cho bài hát đơn của hắn, một mũi tên bắn trúng hai con nhạn.

“TOP-shi, có thể nói cho chúng tôi đó là chuyện gì không?”

“Được. Tôi và Seung Ri lần trước xem MV [God Father] CC quay cho Ji Yong, cả hai đều sắp chết vì hâm mộ rồi! Cho nên, tôi thừa dịp Ji Yong không có mặt, thương lượng với CC, để cô ấy gạt Ji Yong cũng viết cho tôi một bài có thể thể hiện loại cảm giác sát khí mạnh mẽ trong MV, không nghĩ tới cô ấy không chỉ viết xong bài hát tôi nhờ, mặt khác còn tặng thêm một bài nữa, nói là làm quà chúc mừng bộ phim mới của tôi công chiếu.”

“Vì sao anh muốn cô ấy gạt GD vậy?” MC nhanh chóng bắt được trọng điểm trong lời nói của hắn.

“..... Bởi vì tôi sợ bị cậu ấy cướp mất!” TOP cười thành thực trả lời, lại khiến cho nhóm MC cười cố động.

“Vậy TOP-shi hài lòng với hai bài hát này không?”

“Cực kỳ hài lòng!” Từ âm thanh của TOP có thể nghe ra bộ dạng thỏa mãn của hắn, TOP dừng một chút lại bổ sung nói: “Vốn là khi tôi nghe được bài hát đầu tiên đã hứng thú muốn nhảy dựng lên, viết thật sự quá tốt! Không nghĩ tới nghe được bài thứ hai còn thích hơn bài thứ nhất nữa! Lần đầu tiên ở trong phòng thu để ghi âm, khi hát xong xem chút nữa tôi đã khóc luôn rồi.”

“Tuyệt quá!” Lee Kyung Kyu cảm thán nói: “Nghe được TOP nói như vậy, không riêng chúng tôi tò mò, những người yêu ca nhạc khẳng định cũng sẽ tò mò muốn chết, mọi người đều muốn biết là bài hát gì mới có thể khiến TOP đang hát mà khóc.” Hôm nay TOP phối hợp như vậy, MC đương nhiên không ngại quảng cáo nhiều hơn cho hắn.

“Tôi thật sự muốn cảm ơn CC, bây giờ cô ấy cực kì bận vậ mà còn nhớ rõ viết bài hát cho tôi, lúc cô ấy gọi điện cho tôi nói đã đem bản demo gửi đến công ty, tôi cũng không nghĩ tới chuyện này.” TOP nghe Ji Yong nói gần đây Yoon Cheon Seo bề bộn nhiều việc, cho nên vẫn ngược ngùng không muốn thúc giục cô, không nghĩ tới Yoon Cheon Seo lại biết hẳn muốn bài hát mới, chủ động gọi điện cho hẳn nói bài hát đã viết xong, chỉ cần tự hẳn thêm đoạn rap là được, khi nghe đến đây, TOP thật sự vô cùng cảm động.

“Xem ra CC không chỉ có quan hệ rất tốt cùng TOP, còn cực kỳ có nghĩa khí!” Kim Je Dong cảm thán nói, những MC khác ở một bên phụ họa.

Chương 52: Tham dự tiết mục

Sau khi hàn huyên vài câu cùng TOP, tổ tiết mục thỏa mãn với lần trò chuyện này. Một mình lực hấp dẫn của TOP cộng thêm những chuyện bí mật của CC, tổ tiết mục mong chờ sẽ phá kỷ lục rating cũ.

Tiết mục tiếp tục thu hình thuận lợi, lúc nghỉ giữa giờ Kwon Ji Yong sau khi nói lời cảm tạ với MC đã lập tức vội vàng nói có việc rồi đứng dậy định ra ngoài, lúc này Kim Nam Kook đã chờ sẵn đưa điện thoại cho hắn .

“Cậu ta gấp như vậy, chẳng lẽ là gọi điện cho CC?” Những lời này của Kim Je Dong vốn là nói giỡn thôi, vừa rồi hắn phát hiện, từ khoảng 10 phút trước lúc Kim Nam Kook quơ quơ điện thoại với Kwon Ji Yong, Kwon Ji Yong đã hơi nhấp nhồm, tuy rằng hắn vẫn ngồi lại thành thật trả lời vấn đề, nhưng làm MC lão luyện, Kim Je Dong vẫn có thể nhìn ra tâm trí hắn đã chạy đến nơi khác rồi. Phỏng chừng mấy người PD cũng phát hiện, bởi vì vừa đến giờ nghỉ PD rõ ràng đã vội hô nghỉ ngơi.

Kim Je Dong vốn chỉ nói đùa một câu, sau lại nhìn thấy Kwon Ji Yong dùng động tác lại cười với bộ dạng bị nắm thóp, hắn phát hiện bản thân đã chạm đến chuyện thú vị gì đó, “Đợi chút! Thật là CC! Thật sao?!”

Nghe được tiếng la của Kim Je Dong, Lee Kyung Kyu, thành hựu lợi và tổ tiết mục tất cả đều đứng hình đờ đẫn chỉ động tác, mắt nhìn chăm chăm Kwon Ji Yong chờ hắn trả lời.

“.....” Kwon Ji Yong chỉ cầm di động cười ngượng ngùng, không thừa nhận cũng không phủ nhận.

Những người khác ở đây còn gì không rõ, PD và nhóm biên kịch nhanh chóng ra hiệu cho mấy người Lee Kyung Kyu, ý bảo bọn họ

hỏi Kwon Ji Yong xem có thể tiếp tục ghi hình hay không.

Cuối cùng, vẫn là Lee Kyung Kyu với tư cách người già nhất làm đại biểu cho tổ tiết mục mở miệng: “Ji Yong à, cậu có thể hỏi CC một chút xem cô ấy có thể nói vài lời kêu gọi với khán giả trong trường quay, hoặc là tán gẫu vài câu với chúng tôi không? Nếu không đồng ý cũng không cần lo lắng, đoạn này chúng tôi sẽ cắt bỏ.”

Kwon Ji Yong nghĩ nghĩ rồi đáp ứng: “Được rồi, đàn anh, để em hỏi CC một chút, nhưng mà bên chỗ cô ấy đang là nửa đêm, không biết cô ấy có nghỉ ngơi hay chưa nữa.”

“Đương nhiên, nếu không có cách nào để trò chuyện cũng không sao, là do yêu cầu của chúng tôi có chút vô lý.” Kim Je Dong mau chóng nói.

Kwon Ji Yong nói câu này là vì chừa lại một đường sống cho Yoon Cheon Seo lựa chọn. Buổi tối mỗi ngày trước khi Yoon Cheon Seo ngủ đều phải gọi báo cho hắn, chỉ khi đợi được hắn nói ngủ ngon Yoon Cheon Seo mới bằng lòng ngoan ngoãn đi vào giấc ngủ, cho nên vừa rồi hắn không nhận điện thoại, nhóc con kia khẳng định vẫn còn ngồi chờ.

Trong lúc mọi người của tổ tiết mục nín thở chờ mong, Kwon Ji Yong ấn nút gọi cho Yoon Cheon Seo.

“Anh Ji Yong ạ?” Từ di động truyền đến âm thanh tràn ngập mệt mỏi của Yoon Cheon Seo.

“Em đang ngủ à?” Kwon Ji Yong quên không tính thời gian, hiện giờ ở Mỹ bên kia đã gần sáng. Dưới yêu cầu cưỡng chế của hắn, bình thường đây chính là thời gian Yoon Cheon Seo nghỉ ngơi.

Yoon Cheon Seo tiếp tục dùng âm thanh mơ mơ màng màng mang theo chút ngữ khí làm nũng nói: “Cũng sắp ngủ rồi. Hôm nay từ lúc năm giờ sáng rời giường đến bây giờ, đầu óc một khắc cũng không ngừng chuyển động như chạy trên đường cao tốc, thiếu chút nữa không dừng được luôn. Vừa rồi em vẫn luôn nghe bài hát của anh, vậy mới thấy buồn ngủ một chút.”

“Anh biết.” Kwon Ji Yong vừa lòng đáp lại nói, khóe miệng không khống chế được cong lên một cái. Hắn nhìn thoáng qua ba vị MC kia đang dùng ánh mắt tràn ngập bất quái theo dõi hắn, thế này mới nói: “Hiện giờ anh đang quay chương trình [Healing Camp], đàn anh Lee Kyung Kyu và vài người nữa muốn hỏi em mấy vấn đề, có thể chứ?”

“Chính là chương trình mà trước kia anh và Dae Sung cùng tham gia sao?”

“Ừ.”

“Đương nhiên là có thể.” Khi ở Hàn Quốc Yoon Cheon Seo đã xem qua kì [Healing Camp] kia, cho nên không chút do dự đáp ứng.

Nhân viên công tác tổ tiết mục cùng nhóm MC nghe được cô trả lời rõ ràng như vậy, đều cao hứng sắp hỏng rồi, PD và nhóm biên kịch thậm chí còn nắm tay thành đám, nhỏ giọng hô “yes”.

“CC, xin chào! Chúng tôi là tổ tiết mục [Healing Camp], tôi là MC Lee Kyung Kyu.”

“Xin chào, tôi là MC Han Hye Jin.”

“Tôi là MC Kim Je Dong, rất vui vì có thể trò chuyện cùng em.”

“Xin chào mọi người! Tôi là CC! Rất vui được tham dự tiết mục cùng mọi người.” Yoon Cheon Seo hắng giọng, khôi phục thanh âm bình thường. Những người khác không phát hiện, nhưng Kwon Ji Yong vẫn có thể nghe ra trong đó là khó chịu và mỗi một, hắn bắt đầu hồi hận cùng đau lòng.

“Ngượng ngùng vì quấy rầy em nghỉ ngơi. Chúng tôi có thể hỏi mấy vấn đề đơn giản chứ?”

“Đương nhiên.”

“GD nói ở trong YG, quan hệ của em và cậu ấy là thân nhất, có đúng như thế không?” MC hỏi lại vấn đề này, đây đã là lần thứ ba bọn hắn hỏi về vấn đề này.

“Vâng, đúng vậy.” Yoon Cheon Seo trực tiếp trả lời khẳng định.

“Vậy vì sao em lại lén viết bài hát cho TOP mà không nói cho GD?”

“Bởi vì TOP không cho nói. Đáp ứng rồi thì phải làm được, cái đó và chuyện thân hay không thân không có liên quan gì cả.” Yoon Cheon Seo tiếp tục bình thản nói.

“Vừa rồi nghe TOP nói, anh ấy chỉ xin một bài hát, em lại viết cho anh ấy đến hai bài, một bài trong đó còn khiến anh ấy vừa hát vừa khóc, anh ấy có nói qua với em chưa?”

“..... Vâng, anh ấy có nói.” Yoon Cheon Seo thật sự không nghĩ tới TOP có thể đem chuyện mình đã khóc kể ra ngoài, một cho cô còn lo lắng đến sự riêng tư và lòng tự tôn đàn ông của hần, ngay cả Kwon Ji Yong cũng không kể. “Anh ấy vừa khóc vừa gọi điện cho tôi, nói rất thích hai bài hát này. Có điều cả tôi và anh ấy càng thích bài hát viết dựa trên những gì anh ấy đã trải qua trong tình yêu hơn.”

“Tuy rằng có rất nhiều người thích ca từ em viết, nhưng cũng có cực ít người nói ‘Ca từ CC viết chính là dùng từ hoa lệ, ý cảnh ý thơ, nhưng không cách nào đả động lòng người’, em viết cho TOP bài hát thứ hai đó có phải là để bác bỏ cách nói này hay không?”

“Hả? Tôi chưa từng nghe nói qua chuyện này mà?” Trong giọng nói của Yoon Cheon Seo tràn ngập nghi hoặc, không rõ vấn đề này từ đâu mà đến.

Kwon Ji Yong vốn luôn ngồi một bên cong miệng cười nghe MC và Yoon Cheon Seo trò chuyện, nghe đến đó, hần mở miệng giải thích thay Yoon Cheon Seo: “CC cô ấy bình thường không lên mạng, ngoại trừ lên mạng trả lời câu hỏi của fan, chưa bao giờ quan tâm tin tức hoặc là bình luận.”

“Như vậy em không phải là rất may mắn à?” Kim Je Dong cười không có ý tốt hỏi Kwon Ji Yong. Liên hệ đến vấn đề kinh nghiệm yêu đương vừa rồi TOP nhắc tới, tất cả mọi người hiểu ý cười rộ lên, chỉ có một người là Kwon Ji Yong lại bắt đầu ôm mặt.

Lúc này, Yoon Cheon Seo đột nhiên nói xen vào: “A ~ trách không được anh Ji Yong có một lần đột nhiên nói với tôi mấy lời kỳ quái như vậy! Thì ra là vì mấy bình luận đó sao?” Đường cung phản

xạ của đĩa nhỏ này không phải quá dài rồi chứ, chuyện hơn một tháng trước bây giờ cô mới phản ứng lại.

“Cậu ấy đã nói cái gì? Nói cái gì vậy?” MC mau chóng truy hỏi.

“Chính là có một lần anh ấy đột nhiên gửi tin nhắn cho tôi nói ‘Ca khúc tràn ngập bi thương này, để anh viết là đủ rồi. Anh tình nguyện em vĩnh viễn vĩnh viễn không viết được tình ca thương tâm’.” Nghe đến đó, MC đã bắt đầu há to miệng, nhìn Kwon Ji Yong bắt đầu “Oa ~” , Yoon Cheon Seo vẫn tự tiếp tục than thở: “Lúc ấy tôi còn thực buồn bực, nghĩ có phải anh ấy biết chuyện tôi vụng trộm viết bài hát cho TOP hay không, may mắn tôi không chủ động thẳng thắn.....”

Ngay khi Yoon Cheon Seo còn đang than thở may mắn là mình không thẳng thắn khai báo, Lee Kyung Kyu đã vươn cánh tay về phía Kwon Ji Yong, nhỏ giọng ý bảo hãy xem da gà nổi đầy trên cánh tay của mình, Kwon Ji Yong cười ngã vào trên sofa, mặt đỏ muồn bốc hơi rồi.

Không đợi MC tiếp tục vấn đề, bên chỗ Yoon Cheon Seo truyền đến một trận tiếng đập cửa thùng thùng. Kwon Ji Yong nhanh chóng nhân cơ hội nói sang chuyện khác: “Khoan nói tiếp đã. Có người đang gõ cửa sao?”

“Vâng. Mấy ngày nay em đều trực tiếp nghỉ ngơi trong phòng nghỉ của công ty, chắc là bọn Jimmy đó, không cần để ý đến bọn hắn đâu.” Yoon Cheon Seo chuẩn bị làm bộ đang ngủ, chờ đám Jimmy và “Đầu như cây lau nhà” tự giác rời đi.

Nhưng mà, hiển nhiên Yoon Cheon Seo đã xem nhẹ sự chấp nhất của đám geek này, ngoài cửa truyền đến âm thanh đập cửa lớn hơn nữa: “CC! Bọn tôi biết cô vẫn chưa ngủ! Mau ra mở cửa! Chúng tôi có vấn đề muốn hỏi cô! nghe thấy không?!”

Kwon Ji Yong ở chỗ trường quay tiết mục, thông qua tín hiệu di động cũng nghe được rành mạch “tạp âm” từ bên Yoon Cheon Seo truyền đến. Kim Je Dong cười cảm thán nói: “Ôi, tôi cảm thấy chúng ta quấy rầy CC nghỉ ngơi đã là da mặt rất dày rồi, không nghĩ tới lại

có người còn không hiểu đạo lí đối nhân xử thế hơn chúng ta! Tôi cam nguyện chịu thua!”

“Ngượng ngùng, xin chờ một chút.” Yoon Cheon Seo vừa nói với điện thoại, vừa đi đến mở cửa phòng: “Có việc gì à?”

Từ khe hở cửa thò vào một cái đầu ngũ sắc như mào gà là Jimmy cùng với cả đầu đầy ma hoa biện của “Đầu như cây lau nhà” là Pitt, trăm miệng một lời đặc ý nói: “Ha! Tôi biết chắc cô vẫn chưa ngủ mà!”

“Tôi đang chuẩn bị ngủ!”

“Trước tiên giải thích xong yêu cầu của đoạn thiết kế này giúp chúng tôi đã rồi hãy ngủ tiếp!” Jimmy nói xong tự chen vào trong, cầm laptop trong tay đưa cho Yoon Cheon Seo.

Yoon Cheon Seo nhanh chóng giữ cửa đẩy hai người bọn họ ra ngoài, cự tuyệt nói: “Không được! Tôi không giống đàn người máy các anh, nhắm mắt nghỉ một cái là có thể tiếp tục làm việc! Tôi cần ngủ!”

“Ha ha ha ha ha!” Jimmy và Pitt giống như nghe được cái gì đó vô cùng châm chọc buồn cười, liếc nhau, đồng thời cười ha hả khoa trương, “Cô đang nói chính mình đó sao?! Chúng tôi nếu là quân đoàn người máy, thì cô chính là thủ lĩnh của chúng ta, người máy có siêu não bộ ạ!”

“Đúng vậy! Đúng vậy! Chúng tôi còn thay phiên đi nghỉ ngơi, mới miễn cưỡng đuổi kịp ý tưởng của cô! Thì ra ba ngày ba đêm viết trình tự của chúng tôi cũng không thành vấn đề, bây giờ cô đi đến phòng làm việc nhìn xem, cả hai ngày liên tục, cô đã rút cạn sức lực của bao nhiêu anh em rồi! Hơn nữa, một thời gian trước rõ ràng là chính cô tục làm việc liên tục, căn bản không cần ngủ!”

Hiện giờ Yoon Cheon Seo đã sắp thẹn quá thành giận, Kwon Ji Yong còn đang nghe điện thoại ở đầu kia đó, hai cái tên được việc không đủ bại sự có thừa này!

“Bây giờ! Lập tức về phòng làm việc của các anh đi! Tôi muốn đi ngủ!!! Có việc gì chờ tôi ngủ dậy nói sau!!!”

“Chỉ chiếm của cô nửa giờ thôi mà? Hay 20 phút?” Pitt vẫn còn ý đồ cò kè mặc cả với Yoon Cheon Seo, lúc làm việc trẻ biết rõ ràng gặp phải vấn đề, hẳn thật sẽ gặp đến độ vò đầu bứt tai tinh thần hỏng mất.

Nếu là bình thường, Yoon Cheon Seo đã sớm trực tiếp về phòng làm việc cùng hai người bạn họ. Nhưng hiện giờ Kwon Ji Yong vẫn ở ngay đầu kia điện thoại mà nghe, Yoon Cheon Seo tuyệt đối không dám gật đầu đáp ứng.

“Hạn cho các anh trong vòng mười giây phải rời đi! Nếu không, tôi sẽ làm cho mấy cô em của các anh biết rõ mấy game trong máy của các anh!”

“No!!!!!!” Uy lực của những lời này đối với nhóm geek mà nói, có thể so với việc tước đoạt quyền lợi “s~e~x” của một người đàn ông bình thường, là đòn cực kì trí mạng. Jimmy và Pitt đồng thời dùng ngữ khí hoảng sợ phần nộ chất vẫn nói: “How dare you!!!”

Yoon Cheon Seo cũng là một bước cũng không nhường, kiên định lạnh lùng nói: “Try me!!! 5,4,3.....”

Đánh giá trận này, cuối cùng kết thúc bởi sự uy hiếp của Yoon Cheon Seo. Sau khi đóng cửa lại, khí thế vừa rồi của Yoon Cheon Seo nhanh chóng tiêu tán, cô thật cẩn thận nói với điện thoại: “Anh Ji Yong, em thật sự có nghỉ ngơi đáng hoàng mà, chỉ có một ngày, một ngày không ngủ mà thôi! Thật đó!”

“Anh biết rồi.” Kwon Ji Yong tuy rằng tức giận cô vì công việc mà không chú ý nghỉ ngơi, nhưng vẫn bị ngữ khí trước sau khác biệt thật lớn của cô làm vui vẻ, hẳn cố gắng khống chế không để cho cảm xúc của mình toát ra trong âm thanh, dặn dò cô: “Mau đi ngủ đi, buổi sáng đừng dậy quá sớm, ngủ không được thì nhắm mắt lại nằm một chốc.”

Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn gật đầu với điện thoại: “Em biết rồi. Bye bye anh Ji Yong ~ bye bye mọi người ~” Cô nghĩ nghĩ một chút lại bổ sung: “Còn có nhóm fan đã ủng hộ tôi, bye bye ~ tôi muốn đi ngủ đây ~”

Chương 53: Tiệc chúc mừng ở quán bar.

Sau khi CC cúp máy, Kim Je Dong cười cảm thán nói: “Đoạn cuối khi CC nói bye bye với fan, cô ấy còn không quên nhấn mạnh rằng cô ấy phải đi ngủ, tôi cảm thấy những lời này của cô ấy là nói gián tiếp với GD đó nha! Thật sự rất đáng yêu!”

Lee Kyung Kyu cũng gật đầu phụ họa nói: “Đúng vậy! Tôi cũng cảm thấy như vậy!” Hắn nhìn về phía Kwon Ji Yong, tò mò hỏi: “Tôi thấy vừa rồi trong lúc trò chuyện CC vẫn nhấn mạnh với anh rằng cô ấy có thành thật nghỉ ngơi, vì sao vậy?”

“Khi CC làm việc thường xuyên quên chuyện nghỉ ngơi, cho nên mỗi ngày tôi đều phải giám sát để cô ấy ngủ đúng hạn.” Kwon Ji Yong nói tới đây, hé môi, những người khác đều có thể cảm giác được sự đau lòng từ vẻ mặt ôn tồn nhưng âm u của hắn, “Một thời gian trước lúc viết [The Dragon Reborn] chính là như thế, khi còn ở Hàn Quốc bởi vì mấy ngày không nghỉ ngơi bị mấy người Seung Ri phát hiện đưa đi bệnh viện, khi đó tôi đang vội vàng quay MV, ngay cả chuyện cô ấy làm việc trong phòng liên tục mấy ngày cũng không biết, đợi đến khi Chae Rin gọi điện thoại cho tôi hỏi vì sao mấy ngày nay không thấy CC, tôi mới phát hiện có chuyện không đúng.” Giọng của Kwon Ji Yong càng nói càng thấp, hắn đưa lưng về phía máy quay lấy ngón tay dè khước mắt, nói tiếp: “Sau này nghe biên tập viên cũng là bạn tốt của cô ấy là Zoe nói mới biết được, sau khi cô ấy về Mỹ, vì muốn đuổi kịp tiến độ ra sách mới, ngón tay đã gõ bàn phím đến sưng cả lên, vậy mà cô ấy chỉ bôi ít thuốc lúc nghỉ ngơi, thời gian còn lại vì để không ảnh hưởng đến việc đánh chữ, đều dùng nước đá giảm đau. Vì đề phòng thân thể của cô ấy không chịu đựng được, nhà xuất bản thậm chí còn cam kết để bác sĩ tư nhân và nhà dinh dưỡng học đi theo bên người cô, để có thể chú ý trạng thái

của cô ấy bất cứ lúc nào.” Mấy câu nói cuối cùng đó, tiếng nói của Kwon Ji Yong đã bắt đầu phát run, hẳn không thể không dừng lại, mím môi bình phục tâm tình một chút.

Han Hye Jin rút ra một tờ khăn giấy ở trên bàn đưa cho Kwon Ji Yong. Ba MC đều không lên tiếng, chỉ lẳng lặng nhìn hẳn dùng khăn giấy lau lau khóe mắt đỏ lên, chờ hẳn mở miệng lần nữa.

“Sau này khi CC về Hàn Quốc, lúc tôi gặp cô ấy, lúc cô ấy mở cửa, tôi.....” Kwon Ji Yong vò vò khăn giấy ẩm ướt bị dính nước mắt trong tay, “Cô ấy vì không muốn tốn thời gian chăm sóc tóc đã tự dùng kéo cắt phăng mớ tóc dài. Dáng người vốn đã rất gầy gò lại gầy đến không chịu được..... Từ đó về sau, tôi vẫn giám sát để mỗi ngày cô ấy đều phải nghỉ ngơi thật tốt. Cho dù tôi hay cô ấy có bao nhiêu việc, đây là chuyện thiết yếu mỗi ngày tôi phải làm được.”

Đội Kwon Ji Yong nói xong, trường quay vẫn tiếp tục im lặng. Không chỉ có MC, ngay cả PD, biên kịch, nhân viên công tác của trường quay đều bị cảm động khiến sự trầm mặc kéo dài. Thậm chí ở trường quay có không ít nữ giới cũng hai mắt rưng rưng theo.

“Tôi nhớ rõ trong một kì [Infinity Challenge], lúc Jung Hyung Don đi gặp CC, anh có nói thân thể của cô ấy không được tốt, phải nghỉ trưa đi phơi nắng, có phải chính là thời điểm kia không?” Vẫn là Kim Je Dong đánh vỡ trầm mặc, hỏi Kwon Ji Yong.

“Vâng. Từ sau khi cô ấy trở về từ Mỹ đã luôn phải điều trị thân thể.”

Lee Kyung Kyu cũng có ý đồ đánh vỡ không khí trầm mặc này, hẳn chọn một đề tài thoải mái hơn để tiếp tục: “Nghe nói có rất nhiều fan sau lần CC hợp tác biểu diễn trên sân khấu cùng anh đã bắt chước kiểu tóc của cô ấy. Thì ra đó là do cô ấy tự cắt ư?”

“Đúng vậy, là do cô ấy trực tiếp dùng kéo cắt.” Kwon Ji Yong nhớ tới bộ dáng Yoon Cheon Seo luôn tùy tiện đối xử với mái tóc của mình, rốt cục lộ ra tươi cười lần nữa, “Lúc ấy cô ấy hỏi tôi nhìn có được không, tôi nói nhìn vô cùng đẹp. Kết quả, mấy ngày hôm trước cô ấy ngại tóc lại dài ra, còn muốn tự mình ra tay cắt thành tóc ngắn,

may là Tim đã ngăn cản cô ấy! Tim thậm chí còn cố tình gọi cho tôi, dặn tôi đừng mù quáng mà tin tưởng CC lần nữa.”

MC cũng cười rộ lên theo, Han Hye Jin ngồi bên cạnh cười trêu chọc nói: “Tôi cảm thấy GD lúc ấy đâu có nhìn bằng mắt, khẳng định là khen ngợi phát ra từ nội tâm! Dưới tình huống đó, cho dù CC cảm thấy cực kì khó coi, anh cũng sẽ cảm thấy đó là kiểu tóc đẹp nhất trên thế giới có đúng không?!”

Kwon Ji Yong cúi đầu bắt đầu cười, đến tận khi MC nghĩ hẳn sẽ không trả lời, không nghĩ tới hẳn lại lên tiếng: “Vâng, đúng vậy.”

“A ~~ tay chân của tôi thật sự nổi đầy da gà rồi!” Kim Je Dong giả bộ như không chịu nổi, ngồi trên ghế xoa tay chân: “Ai! Anh làm tôi đau mắt hột mất thôi!”

Tất cả mọi người bị bộ dáng và giọng điệu bi phẫn của hắn làm tức cười. Hiện trường lại khôi phục không khí thoải mái.

“Vừa rồi tôi để ý, hình như CC chỉ gọi mỗi mình anh là ‘Ji Yong hyung’, còn khi gọi TOP thì trực tiếp kêu tên luôn. Cô ấy chỉ đối xử như vậy với mình TOP, hay là chỉ đối xử như vậy với anh?”

“Cô ấy chỉ đối xử như vậy với tôi!” Kwon Ji Yong nâng khoe miệng nói: “Lúc vừa mới bắt đầu gặp nhau, cô ấy cũng trực tiếp gọi tên tôi, sau này là do tôi chủ động yêu cầu cô ấy gọi ‘hyung’.”

“Vì sao?”

“Tôi thích.”

“Anh nói thích này là thích cách xưng hô hay là thích người thế?”

“..... Là xưng.....”

“Được rồi! Anh không cần phải nói, chúng tôi đều biết rõ!” Không đợi Kwon Ji Yong nói xong, Lee Kyung Kyu đã vẫy tay cắt đứt lời nói của hắn, lại đưa tới một trận cười to hiểu ý của những người khác.

Kì tiết mục này định phát sóng ở trung tuần tháng mười hai, nhưng SBS vẫn cứ truyền ra tin tức từ trước. Trong đoạn quảng cáo đến khi xuất hiện giọng của TOP và CC, tập thể fan phát ra tiếng

thét chói tai hưng phấn kích động, hận không thể lập tức xem tiết mục.

Ngày 12 tháng 11, trang chủ YG tung ra tin tức YG sẽ đẩy lui lịch trình của Big Bang để quay MV bài hát quảng cáo bánh bích quy và chocolate của Big Bang. Bài hát quảng cáo bánh bích quy [Moltose] là do Yoon Cheon Seo viết, bài hát quảng cáo chocolate [Sweet] là do Kwon Ji Yong viết. Ở trong MV, Seung Ri đóng vai cô gái bị bốn người còn lại theo đuổi, trong MV [Moltose], hẳn lựa chọn bánh bích quy Big Bang của Dae Sung, nhưng đến đoạn cuối MV [Sweet], hẳn lại lãng nhãng bỏ rơi Dae Sung, quay đầu về phía TOP người đã đưa cho hẳn chocolate Big Bang.

Nhóm fan nhanh chóng bị cảm giác kinh hỉ và hạnh phúc to lớn bao phủ, trang chủ YG thiếu chút nữa đã bị tê liệt. Hai bài hát đơn này đã quét sạch chín bảng xếp hạng, thay phiên nhau chiếm giữ vị trí thứ nhất và thứ hai.

- A!!! Seung Ri mặc đồ nữ thật sự rất đáng yêu!!!
- Thật hạnh phúc!!! Loại phúc lợi cho fan này thật sự rất kinh hỉ!!!
- Ngọt ngào dễ thương quá!! Bốn người còn lại đều rất đẹp trai!!!
- Một bài do CC viết, một bài do GD viết!!! Hai người còn dám ngọt ngào nữa hơn không?!!!
- Vì sao không dám???
- Tôi cảm thấy hai người bọn họ sẽ dám!!!
- Giống như trên!!!
- Giống như trên!!!
- Làm ơn đừng để chúng tôi bị ngọt ngào chìm chết!!!!
- Tôi cũng cầu xin!!!
- Tôi cũng vậy!!!

Ngày 15 tháng 11, sau ba năm kể từ bài hát solo gần nhất, TOP mới công khai Album ba bài hát, [Doom Da Da], [Nocturne], [Broken Happiness] dưới tình huống vẫn chưa triển khai hoạt động

quảng bá, ba bài hát riêng biệt chiếm cứ ba vị trí đầu của các bảng xếp hạng. Trong đó bài [Broken Happiness] lại làm cảm động vô số người yêu âm nhạc.

— Tatar ở trong [Doom Da Da] thật sự rất khô hài!!! Nhưng vẫn rất hấp dẫn!!!

— Giọng rap trầm thấp kia rất phù hợp với MV, không hổ là TOP của chúng ta!!!

— Tạo hình sát thủ trong [Nocturne] thật sự vô cùng ngông cuồng đẹp trai phong độ bá đạo!!! Hoàn toàn bị mê hoặc!!!

— Xem ra TOP mơ ước tạo hình của GD trong MV [God Father] đã lâu!!! Lần này rốt cục cũng được như ý nguyện!!!

— [Broken Happiness] hoàn toàn khiến tôi bật khóc, không ngờ người có giọng nói trầm thấp như vậy khi hát loại tình cảm bi thương này lại ép nước mắt tôi chảy ra!!!

— Tôi cũng khóc!!! CC viết bài hát này quá tốt!!! Đương nhiên [Nocturne] cũng là bài tôi yêu thích!!!

Bởi vì Big Bang bắt đầu từ ngày 16 tháng 11 sẽ lưu diễn mái vòm ở Nhật Bản, cho nên ngày 15 hôm nay, sau mấy tháng sống đơn độc một mình năm người Big Bang một lần nữa tụ tập ở Nhật Bản.

Ngày 17 sau khi kì ngọc tây võ cự đàn [1] chấm dứt, Kwon Ji Yong và Seung Ri cùng nhau tham gia một buổi tiệc chúc mừng ở một quán bar nổi tiếng.

[1] hông hiểu ;_;

Kwon Ji Yong đã lâu lắm rồi không vào quán bar, sau khi hấn ngồi trong đại sảnh hưởng thụ một chút bầu không khí đã lâu không thấy, cầm ly rượu trực tiếp đi phòng bao riêng của Big Bang, sau khi đóng cửa lại, ngồi vật ra trên sofa bắt đầu gọi điện thoại cho Yoon Cheon Seo.

“Alo? Anh Ji Yong ạ?” Yoon Cheon Seo vừa đi ra khỏi phòng làm việc, vừa nghi hoặc nhận điện thoại. Kwon Ji Yong vừa chấm dứt biểu diễn đã lập tức gọi điện thoại cho cô, nói là muốn đi tham gia party chúc mừng, từ đó đến giờ còn chưa được một giờ lận mà.

“Em vẫn còn ở phòng làm việc sao?”

“Em mới ra khỏi đó rồi, bây giờ đang ở ngoài hành lang.” Yoon Cheon Seo cảm thấy mệt mỏi, đóng cửa xong thuận tiện ngồi xuống cạnh cửa.

“Có phải anh quấy rầy công việc của em không?”

“Không đâu. Không phải anh đang đi chơi với đám Seung Ri à? Tại sao lại gọi điện thoại cho em vậy?”

“Nếu không thì em về phòng làm việc đi, anh cũng không có chuyện gì.” Kwon Ji Yong rõ ràng tỏ vẻ lạnh lùng, mình đi chơi quán bar, con nhóc kia không hề ăn giấm thì thôi, bây giờ mình gọi điện cho cô vậy mà còn hỏi vì sao á?!

“Không cần! Em nhớ anh! Em muốn nghe giọng của anh thêm một chút nữa!” Yoon Cheon Seo tưởng Kwon Ji Yong nói thật, nhanh chóng quả quyết cự tuyệt, hoàn toàn không biết cử chỉ chân thật này của cô trong nháy mắt đã xoa dịu tính tình nhỏ mọn của Kwon Ji Yong, cứu cô một mạng.

“Anh cũng nhớ em! Hôm nay em không bận sao?”

“Không sao. Công việc của em chắc trong khoảng một tuần là có thể kết thúc được rồi, còn lại là chuyện của đám Jimmy.”

“Vậy em phải chú ý nghỉ ngơi, nhớ ăn cơm đúng giờ.” Kwon Ji Yong nhìn thoáng qua đồng hồ trên cổ tay trái, trừ đi số giờ chênh lệch, hỏi: “Không phải giờ này ở bên kia nên ăn cơm trưa rồi à? Em ăn chưa đấy?”

“Vẫn chưa đâu.” Yoon Cheon Seo cũng nhìn qua đồng hồ trên cổ tay trái, “Giữa trưa ngoài Tim ra em còn ăn cơm với Kevin Fitch, Tim đã đến sân bay đón anh ta, chờ một lát nữa em trực tiếp đi đến chỗ ăn là được.”

“Kevin Fitch?”

Yoon Cheon Seo tưởng hẳn không biết Kevin Fitch là ai, giải thích: “Tổng giám đốc của hãng phim Marvel.”

“Đương nhiên anh biết anh ta là ai.” Tuy rằng Kwon Ji Yong không liên quan đến giới điện ảnh, nhưng cũng không đến mức

không biết Marvel đại danh đỉnh đỉnh, “Anh muốn hỏi vì sao anh ta lại đi ăn cơm cùng với em?”

“À, thì ra là vậy.” Yoon Cheon Seo lúc này mới hiểu được, “Một thời gian trước không phải em đã nói qua với anh rồi sao? Máy công ty điện ảnh muốn mua bản quyền điện ảnh của [The Wheel Of Glory] đều bị em cự tuyệt. Không nghĩ tới Kevin Fitch lại đích thân đến đây gặp mặt em bàn chuyện. Anh ta và boss, cả hai người đều có giao tình với Tim, em cũng không tiện cự tuyệt, cho nên đồng ý.”

Không đợi Kwon Ji Yong tiếp tục mở miệng, cửa phòng bao riêng bị đẩy ra kêu “Rầm” một tiếng, “Hyung! Hyung trốn ở chỗ này làm gì thế?!” Theo sau tiếng gào to của Seung Ri, hấn và TOP về mặt rất ngẫu đi vào phòng, sau đó dùng động tác khoa trương ngã ngồi trên sofa, thở hổn hển hỏi: “Lại gọi điện thoại cho Cheon Seo hả?”

“Ai đang nói thế?” Yoon Cheon Seo ở đầu kia điện thoại nghe được mơ hồ âm thanh gào to.

“Seung Ri.” Kwon Ji Yong ghét bỏ nhìn thoáng qua cái tên Seung Ri vẫn còn giả bộ thờ một cách khoa trương, bất mãn mười phần chuyện hấn và TOP làm hai cái bóng đèn.

Đứa nhỏ Seung Ri này đối với chuyện đó một chút tự giác cũng không có, hấn vươn tay với Kwon Ji Yong, yêu cầu: “Hyung, cho em nói hai câu với Cheon Seo đi!”

Dưới ánh mắt chằm chằm của Kwon Ji Yong, Seung Ri không hề tự giác lại tiếp tục thúc giục: “Nhanh lên, hyung, em muốn chào hỏi cô ấy một chút.”

Biết rõ bản tính của Seung Ri, Kwon Ji Yong làm sao có thể yên tâm đem điện thoại giao cho hấn, “Seung Ri vừa chào em đó.” Kwon Ji Yong nói với điện thoại xong, mở chế độ loa ngoài, đặt điện thoại ở trên bàn, ý bảo Seung Ri cứ như vậy mà nói là được.

“Cheon Seo, đã lâu không gặp, có nhớ anh không?” Seung Ri chồm người về phía trước, da mặt dày hỏi.

“Không.” Yoon Cheon Seo hoàn toàn không nể mặt, ăn ngay nói thật.

Kwon Ji Yong và TOP nghe đến đó đều vui sướng khi người gặp họa mà cười rộ lên, Seung Ri chờ chính là giờ khắc này, thừa dịp Kwon Ji Yong không phòng bị, hất vụt một cái chộp điện thoại vào tay, nhảy đến một đầu khác của sô pha tránh xa Kwon Ji Yong.

“Cheon Seo à, em có biết hiện giờ bọn anh ở đâu không?” Seung Ri vừa cười đắc ý với Kwon Ji Yong, vừa hỏi điện thoại.

“Không phải các anh đang ở quán bar sao?”

“VẬY em không ăn giám sao?” Nghe được Yoon Cheon Seo bình tĩnh trả lời như vậy, Seung Ri không ngừng cố gắng hỏi.

“Ghen cái gì?”

Seung Ri vừa cảnh giác nhìn Kwon Ji Yong, vừa nói tiếp: “Em không biết trong quán bar có bao nhiêu cô gái ‘người trước ngã xuống, người sau tiến lên’ muốn dán lên người Ji Yong hyung đâu.”

“A! Lee Seung Ri!” Kwon Ji Yong nhảy dựng lên từ trên sô pha sắp phóng về phía Seung Ri, lại bị TOP vẫn ngồi bên người hất ôm lấy một lần nữa đặt ở trên sô pha.

Trước mắt TOP và Seung Ri còn ở trạng thái độc thân, đã sớm nhìn không vừa mắt bộ dạng đường làm quan rộng mở kia của Kwon Ji Yong, hành động lần này cũng trù tính đã lâu. Cho nên, TOP rất ăn ý ngăn chặn Kwon Ji Yong đang không ngừng giãy dụa, hơn nữa còn bịt kín cái miệng của hắn, khiến cho Seung Ri thuận lợi thực thi kế hoạch.

“Thật sao?” Yoon Cheon Seo rõ ràng mất hứng, “Đã lâu rồi em không được ôm Ji Yong hyung, không được để những người khác ôm anh ấy! Seung Ri anh phải giúp em bảo vệ Ji Yong hyung thật tốt mới được! Không thể để anh ấy bị người khác chiếm tiện nghi!”

“..... Được.....” Seung Ri đáp ứng, đối với phương thức tư duy của Yoon Cheon Seo sắp hết chỗ nói rồi. Em gái này đáng yêu như vậy, là muốn khiến bọn họ ghen tị đến chết với Ji Yong hyung sao?!

“Cheon Seo à, em không thể thành thật như vậy chứ, cũng phải để Ji Yong hyung chịu chút dấm chua mới được, như vậy anh ấy mới

có thể để ý đến em nhiều hơn!” Seung Ri chưa từ bỏ ý định tiếp tục nói.

Kwon Ji Yong nghe đến đó, giã dựa rõ ràng lợi hại hơn, TOP không thể không dùng toàn bộ thân mình đề lên người hắn, mới có thể ngăn chặn được.

“Thật sao?” Yoon Cheon Seo nửa tin nửa ngờ hỏi: “Em cảm thấy không nên quá tin tưởng vào anh! Hơn nữa Ji Yong hyung đã rất để ý đến em rồi!”

“Đương nhiên là thật! Đây là tình thú giữa người yêu đó!” Seung Ri tiếp tục lừa dối nói: “Phương diện yêu đương này, là em có kinh nghiệm hay là anh có kinh nghiệm hả?! Nghe theo anh sẽ đúng!”

“Ừm?” Yoon Cheon Seo nhăn nhăn trán, nghi ngờ hỏi điện thoại: “Không phải Ji Yong hyung cũng có kinh nghiệm sao?”

Chương 54: Ai sẽ lái xe?

Yoon Cheon Seo nói xong những lời này, ba người Kwon Ji Yong, TOP, Seung Ri như người máy bị hết điện, cùng nhau đứng hình tại đó. Ba người đầu tiên là cho nhau ánh mắt kinh ngạc khó hiểu, đối diện với ánh mắt chất vấn của Kwon Ji Yong, TOP và Seung Ri đồng thời lắc đầu mãnh liệt, tỏ vẻ không phải là mình bán đứng hẳn.

“Alo? Seung Ri?” Chờ mãi không thấy Seung Ri đáp lời, Yoon Cheon Seo nghi ngờ hỏi vào trong điện thoại.

“.....” Seung Ri nhìn sắc mặt Kwon Ji Yong, thật cẩn thận hỏi lại với điện thoại: “Cheon Seo à..... Là ai nói cho em biết thế?”

“Nói cho em biết chuyện gì?”

“..... Chính là chuyện Ji Yong hyung..... kinh nghiệm phong phú..... đó.....”

Yoon Cheon Seo hoàn toàn không biết không khí trong phòng bao ở đầu bên kia điện thoại đang đông cứng, cô vò vò tóc, tùy ý nói: “À, ra là chuyện này. Khi mà em vừa khỏi bệnh về công ty, có một lần nói chuyện với Chủ tịch Yang, là ông ấy nói đó. Cụ thể như thế nào thì em đã quên, hình như là..... ừm..... nói anh ấy hoa tâm hay gì đó.”

“.....”

“.....”

Seung Ri và TOP cùng quăng cho Kwon Ji Yong một ánh mắt đồng tình. Mệt cho bọn họ còn tưởng rằng đã giấu diếm rất tốt, không nghĩ tới Chủ tịch đã sớm đem gốc gác của Kwon Ji Yong ra bán cả rồi.

“Có điều, Seung Ri, đề nghị của anh em sẽ suy nghĩ thật kỹ, cảm ơn!” Yoon Cheon Seo nghĩ nghĩ cảm thấy Seung Ri cho dù hay ra vẻ

nhưng nói cũng có chút đạo lý, cho nên quyết định tin tưởng hẳn một lần.

Độ ẩm trong phòng bao, ngay sau khi Yoon Cheon Seo nói xong câu đó, tức thì giảm xuống cả mười độ.

Đối diện với ánh mắt giết người của Kwon Ji Yong, trong nháy mắt TOP đã bò dậy từ trên người Kwon Ji Yong, hai tay giơ lên nhìn về phía Seung Ri, tỏ vẻ mình không có quan hệ gì với chuyện này, tất cả đều là lỗi của Seung Ri.

Bạn học Seung Ri dưới ánh mắt uy hiếp của Kwon Ji Yong, thành thành thật thật đưa di động đang cầm cung kính dâng lên cho Kwon Ji Yong.

“Alo? Seung Ri? Tại sao lại không nói gì nữa? Tín hiệu không tốt à?”

“Seung Ri lại đi ra ngoài tìm con gái nhảy nhót rồi.” Kwon Ji Yong tiếp tục nhìn chăm chăm Seung Ri, nhận điện thoại nói.

“Hả? Ngay cả chào một tiếng cũng không mà đã bỏ chạy rồi?” Yoon Cheon Seo than thở nói: “Trọng sắc khinh bạn!”

“Ừ, Seung Ri vốn đã như vậy, thành thói quen mất rồi.” Kwon Ji Yong không hề nhìn đến biểu tình đau khổ như ăn phải mướp đắng trên mặt Seung Ri, thu hồi ánh mắt, tiếp tục bình tĩnh bơi đen.

“Ừm, em hiểu rồi. TOP cũng đi ra ngoài rồi ạ? Vừa rồi hình như em nghe được tiếng của anh ấy mà, còn chưa chào hỏi anh ấy được một câu.”

TOP vốn muốn đến nói chuyện, sau khi nhìn thấy cái liếc mắt của Kwon Ji Yong, tự giác im lặng.

“TOP hyung cũng đi ra ngoài rồi. Có phải em không nghĩ tới, nhìn bộ dáng bình thường của anh ấy vậy mà cũng trọng sắc khinh bạn như vậy đúng không?”

“Ừm, hoàn toàn không nghĩ tới.....”

“Bây giờ biết cũng không muộn.” Kwon Ji Yong đối diện với ánh mắt công kích ở hai bên trái phải, không hề có tí áp lực nào, “Em

mau chóng đi đổi quần áo đi, đừng trực tiếp mặc quần áo của anh đi ăn cơm, tận lực chần chu một chút.”

“Ồ?” Yoon Cheon Seo cúi đầu nhìn thoáng qua quần áo trên người, mắt mở to kinh ngạc hỏi: “Làm sao anh biết hiện giờ em đang mặc quần áo của anh?”

Bây giờ Kwon Ji Yong có thể tưởng tượng ra biểu tình ngơ ngác nghi hoặc khó hiểu của cô, hần cười trả lời: “Tâm linh tương thông?!”

TOP và Seung Ri ngồi bên cạnh đồng thời làm ra động tác tay chân co quắp, sau khi bị ánh mắt của Kwon Ji Yong đảo qua, lại nhanh chóng đặt mông ngồi xuống, bọn họ thật sự vô cùng muốn lớn tiếng khinh bỉ: “Cái gì mà tâm linh tương thông! Toàn thế giới bây giờ đều biết gần đây em luôn mặc quần áo của cậu ta có được không!!!”

“VẬY em đi thay quần áo đây.” Yoon Cheon Seo từ trên sàn đứng lên, vỗ vỗ bụi trên quần bò, dặn dò với điện thoại: “Hyung, đã lâu em không được ôm anh, em không cho anh ra ngoài ôm người khác nháy nhót đâu, nếu không em sẽ cực kì cực kì cực kì ghen tị!”

“Ừ, anh biết rồi. Trước khi để em ôm anh, anh sẽ không ôm người khác, yên tâm đi!” Kwon Ji Yong hiển nhiên là vừa lòng mười phần đối với dự vọng chiếm giữ của Yoon Cheon Seo, hần lại đặc ý nhếch khóe miệng.

“Hyung anh là tốt nhất!” Yoon Cheon Seo vì để cho công bằng, vô cùng “nghĩa khí” nói: “VẬY em đây cũng không cho người khác ôm! Như vậy mới công bằng! Được không?”

Kwon Ji Yong lần này trực tiếp cười đến toe tóe: “Ừ, anh biết. Moa~~ mau đi chuẩn bị đi!”

“Moa~moa~bye bye~~”

TOP và Seung Ri liếc mắt nhìn nhau một cái, lại đồng thời chà xát cánh tay đang nổi đầy da gà, hai kẻ này thường xuyên không coi ai ra gì ân ân ái ái như vậy, có thể trách bọn họ trong lòng bất bình sao?!!! Có thể sao?!!!

Không đề cập tới sau khi Kwon Ji Yong cúp máy đã thu thập mấy tên “không bị ngược thì không hạnh phúc” đó như thế nào, Yoon Cheon Seo tâm tình tốt cúp điện thoại, về phòng nghỉ cởi T-shirt của Kwon Ji Yong ra, thay một cái áo màu xám đen và áo khoác quân trang bằng nhung màu xanh đen, một lần nữa về lại phòng làm việc.

Yoon Cheon Seo đẩy cửa phòng làm việc, gõ hai tiếng “Cốc cốc”, phát hiện không có ai ngăn đầu lên quan tâm đến cô. Yoon Cheon Seo biết rõ thuộc tính của đám ngốc này, trực tiếp bắt được Pitt “Đầu như cây lau nhà” đang cầm máy tính bảng lượn qua trước mặt mình, nháy mắt ra dấu với hắn.

Nhận được chỉ thị của cô bé nhà mình, Pitt thông minh nâng tay phải lên, đặt ở trên miệng huýt sáo một cái ngân nga vang dội, mọi người trong phòng làm việc, sau khi nghe được tiếng huýt, phản xạ có điều kiện dừng công việc, ngăn đầu lên hướng đến chỗ phát ra tiếng huýt tìm kiếm bóng dáng Yoon Cheon Seo, chờ đợi chỉ thị của cô.

“Hey, trong số mấy anh ai lái xe được? Lát nữa tôi muốn đi ra ngoài một chuyến.” Yoon Cheon Seo không ôm hi vọng quá lớn hỏi. Nếu không phải mắc bệnh sạch sẽ, thật sự không thói quen ngồi xe taxi, cô cũng sẽ không ôm 1% hi vọng tới hỏi đám geek này.

“.....” Quả nhiên, sau khi hai mặt nhìn nhau, một phòng đầy người tất cả đều dùng ánh mắt vô tội nhìn lại Yoon Cheon Seo.

“..... Thôi quên đi.” Yoon Cheon Seo xoa xoa hai má, than thở: “Thường nghe lúc mấy anh nói chuyện có nhắc tới Marvel, Marvel, còn tưởng sẽ cho mấy anh một cơ hội trông thấy Kevin Fitch ..... Xem ra tôi phải tự mình lái xe rồi..... Mọi người tiếp tục làm việc đi!” Nói xong, cô định đóng cửa lại, lo lắng có nên đi hỏi một vòng mấy phòng làm việc khác hay không.

“Đợi chút!”

“Chờ một lát đã!”

“Bé con!”

Trong phòng làm việc truyền ra đủ loại tiếng la, Pitt thậm chí lợi dụng khoảng cách ngắn nhanh nhẹn bổ nhào vào, từ khe hở cửa vươn tay ôm lấy bàn tay của Yoon Cheon Seo.

Yoon Cheon Seo bị phản ứng kịch liệt của đám người trong phòng làm hoảng sợ, cô một lần nữa đẩy cửa ra, đầu đầy mờ mịt hỏi: “Mấy người làm sao vậy?”

“Cô nói cô muốn đi gặp ai?!”

“Kevin Fitch?! Tổng giám đốc của Marvel Kevin Fitch?!”

“Oh my god! Thì ra không phải là tôi nghe lầm sao?!”

“Oh my god! Oh my god! Oh my god!”

Yoon Cheon Seo nhìn cả phòng toàn mấy tên geek đang nói năng hỗn loạn, biểu tình động tác rõ ràng phấn khởi quá mức, giật giật bàn tay bị Pitt ôm, cúi đầu nhìn hẩn một cái.

Pitt tay trái tiếp tục ôm tay Yoon Cheon Seo, tay phải đưa lên miệng lại đánh cái huýt. Sự im lặng nhanh chóng được khôi phục trong phòng làm việc, mọi người bắt đầu tích cực đề cử mình với Yoon Cheon Seo.

“Bé con, tôi sẽ lái xe! Để tôi đưa cô đi đi!”

“Anh mà lái xe cái gì?! Điều khiển xe sao?!”

“Để tôi đi cùng với cô đi! Tôi sẽ lái xe!”

“Cái tên cực phẩm chạy như bay cũng gọi là lái xe?! Bé con, vẫn nên để cho.....”

Yoon Cheon Seo gãi gãi trán, bình tĩnh hỏi: “Trong số mấy anh ai có bằng lái xe?”

Những lời này thành công làm tất cả mọi người ngậm miệng lại. Trong không khí im lặng quý dị, một giọng nói có hỗn hợp kích động cùng run run pha trộn với nhau truyền đến: “Bé con, tôi có bằng lái xe!”

Tất cả mọi người nhất trí nhìn về phía phát ra tiếng nói, Yoon Cheon Seo cúi đầu nhìn về Pitt vẫn còn đang ôm cứng không buông bàn tay của cô, cảm thấy không quá tin tưởng hỏi xác nhận: “Thật sao?”

“Ừ!” Pitt gật đầu mãnh liệt, cực lực dùng ánh mắt chân thành tha thiết đối diện với Yoon Cheon Seo, trong khi tầm mắt của Yoon Cheon Seo vẫn tràn ngập hoài nghi, hấn rớt cực buông lỏng cánh tay đang ôm tay Yoon Cheon Seo ra, sờ loạn một trận trong áo khoác và túi quần của mình.

Sau khi lấy ra vô số vật phẩm quý dị, Pitt nói với Yoon Cheon Seo đang nhìn chăm chăm vào hấn: “Đợi chút!” Sau đó đứng lên vọt tới bàn làm việc của mình, mở ngăn kéo ra, một trận hỗn loạn, rớt cực sau khi đổ hết mọi thứ trong ngăn kéo ra, đã tìm được ví tiền chôn sâu trong một đồng truyện tranh.

“Bé con, đây là bằng lái xe của tôi, cô xem đi!” Pitt hưng phấn mở ví tiền ra giơ lên trước mặt Yoon Cheon Seo, để cho cô nhìn thấy bằng lái xe bên trong.

“VẬY anh đi theo tôi đi.” Nói thật, Yoon Cheon Seo cũng chưa từng nhìn thấy bằng lái xe, căn bản nhìn không ra thật giả, có điều nếu so với chuyện phải ngồi xe taxi, cô tình nguyện lựa chọn tin tưởng Pitt.

Pitt trong sự hâm mộ ghen tị phần hận của mọi người trong phòng làm việc, đặc ý đi theo phía sau Yoon Cheon Seo, nghênh ngang rời khỏi phòng làm việc.

“Bé con!” Ngay lúc Yoon Cheon Seo muốn ấn nút đi xuống của thang máy, Pitt đột nhiên kêu cô. Yoon Cheon Seo quay đầu, hấn chạm đến tầm mắt nghi ngờ của cô, ấp úng nói: “Bé con..... Có thể để tôi đi rửa mặt trước không?”

“Hả?” Yoon Cheon Seo nhíu nhíu mày, “Không phải tôi đã yêu cầu các anh mỗi ngày đều phải đánh răng gội đầu tắm rửa sao?”

“..... Nhưng..... cô vẫn chưa nói phải..... rửa mặt mà.....”

Khi Yoon Cheon Seo vừa xong ubisoft, sẽ ra lệnh cho mỗi người trong đội, mỗi ngày đều phải gội đầu tắm rửa, nếu không dám ngốc này có thể ở lì một tháng trong phòng làm việc không đánh răng, không tắm rửa, không thay quần áo.

Đối mặt với uy hiếp “Nếu không rửa mặt mỗi ngày, tôi sẽ tịch thu truyện tranh” của Yoon Cheon Seo, mấy người Jimmy thậm chí đem “nhiệm vụ” này phát triển thành trận đấu tranh giành vị trí thứ nhất – “Ai có thể dùng thời gian ngắn nhất hoàn thành toàn bộ nhiệm vụ tắm rửa”.

Cho tới bây giờ, theo ghi chép của trận đấu thì kỷ lục hoàn thành trọn vẹn quá trình đánh răng, gội đầu, tắm rửa là ba mươi giây.

Có điều, từ khi tiến hành trận đấu đến bây giờ, Pitt một lần cũng chưa thắng, nguyên nhân là “Cái đầu như cây lau nhà” của hắn thật sự luôn kéo chân hắn ở hạng mục gội đầu.

Yoon Cheon Seo trầm mặc ba giây, khó khăn mở miệng hỏi: “..... Là chỉ có anh không rửa mặt, hay là tất cả mọi người đều không rửa?”

“Dù sao Jimmy không rửa, tôi chỉ cùng tắm qua với anh ta, những người khác thì tôi chưa thấy..... Bé con, cô có muốn lúc bọn họ tắm rửa tôi đi vào quan sát thay cô một chút không?!”

“..... Không cần.” Yoon Cheon Seo nâng cổ tay nhìn thoáng qua đồng hồ, “Cho anh thời gian 2 phút, đi nhanh về nhanh.”

“Ok!” Sau khi nhận được sự cho phép của Yoon Cheon Seo, Pitt nhanh chân chạy đến toilet.

Nói thật, quen biết mấy người Pitt một thời gian dài như vậy, Yoon Cheon Seo vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có người sử dụng kỹ năng “chạy bộ” này.

Chương 55: Trao đổi kinh nghiệm

Sau khi Yoon Cheon Seo chờ 2 phút đã gặp được Pitt một lần nữa chạy về. Cô nhìn chăm chăm ba giây hình tượng cổ đại bình thường của Pitt bây giờ đã bị nước làm bóng loáng, hơi hé miệng nhưng cái gì cũng không nói, xoay người đi vào thang máy.

Vừa rồi thừa dịp Pitt đi rửa mặt, Yoon Cheon Seo đi đến văn phòng của Tim, mở ngăn kéo bàn hắt lấy chìa khóa của chiếc xe hắt đang dùng. Hôm nay Tim đi đón Kevin Fitch, dùng xe công ty, xe buổi sáng hắt lái tới đây chắc vẫn còn đỗ trong gara dưới tầng hầm.

Quả nhiên, Yoon Cheon Seo và Pitt đi thang máy xuống bãi đỗ xe dưới tầng hầm, liếc mắt một cái lập tức thấy chiếc Slsamg màu bạc tốc độ cao đứng ở vị trí nổi bật nhất.

Hai người ngồi vào chỗ của mình trong xe, Pitt ngồi ghế lái điều chỉnh một chút tư thế ngồi, hít một hơi thật sâu, sau đó, vươn tay phải..... lấy ra ipad có hình dán nửa người của Steve, bắt đầu chọt chọt trên màn hình.

“Anh đang làm cái gì thế?” Yoon Cheon Seo ngồi trên ghế phụ lái nghiêng người nhìn về phía hắt, nghi ngờ hỏi.

Pitt cũng không ngẩng đầu lên, trả lời: “Chờ tôi một lát, tôi không nhớ rõ đại khái đường đi tới nơi đó, cần tra một chút.”

“.....” Tuy rằng Yoon Cheon Seo chưa lái xe, nhưng cũng cảm nhận được ‘nguy hiểm’ từ câu nói của Pitt. “..... Lần cuối cùng anh lái xe là khi nào?”

“Ờ..... đợi tôi nhớ lại đã.....” Động tác trên tay của Pitt không ngừng, hơi hơi cau mày nhớ lại một chút, “Lúc tôi bị cha già cưỡng bức đi lấy giấy lái xe là năm mười tám tuổi, bây giờ tôi hai mươi tám tuổi..... mười năm rồi!”

“.....”

“Aha! Bị lừa rồi phải không?!” Pitt đột nhiên ngẩng đầu lên, vẻ mặt đắc ý cười ha ha với Yoon Cheon Seo: “Năm nay tôi mới hai mươi hai tuổi, cho nên cách lần cuối cùng lái xe chỉ có bốn năm mà thôi!”

“.....” Vừa rồi nghe được hẳn mười năm không lái xe, Yoon Cheon Seo vẫn là mặt không chút thay đổi không nói gì mà thôi, bây giờ lại lộ rõ ra biểu tình kinh ngạc.

Pitt đã lạng một cách nghiêm túc, sau khi thỉnh lão nhân gia phù hộ có thể một đường thuận lợi tới nhà hàng, mới khởi động ô tô, chậm rãi từ từ chạy về phía cửa ra của bãi đỗ xe.

Trong lúc này, Yoon Cheon Seo vẫn nghiêng người nhìn chằm chằm mặt Pitt. Năm phút sau, Pitt mới có sức phân tâm mà phát hiện tầm mắt sáng quắc của cô, “Làm sao vậy? Có phải cô cảm thấy kỹ thuật của tôi rất tốt đúng không! Lái xe vô cùng vững vàng!”

Yoon Cheon Seo rời tầm mắt từ trên mặt của hắn, liếc xuống trên mặt đồng hồ ghi tốc độ 30 km/h, gạt đầu thừa nhận nói: “Đúng là rất vững vàng.”

“He he! Cha già của tôi lúc ấy đặc biệt hà khắc luôn luôn ngồi bên cạnh rống tôi, thật sự, dùng từ cực kì đả thương người, thậm chí còn dùng từ bắt đầu bằng chữ b! Thật muốn để ông ấy nhìn xem bộ dáng hiện giờ của ông đây! Đã lâu như vậy rồi mà ông đây còn không phải nói lái là lái được hay sao!”

“.....”

Ngay tại lúc hắn đắc ý dào dạt nghĩ rằng mình có tài lái xe trời ban, Yoon Cheon Seo tận mắt thấy một chiếc xe ở bên phía ghế tài xế hạ cửa sổ xuống dựng ngón giữa lên với Pitt, nhìn khẩu hình chắc cũng là một từ mở đầu bằng chữ b kia. Lo lắng đến tốc độ xe chạy hiện giờ của Pitt, Yoon Cheon Seo quyết định vẫn nên tha thứ hành vi không lễ phép của người kia, bởi vì đặt mình vào hoàn cảnh của người khác mà suy nghĩ một chút, nếu cô đang lái xe trên đường lại gặp phải một người đàn ông đã lớn tướng còn dùng tốc độ rùa bò

mà chạy như vậy, nói không chừng sẽ trực tiếp đuổi theo tông vào xe hấn một cái.

Yoon Cheon Seo tiếp tục nhìn chăm chăm mặt của Pitt, sau khi đã cẩn thận nghiên cứu cái bộ râu nghe nói là hấn bắt chước theo kiểu lạ kia, Yoon Cheon Seo vẫn không thể nhin xuống lời vừa rồi ghen trong cổ họng, dù sao dựa vào tốc độ này của hấn thì có kích động cũng không có khả năng xảy ra sự cố gì lớn.

“..... Tôi vẫn tưởng anh đã ba mươi tám.....”

Pitt nghi ngờ nghiêng đầu liếc mắt nhìn cô một cái, lúc này mới phản ứng lại là Yoon Cheon Seo đang đáp lại lần đùa giỡn khai ra hai mươi tám tuổi vừa rồi của hấn. Ánh mắt của hấn sáng lên trong nháy mắt, “Thật sao!? Có thật là trông tôi thành thực như vậy à?! Quá tuyệt vời!” Nếu không phải hấn đang lái xe, hấn thật muốn đưa tay sờ sờ bộ râu như đạo sư nghiệm ra được đạo lý nhân sinh.

Nếu đề tài tán gẫu đã mở ra, Yoon Cheon Seo quyết định hỏi một vấn đề cô quan tâm, “Anh có bạn gái chưa?”

“Chưa có. Thì sao, bé con, cô định giới thiệu người cho tôi à?!”

“Không phải. Do lúc nãy tôi nhìn anh lấy mấy thứ này nọ trong ví ra có BCS, ví tiền cũng có, cho nên mới tưởng anh đã có bạn gái!” Yoon Cheon Seo gãi gãi trán, “Có điều bây giờ ngẫm lại, hình như phải là bộ dáng từ rất lâu trước đây mới đúng. Trước kia anh có bạn gái không?”

“Không có.” Pitt thờ dãi, u buồn nói: “Tôi vẫn còn là xử nam đó! Cô thì sao?”

“Tôi cũng không có kinh nghiệm! Ban đầu nhìn thấy anh mang BCS bên người, tưởng anh có kinh nghiệm phong phú, còn muốn thỉnh giáo anh một chút.”

“Sao? Chẳng lẽ cô sắp.....”

“Tôi chỉ còn không đến một tháng nữa là đủ mười tám tuổi trưởng thành rồi ~” Yoon Cheon Seo nói tới đây nhin không được sắc mặt vui mừng, “Cho nên muốn chuẩn bị từ sớm.”

“Ồ, thì ra là chuẩn bị sẵn sàng từ trước.” Pitt đồng ý gật đầu, “Có điều từ khi tôi mười bốn tuổi đã chuẩn bị đến bây giờ, vẫn chẳng có ai tổng tiến trình tiết của tôi đi, ai ~ Chúa à! Xin hãy phái người đến cướp trình tiết của tôi đi!”

“Cơ hội đều dành cho người có chuẩn bị! Yên tâm đi, nói không chừng một ngày nào đó anh vừa tỉnh lại lập tức phát hiện giấc mộng trở thành sự thật!” Yoon Cheon Seo chân thành an ủi hẳn.

“Ừ, tôi cũng nghĩ như vậy!” Pitt vẻ mặt nghiêm túc, hẳn còn không quên quan tâm đến tiến độ của Yoon Cheon Seo, “Cô đã làm chuẩn bị gì rồi?”

Yoon Cheon Seo phồng hai má, hơi bất mãn oán giận nói: “Gần đây làm sao có thời gian làm chuẩn bị chứ!” Cô nghĩ ngợi một chút còn nói thêm: “Anh có biết tôi không ghé đến trường học được, cho nên tôi nghĩ tìm một người bạn và hỏi cô ấy có rảnh thì giúp tôi hack bộ hệ thống của jiaoyu[1], download một vài video s~e~x nhiều người xem nhất trong mấy năm gần đây làm tài liệu để học tập cho tốt một chút.”

[1] chắc là trang web người lớn ý

“Ừ, không sai, đến lúc đó nhớ down một phần cho tôi.”

“Biết rồi.”

“Đúng rồi, chỗ của tôi còn góp nhặt rất nhiều phim nhựa và video về phương diện này, có muốn tôi đưa vài cái cho cô không?”

“Không cần.” Yoon Cheon Seo lắc đầu tỏ vẻ cự tuyệt, “Tim và Zoe đều nói đừng có tin tưởng mấy thứ trong phim nhựa.” Cô nhăn trán, tiếp tục nói: “Tôi nhìn biểu cảm và giọng điệu của Tim, cảm thấy hình như hẳn đã ăn thiệt ở phương diện này, cho nên hay là thôi đi.”

“Thật sao?!” Pitt kinh ngạc hỏi, sau đó hẳn thở phào một hơi, “Hô ~ may là tôi vẫn chưa thử qua, nếu không bị lừa cũng không biết ~ cảm ơn cô nhiều lắm!”

“Đừng khách khí, đây là chuyện đương nhiên thôi.” Đối mặt với lời cảm ơn của Pitt, Yoon Cheon Seo thản nhiên nói.

“Thôi như vậy đi, cô không cần tìm bạn mình đâu, để tôi hack hệ thống jiaoyu cũng được mà, đến lúc đó chúng ta hai người mỗi người một phần.”

“Cũng được.” Đối với Yoon Cheon Seo mà nói, kỹ thuật của cậu ấy và Pitt đều đáng tin, tìm ai hỗ trợ cũng giống nhau. Có điều, cô nghĩ tới chuyện làm người ta u buồn, thở dài nói: “Ai, nếu trước khi hẹn hò với GD tôi tích lũy nhiều kinh nghiệm thì tốt rồi, bây giờ cảm thấy cực kì có lỗi với anh ấy, chỉ có thể học tập thật nhiều để bù lại.”

Pitt cũng có chung nhận thức phụ họa nói: “Đúng vậy, nhưng như vậy cũng không thể trách cô, đừng để bị áp lực quá lớn, hơn nữa tôi nghe nói người Châu Á hình như thích bạn gái hoặc vợ khi làm với mình là lần đầu tiên.”

“Thật sao!?” Yoon Cheon Seo rõ ràng được những lời này khích lệ, “Tôi phải tìm bạn bè ở Hàn Quốc để hỏi cho rõ ràng, thuận tiện muốn một ít tài liệu để học tập ở phương diện này của Hàn Quốc, đề phòng có phong tục gì đó không giống nhau.”

“Ừ, đúng là nên lo lắng chu toàn một chút. Bé con, đến lúc đó cô đừng quên chia một phần tài liệu Hàn Quốc cho tôi đó.”

“Vì sao?”

“Lỡ như bạn gái tương lai của tôi là người Châu Á thì sao!”

“Có đạo lý, chuyện đó không thành vấn đề.”

“Cheon Seo, bạn người Hàn Quốc của cô tên là gì? Anh ta có tư liệu ở phương diện này sao?”

“Chắc là có chứ.” Yoon Cheon Seo cũng không quá chắc chắn, “Tên của anh ấy là Seung Ri, tôi cảm thấy nếu xét mấy người bạn ở Hàn Quốc thì anh ấy là người có khả năng tàng trữ mấy thứ này nhất ..... Nếu anh ấy không có, tôi sẽ tìm những người khác.”

Hai người Yoon Cheon Seo và Pitt chìm trong không khí “hài hòa” như vậy cho tới tận cửa nhà hàng, dọc theo đường đi không nhìn vô số các loại xe đã vượt qua mình, càng không đoái hoài đến tiếng còi xe và mấy câu chửi bậy bắt đầu bằng chữ “f” và “b”, dùng

tốc độ 40 km/h kéo dài hành trình 20 phút đi bằng ô tô thành vừa đủ 40 phút.

Yoon Cheon Seo vừa xuống xe lập tức nhận được điện thoại từ Tim. Cô vừa nhận điện thoại, vừa đi vào bên trong khách sạn.

“Nhóc! Nhóc!”

Yoon Cheon Seo vừa nhận cuộc gọi, chợt nghe tiếng Pitt đang gặp chuyện ở phía sau truyền đến. Cô nghi ngờ quay trở lại nhìn, phát hiện Pitt đang bị người giữ cửa ngăn ở bên ngoài cửa lớn của khách sạn, vừa vẫy tay vừa hô to với cô, hoàn toàn không để ý mọi người trong đại sảnh đang phóng tới đủ loại ánh mắt.

Tuy rằng dọc đường đi Yoon Cheon Seo đều nói chuyện phiếm với Pitt để giảm bớt cảm xúc khẩn trương của hẳn, nhưng sau khi xuống xe, tóc của Pitt vẫn ẩm ướt như vừa bị nhúng vào nước, lại xúng với T-shirt nhiều nếp nhăn và áo khoác thể thao của hẳn, cũng khó trách người giữ cửa sẽ ngăn hẳn ở bên ngoài.

Yoon Cheon Seo đang nói chuyện với Tim, cô cũng làm như không thấy ánh mắt của những người khác trong đại sảnh, vươn ngón trỏ tay phải ngoắc Pitt một cái, người giữ cửa nhìn thấy động tác của cô, lúc này mới để cho Pitt đi.

Pitt kêu ngạo hừ một tiếng, sửa sang lại những nếp nhăn không hề tồn tại trên áo khoác thể thao, cáo mượn oai hùm theo đuôi Yoon Cheon Seo xuyên qua đại sảnh đến chỗ thang máy.

Bây giờ Tim vẫn đang trên đường đến khách sạn, khoảng hơn hai mươi phút nữa mới có thể đến nơi, Yoon Cheon Seo mang theo Pitt trực tiếp lên nhà hàng ở tầng thượng, Tim đã đặt một chỗ rất đẹp trước đó rồi.

Khi Tim và Kevin Fitch tới nhà hàng, Yoon Cheon Seo đang ngồi ở dựa vào cửa sổ, ôm quyển sổ cầm tay dùng bút máy viết viết vẽ vẽ.

Sau khi Tim giới thiệu hai người Kevin Fitch và Yoon Cheon Seo với nhau và chào hỏi xong, Tim ngồi cạnh Yoon Cheon Seo đối diện

với Kevin Fitch, thuận miệng hỏi Yoon Cheon Seo: “Cily, em đi bằng cái gì đến đây thế?”

Yoon Cheon Seo không nói chuyện, lấy chìa khóa xe của hắn từ trong túi ra quơ quơ.

“Tự em lái xe đến?!!!” Tim lập tức tròn tròn mắt, Yoon Cheon Seo lái xe là chuyện bị nghiêm cấm tuyệt đối.

“Không phải, là Pitt chở em đến.”

“Anh ta biết lái xe sao?”

“..... Tốc độ nhanh nhất là 40km/h. Còn nữa, anh có biết năm nay anh ấy mới hai mươi hai tuổi không?”

“Hai mươi hai? Pitt?” Tim kinh ngạc một chút cũng không á cho Yoon Cheon Seo, “Đúng rồi, tại sao anh không thấy được anh ta? Anh ta tự đi về rồi sao?”

“Không phải. Vừa rồi lái xe nên mồ hôi ra đầy đầu, với lại mái tóc cũng bị nhỏ nước, anh ấy nói không thể để như vậy mà gặp Kevin, cho nên muốn đi toilet hong khô tóc.”

“.....”

Bữa cơm trưa, ngoại trừ giữa buổi bởi vì Pitt luôn ngồi hỏi về chuyện của Iron Man, Hulk, Black Widow thậm chí là siêu đả hiệp [2] nên Tim quăng hẳn sang bàn bên cạnh thì hết thấy đều tiến triển thuận lợi.

[2] chắc là film siêu nhân =))))))))))

Sau khi Yoon Cheon Seo tỏ ý trước khi bộ thứ hai [The Wheel Of Glory] xuất bản cô sẽ không lo lắng chuyện bán bản quyền điện ảnh, Kevin Fitch ngược lại nói đến gần đây cô và Ubisoft luôn khai phá trò chơi, hỏi Tim có hứng thú đầu tư với Mạn uy quay một bộ phim điện ảnh, tiến hành trước giai đoạn quảng bá trò chơi hay không.

Cuối cùng ba người bọn họ quyết định điều kiện hợp tác, là Ubisoft và mạn uy cùng đầu tư, Yoon Cheon Seo làm biên kịch kiêm đạo diễn, tự quyết định thành viên tổ quay phim, chọn lựa diễn viên, cũng có được quyền biên tập cắt nối khâu cuối cùng.

Nói thật, thứ Kevin Fitch nhìn trúng chính là tiềm lực và tác phẩm tương lai của Yoon Cheon Seo, dùng một bộ phim nhựa đổi lấy quan hệ tốt đẹp của hai bên, đối với hắn mà nói là vô cùng có lời.

Nước Mĩ ngày 20 tháng 11, tập thứ chín của bộ phim Tâm lý tội phạm đã công chiếu trong sự chờ đợi của phần đông các fan. Ngoại trừ chuyện không có gì bất ngờ xảy ra là rating đã đứng đầu các tập có rating cao nhất, nhóm fan thiếu chút nữa đã âm ỹ đến lật trời.

– Quan hệ của CC và Matthew thoát nhìn thật là tốt!!!

– Đúng vậy! Hai người siêu cấp đáng yêu lại trở thành bạn tốt nhanh như vậy!!!

– Nhìn đoạn CC ôm Matthew rồi lộ ra nụ cười kia chưa? Thật là sắp mù của hai mắt của tôi rồi!!!

– CC đứng trong ánh mặt trời tươi cười làm tôi rất muốn gả cho cô ấy!!!

Đối với những người tung phẫn hồng cho couple GD và CC mà nói, các cô tình nguyện đặt trọng điểm ở phương diện khác.

– Lại nhìn thấy CC mặc quần áo GD, thật đáng yêu!!!

–GD và CC có thể mặc quần thể thao màu hồng mà lại trông đẹp như vậy!!! Chết thật rồi đây!!!

– Đen mặt!!! CC thật sự là bạo dạn!!! Lại có thể mặc quần áo của GD làm khách mời trong tập phim mà không hề thấy áp lực!!!

– GD lần này tuyệt đối sẽ ghen!!!

– Đừng mà!!! CC làm sao cô có thể cười với người đàn ông khác!!!

– CC lại ôm người đàn ông khác ngoài GD!!! Cho dù là giả cũng không được!!!

Fan của hai phe đều tự đấu đá nhau tụi bụi ở trên mạng. Ngay trên trang web mà phần đông fan nảy lên tranh chấp, vì lấy được tính áp đảo Seung Ri, khi một bài đăng post lên ngày 25 tháng 11, giờ địa phương của Mĩ là 22 giờ 19 phút, một tin tức có uy lực như bom nổ lan truyền ra từ Twitter, khiến cho fan trên toàn thế giới đều chú ý, rốt cuộc cũng không rảnh đấu đá nữa.

“Bắt gặp CC ở sân bay New York! Jessie đến đón máy bay! Hai người cùng lên một chiếc xe rồi đi!”

Chương 56: Ăn hay không ăn dấm chua.

Phía dưới bài viết này ngoại trừ post cả ảnh chụp CC và Jessie cùng nhau đi ra từ đại sảnh sân bay, còn có một cái Vine* liên tiếp.

[*: Vine là 1 dịch vụ chia sẻ video dạng ngắn. Vine bắt đầu hoạt động từ tháng 6 năm 2012. Đến tháng 10 năm 2012, được Twitter mua lại – tức ngay trước khi Vine được ra mắt chính thức. Vine cho phép người dùng ghi lại và chỉnh sửa những đoạn video chỉ dài 6 giây, sau đó đưa lên mạng xã hội của Vine và chia sẻ trên các mạng xã hội khác như Facebook và Twitter. Người dùng có thể tìm các đoạn video của những người dùng Vine khác qua chức năng tìm kiếm trên ứng dụng của Vine. Ứng dụng của Vine còn có thể nhóm các video có chung chủ đề, và đưa ra danh sách những video đang hot nhất.

Có thể tham khảo thêm tại đây: [http://en.wikipedia.org/wiki/Vine_\(service\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Vine_(service))]

Trong thời gian ngắn, số lượng người sử dụng Vine tăng nhanh như giếng nước phun trào, khiến nhân viên Vine của bộ phận chăm sóc khách hàng hoảng sợ, còn tưởng rằng hệ thống mạng bị hacker tấn công. Sau khi liên lạc với bộ phận kỹ thuật khẩn cấp kiểm tra, mới phát hiện ra nguyên nhân.

Video dài nhất trên Vine là sáu giây, cho nên đoạn video này là do vài đoạn ghép lại. Trong đoạn video thứ nhất Jessie cười thân thiết mở hai tay nghênh đón Yoon Cheon Seo đang kéo hành lý đi đến, đoạn video thứ hai là Jessie nhận lấy hành lý của Yoon Cheon Seo, hai người vừa nói vừa cười đi ra ngoài sân bay, đoạn video thứ ba là quản lý của Jessie mở cửa xe để hấn và Yoon Cheon Seo ngồi vào.

— A!!! Rốt cuộc đây là cái tình huống gì!!!

- Vì sao CC lại đột nhiên xuất hiện ở New York?!!!
- Hai người mặc trang phục tình nhân sao?!!!
- Jessie và CC đều vô cùng đẹp trai!!!
- Có nhìn thấy bộ dạng xoa tóc của CC không?! Đẹp trai đến độ Jessie cũng không bằng!!!
- Bây giờ điều mà tôi muốn biết nhất là hai người rốt cuộc là quan hệ gì?!!!
- Vì sao CC đêm khuya tới New York, Jessie lại là người đến đón ở sân bay? Là cố tình tìm Jessie sao?!!!

Lần này Yoon Cheon Seo thật sự là cố tình đến New York tìm Jessie, vì sắp sửa quay phim điện ảnh, cô cần Jessie giúp.

Yoon Cheon Seo vừa ra đại sảnh của sân bay, Jessie liếc mắt một cái lập tức thấy được cô. Tuy rằng cô chỉ mặc một bộ đồ thể thao bình thường, nhưng Jessie dựa theo khí chất có thể phân biệt được cô với người khác.

“Cily, đã lâu không gặp!” Jessie cười thân thiết giang hai tay ra đón. Hiện giờ hẳn giống như Tim và Zoe, lúc xưng hô với Yoon Cheon Seo sẽ gọi tên thân mật.

Yoon Cheon Seo giơ tay để trong ngực của hắn, ngăn cản Jessie tiếp tục tới gần, “Đã lâu không gặp, Jess! Xin lỗi nhưng bây giờ em không thể ôm anh.” Đối mặt với biểu cảm nghi hoặc của Jessie, cô cười giải thích: “Em đã hứa với bạn trai, trước khi gặp mặt anh ấy thì không được ôm người khác.”

Từ khóe miệng cong lên của cô, Jessie rõ ràng đọc ra được ý tứ khoe khoang và đắc ý ẩn trong đó. “Được rồi,” Jessie nhún nhún vai, thả cánh tay xuống, nhận lấy hành lý từ trong tay Yoon Cheon Seo, “Em đang cố ý kích thích cái người vừa mới chia tay là anh đây sao?”

“Anh và Mia chia tay rồi?” Yoon Cheon Seo vừa theo hắn ra ngoài sân bay đến chỗ bãi đỗ xe, vừa hỏi.

“Ừ. Vì sao em có vẻ tuyệt đối không kinh ngạc vậy?”

Yoon Cheon Seo tiện tay xoa xoa tóc, trả lời: “Lúc em gọi điện thoại cho anh, bảy lần thì có ba lượt anh đóng đô trong nhà viết kịch bản, bốn lần còn lại anh đều ở chung với Andrew.” Yoon Cheon Seo nói tới đây, liếc mắt nhìn Jessie một cái, “Em cảm thấy khả năng anh thành đôi với Andrew còn lớn hơn so với Mia!”

Jessie bị cô châm chọc không còn lời nào để nói, chỉ có thể bất đắc dĩ cười gượng.

Yoon Cheon Seo và Jessie đều không có tính tự giác của người nổi tiếng, lúc đến tuy rằng Jessie có đội mũ lưỡi trai, nhưng vì để cho Yoon Cheon Seo dễ tìm được hắt, sau khi đến sân bay hắt lập tức chuyển vành nón ra sau. Yoon Cheon Seo càng trực tiếp hơn, ngay cả mũ cũng chưa mang thì kính râm khẩu trang càng không có khả năng xuất hiện trên mặt cô.

Hai người này dùng phương thức khoe mẽ như vậy xuất hiện ở sân bay, tự châm chọc trò chuyện với nhau, tuy rằng có thấy người ta chụp ảnh vậy xem nhưng cũng không thèm để ý, sau khi đến bãi đỗ xe để cho người quản lý của Jessie mở cửa xe, hai người cùng nhau trở về căn hộ nhỏ của Jessie ở New York.

Fan trên toàn thế giới đều kích động không yên, hưng phấn, khẩn trương chú ý tình thế phát triển, rốt cục, trên Twitter lại có tin tức mới nhất.

— CC và Jessie cùng nhau trở về căn hộ của anh ta! Người quản lý trực tiếp lái xe rời đi!

Xem ra là có fan bám theo một đường từ sân bay về nhà, phía dưới bài viết cũng post ảnh chụp quản lý lái xe đi ở phía xa, CC và Jessie trực tiếp từ bãi đỗ xe tăng ngằm vào bên trong căn hộ, người ngoài không thể vào được.

— Tại sao có thể như vậy!!! Đừng mà!!!

— Rốt cuộc sao lại thế này!!! Người đâu mau tới giải thích cho tôi một chút coi!!!

— Tuy rằng Jessie cũng rất đẹp trai, nhưng CC là của GD mà!!!

– Tôi sắp điên rồi!!! GD rớt cuộc có biết tình huống bây giờ hay không vậy???

Chuyện Kwon Ji Yong có biết tình huống hiện giờ hay không tạm thời không đề cập tới, dù sao bạn học Seung Ri “luôn luôn muốn tìm chết” đã phát hiện ra ảnh chụp, video và tin tức đang điên cuồng truyền khắp Internet. Phản ứng đầu tiên khi hắn nhìn thấy tin tức chính là tưởng Yoon Cheon Seo đã nghe theo xúi giục của hắn, thật sự muốn cố ý kích thích cho Kwon Ji Yong ghen tị.

Nghĩ đến phản ứng của Kwon Ji Yong sau khi biết chuyện này, cùng với thủ đoạn dạy dỗ mình của hắn, Seung Ri lập tức hận không thể tát mình hai cái, “Cho mày lắm mồm! Cho mày lắm mồm!” Không biết bây giờ đi thu dọn hành lý trốn đến Nhật Bản còn kịp hay không? Đến khi biểu diễn Ji Yong hyung có thể bớt giận một chút, lúc xuống tay cũng sẽ nhẹ nhàng hơn hay không?

Trái lo phải nghĩ, Seung Ri vẫn cứ gọi điện cho Kwon Ji Yong, hắn chuẩn bị trước tiên xem thử tâm trạng của Kwon Ji Yong đã rồi nói sau.

“Alo?”

“Hyung, anh đang làm gì đó?” Không biết có phải do tác động của tâm lý hay không, Seung Ri cảm thấy giọng điệu của Kwon Ji Yong không quá tốt.

“Ngủ!”

“Lúc này mà còn ngủ?”

“Có việc gì nói mau!”

“Không có việc gì..... Anh tiếp tục ngủ đi.....”

Kwon Ji Yong đang muốn cắt điện thoại, Seung Ri lại đột nhiên hô: “Đợi chút!”

“Làm sao vậy?!”

“..... Hyung, anh có biết bây giờ CC đang ở đâu không?” Seung Ri tận lực giữ thái độ tự nhiên hỏi.

“Ồ Mĩ! Thì sao?”

“.....” Nghe hiểu được oán niệm trong giọng nói của Kwon Ji Yong, Seung Ri thiếu chút nữa không còn dũng khí để tiếp tục hỏi, “Đương nhiên em biết cô ấy đang ở Mĩ, em là muốn hỏi một chút cô ấy ở Mĩ làm việc gì?”

“.....” Kwon Ji Yong trực tiếp cúp máy, ném điện thoại sang một bên, kéo chăn tiếp tục vùi đầu ngủ.

Đợi mãi không thấy Kwon Ji Yong trả lời, sau khi Seung Ri alo vài tiếng, cầm điện thoại đưa đến trước mắt, mới phát hiện thì ra mình bị cúp máy rồi.

Tin tốt là hình như Ji Yong hyung vẫn chưa biết tin Cheon Seo đi New York, tin xấu cũng là hình như Cheon Seo không nói cho Ji Yong hyung cô đi New York..... Rốt cuộc thì hẳn có nên chạy hay không đây?

Kwon Ji Yong sau khi nhận được điện thoại của Seung Ri vẫn chưa phản ứng lại, đợi đến khi điện thoại cứ kêu vang, đám Chae Rin, Tae Yang, TOP, Dae Sung đều lần lượt gọi cho hẳn, ở trong điện thoại cứ ấp úng nhắc tới Yoon Cheon Seo nhưng cái gì cũng không nói, cho dù hẳn chưa tỉnh ngủ cũng biết có gì đó không đúng.

Sau khi cúp điện thoại của Dae Sung, việc đầu tiên hẳn làm là lên mạng tìm tên của mình, phát hiện không có scandal linh tinh gì đó không thể cho Yoon Cheon Seo biết, cho dù có ảnh chụp hẳn ở party chúc mừng tại MAMA, cũng là ảnh chụp chung mà hẳn đã bảo trì khoảng cách với những người trong đó, đa số ảnh chụp còn lại là hẳn ngồi một bên gửi tin nhắn cho Yoon Cheon Seo. Từ sau khi lễ trao giải kết thúc đến lúc đi trên đường tới quán bar vẫn gọi điện thoại trò chuyện với cô, khiến di động cũng hết pin luôn, hẳn phải sạc điện cấp tốc để gửi ảnh cho Yoon Cheon Seo, cho cô xem kiểu tóc mới của mình.

Nếu không phải là scandal của mình, Kwon Ji Yong trước tiên cứ thờ dài nhẹ nhõm một hơi cái đã. Từ sau khi biết Chủ tịch Yang đã sớm bán đứng hẳn, hẳn vẫn rất chú ý chuyện tình ở phương diện này, chỉ sợ Yoon Cheon Seo tiến hành truy hỏi hẳn. Tuy rằng lúc ấy

cô nói với Seung Ri là không rõ, nói đúng hơn là không nhớ rõ, nhưng đối với trí nhớ của cô mà nói đây căn bản là chuyện không có khả năng xảy ra.

Kwon Ji Yong lại gõ chữ CC, sau khi tìm tòi một phen mới biết được nguyên nhân mấy người này đều biểu hiện kỳ quái như vậy.

Trước khi Yoon Cheon Seo đi New York cũng đã báo qua với hần, cô là vì kế hoạch quay phim điện ảnh mới nên đi tìm Jessie. Thứ nhất là vì Jessie đã tham gia diễn xuất không ít phim rồi, có kinh nghiệm phong phú, có thể cho cô một vài đề nghị từ góc độ diễn viên, thứ hai là Jessie cũng đã hợp tác qua với đạo diễn và biên kịch vở kịch [Asuncion], tuy rằng kịch và phim điện ảnh không giống nhau, nhưng cũng có thể truyền thụ cho cô một vài vấn đề gặp phải trong khi quay thực tế, thứ ba, chính là số người Yoon Cheon Seo quen biết trong giới điện ảnh, hoặc nói thẳng ra là những người bạn mà cô quen biết chỉ có vài người như vậy, trừ đạo diễn của tập mới nhất phim [Tâm lý tội phạm] mà Matthew giới thiệu ra, thì cô chỉ còn quen một người là Jessie, cô còn muốn lừa Jessie ở lại trong bộ phim này làm trâu làm ngựa cho cô nữa.

Tuy rằng nhìn thấy ảnh chụp Yoon Cheon Seo và Jessie vừa nói vừa cười, nói không ăn giấm là không thể nào, nhưng do tâm lý ngoài cứng trong mềm của Kwon Ji Yong nên không muốn gọi cho Yoon Cheon Seo để truy vấn, bởi vì làm như vậy ở trước mặt Jessie Eisenberg trông mình có vẻ rất keo kiệt.

Nhớ tới giọng điệu thật cẩn thận vừa rồi của Seung Ri, Kwon Ji Yong biết Seung Ri tuyệt đối là suy nghĩ nhiều, tưởng Yoon Cheon Seo là bị hần xúi giục, cố ý làm mình ghen. Dưới loại tình huống có dấm chua mà không thể ăn, Kwon Ji Yong quyết định xử lý tên nhóc út nhà mình để thư giãn tâm tình của mình một chút.

Đang thu dọn hành lý, Seung Ri nghe được tiếng vang của di động, đột nhiên có một loại dự cảm không lành. Chờ đến lúc hần cầm lấy di động nhìn màn hình hiển thị, phát hiện đó là cuộc gọi của

Kwon Ji Yong, hẳn biết dự cảm của mình rất có khả năng trở thành sự thật.

Trong khi đang do dự có nên nhận điện thoại hay không, Seung Ri cảm thấy cho dù thế nào cũng là chạy trời không khỏi nắng, lúc này mới ấn nút nhận cuộc gọi.

“Alo, Ji Yong hyung ạ?”

“Đang làm cái gì thế?” Đối diện với giọng điệu cực kỳ khẩn trương của Seung Ri, Kwon Ji Yong tận lực khắc chế bản thân, bảo trì âm thanh vững vàng và lạnh nhạt.

“.....” Seung Ri chợt dạ xem xét đồng hành lý sắp thu dọn xong, trả lời: “Không làm gì cả, em chỉ đang lên mạng thôi.” Vừa nói xong, hắn lập tức lại muốn vả miệng mình một cái, vì sao có đề tài tốt hơn không nói lại cứ thích đâm đầu vào quả bom này?!

Trong khi Seung Ri nín thở không yên, đầu bên kia của điện thoại truyền đến âm thanh thản nhiên của Kwon Ji Yong: “VẬY CẬU ĐẾN CÔNG TY MỘT CHUYỂN ĐI.”

“Bây giờ sao ạ?”

“Ừ.”

“Hyung anh tìm em có việc ạ?” Seung Ri chưa từ bỏ ý định truy hỏi.

“Ừ. Đừng nói mấy lời vô nghĩa nữa, mau lại đây nhanh lên!” Không đợi Seung Ri tiếp tục kéo dài thời gian, Kwon Ji Yong rõ ràng lưu loát cúp điện thoại. Bỏ lại Seung Ri đang cầm điện thoại bắt đầu kêu rên.

Chương 57: Cuộc gọi báo tin của

Matthew.

Seung Ri lần nữa một hồi mới ra khỏi cửa, lái xe đến công ty chuẩn bị nghênh đón một trận gió tanh mưa máu, nửa đường lại nhận được điện thoại của TOP.

Điện thoại vừa được khai thông thì lập tức có giọng nói đang cố đè thấp âm lượng của TOP truyền đến: “Seung Ri à, bây giờ cậu đang ở đâu?”

“Em đang trên đường đến công ty, làm sao vậy?”

TOP tiếp tục lén lút nói: “Trăm ngàn lần đừng tới đây! Vừa rồi anh thấy Ji Yong ở hành lang, nhìn mặt cậu ấy hình như đã biết chuyện rồi, đáng sợ tới mức anh phải nhanh chóng trốn về phòng làm việc, chuẩn bị lát nữa sẽ lên chuồn đi. Nếu cậu đến mà bị cậu ta bắt được thì nhất định phải chết, còn có thể liên lụy đến anh, cho nên mau chóng quay đầu tìm một chỗ trốn trong hai ngày này đi!”

“.....” Seung Ri ra về đây là lần đầu tiên nghe TOP nói một hơi không ngừng nghỉ như vậy, nhưng bây giờ không phải là thời điểm để cảm thán chuyện này, hẳn chắc chắn phải phụ bạc cái ân TOP đã mật báo, “Hyung à, đã muộn rồi.”

“Vì sao?”

“Chính Ji Yong hyung là người báo em đến công ty.”

“.....”

“Hyung anh mau đi đi, không cần phải xen vào chuyện của em.” Seung Ri nói như vậy nhưng nội tâm lại cầu nguyện TOP có thể ở lại để có nạn cùng chịu, không nghĩ tới TOP không chút do dự nói: “Tốt lắm, anh đi trước đây, cậu phải tự bảo trọng!” Sau đó cứ như vậy mà cúp máy.

Người mà bây giờ cũng bất an không yên giống Seung Ri, chỉ sợ là những người đã ủng hộ couple Yoon Cheon Seo và Kwon Ji Yong.

– Đừng mà!!! CC và GD mới là một đôi mà!!!

– Chẳng lẽ CC và GD thật sự chính là bạn tốt???

– Không thể nào!!! Tôi không tin!!!

– Mọi người đừng kích động, nói không chừng CC chỉ đơn thuần là ở nhờ nhà Jessie Eisenberg mà thôi.

– Đúng vậy!!! Rất có khả năng chỉ là ở nhờ nhà bạn bè một đêm, không phải chúng ta cũng như vậy sao? Không có gì đáng ngạc nhiên cả!

– Vừa rồi F5 Twitter của GD, tại sao không có ai lên tiếng? Ngay cả Seung Ri cũng không lên tiếng!!! Chuyện này không khoa học!!!

Ngoại trừ những người ủng hộ CC và GD, những fan khác của Jessie hoặc Yoon Cheon Seo rõ ràng cảm thấy hạnh phúc hơn, các loại YY ùn ùn kéo đến.

– Hai người thật xứng đôi!!! Jessie rất ít khi cười sáng lạn như vậy!!!

– CC và Jessie cùng mặc đồ giống nhau, đây là đôi sao?????????

– Thật rồi rắm, Andrew & Jessie, CC & Jessie, chọn hay bỏ đều quá khó khăn!!!

– Trình độ đẹp trai của CC hoàn toàn hạ gục Andrew! Đương nhiên là CC & Jessie!!!

– Không biết hiện giờ hai người đã tiến triển đến bước nào? Là rượu vang đỏ thịt bít tết hay là tiến thẳng đến chủ đề???

– Đương nhiên là tiến thẳng đến chủ đề!!!

Nhóm fan trên Internet càng miêu tả càng rõ ràng, hai nhân vật chính bị YY đến đoạn đã ML[1] vài hiệp mây mưa thất thường là Yoon Cheon Seo và Jessie, lại hoàn toàn không biết gì cả ngồi ở một quán cà phê không khí hài hòa mà ôn chuyện.

[1]: Make love =...=

Sau khi hai người bọn họ để hành lý lại trong căn hộ của Jessie, lập tức đi thẳng đến quán cà phê nhỏ gần nhà mà Jessie thường

xuyên đến, mỗi người một ly cà phê, mặt đối mặt ngồi nói chuyện phiếm.

“Gần đây giấc ngủ của em thế nào? Còn mất ngủ nữa không?” Người đầu tiên mở miệng hỏi là Jessie, đây là đề tài mở màn mỗi lần hai người trò chuyện.

“Vẫn tốt, còn anh thì sao?”

“Vẫn như vậy.” Jessie nhún vai, bất đắc dĩ nói.

“Phương pháp lần trước em nói với anh anh đã thử qua chưa?”

“Cái gì?”

“Chính là tìm người trong lòng mà thân cận, hoặc cứ trực tiếp ML cũng được.”

“..... Em không phải vừa nghe anh nói hai ngày trước anh đã chia tay với Mia rồi sao, làm gì có cơ hội mà thử chứ.” Đối với chuyện Yoon Cheon Seo luôn vô ý đắm vào vết sẹo của hắn, Jessie chỉ có thể yên lặng thừa nhận.

“Ai, thực đáng tiếc.” Yoon Cheon Seo nằm trên sofa rộng rãi, bụng tách cà phê lên uống một ngụm, trên mặt chẳng có một tí bộ dáng đáng tiếc nào, “Nếu không anh và Andrew thử một chút đi? Nhưng em cảm thấy cái sau vẫn có hiệu quả hơn”

Jessie ngồi cách cái bàn giờ chân đá vào tay vịn sofa của cô một cái, “Đừng cứ mở miệng lại trêu chọc anh và Andrew, em vẫn chưa trêu chán sao?” Đối mặt với bộ dáng giả vờ vô tội trong nháy mắt của Yoon Cheon Seo, Jessie phản kích nói: “Vậy em có thử qua “mặt sau” chưa? Với ai? Khi nào làm?”

“..... Chưa đâu.” Yoon Cheon Seo thở dài, nhăn trán, “Vẫn chưa trưởng thành, GD không chịu.”

Jessie nửa cảm thán nửa kinh ngạc hỏi: “Anh ta có thể chịu đựng được à?”

“Vẫn phải vào phòng tắm mà. Em nghi ngờ Tim chính là vì lý do này mới gọi em về Mỹ, dùng trò chơi Tom Clun tây bó chân em.” Yoon Cheon Seo nói tới đây, hơi đắc ý cười cười, “Có điều, em sắp qua sinh nhật mười tám tuổi rồi!”

“Ngày nào?”

“Ngày 25 tháng 12.”

“Lễ Giáng Sinh?”

“Ừm!” Hiện giờ Yoon Cheon Seo đang nhớ đến sinh nhật sắp đến của mình, tâm tình vô cùng tốt.

“Em định quay bộ phim kia trước hay sau sinh nhật?” Sau khi huyền thuyên nửa ngày, Jessie rốt cục cũng chuyển đề tài tới chuyện điện ảnh.

“Đợi sau sinh nhật rồi mới bắt đầu quay. Kịch bản em vẫn chưa viết đâu.” Yoon Cheon Seo bình tĩnh trả lời.

Một ngụm cà phê thiếu chút nữa mắc nghẹn trong cổ họng, Jessie nhanh chóng nuốt cà phê xuống, trừng ánh mắt không dám tin hỏi: “Kịch bản của em một chữ cũng chưa viết, bây giờ lại muốn anh giúp em tuyển diễn viên, còn muốn anh làm nhà sản xuất á?” Không đợi Yoon Cheon Seo trả lời, hắn lại bần liên thanh nói tiếp: “Không đúng, không đúng, anh không nên nói mĩa như vậy, phải hỏi là ‘Một chữ em cũng chưa viết mà Marvel và Ubisoft đã đầu tư một triệu cho em’?! Bọn họ điên rồi sao?!”

Yoon Cheon Seo lấy tay sờ cằm, ý bảo Jessie lau vết cà phê dính trên cằm, “Ban đầu em không nghĩ đến chuyện quay phim, là Kevin hỏi em câu chuyện trong trò chơi, sau khi em nói đại khái cốt truyện cho anh ta, là do anh ta chủ động đề nghị.”

“Cho nên nói đại khái trong đầu em có chuyện xưa?”

“Ừm, nhưng mà em không muốn có nhiều chỗ trùng lặp với trò chơi, em muốn tạo ra một ít chi tiết mới mẻ gì đó, nếu lặp lại cốt truyện của trò chơi thì chẳng còn thú vị nữa.”

“Bộ phim này không phải để quảng bá cho trò chơi sao? Em lệch khỏi quỹ đạo mục tiêu trò chơi đặt ra mà Tim cũng không có ý kiến?”

“Không có.” Yoon Cheon Seo lắc đầu, “Cũng không phải em muốn quay, là bọn họ muốn em quay, cho nên điều kiện để em làm chính là quay như thế nào đều tùy em.”

“.....” Jessie cảm thấy mình đã không còn sức để chằm chọc nữa rồi, những lời này nếu như bị đám đạo diễn Hollywood phải đi khắp nơi kéo người đầu tư nghe được, tuyệt đối sẽ bị đánh cho không thành hình người.

“Trước tiên cứ nói đại khái cốt truyện cho anh đi.”

“Anh biết trò chơi là đổi mới hai bộ tiểu thuyết [Răng hổ] và [Cầu vồng màu xanh], ở trong phim em nghĩ sẽ sửa đổi một chút nhân vật chính, rồi tào thêm vài nhân vật khác.....”

Yoon Cheon Seo nói đến bộ phim, bắt đầu nói luyện thuyên không dứt. Tuy rằng lúc ban đầu đề nghị quay phim là do Kevin và Tim đưa ra, nhưng nói thật, nếu không phải động tâm, Yoon Cheon Seo sẽ không đáp ứng.

Sau khi đáp ứng đề nghị này, ở phần sau buổi cơm trưa kia cô đã bắt đầu không yên lòng, trong đầu đã bắt đầu hiện ra cốt truyện đại khái và dàn nhân vật.

Jessie ngồi đối diện Yoon Cheon Seo, vừa mới nghe xong phần mở đầu đã bị hấp dẫn, ngoại trừ vẫn cẩn thận ngồi nghe còn ngẫu nhiên nói xen vào, đưa ra ý kiến của bản thân về góc quay, bối cảnh, tính cách, đặc điểm, hai người càng nói càng hợp ý, hoàn toàn không nhận thức được thời gian trôi qua.

Đến tận nửa đêm lúc 1 giờ 37 phút, một cuộc gọi báo tin từ Matthew Grey ở Böhler mới cắt ngang đoạn đối thoại của Jessie và Yoon Cheon Seo.

Jessie nhìn di động không ngừng rung lên trên bàn, vừa buồn bực than thở với Yoon Cheon Seo “Kỳ quái, tại sao Matthew lại gọi điện thoại vào lúc này”, vừa nhận: “Alo? Matthew?”

“Hiện giờ anh và CC đang ở chung một chỗ có phải không?” Câu đầu tiên của Matthew vừa nói ra đã đánh thẳng đến chủ đề.

Jessie liếc mắt nhìn Yoon Cheon Seo một cái, kỳ quái hỏi ngược lại: “Làm sao anh biết?”

“Không chỉ có tôi biết đâu, toàn thế giới đều biết đó!”

“Cái gì?”

“Hai con cú mèo các người bây giờ đang làm gì?”

“Đang ở quán cà phê nói chuyện phiếm, tán gẫu về bộ phim CC chuẩn bị quay.”

“.....” Matthew ở đầu bên kia trầm mặc chớp mắt một cái, hỏi: “Hai người có biết hiện giờ fan toàn thế giới nghĩ hai người đang làm gì không?”

Loại cảm giác không lành của Jessie lại tới nữa, hấn chần chờ hỏi: “Cái gì?”

“.....ML, hơn nữa đã lặn lộn hơn hai giờ.....”

“..... Sự việc nghiêm trọng đến mức nào rồi?” Jessie ôm tâm lý may mắn mong manh hỏi.

“Anh còn nhớ rõ lần nói hai chúng ta gì gì đó trên trang web không?”

“..... Đương nhiên.”

“Còn phần khích hơn so với cái kia! Nếu nói hành động của hai chúng ta là khiêu chiến cực hạn của nhân loại, thì hành động của hai người đã sắp đột phá cực hạn của nhân loại!”

“.....”

“Thật có lỗi, CC, vừa rồi tôi mới đăng ký Twitter, phát hiện ít nhất có hơn một vạn fan hỏi tôi rằng hai người có phải thật sự ở chung một chỗ hay không, lúc đó tôi mới biết được chuyện này. Tôi lên mạng tra xét một chút, chỉ vài tiếng đồng hồ như vậy, thậm chí còn có người lập web duy trì hai người với nhau đấy, tôi đưa link cho anh, anh và CC có thể cùng nhau từ từ thưởng thức sáng tác của nhóm fan.” Những lời cuối cùng này của Matthew, cho dù nghe như thế nào đều có hương vị vui sướng khi người gặp họa.

Chương 58: Chân tướng rõ ràng.

Jessie thật sự không muốn bệnh mất ngủ của mình nặng thêm, sau khi được Matthew cảnh báo thì trực tiếp đưa điện thoại cho Yoon Cheon Seo.

Hắn tận mắt thấy biểu tình của Yoon Cheon Seo từ kinh ngạc ban đầu đến tìm tòi nghiên cứu sau đó trở nên nghiêm túc, cuối cùng là vẻ mặt sắp khóc đến nơi.

“Làm sao vậy?” Jessie nhanh chóng hỏi.

“Mấy tư thế đó em không làm được, làm sao bây giờ?” Yoon Cheon Seo chớp ánh mắt vô cùng đáng thương nhìn Jessie, cầu xin giúp đỡ.

“.....” Jessie cau mày một hồi lâu mới hiểu được ý của cô, sau đó càng thêm không còn lời nào để nói, “..... Bé cưng à, tất cả những chuyện đó đều do nhóm fan..... thêm thắt một cách nghệ thuật, trong thực tế không thể có người nào để em làm như vậy .....” Nghĩ nghĩ một chút hắn lại bổ sung: “Trừ phi đối phương là biến thái.”

“Thật sao?”

Jessie nhìn bộ dạng nhỏ bé đáng thương của cô, khí thế nắm mọi thứ trong lòng bàn tay khi nói về kịch bản vừa rồi không còn sót lại chút gì, hắn thở dài một hơi, lấy lại di động của mình, nhìn thoáng qua trang web đã mở sẵn, cho dù hắn đã chuẩn bị tốt tâm lý nhưng vẫn bị miêu tả rõ ràng trên màn hình kích thích, “..... Đừng lo lắng, anh xác định một vạn phần trăm, trong hiện thực tuyệt đối không thể làm như vậy.”

“Ừm, cảm ơn anh.” Lúc này Yoon Cheon Seo mới yên lòng, khụt khịt mũi nói cảm ơn với Jessie.

Ngay khi nhóm fan trên mạng YY càng ngày càng nhiệt liệt càng ngày càng thái quá, một bài post hiện ra: “Mọi người ngừng tưởng

tượng đi! Jessie và CC luôn ngồi trong quán cà phê trò chuyện, đã gần hai giờ đồng hồ rồi!” Phía dưới bài post là ảnh chụp rõ ràng cảnh Jessie ngồi đối diện CC.

Những fan am hiểu kỹ thuật vi tính nhanh chóng kiểm tra xem bức ảnh là thật hay giả, phán đoán sơ bộ cho thấy ảnh chụp này là thật, không phải ảnh ghép.

Sau khi biết được ảnh chụp có thể là thật, nhóm fan đều hỏi rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, số người follow em gái post bài này trên Twitter từ mấy trăm nhanh chóng biến thành hơn vạn người.

Bởi vì số lượng từ trên Twitter bị hạn chế, cô nàng không thể không chia thành vài bài post, mới có thể giải thích sự tình rõ ràng.

Tên của em gái này là Alex, bạn của cô là người mở tiệm cà phê này, cậu ta thường xuyên dùng danh nghĩa đi mua cà phê ngon mà xách ba lô chạy loạn khắp thế giới, lần này cô chính là bị cậu ta bắt đến trông coi tiệm cà phê.

Khoảng 12 giờ đêm lúc cô chuẩn bị đóng cửa quán, Jessie và CC lại đẩy cửa đi vào, hỏi quán này mở cửa đến mấy giờ. Alex kìm nén xúc động muốn hét chói tai, tận lực giữ tự nhiên nói cho bọn họ quán cà phê mở cửa suốt đêm. Sau khi Jessie và CC cùng ngồi xuống, Alex pha xong cà phê lập tức dán người sau quầy lên lút xem hai người trò chuyện, dùng nguyên văn của cô chính là: “Hình ảnh đó rất đẹp mắt! Vĩnh viễn cũng xem không đủ!”

Cô cứ lên lút chú ý Jessie và CC, thấy hai người bọn họ uống xong một lượt cà phê lại nhanh chóng rót thêm cà phê mới nấu, sau đó lại nói với vài vị khách muốn vào là quán sắp đóng cửa, để tránh bọn họ quấy rầy Jessie và CC, hoặc là nghe được nội dung thảo luận của hai người bọn họ.

Tuy rằng Alex rất muốn khoe một chút với bạn bè, hoặc là chụp ảnh chung với hai người, nhưng cô muốn phải được Jessie và CC đồng ý, em gái này vội vàng nhìn chằm chằm hai người, lúc ấy còn không biết nhóm fan trên mạng đã gây nên sóng gió.

Bởi vì Jessie và CC vẫn đang trò chuyện, cô do do dự dự ngưng ngừng tiến lên quấy rầy, thật vất vả mới chờ được đến lúc Jessie nhận một cú điện thoại, cuộc trò chuyện của hai người bị gián đoạn, cô mới đi ra, thật cẩn thận hỏi có thể để cô chụp ảnh hai người hay không.

Điều làm cho Alex không ngờ là, Jessie bình thường ghét nhất bị phóng viên và những người yêu phim chụp ảnh vậy mà lại gật đầu đồng ý, chẳng những để cô chụp ảnh hai người, mà còn đồng ý để cô post ảnh lên Twitter.

Sau khi Alex đầu óc choáng váng mơ hồ trở lại sau quày, vào Twitter muốn khoe ảnh, mới phát hiện top topic của fan có động thái lạ, nhanh chóng post ảnh chụp lên giúp Jessie và CC làm sáng tỏ sự việc.

— Phù ~ nhẹ nhàng thờ ra ~ tôi đã nói CC làm sao có thể coi trọng đàn ông khác ngoài GD!!!

— Ha ha!!! CC và Jessie quả nhiên là bạn tốt, CC là của GD, ai cũng đừng mong cướp được!!!

— Có nhìn thấy cái áo lông CC mặc không? Khi ở sân bay có áo khoác che nên tôi không dám xác định, hiện tại xác định trăm phần trăm là cái áo lông cổ cao GD mặc trong Infinity Challenge tập sáng tác nhạc!!!

— Trách không được GD lại bình tĩnh như vậy, phỏng chừng CC đã sớm xin phép qua!!!

Ngoài những tiếng thờ dài cảm thán của nhóm fan ủng hộ couple Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo, về phần Kwon Ji Yong có bình tĩnh hay không, có lẽ hỏi một chút Seung Ri vừa mới chịu đủ áp lực thân thể cùng tinh thần thì sẽ biết.

Ngoại trừ những người ủng hộ couple CC & GD đang vui vẻ phấn chấn và những người ủng hộ couple CC & Jesse đang thất vọng, còn có những fan nhìn rõ mọi việc nên ngửi được mùi không bình thường.

— Vừa rồi Alex nói cô ấy ngăn cản những vị khách khác vào quán, sợ có người nghe được nội dung thảo luận của Jessie và CC, vậy Jessie và CC đã thảo luận cái gì?!

— Chẳng lẽ là???

— Nói cho tôi biết không phải chỉ có một mình tôi nghĩ như vậy đi!!!

— Alex, xin cô nói cho chúng tôi biết, hai người bọn họ có phải đang bàn bạc kế hoạch quay phim [The Wheel Of Glory] hay không?!!!

— Quỳ xuống cầu xin đây là sự thật!!!

Sau khi Alex tuyên bố tin tức về Jessie và CC ở trên Twitter của cô, đã bị vô số bình luận và tin nhắn bao vây. Cô không để ý đến những tin nhắn hỏi vị trí cụ thể của tiệm cà phê, tiếc nuối nói cho vô số fan và những người yêu sách đang chờ đợi bản điện ảnh của [The Wheel Of Glory] giống cô: “Lúc đưa cà phê lên tôi chỉ nghe được một hai câu bọn họ nói, không xác định được có liên quan đến [The Wheel Of Glory] hay không, nhưng hình như là đang thảo luận tính cách nhân vật.”

Sau khi Yoon Cheon Seo và Jessie đáp ứng thỉnh cầu của Alex về chuyện chụp ảnh, lập tức ném chuyện trên mạng sang một bên, tiếp tục thảo luận chuyện điện ảnh.

Sau lần thứ mười Jessie nhìn thấy Yoon Cheon Seo kéo cổ áo lông, rốt cục nhịn không được hỏi: “Em sao thế, sao vẫn cứ kéo cổ áo vậy? Nóng à?”

“Không phải.” Yoon Cheon Seo lại kéo kéo cổ áo màu trắng, than thở: “Em không quen mặc quần áo cao cổ, cho nên cảm thấy không thoải mái, hơn nữa cứ thấy cổ rất ngứa.”

“..... Vậy sao em còn mặc làm gì?!”

“Cái này do GD gửi tới đó.....”

Jessie vốn đã có chứng hay nôn nóng, nhìn bộ dạng không thoải mái kia của Yoon Cheon Seo, cũng cảm thấy bị đè nén theo, trực tiếp đề nghị: “Muốn anh giúp em không?”

“Làm sao mà giúp?”

Jessie lấy một chùm chìa khóa từ trong túi quần ra, huơ huơ con dao Thụy Sĩ trước mặt Yoon Cheon Seo.

Yoon Cheon Seo nhìn con dao gấp trong chùm chìa khóa, lại nhìn Jessie, gật đầu đồng ý nói: “Được, anh mau lại đây.”

Ngay khi tiêu điểm của nhóm fan dời khỏi quan hệ của Jessie và CC, bắt đầu thảo luận kịch liệt về bộ phim CC sắp sửa quay, Alex lại cập nhật Twitter của cô. Ngoài một hàng dấu chấm than ra, trên đó chỉ có một bức ảnh, trong ảnh Jessie chuyển từ vị trí đối diện với CC đến bên cạnh cô, ngồi trên tay vịn sofa, đưa lưng về phía ống kính, cúi đầu xuống chỗ CC, mà thân hình CC ngồi đối diện vừa vịn bị hắt che khuất, chỉ có thể nhìn thấy cô nghiêng người đối mặt với Jessie, từ góc độ ảnh chụp mà xem, hai người rõ ràng là đang hôn môi!

– Không phải tôi nhìn lầm chứ?!!!

– Hai người đang hôn môi sao?!!!

– Tôi không tin!!!

– Ha ha! Thật tốt quá! Bây giờ đã tin chưa?!!!

– Đừng mà! Đừng mà! Đừng mà! Alex, xin cô nhanh chóng tách hai người bọn họ ra!!!

– Alex, xin cập nhật xem bây giờ hai người đang làm cái gì???

Alex đáp ứng lời hô hào mãnh liệt của fan, lại đổi mới ảnh chụp Jessie và CC, hai người vậy mà còn duy trì tư thế vừa rồi chưa tách ra.

– Đã qua thời gian dài như vậy rồi mà hai người vẫn chưa tách ra sao?!!!

– Jessie và CC quá kịch liệt rồi!!!

– Tôi không tin!!! Khóc!!!

–GD! Anh ở nơi nào! Mau chóng cướp CC về đi!!!

Kwon Ji Yong bị những fan ủng hộ couple Kwon Ji Yong & Yoon Cheon Seo kêu gọi mãnh liệt, đen mặt nghiêm nghị nhìn màn hình

di động của mình, đứng bên cạnh là bạn học Seung Ri quần áo hỗn độn, nom nớp lo sợ.

“..... Hyung, anh vẫn nên gọi điện cho CC đi, tuy rằng chúng ta tin tưởng cô ấy, nhưng nhóm fan trên mạng không biết tình hình thực tế, bây giờ hiểu lầm càng lúc càng lớn rồi.....” Hiện giờ Seung Ri là thật tình hối hận, không đề cập tới chuyện Kwon Ji Yong đã dạy dỗ hần như thế nào, đã nói em gái Yoon Cheon Seo này, vừa ra tay đã oanh động lớn, scandal tung ra liên tục đều là như vậy!

Sau khi Kwon Ji Yong trừng mắt nhìn Seung Ri một cái, mới bấm số gọi cho Yoon Cheon Seo. Điện thoại thông rất nhanh.

“Alo, Ji Yong hyung ạ?”

“Ừ, em đang làm gì thế? Tại sao vẫn chưa ngủ?” Tính cách Kwon Ji Yong ngoài cứng trong mềm như vậy, làm sao có thể trực tiếp hỏi Yoon Cheon Seo là, “Đã trễ thế này, em còn đi tán gẫu cái gì với một tên đàn ông khác ở bên ngoài thế hả, sao mãi vẫn chưa xong”?!

“Á, em quên xin phép anh, tối nay em cũng không thể ngủ tiếp được. Em đang bàn bạc chuyện phim điện ảnh với Jessie, kết quả càng nói càng có linh cảm, bây giờ em rất kích động, căn bản là không thể ngủ được nữa.”

“..... Vậy được rồi, tha cho em một lần này, lần sau không được viện lý do này nữa.” Cho dù trong lòng đang nhộn nhạo âm ỉ, Kwon Ji Yong cũng cứng rắn giả bộ rộng lượng, không chịu lộ ra bộ dáng ghen tuông trước mặt Jessie.

“Cám ơn Ji Yong hyung!” Lấy được sự phê chuẩn của Kwon Ji Yong nên tâm tình Yoon Cheon Seo sung sướng cười hỏi: “Anh có muốn chào Jessie một câu không?”

“Được.”

Yoon Cheon Seo mở loa ngoài của di động, nói với Jessie đang giúp cô cắt cổ áo lông: “Bạn trai của em, GD, hai người chào hỏi nhau đi.”

“Hi, xin chào GD, tôi là Jessie.” Jessie ngừng động tác trên tay, mở miệng chào hỏi.

“Xin chào, tôi thường xuyên nghe CC nhắc tới anh, hi vọng có cơ hội có thể gặp mặt.” Kwon Ji Yong cũng lễ phép đáp lại.

Yoon Cheon Seo lấy lại di động, nói với Kwon Ji Yong: “Hyung, em cúp máy trước nhé, Jessie đang dùng con dao Thụy Sĩ cắt bớt cổ áo lông giúp em!”

“..... Cái gì? Anh nghe không hiểu.....”

“Chính là cái áo lông cao cổ kia của anh đó, em không quen mặc quần áo cao cổ, mặc một hồi, trên gáy giống như bị cào ngứa, cho nên phải để Jessie dùng dao nhỏ cắt bớt cổ áo giúp em. Bây giờ anh ấy đang cầm dao đứng ngay cạnh cổ em, rất không được tự nhiên, nên không thể nói chuyện với anh được.”

“..... Anh biết rồi, mau gác máy đi!” Kwon Ji Yong vừa nghe lời này, nhanh chóng thúc giục Yoon Cheon Seo gác điện thoại. Hình ảnh Jessie cầm dao nhỏ đứng bên gáy Yoon Cheon Seo mài dao soàn soạt, hẳn càng nghĩ càng cảm thấy nguy hiểm, yên lặng ghi nhớ lần này trong lòng, chuẩn bị sau này ~ giáo dục cô ~ thật tốt!

10 phút sau, Alex mới làm sáng tỏ chân tướng trên mạng: “Vừa rồi Jessie kêu tôi lại đến thêm cà phê, mới biết được là tôi hiểu lầm. Jessie vừa rồi là giúp CC cắt bớt cổ áo, tôi lén lút nhìn một chút, xung quanh cổ của cô ấy có rất nhiều vết móng tay, xem ra là CC có làn da mẫn cảm, cho nên mới để Jessie hỗ trợ cắt áo! CC lộ ra xương quai xanh lại vừa đẹp vừa gợi cảm, tôi cũng phải chảy nước miếng!!!”

Phía dưới bài post là bức ảnh được chụp từ đằng sau quầy. Trong ảnh Jessie đã ngồi trở lại chỗ cũ, tuy rằng nhìn không tới vết móng tay trên cổ CC, nhưng có thể nhìn ra rõ ràng cổ áo lông trên người cô biến thành vừa rộng vừa thấp. Đây là bởi vì Jessie không dám xuống tay gần cổ, chỉ sợ không cẩn thận sẽ làm Yoon Cheon Seo bị thương, kết quả là cắt một mảng lớn chỗ cổ áo, xương quai xanh cũng lộ ra.

Chương 59: Xem phim.

Jessie và Yoon Cheon Seo rời khỏi quán cà phê vào khoảng năm giờ sáng. Trong lúc này, nhóm fan thông qua tường thuật trực tiếp của Alex, vẫn giữ nguyên tinh thần kích động. Nhất là những fan ủng hộ couple GD & CC, tâm tình thay đổi rất nhanh, bị hành hạ không nhẹ.

Có điều ở phần sau, tiêu điểm chú ý của nhóm fan cơ hồ tất cả đều tụ tập ở ảnh chụp CC ngẫu nhiên lộ ra xương quai xanh và vai. Đáp ứng sự cầu xin mãnh liệt của đại bộ phận fan, Alex thậm chí mạo hiểm nguy cơ bị phát hiện, đến gần quay lại một đoạn clip vine.

Trong đoạn clip, Yoon Cheon Seo vừa gác chân lên tay vịn sofa, vừa bắt đầu thức một đêm ngồi trò chuyện với Jessie, do động tác của cô mà có thể thấy được xương quai xanh như ẩn như hiện dưới cổ áo lông, những giây cuối cùng của đoạn clip, trong sự cầu nguyện nguyện rửa muốn xé luôn cái áo của phần đông fan, rốt cục vai áo bên phải trượt xuống, sau đó trong đoạn clip cũng im bật.

Đoạn vine trên Twitter này liên tục bị replay điên cuồng, vô số fan chảy nước miếng khi nhìn đoạn clip có 14 giây ngắn ngủi này, lăn qua lộn lại cứng bái hết lần này đến lần khác.

Các phóng viên nghe tin lập tức hành động nhưng không tìm thấy vị trí của quán cà phê, đành phải ngồi canh giữ ở dưới căn hộ của Jessie, cuối cùng lúc gần sáu giờ sáng đã đợi được Jessie và Yoon Cheon Seo đi bộ về đến cửa sau tòa nhà.

Bởi vì đại đa số phóng viên đều chờ ở cổng trước, chỉ có vài nhà truyền thông phái phóng viên mai phục ở cửa sau, hơn nữa lúc này mọi người đều buồn ngủ ngồi trong xe, đợi đến lúc bọn họ tỉnh táo chạy xuống xe thì Jessie và Yoon Cheon Seo đã nhanh chóng vào cửa sau tòa nhà, chỉ chụp được bóng dáng mơ hồ của hai người.

Thảo luận về phim điện ảnh làm cho Jessie và Yoon Cheon Seo tinh thần phấn khởi, hơn nữa do uống cà phê một đêm nên giờ không hề buồn ngủ. Hai người rửa mặt xong, sau khi chia nhau vào phòng ngủ chủ và khách xong đều tự nằm trên giường lăn qua lộn lại giống như bánh rán.

Yoon Cheon Seo đứng lên, thay xong quần áo mở cửa phòng khách ra ngoài, sau đó cũng gặp được Jessie đang đi ra từ phía phòng ngủ chủ. Hai người đầu tiên là kinh ngạc nhìn nhau, tiếp theo đều bật cười.

Marvin là phóng viên thực tập của tờ [Thời báo New York] (tiếng Anh là New York Times, này chắc ai cũng biết nhỉ ^^), lần này sau khi nhận được tin tức trên mạng của Jessie và Yoon Cheon Seo, chủ động xin đi giết giặc, ngồi canh một đêm ở cửa sau căn hộ của Jessie, kết quả chỉ chụp được cái bóng của hai người.

Các phóng viên khác ngồi canh ngoài căn hộ của Jessie đều đã quen với tình trạng không thu hoạch được gì, sau khi ngồi trong xe đông lạnh một đêm đương nhiên vô cùng cần một ly cà phê nóng và một giấc ngủ ngon, đều lái xe bỏ chạy. Chỉ có Marvin không cam lòng, chuẩn bị đi mua bữa sáng, tiếp tục cắm chốt ở đây chờ đến khi hai người lại ra ngoài.

Không nghĩ tới anh ta vừa mua được bánh taco Mexico trở về chỗ đỗ xe, lập tức thấy được Jessie và Yoon Cheon Seo đi ra từ cửa sau. Tuy rằng còn cách một khoảng khá xa, nhưng dựa trên các đặc điểm rõ ràng của hai người, Marvin thề là anh ta không nhận nhầm, nhất là ở dưới tình huống anh ta cũng là một người yêu sách của CC.

Marvin cuống cuống nhồi nhét phần còn lại của cái bánh vào miệng, chạy vào xe lấy máy ảnh. Chờ đến khi anh ta cầm máy ảnh chụp tanh tách hơn mười tấm, mới phát hiện có gì đó không đúng, anh ta do dự buông máy ảnh xuống, phát hiện mình không hề hoa mắt, Jessie và Yoon Cheon Seo xác thực là đang đi tới chỗ của anh ta.

Nhiệt độ ngoài trời hôm nay của New York sắp xuống mức âm độ, Jessie ngay cả việc dùng xe đạp ra ngoài cũng kỵ nên cho tới giờ

cũng không nghĩ tới chuyện mua xe, Yoon Cheon Seo lại không thích ngồi xe taxi, hai người từ lúc ra khỏi cửa phòng đến khi xuống thang máy dưới lầu vẫn lâm vào tình trạng rối rắm thì nhìn thấy Marvin đang chụp ảnh hai người bọn họ.

Jessie liếc Yoon Cheon Seo một cái, phát hiện Yoon Cheon Seo cũng là hai mắt lóe sáng nhìn anh: “Anh đang nghĩ giống em phải không?”

“Anh nghĩ đúng vậy.” Jessie nhún nhún vai, trả lời.

Marvin ngốc nghếch nhìn hai người đi đến trước mặt, nghe thấy thần tượng CC của mình mở miệng hỏi mình: “Xin hỏi, anh có thể đưa chúng tôi đến gần rạp chiếu phim không?”

“.....” Marvin đang muốn mở miệng nói chuyện, mới phát hiện miệng còn nhồi bánh taco Mexico, từ lúc nhét bánh vào miệng đến bây giờ anh ta vẫn quên nuốt xuống, toàn lo chụp ảnh CC hoặc là nhìn chăm chăm cô.

Trong nháy mắt mặt Marvin trở nên đỏ bừng, anh ta nhanh chóng nuốt một mồm đầy thức ăn, gật đầu đáp ứng: “Đương nhiên.....” Nói xong, anh ta xoay người mở cửa xe, nói với Yoon Cheon Seo: “Xin mời lên xe.”

“Cảm ơn.” Sau khi Jessie và Yoon Cheon Seo nói cảm ơn, hai người cùng nhau ngồi vào ghế sau của ô tô.

Nhìn thấy thần tượng của mình là một chuyện, tố chất chuyên nghiệp lại là một chuyện khác. Marvin nếu thật sự chỉ làm tài xế đưa Jessie và Yoon Cheon Seo đến rạp chiếu phim, thì anh ta cũng sẽ không xử lý được vô số người cạnh tranh để vào [Thời báo New York] làm phóng viên thực tập.

“Xin chào, tôi là Marvin, là phóng viên thực tập của tờ [Thời báo New York]. Tôi có thể hỏi một chút sớm như vậy mà hai vị đến rạp chiếu phim để làm gì không?” Marvin liếc mắt nhìn Yoon Cheon Seo một cái qua kính chiếu hậu, “..... Theo tôi được biết, hai vị hình như là một đêm không ngủ, vừa mới trở về phải không?”

Jessie cười nhạo một tiếng, “Có phải rất nhiều đồng nghiệp của cậu ở dưới lầu đợi cả một đêm thấy chúng tôi trở về thì đều cho là trong thời gian ngắn sẽ không ra khỏi cửa, cho nên đều bỏ chạy phải không?”

“..... Vâng.” Marvin nhớ tới bản thân mình cũng là một phóng viên chuyên chụp ảnh rình mò đời sống riêng tư của người ta, trong nháy mắt cảm thấy xấu hổ không thôi. Tuy rằng chí hướng của anh ta là làm phóng viên mảng xã hội, nhưng trong lúc thực tập anh ta phải nắm bắt tất cả khả năng, như vậy mới có cơ hội để từ từ tiếp cận lý tưởng của mình.

Đến tận sau khi xuống xe, Yoon Cheon Seo mới xoay người nhìn xuyên qua cửa kính xe, hỏi Marvin đang ngồi ở ghế tài xế: “Cám ơn anh, Marvin. Lộ phí xe là tiền hoặc là câu trả lời, anh hãy chọn một cái đi?”

“..... Tôi chọn câu trả lời.”

“Chúng tôi là tới xem phim.” Yoon Cheon Seo sáng khoái trả lời xong, xoay người đi cùng Jessie vào cửa rạp chiếu phim.

“Đợi đã!” Marvin luống cuống tay chân lôi một quyển sổ và bút từ trong ba lô để trên ghế phụ lái, đẩy cửa xe ra, đuổi vài bước đến chỗ Yoon Cheon Seo, ngưng ngưng hỏi: “Xin hỏi, cô có thể cho tôi chữ ký hay không? Tôi là một độc giả yêu sách của cô.”

Yoon Cheon Seo thấy anh ta dùng ánh mắt cầu xin nhìn mình, sau đó gật gật đầu, nhận lấy quyển sổ và bút mà Marvin thật cẩn thận đưa qua, đáp ứng yêu cầu của anh ta, ký tên lên một trang của quyển sổ.

Sau khi Jessie và Yoon Cheon Seo đi vào rạp chiếu phim, Marvin cúi đầu nhìn tờ giấy có chữ ký. Điều khiến anh ta thật sự không ngờ là, Yoon Cheon Seo thoát nhìn lạnh lùng như vậy, vậy mà lại không chỉ có ký mỗi cái tên không.

Trên tờ giấy là một dòng chữ xinh đẹp viết: “To Marvin: Hy vọng anh có thể trở thành phóng viên tuyệt nhất tờ [Thời báo New York]. CC.”

Làm Marvin cảm động xong đi theo vào rạp chiếu phim, mới biết được hai người Jessie và Yoon Cheon Seo bao hết phòng VIP, ngoài hai người ra thì đều cấm những người khác tiến vào. Về phần kể lại sự việc xảy ra, rạp chiếu phim ngay lập tức cự tuyệt lộ việc này ra ngoài.

Có điều, cho dù chỉ có mình tin tức này, cũng đủ làm cho [Thời báo New York] trở thành có một không hai, cả một đêm của Marvin xem như không phí công, anh ta vừa chạy về ban biên tập, vừa sắp xếp từ ngữ bài viết anh ta sắp sửa giao cho chủ biên trong đầu.

Hôm nay Jessie và Yoon Cheon Seo đến rạp chiếu phim, chủ yếu là vì chuyện chọn lựa diễn viên phù hợp cho phim điện ảnh mới. Căn cứ vào cuộc thảo luận ngày hôm qua cùng Yoon Cheon Seo, dựa theo yêu cầu của cô, Jessie đã có người đề cử. Nhưng xét thấy hiểu biết của Yoon Cheon Seo đối với diễn viên điện ảnh, cho dù là nổi tiếng hay không, thì cô cũng chẳng biết bao nhiêu người, cho nên Jessie đưa cô đến xem một chút vài bộ phim mà mấy người này tham gia diễn xuất, để cô xem xem có phù hợp với yêu cầu của cô hay không.

Tốc độ Yoon Cheon Seo lựa chọn diễn viên vượt quá sức tưởng tượng của Jessie, cơ bản cô chỉ nhìn biểu hiện của diễn viên trong phim có 5 phút, lập tức xác định người này thích hợp hoặc không thích hợp.

Lúc Jessie hỏi cô như vậy có phải quá nhanh hay không, Yoon Cheon Seo lộ vẻ không thể lý giải nhăn trán, hỏi ngược lại: “Cái này mà còn nhanh sao? Lúc trước em chỉ liếc mắt nhìn ảnh chụp của anh một cái đã xác định được Chris là anh rồi.”

“.....”

Trong vòng một ngày, Yoon Cheon Seo dùng hiệu suất cực cao tuyển toàn bộ diễn viên diễn những nhân vật chính cho bộ phim mới, còn lại chỉ là những diễn viên khách mời.

Jessie và Yoon Cheon Seo trở lại căn hộ của anh, nghỉ ngơi một đêm rồi bắt đầu phân công nhau chuẩn bị kịch bản đại cương và liên

hệ diễn viên.

Hai ngày sau vị trí của quán cà phê bị lộ ra. Ban đầu do nhà kia che giấu quán cà phê quá thâm hậu nên phải mất hai ngày tin tức mới bùng nổ trong giới giải trí toàn cầu, chuyện này được lên hầu hết các topic của các chương trình truyền thông trên thế giới, khiến quán cà phê của nhà này hoàn toàn nổi tiếng.

Chương 60: Dàn sao chói mắt.

Chuyện truyền thông phát hiện quán cà phê của nhà này chỉ là ngoài ý muốn.

Vốn là có phóng viên trong lúc vô ý ở sân bay thấy được Tom Hiddleston vừa xuống máy bay, một đường theo đuôi anh ta đến khách sạn Hilton, 20 phút sau, lại bám theo chiếc xe taxi chở anh ta một đường rẽ trái quẹo phải đến quán cà phê của nhà này ẩn trong ngõ nhỏ hẻo lánh.

Các phóng viên vốn muốn theo vào để tìm hiểu đầu đuôi ngọn ngành, kết quả phát hiện trước cửa quán cà phê treo biển đã đóng cửa, khi bọn họ đẩy cửa định vào lại một cô gái trẻ canh cửa ngăn cản đuổi ra ngoài.

Có phóng viên mắt sắc lúc đầu cảm thấy cô gái này nhìn quen quen, sau khi đứng ở ngoài cửa trái lo phải nghĩ một hồi mới đột nhiên nhớ tới, khuôn mặt này chính là cô nàng Alex đã tung ra tin tức của Jessie và CC trên Twitter! Người thật và ảnh chụp trên Twitter có chỗ khác biệt cho nên bọn họ mới không lập tức nhận ra được.

Sau khi nhận ra Alex, những phóng viên canh giữ ở bên ngoài lập tức trở nên hưng phấn. Tom Hiddleston vừa đến New York thả hành lý ra đã trực tiếp đi tới quán cà phê mà Jessie và CC từng đến, nếu nói là trùng hợp thì bọn họ tuyệt đối không tin!

Có phải bây giờ Jessie và CC đã ở bên trong hay không? Bọn họ hẹn nhau ở đây sao? CC thật sự muốn quay một bộ phim điện ảnh mới ư? Nếu vậy thì gọi Tom Hiddleston tới làm gì?

Trong đầu các phóng viên đã toát ra một loạt vấn đề, hận không thể vọt vào tìm hiểu cho ra ngô ra khoai. Nhưng cho dù bọn họ đi

dọa dụ dỗ như thế nào thì Alex vẫn đóng chặt cửa, không cho bất kì ai tiến vào.

Một giờ sau, ngay lúc các phóng viên dán mặt lên cửa sổ cố sức nhìn vào bên trong quán cà phê, bên ngoài lại có một chiếc xe dừng lại. Sau khi các phóng viên nghe được tiếng động quay đầu liếc mắt một cái, đang chuẩn bị quay đầu trở lại, đột nhiên bất động tập thể.

Người vừa bước xuống xe, là Chris Pine.

Đối mặt với cơn lũ phóng viên ồ ạt xông tới, Christopher Pine sắp bị bao vây nhanh tay nhanh chân lách vào trong cửa lớn của quán do Alex mở ra cho anh ta.

Các phóng viên vây quanh ở cửa đều sắp điên rồi, ngoài những người mau chóng chạy đi đưa tin tức về trụ sở ban biên tập ra, những người còn lại một tắc cũng không rời cửa quán cà phê.

Sự thật chứng minh, bọn họ không chờ đợi vô ích.

Ellen Page, James Franco, Natalie Portman, Andrew Garfield cũng lần lượt đến.

Đội hình siêu sao rực rỡ này hoàn toàn có thể làm vua của giải Oscar rồi!

— Đề cử cho danh hiệu nữ diễn viên chính xuất sắc giải Oscar lần thứ 80 Ellen Page!

— Danh hiệu nữ diễn viên chính xuất sắc nhất giải Oscar lần thứ 83 Natalie Portman!

— Đề cử cho danh hiệu nam diễn viên chính xuất sắc nhất giải Oscar lần thứ 83 Jessie Eisenberg!

— Đề cử cho danh hiệu nam diễn viên chính xuất sắc nhất giải Oscar lần thứ 83 James Franco!

Hơn nữa có [The Avengers] và Tom Hiddleston trong loạt phim [Thor] làm mê đắm bao nhiêu cô gái trên thế giới, Christopher Pine trong loạt phim bom tấn [Star Trek], cả Andrew Garfield nổi tiếng nhờ bộ phim [The Amazing Spider Man]. Theo các phóng viên trở lại đưa tin, tâm tình của quần chúng fan toàn thế giới lại bị kích

động, tất cả đều ngồi canh giữ máy tính hoặc cầm di động chờ đợi tin tức mới nhất.

Có điều, đám phóng viên bị giữ chân ở ngoài, đối mặt với cửa trước đã khóa và cửa sổ đã kéo rèm, bị Alex canh phòng nghiêm ngặt liều chết giữ cửa quán cà phê, ngoài nôn nóng chờ đợi ra thì không còn cách nào khác.

Các fan không chiếm được một tin tức nào mới từ giới truyền thông, quay lại tìm hiểu tin tức chỗ Alex. Tài khoản Twitter của Alex trong khoảng thời gian ngắn đã bị tin nhắn của một đồng người cầu xin tin mới ăn tươi nuốt sống.

Lần này Alex lại không hề phản ứng. Trong khi truyền thông và các fan trông mòn con mắt, đến tận hơn 9 giờ tối, cô nàng mới post ảnh mới lên Twitter.

Trong ảnh tám người ngồi vây quanh bàn cà phê hình chữ nhật bằng gỗ thô, mỗi người một khác nhau, thoạt nhìn không khí rất náo nhiệt hòa hợp.

Jessie dựa vào cửa sổ, Yoon Cheon Seo ngồi bên trái Jessie. Bên trái cô là Natalie đang ngồi vắt hai chân, còn Christopher lại gác một chân lên ghế. Tư thế và thần thái của mọi người đều thả lỏng, trước mặt hoặc trong tay đều có một tập bản thảo đã đóng đàng hoàng, rõ ràng đang náo nhiệt thảo luận cái gì đó.

Phía dưới bức ảnh còn có một lời bình: “Các phóng viên ngoài cửa không cần đợi lâu đâu ~ nửa giờ sau CC bọn họ sẽ đi ra từ cửa sau!”

— Tôi muốn tìm kính râm để tránh mù!!! Dàn siêu sao quá chói mắt!!!

— Tôi vậy mà lại cảm thấy CC là người đẹp trai nhất!!! Hoàn toàn bị sức quyến rũ của cô ấy mê hoặc, làm sao thoát được đây!!!

— Matthew không tham gia, hơn nữa triệu tập nhiều diễn viên nổi tiếng như vậy, xem ra bộ phim mới không phải là [The Wheel Of Glory] rồi!

– Thật sự rất ngạc nhiên rốt cuộc là loại phim gì mà có thể tụ hội đội hình xa hoa như vậy!!!

– Có nhìn thấy Hiddleston tươi cười không??? Nụ cười ác liệt tiêu chuẩn đó!!!

– Không khí nhìn qua rất hòa hợp!!! Ngay cả James của chúng ta là người hướng nội như vậy mà còn có vẻ mặt thoải mái thích ý lệch người qua dựa lưng ghê!!!

– CC không hổ là thần tượng của tôi!!! Cho dù là làm cái gì cũng đều là tác phẩm nổi tiếng!!!

– Nhiều đàn ông đẹp trai vây quanh CC như vậy, GD tuyệt đối sẽ ghen!!!

– Có lẽ GD sắp bị chìm trong biển dấm chua rồi!!!

–GD! Mau chóng ôm CC về nhà đi!!!

Nhóm fan đoán không sai, bây giờ Kwon Ji Yong đang cầm di động xem búa ảnh này, dấm chua ùng ục ùng ục sôi trào.

Tuy rằng trong ảnh Yoon Cheon Seo không làm ra động tác thân mật gì với những người khác, nhưng chỉ bằng biểu tình nhu hòa của cô ở chung một chỗ với đám Jessie, cũng đủ để Kwon Ji Yong ghen rồi! Rốt cuộc thì con nhóc kia từ khi nào đã bắt đầu khinh địch kết bạn khắp nơi với người khác như vậy?! Bây giờ anh hối hận vì đã cố vũ cô tiếp xúc nhiều hơn với thế giới này còn kịp không?!

Vài ngày tiếp theo, Yoon Cheon Seo, Christopher, Natalie một đám đóng đô tại căn hộ của Jessie, ăn thì gọi người ta đưa tới, mệt thì lăn ra sàn, không bước ra khỏi căn hộ một bước, cùng nhau hoàn thiện tính cách, bối cảnh, đặc điểm của nhân vật, thuận tiện bồi dưỡng sự ăn ý lẫn nhau.

Không giống với những lần tham gia diễn xuất trước kia, lần này nhân vật là do mấy người Tom Hiddleston và Yoon Cheon Seo cùng nhau dựa vào tiểu thuyết sáng tác Clun Tây mà hoàn thành, chứ không phải chỉ đơn thuần dựa theo kịch bản biên kịch viết để diễn, cho nên, mấy người đều phấn khích bùng bùng, hận không thể bắt Yoon Cheon Seo nhanh chóng viết xong kịch bản, lập tức quay phim.

Các phóng viên ở dưới lầu đã đợi không công gần một tuần, ngay lúc bọn họ tuyệt vọng chuẩn bị giả dạng nhân viên đưa cơm để trà trộn vào bên trong căn hộ, mấy người Yoon Cheon Seo rốt cục cũng ra khỏi cửa vào ngày 8 tháng 12, xuất hiện trong tầm mắt các phóng viên.

Không nhìn đến ánh mắt sáng loáng như đầu đạn hạt nhân ở bốn phía, cùng các phóng viên phía sau tiếp trước vấn đề, sau khi mấy người Yoon Cheon Seo lưu luyến không rời ôm nhau nói lời từ biệt, lần lượt ngồi trên xe của người đại diện đến đón, chia ra các hướng khác nhau rời khỏi nơi này.

Các phóng viên cũng đua nhau chạy về xe, buồn rầu rồi rầm lựa chọn mục tiêu khác nhau để bám theo. Trong đó, truyền thông theo đuôi xe của Tom Hiddleston là nhiều nhất. Bởi vì, Yoon Cheon Seo cũng ngồi chung xe với anh ta, ngồi trên chiếc SUV này lượng từ hấn ở Mỹ quốc kinh tế nhân mở ra chạy băng băng.

9 giờ 17 phút ngày 9 tháng 12, Yoon Cheon Seo một mình xuất hiện tại sân bay Berlin của nước Đức.

Vẫn là bộ quần áo cô mặc hôm rời khỏi New York kia. Bộ đồ trong kẻ ô vuông, áo len sợi thô màu vàng nhạt, quần bò màu đen bó sát cặp chân gầy gò, áo khoác dài bằng nhung màu xanh đen, không hề che giấu thân phận xuất hiện ở đại sảnh sân bay, trong tầm mắt theo dõi như ẩn như hiện xung quanh, cô bình tĩnh chọn một ghế trống trong đại sảnh, ngồi xuống, đầu tiên là lấy di động ra nhắn tin một cái, tiếp theo lấy laptop ra khỏi ba lô, bắt đầu tiếp tục viết kịch bản của cô.

Bốn phía vang lên tiếng chụp ảnh và hoan hô khe khẽ, Yoon Cheon Seo đều có thể tự động che chắn, tính cách nghiêm cẩn của người Đức cũng khiến bọn họ lễ phép không tự tiện đến quấy rầy cô. Chẳng qua, tiến độ sáng tác lần này của Yoon Cheon Seo vẫn thông thả. Gần như mỗi 5 phút cô sẽ nhìn di động một lần, rõ ràng tâm tư không đặt ở việc viết kịch bản.

Một giờ sau, cái di động bị Yoon Cheon Seo nhìn chăm chăm liên tục cuối cùng cũng kêu vang. Yoon Cheon Seo nhanh chóng bấm nút nhận, đứng lên nhìn xung quanh.

Sau đó, cô buông di động đang dán bên tai ra, chạy lên trước phía bên trái, vọt vào một vòng tay giang rộng chào đón cô, ôm thật chặt.

Trong một thoáng, trong đại sảnh chỉ còn tiếng chụp ảnh tanh tách vang vọng.

Chương 61: Gặp mặt người lớn.

Kwon Ji Yong bị Yoon Cheon Seo nhào tới ôm khiến thiếu chút nữa ngã ngửa ra sau. May mà hắn đã có chuẩn bị trước khi con nhóc kia nhào tới đây, thế này mới vững vàng đón được cô.

Yoon Cheon Seo ôm chặt lấy thắt lưng của hắn, tựa đầu cọ cọ trong lòng hắn, giọng nói ần chứa sự nức nở nói: “Em rất nhớ anh.”

Kwon Ji Yong nắm thật chặt cánh tay Yoon Cheon Seo, ghé bên tai cô nói nhỏ: “Anh nhớ em nhiều hơn.”

Yoon Cheon Seo nghe vậy, ngẩng đầu phản bác, “Khẳng định là em nhớ nhiều hơn.”

“Được rồi.” Kwon Ji Yong nhìn bộ dạng nghiêm túc phản bác và đôi mắt hồng hồng của cô, cười sờ sờ đầu cô, ra vẻ nhượng bộ.

Kỳ thật, bây giờ điều Kwon Ji Yong muốn làm nhất là, cúi đầu hôn đôi môi hơi nhu lên của cô. Nhưng mà, chỗ này hiển nhiên không phải là thời gian và địa điểm thích hợp, hắn chỉ có thể ức chế xúc động trong lòng, dắt tay Yoon Cheon Seo đi đến cửa đại sảnh.

Yoon Cheon Seo ngoan ngoãn để hắn kéo đi, đến tận lúc đứng trước cửa xe taxi mới hướng mở miệng dùng tiếng Đức nói điểm đến với tài xế.

“Bây giờ mình đi đâu?” Kwon Ji Yong một lần nữa nắm tay cô trong lòng bàn tay, hỏi.

Trong ánh mắt khó hiểu của Kwon Ji Yong, Yoon Cheon Seo lấy tay ra, mười ngón tay một lần nữa đan chung một chỗ với hắn, lúc này mới trả lời: “Trước tiên đi đến Sicily [1], gần đây ở Na Uy [2] có tuyết rơi, ông ngoại và ông Phil đều chuyển đến biệt thự bên kia.”

[1] [2] mình chỉ dựa vào tên Hán Việt để edit thôi, nên không chắc là nó đúng 100% đâu nha >_<

“Chúng ta trực tiếp đi gặp bọn họ sao?” Kwon Ji Yong đứng trên sân khấu biểu diễn đối diện với hơn vạn người thì vô cùng thành thạo, nhưng giờ gần đến lúc giáp mặt với tình cảnh gặp người lớn lại cực kỳ khẩn trương.

“Ừm, chúng ta đi trước đến đón họ.” Yoon Cheon Seo nhận thấy được bàn tay Kwon Ji Yong đang nắm tay cô không tự giác thêm lực, biết hẳn lại bắt đầu khẩn trương, nhanh chóng an ủi: “Yên tâm, ông ngoại nói ông rất thích anh. Chúng ta qua chào hỏi sau đó ở một đêm rồi mới trở về Na Uy. Em thích nhất cảnh tuyết ở nơi đó, tiện đường còn có thể đi Đan Mạch chơi.”

Dựa vào tình cảm của Yoon Cheon Seo dành cho gia đình, cô sẽ không thể nào nhận ra Kwon Ji Yong hồi hộp như thế nào đối với chuyện gặp người lớn này. Có điều, sau khi biết hẳn muốn tới Đức, đề tài tán gẫu trong mỗi cuộc gọi vào mỗi ngày đều là sở thích, sở ghét, tình cảm của ông ngoại, ba mẹ, cậu dì chú bác, anh chị em họ, cô cũng biết hẳn đang hồi hộp.

Kwon Ji Yong vẫn cứ đùa nghịch ngón tay Yoon Cheon Seo mà không nói lời nào, Yoon Cheon Seo dùng tay kia vò loạn đầu hẳn, “Hyung, không phải em đã nói không cần cố tình nhuộm lại màu đen sao? Đây là lần đầu tiên em thấy anh cắt tóc ngắn như vậy.”

“Đẹp trai không?” Kwon Ji Yong kéo bàn tay đang tác oai tác quái trên đầu mình xuống, cắn nhẹ một cái trên mu bàn tay của cô.

Yoon Cheon Seo nhìn mu bàn tay mang theo dấu răng của mình, không trả lời, liếc Kwon Ji Yong một cái, quay đầu đi hơi chu miệng sau lại liếc nhìn hẳn.

“Làm sao vậy?”

Yoon Cheon Seo lộ ra vẻ mặt thất vọng, than thở: “Từ khi gặp mặt đến bây giờ, anh vẫn chưa hôn em tí nào đâu.....” Cô nháy mắt mấy cái với Kwon Ji Yong, vô cùng đáng thương hỏi: “Em có thể hôn anh một cái không?”

Trong nháy mắt Kwon Ji Yong tươi cười vừa lòng, hẳn liếc nhìn tài xế ở phía trước một cái, trực tiếp nghiêng người đề Yoon Cheon

Seo, cho cô một nụ hôn sâu.

Đôi môi Yoon Cheon Seo chịu ma sát mạnh trở nên đỏ bừng, sau khi Kwon Ji Yong lưu luyến khẽ hôn hai cái trên bề mặt cánh môi, mới làm bộ cười tủm tỉm hỏi: “Hài lòng không?”

“Không.” Yoon Cheon Seo lắc đầu, chỉ chỉ trán của mình, “Chưa có con dấu nè!”

“Ở ngay chỗ này ư?” Kwon Ji Yong nhìn thoáng qua tài xế phía trước một cách đầy thâm ý, “Để sau khi xuống xe không được sao?”

“Không được.” Yoon Cheon Seo lại kiên định lắc đầu, “Bây giờ, ngay lập tức.”

Kwon Ji Yong thấy vẻ mặt cô nghiêm túc, biết không lay chuyển được cô, cũng không muốn làm trái ý nguyện của cô, mặc dù có chút ngượng ngùng nhưng hắn vẫn nghiêng người đè Yoon Cheon Seo vào lưng ghế dựa, tay phải rảnh thì ôm sườn mặt cô, cắn một cái trên trán cô.

Chờ đến khi hai người tách ra lần nữa, khuôn mặt Kwon Ji Yong đã sạm đỏ bừng, nhưng hắn vẫn cứng rắn cố giữ vững trấn định hỏi: “Bây giờ đã vừa lòng chưa?”

Yoon Cheon Seo sờ sờ dấu răng lưu lại trên trán, lúc này mới cười gật gật đầu: “Ừm.”

Từ lần đầu tiên hôn môi, lúc Kwon Ji Yong cắn một cái trên trán của cô, Yoon Cheon Seo đã lập tức thích “Trò chơi con dấu” này, hơn nữa còn làm không biết mệt. Mỗi lần gặp mặt đều muốn con dấu, lúc nào cũng muốn con dấu, trước khi ngủ muốn con dấu, lúc vui vẻ cũng muốn con dấu, tóm lại, cứ chỉ vô tâm nhất thời của Kwon Ji Yong để “Hả giận”, lại trở thành trò chơi thể hiện sự thân ái mỗi khi ở chung của Yoon Cheon Seo.

Vì lần gặp mặt người lớn này, Kwon Ji Yong đã làm đủ chuẩn bị. Quả đầu của hắn cắt rất quy củ, nhuộm về màu đen, mặc quần áo trong màu trắng cộng thêm áo dệt kim hở cổ bằng màu xanh dương mà Yoon Cheon Seo chọn cho hắn, bên ngoài là áo khoác

bằng nhưng màu xanh đen giống như Yoon Cheon Seo, vừa sạch sẽ vừa đẹp mắt.

Một điều khiến cho hẳn nhẹ nhàng thờ ra là lần gặp mặt này cực kỳ thuận lợi. Ông ngoại và ông Phil đều thật nhiệt tình hiền lành, ba người dùng tiếng Anh trao đổi cũng coi như không ngại ngùng, hơn nữa có Yoon Cheon Seo làm nũng giả đáng yêu bên cạnh, không khí hoàn toàn hòa hợp.

Sáng sớm ngày hôm sau, Kwon Ji Yong đi theo hai vị trưởng bối cùng ra bờ sông câu cá, ông ngoại bắt tay truyền thụ cho hẳn không ít kỹ xảo và bí quyết câu cá, làm hẳn cũng bắt đầu nghiện câu cá, kết quả ba người kéo dài tới lúc ăn cơm trưa mới trở về, bị Yoon Cheon Seo một mình vất vả làm một bàn đồ ăn ngon hừ lạnh một tiếng.

Lần này đến phiên ba người đuổi lý vây quanh Yoon Cheon Seo làm nũng giả đáng yêu.

Yoon Cheon Seo thật sự chịu không nổi mỗi người giả vờ đáng yêu càng lúc càng không có giới hạn hơn người kia, hai tay vừa bung tô canh vừa run lên vì bị kích thích nổi cả da gà, nhanh chóng tỏ vẻ mình không tức giận, thúc giục bọn họ đi thay quần áo sưởi ấm thân thể.

Buổi chiều hôm đó, Yoon Cheon Seo lại dẫn Kwon Ji Yong đi dạo một vòng ở trấn nhỏ. Hai người nắm tay dạo qua mỗi một cửa hàng ở trấn, trốn trong rừng cây ôm nhau hôn môi, cười huyên náo truy đuổi bên bờ sông, sau đó, khi bầu trời ngả về chạng vạng, Kwon Ji Yong cũng Yoon Cheon Seo đã không đi nổi nữa men theo bờ sông trở về nhà.

Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo hưởng thụ khoảng thời gian được thân mật bên nhau, hai người vẫn chưa biết trình độ náo nhiệt trên Internet hiện giờ.

Số giờ chênh lệch giữa Đức và Hàn Quốc là khoảng tám tiếng, ảnh chụp Yoon Cheon Seo và Kwon Ji Yong ôm nhau ở sân bay rơi vào tay fan Hàn Quốc, thời điểm bị phần lớn fan phát hiện đã hơn 7 giờ tối ở bên kia. Ngoài những fan ủng hộ couple đang kích động

không thôi, anti-fan của hai người cũng bắt đầu rục rịch ở trên mạng.

Cuộc hôn chiến giữa hai bên vốn hết sức căng thẳng. Kết quả, không đợi nhóm anti-fan trả đòn, một kì Healing Camp phát sóng đêm hôm đó khiến những fan ủng hộ couple bùng nổ như giếng nước phun trào, trực tiếp áp đảo thống trị dư luận Internet.

– Thảo nào mà sách lại có thể xuất bản trước một thời gian dài như vậy!!! Cuối cùng đã biết được chân tướng!!!

– Cảm động quá đi! Tôi cũng muốn khóc theo GD! Hai người phải ở chung một chỗ!!!

– Tôi cũng vậy! Cũng đau lòng CC giống như GD! Hi vọng GD có thể quý trọng cô ấy cho tốt!!!

– Lúc CC ở sân bay một mình, trông cô ấy cool muốn chết, kết quả sau khi nhìn thấy GD, biểu tình lập tức trở nên thật nhu hòa!!!

– Đây là ảnh mà tớ nói sẽ up lên, CC thường xuyên xem di động! Chắc chắn là chờ không kịp muốn gặp GD!!!

– Không biết hai người đi đến đó làm gì? Du lịch đôi sao???

–CC có một phần tư huyết thống của người Đức, có phải là mang GD đi gặp người lớn trong gia đình không?!!

– dựa vào phổ! Hèn gì Yong oppa lại cắt tóc nhuộm đen, tất cả bông tai trang sức đều không mang, thì ra là đi gặp người lớn!!!

– Mặc kệ là làm gì, chỉ cần hai người ở chung một chỗ là được!!!

– Trong chương trình MC hỏi mỗi lần GD và CC ở chung có thường tán gẫu hay không, đúng là nói giỡn, lúc hai người ở chung một chỗ làm sao có thời gian tán gẫu, làm “Hoạt động” khác có “Ý nghĩa” hơn mới tốt!!! (Đen tối, quá đen tối, người ta còn vị thành niên mà =.= | | |)

– Đồng ý! GD làm ơn nhất định phải nắm chắc cơ hội!!!

–+1!!!

.....

–+174893!!!

Chương 62: Rời xa sự huyền não.

Buổi chiều ngày hôm sau hai người Kwon Ji Yong và Yoon Cheon Seo mới đến Đặc Nhĩ. Sau khi Kwon Ji Yong nhìn thấy cảnh sắc trước mắt, sợ hãi kêu một tiếng, nói không ra lời.

Rời xa con đường nhỏ uốn lượn Ae Ae phủ đầy tuyết trắng, một đồng đá tảng xây thành một căn phòng nhỏ tọa lạc ở nơi đó, rời xa sự huyền não của thế gian, yên tĩnh xinh đẹp.

“Chúng ta thật sự ở nơi này ư?” Kwon Ji Yong đứng ở cuối con đường nhỏ, nhìn căn phòng nhỏ không xa lắm, khó nén hưng phấn mà hỏi Yoon Cheon Seo.

“Đương nhiên.” Vẻ mặt Yoon Cheon Seo tràn đầy sự đắc ý, dặt tay Kwon Ji Yong kéo hẳn đi về phía trước, “Đây là phòng nhỏ của mình em, cho tới bây giờ chưa từng cho ai khác ở qua, anh là người đầu tiên đó.”

“Thật hả? Zoe, Tim cũng chưa tới?” Kwon Ji Yong cẩn thận hỏi xác nhận. Đương nhiên, trọng điểm chú ý của hẳn là Tim ở về sau, chẳng qua, nếu chỉ hỏi mỗi mình Tim thì có vẻ rất kỳ quái, cho nên hẳn mới gán thêm Zoe để che giấu.

Yoon Cheon Seo không biết tâm tư kín đáo của hẳn, ở trong lòng toàn là sự hưng phấn muốn mau chóng đưa Kwon Ji Yong đến nơi ở của riêng mình và cảm giác khẩn trương, miệng trả lời: “Đương nhiên không có. Đây là nơi cuối cùng để em trốn, cho tới bây giờ đều là mình em ở.”

Kwon Ji Yong nghe xong câu trả lời của cô, bây giờ mới đột nhiên hiểu được ông ngoại Seth lúc nghe nói hai người bọn họ trước tiên muốn đến Đặc Nhĩ ở một thời gian thì lại xuất hiện biểu tình hỗn hợp giữa sự kinh ngạc và vui mừng. Nắm chặt bàn tay Yoon Cheon Seo, Kwon Ji Yong kéo cô đứng lại đối mặt với mình, nhìn vào trong

mắt cô, nghiêm túc nói: “Anh không chỉ muốn làm người đầu tiên, mà còn muốn làm người cuối cùng.”

Yoon Cheon Seo cũng thật sự nghiêm túc nhìn hắn, sau đó kiễng chân hôn một cái lên khóe môi hắn, cười hứa hẹn nói: “Được.”

Theo bước chân tiếp tục đi tới trước của hai người, tuyết đọng dưới chân phát ra tiếng bộp bộp. Trên lớp tuyết trắng nõn chưa từng có ai đặt chân, đợi đến lúc đến trước cửa căn phòng nhỏ, quay đầu nhìn lại, chỉ có hai đường dấu chân song song của hai người.

Đẩy cửa đi vào, cảnh tượng trong phòng giống như trong tưởng tượng, cách bố trí ấm áp thoải mái, ở trong đó giống như sống trong một câu chuyện cổ tích.

Trước khi Yoon Cheon Seo và Kwon Ji Yong đến, đã sớm có người vệ sinh quét tước sạch sẽ, lò sưởi trong tường cũng đã đốt lửa, đang cháy bập bùng. Yoon Cheon Seo cởi áo khoác thật dày và đôi giày ra, mặc tất chạy đến cạnh lò sưởi trong tường, cầm lấy hai đôi dép tình nhân hình gấu bông Teddy ở đó, trước tiên đeo đôi màu trắng vào chân mình, sau lại chạy đến cạnh cửa đưa đôi màu râm nắng kia đưa cho Kwon Ji Yong.

Căn phòng rộng chưa đến 100 m² không có vách ngăn, liếc mắt một cái đã đủ thấy rõ ràng đồ đạc bố trí bên trong. Sau khi lướt mắt qua bàn ăn bằng gỗ cây anh đào, sofa bọc vải bông màu vàng, giá sách cao đến nóc nhà, ánh mắt của Kwon Ji Yong dừng lại ở chần đệm bằng bông trắng tinh trên cái giường cũng bằng gỗ anh đào trong phòng ngủ.

Yoon Cheon Seo cũng nhìn theo ánh mắt của hắn, đắc ý cười ra tiếng, “Chỗ này chỉ có một cái giường ~ hyung anh phải ngủ chung với em đó nha ~ quá tuyệt vời!”

Kwon Ji Yong nhìn cô không chút nào thẹn thùng, ngược lại có vẻ như “Gián kế thực hiện được”, cố ý chọc cô nói: “Không cần, anh ngủ trên sofa là được. Giường quá nhỏ, hai người làm sao mà ngủ được?”

“Sao lại không ngủ được?!” Yoon Cheon Seo vừa nghe thế lập tức nóng nảy, nhanh chóng kéo Kwon Ji Yong đến cạnh giường, “Em đâu có chiếm bao nhiêu chỗ đâu!”

Kwon Ji Yong mím miệng để phòng mình nhin không được phụt cười, ấn cô ngã lên giường, sau đó tự mình cũng nằm lên.

Vốn cái giường chỉ có một mình Yoon Cheon Seo ngủ, sau khi Kwon Ji Yong một người đàn ông trưởng thành này nằm lên, đúng là có vẻ không đủ rộng. Kwon Ji Yong nằm ngửa, nghiêng đầu nhiu mày với Yoon Cheon Seo, trêu ghẹo nhìn cô. Yoon Cheon Seo đưa tay kéo hấn nằm nghiêng đối diện với mình, nhích tới nhích lui vào trong lòng Kwon Ji Yong, sau đó nhắc cánh tay hấn khoác lên lưng của mình.

“Anh xem, hai người chúng ta ngủ mới vừa vặn!” Yoon Cheon Seo làm xong những động tác kể trên, hai mắt lóe sáng nhìn Kwon Ji Yong, khoe khoang.

Kwon Ji Yong nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn gần trong gang tấc của cô, màu đỏ ửng vừa mới ở trong màn tuyết lạnh ra còn chưa kịp tiêu tan, lông mi thật dài lay động theo từng cái chớp mắt của cô, khoảng cách giữa hai người chỉ chưa đến năm thước, thậm chí có thể nghe được hô hấp của nhau. Kwon Ji Yong giống như ma ám hôn lên, tất cả tự chủ tại nơi yên tĩnh này đều sụp đổ trong nháy mắt.

Đợi đến khi hai người tỉnh lại, sao sáng đã lấp lánh đầy trời.

Kwon Ji Yong ôm Yoon Cheon Seo vào trong ngực, hai người bọc một lớp chăn bông thật dày, ngửa đầu nhìn về phía bầu trời đầy sao xuyên qua cửa sổ thủy tinh đầu giường. Yoon Cheon Seo bắt đầu vừa chỉ cho Kwon Ji Yong xem, vừa kể truyền thuyết xưa của từng chòm sao.

Đây là lần đầu tiên Kwon Ji Yong nghe thấy cô líu ríu nói không ngừng, ngoài chuyện thỉnh thoảng âu yếm hai má của cô ra, còn nhiều lần nhét đôi tay vươn ra ngoài của cô vào trong chăn, để phòng cô bị lạnh.

Cho đến khi Yoon Cheon Seo kể xong, Kwon Ji Yong mới ôm cô, cùng đi vào trong phòng tắm tắm nước ấm.

Ở trong phòng tắm, Yoon Cheon Seo dựa vào trên người Kwon Ji Yong, lấy tay sờ cẩn thận khắp hình xăm mới trên ngực hắn, lúc này mới hỏi: “Anh xăm hình này lúc nào vậy?”

Trên ngực trái của Kwon Ji Yong có hình xăm hình trái tim, nhìn kỹ sẽ phát hiện, hình trái tim này là từ vài chữ cái vẽ theo kiểu nghệ thuật tạo thành. Bên trái chữ G viết kép, phía bên phải là chữ C viết kép, hai chữ vừa vặn hợp thành một hình trái tim, mà bên trong chữ G viết kép, lại bao quanh một chữ c nhỏ, bên trong chữ C viết kép còn lại là một chữ d nhỏ.

Kwon Ji Yong bị tay nhỏ của cô sờ ngứa, bắt lại cắn một cái, lúc này mới trả lời: “Một tuần trước. Ban đầu muốn làm quà sinh nhật cho em, ở ngày sinh nhật đó mới cho em xem, không nghĩ tới.....” Câu nói kế tiếp Kwon Ji Yong chưa nói xong, chỉ đem tay cô cắn thêm một cái.

Yoon Cheon Seo cười thỏa mãn như một con mèo nhỏ trộm được cá, mặc dù còn vài ngày nữa mới đến sinh nhật, nhưng loại chuyện này vẫn nên sớm ngày nào thì tốt ngày này!

Mấy ngày kế tiếp, hai người vui trong nhà, cả ngày ngủ vù vù, ném kế hoạch đi Đan Mạch chơi một vòng ra ngoài vũ trụ.

Đến tận ba ngày trước lễ Giáng Sinh, Jessie lại gọi vào di động của Yoon Cheon Seo.

“Bảo GD nhận điện thoại!” Yoon Cheon Seo vốn nghĩ Jessie gọi đến để hỏi tiến độ kịch bản của cô, không nghĩ tới hắn mở miệng một cái lại trực tiếp tìm Kwon Ji Yong.

Yoon Cheon Seo nghi ngờ nhìn màn hình, cau mày đưa điện thoại cho Kwon Ji Yong ngồi bên cạnh, “Jessie gọi đến, nói muốn tìm anh.”

Kwon Ji Yong không rõ cho nên nhận điện thoại, “Alo? Jessie à?”

Hai người trò chuyện qua lại có 5 phút, trên cơ bản Kwon Ji Yong chỉ im lặng nghe, ngẫu nhiên mới nói một hai câu. Chờ hắn cúp điện

thoại, Yoon Cheon Seo nhanh chóng hỏi: “Có chuyện gì vậy? Anh ấy tìm anh làm gì?”

Kwon Ji Yong vươn tay xoa mái tóc mềm mượt như nhung của Yoon Cheon Seo, dưới cái nhìn chăm chăm của cô lại cắn một miếng lên mặt cô, trả lời: “Jessie tìm anh tính số! Tốc độ nói của anh ta quá nhanh, anh chỉ nghe được đại khái thôi, ý là em chỉ lo ngọt ngào thân mật với anh, mỗi lần anh ta gọi điện thoại hỏi chuyện kịch bản đều không có chút tiến triển nào. Cho nên anh ta trực tiếp tìm tới đầu số gây chuyện là anh. Bảo anh nhất định phải giám sát em viết xong kịch bản, qua lễ Giáng Sinh sẽ bắt đầu bấm máy.”

Nói đến chuyện này, Yoon Cheon Seo cũng vô cùng chột dạ. Cô ném toàn bộ công việc cho nhà sản xuất là Jessie, mình chỉ phụ trách viết kịch bản cho tốt là được. Kết quả, mấy ngày nay ở chung với Kwon Ji Yong, lần đầu tiên trong đời cô không có ý tưởng gì, cho dù chỉ là ngồi hôn nhau trước lò sưởi, cũng có thể hôn đến thiên trường địa cửu.

Tuy rằng không phải thực sự tình nguyện, dưới sự giám sát của Kwon Ji Yong, Yoon Cheon Seo vẫn bắt đầu tiếp tục sáng tác kịch bản. Ngoại trừ ngày lễ Giáng Sinh đó hai người trở lại Sicily trải qua Giáng Sinh với ông ngoại Seth, ông Phil cùng với ba mẹ chú thím, đồng thời chúc mừng sinh nhật Yoon Cheon Seo, hai người không rời khỏi căn phòng nhỏ này nửa bước. Cuối cùng một tuần sau lễ Giáng Sinh, Yoon Cheon Seo mới hoàn thành kịch bản.

Chương 63: Quay phim điện ảnh.

Bộ phim điện ảnh tạm thời gọi là [Crossroads of twilight], khởi quay đúng hạn vào ngày 10 tháng 1 năm 2014.

Thành viên tổ quay phim không cần Yoon Cheon Seo quan tâm, Jessie đã sớm an bài sắp xếp hết. Tuy rằng chủ yếu nhân vật đều mời các ngôi sao nổi tiếng, nhưng tất cả đều chọn dùng phương thức rating để chia hoa hồng, cho nên dự toán cũng trong phạm vi khống chế được. Tính cách đặc thù của nhân vật đều do đạo diễn và cộng đồng diễn viên thương nghị, có thời gian nghiên ngẫm nhân vật gần một tháng trước và sau lễ Giáng Sinh, nhập vai quay phim cũng là nước chảy thành sông.

Quá trình quay phim thuận lợi ngoài tưởng tượng, chỉ trừ một sự kiện. Chính là Yoon Cheon Seo và Jessie hai con cú mèo thường xuyên mất ngủ, luôn chọn lúc nửa đêm mà quấy rầy tổ làm phim.

Trong bộ phim lần này, Tom Hiddleston diễn vai Jackal, là chỉ huy của tổ chức chống khủng bố “Răng hổ” chỉ nghe lệnh Tổng thống. “Răng hổ” là tổ chức bí mật, không chịu sự chỉ huy của bất cứ cơ quan pháp luật nào, cũng không chịu bất cứ sự bảo hộ của ai, hành động tự do, tự gánh lấy hậu quả. Chẳng qua, trong tủ sắt dưới bàn công tác của Jackal có mấy tờ lệnh đặc xá do Tổng thống ký. Jackal chính là người chỉ huy tổ chức tình báo chống khủng bố, là người có trí nhớ chỉ cần gặp qua sẽ không quên và năng lực logic siêu mạnh, phụ trách việc sàng lọc lựa chọn những tin tình báo hữu dụng trong số những tin tức phức tạp khắp thế giới rồi liên hệ chúng lại với nhau, thông qua sự phân tích sẽ tập trung vào những sự việc có tính uy hiếp tiềm tàng, bóp chết từ trong trứng nước những sự kiện hoặc người có khả năng tạo thành mối nguy hại đối với sự an toàn của quốc gia. Tổng bộ của “Răng hổ” được đặt tại khu văn

phòng xa hoa ở Manhattan, Jackal mặt ngoài là doanh nhân bộ dạng tao nhã, đối với toàn bộ đoàn đội mà nói, lại là Boss đại nhân nghiêm khắc lạnh lùng. Jackal không chỉ dẫn đoàn đội bảo hộ sự an toàn cho quốc gia, hắn luôn ở giữa cái thiện và ác, buôn lậu, in và phát hành jiabi, đối với chuyện đen ăn đen, “Răng hổ” cũng là cao thủ lão luyện trong ngành.

Natalie Portman diễn vai Shelley là một người phụ nữ gọi cảm yêu diễm, cử chỉ lỗ mãng, kỳ thật là một chuyên gia về thuốc cực kỳ thiếu cảm giác an toàn, trong “Răng hổ” có người bị thương cần thuốc chữa trị hoặc có nhiệm vụ cần thuốc độc đều do một tay cô phối trí.

James Frank diễn vai anh trai Dominic, từng làm việc ở Cục Điều tra Liên Bang, luôn mang bộ dạng kẻ trắng hoa, kỳ thật lại hẳn cảm cẩn thận hơn so với bất kỳ ai khác. Em trai Brian là do Christopher Pine thủ vai, mới ra khỏi đội hải quân lục chiến đã bị Jackal đưa tới, luôn gây phiền phức cho anh trai Dominic, kỳ thật là vì muốn hấp dẫn lực chú ý của anh trai, ghen tị với những kẻ chết tiệt nào dám cướp đi lực chú ý của anh trai. (Cái này thật tình không muốn YY nhưng mà =;;=)

Andrew Garfield diễn chuyên gia vũ khí Lộ Dịch Tư, cả ngày lái nhái đội mình quá thiếu các em gái, thật ra là một người có ít kinh nghiệm. Ellen Page diễn vai Ngải Sắt Nhi là một cao thủ máy tính, phụ trách sưu tập tin tình báo, đồng thời cũng là người liên lạc với đội ngũ, am hiểu giao tiếp với người khác, không phù hợp chút nào với bề ngoài ngây thơ, thực chất lại rất thành thực, mạnh vì gạo bạo vì tiền.

Jessie Eisenberg trong phim chủ yếu là nhà sản xuất, phàm là những việc Yoon Cheon Seo cảm thấy không có liên quan gì đến đạo diễn, tất cả đều ném cho hắn làm. Có điều, hắn vẫn đóng một nhân vật khách mời quan trọng là Bear ‘Tướng tích tướng sát’ với Jackal. Hai người khi thì hợp tác, khi thì làm kẻ thù, sở thích lớn nhất của

Bear chính là dùng lời nói đùa giỡn Jackal nghiêm túc lạnh lùng, xem chuyện làm cho Jackal biến sắc là nhiệm vụ của mình.

Nhóm diễn viên biểu hiện tốt, tiến độ đương nhiên nhanh, Yoon Cheon Seo làm đạo diễn cũng tương đối thoải mái, hơn nữa cô vừa tách ra khỏi Kwon Ji Yong nên cực kỳ không khoẻ, buổi tối cơ bản ngủ không yên, vì thế lập tức lôi kéo Jessie cá mè một lứa với cô, trò đùa dai mỗi đêm là thay nhau gõ âm ì cửa phòng của mấy diễn viên chính, mang cái tiếng tốt đẹp là thảo luận kịch bản nhân vật, trên thực tế là quấy rầy những người khác nghỉ ngơi, thuận tiện đánh bài nói chuyện phiếm.

Đến lần thứ ba sáu người thay phiên bị quấy rầy, rốt cục chịu không nổi. Đạo diễn đại nhân dù buổi tối chơi thâu đêm thế nào, ngày hôm sau vẫn cứ là tinh thần sáng láng. Hơn nữa không quan tâm bạn có bị cô ấy quấy rầy nên tinh thần sa sút hay không, chỉ cần diễn xuất xuống một chút sẽ bị yêu cầu quay lại.

Ở đâu có áp bức, ở đó có phản kháng. Sau khi thảo luận kế hoạch chuốc say Yoon Cheon Seo và Jessie, hoặc cho hai người uống thuốc ngủ, vẫn là Natalie Portman không hổ là học sinh giỏi chuyên ngành tâm lý học của Harvard, ra tay giải quyết vấn đề khó khăn này.

Kwon Ji Yong sau khi tách ra khỏi Yoon Cheon Seo, cũng cực kỳ không quen. Khi ở Hàn Quốc chuẩn bị Album mới của Big Bang, hẳn luôn có thói quen thất thần, hồi tưởng từng kỷ niệm ngọt ngào lãng mạn khi hai người sống chung ở Đức.

Hôm nay trong phòng làm việc của hắn, năm người cùng nhau thảo luận các ca khúc của Album mới, Kwon Ji Yong lại bắt đầu ngồi thất thần mỉm cười. Seung Ri cười trộm lấy tay chọt chọt cánh tay của hắn, trêu chọc: “Hyung, anh lại nhớ Cheon Seo rồi à?!”

Kwon Ji Yong phục hồi tinh thần lại, ngượng ngừng lấy tờ giấy viết bài hát che khuất mặt, nhưng tươi cười ngọt ngào đặc ý dù thế nào cũng không che được. Đang lúc hắn lại ngênh đón một vòng trêu đùa châm chọc của tập thể anh em, thì di động đặt lên bàn vang lên.

Kwon Ji Yong cầm lấy di động, phát hiện là dãy số lạ ở Mỹ, nghi ngờ bấm nút nhận: “Alo?”

“Xin chào. Anh là GD đúng không? Tôi là Natalie Portman.”

“.....” Kwon Ji Yong sững sốt một chút, nhớ tới Natalie Portman đang quay phim với Yoon Cheon Seo, lúc này mới phản ứng lại, “Xin chào, cô Portman. Tôi là GD.” Không đợi bên kia có phản ứng, ngay sau đó hắn truy hỏi: “CC xảy ra chuyện gì sao?”

“Không phải, CC vẫn khỏe, không cần lo lắng.” Natalie nghe được giọng điệu lo lắng truy hỏi của hắn, mau chóng giải thích.

“VẬY LÀ TỐT RỒI.”

Natalie nghe được đầu kia điện thoại rõ ràng có âm thanh thở dài nhẹ nhõm một hơi, biết hắn thật sự quan tâm Yoon Cheon Seo, lập tức hảo cảm tăng vọt: “Gọi tôi Natalie là được rồi, CC gọi tôi như vậy.”

“VẬY ĐƯỢC RỒI, NATALIE. SAO CÔ LẠI GỌI ĐIỆN CHO TÔI THẾ?” Biết Yoon Cheon Seo không có việc gì, lúc này Kwon Ji Yong mới có thời gian rảnh để trải nghiệm cảm giác thần kỳ khi có diễn viên đoạt giải Oscar gọi điện cho hắn.

Đợi đến khi Natalie giải thích xong đầu đuôi sự việc, Kwon Ji Yong thế mới biết vì sao cô ấy lại gọi điện thoại cho mình. Ban đầu mấy người Natalie đều nghĩ Yoon Cheon Seo và Jessie giống nhau, đều có chứng bệnh lo âu, cho nên mới bị mất ngủ. Cho đến có một lần Yoon Cheon Seo ôm gối đầu lăn qua lăn lại trên giường nói bởi vì bạn trai không ở cạnh nên không ngủ được, những người khác đều nghĩ Yoon Cheon Seo đang lấy cớ, chỉ có Natalie cảm thấy đây mới là chân tướng, lên xem trộm rồi nhớ kỹ số điện thoại của Kwon Ji Yong, hỏi Kwon Ji Yong có biện pháp gì để CC ngủ đúng giờ không, bọn họ thật sự sắp bị quấy rầy thành mất gấu mèo rồi.

Kwon Ji Yong cam đoan với Natalie là không cần lo lắng, hắn sẽ mau chóng giải quyết vấn đề, xong xuôi mới cúp điện thoại. Chờ đến khi hắn ngắt điện thoại ngẩng đầu lên, lúc này mới phát hiện

đám anh em đều ngồi xôm trước mặt hắn, mắt hình ngôi sao nhìn điện thoại của hắn.

“Mấy người đây là làm sao vậy?”

“Hyung, vừa rồi em nghe thấy anh gọi Natalie Portman.” Seung Ri giành trước mở miệng hỏi: “Em không nghe lầm đúng không?! Thật sự là diễn viên đoạt giải Oscar gọi điện cho anh sao?!”

Kwon Ji Yong đặc ý lắc lắc di động, “Ừ, cậu không nghe lầm đâu ~”

“Mau cho em xem với!” Dae Sung lập tức bật dậy, “Hyung, nhanh cho em chiêm ngưỡng số điện thoại của Natalie Portman đi!”

“Em cũng muốn! Em cũng muốn!” Loại chuyện này Seung Ri làm sao có thể là người đi sau, nhanh nhẹn bỏ nhào vào người Kwon Ji Yong, tranh cướp điện thoại của hắn với mấy người TOP.

Vào ban đêm, Seung Ri cập nhật Twitter của mình: “Hôm nay Natalie Portman gọi điện thoại cho GD, hâm mộ quá đi ~~~”

Nhóm fan lại nổ tung, đều đoán nguyên nhân nữ thần gọi điện thoại cho GD, các loại phỏng đoán ùn ùn kéo tới, TOP, Dae Sung, Tae Yang và mọi người trong YG thấy thực sung sướng, chỉ có bạn học Seung Ri bị trừng trị vô cùng không hạnh phúc.....

— Nữ thần nói: “GD, CC nhà anh yêu cầu rất nghiêm, mau chóng đến nói chuyện tình cảm đi!!!”

— Nữ thần nói: “GD, CC nhà anh nhớ anh, mau đến thăm cô ấy đi!!!”

— Nữ thần nói: “GD, CC nhà anh nhớ anh muốn khóc rồi, muốn được ôm muốn được vuốt ve!!!”

— Nữ thần nói: “GD, CC của anh không có anh ôm ấp nên ngủ không yên, mau tới ngủ chung đi!!!”

Không thể không nói, luôn luôn có vài fan như vậy, sắm vai “Vua chân tướng”.....

Chương 64: Fantastic.

Tổ làm phim và nhóm diễn viên chính của [Crossroads of twilight] tiếp tục vừa đau khổ vừa vui vẻ. Niềm vui sướng mọi người chờ mong mỗi ngày là phần diễn hôm nay, đạo diễn và nhà sản xuất quấy rầy bòn rút tinh lực còn sót lại của bọn họ.

Đến tận khi Kwon Ji Yong chạy tới tổ làm phim, loại tra tấn ngọt ngào này mới chính thức chấm dứt.

Từ lúc bắt đầu quay phim, tổ làm phim đã xin miễn hết tất cả phóng viên đến phỏng vấn, cách duy nhất để nhóm fan biết được tình huống quay phim là thông qua Twitter của Christopher Pine và Tom Hiddleston.

Hai người sẽ ngẫu nhiên cập nhật ảnh chụp chung kỳ quái của thành viên tổ phim, hoặc là để lộ một chút sự việc thú vị trong ngày quay hôm đó. Đương nhiên, nhiều nhất vẫn là bài post châm chọc đạo diễn khi quay thì yêu cầu nghiêm túc đến hà khắc còn buổi tối ngủ không yên lại đi lang thang với nhà sản xuất tìm người tán gẫu về “Nhân sinh” và “Kịch bản” chết tiệt.

Các fan comment dưới bài post an ủi Christopher và Tom, cảm thán các thành viên tổ phim trong thời gian ngắn đã xây dựng tình cảm thân mật đến thế, đồng thời lại mang tâm lý “âm u” hi vọng CC có thể tiếp tục hành hạ các vị minh tinh Hollywood. Không biết vì sao, nhìn đến các đại minh tinh danh tiếng bốn phía bị các loại tra tấn, cảm giác lại vô cùng thỏa mãn, cho dù sau một ngày làm việc, học tập mệt không chịu nổi, chỉ cần lên Twitter nhìn chuyện thần tượng mình gặp phải thì trong nháy mắt có thể cân bằng tâm lý. (Đầu năm nay Trái đất thật đáng sợ :v)

Thậm chí còn có fan vẽ một bộ truyện tranh tạo hình cho CC là nữ vương, cầm roi da trong tay quật mấy người Christopher, James,

Tom. Trong truyện tranh ngoài bộ dạng nữ vương bất câu ngôn tiếu (tính cách nghiêm túc, không nói cười linh tinh) của CC ra, những người khác đều là hình tượng nước mắt lưng tròng khóc lóc. Sau đó Christopher Pine và Tom Hiddleston ở Eyth, hai người đồng thời tiến hành phát tán, phổ biến bộ truyện này cho các fan, hơn nữa dẫn đến càng nhiều người ùn ùn sáng tác truyện tranh. Mỗi ngày xem hình tượng mới của mình trong truyện tranh của fan chính là niềm vui mới nhất của thành viên tổ làm phim.

Vào lúc 23 giờ 18 phút ngày 31 tháng 1, Christopher và Tom một trước một sau cập nhật Twitter của mình. Trong ảnh hai người đều là nằm ở trên giường bộ dạng chuẩn bị đi vào giấc ngủ, ngay cả status cũng vô cùng nhất trí, chỉ có một từ “peace~”.

Ngay khi nhóm fan cảm thấy lẫn lộn đối với cảnh “giường chiếu” hai người post thì buổi sáng ngày hôm sau, đầu tiên Christopher cập nhật Twitter của mình, là bộ dạng CC híp mắt chưa ngủ đủ. Đến giữa trưa, Tom cũng cập nhật Twitter, post lên cũng là ảnh chụp đạo diễn CC. Trong bức ảnh này, lúc thành viên tổ phim đang cầm hộp cơm ăn thì rõ ràng CC lại nằm trên sofa ngủ. Càng thêm kỳ quái là, những diễn viên chính khác ngoài Tom, đứng sau sofa dùng thân thể tạo thành năm chữ peace, phối hợp với khuôn mặt thật sự nghiêm túc, trông cực kỳ buồn cười.

Có điều tiêu điểm chú ý của nhóm fan lại là ở phương diện khác.

— CC tối hôm qua làm gì vậy? Từ sáng sớm đã bắt đầu mang bộ dạng ngủ đến bất tỉnh. Một thời gian trước ngày nào cũng suốt đêm không ngủ không phải vẫn rất có tinh thần sao?

— Mấu chốt chắc không phải chuyện này đâu! Lâu như vậy cô ấy không ngủ được một giấc ngon, một khi ngủ, chỉ sợ sẽ ngủ bù mấy ngày. Hiện giờ mấu chốt là, cuối cùng là cái gì làm cho cô ấy có thể bình yên đi vào giấc ngủ?

— Upload! Có nhìn thấy phần chân của CC không? Tôi lấy danh dự bí mật VIP ra cam đoan, cái kia tuyệt đối là chân của GD, tôi sẽ không nhận lầm!!!

– Upload! Bàn tay đặt trên tóc CC kia, sau khi phóng to lên, dựa vào hình xăm trên ngón tay có thể xác định đây là GD!!!

– Thì ra là thế! Cũng chỉ có GD mới có thể làm cho CC ngủ ngon như đứa bé thôi!!!

– Thì ra là GD đến đây..... Trách không được.....

– Nói xem là ai mời GD đến ? Có phải bọn họ thật sự chịu không nổi, đành phải mời GD đến hay không?

– Xem ra ngay cả Christopher bọn họ cũng đều biết quan hệ của GD và CC! Có thể thấy được hai người thật là hẹn hò với nhau rồi!!!

– Đồng cảm!!!

– Đồng cảm + 1!!!

.....

– Đồng cảm + 2568921!!!

Cho dù bộ phim điện ảnh này xuất sắc cỡ nào, ước nguyện ban đầu khi chế tác nó là để quảng cáo cho trò chơi.

Bởi vì trò chơi đã ấn định sẽ phát hành vào kỳ nghỉ hè, cho nên tháng Ba Yoon Cheon đã Seo hoàn thành biên tập cắt nối ở phần chế tác hậu kỳ, cũng để công chiếu vào tháng Tư ở Bắc Mỹ và Châu Âu.

Hai ngày thứ Bảy và Chủ nhật đầu tiên, bộ phim thu về hơn 1 triệu tiền bán vé ở các rạp Bắc Mỹ, dẫn tới truyền thông tiến hành đưa tin phô trương toàn nước Mỹ. Hơn nữa các nhà phê bình trên mạng đánh giá rất cao, lợi nhuận phòng bán vé thu về liên tục cao lên, không ai có thể ngăn được.

Lần này Disney và Marvel kiếm tiền mỏi tay, vài diễn viên chính được chia hoa hồng xong cũng cười toe tóa. Lúc trước bọn họ bởi vì yêu thích kịch bản và nhân vật, tự hạ giá trị bản thân nhận bộ phim này, sự thật chứng minh bọn họ đã lựa chọn chính xác, không chỉ có quá chừng diễn nghiệm, nhân khí tăng nhiều, mức lương thu vào cũng là vượt qua rating ban đầu rất nhiều.

Giải Oscars lần thứ 84 năm 2014, Yoon Cheon Seo và Tom Hiddleston được yêu cầu đảm nhận vị trí khách quý trao giải Biên kịch xuất sắc nhất.

“CC, anh biết em năm nay tròn 18 tuổi, đã sắp trưởng thành, cho nên em có thể.....” Trước khi trao giải, đầu tiên Tom mở miệng đùa giỡn CC. Kết hợp giọng điệu và vẻ mặt của hắn, mọi người dưới đài đều phát ra một trận tiếng cười hiểu ý.

Yoon Cheon Seo bình tĩnh nhìn hắn một cái, câu này cũng không phải là lời kịch đã soạn sẵn cho bọn họ, “Ý anh là cái gì? S~e~x?”

“..... Ý anh là lái xe.....” Tom trung vẻ mặt em hiểu lầm rồi, lại làm cho tiếng cười vang vọng dưới đài.

Yoon Cheon Seo gãi gãi trán, không đợi cô mở miệng, Tom lập tức hỏi tiếp: “Cho nên, em cảm thấy thế nào?”

“Cái gì?”

“À, lần này ý anh là s~e~x~”

Cho dù là ngôi sao ở phía dưới hay là khán giả xem truyền hình trực tiếp, đều nín thở chờ Yoon Cheon Seo sẽ trả lời như thế nào. Khiến bọn họ thật không ngờ là, Yoon Cheon Seo chính là bình tĩnh trầm mặc ba giây, vậy mà lại thật sự nói vào mic, trước mặt toàn thể thế giới, trả lời vấn đề này.

“Fantastic baby~fantastic!”

Trong một khoảng khắc, ở hiện trường tràn đầy tiếng vỗ tay và tiếng cười nối nhau không dứt, các fan canh giữ trước tivi vui sướng kích động hoa chân múa tay.

Toàn bộ thế giới đều biết CC đang thổ lộ với ai!!!

-Hoàn-

Lời của editor aka Bánh bao thịt: Thực ra đoạn cuối tác giả ghi - To be continued-, tác giả giải thích là kết thúc thì ở đây nhưng có thể tương lai sẽ viết tiếp chuyện về CC và GD. Nhưng mình vẫn để Hoàn vì sợ để theo tác giả có bạn không hiểu lại mất công hỏi. “Thế giới của chúng ta” chính thức kết thúc rồi, lời cuối xin cảm ơn các bạn độc giả đã theo từ đầu truyện đến giờ, kể cả các bạn nhảy vào giữa chừng cũng cảm ơn nốt :v Xong truyện này mình sẽ tập trung bộ “Ký nhâm kế ước của ác ma”, bạn nào có hứng thú thì vào ủng hộ 2 editor là mình là boss Thần, beta-er là Moonmaplun và Shan.Z nhóe :3 (Mình thừa nhận đang câu reader trá hình, có ném gạch đá bê tông cũng xin nhẹ tay cho =))) Chào thân ái và quyết thắng!